Incipit sermo p'bñ bernardi abbtis sup cãtica cãticor

Obis fiẽs a lia q̃ alys de seculo: aut te aliter dicẽ da sunt. Illis siquidẽ lac potum dabo esca: qua a postolꝰ forma tenet in docendo. Nam spualibꝫ solidiora apponeda esse uidem ꝑe suo docet exẽplo: loqmur iquiens nõ i doctis humane sapie verbis sed i doctrina spus: spualibꝫ spualia cõparantes. Item Sapiam loqmur inr ꝑfectos. Quales vos minuꝫ ee cõfido: nisi forsitan forte iam ex longo studijs eternis celestibꝫ occupati: exãtati sensibꝫ. et in lege dei meditati die ac nocte. Itaq; pate fauces: non lacti sed pani. Est panis apud salomone. ubq; admodũ splendidus sapidus q; liber dicꝰ q tantum cantuꝫ istribuat. Pꝛoseruatur si placet et frangatur. Nam de verbis ecclesiastes satis ni fallor ꝑ dei gram instructi estis: mundi huius cognoscere et cõtempne vanitatẽ. Quid et parabolaꝝ. An nõ vita et mores vestri uice cam que in ꝑfectis inuenitur doctrina sufficiẽter emẽdati et informati sunt. Pꝛomde illud amabo ꝓ dilectis quos michi domi de amicis archa ꝑstitos ꝓpter istis: accedite et ad tertiũ huius panem: ut probetis fortasse fortiora. Cum ei duo sint enata que uel sola uel maxie militant aduersus animam. vanus salꝫ amor mundi et superfluus sui: pestifer utriq; illud duo libri obuiare nosciscitur: alter sanulo disapline prava queq; i moribꝫ et animis superflua resecans: alter luce ueritatis i oculis gloria mundi fumi vanitatis sagaciter deprehendens. veraciter q; distinguẽs a solido veritatis. Deniq; uniuersis studijs humanis ac mundanis desiderijs preciuit deũ timere: cuius q; obseruare mandata. Merito quidem Vere eterni sapiẽe principiũ illud initiũ. sicut cõsummatio est: si tamẽ cõstat nobis nõ aliud uerũ et cõsummatũ esse sapiam. q̃ declinare a malo et facere bonum: ite q; recedere a malo neme posse ꝑfecte absq; timore dei. nec bonum opus ullo esse ꝑfectum observantia mandatoꝝ dei. Depulsis ergo duobꝫ malis duoꝝ leue librorꝫ: cõpetenter iam accedit ad huius sacri theoremati q; sermonem. Qui cũ sit ambor frugi: non nisi sobriis mentibꝫ et auribꝫ omino accendus est. Quoq; an carnẽ disapline studijs edomita. et macerata spui. ante spectam et abiectam seculi pompam et saram: indigne ab impuris leo statua prestituit. Quo namq; lux incassum irradiat oculos cecos vel clausos: ita animalis homo nõ capit ea que sunt spus dei. Quippe spus sanctus disapline effugiet fictum: qd est uita continens. Sed nec erit cum quam ꝑe cũ mundi vanitate: cum veritatis sit spus. Que em soacta ei q de suo sum est sapiẽe et sapie mundi que stultitia est apud deum aut sapiẽe carnis que et ipa i imica est deo. Quid autẽ q̃ iam

LAUDES-
RIED SPECIAL-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

nō habebit vnde aduersū nos murmuret is qui nobis de via venit aut aus: cū et tertiū istū ipse fecit panē. Sed quis frangetur? Adest prefatias: cognoscite dnm in fractione panis. Quis enī alter ad hoc poterit? Ego equidē ego michi istud temere arrogauerim. Sic spectetis ad me: ut ex me nō expectetis. Nam ego vnus sum de expectantibz: meditabor et ipe vobiscum abū aie mee. alimonia spūs. Reuera pauper et inops pulsō ad eū qui aperit et nemo claudit: sup sermonib⁹ hui⁹ profundissimo sacramēto. Oculi omī in te sperant dne. Parvuli petierūt panē: nō est qui frangat eis. Respice vltro ad benignitate tua. O. pijssime frange esurientibz panem tuū: mala quide si dignaris manibz: sed tuis vulnerib⁹. Dic que sō nobis de quo a quo ad quem dicatur. osculetur me osculo oris sui: aut quale est istud vita subitaneū. et fam repente de medio sermonis exorditur. Sic quippe in verba prorūpit. quasi quepiā loquētem p̄miserit. cui cōsequenter respondentē et hanc introducat psonam. qui⁹q est ipsa q̄ osculum flagitat. Dem de si se osculari nescio a quo vel petit vel p̄cepit: nisi signanter et notanter ore et ore illius quasi aliud q̄ ob aut alienū et nō proprium sibi exhibere sibi placeat osculantes? Quisq nequa quidem dicat osculetur me oris sui: sed aliquid profecto insolitum. osculo inquit oris sui. Et quide ideo dum eloquium suū quod ab osculo p̄cipuū sumit: et blanda ipa quidem scripture facies facile aspiciat et alliciat ad legendū: ita vt q̄ in ea latet delectet eā cū labore inuestigare: nec fatiget mētem forte difficultas: vbi eloquij suauitas mulcet. Veruī q̄ nō valde attentū faciat istusmodi p̄ludiū sine p̄cipio: et nouitas i veteri libro locutois. Vnde ipo stat hoc opus nō humano ingenio. sed spūs sancti arte ita cōpositū: vt quāuis sit difficile intellectu. sit tamē in q̄situ delectabile. Sed qd. titulū p̄teximus? Non oportet ne vnū quide iota: q̄n et minutissimas vbernus colligere fragmenta nō pereant. Titulus talis est. Incipit cantica canticoz salomonis. Observa i primis patrū nomē quod est salomon cōuenienter p̄cipio libri: qui incipit a signo pacis id est ab osculo. Simul q̄ audite huius sermonis principium lectionē hanc intellectū dam scripturarū mentes inuitari pariter: q̄ sese ita a vnoquoq vendicare prudentibz et auditu humilibz p̄ualent. De hinc ne hoc quoq⁹ os osculum putet: q̄ nō simpliciter cantica sed cantica canticoz. q̄ habet in scripturis. q̄ vltra quippe lectionē cantica in scripturis: et nullū eoz nemine taliter appellari. Cecinit israhel carmē dno q̄ gladio pietate et iugum euaserit pharaonis gemomauis mirabiliter liberatus. sili et vindicatq obsequio: nō tm q̄ cecinit dnm est cantica canticoz. sed si bñ vertolo. cecinit aut scriptura istud carmē hoc dno. Cecinit etiā debora. cecinit et iudith. ce

rimit et matev samuhelis: prophē
quoq; aly tenuerūt: et nemo eōz
legitur appellasse cāticū suū can
tica cāticoz. Dane deb ni fallor
teniisse vepeies: pro quocūq; su
o suoz ne pcepto cōmodo: verbi
gratia pro obtētu victorie. pro e
uasione pticuli: aut pro cupite vel
qualiscūq; adepto bnficio. Ita
ergo plenq; tenuerūt. singuli pro
singulis causis: ne ipsarū finis be
neficiis ineniretur. cuī illud. Con
fitebat tibi cū bnfecerīs ei. Ac
vero vex iste salomon sapia sin
gularis. sublimis gloria. vebz af
fluentib. pace fetuo. ocius a belli
nullo talū ceptusse cognoscitur.
pro quo accepto ista decātaverit
bueīt: sed nec scriptura ista ipa
uspia tale aliquid significare vide.
Itaq; diuinitus ispirato xpi et ecte
laudes et sacri amoris ignis et te
terni cōnubij tetinit sacrameta:
simul q; expressit ste desideriū aie:
et epithalamij carmē exultans
i spū iocudo cōposuit eulogio: fi
guranto tame. Nimiz velabat
et ipe mistice moysi facie sua. no
mino forsitan mihi ptē pfulge
tem: eo q illo adhuc mtpe neo
aut vano erat qui velatā facie
glām ista specularī sustinet. Igit
pro sui excellentia veo: nuptialeq;
carmen huiusmoi pstigmitu titulo.
vt merito cāticū cāticoz singulariter
appellet: sicut ib quoq; au canit
singulariter e dicto rex regū et
dns dnantiū. Ceteru vos si vraz
expectata aduentib: nonet vic
toria q; vicit mundū fides vra. et i
exitu bro de latu misere et de lu
to fetib cātasmis et xpi dno cāticū
nouū qi mirabilia fecit. Quis
cū adierit statuere supra petram
pedes vios et dirigere tpessus vios:
quito q et tuū michilomiq pro in
dulta nouitate vite tmissum sibi
os p̄m canticū nouū carmē deo
nro. Qui cū peccatibz vobis non
solū pcā dmisit sed ispp promi
sit et pmia: nō multomagis spe
grandeb futuroz bonoz cātasmb
t vyb dm qm magna est gloria
dm. Ac si cui forte vim clausum
vel obscurū aliquid de scripturis t
tendū eluxerit: tuū profecto nōte est
vt pro peccepta celestib pmiis a
limosia dinab multeat auctb i vo
ce exultacois et cōfessionis sonis
epulatib. Sed et in cotidianis
exactis et bellis q nulla hora pic
a xpo vincentibz desunt a carne a
mundo a diabolo: sicut milicia ce
uitam hoib sup terram itessanter
expimi a vobismetipsis: cotidiana
necesse est cātica pro assecutis vic
toriis inouari. Quoties cepta
no supatur. aut vicui subiugat.
aut timineb pticulū delimatur. a
laqueis insidiantis deprehendit. aut an
nosa et inueterata q̄nq; aie passio
seniel pfecte q; sanatur. aut multu
diu q; cupita et sepius petita vix
tandem aligno dei munere optine
tur: quid nisi toties unx prophaz
psonat grauū actio et vox laudib:
et ad singula queq; beneficia bn
dicitur deo i donis suis. Alioqn
ingrato reputabitur cui discussio
deficit: qui no potuit dicere deo.
Cantabiles mihi erant iustificā

tones tue: m loco peregrinacois mee
Adbitror vob m vobis illa iam ve
rognoscere q̄ m psalteio nō cantica
cantitoꝝ sed cantica graduū appel
lantur: eo q̄ ad singulos prosus
mos iuxta ascesiones quas quisq;
prm i corde suo disposuit singula sit
cātica deprom̄enda. ad laudē et glo
riā promouētib. Quonām̄o inn
pleatur aliter ille versiculꝰ no ui
deo. vox exultacois et salutis i ta
bernaculis iustoꝝ: aut recte apli
illa pulcherrima salubrima q̄ ex
hortacio: m psalmis ymnis et cantī
cis spualibꝫ cātantes et psallētes
i cordibꝫ ozib dno. ¶ Sed est can
ticū q̄d sm singulare dignitate et
suauitate cunctis merito q̄ an me
morauiꝰ et si qua sunt alia ante
cellit: et iure hoc appellauerī ca
ticū cāticoꝝ: quia cetēoꝝ omn rpm
est fructus. Istiusmodi cāticū sola vnc
io docet: sola addisnt expicata. Ex
pti recognoscat: iexpti desidero i
audescant: no tm cognoscēdi q̄ exper
iēdi. Non est enī strepitꝰ ozis sed
mentis cordis: nō sonꝰ labioꝝ sed
motꝰ gaudioꝝ: voluptatis cordis
no vocis cōsonātia. Non audit fo
ris: nec enī psonat in publico: sola
q̄ cantat audit et cui cātat: idest
sponsa et sponsꝰ. Est quippe nup
tialis carnis expmēs castos ioci
dos q̄ amplexꝰ aioꝝ: morꝝ cordis
diam et affectū: et cōsentaneam
ad alterutrū caritate. ¶ Ceteru
no est illud cantare seu audire a
nime puerilis et neophite adhuc
et retrō couersē de seculo: sed pro
ucete iam et crudite metis. q̄ sūt
nimiꝝ mōse proficitiꝫ deo promo
uete i tm iam creuerit: quatinꝰ ad
pfectam etatē et ad nubiles quoda
mō puenerit annos. annos dico mez
toꝝ no tpm: facta nupcijs celestis
sponsi vdonea: qualꝰ deniq; suo
loco plenius desiderabitur. Sed ptēt
hora: qua nos exue torpet ad opa
manuū. et pauptas et īstituta re
gularib. Orab ut nōie dni q̄d te
neram⁹ prosequamur de osculo: q̄
hodiern⁹ sermo de titulo nob expe
diuit. Sermo scūdus
Rdorem desideriꝰ pm
sumpturantiū xpi i car
ne prīna frequētissi
me cogitanb: cōfun
dor et cōpungor i memetipo. Et
nūc vix cōtineo lacrimas: ita pudꝫ
teporis cordis q̄ miserabilium
temporū horꝝ. Cum namq; nrm ta
tū inferat gaudiū grue hūi exhibi
no: quatū antederat veteribꝫ stib
desiderii promissio. Erat ei qua
multi i hac etāte q̄ proxime celebra
da est natiuitate gaudebut: sed
vtrina de natiuitate. Fluxꝰ ergo
desiderii flagrans et pie expectā
omib assem̄ spirat michi vox ista:
osculetur me osculo oris sui. Sen
serat nimirū i spū quisquis tunc
spualis ee poterat q̄tu foret dif
fusa gra i labijs illius: propterea lacrs
m desiderio aie aiebat. osculet me
osculo oris sui: nimirū diodis au
dientis tante suauitatis pticipio
no fraudari. Dicebat enī pfectus
quisq;. Quo michi ergo hec semini
uerbia prophetarū. Ipse pons
spectosus forma p filijs hoīm: ape
me osculetur osculo oris sui. Non

audio ia moysen ꝓpedientib ſiqui
dem lingue frub eſt michi: vſaue
labia ĩmunda eſt ſunt. ihẽmiab neſ
cit loqui quia puer eſt: et ꝓpſe
cẽb elingues ſunt. Ipe ipe quem
loquuntur ipe loquatur: ipe me oſ
culetur oſculo oris ſui. ¶ No ĩ eũ
iam aut ꝑ eos loquat michi: qm
ten ebrosa aqua ĩ nubilis aeris:
ſed ipe oſculet me oſculo oris ſui:
q̃ gratiosa prima et ãmirãde flu
cta doctrine fiant ĩ me fons aque
ſalientis ĩ vitam etiam. Que vnc
ut ꝓ oleo letitie ꝑ cõſortes ſuos.
nusq̃ no ex ipso michi vberior eſſu
ditur gra: ſi tamen dignet me
oſculari oſculo oris ſui. ¶ Cui vtiq̃
ſermo vnus et efficax oſculu mi
eſt: no enĩ cõuictio labioꝝ q̃ mtev
dũ patet mentis aioꝝ: ſed plane ĩ
fusio gaudioꝝ reuelatio ſecretoꝝ:
mira quedam et quodãmodo idiſcre
ta cõmixtio ſupni lucis et illuiate
nis. Adhereb quippe deo vnus
ſpus eſt. ihesrito pronde viſionib
et ſopnia no ꝓpio: figuras et
enigmata nolo: ipas quoq̃ ange
licas faſtidio ſpeb. Quippe et ip
ſos longe ſupat ihesus meus: ſpe
ſua et pulchritudie ſua. Non ev
go alius ſiue anglus ſiue homo: ſi
ipm peto me oſculari oſculo oris
ſui. ¶ Nec ſane ꝓſumo me oſcula
tum ut ab ore ipſius. Eſt enĩ hoc
aſſumptũ hoĩb vnice felicitatis et
prerogatiue ſingularis: ſed humilis
ab oſculo oris ſui peto me oſcula
ri. quod cõe vtiq̃ eſt multoꝝ qui
dicere pnt: et nob cẽb de pleitu
dine eius attepimus. ¶ Intendite.

Sit os oſculans verbu aſſumẽs: oſ
culatum cavo q̃ aſſumitur: oſculũ
vero qd̃ puter ab oſculante verbo
et oſculata carne cõflatur. ꝓſona
apa ex vtroq̃ ex utroq̃ cõpacta
mediatoꝝ dei et hoim homo xpus
ihesus. Hac ergo ratione nemo
ſoꝝ dicere ꝓſumebat oſculetur me
ore ſuo: ſed tm oſculo oris ſui: ipi
plane ſeruatis prerogatiua iſtam
cui ſingularit semel q̃ ob verbi ĩ
preſſum tunc eſt: cui ei ſe corpora
liter plenitudo diis diuinitatis ĩ
duſit. Felix oſculu. ac ſtupenda dig
natõe mirabile. in quo nõ ob oꝛ
ꝑmittur: ſed deꝝ hoi ꝑmittur. Et
ibi quide contactu labioꝝ cõplexu
ſignificat aioꝝ: hic aute cõſidera
tio naturaru diuinis humana cõ
ponit: q̃ in terra ſunt. et q̃ in cel
leſtibus. Ipe enĩ eſt pax nra:
qui fecit utraq̃ unu. ¶ Ad hoc
ritur oſculu ſancti quiq̃ antiqui
tus ſuſpirabat: eo q̃ ꝓ iocunditã
tem et exultatõem thesaurizatũ
ſup eũ: et thesauros ois ſapientie
et ſcie in ipso abſconditos eſſe
preſentiret: cupiunt q̃ et ipſi de
plenitudie eius haurire. Sensio vo
bis placet qd̃ d̃: ſed aliter et a
liu ſenſum. Non latuit ſcos et an
aduentu ſaluatoris: deu ſup omnia
lui gen̄ cogitasse cogitatõis plenis
Net em faceret verbu ſup terra:
quod nõ reuelaret ſeruis ſuis ꝓ
phetis. Erat tamen verbu hoc ab
ſconditu a multis. Sunt namq̃ in
tpe illo vana fides in terris: et te
nuis admodũ spes: in plurib q̃
illoꝝ q̃ exptabant redemptoꝝ ſibi:

Qui vero psiebant: ipi pdicebat xpm venturū in carne. et cū ipo patrem. Unde quida cor. Et pax nīquā erit in terra nisi cū venerit. Imo p ipos xpm dei ihram homes reputatuos sū oi fiduciā h aut diuinitq attrepant pdicebat Quod et precursor dñi iohes suo tempore mpletū agnouit: et testimoniū phibuit: ihū nīquēs et veritas p ihm xpm fīm est. Et ita verū esse oib nris xpianq populis exputuv. Ceteru illis prenūtiatibz pate. moza aut faciete aut torre panis. mutabat populi fides: dū no erat qui vēdmēt. neq; q̄ salutē faceret. Itaq; causabant homes moras: q̄ ille tonies nunquā nerdū veniret pincepsq panis sicut lotuq fuerat p os sōz qui a sēlō sunt prophetaru eiq: et suspiratis hnites promissionib. sine nū promisse verosimiatis quod est osculū flagitabat: ar si nullis panis vnusquisq; de populo respondet. Quousq; tollutis quas vuas. Jam olim pdiximus patrem et nō venit: promittitis bona et adhuc turbamo. Ecce hompm multiphariā multis q̄q modis et angelis pribz et pbis āmunauerit nobis: dicentes pax et nō est pax. Si mihi vult esse psuasum deq. q̄ de suo implano voluntatis tā turbida nā legande spondet ner exhibz: osculetur me osculo oris sui: sic q̄ in signo panis fiunat de patre sperauī. Nam verbis quo ia ac jam. Opus magis est ope ia verba firmari. Probet verbis nunc suos deq. si in nūq eiq sit: et sequatur eos ipe vt sepius promiserit. quia sine ipso pnt facere nichil. Ajisit puerū tulit baculū: et nerdum est vox neq; vita. Non sum. no sufficit: non exaudiet de pulueve. nō respiret i spe: si non prophetā ipe destendat. et osculetur me osculo oris sui. Hec ante dixit q̄ ih qui nrm se mediatorem profitetur ad deū: dei filiū e. et deq est. Et quid est homo vt memoreris ei: aut filius hoīs vt reputes eū. Quae michi fiducia: vt tante me audeā credere maiestati. Ni inq; terra et omis p simo deū cura mei ihre. Adhuc diligit prem suū: me vero opus nō habet bonoz meoz nō eget. Ni ergo restabut hoc michi: q̄ mediator meq; m pte nequaq̄ sit. Tame si vere vt dictus deprecatū misereri deq. cogitat q̄ vt copiā rumor sit adhuc: statuat testamentū pacis et fedus perpetuū ferat michi i osculo oris sui: vt q̄ proferunt de labijs suis nō fallat veritas: exhauriat se. inebriet se. impleat se. et osculetur me osculo oris sui: vt ex equo pribz congruens mediator neutri suspectus sit deq: filius dei fiat homo: fiat filius hoīs: et restituat me reddat i hoc osculo oris sui. Secundū suscipio mediatore dei filiū: q̄ agnosco et fidem meū. Nunc plane iam non suspectus erit: fiducie ei et cauo mea est. Puto eni spnere me ia nō poterit os de ossibz meis: et caro de carne mea. Ita ergo vetq; querela sacrosanctū osculū ide ineundi verbi misterū exigebat: dum longu et molestu expe

none fides fatigata desisteret: et i
fidelis populo aduersus promis
sa dei vetus tedio murmuraret. Ad
huc modicum mea est: si nō hoc idem et
nos veremosinis de scripturis. In
de erant profecto ille querule et
plene murmure voces. quando re
mādi? expta reexpta: modicum
ibi modicum ibi. Inde amice ille et
plene pietatis pietate pces. da in
eodem dne sustinentibz te: ut prophe
tui fideles inueniātur. Item. Sus
cita potentes? quas locuti sunt in
nomine tuo prophete tuoz. In illam
de ille et plene consolatoe promissi
ones. Ecce appebit dns et nō me
tuet? si mora fecerit expta eum: qz
veniet et nō tardabit. Item. Pro
pe est ut veniat tempus ait: et di
es eius nō elongabunt. Et ex p
sona promissi. Ecce mitto ego deci
no a vos ut flume pacis: et ut tor
rens inundās ylaie gentes. In quibz
verbis salus apparet et pditatoz
israhēla: et dissidentia populoz.
Sic itaq; et plebs filiis murmura
bat. et fides nutabat: et nisi ysaie
vaticinia. angeli pacis animare fe
bant. Ne ergo vniuersum genus
humanū mora faciete xpo desperā
doe pueret. dū se cotemptui suspira
retur infirma mortalitas. suscepit ve
cōciliatois cū deo de qua tenebre
promissa differet? sancti qui de spe
cteti erant restitutiez de cunctis
penis exoptabant? ac signa vesti
mēta pacis propter pusillanimes et
incredulos si mistica requirebat
O videre esse qui stabi i signo
populoz: qi multi reges et prophe
voluerūt te uidere. et nō viderūt
felix tamē ex oibz symeon: qi senec
tq in ulnis iacens. Ille nempe exultā
uit vt uideret signū desiderij: et
uidit et gauisus est. Accepto qz of
fulo pacis in pace dimittit: ante
tamē apte pronūcians ihm esse
natū. i signū cui contradicendū erat
Dīno ita fiat. Contradictū est ei
cto signo pacis: sed ab hijs qui o
derūt patrem. Nam pacifics bone
voluntatis: malignis aut petra
scandali. et lapis offensionis. Ihc
vobis denqz turbato est: et oīb
ihesu dulcia cū illo. Siquide in p
pria venit: et sui eū nō receperūt.
Veluti illi i sua pnotatoe pas
tores: qui huius vnsione digni habi
ti sunt. Nam cui se abscondebat a
sapientibz et prudentibz et reuela
bat paruulis: et herodes videre vo
luit: sed qua nō bona voluntate
nō meruit. Nam siquide signū
erat datū tm hoīb bone voluntatis:
herodi vero et filiis eius nō dabit
signū. nisi signi ione prophe.
Verso ad pastores et hoc aut angeli
gq vobis signū: vobis humilibz. vo
bis obedientibz. vobis nō alta sa
pientibz. vobis vigilātibz. et me
lete eius meditātibz die ac nocte.
Hoc mihi vobis signū. Quod.
Quod angeli promittebat. qd
populi requirebant. qd prophe
predixerunt. hoc sentit dns vere
et ostendit nobis: in quo vemen
tiā inuidulū fidem. pusillanimes spe.
pfectā seruitatē. Hoc ergo vobis signū. Cuius rei signū. In
dulgentie gratie pacis: et pacis
cuius nō erit finis. Hoc ergo est
signū. Inuenietis infantem

pānis ꝯuolutū et positū in pſepio: deus tāmē eſt in ipſo mūdū ſeruans ſibi. ihonetur propter paꝛtū ſtra: et reſurget propter uſtificationem iuſtam: ut uſtificati p fidē patē habeatis ad deum. Hoc ſignū patris prophēta quondam uenturi achaz proponebat petendū a dño deo ſuo: ſiue in excelſū ſupra: ſiue ī infernū deorſum. Sed ipſe ꝛ recuſauit: nō credens miſer q in ſigno hoꝛ ꝓma ſūmis ī patre ſōcia da eſſent: quatenꝰ et infeꝛa dño deſcendente ſalutari ī oſculo ſto ſignū patris et ipſi ꝛetineant: et ſuperni ſpūs idipm̄ michi omnib⁹ cū ad celoꝝ ꝛedierit etnā ſuauitate ꝓtinent.

¶ Sermo finiendꝰ eſt: ſed ut qđ in eo diſputatū eſt breui reuolutā ſumma. patet hoꝛ ſēm oſculū duabꝫ ex cauſis nūc mdultū mūdo: ut ſaltꝫ ꝓmiſſis faceꝛet fidem: et deſiderio ſatisfaceꝛet ꝓfectꝫ: porro ipm oſculū nō eſſe aliud. q̄ mediatore dei et hom̄. hoīem xpm ihm̄: q̄ cū ꝓre et ſpū ſancto uiuit et regnat p oīa ſcla ſclōꝝ. Amen.

Sermo tricesimus

Odie lectum̄ in libro experientiae. Conuertimini ad uos ipſos: et intendat unuſquiſq; ꝛo ſtrictā ſua: ſup hys q̄ dicenda ſunt. Exploraꝛe uelim ſi cui uīm unquā ex ſima dicere datū ſit: oſculetur me oſculo oris ſui. Nō enī eſt cuiuſuis hoīm ex affectu hoc dicere: ſed ſi quis ex oꝛe xpi ſpirituale oſculū uel ſemel acceperit: hunc ꝓprium experimētū profecto ſolliciteꝛ et repetere libenꝫ. Ego arbitroꝛ neminem uel ſtuꝛe poſſe q̄d ſit: niſi qui acceperit. Est quippe ab ſtonditum manna: et ſolus quidit adhuc eſuiet. Est fons ſignatꝰ cui nō ꝛetigit alieꝝ: ſed ſolus qui bibit adhuc ſitiet. Audi expti quid requirit. Redde michi inquit letitiā ſalutaris tui. ihimine ergo id ſibi exoꝛet mei ſilius aliā onerata pānis. ſuccēſſ cruris adhꝰ obnoxia paſſionib⁹: q̄ ſuauitate ſpūs nerdū ſenſerit: intēnoꝝ ingnaua. atq; ī exꝑta penitꝰ gaudioꝝ.

¶ Ostendo tamē et que humiſſimo di eſt. locū in ſalutari ſibi ꝛetinuetem. Nō temeꝛe ſiuꝛgat ad ob ſe ueniſſimi ſponſi ſed ad pedes ſemſimi dñi meā pauida ꝛateat: et cum publicano terrā tuens nec celū aſpiciat: ne ꝛoſuſa luxuriis ꝛei faciē aſſueta tenebꝛis oppimatur a gloia: atq; ī ſplendoꝛibꝫ maieſtatis. deſiꝛis uurſum ceruice ꝛaluginis obuoluatur. Nō mihi o q̄ cūq; ex talia. nō mihi loꝛ ille uilis aut deſpicabilis uideatur: ubi ſua pectoꝛa pānā depoſuit. iduit ſūtatem ihi ethyopiſſa mutauit pellē: et ī nouū reſtituta candoꝛe. ꝛā tuꝛ fiducialiteꝛ uerecūdꝰ q̄ ꝛeſpondebat exꝓbꝛantibꝫ ſibi uerbū: nigra ſum ſed formoſa filie ihꝝlm. ¶ Quāis quanta id arte potuerit: uel quibꝫ obtinuerit meritis. Quanꝫ amꝑe. Sicut amauit: et de ihimis uiſceribꝫ longa ſuſpiria trahens. et ſalutaribꝫ mira ſe ſuaueſa ſimulabꝫ. fellcos humoꝝes euomuit. Celeſtis medicꝰ ſalubꝝime ſubuenit: qua celeriteꝝ auꝝit ſermo eiꝰ. Numq̄d no poꝝo

dei est sermo. Est fortis huiq; et ve
hemens: et scrutans corda et re
nes. Demq; sermo dei viuus et ef
fax et penetrabilior omi gladi
o anapui. ptmetes vsq; ad diuisio
nē aie ac spūs: compagū quoq; ac
medullaru. et discretor cogitacionu
huius q̄ hīc penitētiā exemplo
prosternere et tu o misera. ut de
simas esse misera. prosterne et tu
m terra: amplectere pedes. pla
ta osculis. riga lacrimis: quibz tu
nō illu lauare sedte: ut siat vna
de gregge tonsoru. q̄ ascenderut de
lauacro. uta sane ut sufflusum pu
dore ac merore vultu sustollere
nō ante audeas. q̄ audias et ipa
dimittūt tibi pcta tua: q̄ audias.
cōsurge. cōsurge captiua filia syon.
cōsurge excutere de puluere.
Sumpto itaq; ad pedes pmo ostiu
lo ne sit quide psumere statu ad os
culū oris assurgere. sed erit tibi ē
dus ad ipm. medū quoddā ostiu
lū aliud. q̄ secundo loco ad manu
ampleb: de quo et talem accipe
voem. Si dixerit mihi ihc dimittū
tur tibi pcta tua: misi ego plorare
desero quid proderit. Exui tu
ta mea: si vero ducor eam q̄tum
profert. In vestigium pedes meos
quos lauero mgnauero: nunquid
aliquid lauare valebit. Sordes
omi tyne vitior. lacu dei m luto
fecas: sed erit sine dubio vendēti
q̄ ratem detrig. Denq; qui me sa
nu fecit: ipm michi dixisse vetor
dor. Ite sanus strues eb: vade iam
amplig noli peccare. ne deterig
aliquid tibi cōtingat. Qui aute
dedit voluntate penitēdi. opus
Z ut addat et continēdi virtute:
ne ulterius penitenda facia: sacram
q; nouissima mea peiora priorib;
Ve enim michi ecia penitēti: si stra
tum subtraxerit manu. sine quo
michil possum facere. Nichil mīq;
ac nec petere nec cōtinere. Audi
o promde qd cōsulit sapiens. Ver
bum iniqui i ordē ne iteres. Pa
uco et quod iudex attentat a vbori
nō facienti firmū bonu. Fateor pro
huiusmodi nō sum omino contentus
priori vita qua ia malor sum pa
tens. misi et sedam attepero: ut
videret dignos facia pnie fructus.
et deinceps nō reuertar ad vo
mitu. Hoc ergo restat michi p̄
petendū et ampiendum: q̄ presū
mā alacra et sacrata cōtingere.
Volo repente fiam fieri: paulati
prosilire volo. Quātū displicet deo
ipudēcia pcatis: tm penitētis vere
cundia placet. Cuius placatis
cum si mesura tuam seruaueris: et
alacra te nō quesieris. Longis saltu
et a vbis est de pede ad os: sed nec
astensis conuenies. Quid ei. Re
tenti adhuc vespertinis puluere ora
tua contingeres. Heri de luto
tracti hodie pulueri gloue psentā
ris. O manu tibi transitus sit.
Illa prig te tergat: illa te erigat.
Quo erigat. Dando vt psumas
Quid istud. Deos contingere: et
dignu pnie fructus. qui sunt opa pi
etatis. Hec te de sterrore erigent.
in spem audendi pociora. Hanc
ampledo donu osculare manu:
hoc est nō tibi sed noi eig da gloz

Da semel. da iterum: tu pro donatis crimibz: tu pro collatis collatis pristinis. Aut certe videto ne munias fontē tuū contra ipg istos. Quid habes quod nō acceperis? Si autē acceperis: quid gloriaris quasi nō acceperis. ¶ Jam tandem ī osculis duobz genuum habens dīne dignationis experimentum: forsan nō cōfunderis presumē stultiora. Quātū quippe cresces in gratia: tantū et in fiducia dilatabis. Inde fit ut et ācēs audena9: et pulsēs fidenag9 pro eo qd tibi deesse sentis. Porro pl9 sancta apietur. Jam sūmū illud qd tumq est sume dignationis et mire suauitatis osculū: credo nō negabitur sic affecto. Set uia: hui ordo. Primo ad pedes prosilim9: et ploram9 coram dno qui fecit nos. ea ī fecim9 nos. Secundo manū quim9 sublenantis: et cor roborantis genua dissoluta. Postremo cui ista multis precibz et lacrimis obtinem9: tunc demū audem9 forsitan ad ipm os gloriosa caput attollere pauens et tremens dico. nō solum speculandū. sed etiā osculandū: quia spūs ante faciem nram xpus dns: cui adherentes in osculo sancto unus spūs ipius dignatione efficimur. Tibi dne ihu tibi merito dixit cor meū. exquisiui te facies mea: faciem tuā dne requiram. Nempe audita fecisti mihi mane misericordiā tuam: cui iacenti primū in puluere tuaq deosculari vestigia. qd male uixerā vomisisti. Porro in progressu dierū. letificasti animam serui tui: cui demū in osculo manū et bene uisce dierum indulsisti. Et nūc quid restat o bone dne: nisi ut iam ī plenitudine luris. ī fervore spūs. ad oris quoq osculum dignater admittens. adimpleas me letitia cū vultu tuo. ¶ Indita michi o suauissime. o serenissime indita michi: ubi pascis. ubi cubas ī meridie. Aues bonū est nos hic esse: sed cito abducat dies malicia. Hij siquidē quomodo supuenisse nūciantur: gratulogunt magis quam pro finive sermone. Ego ex. exibo ad hospites. ne quid desit officijs ei9 de qua loqmur caritatis: ne forte et de nobis audire cōtingat. Dicunt enī et nō faciunt. Vos orate iterum ut voluntatis ordinis mei hūplantata sanat deꝰ ad utilitatem ipius edificationem: et ad laudē et gloriā nominis sui.

Sermo quartus

Ripletem quendā aie profam sub nocte truncaulox sermo hesternus complex9 est. Numqd exaudit vos. Ag michi hodierna disputatio pro sequendo erit: pro ut pauc dignabit in dulcedine sua pauperi deo. ¶ Dicam9 si verbis osculis illa sumi. ad pedes ad manū ad os: singula singulis vehementes. In primo sane primordia deuotionis nre conuersionis: sedm aut profectualiz indulgentiā: postremo terrena sola expirituū et vana pfectio. ¶ Ab hoc solo quod ultimū positum est sumpsit exordiū scriptura ista qua tractauc sustepim9: et ipius ea velut

duo a nobis adducta sunt: an véo natãe vos uidebatis. ꝓuto ei fa ties ipsa eloquij facile ãmonet et ista requirere. ¶ Iguru uero si no: vos aduertatis oportẽ reuera ee aliud. siue alia ostula: a quibz ill' orib ostulu distinguẽ uolut ille q̃ dixit. osculetur me osculo oris sui. Cur em tu sufficere potebat dixisse simplr osculetur me. ꝓter mo vem tame usuq̃ loquẽdi distincte et signater adiecit osculo oris sui: nisi vt ostenderet ipm osculu quod petebat simu ee no solu. ¶ Bone demq̃ ita iuuẽ loquim. osculare me vel da mihi osculu: et nemo sequitur vt dicat ore tuo siue osculo oris tui. ¶ Quid alitur osculari pantes. nu ds iuuẽ orate dmm: q̃ tame ab iuuẽtem no requirim notatum. ¶ Demq̃ qui nam ut verbi gratia a dño susceptu i osculo proditorẽ et osculatq̃ est aut eu: ner addidit ore suo. vel osculo oris sui: sit nimiru oib et qui scribit et qui loquitur cõsue uit. ¶ Sunt ergo hy tres auditu assus siue profectq̃ expers dubiu at satis notu et manifestu: ei aut de actus malis i dulgentia. aut de bonis agendis gratia: aut ipius erga mdultores et bnficios sui pie sentia. eo quidẽ modo. quo i cor pore fragili possibile est optari ntuer. ¶ Ceteru ꝓmu et sedm qua voe osculu notauer: mani festius arripite. Osculu pacis i diuu est. oẽs nouim. ꝓrouo aut si vt scriptura loquitur. pua nra sepant itev nos et deum: tollatur de medio qd̃ mtest. et pax est. Cũ ergo satisfacim vt ablato quod sepat ptio. veroꝰsiciamur mdulge tie quã veteprim: quid mi. quod dam osculum dixerim patis: id q̃ mter no aliud q̃ ad pedes su medum. ¶ Humilis quippe debet ee et verecunda satisfactio: qua eme datur supba transcessio. At ut etiam ad viuẽdum emẽdatus deoq̃ digns cõuersandu. placita quadam amplioris ꝙue familiaritate donamur. amplioꝝ en am fiducia caput iam leuans de puluere. lavgtoris vt assolet ma nu osculatur: si tame de accepto munere no nram sed auctoris gloriam q̃rim. ei q̃ sua dona et no nobis assribim. Alioqui si m te et no magis in dño gloria ris: propria profecto et no dm manu osculari cõuincer: qd̃ uir bn lob sinaz. ẽ iniq̃tas maxima. et negatio m deu. ¶ Si ergo ad scripture testimu propriam glã quere propriam est osculari ma nu: profecto qui dat gloria deo. dei diuitu no recipere manu oscu lari. ¶ Et in omib quide ita ee videm: seruos videret offensa dnoꝝ osculari solere pedes tu ab eis ueniã petut: et pau pes dimitu manu tu ab eis mun amput. ¶ Verum q̃ spus est de et nullis simplex alia substancia mebris distincta corporeis: erit forsan qui nullatem de illo veraci at tale aliquid sed a me dei sibi manu vel pedes flagitet demitari:

sucq̃ probaut. gd̃ de osculo pedũ manus ue dissimo. ¶ Sed quid si et ego viasim ab ipso meo sasi tatore de ore quoq̃ dei vequisco? quatẽ quod de ons osculo scrip tura loquit ad deu ptinere demvet? Nempe a cũ isto simul et illa ha bet: aut cũ illis ptiet et isto tavet. Sedenti et os habet deus quo dez hoiem sciam? et manu habet q̃ dat escam oi tavm. et pedes habz quoz terra scabellu est: ad quos mimiz ptres terre. conversi atq̃ humiliati satisfaciat. Her mgr habz deus oia q̃ essem: no p̃ naturam. Inuenit profecto apud deu et vere cunda cõfessio quo se humiliando de iacet? et prompta deuocio vbi se mouendo vesinat: et iocunda co templatio vbi extendendo quiescat Oia oibz est qui oia administrat: ner quidq̃ est om̃ proprie. Nam q̃ in se est lucẽ habitat inaccessibi lem? et pax eius exupat oem sen sum. et sapie eiq̃ no est nũs. et maymitudis sue nõ est finis: ner potest cu videre homo vt viuat Non q̃ longe ab vnoquoq̃ sit q̃ esse om̃ est. sine quo oia nichil? sed vt tu plq̃ miveris nil eo pre sentiq̃ est: et nil icomprehensibilig quid nempe cuiq̃ vei presentiq̃? quia esse sim? Quid aliq̃ tã itõ prehensibile? q̃ ee om̃? Hanc esse om̃ dicerim deu? non quia illa sunt quod est ille: sed q̃ ex ipso et p̃ ipm et i ipso sunt oia. Esse est ergo om̃ q̃ sta sunt ipe fiori coz: sed causale et no materiale

Talu pronde modo dignat illa maiestas suis esse creaturis? oibus quide q̃ sunt: aiantibz aut q̃ et viuut. pozro roe vtentibus luxe. ite vero viuentibz virtus: in tentibz aut gloria. ¶ In hys oibz vegendis. gubernandis. ãministran dis. mouendis. promouendis. ino uandis. firmandis. nullus corporeus mdiget instrumentis: qui oia solo verbo et corpora creauit et spus. Nec corporibz et corporeis eyent sensibz: per q̃ sibi iuste inotescat et valeant. At no ita omps cui de sola voluntate celeis suppetit essi cacia. tã vegendis rebz q̃ ordina dis pro ut voluerit? valet cui vult. quatũ vult: et absq̃ corporaliũ officio obsequio ue membroz. Qui ad mtueda q̃ condidit ipe. putas sibi vequirit corporei sensꝰ adiutoriu? Nichil om̃ oino latet aut effugit lucẽ vbiq̃ pntem: ner tñ vt agnoscat aliquid. nãm habet venanantas sensus misteriu. Ner solum vniuersa nosse sine corpore: sed et inotescat mundis corde sine corpore. Duo aute idem latiꝰ: vt plamꝰ fiat. Sed forte quia finem di sermois iam angustia no ad mittit: consilij magis est. vt i crastinu differamꝰ

Sermo quintus

Quatuor spuu gnia nota sunt nobis: pectoris. nr. angelici. et qui condidit ipsos. ¶ Non est ex oibz cui suie propter se. sine propter aliu. sine propt vtrumq̃ nichil co pꝰ no sit. corporis ue salitudo: excep to dutaxat illo. cui oibz tam cor poralis q̃ spualis creatura men to confitetur et dicat. Deus meꝰ es tu: qm̃ bonoz meoz no eges.

Et ꝓmu quide ita corpe esse
constat: ut nec subsistere absq; il
lo utiamq; possit. Simil quippe
et uiuificare desint et uiuere ille
spus: qn moritur pcm. Verū
nos uiuimꝰ quide post corpꝰ: sed
ad ea quibz hic uiuit: nullo nob
accessus patet nisi p corpꝰ. Ben
servat hor qui dicebat. Invisibilia
dei p ea que facta sunt intellecta con
spiciuntur. Ipa siquide que facta sūt
desit corporalia et uisibilia ista:
non nisi p corporū instrumentum
i nrām notiā ueniunt. Habet ꝫ
nēm corpꝰ spūalis creatura q nos
sumꝰ. sine quo nimiꝝ necessē illa
ſtiam assequitur: qua solam acce
pit gradum ad ea. de quoꝝ fit cor
mitee hic. Hic si michi obiī
atur de pulis vegnātis q absq;
sta rerum corporaliū exeuntes
de corpore ad hanc uitā michilo
miꝰ transire credant: breuiter
respondeo hor illos coservare ymā
nō naīam. Et quid ad me de mira
culo dei: qui de naturalibz disseo.
Iam quide q et supelestes spūs
opus corporibz habeant: illa mar
une certos nos faciat uera et
vere dīna sīa. Nōne aut oēs ā
ministratorꝰ spūs sunt missi in mi
nisteriū: propter eos qui hereditā
tem capiūt salutis. Quoniā ex
yo no ipleret ministeriū suū absq;
corpore: psertim apud uiuen
tes in corpore. Denicq; nō est
discretē. nec de loco ad locū trā
sire. nisi corpꝰ: qd frequēter fa
cere angelos. tā indubitata q̄ no
ta probat auctoritas. Hinc est qd
et nisi sint pribz: et ad eos intra
uerunt et māducauerūt: et pe
des lauerūt. Imagi mscio: superioꝝ
spūs propriis corpibz egent: sed
tm quibz uiuet non etiam uiuet.
At peccatis quide ex debito ser
uitutis et ad usum tm temporaliū
corporaliū ꝫ nūtiū uiuendo
seruit: ideoq; ille spūs et cū ipe
transit: et cum corpore desinit. Ser
uus quippe nō manet i domo i
eternū: licet qui bn eo utuntur.
ex im usum hꝫ temporalis seruitu
tis. ad questū referat eternoꝝ.
Angelꝰ uero curat satagitq; in
libertate spūs āministrare officium
pietatis futuroꝝ bonoꝝ: prompt
tum mortalibz alacrem q̄ sese
ministū exhibens: utpote sub me
terni futuris amicis. et coheredi
bz supne ioaunditatis. Ille igitur
ut m pcm seruiat: iste ut me
subueniat. Ambo procul dubio su
b corporibz erunt. ut uiuet. Na
m quo ipi eis uiuet no uideo: ad
profm dūtaxat etātis. Invona
huius nempe spūs. et si corpalia
p corpꝰ et ipe habuerit: nūquid
tamen eousq; uiuat corpore suo:
ut p corporalia et sensibilia q̄ p
illud sentit. etiam ad spūalia et
intelligibilia profectu ꝑtingat.
Ad q tamē capescenda pro suo
corporali tēporali q̄ obsequio nos
citur uiuare illos. qui oēm usum
rerū tēporaliū ad finem transfe
runt eternoꝝ: utentes hoc mundo

tamq̃ nō utentes. ¶ Verū aut
supterlestib spūs absq; adutorio
corporū. et absq; intuitu horū que
p corpus sentiunt: solo profecto
siue unimitate ac vniformitate natē
sufficiat apphendē sūma: et ultima
penetrare. An nō hoc intellexit
aplūs: qui ait diuersitates dōnoz dei
p ea q̃ fāt sunt intellecta cōspiciunt:
adiecit protinꝰ a creatura mūdi.
Nimirū: qm̃ a creatura rōnis nostre
ita. Quo enī ipe uolutq; ac tēpe
rabula spūs ex cōsideratōe sensibi
liū profectus gradatim quodāmō
paulatiq; mutat: puerū. eo ille
celestiū habitator ineffabili subtilitate
ac sublimitate sua ī oī velocitate
facilitateq; pūgit: nullo utiq; sen
suū corporei āmātalo fultq. nullo
corporei mēbri aduto officio. nullo
corpore cui⁹q; rei iformatq; itu
itu. Cuī cī inter corpora spūalis
seruiret sensꝰ spūales: quos in
libro uite et absq; cōtradictōe legit:
et absq; difficultate intelligit:
Cuī ī sudore uultꝰ sui laboret ex
cutere spūalia de paleis. de uuis ui
na. et de amurca oleum: qui ex
oīb; satis habunde q̃ habet ad ma
nū. Quis mēdicet uirtutū suū per
domos alienas: in sua habundās
pambz. Quis puteū fodere auret
et in terre uisceribz uenas aquaꝝ
cū labōe uiuaces: cui ultro affatim
aquas limpidas fons uiuꝰ emanat.
¶ Nec hūtq; ergo nec angelicus
spūs ad ea cōprehēdēda q̃ hūanū spū
alem q̃ fecit creaturā suis ullo
modo corporibz adminiculatur: ille q̃
dem pro īnata soliditate nō capi
tur: iste uero pro excellentioris ēsse
p̄rogatiua nō indiget. Porro hoīs
spūs qui medius quēdāmodo inter spūs
pnūs et īfimus tenet locū. usq; adeo
ad utriq; nātū hre corpus manifes
tum est: ut absq; eo nec ipse pro
fecisse ef nec alteri prodesse possit
Nam ut cetera mēbra ceteris corpo
ris. officia ne mēbroz: quoniā q
so modo a sine lingua īstruus au
dientē? aut sine auribz papis in
structem. Itaq; cū absq; corporis
āminiculo nec bestialis spūs ser
uulis rōnis debitum sōluere.
nec spūalis celestis q̃ creatura im
plere mīsteriū pietatis nec rōna
lis alia tam proxio q̃ cēa sibi suf
ficiat cōsulere ad salute: liquet
dem creatū spūs siue ut uult unus.
siue ut uult simul et unus. corpo
reo prorsq; indigere solacio. Quid
em? si qua alacria q̃tum ad usū
siu repiant rōmoda. nullis q̃ ap
ta usibz hūanaru utilitatū. Pro
sunt profecto uisu. et si no usū. uti
uora cordibz intuēdū q̃ uterū cor
poribz ee possent. Et si nocua. et
si cēa pniciosa temporali hoī cō
stet esse saluti: nō tame deest cor
poribz. Unde cooperetur ī bonū
hijs qui sēm p̄positū uocati sc
sancti: et si nō cedendo ī cibu aut
exhibēdo mīsteriū: certe intellū
exercendo. uextra cū qui ut q̃ oīm
uterū hoc presto ē cōis disciplie
profectū. quo īuisibilia dei p ea
que fāt sunt intellecta cōspiciant
Nam et dyabolo cuius q̃ satellites
cū sit cor semp malignā itendo.
nocere quidē semp cupiūt: sed
bonis emulatoribz quibz dicitur.

quis vob̄ nocere poterit. si bonē ꝛ
mulatores fuerit⁹ absq; vt possit ꝫ
magis aut prosint et nolentes ꝫ
cooperant⁹ ꝫ in bonū bonis. Cete ꝫ
angelica corpa utriq; nam ipsis
spūalibz naturalia sint. sicut hoīb ꝫ
sua. et sint aīalia sicut hoīes. im
mortalia tamē. q; nodū sūt ho
mines ꝫ. porro ipa corpora mutet
et vertant ī formā et spēm quā
volunt. q; appārere volunt. den
santes et sōlidantes ea q̄ eis vo
lunt. ei tamē ī sua veritate pre
stabilitate nīe atq; sbē sue ipal
pabilia sunt. et nīb⁹ omo ītactu
gibilia visibz ꝫ. an vēo simplia
spūali sbā subsistentes. corpa ei o
pus est sumat. vnusq; q; expleto
ope ponat ī eandem de qua sūt
sumpta materiam dissoluenda ꝫ.
nolo vt a me requiratis. Vide
tur pres de hmōdi diuersa
sensisse ꝫ. nec michi pspicuū est vī
alterutrū dicam ꝫ. et nescire
me fateor ꝫ. sed et vīs profanis
nō multū cōferre arbitror hanc
veri notitiā. Illud aut scitote nul
lū creatoz spūū p se nīs meritis
applicari ꝫ. vt videlicz nullo medi
ante nī sui ve corporeis mīstrum
to ita nobis ēmīstretur sue ībi
datur ꝫ. quo eius ptūpatore doc
ti sue doctores. boni sue melio
res efficiamur. Nullis angelo ꝛ
nulla aīaī hoc modo michi cogni
bilis est. ego nulli⁹ capax ꝫ. nec
ipi angeli ita se alterutrū capi
unt. Sequestretur proinde pre
rogatiua hec sūmo et īcarnato
spūi ꝫ. qui solus ei dicit anglīn sū
hoīem sciam. īstrumētū nō queit
nec corporee aīe ꝫ. sicut nec sibi
ipi. p se mīscendi ꝫ. p se īnotescat ꝫ
puis capit ꝫ a puris ꝫ. sol⁹ nullius
indiget ꝫ. sol⁹ sibi et ~~he~~ sibz de so
la oīpotēti voluntate sufficiens
Opatur tamē īmēsa et īnumera
p subiectā creaturā corporalem
siue spūalem ꝫ. sed quasi mīpans
nō quasi medicans. En verbi
gra ꝫ. ap lingua mea corporalem
assumpsit nūc in opus suū. dicē
videretur vob. ei p se absq; dubio
facilis suauiusq; id posset ꝫ. prefro
unidulgētia est nō idigētia. In pro
fectu siquidē vīo meritum queit īc ꝫ.
non sibi placui. Idipm sape op⁹
est oī hoī opanti bonū ꝫ. ne forte
de hoīb⁹ dm ī se et nō in dño glīet ꝫ
Est tamē qui bonū opatur non
volens. siue homo malus siue an
gelus malus ꝫ. et cōstat nō fieri propter
ei quod fit p ei ꝫ. ei prodesse
nulli bonū possit īmuto. Igitur ei q̄
dem dispēsatio ~~tm~~ credita est ꝫ. sed nes
cio quo ignarus ioīduus q; sētimus
bonū. qd̄ per malū dispensatore
ministratur. Ipsa est ergo causa
tur et p malos deus faciat bona ho
mib⁹ ꝫ. nō autē vt opa eoz idigeat
m bīfactōe. Porro hyb̄ que voc
vel sensu carentia sunt multomi⁹
deū etēre quis dubitet. Sed q̄n
m opus bonū et ipa cōaurunt ꝫ.
apparet q̄m oīa seruiūt ei. tu
meritō est dicere. meus est orbis

teve. Aut teste qui nouit q̄ p̄ q̄ cōuenientia fiant: de seruitute corporee creature nō efficiemur q̄uis. sed cōgruentia. Esto demde q̄ corpoz misteria opportune plenis q̄ dignis opibz applicetur: vt verbi gra. pluuie vinificandis seminibz. vel multiplicandis segetibz. vel frugibz maturandis: quid propterea q̄ so de corpōe facteve habz? aut ad nutū ōdiscrepent? vniuersa corpa celestia atq̄ terrestria obsequi constat? Plane supfluc habet suū: qui nullū sibi requirit alienū. Verū si cuncta q̄ hoc loco dicenda cōcurrunt p̄ncipi volumus sermone cōcludere: sermo modū excedet. et nives forsitan aliquoz: q̄p terrea que restant sub alio seruicio absoluenda p̄nāpio. Sermo sextus

Qui precedenti sextus sequens sermo cohereat? teneris ne datū supius solū sūmū et tantum scripturis sp̄m ad hoc quod facē vel fieri vult. corporis īstrumēto siue obsequio nō egēve. Demq̄ ego seruo vera dō deo sicut īmortalitate ita et īcorporeitate? q̄ dōs spūū vniuersam corpoream naturā cōuexq̄ transcedat? vt q̄ tumq̄ corpe ī quocūq̄ ope non indigeat. solo spūali nutu tū vult. ad quecūq̄ vult agenda cōtēto. Sola q̄ est q̄ nec propter se nec propter aliū solacio instrumēti corporei opq̄ habet illa maiestas? cui oipotenti arbitrio tantummodo p̄sto est hoc opus. hoc aliū īdicat. hoc aduersum credit. hoc tristatū fauet. cui nullo interuemēte solacio corpali at spūali: docet vel monet sine lingua? p̄cebet vel tenet sine manibz: sine pedibz curvit et surgunt pertinentibz. Astitabat ista et tam p̄ribus? priorib⁹ filiis expiebant hoīes sedula hūsana? sed latebat eos beneficij. Ille quidem attingebat a fine vsq̄ ad finē fortiter: sp̄ disponens oia suauiter: nō senciebatur ab hoībz. Et gaudebant de bonis? et dūm sabaoth eo q̄ cum tranquillitate iudicaret oia nescicebant. Ab ipso erant sed nō cū ipso: q̄ ipm viuebāt. sed nō ipi? ex ipso sapiebant sed nō ipm: alienati ingrati īsensati. Hinc demū fit est. vt q̄d erant. q̄ viuebant. q̄ sapiebant. nō auctori tribuerēt. sed nature assiberet? aut forte q̄d misipiēcq̄ erat fortune. Proprie quoq̄ mduslrie atq̄ virtuti multi multa arrogabant. Quinta sibi vsurpabant seductoz spūs? quāta sōli et lune data sunt. q̄nta terris vel aquis attributa sunt. q̄nta etiā manufactis fabrilibz q̄ mortalū deputata opibz? herbis. arbustis minutissis vilissimis q̄ seminibz pro muneribz deferebant. Hinc sic hoīes p̄ideruntur et cōmutauerunt gloriam suā in similitudiē vituli comedentis fenū. Quoz dem miserq̄ errores? de mōte vmbroso et condēso dignant? egredientes ī sole posuit tabernaculū suum. Obtulit cuniē sapientibz cuniē? p̄ quā discrevent sapere et sp̄m.

Nam dum ī cavne et p cavnē fa
at opa nō cavnis sed dei. nature
vrēp impans et supās fortunā.
stultā faciēs sapiam hoim. deo
nū qp debellans tyrāmdē: mā
feste sepīm indicat ee. p que ea
deu am fiebant qn fiebant. In
cavne mēj et p cavnē potent ac
patenter opaq mira. loquq salu
bria. passus indigna. eudenter
ostendit. qua ipe sit qui potent
sed īuisibilit stilā rōdidisset: sapi
enter vegetet. benigneqp prote
gevet. Deiqp dū euangelizat ī
gratis. signa prebet mfidelibz. pro
suis crucifixorubz orat: nōne ligō
hoim se ee declarat. qui cū pte
suo rotidie ouri facat solem suū su
p bonos et malos: et pluit sup
iustos et īiustos. Hoc am est
qd ipe aiebat. Si nō facio opa
pīs mei: nolite credere. En a
pevit os cavnis sue doctēs ī mōte
discipulos: qui ī silencio angelōs
in celestibz docet. En attactu cor
pore mag curat lepra. fugat
rentis. audit vepatur. lingua
muta resolvitur. discipulq pro
pe mevsq eripitur: et ib mdubi
tanter agnoscitur cui dicente lon
ge am dauid. Aperis tu manū tu
am: et implēs oē aial bndōe.
Et itervm. Apiente te manū tuā:
oia implebunt bonitate. En serq
corporales pedes iacētes ac pe
tentis audit petitiē. remittunt
tibi peccata tua: et vetogn oscat
eum. de quo ex milis vetvo tpibz
scriptum legevat. Egvedietur di
abolq ante pedes eiq. Ubi nā
qp prīm dimittitur: ibi protinus
hic dyabolq de corde prōtis ex
pellitur. Hinc vnūsaluter de cui
bus peītentibz dicit. Nunc iudici
um est mūdi: nunc peīceps hui mū
di eiciet foras: qp saluet hūilit
cōfitenti remittat deq pcta: et dy
abolus eū que in hoīs corde īuasē
vat amittat pīcipatū. Deiqp am
bulat sup undas cavnalibz pedibz:
cui nerdum cavne vestito iā psal
mista placuerat. In mari via tu
a: et semite tue in aquis multis
et vestigia tua nō cognoscentur. Conculcatis corda tume
fa sup̄boz: et fluxa cavnalium
desidevia compmis: usq; ficans i
pios et sup̄bos hūilians. Cuios
tamē qua īuisibiliter fit: cavna
lis nō sentit in quo fit. Unde et
subdit. Et vestigia tua nō cognos
centur. Hinc vnusq; pater ad fiu
um. Sede mēj a dextris meis:
donec ponā īimicos tuos scabel
lum pedum tuoz. Hoc est. donec
ōes qui te cōtempnūt tue volu
tati superbia: siue īuitos et misēos:
siue voluntāios et bros. Istaqp hō
opus spūs. qua caro nō percipi
ebat: animalis quippe nō percipit
ea que sunt spūs dei: opus fiunt
vt corporalibz pedibz corporaliter
īeubans. et corporalibz labijs pe
des eosdem osculabs. venia petoz
petitur papevet: sic qp illa muta
no dextre excelsi. qua mirabilit

sed ꝛ̄ nuſibilit ꝙ uſtituerat impiꝰ. etia
rnalibꝫ ꝛ̄ notefceret. Verū illoꝝ
ſpūaleꝫ pedeꝫ dei. quoꝝ primo lo
to dei oſtulari ſpūalit' petentem
oportet: pretenie me nō oportꝫ
Nouī ego auroſitate ꝛ̄ram: que
ml ſua uolūtate ſtantatū ꝓteve
at. Ner vero dutendū cōtemptu.
noſſe quibꝫ ſcriptura pediꝫ tam
frequēter deum cōmemorat. nūt
quidem ſimie ut ibi. adorabimꝰ
in loco ubi ſteterūt pedeꝫ eiꝰ: nō
vero ambulāe ut ibi. et habita
bo in illis. et deābulabo in eis:
nūt etia curē uixta illud exul
tauit ut gygas ad auredū via.
Si ite aplō uiſum eſt caput xpi
referre ad deitatē: puto et nob
nō meditrue videri pedeꝫ ad hua
nitatem ꝓtinere: quoꝝ alterum
miaz. alterū uidiuū noiemꝰ. No
ta ſunt nobis duo iſta uocabula:
et de plenitꝫ ſcriptuie locis ambo
puter ſi cognitis oauuenerit. Qz
vero mie pedem deꝰ in carne ſu
ſe vniuit aſſupſerit: docet epla
ad hebreos. temptatū p oia per
fibilem xpm pro ſilitudine abſq;
peto. ut miſeiatoꝝ fiet. Quid il
lum alterū qui uidiuū nūcupato
eſt. Nōne ad hoiem eque aſſump
tum et npm ꝓtinere ipe deꝰ hō
apte ſigt: ubi datam ſibi pevbiꝫ
a pre ꝓtatem uidiuū fatere ꝙ
filius hoīs eſt: Hyb duobꝫ evgo
pediꝫ apte ſub uno capite diu
nitatis cōuuetibꝫ nato ex mu
liere. ſruſ ſub lege ꝛ̄ nuſibilis ema
nuel m tiro miſꝰ eſt: et cum hoī
bꝫ cōuerſato eſt. Hyb certe per
tranſit nūr bnfaciēdo. et ſanando
oeb oppreſſos a diabolo: ſed ſpūa
liter ſed ꝛ̄ nuſibiliter. Hyb mḡ pe
dibꝫ deuotab pambulabat ipſe
ſanter mēteb: luſtrans ſanitans
ꝙ corda et venes fideliū. Vide ar
ne forte ḥet illa ſint ſponſi tua.
que ſponſa tā magnifice cōmēdat
et ī cōſequētibꝫ: compans ea mſi
fillor coliptis marmoreis. funda
tis ſup baſes aureas. Pulchre di
no: qm quidē ī carnata dei ſapie
tia ꝙ auro deſignatur. mia et ve
ritas obuiauerūt ſibi. Dem qz v
nūſe me dm mia et veritas. felix
mens au ſemel dnīb ihūs xpus utꝫ
ꝙ infixerit pedem. A duobꝫ ſignis
cognoſcat eam ꝙ huiuſmodi eſt: q
ſcīū nīē eſt. veſtigat diuinis ipreſ
ſa veſtigijs. Ipā ſunt tioꝛ et ſpes:
ille uidiuꝫ. illa mīe veſtigans ymā
ginē. Merito ꝛ̄ impln eſt deo ſuper
timetes eū et in eis qui ſpant ſup
mia eiꝰ: tū ſapie initiū timor ſit:
ſpes profectus. Nam cōſummatoꝛ
ſibi caritas vendicat. Que cū ita
ſint non puus ſiruſ eſt in primo
hoīe oſtulo quod ad pedeꝫ attigit:
tantū curato. ut neutro fraude
ret illoꝛ. Porro cum ſi iam dolo
re patī et uidiuꝫ timoꝛe cōpūge
ret: veritatis uidiuꝫ ꝙ veſtigio la
bia ꝓteſſiſti. Quod ſi timoꝛem
doloꝛem ꝙ diuine ſuauitatis bonita
tis et ſpe conſequende mdulge
ne tempaꝝ: etiam mīe pedē am
plecti te noueis. Alterū. Alioqn
alterū ſime altero oſtulari nō
expedit: quia et verordinato ſola
uidiuꝫ in barathrū deſperationis ꝙ
apitat: et mīe ſallax aſſentatio

pessumā ḡtencāt ſcauritate. Datū
eſt et michi miſero nōnūꝯ ſedē
ſcalis pedes dñi ihū. et modo huc
modo illum tota deuocōe complec
ti: m ſitum me ſua benignitas
dignabatur admittere. At ſi gn
miſericiis obluctꝫ ſtimulāte roſtra
udine paulo diuiꝫ mhereve: mox
metu mayedibili ac miſerabili de
ictꝫ cōfuſione. et tenebroſo cautum
fluſus honore: hoc ſolum palpi
tans de profundis clamabā. Tū
nouit pcatem me tue: et p tōre
tuo iram tuā dmūave. Quod ſi
eo velucio pedem mē plus tene
contingēt tāta ctōtraio tarda et
negligencia diſſoluebar: vt cōfeſ
tim et ozo tepidior. et actio pigri
or. et risus promptior. et ſermo l
cautior: et oīb demꝫ vtriuſꝫ hoīs
ſtatus ītonſtācior appāret. Proīn
de mḡra mſtructꝫ expiencia no
uidiū iam ſolū aut ſolam miaz:
ſed miaz pter et uidiū cantabo
tibi dñe. Inetemu no obliuiſcar
uſtificatōes iſtas. Cantabiles mi
erunt ambe pter in loco peregri
nacōis mee: quouſꝫ mia ſuper
altata uidiū miſeria cōtereſcat:
ac ſola tātet tibi gloria mea de te
tero. et non cōpungar. Sno ſep
poſe michi laborem ſuſcito: tūm
qui vos ſponte prouoco ad gem
dum. Quia tū ego ꝑmi oſculi
oratione ſpūales dei pedes propō
is diſſimicoribz ac noīb. etquidem
ex habundanti demeruc cauam:
vos ꝓpius mḡrere et de mau. q
ſtēdo loco oſculanda propomit. An
nuo. gero vobis morē. Inſup non

f. 19

manu ſed mang oſtendo: propriꝫ
ꝫ diſtinguo vocabulis. Fortitudo
vna. altera fortitudo dicitur: qd
et tribuat affluēter. et defendat
potenter quod dedit. Vtramꝫ
profecto oſculatur. qui michi tatu no
fuerit: deū vtꝫ honoꝝ omī ſtaut
lautore vta et cōſeruatorem re
cognoſcens et cōfitēs. Satis de
duobz oſculis dñm eſſe vere: iudea
et de tertio. Oſculetur me ī oſculo
oris ſui. Quis dicat: Spōſa. Quēnam ipſa: Alia ſiquis de
um. Sed pono diuerſās affectōes:
vt ea que proprie ſponſe cōpetunt
diſtincta eluceſcat. Si ſeruus eſt:
timet a facie dñi. Si mercenarius:
ſpēat de manu dñi. Si diſcipulus:
pauet audire magro. Si filius: hono
rat patrem. Que vero oſculum
poſtulat amat. Excellit i natura
domīs affectio her amoris: preſer
tim cum ad ſuū venerit cōnapiu
um qd eſt deꝰ. Quer ſunt iucta no
mia eque dulcia. quibz verbi dile
ctꝫ ad iuicē expimerent affe
ctus. q̄admodū ſponſꝰ et ſponſa:
quippe quibz oīa cōia ſunt: mi ꝓ
prīū. mi a ſc diuiſum habentibz.
Una vtriuſꝫ hereditas: una do
mꝰ. una mensa. vnus thorus: u
na etiam cauo. Denicꝫ propter
hanc relinquet ille patrem et matrē
et adhereb uxori ſue: et erunt
duo in carne una. Quer quoꝫ iu
betur obliuiſci michi populi ſui. et domū patris ſui:
vt cōcupiſcat ille decorem eiꝰ. Si
ergo amare ſponſis ſpeciāliter ac
primarie cōuenit: nō imerito

sponse nõie tensetur dia q̃ amat. Amat aũt q̃ osculum petit. Non petit libertatem. nõ mercedem. nõ hereditatẽ. nõ denicq̃ doctrinam. sed osculũ. more plane castissime sponse ac sacru spiritus ore. nec dino valentis flamã dissuãre quã patitur. Vide enim quale principiat sermonis exordium. nichiñ quod a magno petituru. nullo tamẽ vt assolet vtitur blãdimentũ fuco: nullis circumloquiis verboꝝ ad id quod desiderat ambitu. nõ fictat prohemiũ. nõ captat benuolentia: sed ex habundantia cordis ꝓ repente prorumpens. nude frontosecq̃ satis. osculetur me inquit osculo oris sui. An nõ tibi quasi diuine manifeste videt. quid michi est in celo. et a te q̃d volui sup terram. Amat profecto iste. que ipm q̃ amat querit. nõ aliud quidq̃ ipius. Amat iste. quia nõ in concupiscentia carnis. sed in puritate spũs. Amat ardenter. que ita proprio debriatur amore. vt maiestatẽ nõ cohibeat. Quid em. Desinat terram et fiat cã tremere. et ista se ab eo postulat osculari. Ebria ne est. Ebria prorsus. Et forte tunc cã ad ista prorupit. quã de cella vinaria. quo se nimirũ introducta postmodũ gloriatur. Nam et dauid de quibusdã dicebat deo. Inebriabuntur ab vbertate domꝰ tue. et torrente voluptatis tue potabis eos. O q̃ ista vis amoris. q̃ ista i spũ libertatis fiducia. Quid manifestius. q̃ ꝓ ista caritas foras mittit timorẽ. Verecundie tamẽ nõ ad ipm spõsum sermonẽ diuertit. sed ad alios tamq̃ de absente loquit. Osculetur me unq̃ osculo oris sui. Grandes res quippe petitur. et opus est verecundia petentem comitari. et cõmendari potentem. Itaq̃ ꝓ domesticos et vicinos accessũ ad ultima tenditur. ambitur ad desiderata. Qui nã illi. Credimus angelos suos astare orãtibus. offerre deo ꝓces et vota hoim. vt hi tamẽ sine ira et disceptatione leuari puras manꝰ ꝓsperexerit ꝓbat hyob angelq̃ ita loquens ad thobiam. Quando orabas cũ lacrimis et sepelichas mortuos. et dimittebas prandiu. et mortuos absondebas ꝓ diem i domo tua et nocte sepelichas. ego optuli orationẽ tuã dño. Puto id vobis et ex alys satis scriptum. vt testimonijs psuasum. Nam q̃d psallentibus quoq̃ dignater ad mysteri sũ angelꝰ solebant. quid eo manifestius quod psalmista ait. Preuenerunt principes cõiuncti psallentibus i medio iuuencularum tympanistrarum. Vnde et dicebat in cõspectu angelorũ psallam tibi. Dulce proinde aliquos vestrum virum in sacris vigilijs deprimi sompno. nec tibi cuncti reuerti. sed in presencia ꝑsidũ tamq̃ mortuos apparere. cui vita ipa alacritate ꝓmoti. Vrbs mœstesse solep

nys delectentur. Verere ne hram
desidiam ḡnq; abhoīnates eum
dignare retrahant: et incipiat
unus quisq; vrm servo cū gemitu
dicere deo. Longe fecisti notos me
os a me: posuerunt me abhomna
cōne sibi. Et illud. Elongasti a
me amicū et proximū: et notos
meos a miseria. Item. Qui uxi
me erant delonge steterunt: et vi
faciebant qui quebant aiam me
am. Porro si bom spūs se a nobis
elongauerit: ipetq; malignoru
quis sustinebit. Dico ergo hys q
huiusmodi sunt. Maledictus qui
faciat opus dei negligēter. dei fit
negligenter. Dicat quoq; non ego
sed deus. Vtinā frigidus ēes aut ca
lidus: sed quia tepidus es: et nec
frigidus nec calidus: incipiā te evo
mere ex ore meo. Ea propter atte
dite prīcipes vros cū stratis ad ora
dum vel psallendum. et state cū
reuerētia et disciplina. et gloria
mini quia angeli vri cotidie vi
dent faciē pris: numerū missi in
ministeriū propter nos qui hereditā
tē capimus. Deuotionem mām in su
pna ferunt. referunt q; grām. V
sumpsimus officiū quoq; sortim con
sortiū: Vt in ore infantiū et lactē
tiū psiciatur laus. Dicamus ergo
psallite deo nro psallite: atq; au
diamus eos passim respondētes: psal
lite regi nro psallite. Laudē ergo
cū celi cātoribus in hac ducentes. Vt
pote ciues sanctoq; et domestici dei:
psallite sapienter. Cibus in ore
psalmus in corde sapit: tantum
illum fidelis aia et prudens no
negligat tenere quibusdam dēti
bus intelligēcie suc: ne si forte
integrū glutiat et no mansū. frus
tretur palatū sapore desiderabi
li et dulcedi sup mel et fauū. Of
feramus cū aplis in celesti conuiuio.
et in dmica mensa: fauū melliſ.
vel in cera deuota ī hac est. Ali
oquī hac otadit: si absq; spūs co
dimento glutiatur. Si aute cum
apostolo psallas spū psallas me
te: cogitatiōes et tu de illius veri
tate sermonis quē dixit ihesus.
verba q; locutus sum vobis spūs
et vita sunt: et item q; legimus
dicēte sapia. spūs em meus super
mel dulcis. Sic delectāti mea ani
ma tua: sic holocaustum tuū pingue fiat. Sit pla
cabis vegē. sit placebis pna
pibus: sit deniq; tota tibi cum
am benignam reddes: et odā
ti suauitatis odorem ī celestibus
quoq; de te dicet. Quis est iste
qui ascendit p desertum. sicut
virgula fumi ex aromatibus
mirre et thuris: et vniuersi
pulueris pigmentarij. Principes
iuda in duces eorū. principes
Zabulon. principes neptalim: hoc
est pcipiē cōfitēcau. cōtinēcau. cō
templacau. Notum si quidē prin
cipes mi regi suo acceptu ēē psal
lēcia cōfessionē. cōtinēcia fortī
tudinē. cōtemplacia puritatē.

et ſolliciti ſunt exiſtere a nob iſtius modi p̄muiatis ſpūs: q̄ profecto nō aliud ſunt. q̄ primi et purissimi ſtrūs ſapie. Quod em̄ nō ignoratis uidis laudatis vel cōfitens. Zabulon habitaculum fortitudīs: neptalim̄ teruḡe missus interpretatur. Qui minimū agilitatis siue saltūz. ex p̄mit speculatis excessus: sed et opaca nemoz̄ vt ille sensuum penetrāc cōsueuit. Etiam̄ aut qui dixit: sacrificiū laudis honorificabit me. Verū si nō est speciosa laus in ore pcōrīs: nōne p̄ necessaria habetis cōtinēre virtutem: p̄ quā fiat vt non regnet pcm̄ in vro mortali cor pore. Verbo cōtinēna nō habet meritū apud deū. q̄ gloria requirit humana: ideo q̄ maxime opus est ena puritate tre actionis: qua soli mentis niua deo et placere appetat. et valeat inhere. Nec em̄ aliud est inhere vere deo. q̄ videre deū: quod solis mūdis cordibz singulari felicitate donatur. Cor mūdū habebat dauid: qui dicebat. adhesit aia mea post te. Item. mihi aut adherere deo bonū est. Videdo adherebat: et adherendo videbat. Aīe g̈ in hys extasi celestib sese nūay familiares exhibent et frequentes: presertim si frequenter orantem p̄senserint. Quib michi dabit p̄ vos o boni principes. petitoes meas īnotescere apud deū. Nō em̄ deo aut etiam cogitatio hoīs cōfitetur. sed apud deum: hoc ipsis que cū deo sunt tam beatis virtutibz q̄ carne solutis spūbz Quis suscitabit me de terra in opē et de sterore erigēt pauperem: vt collocet me cum pncipibus. et solū gl̄e teneam. Nō ambigo qui gratanter in palatio colligant: q̄ dignanter in sterquilinio visitent. Denigz letati sunt de cōuersione: et m assumptoe nō cognoscent: Hos itaq̄ puto inter orandū alloq̄ sponsam: et ipis tamq̄ sponsi domesticis ac sodalibz desideriū cordis sui aperit. cū aut. Osculet me osculo oris sui. Et uide familiare amicicq̄ colloquiū aīe in carne suspirantis: cū celestibus pcūbus. Desint in osula. pet quod cupit. nō tamē noīat que amat: quia illos nosse nō dubitat: vtpote de quo sibi cū illis frequens soleat esse cōfabulatio Propterea non dicat osculet me ille vel ille: sed osculetur me tm. Sicut et maria magdalene nō ex pmebat ex noīe quem q̄reret: si tm̄ audebat ei que putabat ortulanū. dnē si tu sustulisti eū. Quem em̄: Non aperit: quia palam oīb esse credit. quod a suo corde nec ad momētū retrahere potest Ita ergo et ista locis sodalibz sponsi siu tamq̄ cōstyb et quibz se nouerat mānifestam: tam

to nocte vepente in hec de dilecto
verba prorupit. Osculetur me
osculo oris sui. De quo iā osculo
nolo vos diucius protrahere: sed
sermōe crastino audietis. quitē
oratibz vobis suggerere michi
dignabīr uncto vōtēs de oibus.
Neqz enī hoc secretū revelat ca
ro et sanguis: sed is qui scrutatur
profunda dei spūs sancti: qui
a pre filioqz procedēs cū ipis pa
ritер vivit et regnat. ī scla sclōr.
Amen.

Orie nobis fvēs sicut
hesterna promissio
ne tenetis: de sūmo
id est de oris osculo disputare p
positum est. Audite atteas qd
sapit suauiq et gustatur rarius:
et intelligitur difficiliq. q uidi
videtur vt paulo alcius īchoem
ineffabile quoddā atqz inexpertu
oī creature osculū designasse q
ant. Nemo nouit filiū nisi pater:
et nemo nouit prem nisi filius:
aut cui voluerit filius revelare.
Pater enī diligit filiū: et singu
lari dilōe amplectitur sūmus
equalem. eternq coeternū. vnq
vniqui. Sedem nō mireris ipse a
filio assidue astringitur. quippe
pro cuq amore et monitur ipo
attestante qui ait: vt stiāt oēs
qua diligo prem. sequitur eam q
hinc. h aut dubiū quin ad pas
sionem. Illa vtiqz mutua gig
nentis geniti qz communio pitеr
et dilcio: quid nisi osculū est
suauissimū sed secretissimū.
Ego pro certo ad tantū et ta
lem dīni amoris arcanū: ne ip
sam quidem angelicam admit
ti arbitror creaturā. Etenim pau
lo hoc ipm sapiēte: pax illa ex
superat oēm etiam angelicum
sensum. Unde nec ista qdq mul
tum pūsumens audet tm dice.
osculetur me ore suo: soli illud
reservās pri: sed aliquid mi
postulās. osculetur me īquit os
culo oris sui. Videte nouā spō
sam nouū osculū arripientem:
nō tamē ab ore. sed ab osculo
oris. Insūfflauit unq ab: h aut
dubiū quin ihūs aplis. i. pmi
tiue ecie: et dixit. Accipite spm
sctm. Osculū profecto fuit. Quid:
Corporeus ille flatus: Non.
Sed īmissibilis spūs: qui propte
rea in illo dnico flatu datus ē:
vt p hoc intelligeretur et ab
ipso pitre tamq a pre procedē.
tamquā vere osculum. qd oscu
lanti osculato qz coe est. Utiqz
sufficit spōse si osculet ab osculo
spōsi: cetā si nō osculet ab ore.
Neqz enī exiguū quid aut vile
putat osculari ab osculo: quod
nō est aliud nisi infundi spū sco
Nempe si vere pater osculās
filius osculatq accipitur: no ait
ab re osculum spm sctm ītelligi:
utpote qui pacis filiq qz ipturba

bilis q̄ pax sit: gluten humū. Hui⁹ unus amor. Hūusibilis unitas. De xpo igit̄ gaudet sponsa: xpm q̄ infundi sibi fidenter sub osculi noīe petit. Tenet quippe aliq̄d: unde nō desit occasio p̄sumendi. Dicens em̄ filius. nemo nouit filiū nisi pater. et nemo nouit p̄rem nisi filius: adiecit. aut cui voluerit filius revelare. Nō aut̄ diffidit sponsa quin sibi revelet: si cui voluerit. Petit ergo cū denter dari sibi osculū: hoc est spm̄ illū. in quo sibi et filius revelet⁹ et pater. Alter enī sine altero nequaq̄ īnotescit. Unde est illud. Qui me videt: videt et p̄rem. Et illud Iohānis. Qui negat filiū. nec p̄rem habet: qui autem filiū cōfitet⁹. et patrem habet. Ex quibz liquido cōstat: quia nec p̄r sine filio nec filius sine p̄re agnoscitur. Ait⁹ proinde nō in alterius tm̄: sed in utriusq̄ cognitione cōstitui ut summā b̄titudinem qui diat. Hec est vita eterna: ut cognoscant te verū deū. et quē misisti ihm̄ xpm̄. Denicq̄ et qui sequuntur agnū referuntur hȳē nomē eius. et nomē p̄ris eius scriptū in frontibz suis: quod est de utriusq̄ notitia gloriari. Sed dicat aliquis. Ergo et spūs sancti nō est agnitio nr̄a: ut cū dixerit esse vitam eternā nosse et p̄rem et filiū. de spū sancto tacuerit. Est utiq̄. Sed ubi pater et filius p̄cte agnoscitur: utriusq̄ bonitas que spūs est. quo ignorato. Nemo. Neq̄ cū integre homo hoī īnotescat: q̄ diu latet utrum nā bone an male voluntatis sit voluntas. Quāq̄ et cum dictum sit. hec est vita eterna. Ut cognoscant te verum deū et quē misisti ihm̄ xpm̄: profecto si missio illa bñ placitū tam p̄ris benigne mittentis. q̄ filij voluntarie obedientis demōstrat: nō dō tacitū est de spū sancto: ubi tante utriusq̄ gre mensa hīa est. Utriusq̄ siquidem amor et benignitas est spūs sanct⁹ est. Divine igitur hui⁹ agnitionis infundi sibi gratiā quātuquidem capit ī carne mortali pt sponsa petit: tam osculū petit. Petit aut̄ a filio: quia filij est ut voluerit revelare. Revelat ergo filius sēpm̄ cui vult: revelat et patrem. Revelat aut̄ sine dubio p osculum hoc est p spm̄ scm̄: apl̄o teste qui ait. Nobis revelauit deus p spm̄ suū. Utrovo dando spm̄ p quem revelat etiam xpm̄ revelat: dando revelat: et revelando dat.

¶ Porro revelatio q̄ sit p spm̄ scm̄. nō solum illustrat ad agnitionē. sed etiam accēdit ad amorē: dicente paulo. Caritas dei diffusa est ī cordibz nr̄is: p spm̄ scm̄ q̄ datus est nobis. Et ideo forsan de hijs qui cognoscentes deum nō tamq̄ deū glorificauerūt. nō legitur q̄ spū sc̄o revelante cognoscerent: quia cū cognoscerent nō amauc

runt. Dic quippe de hys habes. deus enī illis velauit: ner aō iūctū est p ſpm ſuū. ne ſibi ſponſe oſculum mētes īpie vſurparet: q̄ contēte ea q̄ inflat ſcā. illam q̄ edificat neſcierūt. Deniq̄ ipſe aplūs dicat. pev q̄d cognouerīt. p̄ ea inq̄ q̄ ſcā ſunt intellēa con ſpexerunt. Vnde et cōſtat quia ner p̄ſte cognouerūt: q̄ minime dilexerūt. Si enī integre cognouiſſent: boītatē qua pro eoꝝ redēptione ī carne nati et mor voluit non ignorauiſſent. Audi deniq̄ q̄ eis de deo velatū fuerit. Hem piterna aut virtꝰ et dīnitas. Videb qr q̄d ſublimitatis q̄d maieſtatis. ī p̄ſtipatē ſpūs nō dei ſed ſuu vmani ſūt. q̄ autē mitis ſit et humilis corde nō intellexerunt: Iher mivū: quia et caput eoꝝ behemoth michil humile: ſed ſtatū de eo legitur. Oē ſublime videt. Qꝰ contra dauid nō ābulabat ī magnis neq̄ ī mirabilibꝫ ſup ſe: ne ſtrutator maieſtatis oppīmetur a gloria. Vos quoq̄ vt cautē in arcanis ſenſibꝫ pedem figatis: memētote ſemp quod ſapiens ā monet. Alacra te inquit ne que ſieris: et formida te ne ſtruaris fueris. In ſpū ambulate ī illis: et nō in ſenſu proprio. Doctrina ſpūs nō curioſitatē acuit: ſed ea vritatem attendit. reiecto proinde ſpōſa q̄ diligit aīa ſua inq̄ens. nō ſe ſue carnis ſenſibꝫ tredit: nō curioſitatis humane īanibꝫ vacuis nūs acquieſcit: ſed petit oſculum ī ſpm ſanctū īuocat. per q̄ acqui at ſimul et ſcē iuſtum. et gre cōdimētū. Et bene ſcā q̄n oſculo datur aī amore vacuat: qr amoris dōtū oſculum eſt. Scā ergo que īflat. cum ſine caritate ſit: nō procedit ex oſculo. Sed ner qui zelum dei habent et nō ſcīm ſcām: ſibi vllateng arrogent illud. Verumq̄ enī munus ſimul ſert oſculi gratia: et agnitionis lucē et deuotionis pīgnedinē. Eſt quippe ſpūs ſapie et ītellectus: qui inſtar apis ceram portantis et mel. habet oīno et vnde accēdat lumē ſcīe: et vnde īfundat ſaporē gre. Neut ergo ſe oſculū p̄cepiſſe putet: ſiue qui veritatem ītelligit ner diligit: ſiue qui diligit ner ītelligit. Hanc ī oſculo iſto ner error locum habet: ner tepor. ¶ Quāobrem gemine gre ſacroſancta oſculi ſuſapiēde. parit e vegione duo labia ſua q̄ ſpōſa eſt. intelligēie vidm. ſapie voluntatē: vt de pleno oſculo gloriand mereatur audire. Diffuſa eſt gra in labijs tuis: propterea benedixit te deus ēternū. Itaq̄ pater filiū oſculans. plenissime illi arcana ſue dīnitatis eructuat. et ſpirat ſuauitatē amoris: ſcripturā hoc ſignāte aī aut: dies diei eructat verbū. Cui ſane ſe pleno ſingulariter qr hō cōplexui nulli oīno vt iam dim eſt creatē īterefſe donatur: ſolo videlicet ſpiritu teſte. ac cōſēo mutue dilecti

onib⁹ et agnitoib⁹. Quis ei cognouit sensum dñi? aut quis cōsiliarius eius fuit? Sed dicat fortasse michi aliquis. Tibi ergo unde notauit qđ nulli fatēris arcanū arcanare? Profecto unigenitꝰ q̄ est in sinu patris: ipe enarrauit. Enarrauit dixerim. nō michi miserō et indigno: sed plane iohāni amico sponsi. cuius hec verba sunt. Nō solum autē: sed et iohāni euangeliste unaꝫ discipulo q̄m dilegebat ihesus. Planta ei fuit deo alia illius: digna prorsus nore et de te sponse: digna sponsi amplexibus: digna denicꝫ q̄ reclineret sup pectus eius. Hausit iohēs de sinu unigeniti: quod de pectore hausit ille. Nec solus ipe tamen: sed et oēs quibꝫ idem aiebat mīsi cōsilij angelus. Vos dixi amicos: quia q̄cumꝫ audiui a pre meo nota fecī vobis. Hausit et paulꝰ: cuius et euangeliū nō est ab hoie neq; p hoiem accepit illud: sed p reuelacionem ihu xpi. Profecto hij oēs tam feliciter q̄ veraciter dicere possint: unigenitꝰ qui est in sinu patris ipe enarrauit nobis. Et illa enarracio quid nisi osculum fuit? Sed osculum de osculo: et nō de ore. Audi siquidē osculū de ore. Ego et pater unū sumꝰ. Item. Ego in pre: et pater in me est. Osculum est ore ad os sumptum: sed nemo appropiat. Osculū plane dilectionis et pacis: sed dilectio illa supeminet omi sue: et pax illa oēm sensum ex

cedat. Veruptamē q̄ oculꝰ non vidit nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascendit paulo reuelante spm suū: hoc ē p osculum oris sui. Igitur in pre filiū et patre esse in filio: osculū de ore est. Qđ autē legitur. nō ea accepim⁹ spm huius mūdi sed spm qui ex deo est. vt sciamꝰ. q̄ a deo donata sunt nobis: osculū sane de osculo est. Et vt apiꝰ altitudinū distinguaꝰ: qui pfectius me capit osculū de ore sumit: qui vero de plenitudine. osculū de osculo rapit.

Caiaphꝰ quidē paulꝰ: sed q̄ tumultuꝫ sursum porrigat ob. cuius am si se usq; ad celum terraꝝ extendat. aiua ob altissimi tri nutē est vt vemacēat. et modo suo cōtentꝰ subsistat: et cum pingere ad vultū yle nō valebit: cōdescendit sūm et ex alto transmittit osculū huius petat. Qui vero nō rapinā arbitratus est esse se equalem deo ita vt audeat dicere. ego et pr unū sumꝰ: quia ex equo cōiungitur ex equo cōpletur. nō osculū de loco ifeciori meditat: sed pari celsitudine ob ore cōiungit. et singulari progatiua osculū de ore sumit. Christo igitur osculū ē plenitudo. paulo ptinacio: et tame ille de ore: iste tantū de osculo osculatū se gloriatur. Felix tri osculum q̄ quod nō solum agnoscatur deꝰ. sed diligitur pater: q̄ nequaq; plene cognoscitur nisi cum pfecte diligitur. Quei vob

aīa sentit aliqn ī secreto cōsortē suē
spōm filij clamātē abba pr̄ ipsa
pr̄no diligi se pr̄sumat affectu: que
eodē se spū quo et filius affectum se
tat. Cōfide quecūqz es illa cōfide
nichil hesitans: ī spū filij filiā te
cognosce prūb. spōsam filij vel so
rorem. Utroqz vocabulo eā q
huiusmodi affectus appellat. Ad
manū est vnde id probem: non
multū laborabo. Vox spōsi est ad
pr̄am. Veni ī ortum meū soror
mea spōnsa. Soror siquidē est. qr
ex vno pr̄e: spōsa quia ī vno spū.
Nam si carnale mātrimoniū con
stituit duos ī carne vna: cur nō
magis spūalis copula duos cōiū
git in vno spū? Denqz qui adhe
ret deo vnus spūs est. Sed audi
eaā de pr̄e q̄ amāter q̄qz digna
ter et filia eā nōiat: et michilo
minus tāq̄ nurū propāam ad filij
blandos ūitat amplexus. Audi in
quit filia et vide et inclina aurē
tuā: et obliuiscē pplm tuū et do
mū pātis tui: et cōcupiscet rex decо
rem tuū. Este a quo ista flagitat
osculū. Osculā aīa reuerēcia habe
ri: qm ipse ē dns deus tuus: fe
tasse nō osculandus. sed adorandus
cū pr̄e et spū sancto ī seculā secu
lorum. Amen. Sermo nonus

Accedamus iā ad librū: verbis q̄ sponse eorum
demus et cōsequāa. Pendent enī et precipita
nutant absqz principio. Ideoqz p
mittendum est. cui cōpetēter colle
reant. ponamus proinde istos qs
sponsi sodales dicimus. visitandi
salutādiqz gra sicut heri et nudi
usterius accessisse nūc quoqz ad
sponsam. et submurmurātē et tedē
tem repisse? Miror causam:
et quasi alloqui ī hūc modū. Cur
noui amoris? Quid te terminus
soluto tristicie? Que tropinam
murmuris causa? Certe cum
auersa et alienata mens post ama
tores tuos cum quibus male erat
tibi cōpulsa tūdem reuerta ad
virum tuū pristinē? nōne ut saltē
meritis tangē pedes. multis pa
tus et fletibus īstitisti? Recolo in
quit. Quid? Optēto eo simul
qz accepta ī osculo pedum īdul
gentia de offensis: nūc vursus
fra impatiens et tanta nequa
digna mone cōtenta. sed maioris
familiaritatis cupida. sed dam quoqz
gram cādē qua prius īstanter
postulasti et īpetrasti? ita ut ī
osculo mag adepta sis virtutes no
pauras et nō puas. Non differre
ait. Et illi. Memineo nō tu es
q̄ iuvāē et obtestari solebas? si ī
quā ad osculū mag pueniri de
uetur. sufficiē iā tibi et nil te de
tetero petituā. Ego. Cur igit.
Forte hoc que accepisti q̄ppiam
ablatum causaris. Nichil. An nō
tes repetitū ut? quod tibi de ma
la tua pristina cōuersatōe īdultū
psumptuis? Non. Age tamen.
dic vnde queam satisfacē tibi.
Non quiesco ait: nisi osculetur me

oſculo oris ſui. Grāb de oſculo pe
dum. gnās et demang: ſed ſi nu
ra ei eſt villa de me: oſculetur me
oſculo oris ſui. Non ſum ignāta:
ſed amo. Accepi fateor meritis po
cora: ſed prorſus ifecora notis.
Deſiderio feror: nō vob. Ne ḡſo
cauſemū pſumptorem: vbi affāo
rigor. pudor ſane vetamat: ſi
ſupat amor. Nec ignoro qz hoc
vegis iudicū diligit: ſed preceps
amor nec iudicū pſtolatur nec
cōſilio tempat. nec pudōe frena
tur: nec roī ſubiat. Rogo ſup
plico flagito: oſculetur me oſcu
lo oris ſui. En gnā ipius multis
iā ānis caste ſobrieqz viuere cu
vo: ioī inſiſto. reſiſto vitijs. orōi
bus frequētev: vigilo cōtra tep
tatōes. retogito ānos meos in
amaritudīne aīe mee: ſine que
vela arbitror ḡitum i me eſt co
uerſan unt fres: ſupioribz ptata
bz ſubdita ſum. egredieb et regre
diens ad ipius ſenioris: aliena
nō cupio. mea pocus et me pū
dedi: in ſudore vultv mei come
do panē meū. Ceterū qd i hijs
oībz eſt. totū cōſtat de cōſuetudie:
de dulcedie nichil. Quid niſi nup
prophāz vitula efficaym ſum docta
diligere tritura: Denicz i euan
gelio qui hoc ſolum faat quod fa
cere debet: ſeruus inutilis reputa
tur. mandata forſan vtaūqz ad
ipleo: ſed aīa mea ſicut terra
ſine aqua i illis. Vt ergo holo
cauſtū meū pinguē fiat: oſculet
me ḡſo oſculo oris ſui. Planeqz
vām michi quoqz vt meri in pa
uatis cōfessionibz ſuis cōqueren
tur ſupb huiuſcemodi aventis
languore atqz lethargie ſtolu
de mētis: qp dei ſcientiā alta atqz
ſublimia penetrare nequiunt:
qp de ſuauitate ſpūs aut nichil
aut parū ſentiunt. Quid iſta
miſi ad oſculandum ſuſpirant:
Suſpirant plane et ihiant ſpūm
ſapie et intellectus: Intellectus u
tiqz quo ptingāt: ſapie qua guſ
tent qd intellectu apprehendāt.
Ego i hoc ipſo affectu ſām puto
orāſſe prophām cum diceret.
Sicut adipe et pinguedie reple
atur aīa mea: et labijs exulta
cōis laudabit os meū. Oſculu
dio petebat: et illud oſculum
i nuq tactu pfusis labijs pingue
dine gnē ſpūalis. ſequeretur qp
alibi idem ipſe preratur. Reple
atur os meū laude: vt cantem
gloiam tuā tota die magnitu
dinē tuam. Denicz et rurſum
vbi guſtauit: qp maz multitu
do dulcedinis tue dne. quā ab
ſcondiſti timentibz te. Datis hō
oſculum detinuit nos: et nedū
me illud vt verū fatear digne
ſatis expſſiſſe cōfido. Sed tranſe
amus ad reliqua: quia id melius
ipreſſius qp expſſius inoteſcat.
Sequitur. Quia meliora ſunt
vbera tua vino: fragrantia

unguentis optimis. Et hec verba eoꝝ sunt auctor nō loquutur: velimꝰ nobis libere cōmetari cui potissimū psone cōueniant. Mihi vero nō deest. unde illa cōgruenter assignē. siue sponse siue sponso: siue etiā sponsi sodalibꝫ. Et primū sponse qualiter cōgruat inditabo. Interim cōsibulantibꝫ illa pitet atq; illis: astitit ipse de quo sermo erat. Vtiq; libens appropiat de se loquentibus. Sic solet. Sic cū tibꝫ in emauꝰ. et cōseretibꝫ inter se: io audiū fatendū q; exhibuit comitem. Nempe hoc est qđ in cuiā gelio polluitur. Vbi duo vel tres cōgregati fuerit in nōie meo: ibi sum in medio eoꝝ. Et p prophām. Antequ aut clamet ego exaudiam: adhuc illis loquentibꝫ dicam ecce assum. Vta ergo nuīr nō vocatus affuit: et delectato verbis puerū preter. Arbitror q; interdum nec verba exspectet: sed solus cogitationibꝫ aduocat. Denicꝫ ait ho qui iuenꝫ est sicm cor dei. Despexit paupertū exaudiuit dns: preparatiōes cordis eoꝝ audiuit auris tua. Attendite et vobis in oi loco facētes q; bene vita omia nouit. scrutans corda et renes deꝰ: qui finxit singillatim corda vestra: et intelligit oia opa vra. Ipsa ergo sponsum adesse psentiens subsistit: pudet eī psumptionis. in qua se deprehensam et intelligit. Nā verecundꝫ id moliri p internū nos estimauerat. Mox q; cōuersa ad ipsum. temeritatem prout valet extenuare conat: quia melior sunt iquiēs ubera tua vino. fragrantia unguentis optimis. Ac si diceret. Si altū sape uideor tu fefelli o sponse: qui tā dulcedine uberū tuoꝝ tanta me dignatione lactasti: quatinꝰ omī metu tui caritate nō mea temeritate depulso. audeā forte plus q; expediat. Audeo sane. pietatis memor: īmemor maiestatis. Hec pro verboꝝ cōsequentia dicta sint. Nūc qualis sit ista uberū sponsi cōmendacio videamꝰ. Duo sponsi ubera duo in ipso sunt ingenite māsuetudinis argumenta: q; et patienter exspectat delinquentē: et clementer recipit penitentem. Gemina miḡ dulcedo suauitatis exuberat in pectore dni ihu: longanimitas videlicet in exspectando. et ī donādo facilitas. Et audi quia non sit hoc iuxtum meū. Legis pro fē de longanimitate. An diuitias bonitatis eiꝰ. et pacīe et longanimitatis eius cōtemnis: Item An ignoras quia benignitas dei ad pnāz te adducat: Ad hoc siquidē diu suspendit sinaz vitiosis a contemptū: vt quandoq; exhibeat gīam venissionis ī penitētē. Nō vult eī mortē peccatoris: sed magis vt cōuertatur et viuat. Ponaꝰ exempla et de altero ubere: q; dictum est venitendi facilitas. Legis et de ipsa. Quacūq; hora pec

tator ingemuerit: pdm̃ sui venit
tetur ei. Iegis iterum. Derelin
quat impius viam suam. et vir
iniquus cogitatoes suas: et rev
tatur ad dñm. et miserebitur e
ius: et ad deū nrm qm̃ multus
est ad ignoscendū. ¶ Pulchre
dauid peccatis coprehendit utru
q; dicens. Longanimis et multu
misericors. Huius ergo gemine
bonitatis experimēto. i eam se fi
ducia exarcuisse fatetur sponsa.
ut audēt petere osculū: quid mi
rū dicens. si sic ꝓsumo de te o spō
se: que de tuis uberibz tantā sū
pta habundantia suauitatis.
Ergo ad audēdū me prouocat
dulcedo uberū tuorū: nō meritū
cōfidentia meritorū. Vnde aute dicat.
melioa sunt ubera tua vino: hoc
est pinguedo siue q̃ de tuis uberi
bz fluut. efficaciter michi ē ad spū
alem profectū: ꝙ̄ mordax siue
pacas tarpato prelatorū. Nō solū
meliora vino. sed et fragrantia un
guentis optis: quia nō modo in
terne dulcedis lacte pōtes alios:
sed bone quoq; opinionis grato
odore respergis absentes: bonum
habens testimoniū et ab hijs qui
intus et ab hijs qui foris sunt.
Habes mīḡ lac mity et foris unc
uenta: qmquidē nō essent quos
lacte reficeres si nō prius odore
attraheres. ¶ Hanc de hijs unc
uentis si quid dignū cōsideratione
cōtingant. videbitur posse hec:
ad eo bētum fuerit ubi dicat sō
sequentibz. i odore unguentoꝝ
unguentoꝝ tuoꝝ curremus. ¶ Nec
uacua promissium nūm hec ipsa u
berū sponso data sunt an et spō
se cōgruant videamus. Sponsa
loquente de sponso repete ut dice
ram adest ille: annuit voto. dat
osculū: ipletq; i ea sermone qui
sanctus est. Desiderium cordis ei
tribuistis ei: et voluntate labio
rum eius nō fraudasti eum. Qd
et probat ex eius uberū replica
one. Tante nempe efficacie os
culum sūm est. ut ex ipo mox di
cerpit illud sponsa cōcipiat: tu
mescentibz mimirū uberibz. et lac
te quasi pregnescentibz ā copiosiū.
Multū studiū est orare: frequē
ter expti sunt quod dico. Sepe
corde tepido et aurdo accedimus ad
altare: oroī itumbimus. ꝓsistenti
bus autem infunditur gra. preg
uescit pectus. replet uisceraq; iun
dano pietatis: et si sit qui ꝓmat.
lac cōcepte dulcedinis uberum
ifundere nō cunctabuntur. Dicat
ergo. Habes sponsa quod petisti:
et hoc tibi signū: quia meliora
sunt ubera tua uino. Hinc te
saluter nouerīs osculū accepisse:
quod te cōcepisse sentis. Vnde et
ubera tua intumuerut: fra an u
bertate lactis meliora uino fac
sc̄ulāīb. Que quidē mebrana
sed cautio sitate nō cōtinate: ipleb
non nutriens: inflans nō edi

strans: ingurgitans nō cōfortans.
¶ Sed demus et sodalibz ista deprovenire. Iniuste inquiunt murmuras aduersus sponsum. quia id plus valet quod ille iam dedit. q̄ quod tu petis. Quod si postulas te quidē delectat: sed ubera quibz pulos alios quos et pauis. meliora licet et nūciora sunt. uino cōparāda. Aliud siquidē est quod mīs letificat cor hoīs: et aliud quod edificat multos. Nam et si uacuel formosior: sed lya fecundior est. Nolu ergo nimis insistere osculis cōtemplatiuis: quia meliora sunt ubera p̄dicatiuis. ¶ Or auris et alius sensus. q̄ quidem nō proposuerā: sed mūne ptexuit. Ut quid ei uerba licet non magis conuenire dicamus eis ipis quibz p̄est i solliatudie tranquilla pulus matrem aut nutrix? Nec em̄ equanimit̄ ferūt iuuencule et teneue adhuc aie illā uacare quieti. cum plenius eruditi doctrina et exemplis informari desiderāt. Non nō demigz tlium i subsequēti cōpestatur inquietudo: ubi sub grui cōtestatione prohibentur suspitare dilatum. quousq; ipa velut: Hec utiq; sentientes osculis inhiare sponsam. secretū quere sibi. fugitare publicū. declinare turbas. et aure apparum propiam p̄serue q̄ etem̄: noli inquiūt noli: quia maiore i uberibz. q̄ in amplexibz fratis cōsistit. Per ea siquidem nos mundatis a carnalibz desideriis. q̄ militat aduersus animam: carnis mūdo. et acquiris deo. Hoc ergo est quod ait: qua meliora sunt ubera tua uino. Carnis inquiunt uoluptate qua paulo ante tam q̄ uino ebrie tenebam: uidelicet hec quas tua nobis ubera stillant de lacte spūales. Et pulchre uino cōparant carnalē affectū. Ut enī uua expressa semel nō habet iam q̄ denuo fundat sed perpetua aridi tate dampnatur: sic carnis i presenti uita mortis ab oī prorsus delectatione sua sistatur: nec ultra remiscit ad libidines. Unde propheta Omis caro fenū: et omis gla eius tanq̄ flos feni. Exsiccatū est fenū: et cecidit flos. Et aplus. Q̄ seminat i carne: de carne et metet corruptionem. Et rursum. Esca uentri et uentr̄ escis: deus aut et hunc et has destruet. Uide ātne nō carni tm̄: sed et mūdo forte competat ista proportio. Siquidem et ipe transit et cōcupia eius. Et cū oia q̄ in mūdo sunt finē habeat: finis eoz nō euacuatio nis. Uerū ubera nō sic. Licet cū cum exhausta fuerit: rursum de fonte materni pectoris sumunt q̄ propinet sugentibz. Rejecto proinde. meliora carnis seculi ac amore assecutā ubera sponse: q̄ nullo tm̄ q̄ lacteū nūc habeant: sed sp habundāt de uisceribz caritatis. ut inde fluant. Aluia siquidē fluūt de uētre eius: sit q̄ in ea fons aque uiue. saliētis i uitā etnā

Cumulatur demū laus vberū sua
gliana vngētoꝝ: q nō solum v
berum sapore pascant: sed et fac
torum opinione redoleant. Iam
que sunt vbera quo tumida lac
te. qualibz delibuta vngētis. sub
alio sermonis principio xpō aduo
uate demōstrabimꝰ: qui cum pre
et spū sco vivit et regnat deꝰ: per
oia secula seculoꝝ. Amē.

Non sum ego tam pro
fundi sensus. neq; ad
o perspicacis ingenij:
vt mouu quippiā ex
me adiuuēve possim. Sed ē fos
magnus et idefiaēs os pauli: ad
patet ad nos. De ipso ysauro in
et nuī in ostensione vberū sponse:
sicut et sequētem soleo. Gaudere
mḡ cum gaudētibz: flere cū flē
tibus. ayatem breuiter expa
mitur assus: qua nec adoleve
puuli. nec valē queūt absq; illa
que genuit: vtrobiq; nāe est
sus eam cōformari visceribz. Igi
ur pauli sniaz duas illas affec
tiones duobz sponse vberibz assig
nabo: cōpassionē vni: et cōgra
tulationē alteri. Nouꝰ quū puula
est et nōdū nubilus si nondum
misit vbera: si sc videlicet neq;
ad cōgaudēdū sentiat prompta:
neq; ad cōdolendū pronam. Ta
lis si forte ad regimē aiārū seu
ad officiū predicatoris assūmitur:
alijs quidē nō prodest: sibi neō
obest plurimū. Porro sese inge
rere ḡyte ipudentie est. Sed
redeamus ad vbera sponse: ac pro
diuersitate vberū diuersas et lac
tis spes proponaꝰ. Nam cōgra
tulatio quidē exhortationis: com
passio vero cōsolationis lac fundit.
porro vtramq; spem vberū telus
urōāt pro pectoris suo spūalis mu
tationis sentit: quotiens osculū su
mit. Quidnāb eā mox pleris vbe
ribus puulis laubare lactandis?
et ex vno quidē cōsolatoria. ex al
tero vero exhortatoria vberibus
nūstrare: prout singulis cōueni
re videbit. Verbi causa. Si quē
forte ex ijs quos genuit i euan
gelio deprehenderit forte aliqua
temptatione cōcussum et in tur
batum et tristem. pusillanimēq;
factum. nō posse tam seve vim
temptationis: quo condolet quo
mulcet quo plangit. quo cōsolat:
quot argumēta pietatis moxve
nit quibz erigat desolatum. Ecō
tra. si prompti. si alacres. si bene
professē cognouerit: exultat. ag
greditur salutaribz motibus. atq;
dit amplius: instruit de quibz pti
nt psecueret: vtq; in melius semp
profectet exhortatur. Quibz se cō
formet. omnia in se transferet affec
tuum se deinq; probat. nō minus
defectuū q; profectuū. Quanta
hodie seruus affectos se ostendunt:
de ijs dico. qui aridas repere sus
cepunt. Qd eni sine miserabili
gemitu dicendum nō est: xpi ob
probria. sputa flagella clauos.
lanceam. crucē et mortē. heroia

ī formare aiaīe cōflant: et p
flant ī acquisitōe tuporis questy:
et pāu vniūsitatis suis mansibys
īcludere festīnāt. Hor solo sane
a iuda scharioth differētes: qd il
le horum dē emolumētū denarioz
nūo cōpēsauit: ista voracioi inglu
uie luxuz ifinitas exiguit pecu
nias. Hyb insanabili desiderio ī
yiant: pro hyb ne amittāt timēt:
et cū amittunt dolent: hanū in
amore quesiunt. qtum diūtay
at tuberum eis est a seruādi vel
augmētandi cura: aiaīū nec
casus veputat nec salus. Nō sūt
profō mves: q cū sint de aruasty
i pūmorio mimūi iarassāt īpigy
uati dilatati: nō cōpatiūtur su
p rōtride ioseph. Que mv ē nō
dissiliāt: habet vbera et nō vacu
a. Gaudere cum gaudētibz. flere
cum flētibz nouit: nec cessat ex
pūmere de vbere quidē cōsyatula
cioīb. Iar exhortacioīb: de vbere
vērō compassioīb. Iar cōsolacioīb
Et de vberibus sponse. vel vbera
lacte ista sustinant. Nam quali
bus etiā vnguētis ēadē vberta re
dolent īdicabo: si tamē oroibz
mis iuuev: vt qd mihi in da
tum est sentire. detur et eloqui
digne ad audiētiū vtilitatē. Alia
sponsi atqz alia sponse vnguē
ta sint: qadmodū et sua cuiqz
vbera. Sed de sponsi quo ī loco tr
tandum sit supius pfixū est: nūc
sponse vnguentis īredam. Id qz
attēdy. tamēh hyb q scripturā no
mediocriter cōmēdauerūt: ita vt
ea pnūnauīt. nō simpliciter bona.
sed optima. Et pono duīsas spēs
vnguētoz: quo ex pluribz ea q
potissimū sponse vberibz cōgruat
eligam. Est vnguētū cotriciois:
et est vnguētū deuocioīs: est et pi
etatis. pūmū pungitiuū dolore
facieb: sedm tpaīa dolore lenieb:
tertiū sanatiuū cuīa morbū expel
lens. Nunc de hyb latius dissera.

Est ergo vnguētum qd sibi
alia conflat multas vbertas ar
mibz. si cū mapit cogitative mas
suas. colligat. cōgeat cōtexat qz
ī mortariolo cōsue multas ar
matas spēs patōz suoz: et intra
estuātis pectoīb olla sit oīa cōqt.
igne quodā pme et doloīb: vt pos
sit dicere cum prophā. Coaluit
cor meū mtra me: et ī meditā
one mea exardescet ignis. Ecce
hoc est vnū vnguētum. quo alia
pctā sue cōuersiones pmordia
tondere debet: plagis qz suis ve
cētibz adhibere. pūmū quidē sa
crificiū deo spūs cōtribulatus.

Deus deu ergo nō habet tamqua
paup et inops vnde sibi melius
ac pretiosiq cōponat vnguentū:
nō negligat ītevī parvae vsui
luret de vilibq spēbz: quia cor cō
tritū et humiliatū deus nō despiciet
Tanto aūt ming vile diuīs appa
rebit conspectibz: quāto plq sibi
illa vlueit ī vecordia de pctoz
suoz. Tamen si ullo vsibili quo

visibiliter vncta a pctatrice corpo
ris pedes dei referunt in euangeli
o. Invisibile hoc et spuale ee dia
figuratum: nō i oio vile reputa
re potem9. Quid enī de illo legi
tur. Et dom9 ipleta est mā ex
odore vnguēti. pcatrix manibus distillabatur. et extremis mē
bris corpis. pedibz ei fundebatur.
et tamen vsq ādeo nō cōtemptibile aut vile fuit: quin tota domus
ms avomatū et suauitas replēt
odoribus. Nd si attēdam9 qta i mi9
ptōrib cōuersione fragrantia re
spergatur etia. et quātas fiat o
dor vite ad vitam quib pēitens
si publice pfeq pēitear: profecto
et de hoc eque indubitanter monu
mentabim9. qua dom9 ipleta est ex
odore vnguēti. Denīq et supervnas bōz spuū māsiones attin
git pme odor: ita vt teste ipa ve
ritate magnū gaudiū sit inter
angelos dei. sup vno pctore pniaz
agente. Gaudete pēitētes. pusillaes cōfortamini: vobis dico qs
nup cōuersos. de seculo et a vijs
vris prauis recedētes. excepit
mox amaritudo et cōfusio āi pēi
tentis: ac velut recētali adhuc
vulneri dolor nimis exacuat et
pturbat. Renouemus mē distillent mirre amaritudine ad salu
brem hanc vnctionē: qr cor cōtri
tū et hūliatū deus nō despiciet.
Nō est oio spnēda. nec vilis esti
manda huiusmodi vnctio: cui
odor nō solum homes prouocat ad
correptionem: sed et angelos ad exultationem inuitat. Sed ē vngue
tum tūto isto profecto pciosius: ip
to de meliorib cōpositū spēbz. Hui
sequidē spēs nec longe querantur
penes nos et absq difficultate re
pim9: ac de nris ortulis talui q
facile copiam colligim9: quoies
aiaq nātas posit. Qb ent non
satis de propo cui vult ad manū
habet iniquitates et pcā: si nō
distillāt: Hec aute sunt sicut re
cognoscitis spēs vnguēti pmi. qd
iam desiderauim9. Nouo sēdi vnguēti huius avomatica nīa ne
quaq proferet: sed procul de vltimis finibz ea nob cōquirim9. Ne
pe oē datū optimū. et oē donum
pfectum. de sursum est descendēs a
pre luminū. Ut ei vnguētū istud
de dīnis collatis humano gn̄i bene
ficijs. Felix q ipa sibi studiose col
ligere. et ante metis sue oculos
digna cū grātarum actione redu
cere curauit: profecto cum fuerit
i uastulo pectoris pistillo crebre
meditationis cōtusa atq cōtrita.
deiq ignis sti desiderij simul detor
ta oia et denū ipinguata oleo
letitie: erit multo longe pciosior
et excellentior pore. Suffiat ad
probandum eius testimoniū q aut
Sanctissimū laudibz honorificabit
me. Nec dubiū quin exaltet ad
laudandū. hnestatq recordando.
postq cū scriptura hoc testetur
solum de illo alio. qua neq

despiatur: liquet ampli9 ee cõmẽdatum qd̃ et honorificat. Deiq̃ illud pedibz apposuit: hoc caput. In ei⁹ xpo caput ad dignitate veferendi est. dicẽte paulo caput xpi deꝰ. pro ut dubio caput vngit. qui gras a git. qm̃ deu tangit nõ hoiem: no quia no sũt homo qui deꝰ est. sicde deus et homo qm̃ est xpꝰ: sed quia de homi a deo. nõ ab hoie est. etiã qm̃ qd̃ ab hoie mistratur. profecto ei spus est. qui vnifiat: caro non prodest quidq̃. Propteã et male dicũt qui spẽ suam ponit i hoie: qm̃ et si spes mea tota meito pendet ab hoie deo: nõ tamẽ qz hõ. sed qz deꝰ est. Itaq̃ illud pedibz hoc caput exhibetur: qm̃ et humiliatio cõuenit corde humilitatẽ cõgruit cauis: et maiestatẽ decet gloriosissimo. ¶ En quale vnguẽtũ proposui vobis: quo se mimiz tangi caput illud tremẽdũ potestatibz nõ duxit idignũ: imo et honoꝰ ipsũe induxit dicens. Ita fiat laudis honorificabit me. Qrob rem nõ est pauꝑis et iopis seu pusilli cordis aie cõsiliũ istiusmodi vnctionem: nẽpe cui⁹ nimiz aromatis et spes sola cõfidentia possidet: q tamẽ de libertate spũs et cordis puritate defendat. Que em̃ pusillanimis est et modice fidei mẽbr. rei sue familiaris tenuitate cõstringit: nec valet p̃ inopia oculi ad vltimum dñs laudibz. seu hyb⁹ q laudes pariũt ituendis beneficijs. Et si quãdo forte conatur assurgere: cõfestim domestica necessitatũ curis vrgentibz retinetur ad sua: et i se compẽdi propria egestate compellit. ¶ Qsi hui⁹ misere queritur a me causa: dicam qd̃ ipi in nobis mi fallor aut esse aut fuisse vetogno scatis. Duabz de causis videtur michi huiusmodi nũ egritudo et diffidẽtia solere cõtingere: aut de nouitate vide licet cõuersiõis: aut forte de cõuersatiõis tepore. etiã si in cõuersione longũ temp⁹ habuerit. Oportuniz profecto humiliat et deiicit cõsciẽtiã et inquietam facit: si dũ siue pro tempore siue pro tempore. atiquas ai passiones. necdum i se emortuas sentit: et nõdũ proinde habens vescandis intẽdere de cordis ortulo spũs fiquitatũ. et vtilias cupiditatum. logus a se euagari nõ sinit. Quid ei? Qui laborat in gemitu suo: potest ne simul et in dei laudibz exultare. Quoniã modo i ore gementis et plangẽtis sonabit illud ysaie. s. gratiarũ actio et vox laudis. Vbi sonat a sapiẽte intempiuꝰ: musica i luctu importuna narratio est. Demiz grauẽ actio. hilarem sequit: nõ ꝑdit. Que aute adiũt i tristitia e cia: hilarem nõ gaudet sed mditiz Habet ergo vnde pres offerat: no aute vnde veferat gratiã. Quo ei vetolet hilarem qd̃ nõ arripit: aye vito proinde dixerim nõ aie de pusillanimitate cõtinere hoc vnguẽtũ. qd̃ de recolendis dñis hilarius cõpoi debz: qm̃ nõ potest videre luce dñe te nebras mittere: nẽpe est i amaritudine. occupat qz meoꝛia tristis vero: dacio pectoꝛ: nec libet letiã quippia simul admittere. Verũ talibz de mittat spũs gphetico dicens. Nonne est vob̃ an lucem surgere. Qd̃ est. Frustra surgitis ad ituenda hilaria q delectant: nisi prius vetepto luce cõsolatoꝛis de vanitatibz qui cõtinebat vlon est certo pauꝑ hoc vnguẽtũ

Sed videte q̄nā de ei⁹ copia nō ime
rito gloriemur. Iubant iquit gaude
tes a cōspectu cōsilij: q̄m digni habi
ti sint. pro nōie ihu cōtumelias pati
ay ultiū sibi profecto misillauerat de
pinguedine spūs: quox lenitas nō
diuo verbis sed nec verberib⁹ cessit.
Erant ei diuites i caritate. q̄ nullis
exhauriri expensis: et de ipsa facile
yoloraustra medullata offerre suf
ficiebat. Fundebat passim sudāna
pectoris liquore suis: quo tributa ple
rig erunt. q̄n loquebantur varijs
linguis magnalia dei. prout spūs
sūs dabat eloqui illis. Nec dubiū
quin et illi habundauerit eisdē vngu
entis: quibz aplus testimoniū phibe
bat dicens. Gratias ago deo meo sp
pro vobis i gra q̄ data est vobis
i xpo ihu: quia i oibz diuites facti
estis in illo. i oi verbo et i oi scientia:
sicut testimoniū xpi cōfirmatū est in
vobis: ita vt nichil vobis desit i ul
la gra. Optaui et pro vobis ego hab
ipsas gratias referre possim: vt vide
am vos diuites i virtutibz. alacres
i laudibz dei. spiritali hac pinguedine
habundantes q̄ rediuiuantes i xpo ihu
dño nro: qui est benedictus i scla Amē

Dixi i fine Sermo vndecim

sermonib⁹. nec me itedire
piget. q̄ cupida oēs vos
fieri sacre doctrine pruri
tus: illius videlicet qua dei bñficia
tui leuita et ignarum animos reuolut
sancta deuotio. Hoc ei bonū est: tu
propter veleuadēs vite pnūs labo
res. q̄ vtiq; tolerabiliores nobis fi
unt exultantibz i laude dei: tu q̄
nichil ita propriū quēdam terris
repitat relictis habitatoribus statum.
sicut alacritas laudiū deū: scripturis
dicētes. Beati qui habitant i domo
tua dne: i scla scloz laudabunt te. De
hoc ꝑcipue vngento puto dixisse p
phetam. Cōe q̄ bonū et q̄ iocūdū
habitare fres i vnū: sicut vngentum
in capite. Nec ei prioi videtur con
gruere posse. Illud ei et si bonū. nō
tñ iocūdū: quia vetor dulcis pcoz ama
ritudinē facit: nō iocunditatē. Sed
nec qui illud fruunt i vnū habitant:
cui quisq; patri propria lugeat atq; de
ploret. Qui vero i ignaris actibz
versatur: deū solum mutuet et cogi
tant: ac p hoc ipi vere habitat in
vnu. Bonū est aūt qd facit qua
seruant ei ultissime gloria sua cōe:
et nichilomin iocundū. quia delectat.
Quamobrē suadeo vobis amicis
meis. reflectere itrdū pedē a mo
lesta et amara vetoz dulcedine ad viarum
vestrarū: et in itinere quadreplam
oza. serenioribz meoz ne tristitijs
dei: vt q̄ in vobis cōfundim. ꝑcibz
tuis vespiretis. Volo vos experiri
illud quod sibi propria cōsulit dicēs
Delectare in dño: et dabit tibi pe
tiones cordis tui. Et quidē necessaiq
dolor pro peccatis: sed si nō sit cōtinuq
Tane itrpoletur lectioz vetoz dulce
dine benignitatis: ne forte p tris
titia iduret cor: et desperatione plq pe
reat. ay iteramq; absit hoc mel: vt
salubris amaritudo salute tua dure
possit: cui inmixto tpata dulcedo bibi
potuit. Audi denq; deū quo ipse
contriti cordis tempat amaritudies:
quo pusillanimē a desperatois baratro
reuocat: et quo blande et fidei
promissionis melle meretē consō
latur. erigit diffidētē. Ait q̄ppiam.
Ego irrisi ab o tua laude mea:
ne itereas. Hoc est. ne tristitia fau
cez tuoz mimia iterumpas istamam.
atq; istam effremis equi desperatis

an p̄ceps vias et peas: freno te iḡ
nibebo dulgēne mee. et meus
laudibz erigam: vespuabis q̄ i bo
mis meis. qui de tuis cōfundens ma
lis: dū me sāne benigniore. op te aū
pabilem ūcies. Hor freno si mfre
nato fuiss clayn: nequa q̄ despan
do diuisset. ayaor est iniquitas mea:
q̄ ut venia meā. Absit. absit. aya
or est eius pietas: q̄ queuis mi
tas. ¶ Deo iustus nō cōtinue: sed
tm in p̄cipio sermois actusator
est sui. porro i dei laudes. extrema
sermois claudē cōsueuit. Videte de
mi q̄ iustū hor ordie protedēte. Cogi
tau aut vias meas. et cōuerti pe
des meos i testiōnia tua: ut qui
videret cōtritionē et ifelicitatē in
viis propriis ppressō fuēat: i ma
testiomor dei delitauet. sicut i oīb
diuinis. Et nos e vigil exemplo iusti
si de nob in humilitate sentiis: sen
tite et de dno i bonitate. Sic em
legitis apud sapientem. Sentite de
dno in bonitate: et i simplicitate
cordis querite illū. Hor aut facile
meti psuadet dine munificētie fre
quens vino cōtinua vetordatio. Ali
quā quo ipleburtur apostolicū illud.
i oīb gras agētes: si ea pro quibz
gre debent a corde vetessemur. Ne
lo vos iubauto notari obprobrio:
de quibz scriptura testatur. q̄ no
fuerit meores bustor ei⁹. et mi
rabilia ei⁹ q̄ ostendit ei⁹ eis. Dez
qui bona q̄ lauguri mortalibz non
cessat miserior et misēator dns
velociter velocitatē oia oi horai
possibile est: quis ei loquet poten
as dñi. auditas faciet oes laudes
eius? id saltem qd̄ papuū est et
maxim: op videlicet nre redeptois
a meoria vetemptor aliquate⁹ no
vetedat. In quo ope duo potissimū q
nūt obtinent vnis studijs itimare cu
valeo: et hor q̄ pauris ad cōpediū po
tero. meor illig finie. Da occasionem
sapieti: et sapiencior erit. Duo evgo il
la sunt: modi et fructus. Et modi q̄de
dei eximanio est: fructus vō. nri de
illo vepleto. Hor meditari sē spei se
minariū est. illud sumi amoris ite
tuū: vtriq profectus nrus nūiū: ne
aut spes mevenaia sit. si amor nō
comitet: aut amor tepescat si mfructu
osius putet. porro fructū talem nri
amoris exp̄iam⁹ nri amoris. quale
rpe q̄ amiam⁹ p̄misit: mesura iqui
ens plena et cōfecta et coagitata
et supefluēte dabunt i sinu vestru
ut audio erit sine mē
sura. Sed velim sine aliq rei futa
sit mēsura illa: vel potiq illa mē
sitas q̄ repromittit. Quid⁹ nō vidit
deq abscq te: q̄ ꝑparasti diligētibz te.
Da nobis tu qui ꝑparas: quid pre
pas. Credim⁹ cōfidim⁹: veniā sicut
promittis. replebim⁹ in bonis domꝰ tue.
¶ Sed quibz quesō bonis? vel q̄
libus? Forte frumēto. vino et oleo.
auro atq argento: lapidibz pre
ciosis. Sed hec nouim⁹ et vidimus:
et fastidim⁹. Id q̄d⁹ nec oculꝰ nō
vidit. nec auris audiuit: nec in cor
hois ascendit. Hoc placet. hoc sapit:
hoc delectat inquiete. q̄ dūmq̄ illud.
Eruut mēq omes doctibules dei. Et
ꝑpe omia in oīb. Ut audio pleniudo
quā exp̄iam⁹ a deo: nō erit nisi de
deo. ¶ Quis vō cōprehendat q̄ mag
na multitudo dulcedis. in breui isto
sermone cōprehensa sit. erit deꝰ oia
in omnib. Ut de corpore taceā. in

alia tria mtuetor: f. vatione. voluntate
meoria: et hec tria ipam aiam ee.
Quatu cuctuq; hoz in psenti seculo
desit de mtegritate sua et pfide: se
tut oib qui ambulat in spiritu. Ve
ve hor. msi quia deg nodum est oia
m oibz. Hme est q et vnico sepissi
me iudiis fallut: et voluntas q
druplu ptuvbame tractat: et meoria
multiplua obliuone cofundit. Lvi
plu hui vanitati nobilis creatura
subiecta est no volens: i spe tamen
Nam qu replet m boiq desiderio aie.
ipe vom futuru e plenitudo lucis:
ipe voluptas multitudo pacis: ipse
meoie cotinuacio etnitatis. O be
ritas. caritas. etnitas. O bta et bti
fica trinitas: ad te mea miseria tri
nitas miserabiliter suspirat: qm a te
iseluiter exulat. Distedens a te qua
tis se mutrauit erroibz doloibz ti
moibz. Heu me qualem pro te co
mutauit trinitate. Cor meu cotur
batu est. et inde dolor: dereliquit
me tuty mea et inde pauor: et lu
me oculoz meoz no est mecu et m
de error. En m qua dissimile trini
tate. o aie trinitas exulans offendis
ti. Verupttime quare tristis es aia
mea: et quare conturbas me: Spa
m deo. qm adhuc cofitebor illi: cum
error videlicet a vatione. a voluntate
dolor. atq; a meoria timor oib ve
tesseit: et fugtessent illa qua spam
nima serenitas. plena suauitas. e
terna seauitas. p nu illud fuiet
veritas deg. stdm caritas deg. terriu
suma ptas deus: ut sit deg oia m
oibz. vatione rephete luce indefitg
uibilem: voluntate pace ipturba
bilem cosequete: meoria fonti de
fluen etnaliter ihevete. Videritis
vob vre ne pnu illud filio. spu sco
sequens. pri ultimi assignetis: si
tm ut mihil hoz vel patri vel filio vl
spu sco subtrahatis: ne au forte p
sonaru aut plenitudiez minuat dis
tinctio: aut propetate tollat pfectio.
Timul et hor adutite. quid simile fi
ly huig seculi expiant de rumis ille
tebus. de mudi spectaculis. et de sa
thane pompis: cu tame hor totu sit.
vnde vita pis eludit nuscios amato
res suos: dicente vo lohane. Quidq
i hor mudo est: coupiscena carnis
est. et coupia oculoz. et ambitio sc̃li.
Hec de redemptis firu. In modo
quaq; que si revolutis. dei ce exmani
onem dissimuig: tria item pcipue
vobis mtueda comodo. Non ei modi
ca aut simplex illa exinamio fiut:
sed septim exmamiut usq; ad tame
ad crucē et morte. Quib digne pe
set quate fuerit hmilitatis. masuetu
dinis. dignatois: dmi maiestatis
tante idui. multaru morte. tuparu
crucis. Sed dicit aliquis. Num valu
it opus suu vepave creator: absque
ista difficultate. Valuit: sed maluit
cum iniuria sua: ne pessimu atq; odio
sissimu virtu ingratitudis occasione
plura reperiret in hoie. Sane nul
tu fatigatois assumpsit. quo multe
dilectionis hoiem debitore teneret: co
mouet q thracaru actionis difficul
tas redemptis: q minus esse deotu
faceat codignis facultas. Quid ei
dicebat hoino creato et ingrato. Gra
tis quidem conditus sum: scilicet nul
lo auctoris huanie vel labore. Si
quide dixit et facta sum: q adnodu
et vniuersa. Quid magnu est ph
lz magna i verbi facilitate dnaucis.

Sic bñsinū creatōīb attenuāb hūana
ipietas īgratitudīb matelām mde su
mebat vnde amoīs causam hīē de
bueāt: idq; ad excusandas excusa
ones m pīs: sed obstructū est ob lo
quēciū miqua. Iure clamq patet:
quātū mody pro te o homo dispēdu
fecit. De dño seruq. de diuite paup.
tuo de verbo. et de dei filio. hoīb
fieri filius non desperet. memento
iā te et si de nichilo sīm: nō tamen
de nichilo redemptū. ¶ Ex dieb
condidit oia: et te mtev oia. At vēo
p totos triginta āos opatq est sa
lutē tuam ī medio terre. O quātā
labōāuit sustinēs cavnis nitātes.
hostis tēptatōes: nōne sibi tunis aq
gravauit ignoīam? et cumula
uit mortis horrōe. Nec ssarie q̄dē.
Sit sic hoīes et umēta saluasti dñe:
q̄admodū multiplicasti mīam tuā
dō. Hec meditamī: m hyb ysāmi.
Talib odoramētis refouete viscera
vīā. que dū torsit odor molestior pec
catoq: vt habundētib ī hyb vngue
tis. nō mīnq suauib q̄ salutarib.
Nec tamē vos putetis hīē illa optia
q̄ m sponse vbeīb cōmedant: de q̄b
mipere modo finēdi iā sermōīb an
gustia prohibet. Que dīa sunt de
alyb. tenete mēdia. probate vita:
et de hyb imitate ~~pīcipia~~ pīcipia vīb.
vt digne loq possim qd et dignū sit ta
lis sponse deliyb. et vīab aliab edifi
ret ad amore sponsi. ihū xpi dñi nostri:
qui vivit et regnat ī scla sclōq. Amē.

Dvo me Semo duodecim
vngueta vobis tradidisse
vetordi: vnū cōtritionis
deluta multa coplectēs:
alteriu devotionis multa cōtinēs bñsi
na. Ambo sālubria: sed nō ambo su
avia. Vnū quidē pūgitiuū sentit:
quia mouet ad cōpūctionē tristis recor
datio pīcoq. et dolorem facit: cōsequ
vero mitigatiuū sit. dīne bonitatis
tuitu cōsolatōem dante: et sedante
dolorem. ¶ Sed est vngueta qd am
bob; longe antecellit. et hoc appella
uerim pietatis: eo q̄ fiat de necessi
tatib; paupū. de anxietatib oppssoq.
de pturbatōib tristiū. de culpis delin
quentiū: et postremo de oīb quoq
libet miseroq; evnpnib. etiam si fue
vnt inimīci. Despicabiles videntur
spēs iste: sed est sup oīa aromata
vngueta qd ex eis cōficitur sanatiuū.
Hī misericordes: q̄m ipi misericordia
cōsequent. Igitur multe misere col
lecte. atq; oculo pietatis mspecte. ipe
sunt spēies ex quib vngueta optia
componūt: spōse digna vberib: spō
si gvata sensib. Felix mens q̄ talīū
collectōe aromatū sese ditare et m
pinguare curauit: ifundēs ea oleo
misericordie: et ardore deroquens cri
tatis. ¶ Quisputas est rogando homo
qui miserē et cōmodat: promus cōpa
ti. subuenire promptq. dare ēp acripere
veaq; uidutib. ignoscere facilis. vnsi
ri difficilis. vltiōi premiq nō acquies
cēs: et p oīa proxmoq eque ut pro
pīas vespiens nitātes. O q̄umq;
eb aīa sit affīa sit ibuta vōe misericor
die. sit affluēs pietatis visceib. sit te
m oīb oīa faciēs. sit frā rpa tibi tāq;
vas pditū. vt teteīb presto vbiq; sp
otturvas atq; sluturvas: sic demq;
mortua tibi. vt vīas oīb: tu plāc
tu terrū optimūq; vngueti felix pos
sidēs: et manq tue distillauerūt tor
q; suauitatis liquore. Ad exsiccandū
ī tpe malo: nec feruor pīsecutionis
ebulz illū: sed semp dō meor erit
oīs sacrifiq tuq: et holocaustū tuū
pinguē fiet. ¶ Sunt vīi diuicīarū

ī nouitate dñi vtuti: quero an apud eos hec unguenta inuenantur: et pm̄o ostendit michi sicut ubiq; solet paulꝰ vas electionis. Reuera vas aromatum. vas odoriferū: et refertum oī pulucre pigmentary. Christi ei erat odor bonꝰ deo: in oī loco. ayte prosto suauitatis fragrantia longe late q; spargebat. petry illud: qd̄ sic affectabat sollicitudo oīm ecclesiaꝝ. Vide em̄ qualeꝫ speꝫ et qualia aromata coaceruauerit sibi. Cotidie michi mo ror propter vram glām. Et vinsu. Qꝫ infirmat: et ego nō infirmor. Quis scandalizat: et ego non vror. Et multis talibz q̄ vobis bn̄ nota sut. ꝫ abundabat duces iste: i cōpōendis unguentis optis. Terebat siquidē pri mus et purissimus aromatibz vndiq; vbera q̄ xpi membra lactarēt: quoz paulꝰ mr erat. pro certo plurieus semel et iterū donec xpus formaret in eis. at membra suo capiti reformā rentur. Audi et de alio diuite quo ad manū ꝫ habebat eleēs speꝫ: de qui bz optia unguenta cōficeret. Forsi ip̄e nō masit pegrinꝰ: ostiū meū viato ri patuit. Item. Oculꝰ fui ceci: et pes claudo. Pater eram pauper. Contere bam molas miquis: et de dentibz il lius auferebam p̄dam. Si negaui qd̄ volebant paupibz: et oculos vi due expectare feci. Si comedi buccel lam meā solus: et nō comedit pu pillus ex ea. Si despexi p̄tereuntē eo ꝙ nō haberet indumētū: et absq; opimento pauperem. Si nō benedix erūt michi latera eius: et de velle ribz ouium meaꝝ calefactus est. Qñ to putamꝰ vuriste odore tenuam re spersit in hys opibz: Singula opa singula erant aromata. Hys pro prijam repleuerat cōsuetudinē: vt fe torem putridū ceruis itemq; suauem tib exalatē sibi temperet. Ioseph postq̄ ymusam egyptum post se fra trem uere i odore unguentoꝝ suoꝝ: ena sus uēditoribz eandem demū fragran tiam propinauit. Et quidē verba m trepatoria vultu proferebat iucto: sed erumpebat lacrime de pfundo cordis: nō ire indicteꝫ sed pietatis. Samuhel lugebat saul q̄ se quebat occidere: et ad ultimū cū tactus caleffactis pectore liquefactis mtis pie tatis adeptꝫ. foras emanabat p ocu los. O bonū denigz unguentū qd̄ nu lliqua q̄ diffideat sue opimonis odo rem. Refert de ō eo scriptura: qua cognouerūt oīs a dan usq; beersabee. q̄ fidelis samuhel propheta eet dñi. Quid de moyse dicam: quanto adipe et pmguedine et ꝑpe replecuerat uisceꝝ sua. Mer dom̄ illa et aspans i qua pro tpe versabat: po tuit unusq; i oi mundicie et fuore suo unctione spūs qua semel ibutus fuerat extimiare: quo mūs intey as siduas lutes. et cotidiana iumenta ipe m sua masuetudie pduxerat. ayen to testatꝰ est spūs sanctꝰ de eo: q̄ esset mitissimꝰ oīm hoīm qui mora bant sup terrā. Siquidē in hys qui oderūt pacem erat pacificus: in tm ut populo migrato et rebellī nō mo dō unsteret: sed et uastante deum suo ītercessu leuiret. sicut scriptū est. Dixit ut disperderet eos: si nō moy ses electus eius stetisset i cōfractione ī cōspectu eius: ut auerteret ira sua ne disperderet eos. Denigz si dimitis aut dimitte: si mautē dele me de libro tuo q̄ scripsisti. O vere horem vne tum unctione mie. Loquitur plane pauentis affectū: qua nulla possit de lectare felicitas exortibz quos pu

vnut. Verbi gra. Si duces quispiam
mulierē paupēcule diuat. īgredere tu
ad prādiū meū. sed q̄ gestas īfantu
lū velinq̄ foris. qm̄ plorat et molestꝫ
est nobis? nūquid fruet? Nōne ma
gis ieunāc eligeret? q̄ exposito pigno
re cauo. sōla prandere cum diuite?
Ita ner moyses redit solū se introdu
cī gaudiū dñi sui. foris stultꝫ vema
nēte populo? an fruere īquieto et
īgrato vite pū et assīdē mūrb ingerere.
Tolerabilior ea: sed tolerabiliorē sibi iu
dicat tortionē. q̄ emulsionē. Quid
dauid māsuetꝫ? q̄ illius mortē lu
gebat q̄ suam sp sitierat? Quid de
mum? vt eius molestē ferret deces
sum. an succedebat ī regnū? Sed
et de morte paurīde filij. q̄ difficile
cōsolatorē admisit? Magna pfto
optīe vnctionis copiam pferebat ta
lis affectio: ideo et secuꝫ orabat di
cens. Memento dīe dauid: et oīs ma
suetudīs eiꝰ. Ergo hyr oēs habuerē
vnguēta optīa: quibꝫ hodie q̄ per
vmūsas etās suauissīe redolent.
Nec solum ipsi. sed et quasq̄ se in
hac vita humanos et bñiētos pbuerē.
et ita inter homēs humāe vixere stu
duerūt quatēꝰ oēm qua vīi sunt hu
manē gram. no sibi tenerē. sed in
de deducerēt: estimātes se aias pū
et ūmias sapīētiꝫ et īspīētiꝫ debi
tores. Cumq̄ fuissent oībꝫ vtiles. hu
miles ī oībꝫ et p̄ oībꝫ? extiterunt
dīlī deo o et hoīb: quoꝝ fragra
tia ī bñdīe est. Quotquot mēb tiēs
p̄fferūt fragrauit sub tpibꝫ: fra
grant et hodie vnguēta optīma. Tu
quoq̄ si donū q̄ despīs accepisti nob
cōtubernalibꝫ tuis libenter īpartia
ris? si te exhibeas vbiq̄ inter nos
officiosum. si affīuosum. si grātu.
si tractabile. si humile: testionū habe
bis ab oīb. q̄ fragres et ipse vng
uēto optīo. Dic ī vobis qui fra
ternas īfirmitates tā corpoꝝ q̄ aiaꝝ.
nō solum paciēter supportat. sed ī
sup si luxet et si valet iuuat obsequijs.
cōfortat alloquijs. cōsilijs īformat.
si hoc nō pt propter disciplīa. solla
tijs saltē oīb solacian no cessat
īfirmo? oīb mēb qui talia operat
ī vobis. bonū oīo spūt odōrē inter
fert: et odorem de vnguēto optīmo.
Balsamū in ore hūilis testimoī fr in
congregatōe. ostēdit digito: et
dicunt de eo oēs. Hic ē frīm amator:
et populi ei⁹. Hic est qui multum
orat pro populo: et vmūsa sīa cui
tate. Sed reuertam? ad euāgelīū:
alīq̄ aliquid qd forte spectet ad hoc
vnguēta vēram? Maria magdale
ne et maria iacobi et salome emerūt
aromata: vt veientes vngerent ihm.
Nuenā vnguēta ista tam pciosa vt
xpi corpori paretur et compararent?
tam copiosa vt totū sufficiat? Neu
trum quippe duoꝝ p̄cedēti aut emp
tū aut frīm specialiter ad opꝰ dñi. a
toto in corpe legitur fuisse diffusum:
sed de subito introducit? mulier vno
ī loco quidē oscula pedū. et vng
uēto vnguēs: ī altero vō vel ipsa
vel altera ynā alabastrū vnguenti
et illud mittēs ī caput. Ceteri nur
emerūt aut aromata: vt veientes
vngerent ihm. Emūt nō vnguēta
sed aromata: et vnctio ī obsequiū
dñi nō frā assūtur sed noua cōfin
tur: ner ad vngūedam tm aliqua
corpis p̄tem. verbi gra pedes aut
caput. sed sicut scriptū est. vt veme
tes vngerent ihm: qd est totaꝰ com
pleto. nō partis distinctio. Tu q̄
si te induas viscera mie liberalem

q̄ et benignu exhibeas nō tm pare tibz suis cognatis tuis. aut quos tibi vel vīsores tenes aut vīsuos spe vas. nā et ethnici hoc fecerūt: sed mīr paulī cōsiliu. studeas opari bonu ad oēs. tta ut propter deum nec ūmu to officiu humanitatis. corporale seu spīale negandū subtrahēdū ve ex istimes: constat et te habundare vnguentis optīs: nec caput aut pe des dni tm. sed passim quātu mi te est ungere sustepisse totum corpus quod est ecīa. Et forte prouide ob hoc dns ihs xristus partem sibi con sentiōe expedi noluit i suo corpore mortuo: ut seruaret ūnō. Venit enī ecīa: que maduerat pane vi uu. qui de celo descendit. Ipa ē enī ūus corpus xpi: quod ne mortem gus taret. morti illud alterī traditum fuisse nullo xpiano ignorat. Ipsa ungi ipam fouere desiderat: ipsius ī humana membra cupit fomentis actiua noribz velcuari. Ipi ergo pciosa ung uenta vertimur: cum ādrupans hora et antelevans ylam. mulieri deuo tione nō eluxit. sed instruxit. Venit ut ungi. nō spmens sed ptens: non venusans obsequiu. sed reseruans pfectu. Profectu dico. nō hui⁹ ma terialis aut corpalis unguenti: sed plane spūalis qđ in isto designatu est. In isto pepat mihi pietatis un guentis optis pectoris: q̄ membris suis mdigentibz tam corpaliter q̄ corpa spualiter oio cupet exhibere. Denī q̄ paulo dm cum i caput eius aut ecīa in pedes funderet unguentum ipm q̄ satis pciosum: nūquid pro hibuit? Imo obstant et prohiben tibz. Nam et spmōi mdignatu q̄ se tangi a pectatrice pmittet. lon gam texuit vepreliensionis pabola: et alys pdecessorem unguenti tam sanctiz: respondit dicens. Quid molesti es tib huic mulieri? Bonū hoc opus in me operata est. Nam pauperes semp habetis vobiscū: me aūt non semp habetis. Mittens enī hec unguentum hoc fecit ad sepeliendū me. Amē dico vobis. vbicūq; predicatum fuerit hoc euāgelium in toto mundo. dicetur et quod hec fecit in memoriam eius. Hec ille. Ecce quid mulieri ipe dñs ihs xristus ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit. Ecce quid ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit.

Ecce quid ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit.

Ecce quid ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit.

Ecce quid ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit.

Ecce quid ī ore suo ad ēdificatiōem ecclie sue dedit. Ecce quid ī libro vite sue scribi fecit. Ecce quid ī euāgelio suo legi voluit. Ecce quid ī toto mundo predicari iussit. Ecce quid ī memoriam eius fieri mandauit. Ecce quid ī ore omniū fidelium celebrari ordinauit. Ecce quid ī ecclia sua ī secula seculorum recitari decreuit.

honoem. Inhumane nempe egy ve
dentibus opa. quox oneva refugis.
Temarie obuiat uiri de prelio
reuerte: mulier nemb i domo. Di
co em. Si is qui de claustro est. eu
qui usatur in ppl̃o interdum mins
distrute. mins ne auersspecte sese a
grue deplandeit: ubi grua i uerbo
i abo i sompno i risu i ira i iudicio:
no ad iudicandu tofestim prosiliat:
sed memineat sinptum. q̃ melior est
iquitas uiri: q̃ mulier insanienb.
Nam tu quide in tui custodia uigi
lanb insanas: sed qui iuuat multo
er meli9 facat et utiliꝰ. Qd si i
plere no suffiat absq; aliqua im
quitate i. absq; quada mequali
tate mte et conuersacois sue: meme
to q̃ ratus oput multitudiez pecox
Her dicta sunt totra geminam
tesu teptatorem: qua sepe uiri reli
giosi epox uel ambie glam. uel ex
cessus temere iudicare. diabolus
insgabolz tentat.
Sed redeam9
ad unguenta sponse. Videꝰ ne q̃ sit
pseuendu ceteris istud pretatis unguen
tum? de quo solo pmissum no est pdi
cone fieri: In tm pdicto de ipo non
fit: ut nec aque frigide mins iuuemu
neatu sinat. Bonum in totoicis un
guetu. qd de retordatde pecox tosint:
mittitur q̃ in pedes dm: quia cor to
tritu et hiliatu deꝰ no despiat.
Ceteru longe melio9 arbitror esse
id qd diatur deuotois. sim no de
retordatde pecox sed unctionox dei:
quippe qd et capiti ydoneu reputat:
ita ut plibeat de ipso deꝰ. Laudi
au laudis honorificabit me. Porro
plurimq; unat unctio pietatis: q̃
de uespau misereꝰ fit: et p unuer
su xpi corpꝰ diffundit. Corpꝰ dico
no aliud arianoꝝ: sed qd ille ex
situm est passione. Optimu uero
unguetu: i ꝰ coparoe retea nec ues
pertine se ostendit qui aut: ayiam volo:
et no sacrificiu. Hanc ergo potissi
mu iter ceteas uirtutes uedolere
puto uxea sponse: q̃ sposi p omnia
gestat cogruere uoluntati. An non
odore mirifice dne talenta cetia i mor
te fragrabat? Et ideo ato de morte
reualuit: q̃ pualut odor mte.
Sed audite uerbu abbreuiatu: sup
plu caplo. Quisquis et iebriat
uerbis. et fragrat insanis: sibi dam
putet. quia meliora sunt uberta tua
uino. fragrantia unguetis optis.
Et ad hec quis ydoneꝰ? Quis nos
trum unu saltem hox integre pfec
q̃ possideat: ut no uideret inter
dum et i dilectio sterilior et in opan
do tepidior sit? Sed est qui merito
et no dubie hoc pcono gloriet: etia
uiq̃: au ullꝰ de unisitate sua de
est et unde iebriet: et unde fragret.
Qd ei sibi deest i uno habet in altero:
sidm mesura donacois xpi ac mode
ratorem spus. diuidens singulis p
ut uult. fragrat etia in hys q̃ sibi
fiunt dicos de mamona iniqtatis:
mebriat i mistis ubi q̃ uino letifice
spualis infundunt uiam et iebriant
eam: et fim referunt i patia. hpa
audaciter fatue q̃ sese noiat sposam:
tang̃ que uere habet uberta meliora
uino: ac fragrantia unguetis optis
Qd et si nemo sum sibi arrogare
psumat ut aiam suam quis audeat
sponsam dm appellare: qm tamen
de etia sum9 q̃ merito hoc noie et
re nobis gloriat: no ineito glie hꝰ
ptumpsi usurpam9. Qd ei simul
ocs. plene integre q̃ possidem9: hoc
singuli sine cotradictoe ptumpam9.
Gras tibi dne ihesu qui nos
tarissime etie tue aggregasse dignꝰ

eo: no solum vt hodie eem9. sed vt e
na tibi vite sponse m amplexy ioiu
dos. castos. eternos q3 copulaveruu:
veuelata et ipi facie speculates gio
riam tua: q tibi cois est ai pze et spu
sto m stla seculoz. Amen. Sm

Origo fontau et fluminu
omn mave est: vtutum
et fiaz dns xpus. Quis
em dns vtutu: nsi ipe
est vex glorie? Sed et uxta ame
rantiu: ide ipse deo sciavu dns est.
Colmetia ceuis. cordis idustria. vo
luptatis vatudo ex illo fonte manat.
Non solu aute: sed et si quis calleat
ugemo. si quis mtet eloquio. si quis
moibz placet unde est: inde sne. m
sapie sermo. Ly esaiam siquide sapie
et sne ibi abstendu simt omes. Qd
casta cosilia. iusta iudicia. sca desi
deria: none viuli illiy fontis sunt.
Qd si copie aquaz seruetis subter
raneis q3 veuisibz mtessanter equo
ra repeunt. vt inde uursus ad vsu
plus q3 nocb ingeat ifatigabilu eru
pant obsequo: cauo no ena spualeb
viui lyor fiat: vt aiua metiu vi
gaie no desinat. Proprio sonu sne
fraude et sine itermissione reddat.
et ad loca vnde exeut flua gratz
reuitant: vt iterui fluant. Remitta
tur ad sua principia celeste proflu
uiu: quo vberq tuis mfundat. Q
luter miquis. Qualiter dicit apls.
In oibz gratis agetes. Quidq sapie.
q3q te virtutis hre cofidis: dei vu
tutu et dei sapie deputa xpo. Et q3
tam ifamq aub: vt aliude presumat.
Nemo plane: adeo vt phariseus
gratis agat: cuiq tame iustine non
est laus a deo. Ner ei illa gratiaru
actio. si vni retolus euangelia. gra
tiose eu facit. Quare. Quia q3
q3 i ore deuotu sonuerit: cordis no
sufficit exclusa ve tuoz em. apud eum
qui alta alonge cognoscit. Deus o
phariseo no videtur. putab tu hy
pocrites aliquid qd no acceperis. Nichil
mq3: et ideo gratis refero laudem.
Si dno michi: ergo nec meritum
presti te vllum. vt illa de quibz
gloriaris accepes. Qd et si fateamq:
primo quide frustra iflatis aduersu
publicanu: qui ideo no hz qd tu. q3
no accepit vt tu. Deinde vide ena
ne no intepte sua dona vestigies
deo: et tibi mficietes aliquid de gla
et honore ipius. merito fraudis ar
guaris. et fraudis i deum. Si em
de hys q iactab ex te tibi quippiam
forte arrogaues: falli te magis q3 vel
le fraudare credeve: et errore tuu
gerem. Nunc veo quia gratis agere
probaris te tibi michi tribuere. sed
dei esse no dona. tua meita prudeter
agnoscere: teipm tetedo aspnando
modis te. q3 m corde et corde loquiq
sib: altero comodaris lingua mediante:
altero veritatis vsurparis gloria. No
ei iuditiis publicanu contepnen
du pte te: si no pte illo te honora
du tenseres. Sed quid respondes
apostolo presbiteri et dicenti: soli deo
honor et gloria. Quid angelo di
tinguenti. et dicenti quid sibi placeat
vetmeare deo: et quid pauca dignet
hoibz. Nam gloria maj in excelsis
deo: et in tra pax hoibz bone volu
tatis. Cernitis ne phariseum age
tem gratias: labiis quide honorare de
um. cordis aute sentetia est. se. Et
usu quoda magis q3 sensu vel affe
ctu ponave i ore multoz gratiaz actoes
aduerte est: in tm vt hoies quoq
stelcatissimi ad queq flagitia et fa
mora sua soleant gratias agere deo. q3
bn prosperi q3 vt quidem ipi sapiut

ceſſerit ſibi. ¶ admplebere ꝑſalmi vo
luntatis ſuavis. Audiat verbi gra hu
vem cum ipie mathematicis male ac
pitu maipulu veportaſt exultante
et dicetem: deo gras. no tanes vigi
lias fec: nocturnu labore meu no
pdidi. Iuiter qui yoiem ttevfeteit.
none gloiatur et refert gras qp p
ualuit aduſy emulu: aut de yoſte
ſe vindicauerit. Et mitilomiq adul
ter tripudiat yeſu in dei laudes:
qp diu optata ꝯcubitu tande potit
ſit. Non ergo oib gravis actio accep
ta e deo: niſi q cordis pudica et
mera ſimplitate procedit. pudica
ſane dicet. propter eos q de mal
actibz ſuis gloiates. deo gratias dice
ſolent: quaſi deq morte ꝓxi letetur
tu maleferetit. et exultent i vetz
peſſimis. Audiat qui yuuſmodi e.
Exſtimaſta tique qp evo tui ſimilis.
Arguā te: et ſtatuā ꝯtra facie tua.
q ega veo aduti propter ypocritas:
qui deu quide de vobis ſuis. ſed ver
boteq gloiatites. corde vetinet
qd ore pbebebat: et qm dolose agat
i coſpectu eius. Dicitur tiquitas coz
ad odiu. Illi impie mala ſua deo:
iſti dei bona fraudulete mtorquent
ſibi. Et quide primu illud tam ſtultu.
tam qp ſeculare ac quodamo etiam
beſtiale eſt: vt nete nō habeam de
ipo monere vos. Cetetu ſequens
veligioſis manie et ſpualibz vitis
ſidiam ſolet. magna et mira virtu
profert o eſt. vt magna luceat opan
tem, magnu te neſciat: et manifeſ
tam oibz tuam te ſolu latere ſanctu
tate. mirabile te apparere et con
tptibile reputare: yor ergo ipis
virtutibz indicere mirabiliq iudico.
Fidelis vocata famulq es: ſi de mul
ta gloia dni tui. et ſi nō excute ex
te. tame transeunte qp te mil tuis
malis adhere cotingat. Tunc mox pro
phā proias auaritia ex corde: et ex
tutis manu tua ab oi munere. Tunc
iuxta mandatu dni lux tua luceat cora
yoibz: ad glorificandum no te. ſed pa
trem tuu qui in celis eſt. Sed et i
mitatore pauli te probas fidelis qz
qduratore nō pditatem ſemetipos: eq
ner tu que tua ſunt quens. ſed que
yheſu crisi. Quobrem audies et tu.
Euge ſerue bone et fidelis: quia ſu
per pauca fuiſti fidelis ſupra multa te
coſtituā: intra i gaudiu dni tui. ¶
Ioſeph tu domu et oia bona egipti
dni ſui ſibi credita ſciebat: dnam no
ignorauit exceptā: et ob yor ner ac
quicuit cotingere. Nō eſt mag ex
oibz bonis dni mei. qd nō in mea
ſit ptate. vel no tradidit mihi: ꝑt
te q uxor eius es. Mulieve nouerat
gloiā eſſe viri: et tiquū ſibi vidi
tauit vite cotrariā mgloiu fieri ei.
qui ſe ferebat gloiosum. Adiuit yo
dei ſapia prudes. tuiu troze tamq ſortit
propiam zelate glām: ſibiq ipi re
tinuiſſe ſeruadam nō aliq credidiſſe:
et manu ad nō cōteſſum extendere
no preſumpſit. Quid ergo? homo
zelat gloiam ſuā: et deum audet
velle fraudare de ſua. quaſi no zela
tem? Sed audi quid dicat. Glām
mea alteri nō dabo. Quid er
go dabis nobis dne: quid dabo nob.
Pace mea do vobis: pace relinquo
vobis. Fiat mihi. Gratanter
ſuſcipio quod relinquis: et relinquo
quod retines. Sit placet: ſit mea
intereſſe no dubito. Abnuo glām
morſus: ne forte ſi vſurpauero no
conteſſum. pdam merito et oblatu.
Pacem volo: pace deſidero: et mihi
amplia. Cui no ſufficiat pax: non
ſufficias tu. Tu es em pax nra: q
fecit vtraq vnu. Hor mihi nece

sauu: hoc satis est vetos suauj tibi. ve
ꝛ̄ tibi suauj michi: nam ex quo posuisti
me ꝛ̄ tuum tibi. sub sim etiā mi
chi metipi grauis. Cauꝫ sum ne
mquando fore bnfino date pcab: ne
sacrilegꝫ tuas ꝛ̄ gloꝛie tue. Tibi
dne tibi gloꝛia tua maneat illiba
ta: meum bn agitur si pate hab
eo. Solia prosiluit letatꝫ est po
pulꝫ pate vexpta: sed dauid singu
lariter exstitit gloiosꝫ. Iosue iepte
gedeon sampson iudith quoꝫ q̄ q̄
fera. gloriosi in diebꝫ suis triumpha
uerunt de hostibꝫ suis: sed pate cum
gaudio fructibꝫ terreis: nemo eis
ꝛ̄ferat in gloꝛia. Iudas machabe⁹
multis et pe̅ inclitis victoꝛibꝫ. cum
frequenter exultanti populo pate
pugnando fortit tribuisset: nūquid
gloriam q̄q̄ alteri est ptin⁹? Dei
q̄ et fra est mq̄ letitia magna i
populo: no gloꝛia. Quid mihi ab
hijs oibꝫ ꝛ̄dit̄ oīm fert: quo mihi
debeat et pe̅ gloiari singlariter.
Solus cuncta creauit: solus de hoste
triumphi aut: solus captiuos liberā
uit: et soli habebit i gloꝛia? Et
brachiu meꝫ meu auxiliabit ei.
Item. Corrulauit talentū solus: et de
gentibꝫ no est vir mecu. Quid er
go mihi cu victoꝛia? si ner in prelio
fui: Impudentissime michi arrogo.
vel gl̄iam absq̄ victoꝛia: vel victoꝛi
am sine pugna. Sed suscipite mo
tes pate populo: pate susciapite
nobis no gloꝛiam: pi soli cā ser
uātes. qui solꝫ et pugnat et viat.
Vta quesd uta sit gloꝛia in excelsis
deo: et in terra pax hoibꝫ bone vo
luntatis. Attuero non bone sed pla
ne mique voluntatis est: qui ne
quaq̄ pate ꝛ̄tenty. Simplo oculo
et mirabili corde mquietꝫ anhe
lat ad gloꝛiam dei: ner pate pro
inde vetineꝫ: ner gloꝛia apprehendes.
Quis credat pcm: si se dimat ptus
re vadu quem suscipit p fenestra.
Aut si gloꝛietur nubes q̄ imbres ge
nuerit: quib⁹ no irrideat: aqm hi
quido constat ner de rotalibꝫ oꝛi
uuos aquaru: ner de labijs vel de
tibꝫ verba prudēcie: et si sensꝰ vltra
corporeꝫ no attingat. Si qua sane
in suis digna laude vel admiratoꝛ
tuoꝛ. clara luce veritatis discuties:
ppro vepio laudabile sine mirabi
lem alium apparere atq̄ alium esse?
et laudo deū in sanctis eius: sine sit el
zeus. sine ille magnus helyas. mor
tuoꝛ vtriq̄ suscitatoꝛes. Ipse quide
suo no impio sed misterio forsan ex
hibet nouia nobis et insueta: deus no
n q̄ps manes pe̅ fiūt opa. Innu
merabilis et inaestimabilis i se: in suis
spectabilibus atq̄ mirabilis est. Et
solus mirabilis: qui fit mirabi
lia solus. Nec laus talium laudā
bilis e pictura vel scriptura: ner
gloꝛia lingue aut labioꝝ sermonis.
Tempus est ut et propria loq̄
tur. Numquid gloriabit̄ inquit securis
ꝛ̄tra eū qui secat i ea? Aut exalta
bitur serra ꝛ̄tra eum a quo trahi
tur? Quo si eleuetur virga ꝛ̄
tra eleuantem se. et exaltetur ba
culus qui utiq̄ lignu est: sicut ꝛ̄tra
dnm eleuatur oib⁹ qui gloriat: si no
i dno gl̄iet̄ur. Si gloriandum est:
paulus me doceat unde et in quo.
Gloria mea inquit iher est: testimo
nium ꝛ̄scie mee. Securus gloꝛior: si
teste ꝛ̄scia de gloꝛia conditoꝛis michi
michi usurpo. Securus plane: q
iam no ꝛ̄tra dnm sed in dno. Ih
gloriando nobis no solu no prohibe.
sed et suadet̄ cum dr. Gloria que ab
inuice est quietus: et gl̄iam q̄ a solo
deo no vultis. Reuera gloriam in

solo deo: no mi a solo deo est. Ner me
diocris ista gloria: quippe tam vera
q̄ de veritate et in veritate: tam va
ra ut viy vel prauitas pfrōz pfre
glorietur in ea. Eant ergo vam fi
ly hom. mēdaces fily hom: eant
et decipiat xpi de vanitate ī idipm.
Nam sapiens gloriator probabit o
p̄ suū. atq; ad lume veritatis dilige
ter examinabit: et sit yabebit ī se
mzipō glām et no m ore alterius.
Stulta sum. si astelle labioz tuoru
gloriam mea credidēo: et tepero
mediare eam abq te. au yabere
voluero. Nōne nempe ī tuo arbitri
o est probare me vel ip̄robare pro
ut voluerīs: Sed vetāneo penes me:
xpe fidelius seruo suo. Ymo ner
mihi ea credo: xpi potiꝰ repono ser
uanda. qu potes est depositu meu
seruare ī illu diem: ī custodiendo
cauto: fidelis ī restituendo. Beatus
tunc erit vnuaq; laus a deo: yyb
dumtaxat qui yuanas laudes con
tempserit. Nam gloria m cōfusione
eoz qui tirena sapiut: dicente etia
dauid. Qui yoīz placet cōfusi sut:
q̄m deus spreuit eos. Ines si yer statis.
nemo tam velut laudat m vita ista:
qua yir quodq̄d fauoris captat. qd
ad deum no veniens: xpi suadis.
Tibi em vnde gla putride pulus:
tibi vnde. De vite sanitate. Sed spi
ritꝰ est qui sanificat: spūs dei no tuꝰ.
sed dei. Et si prodigys aut signis
effulgeas: no manu tua fiunt. sed
virtute dei. An blanditur populā
ris fauor q̄ verbū tuū et bene fece
te deprop̄seis: Ez xpō donauit os
et sapiam: na lingua tua quid n
talamꝰ scribe. Et yocapm mutuo
accepisti. Talentu creditu. est repe
tendu ai vsum. Si iuctꝰ fueris
adopus ipigeri. ad fructum referendu
fidelis: pro labore tuo merede ac
piet. Si quo minꝰ: tolletur a te ta
lentu. et mihi ominꝰ exigetur fenu:
et yocaberis seruus negligens. Dis igitur de bonis multiformis gr̄ā
tie appetis ī nobis. referatur ad
xpm laus: laudabile siquide munꝰ
ex auctore et largitorem. Ideoq; no
stre q̄admodū ab ypocritis: ner
sola cōsuetudine sicut a secularibz:
sed ner quada necessitate vt iume
ta ferendis oneribz applicant: Sed
sicut decet sctos. sinceritate fida. deuo
tōe sollicita: yilaritate grata sed no
dissoluta. Immolates utiq; yostia
laudis et reddetes vota nra de die
ī diem. tuemꝰ oī vigilaria iugiter
sensum vsu. affim sensu. exultati
one affectu. grauitate exultationem.
humilitate grauitatem. libertate yu
litatem: quo interdū liberis puryta
te metus passibz protedamꝰ et ex
tedamꝰ p̄ iustitias quasdam affec
tiones et spuales letitias ī iubileis
ameritatibz. ī lue dm. in suauitate
ī spu sancto: probantes nos cōpre
yensos in yys quos propheta intu
ebatur tum diceret. Dne in lue
vultus tui ābulabut: et ī nomie
tuo exultabunt tota die: et ī iusti
tia tua exaltabunt. Ut fortasse
aliquis mihi dicat. Bene āmoēs:
sed si ea diceres q̄ tuo proposito co
uenirent. Expetite pauliper: no
sum imeor. Nōne ī manibz est id
tractare qd dicitur: oleū effusum
nome tuū: Hoc opus yus labor e:
et q̄ p̄misimꝰ. an fuerit nīa vob
videritis. Nunc qd ad me attinet.
q̄ lyre aliena nō sunt: pauis ad
uertite. Nōne veredam ī spōse
uberibz extrema cōmeditam esse

suaue oleū am vngūetoꝝ. Quid
ergo cōsequēs: q̄ vt eandē fīa
ḡlām am sponsā ne sibi arrogare
puteruꝫ de sponsi hūīāo verogno
ret. Cui plane sensu. illa ōia q̄
p̄taxauimꝰ subseruire cognoscatis
Qz vbēa mā mea sit vedolent. et
sit placet. nō studys ner meritis as
stribo meis: sed tue o sponse tribu
o lavgritate. de oleo vngz effuso
noīe tuo. Her pro we cōsequēcia.
Ceterū explanatio ipius capitulu
tuꝰ occasione sup requisstino igra vicio
tudimis p̄sentem sermonē tam
ī longū protraximꝰ: tempꝰ aliud
et aliud exordū sermois desiderat.
Nunc hoc solum admoitos vos esse
sufficiat. si sponsa vtiq̄ de oī vurtu
te sua vel ḡtia nūme audet sibi
quippiā arrogare: quāto mīgado
lescētule forte q̄ nos sumꝰ. Diuam
proinde et nos sponse vestigia m
sectātes. diuamꝰ. Non nobis dne
nō nobis: sed noī tuo da ḡloriā. Di
tamꝰ nō l verbo et lingua tm: sed
ope et veritate. ne forte qd minus
verear dicatur et de nobis. Cum
dilexerit eū in ore suo. et lingua
sua mētia sint ei: cor aut eoꝝ nō
erat vtm tum eo: ner fideles hab
ta sunt ī testamēto eiꝰ. Diuamus
ergo diuamꝰ: clamātes plꝰ medul
lis cordis. q̄ labys oris. Saluos
fac nos dne deus nr. et cōgrega nos
de nacōibz: vt cōfiteam noī sanc
to tuo: et gloriem in laude nō nra
sed tua. ī scla sclōz. Amen. Sermo

Notus in ḡrtq̄ deꝰ
udea deus: in isl magn
nū nome eius. populꝰ
gētū qui ābulabat in
tenebris vidit lucem magna. que
erat in udea et in isl: volutq̄s
nitrē et illuīam: vt qui alīqn no
populus. nunc populus esset: lapis
q̄ angularis vnus ambos in se pa
rietes venientes e diuso ventpevet:
et esset de cetero in pace totus eccl.
Porro fiduciam dabat vox iustan
tis: que iam sonuerat ditens. Ieta
mīn gētes cum plebe eiꝰ. Ergo ar
tedere voluit: sed vetuit ymago
ytā. inuida asserens etiam de ge
tibz et indigna: ydolatre fetem
et ignorātie cecitate ipropans. Et
dicebat. Tu enī quo meito. Nolī
me tangere. Cur inquit: An u
deoꝝ tm deus: Nōne et gentiu:
Et si multi certe meritū deest: sed
nō illi misereatis. Numquid solūmo
usto est: Est et miseitores. Dne
veniat michi miseratoes tue: et in
uia. Et vnusum. a ie tue multe
dne: sedm iudiciū tuū vivifica me:
qd nimirū tpatū. mia est. Quid
fuaet ustus et moꝝ dns: Altera
gloriante in lege. et applaudente
iustitia sibi. ner indigete mia sed
despiacete ipam q̄ indiget: altea
e versione propria cognoscēte de
bita. cōfitente indignitate venu
ente iudicū. flagitate miam: qd
nō fiet iudex. et ille iudex: cui
et iudicat cū miserei sit virumꝫ
familiare est. vt neutrū alterū
familiarē: Quid fane posset to
ueiena: q̄ vt pro suo quoq̄ ac
cipiat voto. iudicū illa. ista mi
sericordia: Iudeꝫ iudicū queat
et habeat: gētes aut sup miseri
cordia honorant deū. Et est iudi
cū. vt qui cōtemnit deū misē
ricorde iustitia et sua volut cōsti
tuere. q̄ profto nō iustificat sed
accusat: eidem sue iustitie vtiq̄
quantū opprimendi q̄ iustificādi.

Est quippe ex lege: q̄ neciem vmq̄
duxit ad pfin̄. Est ugfu qd̄ neq; ip
si neq; pr̄ eor vmqua portare
potuerunt. Sed sm agoga fortis
est: nō auat onus leue. ner ugum
suaue. Tana est: nō est ei opus me
diu. ner vnctio spūs: cōsidit m lege:
libēt ea si pt. Non aut data est mr
ler q̄ posset vnusitate: msup et om
dit. ~~propteāmq; vobis dico + mone~~
~~ui in pnīs vris~~. Iuterra em omdit.
propteā mq; vobis dico: monuem
i petratis vestris. Hor ergo udiciu
o sm agoga qd̄ flagitas. Ewori tuo
era et contēciosa deseuēs: donec
plemtudo gentiū quas supba spūs
et iuida repellūt. mtrocat et agnos
cat eccl̄a tpā ipm qui noto est i iu
dea deus: qd̄ q; m isrl est magnu
nome eiq. Hor quippe i udiciu ue
nit i ymc mudum: ut q̄ nō uident
videant: et qui uident ceci fiant.
Ex pte tm. q; nō repellet dns ple
bem suā ex toto: seruans sibi ad se
mē aplōs et multitudiez credentiū.
quoz erat cor vnū et aīa vna. Ez
ner te repellet m fine reliquias
isrl saluaturq. Iterum ei susciet
israhel puerum suū et retordabit
me sue: ut ne ibi quide udiciu de
seruat comes mā: vbi ipā nullu
repeit locū. Alioquin si pro meritis
retribuisset: udiciu profecto sine mā
redderetur ei qui nō fuit misericor
diam. Habet quippe iudea oleu
multū diuine notitie: idq; m se tā
q̄ i vase clausum auaua retinet.
Peto. et nō misereat ner comodat.
Sola dei cultum. sola notitia: sola
uult possidere magnu nome eiq.
Ner zelat sibi: sed mundet michi.
Ergo tu dñe udica udiciu meum:
et nome magnu magnificet adhuc:
et oleu qd̄ multu est multiplicetur
magis. Ecclesiat ebulliat effundat:
diuulget et m gentes: et seruiat oīs
cauo salutāe dei. Quo pacto ut vult
uideq; ingrato. tota m barbara aauo
uenaeat unctio saluāis. Nō bar
be sed capitis est. Caput aut non
barbe solius: sed toti est corporis.
Capiat aut pīna: nō sola. Refun
dat et i inferioribz membris: qd̄ atrep
pta desup. Descendat et m uberta
ecclesie supnus liquor. Auida quippe
nūus. iuuet sibi exprimeue de barba
no despiat: pfusa q; uore gratie. Ut
se non ingratam probet dicat: oleu
effusum nome tuū. Ez exubereet
quesd adhuc. et pueiat usq; m ora
uestimeti. i me uniq; oīm nouissio
atq; indignissio: de uestimeto tame.
riam et ego illud michi de matris
uberibz. tamq; puuulo m x^o uue p
flo pietatis efflagito. Quod si mu
mutat homo eu de tua homitate o
culq; nequa est: domine uide p me.
De multu tuo udiciu meu prodeat:
et nō de supalio isrl. ymo respōde
pro te et dic caluipmatori: tibi quip
pe caluipmatur. qd̄ tribuas gratis.
Dic promde illi. Volo et huic no
uissimo similiter dare. Displiceat plya
risēo. Quid mussitas? Ius meum
voluntas est udicis. Quid iustus
ad meritū: quid ad pmiu dicus?
An nō licet ei qd̄ uult facere? aut
ein quide mā: sed tibi mūme iu
sta fit. Tolle quod tuū est et uade.
Si deuenerit saluāe et me quid tu
pdes? Exaggera q̄tum uis mei
ta. et extolle studores: melior est
mā dñi sup uitas. Fateor nō sus
tinui pondꝰ diei et estus: sed ugfu
suaue et onus leue. pro beneplaca

to pfamilias porto. Op' meu. vix vmq est hore: et si plq. p amoe non seruo. Iudeus propias exerci tet vires. ayuth probare libet: q̄ sit voluntas dñi bona. vñplacens et pfa. Exca sane opis ac tēpoīb d ampna ~~vestimo~~ michi vesanio. Ue pacto conuenio. ego plancto voluntatis ītuitor: credo et nō ad mſipiēcā michi. Nam vita in voluntate eius. Illa michi vēdi tat pcm: illa hereditate vestitu it: ciam cumulacion gra simplio me et canto et epulavum ac tori exultatis familie celebrevmma gau dia fulgurat michi. Et indignat michi frater meus senior ille q̄ edum comedere ~~mauult~~ cū amici tas suis foris. q̄ mecū in pater na domo vitulū saginatū: vestō debitur illi. Epulari et gaudere oportet: quia hic filius meus mor tuus fuerat et revixit: perierat et inuentus est. Adhuc synagoga foris epulatur. cū amicis suis de mōibz: quibz satis placet. q̄ edu pcā mſipiens deuorat. transgluens et ~~deponēs~~ reponēs atq; q̄ dāmodo occultans sibi illud m te tre secordie et mſipiēcie sue: dum cōtemptēs dei. et suam volens co stituere iustitiam. dicat se nō hic pcm. nec morte egere vituli sa ginati: mūdam siquide iustam q̄ ex legis opibz reputans. Attuero cum sursū velo ornatus hec mi mor te verba audisset: audacter ad eius penetralia pcurrit spū libertatis irrupit. Agnoscitur: placet. sortit emule locum: fit sponsa. fruitur pcepibz amplexibz: et in talore spūs xpō dño cū cōfricatur mlyeres. stil lante ac tunc de sua oleū exultatois pre ceteris suis. extrahens nām ac oleum effusum nomē tuū. Quid miru si virgines que virtu cōpletur: Cum ergo recumbit mecū: sed cum meis pstor. Spes tamē est et nob. Exultem⁹ pro fratribz qui mihi pe rierāt simul: spe gaudentes. Sponsus et sponsa sōli mihi mei sint. mu tuis fruentes q̄ fruantur amplexibz: nullo strepitu carnaliū desideriorū. nullo corporeoꝝ fantasmatū per turbante tumultu. Turba vero adolescentulorū q̄ absq; hmōi inq̄etudinibz nondū esse possunt foris expectet: expectet q̄ foras: scietes ad se illud spectare qd legit. Adducetur vehi virgines post eam: proxie eius afferentur tibi. Et ut q̄q; sint eius spūs sit: virgines dico illas q̄ ante xpō fedarite q̄ fedate mūdi complexibz. ipi fornicati pfecerūt: cui se tanto fecundus quanto maturi⁹ denouerit. proximas vero q̄ pristina sua deformitatem in qua mūdo hmōi q̄q; con formes mūdi pīncipibz i. spūtibz spuratis i oī carnali cōcupia sese tuipiter prostituerunt. tandem ali q̄n erubescentes et exuetes: i nouū nūc hois formam. q̄to seruus tanto sincerio⁹. reformari festinat. Et hec et ille sane pfecerant nō de fluant. neq; fatigent: et si nec du plene m se sentiūt vnde dicant et ipe. oleū effusum nomē tuū. Nec eam audet adolescentule p se fatere verba sponsi. Tamē si magistre vestigijs pressius mhereē studeāt. et fusi olei saltem odore delectabuntur: et metabunt etiam de odoris prepotione cupere et querere pociora. Frequenter ego ipe qd' fateri nō

verecundor mayre q̄ ī mūdo tolerasti
oms mee sordē duy et frigidꝰ et q̄
vens q̄ vellet diligere aīa mea. nec
em̄ diligere adiuuat potest q̄ nōdū
iuenerat: aut certe mi⁹ q̄ vellet
dilexerat: et ob hoc querebat ut
magis diligeret: q̄ nequaq̄ que
reret. nisi iam aliquatenꝰ dilexisset.
Cum ergo aīm q̄rere m quo requi
lesceret ac requiesceret spūs meꝰ. utiq̄
torpēs et languens: nec ulla de
pte ostiuet qui suffuuet. p quē
videlicet bruma rigens q̄ sensus stri
gebat mēbros dissolueretur. et ver
nalis illa suauitas et spūtalis ba
mēitas reuerteret: tunc magis ar
magis languebat et tedebat et dor
mitabat aīa mea p̄ tedio tristis et
pene desperans. et mussitans secū illud.
a fame frigoris huius quis sustinebit:
cū subito forte ad affatū vel etiā
aspectū cuiuspiā spūalis p̄fectꝰ q̄ tūc
interdū et ad solam defuncti p̄sentiā
seu absentis mēoriā flabat spūs
et fluebant aque: et erant michi
lacrime ille panes die ac nocte.
Quid nam istud: nisi odor exul
tātis unctionis. qua erat ille p̄fusus:
Non em̄ unctio q̄ ad me nūquā
nisi hoc mediante nō p̄uigebat.
Ea propter et si gaudebam de mu
nere: cōfundebar tamen et humilia
bar q̄ sola ad me tenuis exalatio
et nō p̄nguis aspectio puenisset. O
doratu quippe delectato nō tactu:
mundum me proinde cognoscebā. cui
p scripm dulcesceret deus. Et tunc
idipm si audiat. audeꝰ quippe q̄ de
suscepto munꝰ indultu gratum q̄
habeo: sed dolens doleo q̄ meipm
nō meruisse. atq̄ et dictum. de ma
nu⁹ manū mūme accepisse: cum
obmixe id petere. pudet mūmur
magis ad hoīs q̄ ad dei motū me
moriam: et tunc cū gemitu clamo.
Mī veniam: et appareo an fan
em dei. Existimo et aliquos ut mi
de esse exptos: et experiri interdu
dulcis. Qua ī re quid sentiedū.
nisi q̄ nimi aut superbia cōmūt. aut
humilitas custoditur: aut firma caritas
nutrit aut desiderii exaltat: Dnꝰ
idem q̄ sanis et egrotis medicina:
et nō egrotantibꝰ est dicta. porro
et debiles cōfortat: et delicat vale
tes. Nunquidem q̄ sanis et languo
rem sānat et seruat sanitate: et
corpus nutrit et palato sapit. Ex
videamꝰ ad vbera sponse: et sic cu
remus audire q̄ aut: ut studeamus
sapere que sapit. Sponsa ut dici
etiā est. ipa est cui plꝰ dimissum e:
et que plꝰ dilexit. Ad emula ipro
pat ei ad cōtactu: hoc sibi ipa ifle
xit ad cōmodu. Inde mā suctior ad
contemplatione. inde patientior ad labo
rem. inde audentior ad amore. inde
sagacior ad cautela: inde humilior
pro cōfessa. inde acceptior pro veretu
dia. inde ad obediendum pauidior:
inde ad gratiaru actione deuotior
et sollicitior. Denīq̄ illa ut dm est
murmurate et meditate mēita sua.
et labores et pondꝰ diei et estus:
etiā beneficii uetolit dicens. Oleum
effusum nome tuū. Hoc plane testifi
cū ifirꝰ ad cōfitendum nōi dñi:
nō tamē ifirꝰ stolidum caute: sed cuiꝰ
qui stolidum spūm est. Nam hoc ille q̄
tacito pacto dicit: Non q̄ nō habeat
oleum: sed q̄ nō habeat effusum.
Habet sed veroditu: habet m cor
dibus sed nō in cordibꝰ. Forus haberet
m littera: conteritat mādꝰ vas ple
nū et clausum: nec aput ut vng

uatur. Intg. mtg e vnctio spūs: apt
et vngere: et iam nō erub dom̄ ex
aspūs. Quid fiat oleum in vasis:
si nō seruaab et ī mēbris. Quid tu
bi prodest pm̄ saluatoīs nome lec
titare ī libris: nec ihe pietate m
moribz. Oleum est: effunde et sen
tiet vutute eius. q̄ triplex est. Ex
iude⁹ ista fastidit: vos audite. Dolo
dicere aut nomē sponsi oleo com
petit: qd nodu diximus. Et vere
hui⁹ rei ocurrit causa. Ut qm plu
ribz vocabulis appellatur. eo q̄ ni
lum quo proprie dicat̄ iuuatur. ī ef
fabilis quippe est: primus nobis in
uocandꝰ est spūs sc̄us: vt de mul
tis vnū qd vult hoc intelligi. qm
scripto designare no placuit: p se
nobis aperire dignet. Ex hoc quoq;
alias. Nam et si in promptu nul
lum est: et neq; vos onerati nec
ego fatigatꝰ sum: hora tamē fine
diuat. Tenete in quo attētos vos
feci: vt no sit aras nūc repete.
Hoc iumbit hoc ī malis est: dōc
stulcet tuū nomē sponsi oleo comp
etur. et quod de noīb. Et qm no
possum ego dicere quidē a me di
cere quidē: indicta oīo est. vt no
bis sponsus ipse reuelet p spm̄ sūm
ihūm xpūm dn̄m nr̄m: cui est honor et
gloria in secula seculoz amen. Ser
mo quinquagesimus

Enigma est spūs sapie et no to
lerant ee difficilis se m
oratibz: qui sepe et tan
q̄ iuocetur dicit esse absens. Audite
iam q̄ erantibz vobis p me medita
re dignat de eo qd̄ hiem ad honor
sum distulimꝰ: et oīnū mauum
fructu tempestiuu capite. Enos
tendo nomē qd oleo merito cōpet:
et quo merito diram. Multa quidē
sponsi vocabula. sparsa p̄ dīuī
nam pagina legitis: sed in duo ea
vobis vnūsa complector. Nullum
vt arbitror reperietis: qd nō aut
pietatis ihūm. aut potestā maies
tatis sonet. Equis ita dicat. etiā
p familiaritatē sūm organū. Duo hec
audiui: quia pietas dei est: et tibi
dne mia. Ergo sīm maiestatem
sūm et terribile nomē eius: sīm pi
etatem. nō est nomē aliud sub ce
lo datum hoīb. in quo oporteat
nos saluos fieri. Sed exemplis
magis q̄ spiritu fiet. Hoc est nomē
inquit qd̄ vocabunt eū: dn̄s iust⁹
nr̄. Nomē potestatis est. Item. Et
vocabitur nomē eius emanuel:
pietatem insinuat. Item ipse de se.
Vos vocatis me aut magr et dne.
Primū hic est: sīm maiestatis.
Non em̄ minus est pium dicere alia
ram: q̄ preclare estimat corpori.
Rursum prophā. Vocabitur iḡ
nomē eius admirabilis. consilia
rius. deus. fortis. pr̄ futuri sēli: pn̄
ceps pacis. p̄mū terciū q̄rti. ma
iestate sonat: reliqua pietatem.
Quod hoc ergo effunditur: pro
fecto maiestatis ac potestatis nomē.
Nil id qd̄ est pietatis et hic quodā
modo transfunditur: nam q̄ effundi
tur habunde. p hūm xpm̄ salua
torem nr̄m. Nomen verbi causa
qd̄ deus est. nōne mid qd̄ est no
bis cum deꝰ hoc est in emanuel ligā
at et defleat. Cur admirabilis m
id qd̄ est cōsiliarius: sic deus et for
tis in ea que sunt pr̄ futuri seculi
et p̄nceps pacis: et dn̄s iust⁹ nr̄.
misericors et miserator dn̄s. Non
dico nouū quid: quondā quoq;
michilom⁹ abram in abraham. et sa

vay in salvam effusa sunt. et iam
tunc salutiferæ effusionis celebra
tu pfiguratu qđ misteiu vetordam.
vñ iam illud qđ apud antiquos tā
terribiliter qđ frequenter mitonāe
solebat. ego dñs. ego dñs. ajuchi
dutatuv oratio. ty prīapiu noie
dulce primo sequetiu obtinedavu
petitionu pbet sidutiam. Servi
norantuv amita. sed et vesuvrectio
no saltem dsapulis. sed finlz nunci
atuv. Ner mivoe si au veneit ple
nitudo tpis. sta est effusio nois. de
quippe quod p ioelem promisérat
adimplere et effundere de spu suo
sup omem ravne. cum tale aliqđ
et apud hebreos contigisse olim ty
tigisse legam. Credo vos puolāe.
et sive iam quid dicere velim. Qua
le mqđ erat qđ salutatu moysi primo
responsum est. ego sum qđ sum. et
qui est misit me ad vos. Nestio an
vel xpe moysen rapet sic. si si no
videret effunderet. Sed fusum e
et captu est. nec mo fusum sed ef
fusum. Nam vfusum ia erat. Iam
ceu habebat illud. iam angelus
inotuerat. Est aut forib missum.
et qđ angelus ita erat infusum
vt eet et puatu. effusum et i hoiem
est. ita vt ia tuc merito clamavet
de terra. oleu effusu nome tuu.
si no migrant plebis exosa puera
na obstitusset. Aut em. Ego su dñs
abraham. et dñs ysaac et dñs ia
cob. Curvite gentes ad manu
est salus. effusum est nome. qđ
quicqđ inotuerit salus erit. An
gelos deus. et hoim se deu norat.
Oleu misit i iacob. et retudit m
israhel. Dicite finlz vris. date no
bis de oleo vro. si nolut. vogrute
dnm oleu vt mittat et volnb. Dila
te. Rufer opprobriu nrm. Ne q
so insultet maliuol dilte tue. qua
a finibz terre vocave placuit tibi.
tanto utiqđ digniug. qito minus
digna. Detet ne obsecro vt hemq
in prissaliab iniustatos servos neqđ
excludat. Ego sum aut dñs abraha.
et dñs ysaac et dñs iacob. Et non
amplius. Effunde effunde. aperi
manu tua adiuc. et imple ome
animal benedictioe. Venat ab orie
te et occidente. et recumbat cu ab
raham et ysaac et iacob i regno ce
loz. Venat veniant tribz tribz dni
testimoniu israhel. ad confitendu noi
dni. Venant et venibant et epu
lent et delitentur in letitia. et vñ
vbiqđ resonet i voce exultatois et
confessioms son epulen epulatiq.
oleum effusum nomē tuu. Unu
sno si philippu et andrea habuerim
hostiarios. repulsam oio no patim
quicqđ oleu petimq. qcqđ volumq
ihm videre. Mentanter philippus
dixit adree. andreas aut et philippq
dicent ihu. Ihesus aut quid. Profto
qđ ihs. Nisi granu frumeti cadens
i terra. mortuu fuit. ipm solu ma
net. si aut mortuu fuerit. multu
fructu affert. Agnoscatur q granu.
et suscipiat ysaiu scriptu. Oportet pa
ti xpm et resurgere a mortuis. et
predicari i noie eius pmaz et remis
sione pcoz. no solum in iudeam.
sed etia i oem gentes. quatenq ab u
no noie qđ xpus est. milia milium
credentiu xpiam dicat et dicat. o
leum effusum nome tuu. Agnoscet
eim nomen qđ in ysaia legi. Ser
uos inquit suos vocabit noie alio.
in quo qui benedictus e sup tra. bndi

tet m dño. amē. O nome bndan. o oleum vsq; effusum. Quousq; De telo m uidcam. et mde oem terra exiuit: et de toto orbe da mat ema oleū effusum nome tu um. Effusum plane. qđ nō solū te los terras q; pfudit. sz aspsit et m feros: adeo vt m noīe ihu oe ge nu flectat celestiu terrestriu et iferno:: et oīs lingua cōfiteat et di cat. oleum effusum nome tuū. Et te xp̄us esse ihesus: vtrusq; ifusum a gelis. vtrusq; effusū m hoies: et illos hoies q; corputuerat tamq; unguenta i sepulcro suo: hoies et u guenta saluando. qđmodū multi pluraut mag sua dei. Quāq; caru ip̄i vile: vile si salubre. Si vile no est. nō mihi effunderet: si salub no est nō me luxuriaret. q; utrep; nobis sum. sum et hereditatis: xp̄i an sū: si xp̄i sū. Si sū qđ dicor. hęres sū dei: cohęres aut xp̄i. Et quid miru. si sponsi effusum e no men: cu ipe quoq; effusus sit: Nā semelipm exinanuit: forma serui accipiens. Denq; aut. Sicut aqua effusus sum. Effusa est plenitudo diuinitatis habitauit sup terram corpaliter: vt de illa plenitudine oēs qui corpi mortis gestam⁹ ca pem⁹: ac iuxta odore replen dicere uem⁹. oleū effusū nomē tuū. En qđ nome effusum: et qualiter et quatem⁹. Cur uēo oleu: Nā hoc modū dixi. In sermōe superiori dicē tepeiu: sed iteruent subito aliud quod pdicēdu videbat: ip̄i inter miseri vitia ip̄i audiui. Quod no aliud ee ueor. nisi q; sponsus mulier sapiā misit manū ad colum: et digitis eius applyendere fusum. Nouit ā modica lana vel linu i lon gum producere filum. atq; in tele extendere latitudiez: et sic omīs do mesticis suis vestire duplicibz. Est procul dubio inter oleu et no mē sponsi similitudo: ner onos spūs sancti alteruiu copaut. Ego aut dico i triplum quada qualitate olei qđ luceat. pascat. et ungat: si me liq; vos no habetis. Fouet ungē nu trit carnē. lenit dolore: lux nāq; me dicina. Vide idē nutr et de sponsi noīe. Lucet pdicatu: pascit ver gitatu: fouendo lenit et ungit. Et pauxillam⁹ singula. Unde putas i toto orbe tanta et tā subita lux fi dei. nisi de pdicato ihu: Nomē en ynq; nois lucē deq; nob potuit m admirabile lumē suū: quibz illu minatis et m luce isto videntibz lu men dicat meito paulo. fuistis aliq; tenebre. nunc aut lux in dño: Ihor deniq; nome coram gentibz et regibz et filiis isrl portauc iussus e idem aplus: et portabat nomē tamq; lumē. et illuminabat patria: et clamabat ubiq;. Nos pcessit. di es aut appropiquabit: Abiciamus ergo op a tenebraru. et induamur arma lucis: sicut i die honeste ā hierusalem⁹. Et mostrabat oibz sup luceria candelabri: annuans m oi loco ihm. et hunc crucifixu. Q modo lux ista misplenduit aut per stinxit cunctoz intuentiu oculos: qn de orbe petri tamq; fulgur expedies claudi tmq; corpales plantas sola dauit. et baseb. multos q; spūalit cecos illuminauit: Nunquid no ut nie speruit eu aut: i noīe ihu xp̄i nazareni surge et ambula: Nec tantu lux est nomē ihesu: sed et a

bus est. An no tortes ꝯfortatiꝰ: ꝙ
nens vexordatis? Quid eque me
te rogitatis impiguat? Quid ita
exercitatos vexat sensꝰ. Uiuere vo
lorat vegetat mores bonos atꝙ ho
nestos: castas fouet affectiones.
Unde est dis aie tabz. si no oleo iste
stinguitur: mstipido est si no hor so
le conditur. Si scribas: no saput
michi msi legero ibi ihm. Si dis
putes aut ꝯferas: no sapit michi
msi sonuerit ibi ihesus. Ihesus mel
in ore: i aure melos: in corde iu
bilus. Sed est et medicina. Contris
tatur aliquis ntm: vemat i cor ihu
et inde saluat i eis: et erit ad exor
tum nois lumen. nubilu ee diffu
git: et aretdit serenu. Labitur aiꝙ
in crimen. curvit mstus ad laqueu
mortis desperando: nonne si inuocet
nome vite. ꝯfestim respirabit ad
vita? Cui aliqn stetur in facie sa
lutaris nois durissa vt assolet cor
dis: ignauie torpor. vanitas ait. lasci
uor audie? Cui fons forte sitienti
lacrimaru inuocato ihu no ꝯtinuo e
rupit vberior: fluxit suauior? Cum
in pculis palpitantu et trepidan
tiu vultus nome no statim
fiducia prestitit: depulit metum?
Cui quesi i dubijs estuanti et fluc
tuanti. ad inuocatione clari nois. no
subito emicuit tertitudo? Cui i ad
uersis diffidenti. ia iaꝙ deficienti. si
nome adiutoꝛij sonuit. defuit for
titudo? Minuti morbi et langui
des aie isti sunt: illud est medi
cina. Demꝙ et probate luceat. In
uoca me i die tribulacois: eruia
te et honorificabis me. Nichil ita
impetu ire volubet. tumore super
bie tedat. sanat luctus vulnꝰ: vesti
git luxurie fluxu. extinguit libidis
flama. sitim ipat auaricie: ac tor
ꝯdoꝛib fugat pruritime. Siquide
ai noio ihm. hoiem michi propo
no mitem et humile corde: hemꝙ
nu sobriu. castu misericorde et omi
demꝙ honestate ac sanctate ꝯspicuu.
eundemꝙ ipm deu omipotentem ꝙ
suo me et exemplo sanet. et voloꝛ
adiutoꝛio. Her oia simul mi sonat:
cui iesu nuceit ihũb. Sumo itaꝙ mi
exempla de hoie. et auxiliu a po
tente: illa tamꝙ pigmetaria sꝛab.
hoc tamꝙ vnde acuia eab: et sno
ꝯfectioem. cui silem mediocꝛ neꝙ
facere possit. Hoc tibi elemauru
habes o aia mea vetoditu i vasta
lo vocabulu hoc qd est ihũb: saluato
rem tenere. quodꝙ nullu vmꝙ pes
ta tue inemat messtrax. Semꝙ
tibi in sinu sit. semꝙ i manu: quo
tu oꝛs in ihm et sensus dirigat
et actꝰ. Demꝙ et inuitis. pone
me inquit vt signaculu i corde tuo:
signaculu in brachio tuo. Sed ho
aliab. Hunc veꝛ habes et unde
brachio medeatis et cordi. Habes
i nole ihu. vn actꝰ tuos vel puos
corrigab. vel minꝰ pfectos adipleas:
utrinꝙ unde tuos affectus aut ser
ues ne corrumpantur: aut si corru
pant sanes. Habuit et iudea ofs
dam ihesus: quoꝝ vacuis gloiat
vocabulis. Illa ei nec luceat. nec
pascunt. nec medent. Idcirco synа
goga i tenebris est usꝙ adhuc fa
me et infirmitate laboras: et no
saluabit nec sanabit quousꝙ sit
at meu ihm dnatꝰ iacob et finu
terre: et conuertat ad vesperu et

fame ꝓcuratꝰ vt tunes: et aut
eat ciuitate. Et illi quide ꝑmissi st
tamꝫ baculꝰ ad mortuu. prophe
tam ꝓcuries: et sua mteruptam
noia neꝙquerut. Vacua quippe e
rant. Suppositus mortuo baculꝰ
est: et non erat vox neꝙ sensus.
qm baculꝰ erat. Descendit qui ba
culum misit. et mox salutu fert
populu suu a ꝑnis eox: probat
se esse quod dicebatur: quis e hic
qui etiã ꝑnã dimittit? Nimirum
qui dixit. Salus populi ego sum.
Iam vox iam sensus est: et patet
eu non mane portare nomen. ꝓmi
mstrat. Sentitur mfusa salus: et
vnitaꝝ no tactꝰ. Inty sensus: fo
ris vox. Compũgor et cõfiteor: et
cõfessio vita mdicat. A mortuo
nõ
em quasi quiq est ꝓfert cõfessio. Et
re vita. ette sensꝰ. Suscitatus ꝙ
fre sum: mteyra est resurrectio.
An aliud morꝫ corpis est. nisi tu
sensu ꝑdatur et vita: ꝙ tam ad
morꝫ aie est. ner cõpũctionis mu
dy sensum. ner cõfessionis relig
uat votem: et eram mortuꝰ. Re
mit ab q ꝑnã dimittit et vivumꝙ
restituit: et dixit aie mee. salus
tua ego sum. Quid mirꝫ si redit
morꝫ. vbi vita descendit? Ia cor
de creditur ad iustitia: ore aut
cõfessio fit ad salute. Iam ostatat
puer: iam ostatat septies. et dixit.
Septies in die laudem dixi tibi dne.
Videre hui septenariu. Gaude
mus est: no tacuit a mysterio. Et
melꝰ hoc aly seruamꝰ sermom.
quo famelici et no fastidiosi ad
tam bonas epulas accedamꝰ: vt
utilit nos sponso ecclie dno nostro
ihu xpo: q est sup oia bndictꝰ i scla

Amen. Sermo xvij

Quid sibi ergo vult septe
narius iste? Mestio en
am ita simplex quistiõ
i nobis sit: q ociosat hyas ures ee
et numeru huic putet fortuitu. Ego
ner illud vacare reor: qꝫ pro
pheta ītuens supi mortuu ad me
suura puerilis corpis sese cotraxit:
ob suu os illi cõiunxit: oculos o
culis et manꝰ manibꝰ. Corpis suis
sit oia sicut. et sit sicubi sensꝰ. ad eru
ditione ꝓcul dubio illoꝝ spuum
quos corrupti corpoꝝ cõtubuit in
fida cõtactus: ac stulta mudi sapia
despicere docuit. Corpus quippe qꝫ
corrumpitur aggrauat aiam: et
deprimit terrena mhabitatio sensum
multa cogitatem. Propter nemo
miret ac moleste ꝙmat. si i hyb
struturis tamꝫ quibusdam spus
sancti apothecis curiosꝰ exstio. tu
am qm sit vituitus et m talibus
vita spus mei. Duo tame hyb q
puolates ītemo. i oi sermone dix
pene flagitat fine q pncipiu te
neant. debitore me etiã laudiori
bz ee. et maxie. sed ner studiu fa
ee michi vt exponã verba. q ꝓ
mbuã corda. Et hauire et pro
mmare me oportet: qd no sit cele
riter ꝓnuisse do sed tractando dili
genter. et exhortando frequenter.
q q et ꝓter spem quoꝫ meam
dui nob discussio tenuit sanctmoꝝ
viꝝ. ¶ Putaui fateꝝ vnu ad hoc
sermone sufficere: silua q istam
umbrosam le latebrosamꝫ allego
riarum ptrasiue nob ato et ad
plamniem moraliu sensuu itinere

dici quasi ūm⁹ pueve. Sed sctus
tetigit: tridui quippe ia m eo expe
dm⁹: et adhuc vestat ma. lctus
oculi emin⁹ sūmitates vumoz et
medii cacumia pcolabat: sed val
tui mteriates vastitas et dēsitas
dumetoz frustrabat obtutu. Nū
quid verbi tpa yelizei mīracula
putare valeba: quia nobis vide
tur de yeiai vocarde et repulsi
one indeoz disserentibz. ita de sub
to i medii prosiluet. Et nūc
q̄quide madim⁹ no pigeat nob
paululū īmorari: tosequetes ad
id qd mīmitti⁹ postea veuevsuroz.
siquide aiaiū tabz mthiom⁹ est
ste. Cambz quoq; ar venatoribz
plerūq; tōtingit a bestia qua aig
gressi erat desistere: et sequi alu
am q̄ iopmātibz sorte ocurrerit.
Non puū fidūne vobis pfes
tat mihi q̄ matr⁹ ille vir pro
phā potens in opere et sermoe
de excelso mōte celoz descendes
dignatꝰ est me visitare tū sim
pulus et cāmb. miserei mortuo.
mdinare se tacere: tōtrahi et te
equam puo: tero ptari lume ocu
loz suoz: et os mutū orbis pro
pry osculo sōlueve: debiles q̄ ma
nus suaui vohoraē tōtactu. Su
auiter vumio ista. et veplentur
tristera mea: et ītēriora mea sāg
nantur: et oia ossa mea yermi
nat laude. Hor semel tōtulit u
mūsitam. hor totidie singuli i no
bis actuari sentim⁹: et tordi s.
tribus mtellegere lume. et ori
edificatoib verbū. et maibz op⁹
iustitie. Dat sentire fideliter: dat
proferre fideliter vtiliter: dat
efficaciter adipleve. Et est sumau
lo⁹ triplex qui difficile viptuu ad
extrahendas aias de cauterio dy
abolu. et trahedas post se ad veg
na celestia: si vte sentias. si diu
ne proloquaris. si tuedo tōsumē.
Oculis suis tetigit meos: mteri
oribus hoīs frontem diuinis luminibz
ornans fide et mtellu. Ori meo
iūxit suū: et mortuo signū patis
ōpressit: qm tū adhuc pcores de
mus. vtomitiliauit nos deo iustitie
mortuos. Os ori applicauit: ideo
to mspuvis in facie mea spuva
culū uite: sed sanctioris q̄ primo.
Nam primo quidem i aiam tuete
caut me: sed in spm tuuisitate
reformauit me. ayan⁹ suas meis
supposuit: exemplum prebens bono
ru operū forma obedietie. Aut tet
te manus suas misit ad fortia: vt
doceret man⁹ meas ad plū: et di
gitos meos ad bellū. Et ostita
uit mihi quer septies. Suffitiebat
ad tfloria manifestadi miracula osti
tasse semel: sed multiplicitas et i
signis nūs mstery admonet. Si
illud mgeis vmūsi gnis hūana pru
mū quide examine torpe⁹ attedas:
vides ubiq; etiam. ex quo vitium
propriā ītuente vetepit quasi sep
ties ostitie: quia septies i die lau
dem dicere tōsiceut. Si tepm ad
uertas. in hoc te noueris vita vi
uere spūtali. ar mistau huc iplē
nūm: si sensualitatis tue q̄nariū.
cāitatis bmāio subiabs: exhibeas
q; uxta aplm membra tua seruire
iustitie in sctificatoem: que prius
exhibuisti seruire iiquitati ad mi
quitate. Dur tecte si eiusde qui

nauiu proxmioꝝ salutꝫ ꝑdes. ad
ꝓfiaendum septenariū. duo ihc ad
mas: mūaz saluter et iudiciū tan
trare deo. ¶ Habeo et alias septe
ostatores. septem videlicet experi
meta sine quibꝫ vera et certa salus
vedumū spus mime costat: quatu
or ad sensum cōpūctionis. tria ad
cōfessionis sonū ꝑtinēta. ¶ Si tuus.
si vox si sensus est: tu quoꝫ eade
m te vetoynosces. Porro sensu ex
mteyro vetupasse te scias. si tuam
costiam quadruplū sentis copuncti
one morderi: pudēt gemio. et ge
mio metu. Nam vita ad ꝑfice
dum septenariū triplex cōfessionis
spes attestatur: de quibꝫ postea
videbitur. ¶ Nōne et suis ihēmi
as in suo planetu obseruat ihūm
nūm: ¶ Et tu ihesuy in tua pro te
lametatde formia ihs prophiram.
deū cogita frōte tuu. cogita et bene
frōtem. cogita prēm. cogita dīm:
ad oia ueus eb: plange p singula
Ad pīmu et ultimu respondeat cor
tuus: ad duo media pudor. Pater
fame no metuit: ai pr sit. pcis e
miserei sp et pceve. Et si peccat ti
ya nō baculo peccat: et cum pau
sevit sanat. pīma vox est: peccaa
et ego sanabo. Non est prōde
ꝑ a pīce formidēs: qui et si qn fe
riat vt emendet emendet: nūqua
tamē vt vindicet. At vero cogita
tem ꝑ prem offendi. est certe
quod pudeat: et si nō sit qd ter
reat. Voluntarie genuit me ver
to veritatis: nō stimulo carnalis
auiditatis exaussit. qdmodu
progenitor carnis mee. Deinde
etiam no pepcit omigeito prosit
geito. Ita ipe qudē prem se exhi
buit mihi: sed nō ego me illi iu
stissim filiu. Quanam fronte attol
lo ram oculos ad vultu pris tam
bom: tam malꝫ filius: pudet
indigna gessisse ihesu meo: pudet
tanto pri uiasse degenere. Erut
aquarū deluate oculi mei. opiat
cōfusio facie mea: vultū meum
pudor suffundat. ocrupet ꝑ caligo:
defluat in doloe vita mea. et ām
mea i gemitibꝫ. Proh pudor. Que
fronem habui tunc in quibꝫ nūc eru
besco: ¶ Si in carne semauī: de
carne nō metā nisi corruptionem.
i mudo: et mudꝫ transit et cōcupis
cētia eius. Quid: Caduca vana.
et prope nulla. quoꝫ finis morbe:
miseꝝ et insanꝫ ꝑseuere nō erubu
etem pris amoꝝ et honoꝝ. Con
fundor cōfundor audire. Si ego
pater: ubi honor meꝫ: ¶ Sed et
si pater nō est: obruescet me de
nesciꝫ. Instauraui a diluuiū me tel
teb. vt alia tacta inuia. ihuꝫ cor
porū uictū et usum tpis huiꝫ: et
sup oia sanguiez dilā filiꝫ clama
tem de terra. pudet ingratitudis:
ihūꝫ ad cōfusionis cumulū arguar
etiam reddidisse mala pro bonis:
et odiū pro dilectioe. ayme qudē
michi a cōfitore sicut ner a pie
tamendū est: Verus quippe cōfitꝫ
est. dans affluenter et nō impro
perans: nō improperat dona: qua
dona simul et cōfitia sua mi dedit.
nō vendidit. Demꝫ sine pmia
sunt dona eius. At quato de illo
dem ꝫ: tanto de me indignius
sentire cogor. Erubesce et dole
michi lomniꝫ aia mea: qm et si illu

no repetere et no ipropaue deret:
nos tame oio dederet migratos i
meores q exutisse. Heu quid vel
vel nuq tande retribua? pro o
bus que retribuit mihi. Qd
si seymet forte minq suas ptes
exequitur pudor: timor sane ex
tetuit aduersu. Exaret vt exa
tet. Sepone paru pia vocabula
bnsforis et pub: atq ad austeiora
conuertere. Nempe qui legitur pa
muru et deus toaq tosolatois.
legitur michilominq deus vlionu
dus: legitur deus iudex iustq et
fortis? legitur terribilis in cosi
lys supq filios yom: legitur deus
zelans. Qz patet est. q bnficus
est tibi est: q dns ac creator tibi.
Etem propter semetipm scat oia:
sarptura teste. Quu igitur qd tu
u est tibi defensat et seruat? putas
et pro se aliqn no zelabit? Putas
siu no requiret pnapatq honore?
propter hoc irritauit ipiq deum?
qua dixit in corde suo no requi
ret. Et quid dr est dicere in corde
suo no requiret? nisi no metuet
q requirat. Sed qui requiret.
usq ad nouissim quadrate req
ret: et retribuet habundatey fa
cetibz superbia. Requiret a vdep
to seruatu: honore et gloiam ab
eo que plasmauit. Esto q dis
simulet ppr. ignostat bnficia: sed
no dns et creator. Et qui pat
filio no pat figmeto: no pat
seruo nequa. Pensa q sit for
midinis et horroris tuu atq om
tempnisse factore: offendisse
dnm maiestatis. q maiestatis est
timeri. dns est timeri: et maxi
me hoc maiestatis huiusq dns.
Nam si veu vere maiestatis q
uis humane. humanis legibz plecti
caput saluatu est. quis finis cotep
netur dna oipotetia eius? Tanq
motes et fumigat: et tu treme
dam maiestate audet urbane vil
pulmentaq uno ictu flatu dispgedq
et mime vetolligedq. Ille ille ta
medq est: qui postq occidit corpq
ptate habet mitte in gehennam.
Pauco gehenna: pauco iudicis
multi. ipis quoq tremedu angeli
sus ptatibz. Contremisco ab ira po
tetis a furoris eius: a flagore ru
entis mudi. a conflagratoe eleme
torum. a tepestate valida: a voce
archangeli et a tuba aspo. Con
tremisco a detibz bestie infernali
a ventre iferi a vngetibz prepa
ratis ad estam: horreo vermes
rodentes et ignes torrentes. fumu
et vaporem et sulphuream et spi
ritu procellaru: horreo tenebras
exteriores. Quis dabit aqua ca
piti meo et oculis meis fontem
lacrimaru: vt plorem fletibz
fletu et fletore dentiu. et manuu
pedum q diua vitula. et pondus
tartharee premetis stridorem d
rentem ner consumetis? Heu me
mihi mea ut qd me genuisti? filii
um doloris filium amaritudis et i
dignatois et ploratois eterne.
Cuius extepto gemitu. aut lactato
uberibz? nato i combustionem
et cibus ignis? Qui sic afflatur

facere

sensum prouidubio retinpaum: et
m duplm metu iste. utem q̄ pu
dore illo eque duplm habet ost
tatoes quatuor. Aves que vestut
ex uore cofessionis adiuuet: et
nequaq̄ dicetur tam de eo q̄ no
sit vox neq; sensus: si tamē de
corde humili simplm fidei q̄ profes
serit ulla cōfessio. Qd ergo q̄d
vemordet cōstiam. cōfiteve humiliter
puve fideliter: et hab mues m
plesu. Sunt qui gloriantur
tum malefecerit et exultant m
vebus pessimis: quos notabs pro
phyeta. petā nquit sua pditaue
runt sicut sodoma. Verum hos
alt hac disputatoe tam q̄ secula
veb amoueo. Nam quid ad nos
de hyb qui foris sunt iudicare.
Dicā et de hyb qui religiose ves
titi et religione profess sunt.
nonnuqua audim⁹ aliquos ve
missi et iactanve iprudentissime ma
la sua pteita: q̄ verbi gratia a
ligā vel fortiter gladiatoio. vel
argute oratorio gessere cōflictu:
seu aliud quid sdm mūdi qude
vanitate fauoabile: sdm vero
ue salute. noxium pnitiosū dap
nosum. Gdāvis adiuuat ai mdia
um est hor: et humilis hitus q̄ ges
tatur a talibz no sic noxiatus
est metu. sed prisce vetustatis
opaculu. Nonulli alia quasi dole
do et pretendo vemēorant: sed
gloria miterde captates cōmissa
sua non diluunt: sed sepos illu
dunt. Nam de⁹ no irridetur. De
tevem hoiem no exuerit: sed
nouo palliat. Non proditur aut
protitur vetus fermētū illa cōfes
sione. sed struitur: sdm illud. In
ueteraverit ossa mea: dum da
mavem tota die. Pudet vemi
ti quondam tanta proteruia. ut
nō pudeat eos tam exultare lu
gēda iactue. q̄d et post susceptum
sim habitu callide quepia suppla
tauerit et curruerint i negotio
fem sui: aut q̄ tione pro cōuicio
vel maledicto. i. malu pro malo
aut maledm pro maledco audac
ter vedderint. Sed est cōfessio
eo pculosius noxia quo subtilius
vana: aī vba cum mhonesta et
turpia de nobis detegere no vere
mur: no qua humiles simꝰ. sed
ut ee putem. Appetere aut de hu
militate laude: humilitatis no est
virtꝰ. sī subiūsio. Vere humilis vi
vult reputari: no humilis pditur.
Gaudet cōtemptu sui: hor solo fa
cie supbie. q̄ laudes cōtempnit. Qd
puersius. quid me idigna. ut humi
tatis custos confessio superbie mit
tet. et mde velut mdēr melior.
vnde videb deterior. Humile
cautele genus: vt nō possis pu
tari sine si no appetas scelerati.
At talis cōfessio spem habens hu
militatis no virtute. no solu ve
ma no metuit: sed et prouocat
ira. Nuquid profuit saul q̄ se
ad mortē patrem samuelis per
trasse cōfessus est. Culpabilis pro
tanto fuit illa cōfessio. q̄ culpa
no diluit. Qui cum humilem cōtem
nēt cōfessione humilitatis magistr

et tu humilitz dare ydem tecte m
genitu est. Dio nō potevat no
placuī: si q̄ m ore sonuit. i corde
radiasset humilitaē. Ette tuu hūi
lem cē debeve cōfessione dixi.
Oportet aūt cē et simplicitem.
nō mitendem forte q̄ latet hoies
excusare debet. si sit vera: ner le
uiaē culpa. q̄ grauis est: ner a
lieno adultrave suasu. tu inuitu
neo coegeit. p̄mu illud nō cōfes
sio est sed defensio: ner placat sed
puocat. Sequens mōstrat iyra
tudez: et quo mor reputatur
culpa: eo minuit et glā indulto
ns. Sed em ming libenter hn
flau datur: qd̄ ming grate mi
ng nīe prouenire sentitur. De
ma promde sibi abundiat. q̄ mu
nus lauditoris attenuat: qd̄ qui
de oib qui veatu suu vbis alicui
are conatur finr. Iam a postreo
p̄m hoies dehortetur exemplu:
ner culpa si quide diffiden diffite
tis. ner tame vema cōsequentis:
nō dubiu quin ob veatu mulieris
admixtione. Benus excusatoris
est: aū auricis tu alui inusaē. Por
to excusave te velle q̄n corripeis
q̄ sit nō modo mime fiuuosum. sz
et pniosum: sm dauid ilevvo
ya. Verba niepe malicie excusa
ntes in peccatis appellat: ne m ea
declinet cor suu voyans et suppli
cantis. aycito quide. In aiam em
pcat suam qui se excusat: vepel
lēs p̄mde a se mdulgetie medici
na: et sic uita sua ore proprio in
ventudes. Et q̄nam maior malu
na q̄ propia aiam ysalutem.
et lingue tue temetipm nimione
cōfodere. Demq̄ qui sibi nequa
quā bonꝰ est. Sit aut et fidelis
cōfessio vt cōfitear̄is m spe: de idul
gētia pentie nō diffidens. ne tuo
te ore nō tam ustificēs q̄ cōdemp
nes. Iudas tecte p̄ditor dni et
rayn fūnda cōfessꝰ sunt: et diffi
sunt. Altey peccau mq̄ tradens
sanguem iustu: altey maior est
miquitas mea q̄ vt venā meve
ar: et nerax luxet mlieris p:ofuit
infidelis cōfessio. Hec itaq̄ tres
cōfessores observātie iuste quatu
or superioribz cōputionis: septena
riu implent. Iam neo sic cōputa
et sic confessꝰ ar propria p̄mde
rectius de mita: rectius quoq̄ mul
ti domiꝰ es vt arbitror naturo ne
quaq̄ noīe appellari dign. cum
qui m te valuit talia valuit et
voluit opari: ner naturē subse
tutu fuisse naturū q̄ p̄miserat.
Non venit natue: quia no erat
naturū. Nam quo natuꝰ: m qᵒ
hitaut plenitudo: Neq̄ ei ei datꝰ
est ad mēsura spūs. Demq̄ et
venit i plenitudie tpis: plenu per
inde venisse se meditat. Bene
plenu: q̄ unxit pr oleo letitie
pre cōsortibz suis. Unxit et misit
plenu gre et veritatis. Unxit vt
ungēt. Oēs ab eo uncti sunt: q̄
de plenitudie eius accepe merucrt
Ideo aut. Spūs dni sup me eo q̄
unxit me: ad anūciandu mansue
tis misit me. vt medēr contritis co
rde: vt p̄dicare captiuis
indulgetia et clausis apiem: vt
p̄dicare anū placabilem dno.
Demebat vt audis ungere con

turoꝝ nras. ar lenire doloꝝ: ido
q̄ uent tmty. ueñ mãsuety et
mitis: et multe misericordie oibus
inuocantibꝫ se. Suebat sc ad ifir
mos descendere: exhibuit q̄ quale
oportuit. Et q̄m multe erant in
firmitates: multa quoq; prouidꝫ
medꝫ meditamia curauit asser
ve. Attulit sp̃m sapie et intellec
sp̃m consilij et fortitudis. sp̃m sciẽ
et pietatis: et sp̃m timoris dñi.
Videꝝ quot fialas plenas odora
mentoꝝ celestiũ medꝫ ꝓpauit:
ad sanada vulnera illiꝰ miseri.
qui mãdat in latvones: Septẽ
sunt nuo: septem fortassis plenas
exhalãdis odoratoribꝫ accomodate.
Sps em tute erat in fialis. Ex
hys profecto infudit oleu meis vul
neribꝫ. Infudit et vinu: sed mnꝫ
q̄ olei. Eu nempe cõgruebat i
firmitatibꝫ meis: vt maꝝ sup
exaltaret iudicio: q̄admodu in
no oleu suppeditauit mfusum. Re
tulit promde quinq; modos olei:
vinu no nisi duos. Vinu siquide
timor tin et formido fortitudo
fuerat: reliqua quinq; oleu pro
pria suauitate designat. In spu
demq; fortitudis tamq̄ trapulatꝝ potes
a uino descendit ad miseros: cõtri
uit portas ereas. et vectes ferre
os cõfregit: alligauit fortem. et
vasa captiuitatis eripuit. Descẽ
dit michilominꝰ in spu timoris: sed
timendꝫ no timidꝫ. O sapia
q̄ista aute medẽdi i vino et oleo
aie mee sanitate restaurat: for
titer suauis et suauiter fortis. For
tis pro me: suauis michi. Dem
q; attingis a fine vsq; ad finem
fortiter: et disponis oia suauiter:
propellens inimicũ et infirmi fo
ueas. Sana me dñe et sanabor:
psallam et cõfitebor nõi tuo et di
cam: oleum effusum nome tuum.
non vinu effusum: nolo em vt
mireꝰ mi uidentiũ cum seruo tuo:
sed oleum. qua rone vocauit me im
sericordia et misericordiam muscaro
rũ. Oleum plane q̄d et dñs super
natat cunctis quibꝫ inmisceꝰ liquo
ribus. liquido illud designat no
me. q̄d est sup̃ ome nome. O
nomen pclarum et pdulce: o no
me prelatum pelem et pexcelsũ
et sup̃exaltatum in scula. Hoc
neve oleum. q̄d exhilarat facie
hoib: quod caput ieiunatis ꝑfu
mat. vt oleu patribꝰ no senserat.
Hoc nome nouũ q̄d ob dñs nota
uit: q̄d et vocatum est ab angꝝ
lo priusq̄ in vtero concipetur. Hoc
em no solum iudeus sed quicq;
quotcucꝫ saluus est: in tatu ꝑ
quecunq; effusum est. Hoc ꝑ do
nauit filio. sponsꝺ eccie dño nro
ihũ xpo: qui est benedictus in scla

Amen. Sermo

Vtamq̄ne satis pro
fectum est in scientia
dei dñi salutum nra
bile sacramentũ: an ad psentia
dñi adhuc si quid restat audemꝰ
sp̃m ad interiora sequi. Iste
nempe iste salutaris: no solũ hom
rorda et venes. sed etiam profu
da dei: et siue ad nra siue ad alia
scriptꝰ sequor: cui quotcunq; scripꝰ
tantũ vt nostrorũ nrã corda et
intelligentias nras: ne forte in

no aderit. adeq̃ putem⁹: nvm q̃ pro ipo sequamur sensum deuo tes. Venit magr et vadit pro ut vult: et nec facile scit vnde veniat aut quo vadat. At istud sine dap no fortasse saluus nesciue latet. Ceterū q̃n veniat vel q̃n vadat. id plane q̃aulosissime ignorat. Cum em hec hec sit spūs au ra nos dispensatorie quide vnus studes vigilatissime no obseruā tur: fit vt nec absentem desidēs. nec pnē glorietes. Nempe qui vduro veredit vt audiq̃ requiva tur: quoniā modo si abesse nescit requiuntur: Et vnusum q̃ dignā ter ad hoc vēdit vt consoletur: qualiter digne pro sua maiestate recipit: suscipitur: si nec adesse sentitur: Merito ergo q̃ ignorat alterssum patet seductori: et que reditum no obseruat cit migra ta visitatoi. Legit quondam aliquid heliseus a magistro su discessum ei⁹ imīnē p̄sensit: nec obtinuit sicut scriptū: misi quide ea tenue si vidēt q̃n tolleretur a se. In figura tangit hoc illud: scriptū est aute propter nos. Vigiles ee et solliti cuncta opa nre salu tis. q̃d mira subtilitate ac sua uitate diuine sue aduentū tessant actitat spūs i ītimo cordis nostri. Hic ergo debemus monerī et ex emplo. Nuq̃ sane sine mra con scientia migra mutuo q̃ dolet de hoc tollatur a nobis: si dupliratū bolumq̃ munē no fraudam. Nu qua ei veneit inciat ipatoi: si semp vultus suspensos expansos q̃ lyntes simꝰ. ad largam dīn vn dutione. Quales demq̃ queri. Tales hoīes exptantibz dnm sua q̃n reuertatur a nuptijs: qui vn q̃ ab illius supne mese copiosis de lucis patria nuq̃ reuertatur mau. Vigilandū pmde et vigiladū oī hora: q̃ nescimꝰ qua hora spūs ventur⁹ sit. seu iterū abiturus. Ut et redit spūs: et qui stat co te nete. deserete tradat nate est: sed non colluditur. quia vnusum dns suppoit manu suam. Et hab alter nare vices no cessat in hijs qui spi tuales sunt: vel quos pōa⁹ spūa les pmde ppe creare intedit. Instrans diluculo et subito probas Demq̃ sepaes tradit nisq̃ et re surgit: si tame tradat in die: vt se tradere videat. et tradisse sciat. et resurgere cupiat. et requirat manu adiuuatus et dicat. Dne i voluntate tua p̄stasti decori meo virtute: auertisti faciē tua a me: et factus sum conturbatus. Aliud est dubitare de veritate. q̃d pauaris nate est. cū spūs minime spnat: et aliud sepere falsi tatem. q̃d facile cauet. si candē tua ignorātia no ignorāb: quā tūq̃ dicab et tu. Et si quid ignoo rauit ignorātia mea metui est. Ea iob sima est: agnoscite. pes sime nīs ignorāte. pessime i tidem filie due sunt: falsitas et dubietas. Illa miserior: ista mi serabilior. Pmnosior illa: ista molestior. Cum loquit spūs re dit vtriq̃: et est non solū veri tas: sed et certa veritas. Est ap pe veritatis ille spūs: cui contraria

falsitas est. Est et sapie: q̄ ai sit rō dor vite eterne et phūg aīmīgat propter muduna sua: obstaurum ābiguū nō admittit. Caueda sane ai spūs iste nō loquetur et si non molesta dubietab: vere falsitab evacuanda. Aliud est ei subi mitto yor vel illud opīnādo sentire: aliud temere affirmare q̄d nesciab. Aut ergo loquat sp spūs q̄d nūi quide mīme arbitry est: aut q̄n silere placet. hoīpm mditet et loquatur saltem suu silentiu: ne ipm nobis falso pīue putantes: nūm pro illo male sentiu se quam̄ errore. Et si suspēdit ambiguo: nō velinquat meditio. Est qui dubie profert medaciu ner metuit: et est qui veritate qua nesciat affirmat: et metuit. Nam et ille nō quide q̄d nō est ee. sed se q̄d credit credere dicit. et verū dicit. etiam si yor verū nō sit q̄d credit. et ideo anm se vertum unde verto nō est dicit. metuit: etiā si verū sit de quo asserit. Hijs pmissis ad cautelam talia inceptor sequar ia sīm sanctōs doctōs p̄euntem: cade tame cautela si potēs qua pmisi: et tentabo ipē fatere q̄d dico: ne dicatur et mihi. Distinguendū Tu qui alios doctos: tenpm non doctos. Distinguendū sane inter manifesta et dubia: ner illa scripturis addum in dubiu: ner ista temē affirmari. Quod quide ipm de magistrio spandi est spūs: ner ei nisi ad illud oio mdustria sufficit. Quis nouit hoīm. an id q̄d inter yoces audientiu a deo sermo supior patefecit in supiis quoq; iudicū iam sīm processit: vtiu nam mdeluet lucifer qui mane oriebat: si propere eleuabat: aliqua ne tenebre in tenebras ymi nostro cui derit et ipe ob olei infusione: ut p serpm ia tur indignabudq; musi tacet dies intra se quodāmodo. ut quid pdicto yet. Hoc ego nō asseno dicere spm: sed ner contra dicere dico: nescio em. potuit aut contingere si tame meditin le nō putetur: plenu sapia et pfm̄ deide hoies pīsse potuisse futuros etiam pfruios i patria. Sed si pstitit in dei verbo absq; dubio audit: et in liuore suo minuit: et moluy e yre subiectos. sanctos dedignaty. Infirmiores spūqut ifeiores q̄ natura: nō dubitet ee coīnues ner equales i gla. An forte prodit ipiam yac eius machinatorem illa ipsumpta astensio: sessio q̄ signis magisteriu: Astendam inquit sup montē et celsium. sedebo in lateribz aquilonis: quo altissimi quadam pmde similitudiem obtinet: si quadmodu ille sup cherubim sedens gubernat omnem agelicam creaturam. ita et ipe alius sederet vehere q̄ humanu. Absit. Inquitatem meditaty est in tabulis suis: meditat iniquitas sibi. Nos alia nō cognoscimy audite: q̄ auctorem. Non dyabolo sed dns indicabit orbe terre: ipe deg ne in filiū et in filiū sibi: ipe vehet nos i gla. Ergo an celo conceptu dolorem: et in paradiso peperit

ſā et ſi mundꝰ diabolꝰ mīnat mortē t
rebꝰ trāſ. mālī trī oīb pāſ ſuꝑbia.

miquitate. prolem malīe. mīez
mortīb et cruciatū. omīaq; tala
nutuū ꝑma paīes ſuꝑbia. Verū
quid illi proſunt. Nichilomīꝰ tu m
nobīs es dne: et nome tuū muo
catū eſt ſup nos: et dicit populus
acquiſitois. dicit etīa redemptor.
oleū effuſum nome tuū. Cum ei
nor ego. tu illud effundis poſt me
et ī me: qm cum uratꝰ fuero mi
ſericordie recordabeīs. Accepit tū
regnū ſathan ſup oēs filios ſuper
bie. falꝰ ꝓtceps tenebraū hui⁹:
ut vero hūlitatis etīa ſuꝑbia
mūtet: dū m uno ſuo pncipa
tu ſit tpalī et talī multos hūiles.
excelſos etīos q; veros cōſtituit. lo
andū iudiciū ut ſuꝑbꝰ ille hūili
ū malleatoꝝ eiſdem ipīs neſcīes
fabricet corōs perpetuas: impug
nādo oēs et oīb; ſimultādo. Et
quidē uterq; et ſꝑ iudicabit dnꝰ
populos: et ſaluos faciet filios
pauperū: et hūiliabit calūpniato
rem. Uterq; et ſꝑ defenſabit ſuos.
propulſabit nocētes: et tollet ue
hemā ꝓtoꝝ deſup ſorte uſtoꝝ: ut
no extendat uſq; ad miſtate ma
nus ſuas. Erit q; tandem tū ex
toto avū tondēt et cōſtringet ar
ma: et ſcuta cōbuet ignī. Tu
tibi miſer ſedem collocabis ā aqui
lone plagā nebuloſa et frigida:
et erīt ſuſtinatus de pulueꝛe io
pes. et de ſtercōe eriget pauperes.
ut ſedeant cū pncipib; et ſolii
gloīe teneāt: doleas q; illud mꝰ
plen. Paup et iops laudabunt
nome tuū. Gracias tibi oꝛ
phanoꝝ pater et iudex pupillorꝝ:
ſcaluet ſup nos mos ꝛoatulatꝝ mos
ꝓmptus. Celi diſtillauerūt a fa
e dei ſyna. Effuſum eſt oleū: di
latatū eſt nome qd nobīs et cū
nos cūdebat miqug. Dilatatū
mq; uſq; ad corda et ora puuloꝝ:
et m ore mſcātū et lacteū ꝓ ſtat
laus. Porro ꝓtor uidebit et uiſ
cetur: et erīt ſicut ura ipla tabulis.
ſic flāma ī extīguibulis. q; ia ꝓpta
eſt ei et angelis eiꝰ: zelus dnī ex
ercituū faciet hoc. Quomo me
amas deꝰ meus aut me⁹: quo
me amas. Ubiq; recordans mei.
Ubiq; zelans ſalutē ei⁹ et pau
pis: no ſolum aduerſum hoīes
ſuꝑbos. ſed etiam aduerſus ſub
limes angelos. In telo et m tri
bulatiōb dne dōte noctēb me: ex
pugnās ipugnātēb me. Uterq; ſub
ueīb. Uterq; aſſiſtīb: Uterq; a der
tris es michi ne cōmoueaꝝ. Hoc
tentalio dnō m uita mea: pſal
lam deo meo q; dū ſum. Hec
uirtutēb eius: hec mirabilia eiꝰ
que fecit. Hoc ꝓmū et maxīm
iudiciū qd michi illa cōſcia ſeue
roꝝ aput ciuo maia: depoſuit
mquiens potētēb de ſede: et ex
altauit hūiles. Eſurientēb ipleuit
bonis: et diuitēb dimiſit inanes.
Eodē aut ſūle eſt hui⁹. qd ia
audiſtis: ut qui no uident uide
ant. et qui uident cec fiant. In
hiis duobus iudiciis conſoletur
ſe paup et dicat. Ayedꝰ fui iudi
cior tuoꝝ a ſilō dne: et conſola
tꝰ ſum. Sed ueniamus ad
nos ꝓpos. ſimitemur q; mag mag:
et ut m ītate id poſſimꝰ. iuo

tem spm veritatis et veniet em ab alto. quo nos eduxerat: quatem antecedat nos etiam ad nos: qm sine ipso possumus nichil. ¶ Nec prevendum q dedignetur tendere nobis: quin potius si vel exiguu quid absq; ipo tentamur dignatur. Non est ei ille pudes et no videns: sed ducat nos et veducat de claritate in claritatem tamq; dm spus: qnq; rapiet ad se in luce sua. qnq; cotpiens et illuians tenebras nras: ut siue supra nos. siue apud nos sp in lucte: semp ut filij lucis ambulem⁹ ¶ transiu⁹ allegoriaru umbras: ventum est ad indagandu mo ralia. Edificata est fides: instruatur vita. Exercitatq; est intellectus: dilatetur affectus. Siquide intellectus bonus omnibus facilitatis eius: si tame et affectus ei intelligentia diligant ad laude et gloriam dni nri ihu xpi: q est benedictus i scla. Amen.

Sermo xvm

Oleu effusum nome tuum. Quid vetus demirat spus sctus nobis i nob occasione capituli huius. Profecto qd mireri omnino: gemine cuiusdam sue operatois expimentu. Unus quidem qua nos primo iterum vetustatis soldat ad salute: alterius vero qua foris quoq; munere nitz ornat ad luxu. Illas nob: hec nris accipimus. Verbi gra. fides spes caritas. nobis propter nos dantur: absq; his quippe salui esse no possumus. Porro stie seu sapie sermo. gra aura nomb. prophia. sibi q; quibus sine cavere ni integritate salutis prope possumus: proximos pro culpabilio i salute expendendi do nantur. Et hab spus sc operatoes quas vel in nobis vel in alijs ex primit ut ex re nova accipiant: infusione si placet atq; effusione noticie. Cui na⁹ Oleum tuum nomen tuum: Ido ne effusionem: Nam de infusione infusum potius. q effusum diceret. Deniq; ob bonu odore uberum extimescit pfusor aut sponsa. oleu effusum nome tuu: assimilabis ipm odore noi sponsi. tamq; oleo effu so sup uberta. Et quamq; munere ihu exteriorib pfusum se sentit. q et ipe alijs refundere possit: ea am huius dicere est. oleum effu sum nome tuu. ¶ Sed sane ca uendu est in his: aut dare quod nobis accipimus: aut qd exigui du accipimus nobis vetime. Rem profecto proximi vetes tali: si di causa pleni virtutibz cui sibi foris q; nichilomi⁹ domus sue et cloci tie adornatu metu forte et fes mine aut seymine aut mi⁹ disere ta humilitate verbu bonu qd possit prodesse multis. iurulenti no dignabitur ingas silentio: certe male dant q frumenta absconditis i pio. Ruvsum qd tuu est spargis et pa dis: si puruscit mundatis tu tor. semiplenus seipsum effundere: con tra legem agunt in primoyenito bo uis. et quib primogenita tondent. Diminui vita atq; salute qui al teri dat te fraudas. du sana va

tuꝰ mterioꝛe. ẽ ſaīs vero iſta
vib. aut tervene tpiditatib vene
no iſtcib: et letali apoſtemate
turget mteꝰ. Quadoꝛe ſi ſuppl.
tonſa te exhibebis: non tanale.
Hic ſiquide pene ſimul et vetu
put et refundit: illa vero donec
impleatur expectat: et ſic qd ſup
habundat ſme ſuo dampno tol
lat ſnīes ſcriptum. Habeduꝰ qꝫ
ptem ſuam deteꝛiozem fat. Et ne
meū tōſiliū cōtemptibile dicas:
audi ſapientoꝛe me. Exultus aut
ſalomon profert totu ſpm ſuum
ſimul: ſapies reſeruat m poſte
ru. Veru tanales hodie m ema
multos habem9: tonſas vēo p
pauras. Tante cuītatis ſut per
quos nobꝭ fluenta celeſtia ma
nant. ut an effunde qꝫ mſundi ue
lint: loqui qꝫ audire paratos: et
prompti doceꝛe qd non didicerit:
et alys poſſe ꝓficere. qꝫ ſenpos
vegete reſtaut. Ego nullū ad
ſalute pcipiens gradū illi gradu
anponedū exiſtimo: qꝫ ſapiens
poſtur dicēs. Ayſceꝛe aie tue pla
cens deo. Qꝫ ſi no habeo miſi pa
rum olei quo ungar: putas
tibi debeo dare et vemane manus
Ceruo illud michi: et olo miſi
ad prophē uiſſione no profeꝛo.
Si mſiterit aliqui voluntes ex
hijs qui forte exiſtim exiſtimat
de me ſupra illud qd vident m
me aut audiut aliquid ex me:
reſpondebit eis. Ne forte non
ſuſtinat nobis et vobis: ite pon9
ad vendentes et emite vobis. Ex
cuītatib mquis no queꝛit qꝫ ſua
ſunt: et tu ſis qadmodū no que
rit que ſua ſunt. Et quare hoc:
Profto qua no deſunt. Quis na
queꝛit qd habet. Cauitas que ſu
a ſunt id eſt ꝓpe ſalutē nīam
nullū non habet. Ner modo habz:
ſed etiam habundat. Vult bene
dictionem: vult habundare ſibi.
ut poſſit et omnibz. Seruat ſibi
ꝑfectum ſuſſicat: ut nulli deſinat.
Alioquin ſi plena no eſt: ꝓfectu
no eſt. Ceteꝛū tu frater cui ſu
ma ſanꝭ ꝓpria ſalus nodū eſt.
tui cuītas adhuc aut nulla e aut
adeo tenea atq; arundinea. qua
tenus oi ſtatui cedat. oi cedat
ſpūi. oi cuīcēatur dicturme vero:
ymo tu tota eſt cuītas. ut ſtem
madatū quide diligas proxmi
tuū plꝰ qꝫ tepm: et vuſſim ta
tilla. ut totu madatū. ſauore
liquefiat. pauide deſinat. ꝓtur
betur triſtitia. aualia contualha
tur. protrahat ambitide. ſuſpia
oibz mquietetur. tōtigas exa
gitetur. turbis cuſtinet. honoꝛi
bz tuꝰcat. luide tabeſcat: tu
qꝫ m ꝓpꝛijs uta tepm ſenties.
quanā demetia iſd aliena cu
rare aut ambire aut arqueſtare.
Tedem audi quid cōſulat tau
ta vigil qꝫ cauitas. Non qꝫ alijs
mquit remiſſio vobis aut tri
bulatio: ſed ex equalitate. No
li mmiu eſſe iuſtꝰ. Suffitat
ut diligas proxmū tuū tāqꝫ
tepm: hoc quippe eſt ex equa

lutate. Dnt dauid. Sicut adipe et pinguedie repleatur aia mea: et labijs exultationis laudabit os meu: infundi minime pruis volens. et sic effundere. Nec solum infundi pig. sed et impleri: quatenus de plenitudie eius structuram: no ostuaret de ianitate. Cui te quidem: ne qd alijs vemissio. sibi cet tribulatio. Et mihi omino caste: mutans illu de pplenitudie oes accepimus. Dic te et tu no mihi de pleo effundere: nec deo lauior ee velis. ¶ Concha imitetur fontem. Non manat ille in riuu. nec in lacu extendit: donec sinus sanetur aquis. Non pudeat tonchiam no ee suo fonte profusiore. Denique ape fons vite plenus in scipo. et plenus se ipo. nonne timui quide ebulliens et saliens in proxima seneta celos ora ipleuit tomitate: et tunc demu hpletus sinus supervolitiz setvenoribz qz ptiz e rupit ad tervas. ac de superfluo horeis et umecta silvarum: q̃adinodu multipliauit mise vitordiam suis deus: pruis intevna replent: et sic exundans in multis miseratoribz sinus visitauit tervas et mebra aut eam: multipliauit lomi pletare eam. Ergo et tu fac similiter. Implere pruis: et sic cuvuto effundere. Hemina pruides qz caritas affluere cosuerunt: no effluere. Fili ne pessimas aut salomon. Et apostolus. Propterea mgnum dem̃ i tedere hyis q̃ dicuntur: ne forte pessuam̃. Quid ei: Tu ne paulo sanctior: sapiencior salomone: Aliqui nec m̃ tedet diuini exte examinato. Si ei tu tibi nequia: tuis nubeculis. De cumulo si vales adiuuari me: sinaute pato tibi. Sed iam audite q̃ et q̃ta saluti proprie nocua sint: q̃ et quanta infundi oporteat. pruis q̃ effundere plumam̃: q̃ tamen ni pdenari breuiter colligere volo vt poteo. Non siquide iam multu astendit et sermo trahet ad finem. Secedit medius ad vulneratu: spus ad aiam. Quam ei no reparet gladio dyaboli vulnerata. etiam post sanatu vulnus antiqui deleti medicamento baptismatis: Ergo ad illam aiam q̃ dicit. putruerit et corrupte sunt cicatrices mee a facie mee insipiencie mee. cum attedit spus: quid primo opus est: Vt tumor vel vlcus quod forte sipsi eruit in vulnere. et potest impedire sanitatem: an ocia amputetur. Abscidatur utiq; ferro acute conpunctionis. vlcus negligentie cosuetudis. Sed et acerbus dolor. Lenietur promde vnguento deuotionis: qd no est aliud nisi cotepta de spe veme

exultatio. Haurit omnes pavit fa
cultates: et putoia de pto. Iam
gras agit et dicit. Dissipisti in
cula mea: tibi sacrificabo hostia
laudis. Deinde apponitur medica
mentu prime. malagma ceu mor
pigliauu oronu et si qua sunt
alia penitentu exercita. In labore
manus est labor ut opus ne desi
nat. Qd opus sit alius: inde do
ceris. ayeus tibi est mihi: Ut
fiat voluntate prius mei. Ita
ꝑ committitur prime laboes pie
tatis opa q confortent. ayat
nã aut fiducia ꝓstat apud alti
simu eleosina. Cibus sitim ex
tinxit: potandum est. Accedat
ubo bom opib. oronis potꝰ: po
nes in stomacho consule qd
bn gestu est. et comedam deo.
Orando tribuit unu letificans
tor hoib: unu spus qd membra
at miete et cruciatu voluptate
infundit obliuione. Hymen
tat scripturas auctius consule. estab
lioru artuu durigit et deducit
p queda alia membra: fide robo
rans. spem roborans. vegetat
ordinas ꝑ caritatem. et impug
nans mores. Cupio alio po
tu ꝑ quid in vestrat misi ut pau
set cyprianus: et quiete corripia
nonis post studes actionis i
cumbat. Dormies in cote
plactoe sopiat deu p speculu
et in enigmate: non aut fa
cie ad facie mtem meruetur.

Tame sic no tam spectatu ꝙ co
spectatu id ꝙ baptim. et quasi
sub quodam ebdomadis stil
lule trascuntis tenuiter
mx attracti: i audesit amore
et ait. Sitia mea desiderauit te
m nocte: sed et spus meus in
precordijs meis. Talis amor ze
lat: hic decet animu sponsi. Hic
necesse est ardeat fidelis seruus
et prudens: que constituit
dns sup familiam suã. Hic
replet hic feruet hic ebullit: hic
iam seruus effundit exudans
et erumpens et durens. Qñ
infirmatur et ego no infirmor:
Quis scandalizatur et ego
no uror: ꝙ predicet fructifices
nouet signa. mutet mirabi
lia: no est quo se immisceat ba
ratus. Ubi totu occupauit cha
tas. Siquide plenitudo legis
est caritas: si tame plea. Dei
dei caritas est: et nichil est in
rebus qd possit implere creatu
ram finem ad ymagiez dei. nisi
caritas dei qui solus maior est
illa. Iam nondu adepti pau
lo sissime promouetur quan
tuslibet aliis videatur polleve
uirtutibz. Si huiusmodi sit
crucia. si dedit oem substan
tiam suam pauperibz: si tradiderit corpus
suum ita ut ardeat: absq cari
tate nichil est. Ceu qua
tra penis infundenda sunt ut ef
fundẽ audeamus: de plenitu
dine no de penuria largientes.

primo quide reputio. deinde de nono. tertio pme labor. quarto pietatis opꝫ. quito ordis studiu. sexto rotemplatoꝝ otiu. septio pleitudo dilionis. Hec oia op atur vnꝫ atqꝫ idem finis. scdm operatorem q̄ mfusio appellatur: quatenꝫ illa q̄ effusa est dra pue et ob hoc tute ra administret. ad laudem et ylam dñi nri ihu xpi: q̄ tu pre et spu sco vivit et regnat deꝰ: p oia secula seculoꝝ. Amen.

Sermo xxxii

ADhuc sponsa amato ria loquit adhuc p qui ampliꝰ prosequi laudes sponsi: et yma niam prouocat. du mostrat ei qua si utrepat in se vacuia no fuisse. Audi etem quid secuta adiuxit. Propteres inquit ado lescetule dilexerut te nimis. Quasi dicat. Non frustra quidem tamen nome tuu exinanitu est o sponse. atqꝫ effusum i vbe ra mea: propteres cm ado lescetule dilexerut te nimis. propter quid. propter nome tuu effusum: et propter vbera ex eo pfusa. Inde quippe exsita te sunt i amore sponsi: inde sup serunt ut diligant. Sponsa i fusum muꝰ empniete ille mox sensere fragrantia. q̄ longe a me mime se poterunt: atqꝫ illa suauitate repiete dicunt. Caritas dei diffusa est in cordi bus nris: p spm sm q̄ datus est nobis. Ergo ipsarum deuo cione sponsa comendat. hic e m quit fratus o sponse effusi nois tui: qd̄ propter adolescetule di lexerunt te. Effusum siquide se cuit. qd̄ mterpu capi no vale bant: propter dilexerut te. Et fusio quippe nois fuit capabi le: captum amabile: sed ado lescetulis dumtaxat. Cum ꝯ paciores sint mterpo gaudet: effuso no indigent. Angelica creatura uveptaussa metus ane ctuetur diuinoꝝ iudicioꝝ abys sum multa. quoꝝ sume equita tis i effabili delectatione beata ylaꝫ tur: msup effectu ea p sui mi sterii manipat ac pala fieri gratulatur: et propterea me rito diligut xpm dñm. Nonne ois aut amistratoꝝ sut spus: mis si m misterii propter eos qui hereditatem capiut salutis. Porro nr angelos. ut eis ali quid differenciis ab hijs qui simpliciter angeli sunt tribuaꝫ: mirabiliter credo delectat. qd̄ et ipsis quoqꝫ etevne sapne rosili ab familiariꝫ admittit: eade qꝫ p ipsos ionis queqꝫ sub atqꝫ temporibꝫ sumo moderamine dispensantur. Et hec causa q̄ diligunt dñm xpm et ipi. Ille quoqꝫ beatitudines q̄ mutuis ex eo fortitan appellate sunt. q̄ mutuu aut prodigioꝝ oniꝫ tas gpetuas qꝫ causas felia cuiositate rimari ac mirari

dmtq ordiate. signa q̄ et quando
volunt ex oibus elementis tem
ris potenter exhibeat: et ipe
quide no meito rai desiunt di
lige dnm vututu. et dei virtu
te xpm. Plenu quippe est suau
tatis et gie. intexta et ornata
sapie m ipa sapia mtuei: ple
nu mirifomiq honoris et gle.
rausarii in dei verbo absconditi
tarii. mudo spectandus miran
das q̄ i mau ipor durigi essin
enab. Sed et illu spus q̄ ptā
tes noiantur: dum crucifixu cu
dna oipotetia vbiq fortiter at
tingeten mtuetur ac magnifica
re delectantur. extuvbare et de
bellare demoiu hom q̄ totiu
ab ptātes pro hijs qui hereditā
te capiut salutis. acquiut ptā
tem. Et hij none iustissima ha
bet rausam vt diligant dnm
yhm. Sunt et sup istos pn
cipatq: qui ipm altius speculantes et liquido puidetes vni
uersitatis esse qm capu. et p
moetium oib creature: tanta
pnde principatq dignitate dona
tur. vt vbiq terraru habeat
ptatem. quasi de sumo quodā
veru rectore veq et principatq
et quasiter pro arbitrio muta
re et ordinare dignitates pro
quoruq meritis: fauere primos
nouissimos et nouissimos primos:
deponē potetes de sede. et exal
tare humiles. Et hr istis quoq vo
diligedi. Diligut et dna
rotes. Cur. Nesno quid subtili
sublimiq q̄ indagare. de xpi
tiuiabili atq inrefragabili
dnatu laudabili quadā philo
toe feruntur. qd stultu vbiq n
mustratis no solu potens. sed
et pnis supra mstra q̄ obsequ
entissime voluntati sue. cursus
tpm. motq rotpm. nutq metal
lum. ordine vtiq pulcherrimo
regat: ideq aura tam pugili.
vt ne puncto quide aut iote ul
tra vt dicitur horz omm debitu
subtralere famulatu villaten
leat. opa tame ta fortiu. vt
turbatorem aut anxietate vil
lam oio gubnator no sentiat
mutetes ergo dnm sabaoth
tata tu tranquillitate oia nu
dante. intentissime suauissime q̄
contemplatoris stupe mmio.
q̄ sensato. rapti in illud dne
tla veritatis tu regis pelagius.
veruit esse in seretiori quo
dam mire tranquillitatis re
cessu. vbi tanta pace ac secu
ritate fruitur. vt quecteti
bz xpis pro reuerentia progra
tue. tamē vere dnicis oibus.
mistice et militare videat
tetera multitudo. In tyro
nis sedet deus: et puto q̄ hijs
spiritibz supra oia q̄ meo
rati sunt. et ministri causa. et
topiosior sit materia diligedi
Et rei si mitres hoies regis au
gustiq palatii: none tu ple
nu sit cellis stamptis cathe
dris q̄. regia sedes i eminen

ori loco ponita reuint. Et no est
mte qu eueue ubi rex sedeue so
lus sit. nimirū mox manifesta
omnium sedes eius. ceteris aliori
ornatior q̄ sedilibz. Sit q̄ omni
decoris ornatu cunctis alys spiri
tibz ustos mteligie q̄minere. i
quibz speciali quoda stupede dig
natois munē dina elegit re
sidere maiestatis. Qd si sspio
sigt magistrū. puto illū qui
unus ē natus mgr i celo et m
terra dei sapiam xpm cui ali
as quide ubiq; attingat propt
ter sua mudana. specialius tri
ustos atq; principalius tamq̄ pro
pria sedem sua illustrāt prima.
et inde tamq̄ de solempni au
ditorio docere angelū docē hoiez
sciam. Inde angelis diuoz iudi
cioz noticia. inde rostrioz an
dyangelis. Inde cōtutes audiut.
q̄ n z ubi et qualia proferant
signa. Inde denicq; unusq; sue
sint prates sive principatus sive
ordines dicunt prosto quid ex
officio debeant. quid pro dignī
tate p̄sumat. et qd̄ potissime
cunctis ordz est. accepta pmte
ad propriam uolutate seu glām
no abuti. Illa tm celi agmi
na q̄ cherubim nuncupatur. si
ei sim notabili seruetur mtey
pmio. arbitror michil habē
qd̄ alis apis aut p̄ ipos aumpnat.
cui de ipo fonte haurire ad
plenū liceat. ipo ea q̄ se dno
ihū dignater introducente in
eum pleitudiez ueritatis. et
thesauros sapie scie q̄q; i eo deb
absondit sunt. lauyssime reue
lante. Sed ner ea q̄ appella
ta sunt seraphym. quippe q̄ ipa
caritas dei in se adeo ardet et
alios rapit. atq; in eide rapiur
scē affectus ardore. ut tm cu
deo ee spus videant. mstrat
profecto ignis q̄ accipe que inflā
mat. dum suu ei totu ardore
imittit idut q̄ calore. no ignibz
sed igne ferisse terminat. Inflat
utiq; papue cotemplai ni deo ui
quide spus sanctu cui no ē nubi
lum uero caritate q̄ nuncupa cndi.
Unde et nota ista eorum sunt
ex eo quicq; in quo proprie in
dentur. Nam cherubim quide
pleitudo scie: seraphym uero ar
dentia uel ardesa dicuntur. Di
legitur ergo ab angelis deus ob
uidinoz suoz summa equitate. ab
archangelis. ob rostrioz summa
moderatorem. potius a cunctis
ob benignissima exhibitionem
miraculoz. p̄ q̄ mirabiles dig
natissime trahit ad fidem. A po
testatibz uero ob ullam ingressi
one potestis uim. qua solet a
pyb malignantū propulsare
et arcere cunctelitatem. Deiu
a principatibz ob eternā et on
gmale alla uirtute. qua dat
esse et cendi principiū oi creā
ture. Superiori et mferiori spiri
tali et corpali. attingens a fine
usq; ad finē fortiter. A dñatio
bz quoq;. ob planditissima volu

tate qua luret tibiq; dnetur. in
fortitudie brachy sui: virtute in
potentia pro sua magestia lenitu
te et iusticia tranquillitra
te dispont oia suauiter. Diligun
tur et a thymo ob hemu oleu
am nigre fusce sine macula sese
diuinis: et unitione q; gyrus
dicit de ois. Ceteri a thymo
propter diligit q; deq; summu do
mug est: et sues quid magq; opq;
sit ad saluare. desiderate pmde q;
dona sua digne postulaq; pro
ut nouit expedire distribuit:
Q seraphin quoq; q; caritas e:
et michi odit eoz que scripsit: et
vult oms salues fieri: et ad agn
itionem veritatis venire. Hy er
go ois prout capuit diligunt
Q Eadem adolescentule. cum
mug sapiut mug et capiut:
nec oio sufficiut ad tam sublimia
: pmule quippe i xpo sut. lacte
et oleo nutriede. Ergo ex the
saurig sponse opq; sume habentur
habent unde dilygat. Habet
oleu effusum sponsa: ad cuius
ille exhalatu odore. ipsaq; et
sentire q; suauis est dns. Cum
q; amore fragrantes psensit: co
uertes se ad sponsum. oleu aut
effusum nome tuu: propterea
adolescentule dilexerut te nimis
Quid est nimis: Valde vehe
menter ardenter. Vel certe ma
gis ex obliquo nos qui nuper
venimus tangit spiritalis sermo:
tam illa qua et nos frequen
ter vehemē ronam sum9 nimq; dis
cretam vehementia. ymo iuxta
Paulu prorsus nimiu obstina
tam vedaryuch. No vultis ee
roteti roi uta: no sufficiat vob
vegulae veumiu. no solempnes
vigilie. no iposita disciplina. no
mesura qua volumꝰ pmi i vest
mentis et alimentis: puiata p
fectus vobis. Tam vri cuita sel
noli credidistis: quid vnusq; de
uobis vos intromittatis: Na
llam q; qua toties dim vostrayb
vrb vestigiis offendistis. propiam
s. voluntate maim. ecce nut ite
vu mgiam habetis: no me. Il
la vos natuve no docet pte. no
voi acquiescere: no obtemperare
seniorꝫ vostio vel exemplo: no o
bedire nobis. An ignoratis q;
mehoc est obia q; minime: No
legistis in regula qua quodq;
sit sn voluntate vel vostio spuali
pbis tame ylie deputatur: no
meditati: Non legistis i euan
gelio: quia forma obediedi pu
er ihc pueis sibi tradidit: Na
ti vema sisset in ihrlm et dixis
set. in hys q; prab sin evant o
portueve se ee: no acquiescen
tibz pntibz eis. sequi illos m
nazaretu no desistit: mgr
discipulos. deus hoies. verbum
et sapia patris et feram. Ad
erua addit sacra hystoria: Et
erat mgi subditus illis. Quous
q; vos sapietes estis i oculis
vris: De se mortalibz credut.
et subdut: et vos i hys vris ad

hūr ambulatis. Bonū vereprīatis ipm: sed no hī vtimī eo. Dēor ne alīū pro isto vrepiatis. qui sb spē bonī supplantet vos: et qui pui rapisti. tanne rōsumemim. An nesciis q̄ angelg sathane multoriēb transfigurat se in angelū lucis. Sapia est deus: et vult se amari. nō solum dulciter. sed et sapienter. Unde aplūs. Rationabile mīm obsequiū vrm. Alioquī zelo tuo facilime illudz spūs erroīs: si sciam negligas. Ter habet callidg hostis machinamēta efficacg ad tollēda de corde dilectōem: qua si effice possit vt in ea fraude et nō ai vtide ambulet. Quā obrem ego rogito modis quosdā erudē vobis: quos opeprīū est deum diligen tibz obseruare. Sed quia hr̄ sermo fine desiderīt: vrab eos si deus vitam et otiū qd̄ nūc habemg ad disserendum seruaueīt. explicare conabor. Tunc em veteratis nocturna quete sensi lus. et qd̄ est ptinū orde pmissa: alacriōēb et iustū est ad sermonē de dilecte tuendem: pstante dño nō ihū xpō: cui honor et glā in sēla sēlōz amē.

Sermo vicesimg

Q Ia angit verbo sermo exordiū sumat: qui nō amat dñm ihūm anathema sit. Valde oro michi amandg e. p quē su vnus et sapio: si non ingratg su et indigng. Dignē plane e morte qui tibi dne ihū vtausat tuē: et mortug est qui tibi nō vixit: et qui tibi non sapuit desipit: et qui vivat ee non proptev te. pro nichilo est. et michil est. Denīq; qd̄ est homo: nisi q̄ tu memorīs ei: Proptev tm etrīm deus fecisti omia: et qui ee vult sibi et nō tibi. michil ee meruit inter oia. Deū time et madata eius observa: hoc est enim omis homo. Inclina tibi deg modicū ad qd̄ me dignatg eb esse: atq; de mea miserīa vitia suscepe observo vestigiū amoz meoz: pro hys vero q̄s tuendo qdidi. quia pōite vulnerātum et humiliatū deg non despicias. Dies mei sicut vmbra declinaverūt et ptemerunt sine fructu: impossibile est vt vnquā placeat vt requiem tibi eos i amaritudie aie mee. Iam dei sapia an te est oe desideriū meū. et propositum cordis mei: si qua eet i me seruare ad te. Sed deg tu scis ascipiam mea: nisi q̄ hoc ipm fortasse sape est. q̄ et ego cognosco eam. et quidē ex munere tuo. Auge illud michi mine qđ ingratā pro munusculo: sed solutū pro eo qd̄ debet. pro hys et ego si amab te vna q̄tum possū

Sed est qd̄ me plg mouet plus vrget: plg accedit. Cui oia mīa reddit amabile te michi ihū bone tales q̄ bibisti op̄ssime redemptōis: hoc oro amore mihi facile totum sibi vendicat. Hoc igit

e qđ̄ nram dnorem et blandus
allunt et usus exigit. et avtus
fringit: et affiat vehemēs ayr
tum quippe laboāuit ī eo salua
tor: nec ī oī mūdi fabrica tātu
fatigādis auctor assūpsit. Illa de
mīb dixit et fca sunt: mādauit
et creata sunt oīa. Atuero hic et
m dictis suis sustinuit cotradicto
ves et ī fīs obseruatoēb: et ī
tormētis illusoēb: et ī morte
exprobratoēb. Ecce quo dilexit.
Adde q hanc priam dilectorem no
vocauit. sed addidit. Ma qb̄ p̄or
dedit ei: et retribuetur ei. Ez
vt stus Iohānes euāgelista ait.
no q nos dilexim⁹ eū: sed q
ipe p̄or dilexit nos. Demīq dī
lexit et no existētes: sed adhe
rit et resistentes diligere iuxta
pauli testimoiū dicentib: qm
cū adhuc īmica essēm⁹ reconci
ati sum⁹ deo p̄ sanguez filij sui.
Alioquī si no dilexiss īimicos no
ā possedisset amicos: sicut nec
dū quos sic diligēt erant: si no
dilexiss qui nodū erāt. Di
lexit aūt dulciter sapienter for
titer. Dulce siquidē dixeri q̄
tacite īdulsit: tantū q̄ culpam
tauit: forte q̄ morte sustinuit.
Nam quos sane ī tacite visita
uit. tamaliter tū nequaq̄ a
mauit: sed īm prudētia spūs.
Spūs quippe am sancte nrām
xpūs dns. emulans nos dei e
mulatōe no vocat: et certe sa
nctoī q̄ p̄mo ada culpa suam.
Itaq̄ quos m tacite quesiuit:
dilexit m spū. vedeit m tutute
plenū prorsus oī sanctitatis di
tedme videre hoiem hoīs rodi
tore. At dū natura prudēter
selegit a culpa: etia potēter
morte pepulit a natura. In tra
mis assūptoe rodestedit multa:
Culpe vitande cōsuluit sibi: m
mortis susceptoe satisfecit pri:
aūtus dulcib cōsiliaī prudēs. ad
uctor fortis. Huic seruo me cre
do: qui saluare me velit nouit
possit. Que quesiuit hic et pora
uit p̄ gram sua: nūqd velēte
euitet foras? Sed nec vī nec
fraude amotus prosit villa que
me ideluret de manu eiq̄ pos
sit eripere? qui et vīcēte oīa
pīat a morte. et seductoīs seducto
rē vīnūsitatis serpēte arte ptiq̄
sanctoē delusit: isto prudētior
illa potētior. Cauīs quide as
sumpsit veritate. sed pīi silitu
dine: dulce prorsus in illa ex
hibēs cōsolatorem ī furno: et ī
hac prudenter abstondēs laqu
deceptoīs diabolo. Porro ut
pīi nos verosimiliet. morte fortit
subiit et sustinuit: fundēs p̄ nā
tiue redeptoīs sanguinem suum.
Ergo missi amasti dulciter: no
me ī tacite requisisset illa
maiestas. Sed iuxta astoī sa
pīam. q̄ tirānū decipet: iuxta
et patiam. q̄ placauet offensu
dei p̄cm. Hec sunt modi qb̄
vobis p̄miseram: sed p̄misi e
os in xpo. vt cōmendabiliores
hī haberetis. Discite xpianē a xpo

qdmodū diligas xpm: diste a
mare dulciter. amare prudēter
amare fortiter. Dulciter ne il
lem. prudenter ne decepti. fortit
ne oppssi ab amoē dñi aūtamur.
Vle mudi glā seu carnis volup
tatibz abducāis: dulcescat tibi p
yys sapia xpus. Ne seducaris
spū medacij et errorib: lucescat
tibi veitas xps. Ne adūsitatibz
fantasmis: cōfortet te vtus dei x:
Zelum tuū iflamet caritas: iſor
met sua: furmet cōstancia. Sit fer
uidꝰ. sit curiosꝰ. sit iuittꝰ: ne
tepore hēat. ne timeat disticu
one. ne timidꝰ sit. Et unde
ne forte uria ista tibi et in lege
tradita fuerit: dicete dño. Di
ligies dñm deū tuū ex toto corde
tuo: et ex tota aia tua: et ex
tota uirtute tua. Quib⁹ videtur
si aliꝰ copetentior sensus in hac
trina distinōe no ostendat aor
quide cordis ad zelum quedā
primeve affectionis: aie vero
amor ad industria seu iudicii
uacuis: uirtutis aut dilcio ad
animi posse referri cōstantia
vel rigorem. Diligę ergo dñm
deū tuū toto et plēo cordis affec
diligę vōis tota vigilācia et cu
riositate: diligę et tota virtute.
vt nec mori pro eiꝰ amoē pti
mescas. sicut scriptū est in cōse
quentibz: qm fortis est vt mors
dilcio: dura sicut infernꝰ emula
tio. Sit suauis et dulcis affec
tus dño ihū. cōtra male uiuēcꝫ
dulces uite carnalis illecebras:
et ut meat dulcedo dulcedinē: qꝫ
admodū clauꝰ clauꝰ expellit. Et
sit michi lomiꝰ pia intellcā lux.
et dux racionis: nō solum ob cau
das hūane fraudis dñi detegulas.
et fidei puritate ab eoꝝ versu
tijs tuēdā: veri ut cautus
quoꝫ sib minima et indiscreta ve
hemēta uitāe in tua conversacōe
Sit ena fortis et cōstans aor tuꝰ:
nec cedens terroribz: nec sum
bens laboribz. Ergo amenꝰ af
fluose curiosꝰ et valide: she
teb amore cordis qꝫ et affluo su
dinimꝰ absq; eo qm dicitur aie.
dulce quide sed seductibile: illu
vero absq; illo qm e virtutis
uenabile sed fragile ee. Et
inde in manifestis exemplis hor
tata ee vt diximꝰ. Cum ergo fer
verent discipuli qd de aste suum ma
gistri discessu ab eodem ipo au
dierat: audierunt. Si diligētis
me gaudētis utiq;: qua vado
ad patrem. Quid ergo? no di
ligebant. de tuꝰ discessione do
lebant. Sed diligebat quodā
modo: et no diligebant. Dili
gebant dulciter: sed minꝰ pru
denter. Diligebat carnaliter: sed
no uenabiliter. Denicꝫ diligę
bant toto corde: no aut tota aia
Dilcio eoꝝ totum saluare eoꝝ. Vn
et ait. Expedit vobis vt ego
vadam: culpans totalitu no affir
mo quēn de morte sua furi
obuiāe sibi conatem petru qm
eū tenere diligebat. ait ita vt
mentis mirepando repressit:

quid in eo aliud ꝯ prudentia rep
hendit. Postremo quid est non
sapis que dei sunt. nisi no sapie
ter diuꝰ. humanu sequies affim
ma dñi consiliu. Et notauit
sathana eo ꝙ salui sue et si nes
ciens admisauet. qui saluatore
mori prohibebat. Unde et correp
tus repetente postmodu tristi
ciam mime tam mori uetuit.
sed se comoriturum ee promisit. Nō
aut implent. quia nondu ad
ternu gradu peneat. in quo tō
mutuo diligimur. Erat tota alia
dom diligere. sed adhuc istruꝰ
bene istruitq. sed paruu adiutq
non ignauq misteriu. sed mauti
riu pauidq. Non plane illa fer
uis ut mors dilecto tunc fuit. que
mortu sustinuit. Fuit aut postea.
cu ex promissione ihu xpi indutus
uirtute ex alto. tande tanta rep
mutuo diligere. ut m filio ꝙ
hominis pdicare nomen sim. costa
ter prohibentibꝫ responderet. Oꝫ
dine oportet magis deo ꝙm hoibꝫ
Tunc demu tota tute dilexit.
cu nec ante sue pepercit pro dilecto
magistro sequide ueritate neq hr.
ꝙm ut animam suam pōt quis pro a
micis suis. Quia et si mime tuc po
tuit. ia tame exposuit. Ergo no
abdum laudibus. nec sedum falla
cijs. nec iuuenis franguꝫ. toto corde
tota alia tota mutuo dilige est.
Et nota amore cordis quodam
modo esse carnale. qui magis
ergga carne xpi et que in carne
passus gessit uel uisit cor humanu
affectat. Hoc repletus amore. fa
cile ad eum de huiusmodi sermo
ne copungimur. Nichil audit libe
ntius. nichil legit studiosiꝰ. nil fre
quentaꝰ uersat. nil suauiꝰ medi
tatur. Inde holocausta oronu tu
a quia ex adipe uitulu sagimati in
pinguat. Astat orati. hoibꝰ dei sac
erdotis. aut nascentis dei aut lac
tentis aut doctis aut morientis
aut resurgentis aut ascendentis. et
quodq̄d tale acciderit uel striget
ute est anim ꝙ amore uitulu. uel
carnis exturbet uicia. fugiet ille
telinas. noxia desidia cedet. Ego
hanc arbitror pagina tuisibili de
o fuisse causa ꝙ uolut ꝙ carne
uideri et cu hoibꝫ ho conuersari.
ut carnalis uideretur qui nisi car
naliter amare no poterat. cuctis
primo ad sue carnis salutare ad
uenu affectionē traheret. atq ita ꝙ
datim ad amore pduceret spiritale
None demiꝫ in hoc gradu ad
huc stabant qui aiebant. ecce
nos reliquimus oia et secuti sumus
te. Solo profecto corporalis pdice
amore reliquerant oia. adeo ut
salutaris future passionis et mor
tis ne audire quide uerbu equa
militer sustineret. sed nec ulaz
astendentis postmodu nisi cu ipsa
ui meore sustineret. Hoc em est
qd dicebat eis. Quia hec locutꝰ
sum uobis. tristitia implebit cor
uestrum. Itaq in sola interi ipsi
pontis sue carnis ab amore eis
carnis suspendebat. ꝙ ostendebat ut
postea eis alimore amoris gradu
tum diceret. spūs e ꝙ uiuificat.

rauo no prodest quidq̃. Puto hui
astenderat iam qui dicebat. Et si
cognouim⁹ xpm sdm carne: sed
nūc iam no nouim⁹. Fortassis et
gphā michilom⁹ in hor xpo sta
bat cū diceret. Epus an facie
nam xpus dns. Nam qd sub
iugit. sub vmbra eiꝰ quiem⁹
miter gentes. michi videtur ex
psona mcipientiu addidisse: ut
questrant salte in vmbra. qui
solis feve ardore minꝰ validos
se sentiūt: et carnis dulcedine
nutriant: dū nerdū ea valent
capere q̃ sunt spūs dei. Vmbra
siquide xpi carne vocat ee ipi:
de qua vmbratu ē et maie ut
eius obtectu fervor splendor q̃
spūs illi temperetur. In car
nis ergo devotoe mtem dsolet
qui vnificante spm nerdū hit:
eo dūtaxat modo quo hūt illi
qui aiūt. Epus an facie nam
xpus dns. Et vre. Et si cogno
uim⁹ xpm sdm carne: sed nc
iam no nouim⁹. Nam alias q̃
dem nequaq̃ sine spū sto vel
i carne xpus diligitur: et si no
i illa plenitudine. Cuiꝰ in men
sura devotois hoc est: ut totu
cor illa suauitas occupet: totu
sibi ab amoe vnisse carnis
ac carnalis illecebre vediret:
hoc quippe toto corde diligere est.
Alioqui si carnis mee qualibz
cōsanguinitate vel voluptatem
forte prefeō carni dni mei: p
quod me videlicet minꝰ ea im
pleve cōtingat. q̃ in carne ma
nens verbo et exemplo me do
cuit: nonne liquido cōstat q̃ toto
nequaq̃ diligo corde: cui id dimi
sum hoc pte videar: pendē cari
ni eius. pte itorquē ad propam
Deniq̃ aut. Qui amat patrem
aut matrem plꝰ q̃ me. no me
dignus: et qui amat filiū aut
filiam sup me: no est me dignꝰ
Ergo ut breuit dicti toto corde
diligere est: hoc qd de carne
propa blanditur vel aliena sa
pore carnis amoi posponē. In
quo et mūdi eque vlam tempe
rando: qr vlā mūdi vlā e carni
bus: et qui ea delectantur carna
les ee no dubiū est. Licet veō
donū et magnū donū spūs sc̄i
ūstusmodi ergo carne xpi deu
cio: carnale tamē dixeri hunc
amore. Illuis vtiq̃ horis vespu.
quo no tam verbum caro fact
q̃ verbu sapia verbu iustitia
verbu veritas. verbu sanctas pie
tas virtus. et si quid aliud hui
modi dici potest qd sit. Et hoc
quippe ois xpus: qui factus est
nobis sapia a deo et iustitia et
sanctificatio et redemptio. Ani
bi eque et vno modo affici vide
tur. vb quide quide qui xpo qua
so pie cōpatitur et cōpungitur:
et mouet facile ad memoriam
eoz q̃ ptulit. atq̃ ipius deuoti
oms suauitate pascitur. et con
fortatur ad q̃ salubria. honesta pia: item q̃ ille qui iustitie
e zelo semp est accensus. q̃ veri
tate vbiq̃ zelat. qui sapie fer
uet studijs. cui alta semp vite

et mozu dispīma: cui⁹ moēs eru
besunt ractantia. ablyeuet detrac
toem. iudia nesaut. superbia detes
tantur. oem yuana gloria no so
lū fugiūt sed et fastidiūt et con
temnūt. oem in se ruinis et erro
ds impuritate pelyemetissīe ab
lyoantur et psequuntur: oe deiq
tamq̄ naturaliter et malū ves
puūt et qd bonū est ampletū
tur: Rone si cōpaves ptruscq
affectes: costat quodamo illum
sugiore vestiu quide yuq amaē
quasi tanualiter: Bonq tame
aor iste tanalis: p quē mita
nalis excluditur cotepnitur
et pmat mudq. Profuitur aut
i eo cū sit vonalis: pficitur cū
effinitur etna spūalis. Ponvo
vonalis tuc est: cū m dilz que
oportet de xpo sentiū. fidei vo
ta firma teneturr. vt ab etnas
tia sensq puritate nulla vei scū
tudie. nulla hēsia seu dyaboli
ca turbuentoe aliquatēus deuiet:
qe cū in gpa cōuersatoe ~~vita~~ imu
lla cautela seruatur: vt disse
nois meta nulla supstitoe vel
leuitate vel spūs quasi feruen
cius pehemeia exredatur. Et hō
ce tota alia dīm diligē ia supra
dūm. Qd et si adiuuatus
spūs vigor tamq̄ aredat vt nul
la in labor vel tormetor sed n
mortis metu iustina omq̄ dese
ratur: in yor etna tota vutute
diligitur et est amor spūalis:
qd minuiu nome yuur spūalis
amoris cōgruere puto. ob progu
tuia vtiq̄ plenitudis spūs qua p
tellut. Et yet suffinant pro eo
quod sponsa dicit: propteā o ado
lescētule dilexerut te nīs. In yys
q sequitur dignetur noīns a
pure thesauros ame sue spe tus
tos eox ihūs xpūs dns nr: q
uuit et regnat i unitate spūs
scī deus: p oia secula seox. Ame
Rahye. Sermo xxj
Trahe me post te: i odore un
guentox tuox curremq
Quid. Sposa ne ex
yo mte yabet trahi. et yor post
sponsum: quasi vero tuta eu
et no libens sequatur. Sed no
ois qui trahitur: tutus trahitur.
Vter enī infirmū aut debilem eu
dēlitet qui p se ire nō valet.
trahi ad balneū seu ad granariū
piget: et si veum pigeat trahi
ad iudiciū vel ad pena. Demq
trahi vult: que et yor vocat.
Non aut vocavet: si sequi per
seipam spm dicim prout vellet
valevet. Ut quid vero no valz.
An firma fateamur et sposa.
Et magis ex adolescētulis in
firma se diceret. et petevet tra
hi: nequaq̄ impetraret. Atqui eo
de sponsa q trahere et alios pt
pote fortis et pfecta posse sustīe
dēbatur: tui cio duriu sonet
q et ipa trahi teq̄a infirma
vel debilis necesse habeat. De
quania alia ia cōsidm q ip vali
da sit et sana: si ulla infirma
dni cōsenseim. q pro sui singu
lari pfice et excellentioi vutute
sponsa dm notatur. An etnia

forte id dicēt tñ mtuētur dilm a se
dente: ꝓfectus eū sequ atq; as
sum tñ ꝓpo m ylā: Quāquā et
quanteuis ꝓfectus alā quidē ꝙ
dū gemit sub corpe mortis hui⁹
et huius filii nequiam vtinetur
illusa cauerē tumulta rumitatiz. tor
ta sceleritz. lenis segnis q; assue
uat nitē est ad cotemplanda sū
limia: ner oio habet libertū seq;
sponsū quocūq; ierit. Hinc latri
mosa nox illa gemetus. infelix
ego homo: quis me liberabit de
corpe mortis huius: Hinc sup
plex illa pcatio. Edur de cauerē
animā meā et cē. Dicat promde.
dicat tñ ꝓfectu etiā sponsa trahe
me post te: quia corpus qđ corru
ptuū agrauat animā et deprimit
terrena habitatio sensū multa
cogitātem. Cum si hoc dicat an
priens dissolui et cū xpo ee. pre
sertim dum videat eas propter
quas manē ipam i carne nūm
videbatur. hñ profectus amarē
ta sponsi et stare i tuto tritatus:
siquidē pmaneat. propterea iquies
adolescentule dilexerūt te: nunc
ergo quasi dicat ee adolescentule
amant te. amando fortiter mihi
vent tibi. me q; ia minime opus
h̄ abent. nulla michi causa m
hac vita vltenus comorandi:
idcirco aut. trahe me post te. Hoc
sentire. si dixisset trahe me ad te.
Nunc vero quia dicit post te: ma
gis illud michi postulare videtur:
ut conuersationis eius valeam ve
stigia sequi: ut possim emulari
virtute: ut norma tenē vite
et moꝝ qua applicēdē discipliaz
in hys quoq; marie quippe magne
opus est adiutorio quo valeat ab
negare semetipam et tollere cru
cē suam: et sic sequi xpm. Hu
iusmodi prorsus nitē habet sponsa:
nec sane ab alio. q; ab eo ipo qui
ait. Sine me michi potestis facere
Sine q; me nequaq; posse per
uenire ad te. nisi gradiendo post
te. sed neq; hoc quidē nisi adiuta
bis te: ideoq; pcor ut trahas me
post te. Certus si quidē cuiq; ē auxi
lium alius te. astipationes i corde suo
disposuit i valle lacrimarū: pue
turus quiq; adte i motibz gaudioꝝ
Cui placuit post te o dne ire voluit:
cui tamē adte pcurrere nec q̄nolu:
hoc stimulis cuncta quia detractos
m dextera tua usq; in finē. Et prop
tea nolui oēs te sequi: at no ita
et similiter. Coregnare cupiunt: sed
no copiam. Ex hys erat ille q̄ dice
bat. Agnoscatur ira mea morte ius
tor: et fiant nouissima mea horum
similia. Optabat sibi extrema iu
stor: sed no ita et principia. Aliter
spualiū optat sibi erga carnales
quoꝝ tñ vita abhorret: sicutes p
nostram ee morte stolti: qm cū de
beat diligi sicut sopitū. cotemnēdus
dñs. et qua hñ mortuū q̄ m dño
morimur: cui ecotrario iuxta pro
phē simia mors patroꝝ sit pessima
Non curat quicrē. qua tamē de
sideraret ꝓcurrere: cupiētes consequi
et no sequi. Non sic illi quibz ait
bat. Vos estis qui pmansistis me
cū i tptacoibz meis. Hi q̄ dicti
habiti sunt tuo testimonio hemine
ihesu. Ipsi veneranda iubant post te.

et pedib⁹ et assubz⁹: notas eis fecisti
vias vite. veramq; eos posside: quia
vita et via ei⁹ dicens. Venite post
me: fiam vos fieri piscatores hom
inu. Cui michi misisti me sequat⁹:
et ubi ego sum illic et minister meus
erit. Dicebant ergo ihesu amatori. Et
te nos velim⁹ ora: et secura sumus
te. Sit trahe et dilecta tua velocitas oris
propter te rotumpisat spes vere post te
spes tuas mihi ne destruyas. ar sequi
te quoniam erubescit: spes enim me tu
e me pulchre et ocis semite tue
pasisse: et quia q̄ sequit te non a
bulat i tenebris. precatur aut se
trahi vt assolet: quia vestigia tua
sicut moses dei: nec sufficit ad il
la sine viribus. precatur se trahi:
q̄ nec venit ad te. nisi pr tuus trax
erit eum. porro quos pr trahit: tra
his et tu. Opa quippe q̄ pr fuit:
ihesus et filius similiter fuit. Sed fa
miliaris a filio postulat trahi tā
quia a spōso propō q̄ rotumpunt de
orem eius: q̄ pr misit obuia
ei dure ac preceptorem. qui sibi p
uret i ma mori. et ppauerat utere
virtutibus: et eruditret eam sicut
semetipm et tā prudēcie doceret.
et tradēt ei legē vite et disciplie:
et sic ipe melio rotumpisset deco
re ipi⁹. Trahe me post te: i odo
re unguentor tuor⁹ curremus. propt
ea opus hec trahi. quia vestigium
paulisper i nobis ymus adhuc tui:
nec valemus a fame frigoris ymus
currere. sicut heri et nudius tertius
Curremus aute postea: cui reddi
dcis letitia salutis tue cui vedicit
melior tepies ymaginē: cui sol iusti
ce iterum micaluerit et peruaserit
tepestatis nubes q̄ hui⁹ opuit ad ho
ra tenuntur: atq; ad lene flatum
aure blandientis soluto repent⁹ imp
uera liquescere et aromata fluere
et dare odore suu. Trahe curremus:
i odore illo curre⁹. Spiritalis m
q̄ unguenti curremus: quia absq;
dei torpor q̄ nunc est. et reuertet
deuotio: et ita no erit opus nobis
vt trahamur. quippe odore exacta
ti vt spōte curram⁹: nunc pec
teri trahe me post te. Videbis
ne illu qui in spū ambulat neq; q̄
manē i uno statu nec eadem
semp facilitate deficere proficere:
et q̄ no sit in hoc ma eius q̄ que
admodu ei spūs modeat prout
vult dispensat. nunc segnius nunc a
lacrius q̄ vetera sunt obliuisci et
ad ateriora sese extendē: puto
q̄ hoc pm si attendim⁹. tria nobis
expietia vndet ihus: qd ego loq
forus. Ego cū te tempore arridia
vel tedio affici sentis. noli propt
ea diffidere. aut desistere a studio
spūali: sed iuuatus veloce manu.
trahi te obsecrabis spōse exemplo:
doner denuo suscitate ymā suis
propior alacrior q̄ curras et di
tas. Via mandator tuor⁹ cucurri:
cū dilatasti cor meu. Sit aut
q̄ dū adest hīma delectare i ea: ut
no te existimes donu dei cui hec
dicaio possidē. ita videlicet seorsu
de eo quasi nusq̄ pdē possis: ne
subito cū forte vetraxerit manu
et subtraxerit donu. tu alio conatus
et tristior q̄ oportet fias. Deq;
ne diceis i habundātia tua no mo
uebor meteternu: ne et illud q̄d

sequit dicẽs tu ycitu quide rogaũs: a
uertisti faciem tua a me. et facus su
stubbatꝰ. Curabis ponꝰ si sapiẽs.
pro cosilio sapietis i die malox
no imeor ee bonox: utꝫ i die
bonox no imeor ee malox. Ex
go m die mutuus tue noli esse se
tuꝰ: sed clama ad dnm tu pro
phyeta et dic. Cu defecerit mutus
mea ne delinquas me. Porro i
tpe teptacois cosolare et dic tu
sponsa. Tvalye me post te: i odo
re pfiguetox tuox tuvemꝰ.
Cur te no defecet spes m tpe ma
lo ner i bono prouidena deeuit:
eis qꝫ inter aduersa et prospea
mutabiliu tpm tenes quadam
etnitatis ymagiez. Utꝫ yam i
uiolabilem et i contussam. cosita
tis animi equalitate. Vnditens
dnm i oi tpe: primꝫ pedutas ti
bi etiam in hui mutabilitati sitl
dubys eucibz cetas qꝫ defectibz
phyemis quodamo i commutabiliuta
tis statu: du m te tepis venoua
re et reformae insigne illud a
tiquu silitudis eterni dei: apud
qꝫ no e transmutatio ner umbre
tudis obumbratio. Quippe sicut
pe est. uta et tu eis q hoc mudo:
ner i aduersis timidꝰ. ner i pros
pis dissolutꝰ. In hoc mꝫ nobil
treatura fia ad ymagiez et sili
tudine eiꝰ qui se fecit antiquiyo
noib dignitate ceteptaue iam
iamꝫ et se ceturpaue i durat: cu
sibi indignu duxit iuus labenta
sibi coformauit: reformai magꝭ
satagens iuxta pauli doctrinam
i nouitate sensꝰ sui. i ea silitudi
ne in q se coditu nouit: ar p hoc
etia rogens ut dignu e sibi rpm
qd propter se fim fuit peysa in
te mihi i modu coformai sibi:
du oia ei in coopari i bonu mi
puit tacꝫ in propria et naturali
forma. abiecta degenei specie
ceteogenitura a dnm suu. cui ad
seruiendum creata fuerat. Vnde
auctuor illi sermone qꝫ dixit
de se ymitetꝰ uideret si exal
tacetur a terra oia trahet ad
seipm. cuctis quoꝫ fribz ei posse
se ee coem: hys magꝭ quos pat
pstituit et predestinauit cofor
mes fiei ymagis filij sui: ut sit
pe primogenitꝰ in multis fribus
Et ego igitur si exaltatꝰ fuero
a terra: audactei duo. oia tra
hyam ad meipm. Ner ei temera
rie usurpo michi fris mei pote:
tiꝰ me iduo silitudiez. Qd si
ita est no putet diuites hys sili
ues xpi sola possidere celestia:
qua audiit dicentem bti pauper
spu qm rpox est regnu celox.
Vlo eos mꝫ estiment sola cele
stia possidere. qꝫ ea sola audiit
i promissione: possident et terrena.
Et quide tamꝫ michil habetes:
sed oia possidentes. No medi
tes ut miseri sed ut dm: eo pro
certo magis dm quo munꝰ au
pidi. Demꝫ fideli hoim totus
mudꝰ diuitiaru est. Totus plde:
qua ta adusa qꝫ prospea rnus.
eque oia seruiut ei: et coopant
i bonu. Ergo auaꝫ terrena
esurit ut medicꝰ: fidelis coerci
tet ut dns. Ille possidedo medi

tat: iste corripiendo seruat. Quere a quibus cor q̄ istam habilis corde lu
cris trahitz mihiant. q̄d nā de hys
sentiat. qui sua vendetes et dātes
paupibz regna celor pro terrē
mercantur sua. sapienter agant
ner nē: procul dubio respode
bit sapienter. Quere iterū quāt
q̄d approbat ipe no fuit: no possū
inquiet. Quāt: Profecto quā
diu anāa no pmittit. quā libi
no est: quia no sunt sua q̄ possidē
tidetur. sed ner ipe sui iuris ē.
Si vere tua sunt expende ad luxta:
et pro terrenis celestia comutato.
Si no vales: fatere te tue pecu
nie no dnm ee sed seruū: custode
no possessore. Demq̄ et reformā
bis cumene tue. tāq̄ serug dne
sue: du quo ille illi nūcio. et con
gaudet gaudenti et dolenti condolet:
tu quoq̄ tu vestrete tuo marsupio
vestis pulcr alio. et tu deveste
deveshb. Nā et cotrahentib tristicia
tui illud exinanit: et letitia sol
uentib aut vente flatus superbia tu
ipletur. Vnor ille. Nos vero cuncq̄
sponse emulari libertate atq̄ con
stantia: q̄ sicut tūc instructa i bonis.
et erudita corde i sapia. sic hyemā
dare sitt et penuria pati. Cum
se vegat trahi. ostendit quid desit
sibi: no pecunie sed virtutib.
Iussum ai se mihi lomq̄ de spe
qui vedituc cōsolatur: et si desi
tere no thi diffidere se probat. Di
cit ergo. Trahe me post te: i odōr
unguentoq̄ tuoq̄ curremq̄. Et q̄d
mirū si mdiget trahi. q̄ post gi
gātē currit: que cū coprehendē
dituc. qui salutē i motitz transi
lit tollēs. Voluntarie aut curvit ser
mo cuius. Vix valet ex equo cur
vere: no potest pari cū illo celeri
tate cotendē: qui exultat vt gy
gas ad curredam viam. Vix pt
suis viribz: et propterea se vocat
trahi. Fessa sum inquit desino: no
li me deserere sed trahe me post
te: ne tarda vagari post amato
res alios. ne curva quasi a iter
tu. Trahe me post te: q̄r satius
mihi est vt me trahas: vt vide
ret vnq̄ qualecūq̄ aut terredo
minis aut extendo flagellis mise
ras: sī parcens i meo me corpo
re male seruā deseruiquas. Tra
he me quoquo iubeā: vt fiamas
voluntaria. Trahe tecipete: vt
veddas curvete. Erit q̄n no mdi
gebo tractōe: q̄m voluptate et cū
ei alacritate curreq̄. Vix curva
ego sola. et si solam me trahi pe
teret: curret et adolescentule me
tu. Curremq̄ puter curremq̄ sil:
ego quide in odore unguentoq̄ tu
oq̄: ille meo exultate exemplo at
q̄ hortatu: ar p hoc oīs i odōr
unguentoq̄ tuoq̄ curremq̄. Habz
sponsa imitatōēs suū sicut et ipa
visti est: et ideo no aut singulariter
curva. sed curremq̄. Sed orta
questio cur sūliter cū se peayt tra
hi eam adolescentulas no iuuerit:
vt no trahe me sed trahe nos di
ceret. Quid ei. Forte ne sponsa
indiget trahi: et adolescentule no
diligent. O pulchra o felix o bta:
edisserē nobis hui⁹ distinctois ra
tione. Trahe me aut. Quare
me et no nos. Jn hoc bonū in

udes nobis. Absit. Neq; ei pro-
dwisses adolescetulas tetu ee tuu
sectab: si sola post sponsum ue
voluisses. Cur ergo pluraliter
mox subiuntura cuvem9: tralu
te singulaliter postulasti. Caritas
i quit post-ita postulabat. Dicte
p hoc verbu a me m spiritu ex
cano: duplex auxiliu desup spave:
corueptorem et cosolatorem. Altera
foris exteret: altera mistrat itus. Il
la vepmit isolenta: ista ad fiducia
eigit. Illa opatur humilitate: ista
pusillanimitatem cosolatur. Illa tau
tos: ista deuotos facit. Timorem
dm dotet illa: ista rpm tiorem
ipso tepat gaudio salutari: sicut
scriptu est. Letetur cor meu ut ti
meat nome tuu. Item. Seruite
dno i tiore: et exultate ei cu tre
more. Tralymur tu tepestatibus
et tribulatoibz extemur: cuvi9
cu intevnis cosolatoibz et ispira
toibz uisitati. Unqua m suaue ole
tibz unguentis vespuramus. Ergo
qd austeru et duru indetur ve
meo michi tuq; forti tuq; sancte
tuqua pfte. et duo singulaliter
truhe me: quod suaue et dulce
tibi tuqua i sermone rotico. et duo
cuvem9. Nouu ego adolescetu
las deliratib et teneab ee et
ming ydoneas sufferve tepestati
oneb: et propteа meu volo
ut curvat: sed no ut metu tra
hantur. Volo hre sonas cosola
tiois: no aute et laboris. Quare:
Cum mirume sunt: et vedr ne
desinant. ne sumbant. Traye
inquit o sponse corripe me exte-
me tepta. me truhe post te: quo
ego m flagella parata sum. et
potens ad sustinendu: tetetum
simul cuvem9. Sola trahar: sed
simul cuvem9. Cuvem9 cuve9:
sed m odore unguetoz tuoz: no
i uroz fiducia meltoz. Ner m
magnitudie duru nraru nos
cuvere cosidem9: sed i multitudie
miserationu tuaru. Na et si aligs
cucurrim9 ac volutaij fuim9: no
fuit poletis neq; cuvertis. sed
misevetis dei. Reuertatur misera
no et cuvem9. Tu quide i ur
tute tua tuinq; tyrras et potens
curris: nos nisi unguenta tua spi
rauerit no cuvem9. Tu qp pr
unxit oleo letitie p cosortibz tuis.
curris i rpa unctioe: nos m illu9
odore cuvem9. Tu m pleitudie:
nos m odoe. Tempus est ut per
soluere qd de unguentis sponsi
loqe supra promisisse me memi:
si no hui9 sermois longitudo re
tauet. Differo ergo: na et ma
terie dignitas autaru molesta
brevitate no patitur. Rogate
dnm unctiois ut voluntaia onis
mei hinplatura fatere dignetur
ad ipsinuada tuis desideriis me
mei am hyabundacie suauitatis sue:
q est in spiritu ecclie ihu xpo dno
nro: qui vivit et vegnat p oia
scula seculoz. Amen. Sermo xvi.

Sicuta prosa ita mag
nifica sponse unguenta
quia sunt. qadmodu
tu tractaretur audi
tas: sponsi qualia sunt. Et si dis
ne ea nos prout sunt no suffici
mus explicare: haut dubiu tame

qui excellentior hoc virtus et qua
estimator sit: quor solus no solu
adolescentulas sed quam quoq; spo
sam odor exstitat ad unvedu. Si
ei aduenis: ml tale de propiis
unguentis ausa e pollutei. Et qui
de illa optia ee gloiatur: sed
no dicat tame qua i eis cutus
isset aut cuvet: qd m istoriu
solo odee gmittit. Quod si quam
intione in se effusam sentiret:
augura tenui exhilarata fua
iuuenta pmouetur vt cuvrit.
quru si no et polaet. Sed di
at aliquis. Desme ia romedae:
satis cu ea repis assigive appeh
quid sint. Non. Vnime ego istud
pollutor. Sane an vel vpa sint.
q dio suggrevitur direnda: ve
de mihi adhuc nesciue me fate
or. Christmo ei sponsum vatiab
aromatu atq; unguetor habe
spes. et no pauras: et alias q
de ee m quibz singulaiter obler
tatur sponsa. taquia ppinquor ar
fastuanor: alias veo q usq; ad
adolescentulas pcesit: alias q p
tigit eria adlonge positos et ex
traneos: vt no sit qui se absten
dat a talore eius. Et luz suauis
sit dns unusis. magis tn domes
ticis: et qto quis ei fastuanq p
bite meritis ar metis puritate
appropiat: tato eu auditor ve
teriox avoti et unctionis suauio
ris sentiae fruitiua. Porro m
huiusmodi no capit intelligentia:
nisi qtu experia attigit. Ego veo
hanc temere mihi arrogauerim
sponse gratulari. Nouit sponsq

quibz deliciis spus foueat dilectam:
quibz singulaiter vesci allet sensq
ei spuraq; et habeat mul
teat odoramentis. Et sibi fos pro
prius in quo ei no liceat alienq:
ner indignu inhibat ex eo. Est hic
pe ortus conclusus: fons signatq.
Ceteru denudatur aq inde i plu
teas: eas me ize ad manu fa
tebit: du tn nec mihi molestus
sit alius migrare. si de publico hau
rio et ppinquo. Nia vt pau
lisp in secretis meis in hac parte
remede: no multu fatigatus
prosto est atq; laboib cotidie ex
ue et hauire ecia de maiesta
tis vinculis scripturaru. et ex eis
singlox animis deseruie: vt abs
q; suo labe quisq; mihi presto
habeat aquas spales ad de
Verbi gratia ad lauadu. adpo
tandu. ad cibos coquedos. Est
minimu aqua sapie salutaris ser
mo dinus: sed nec mo potans.
sed et lauans: dicete dno. Et nos
nudi estis: propt sermone q
lonatq sim vobis. Sed et crudos
ravims cogitatq igne fci spus ar
cedete cogit dinu eloquiu: ar
dentes i sensibus spuales et cibos
metis. ita vt dicas. Cogitatus
cor meu intra me: et i meditati
one mea exardescit ignis. Qui
mente sane purioi q ceteros ap
prehendere sublimiora sufficiut.
q p nos proficiatur: no solu
non prohibeo. sed et multu con
gratulor: du et ipn nos faciat
simplicioa simplicioibz misceae
Quos dabit mihi vt oes pro
phetent: Animae mihi nive no

cet i hys ornatu. Ut ma aut altet
ava maluevet ista: aut tevte qd
malle neo i vobis cet qui ea n
diget. cent q̄ deb dnibles dei:
et ego posse patie et pdē qm
sposꝰ e dns deꝰ. ¶ Nus ēo m
one iteꝝ no dno ituei. sed net i
quiē quide luret. qd sine latvi
mis no loquor. vetse m dextre
suo sedete sup dyevulum. sedere
sup solu extelsum et elevatu
a ea forma qua equalis patri
a splendoibz sctoꝝ am luntseru yel
tus est. i qua pp desiderat am
yeli eu gsumere deu apud deu:
vel vpm salte hoiem homo hoibz
loquor frdm ea forma d qua ut
se manifestu nimia sua dignatoe
et dilcoe phēt. nnoatq ab an
gelis. i sole posuit tabernaculu
suu suu. taquā sponsus procedes
de thalamo suo. Suauie mayf
ēp sublime. et vnctu loquor no
altu: quale deꝰ spus dn
mvit et misit euangelisde pau
peibz. medeti cotvitis corde. p
dicare captis indulgenā. et clau
sis apione: pdicare am pla
tabulem dno. Saluo igitur tui
q̄ ep sorte sublimis q̄dq̄ subtilis
de sposi vngtis speciu munere
sentie sim et expuī donatu est:
ego qd de rōi arrepi profecō m
tde. Ipe si quide sens vite ipse
fōs signatq. de mtva ortu rōdu
sum evulpens p os pauli fistula
sua. taquā tua illa sapia q uix
vix iob simaz de occultis tvahitur.
in quatuor sese vnos diffudit et
devinauit i plateas: ubi videz
et assignat nob eu fim a deo sa
pienā et iustitia et sctificatoem et
redemptoem. ¶ Ex hys itaq q
tuor vnus tanquā pciosissimis
vngtis. mi totus chrat vitel
lus vtiq̄ itelligi et a qua et
punctione: aqua qua mudant.
unctione q̄ fragrant: ex hys
qua quatuor pmissis tanqua
vngtis pciosissimis sup motes
aromatu de celestibz spebz cōfer
tis. tota ecce naves suauitas o
dois replent. vt mox a quatu
or mudi plagis exaltata illa dul
cedine supnu propter ad sponsu:
tanq̄ vere illa vegia austri fes
tinas a finibz terre audire au
dire sapiam salomonis. optimois
q̄ide odore prouerata. Sanc
et ecclia no an aurē valuit m
odē sui salomonis: quousq̄ hoc
q̄ ab etno ex pte sapia erat.
stus ē ei i tpe a pte sapia. quo
vpus odore pnpere posset. Sit
iustitia sit sanctificato sit redēp
tio mihylomiq̄ ei stus est. vt ho
rum quoq̄ aurē m odore possit
cū hyer eque oia m se an oia erāt
Nam et m principio qude erat
verbu: sed tut demū ad indedu
ctim pastoēs venerut festinates.
tu nunciatu est sim. Demq̄ et lo
quutur ad inuice. Transeamus
usq̄ bethleem: et videamq hoc
verbu quod sim est qd sent dns.
et ondit nobis. Et sequitur. et
venerut festinates. Prius se no
mouebat: du verbu tantu erat
apud deu. Ac ubi vbu qd m pn
cipio erat sim est. ubi hoc dns fe
cit et ostendit: tut venerut festi

natēs: tūr aūtevit. Quo evgo
n ꝑncipio erāt verbū sed verbum
erāt apud deū. fm e aūt ꝙtenus
ee mapet et apud hoies: sit mihi
lomꝰ in ꝑncipio erāt sapia. erāt
ustia erāt sīficatio et redēptio:
sed angelus. Ut eet et hoibz sent
eū her oia pr: et sent quod pr.
Deinꝯ qui fms est squt nobis
sapia a deo: et no aut simplim
qui fms est sapia. sed q fms est
nob sapia: qm qd erāt āgelus
fms e et nob. Ut āgelus mgis q
nā modo redēptio fuerit no mdeo.
ter ei auctoitas sīpturaru ꝓ
pia assentie videtur eos align a
ꝑto extrusse raptuos a mortis
obnoxios. ut nrām hzerent redēp
rem: exceptis dubitat illis qui
supne lapsu irremediabili ro
uietes vedimi deiceps no meve
tur. Si inꝯ āgeli nūq redēpti
sunt. aly vtiq no egetes. aly no
ꝑmeretes: illi quide qz nec lap
si sunt. hyi aūt qz irreuocabiles
sunt. quo pacto tu dms dmm xpm
eis fuisse redēptorem? Audi bre
uiter. Qm everit hoiem lapsu
dedit frām angelo ne labēret: sic
illi de raptitate eruet. sicut hyc
a raptitate defendet. Et hyat vbe
fiut eque vtriꝯ redēptio: solues
illi et seruias ifirmo. Inquet evgo
sanctis āgelus dmm xpm fuisse
redēptorem sicut iustificia sicut sa
pientiam. sicut sīficatorez: et mihi
lomꝰ in hac epa quatuor esse
fm propter hoiem: qm iustifi
tia dei no mst ꝑ ea q fta sunt m
tellecta cōsequere possunt. Sic
evgo de quod erat angelus. fms
est nobis. Quid? Sapia iustitia
sīficatio redēptio. Sapia i prēdi
catoe. iustitia i absolutoe ꝑtoz:
sīficatio in coversatoe. qua hmit
cū ꝑtoribz: redēptio in passione.
qua sustinuit ꝓ ꝑtoribz. Ubi
evgo her a deo fms e: tūr etiā
odorē sensit. tūr cucurrit. Unde
aut ia qua de fatalem vnctione: m
de ia affluentissima atq estimā
bilem suauitate ei q ꝑ vngit
oleo letitie ꝑ ro sortibz suis. Sede
bas o homo i tēbrosis et umbra
mortis ꝑ ignoratia peitatis: se
debas vinctꝯ catenis delictoru.
Desiedit ad te i caritate. no ut
torqueret: sed ut eruet de ptate
tenebraru. Et ꝓmo quide peitatis
doctor depulit umbra ignoratie
tue: lute sapie sue. ꝑ iustitia de
inde q est ex fide solut hmines per
catoz: gratis iustificat ꝑtorem
Quo geino brisimo ipleuit sermo
ne illum sancti dauid. Dns sol
uit cōpeditos: dns illuiat cetos.
Addidit quoq sce mtev ꝑtores
nue: et sic tradē forma vite
tamꝯ nie qua vediues ad ꝑtri
am. Ad cumulu postremo pie
tatis tradidit i morte aiam sua:
et de ꝓpio latere protulit pre
tiū satisfactionis quo placaret
prem: ꝑ qd plane illu versicu
lum ad se traxit. Apud dmm
mia et copiosa apud eū redēptio
prorsus copiosa: qua no gutta
sed vnda sanguis lauitev ꝑ qui
q ꝑtes corporis emanauit. Qd
tibi debuit fieve et no fecit:
Illuinauit cetu solut uitiu: vduxit

erroneu: verentiamur veu Quis
no post illum libeter atq; alacriꝰ
curret. qui et alis errõe liberat. et
errata dissimulat: qui deinde mesta
pauedo tradit tradit. pmia mori
edo roquirit. Qua excusacionem
habet qui i odõe horu emigrauerit
tiorꝰ no curret: nisi ad qꝫ forte
mine odor placeat? Eadem i oem
terra exurit odor vite: qm mia
dm plena e tra: et miserationes
eius sup opa ei9. Ergo q̃ m
tale habet ipsam vbiq; no sentit
fragilitatẽ: et ideo no curret. aut
mortuꝰ est aut putridꝰ. Fragilitas
a fama est. puenit oppressiõib o
dor: exitura ad currendũ: pduxit
ad metridib expmentu. ad brauiu
visiõs. Dor pma letalis oim
puidentiu. Sicut audiuim9: sic m
dim9 i ciuitate dni virtutu. Domo
propt̃ mansuetudiem q̃ m te predi
catur. curram9 post te dne ihu.
audientes qꝫ no spnas plausere.
pietate no horreas. No horruisti
confitente latronẽ. nec latrinante
penitente: no chananea supplã
tante. no deprehensam i adultio.
no sedente m theloneo: no sus
pirante publicanũ. no negante
discipulu. no psecutore discipulo
rum: no tpos crucifixores tuos
In odore horu currem9. Pone
vo sapie tue odore ex eo primum
qd audim9: quia si qs indiget
sapia postulet a te et dabit ei.
Aut siquide qꝫ deb cibus affluen
tes: et no inopes. Atteno iusti
tie tue tanta vbiq; fragrantia
spiritu: vt no solum iustꝰ sed
ipa etia diuiꝫ iustina: et iustin
a iustificans. Tam validꝰ deꝰ
es ad iustificandũ: qꝫ multꝰ ad
ignoscendũ. Quãobre quisquis
pro pctis coponitꝰ esurit et sitit
iustitia: credat in te qui iustifi
cas impiũ: et sola iustificatꝰ per
fide pace habebit ad deũ. Vita
tem quoq; suauissie et coposissi
me tua vedolet no solũ conversa
no: sed et correpno. pmm siquide
ner cognisti: ner cotraristi. Q
igitur iustificati a pctis sectari
desiderant. deliberat qꝫ stimula
sine qua neo videbit deũ: audi
ant te clamãte. Esiote sc̃i: qm
ego sanctꝰ sum. Cosideret vias
tuas: et distant a te. qm iustꝰ sis
i cibus viis tuis: et stabis i oibꝰ
opibꝰ tuis. Nam redepctis odor
quatos currere facit? Cu exal
tabis a terra: tue oia prosperis tri
bus ad tempm. Passio tua vltimũ
refugiũ. singulare remediũ. De
fluente sapia. iustina no sufficie
te. sanctitatis simulbetibꝰ meis:
illa fluxuxit. Quis ei de sua iu
sapia vel iustina vel sitate pre
sumat sufficientia sibi ad salutẽ?
No qꝫ sufficientes mꝫ sum9 cogi
tare aliquid a nobis quasi ex
nobis: sed sufficientia nra ex deo
est. Utinaꝫ tu defecerit virtꝰ me
a no cotuebor no diffido: sio qꝫ
facta. Calice salutaris accipiam:
et nome dni invocabo. Illumia oc
los meos dne. vt sciam quid ac
reptu sit cora te oi tempe. et
sapies fiam. Delicta iuuentutis
mee et ignorancias meas ne me
minerib dne: et iustus sim. De

dic me domine in ira tua: et seius su
per optamen nisi interpellet sangui
nis tuus pro me: saluus non sum.
¶ Pro hiis ergo currimus post te.
dimitte nos qui clamamus post te.
Non currimus omnes equaliter in odo
re unguentorum omnium: sed videas a
lios vehementioribus studiis flagrare
sapientie: alios magis ad primam spe
indulgentie animari: complures alios ad
instituti exemplum vite et conuersacio
onis eius prouocari exemplo: alios
ad pietatem passionis memoria plus
accendi. ¶ Putamus ne de singulis
reperire posse exempla: Currebant
in odore sapientie qui missi fuerant a
phariseis: cum reuersi dicerent nunquam
homo sic locutus est. utique admiran
tes doctrina et confitentes sapientiam. Cur
rebat in hoc ipso odore sensus nicode
mus: qui veniens ad ihesum nocte in
splendore multo sapientie. de multis
quippe instructus edoctusque recessit.
¶ Verum in odore iusticie cucurrit
maria magdalena: cui dimissa sunt
peccata multa. quoniam dilexit multum. Iust
ta profecto et sancta et non iam peccatrix
quemadmodum phariseus exprobrat. ne
sciens iusticiam seu sanctitatem dei esse munus
non opus hominis: sed quod non modo iustus.
sed et beatus cui non imputauit dominus
peccatum. An oblitus erat quo vel sua
ipsius vel alterius corporale tangendo le
pra fugauerat non contraxerat: sic tac
tus a peccatrice iustus iusticia corrumpi
non poterit. nec sorde peccati quam illam
mundat se inquinat. Cucurrit et
publicanus: qui cum propinquarent
precibus suis humiliter implorauerit descen
dit iustificatus: teste ipsa iusticia.
Cucurrit petrus: qui post lapsus fleuit

amare: quatenus culpa diluet. vero
paret iusticia. Cucurrit dauid: qui
peccatum agnoscens et confitens audire
meruit. et dominus transtulit a te peccatum
tuum. Porro in sanctificationis odore pau
lus currere sese testatur: cum christi se
imitatorem esse gloriatur. dicens
ad discipulos. Estote imitatores
mei: sicut et ego christi. Cucurrerunt
et omnes qui dicebant. Ecce nos re
liquimus omnia: et secuti sumus te.
Desiderio quippe sequendi christum
omnia reliquerunt. Hortatur genera
liter vniuersos ad eundem odorem ista
sancta. Qui se dicit in christo manere:
debet sicut ille ambulauit et ipse
ambulare. Ita qui in odore currere
vult passionis si audire vis: pri
uersos inueies ampe. ¶ En qua
tuor unguenta assignata ~~habemus~~
habetis. Primum sapientie. secundum iusticie.
tercium sanctificationis: quartum redemp
tionis. Tenete nomina: compacte fructus
et compositionis mitto modum: sed nunc
operum specierum quibus confecta sunt
nolite requirere. Non est facile in
sponsi unguentis. hec presto esse puto
nobis: quemadmodum in superioribus illi
sponse fuerunt. In christo nempe veri
plenitudo est: sine numero et sine modo.
Nam et sapientie eius non est numerus:
et iusticia ipsius sicut montes dei. Sic
ut montes eterni: et sanctitas singu
laris: et redemptio inexplicabilis.
¶ Dicendum et hoc quia frustra
huius seculi sapientes de quatuor vir
tutibus tam multum disputauerunt:
quas tamen omnino apprehendere nequiuerunt
cum illum nescierunt qui factus est nobis
a deo sapientia doctores prudentia: et
iusticia delicta donans: et sanctificatio

i exemplu tpannie tormentor vincer: et redempto i exemplu patiene fortiter moues. Forsitan dicit aliq. Cetera tm conuenit: sed sificatio ad tpannia mihi proprie referri videtur. Ad qd respondet primu ee tormenta qd tpannia: dem usitatu in scripturis sanctificatoez pro tormenta seu mudicia poni. Demq quid ille apud monten tu aetne sificatoes aliud erat: q quedā tormenta hoim tpantiu se a cibo et potu a cōsuetudine hui? quidē? Sed audi ipm propue aplm: qui fallace heat vel vt vl usurpare sificatem in hoc sensu. Hec e inquit voluntas dei sificatio vra: vt sciat vnusquisq vas suu possidere i sificatoe: et nō i pas sione desiderii. Ite. Nō ei vocauit nos deus i immudicia: sed i sificatoem. Inquet ergo qd sificatoez pro tpantia ponit. Educto ita q d iuxtem quod subobscuru videbat: videō ad id vnde digressa eram. Quid vobis cū virtutibz? qui dei virtute xpm induāti? Vbi ma queso vera prudeia: nisi i xpi doctrina? Vnde vēa iustitia: nisi de xpi mia? Vbi vēa fortitudo: nisi in xpi passione? Soli igitur q ei? doctrina i bona sunt: prudē tes dicēdi sunt. Soli iusti: q de ei? mia venia pnoz tolerati sc. Soli tpantes: q cuius vita nulla tari studeat. Soli fortes: q cuius pacē detrimeta fortit in aduersis tenet. Intactu promde quis la boāt i arguisti de virtutu. si alui de eis spandas putat. q a dno virtutu: cui? doctrina seminarium prudētie. cui? mia op? iustitie. cui? vita speculu tpantie: cui? mors insigne est fortitudis. Ipi honor et gloria: i filia filioz. Ame. Sino introduxit me rex i cellaria sua. Ecce vnde odor: ecce quo diri tur. Dicēat quia nuredu et i quo curredu: sed quo curredum erit no dicēat. Ergo ad cellaria currit: et curritur i odore q ex ipis procedit: sponsa illu sol ta sua sagacitate psentiēte. et nu pcipiēte i ipius plenitudine introdu ci. Verum de cellaryb hys quid sentiendū putam? Cogitem ea iteri loca quedā vedolenia pe nes sponsum: plena odoramētis. referta deliciis. In istusmodi ne pe officina ponera queq ex otio sue ex negotio reponūtur seruanda. Illuc ergo pitet curritur. Qui? Spū feruētes aie. Currit sponsa currit adolescētule: sed que amat ardenti? currit velocius et cautius pcurrit. Pcurrenti no dubo repulsio nem: sed ner cuncatoem patitur. Sine mora aptitur ei. tamq domestice tanquam karissime: tamq spe cialiter dilecte et singulariter ihe. Adolescētule aut quid? Sequit alonge. Ner ei tam adhuc i fir me sunt. pauci possunt tu sponsa deuotioe currere: ner ipius eo imitari desideriu et feruore pre ualent: ideo q tardius pcurrentes forsan remanet. Ut cautus sibi se no quesiit. neq i oleū at solet sumptuosiz suis. vt eas obli uiscatur: consolās magis et ad hortans ad patiam: quatenus equanimiter et sui ferat repul

Vbi vēa tpantia nisi in xpi vita

sam. et illius absentia. Demq; animat eis ydeu qđ̃ precipit: no ob aliud sine nisi ut sibi congaudeant: dū confidat mine alienu fore a se. quidq̃d ydē mri accesserit. Nā nec illa ita prosterne curat. q̃ pāri negligat cura: nec inimicos suos prosteri prostrui putat ullam dapno. Quoniq; proinde meritor prerogatiua tollatur ab illis: caritate absq; dubio et pia sollicitudine nre est eā sp̃ee tui illis. Oportet demq; eam sponsam sua mitrai: et petente minimi ve los et mitulemiq; in tribu tui suis se ipē vsq; ad cōsummandez seculi pollicitem. Sit et ista quatinus profinat. q̃tulibz promoueatur: tua prouidentia atq; estu ali hyb quas in euangelio tenuit nūquā amouetur: nūq; sua vsitā otiūm tur. Dicat ita q; eis. Gaudete cōsidite. introduxit me rex i cellaria sua: putate et vos quiet introductas. Cella introducta videor: sed foli nō prodeūt. Vrm oim est meis oib prouectq;: vobis quo fino: vobis tu tibor. quidq̃d plg forte vobis meruēo. Vos mdu bitanter stiue. q̃ i hor sensu et hō affectu locuta sit. Audi quid ille respondeat. Exultabimq; et letabimur in te. In te iquiunt exultabimq; et letabimur: nā i nobis nec du memini. Et addut. ay eores vberū tuor. Hor e eqm̃ inter sustinemq; dum veias: sicteis te plenis ad nos veūsura vbertz. Aut nos cōsidimq; exultare et letari: meores iteri vberū tuor. Qz adiungit sāp vnū sigmficat se ad hur quide pfectioe cauna lui desideior. q̃ vno designatur ve rordatoe pulsari: vnū tame ea de desideria meoria yabundane suauitatis qua ia ex vberibz fluentem expte sunt. Dicere de vberibz: si nō me satis dixisse sapius me missem. Nūc vero vides quo de mre p̃sumut: et quo ei luctra et gaudia sua reputat: propne repulse iniuria. illiq; introductoe cōsolantes. ayime ita cōsideret: ni si mrem agnosceret. Audiat hor prelati: q̃ sibi cōmissis semp volunt ee formidni. vtilitati ua vo. Erudimi qui iudicatis tiā. Discite subditor mres vos ee debe. no dnos. Studete magis amari q̃ metui. Et si iterdū seueritate opus est. prima sit no tyrannica. aya tres fouendo: pres vos corripiendo. exhybeatis. mansuetudine. ponte se ritate: suspendite verbera. pro dunte vberia: pertoā laite pmig uestrant. no tipo turbeat. Quid ulgi ultra sup eos aggrauatis: quor onera potius portare debe tis. Cur morsus a serpente puluis fugit cōstiam sacerdotis: ad que magis oportuerat ta quia ad sinu venire mris: Si spūtales estis. istruite huiusmodi i spū lenitatis: cōsiderans quisq; semetipm ne et ipe tēptetur. Alioqui ille in pcto suo moietur: sanguine aute eius aut de manu tua requira. Ex hac aliqua. Nūc qm̃ ire cōsequencia ex hys q̃ pretaxaui q̃ manifesta est: videamq; de cellarijs q̃ spūaliter sentie debeamq;. In cōsequentibz merito fit cella de ortu et de cubiculo: q̃ ambo nūc adiuuo

stus cellarijs et i pnte disputatoz assumo: nam simul tractata melius ex iuste notescent. Et queramus si placet tra ista i scripturis sub: ortu cellarii tabernaculi. In ipis nepe libetur dns sues aia pascatur et moatur: sues se ibi absq dubio inuenura que sint. Sit ita q ortus plana atq simplex hystoria: sit cellarium moralis se sus: sit tabernaculu arcanu theoz te contemplatoib. Et primu quide hystoria ad ortu puto no iniucto deputai: q i ea inuciantur bni uirtutu tamq lignu fructifera. i orto sponsi. et in paradiso dei: de quoz bonis actibz ac moribz quot sanctis exempla. tot cedris gnoma. An forte quis abnuat dei ee plantatoem bonu ydem: Audi spm dicentem de uiro bono quid eradat Erit aut tamq lignu qd plantatu est d secus decursus aquaru: qd fructu suu dabit in tpe suo: et folium eius non defluet: et oia q cumq faciet prospabuntur. Audi ihemiam eode spu loquente: et ysdem pene uerbis. Erit tamq lignu minut qd plantatu e secus decursus aquaru: qd ad humore mittit radices suas: et no timebit cu uenerit estas. Ite prophe. Iuste ut palma florebit: sicut te drus libani multiplicabitur. Et de scripo. Ego sicut oliua fructifera i domo dei. Est ergo hystoria ortus: et ipa scriptura. Co tinetur nanq in ea cedri et cedre cedrina. cedrinis. cedrino. cedrina Cedrina quide: ta quia orti sa tio sue plantatio. Cedrinis aut: qi ymitatio satoz uel plantatoz. Nempe nempe suo uoca tibz cedis desup. et nubibz plucibz ustum. apta e terra et ymitatur saluatorem: q que sua est cedrus terreq cedrinis. Ipe e em pax nra qui fecit utraq unu: pacificans i sanguine suo. q in terra sunt et q in celo. Porro repatio futura est in fine sti. Erit ei celum nouu et terra noua: et collyetur boi de medio malox. tamquia sirus de orto i deo propagatia reponedi. In die illa erit ut scriptu est germen dni i magnificentia et gloia: et fructus terre sublimis. Habes ergo tra in orto hystoria sensus tpa. In moralibus quoq disciplina tra eque adiutrix est: cellas quasi cres i cellatio uno. Et idcirco forsan pluraliter dixit cellaria et non cellarium: cellarii mdelatur hunc numm cogitans. Infra deiq ylatur introductam se i cella uinaria. Nos ergo qua legimus. da ortationem sapiem et sapientior erit: habebis ortationem ex uerabilo qd spus sanctus celle huic cesuit i ponendu. reliquis quoq dualis noia imponamus: aromatica uni. unguentaria altera. Causas horu uerabilox mdebimus postea.

Nunc aut adducte cuncta apud sponsum salubria. cuncta suauia reperiri: uinu. unguenta. arome. Uinu scriptura teste letificat cor hoies. Exhilarai mihi lomus fac e i oleo letitie: quo uncti pulueris pigmentox mfunditur ut unguenta fiant. Aromata no modo gratia suauitate odorib: sed et quoq me

dendi vtilia fut. ¶ Hec ito se introdu
ta illuc sponsa exultat: vbi tanta
vedidat vbertas ihe. ¶ Sed hec
et alia noia: puto euidentiore seu
greuia vocem. Et vt sic ordine no
minetur: prima nuncupauerit disci
plie. sidam nature. posteriora ihe.
In quoi discis iuxta ethice ptis vi
none ipeior ee: i sequeti pau: i
posteriore superior. Hoc est sub alio
rum alio sup alios. Vel sic subee
esse posse. Primo igitur discis ee
discipulo: sdo sonus: tertio magr.
¶ Et quide octo hoies natura e
quales genuit. At qm i bono ne
q moliz supina depnato sti sunt
hoies equalitatis ipatietes et con
tendetes iuste supioes constitui.
atq alterutri suppyedi cupietes
et samis ylle cupidi iuste iudetes
iuste pmouetes: primo omm i cel
la priori ingo discipline ipolenta
morii donada e: quousq durb
ar diutinis semoz attrita legiliz
yllicetur. et sanetur seruitosa vo
luntas. bonu q i se nature qd su
pbiedo amisserat. obediedo vetpsi
at: du solo ia naturali affectu no
metu disciplime tu vnius nature
sue soys id e ai oiliz hoiliz senatui
q̃ium i se est quiete q sese hre
diderit: i cella tande nature tn
siens. expies q qd scriptu est. Et
re q bonu et q iocundu habitare
fres in vnu: sicut vnguetu i ca
pite. Accedit minuru disciplinatis
moliz taqua teretis spebus. oleu
letitie bonu natu: et fit vnguen
tu bonu atq iocundu. quo quasi
mitius redditur homo suauis et
mitis: homo sine q̃rela nemem
nocuerit. neiem rotumes. neiez
ledens. nemini se supertollens a
pferes: isup et libenter roitans
i voe data et accepta. Puto si bene
itellexisti vtrumq celle prospetu
tes: no ironigrue me hanc vng
uetudiam. illam avotudam appel
lasse testabeis. In illa deiq sicut
pigmetoz vues atq fragrantia
pistilli extorquet et exigit viole
ta rotusio: sic vtroz mox eluit q
damodo et exprimit naturale vi
nus magisterij et disciplu
ne. In hac aut voluntate et taqua
mate affectus grata masuetudo
spote offitiosa. ouvit i suu plac
vnguenti qd est i capite: ad leue
ralozis tactu destendetis. ac deflu
etis p totu. tragz i cella disciplme
tamqua sicte ac simplices avotu
spes rotmetur: et inde avoma
tica eam denotanda putaui. In
ea veo q nature dru est qm ia
quasi rofecta veponitur et serua
tur vnguenti: mdiyiomiq ex ve
nome et rpa attepnt. vt vnguen
taia nuncupatur. Na vnguenta q
cella no alia sane sui nois auth
tor fecve vocem. misi qp i ea vnu
zeli i caritate fervetis vetonditur:
ner debet oid esse alys. q i ea
nerdum mervit mtrodum. ¶
portet prorsus vt hoc vno estu
et qui alys psidet: qadmodum
doctor gentiu estuabat qn dice
bat. ¶ Quis infirmatur: et ego
no infirmor: ¶ Quis standalizat:
et ego no vror: ¶ Nonquin nm
probe satis posse affectas quiz
prodesse no curas: et quoz no

zelas salute. subiectionem nib ambi
tiose uendicas tibi. ¶ Nam ergo
tella ynt noiam: nõ q̃ absq; ydo
uel veliquas duas obtinẽ quis pos
sit: sed ob pleitudiem q̃ singulaũ
i ista pinit. Deiq; pleitudo legis
est caritas: et qui diligit fratrem le
gem ipleuit. ¶ Vidisti vocem no
tabilez: vide et differentia tellaꝝ
rũ. Ner ei pais facultatis. seu fa
cultatis eius dẽ est. petulates eiꝰ
gos q; sensus atq; impatie tumꝰ
appetitu. myri reprimẽ metu. ac
virgida disciplie rolubẽ tesura: et
spontaneo affectu bñ eũ sotys tene
mẽ. castigatis sub ferula mouere
moꝛbz: et sola nyra uolutate
tyrannu paũbz grauare more. ¶ Ma
neq; umꝰ ruꝛsum quis dicat ee
mentu umꝰ re ũtutis: sonaliter
uũẽ. et utiliter ꝓesse. Quin mi
ti deiq; sub ꝓceptõe quieti uiuut:
quos si ingo absoluas indeas
nõ posse quiescere: ner se ullo
modo equalibz seruare moꝛibꝰ.
Ideq; inuidẽs rerum es simpliciter ac
sine qrela iter fres conuersan:
sup fres nõ solu iutiliter sed et
nsipietes et nequiter. Quada
siquide bona mediocritate tenꝰ
ti sint qui huiusmodi sunt. sicut eis
mesura ynt ꝓtinus est deus: m
me quide egentes nyro: ner
tñ ydonei magisteio. ꝓnoibus
igitur sequetes i moibz anteꝑ
luit: sed utriq; supioes existunt
qui supioes ee stiut. Denq; et
adiuuit m gnis side qui bene
presunt: constitui sup oia bona
dñi sui. ¶ Ait pauli ꝓsecto q̃ uti
lutes: pauioes q̃ et humilit presit.
Fatale tñ ptinuitq; adimplet qui
nrem ũtutis diuersorem pfecte
adeptus amoe michilomiꝰ cauꝑ
tis usq; ad cõceptum propie tyẽ.
usq; ad suiipius obliuione. et ito
ad queuedã que sua sut debuit:
q̃ solo ac nuo spus sti magisteio.
iuua tella umaiam obtinet. ¶
Dutus siquide diuersoꝝ absq; m
utatis seruore tacet: et feruo
uehemes absq; diuersis tpame
to preripitat. Ideoq; laudabilis eiꝰ
neutriu deest: quatenꝰ et feruo
diuersione euitat: et diuerso fer
uorem regat. Cuigo utiliter oꝑ
ee noueratu eũ qui preest.
Optimu aut i moibz diuersi. et
summa disciplie huiꝰ esse apphen
disse. cui totas has tellas absq;
offendiculo pauore et curuare do
natu est: qui i nullo prorsus a
uestitat poꝛbz aut iudicat paũbz:
aut subiectus uel desit m cura uel
m superbia presit: plaus obedies
sotys congruies subditis utiliter
rodestendes. ¶ Ad quide pstoꝝ
signe yaut dubiis sponse inuen
nuit hoc etia sermo q̃ dixit: q̃
introduxit me rex i cellaia sua.
du nõ m una aliqua tella. sed
i cellaia plurali se introduxit osten
dit. ¶ Nam ad cubiculu uenam⁹
Quid et istud. Et id me pstio
sciue q̃ sit: ayime michi tale rei
uoꝛ experiẽtia: ner gloriꝰ
m pfectua q̃ solu seruatur die
sponse: cauto igitꝛ illud tyeroꝝ
sciue meipm: ut sua etia cu pro
phyeta quid desit michi. Tame
si michil oio seruem: michil deere

ꝺ̄ fno no iudeo vob̄: ner sulura
yo. ꝺ̄ negio: doceat vos qui
doret yoiem sriam. Dixi et me
nisns: i theoite cotemplatoib
avitymo veyis ee qiendu aliq
tullu. Sed qlo de vnguetis durs
se me sno multa videluet et di
uersa penes sposā ea ee. ner
oia ipso oibz. sed sua quibuscz i
dulta pro dūsitate meitoz: sit
quecz no vnū puto aubitaulum
veyi ee. sed plura. Nā ner vna
est vegma proso sed pluves: et
rotulme multe sunt et adolesce
tularu no est nūs: et vnaquecz
habeat setvetu sibi cu sposo et dnō.
Setvetu meū mihi: setvetu me
ū mihi. Nō oibz vno i loco fruu
datur yrarca et setveta pnīa spō
si: sed ut nūcz patum est a pre
pīg. Nō ei nos eu elegimꝰ. sed
ipe elegit nos et posuit nos: et
ybi ab eo quicz posit & ubi est.
¶ Deicz mulier vna coputata
seruꝰ pedes dn̄i ihesu sortita est
locū: in altera deuotionis sue fum
ad caput ihenerit: si in alteva.
Porro thomas m latere. iohēs
i pectore: petrꝰ i simu pris: pau
lꝰ i tergo relo setven hui yrain
sunt asserui. Quis nūm digne
distinguere sufficiat has dilectiones
meitoz: vel porig pmioz: Ne
dio tame ptesse qd̄ ipi nouim
videamur: prior mulier straut
sibi i tuto humilitatis. posterior m
fiducia spei: thomas i solido fidei.
iohēs m lato caritatis: paulus
m i trino sapie. petrꝰ i luce ve
ritatis. ¶ Cur ergo ap̄s spō
sum masculos multe sunt: sue vesti
gia sue rotulma sue de nūo sit ad
olescentularu congruu quecz pro
meritis accipit ihn locum tenninu
cz quousqz hreat sibi cotemplu
do proredere et ihoie in gaudi
um dn̄i sui. et vinari dulra se
cureta sponsi: qd̄ sue loco distinc
tius ꝑ tuum dignabi ope suggre
vepe demōstrare conabor. ¶ Nun
quid eo ad nosse sufficiat. nulli ado
lescentulaiu. nulli rotulmaiu.
nulli vel veymaiu patere oio
anteriu ad setvetu illud tabernacli:
qd̄ sue illi solubile formose pectore
pni vnū sponsus servat. Unde
ner ego sane idignor si no ad
illud admittor: ꝑsertim cu eo
stet mde ne ipam quide sponsa
intein adhuc ad oe qd̄ valet per
uenire setvetu. Denicz et flagi
tat sibi mdiai vbi pascat: vbi
cubet i meidie. Eg audite quo
usqz pueneri: aut ne puenisse
putaueri. Ner ei iactantie depu
tandu est: quod i vnos pando
prostus. Est locus apud sponsū.
de quo sua una detevnt. et dis
ponit rosilia ipe vnusitatis gu
bevnator: leges constituet oi cre
ature: podg et mesura et nūm.
Est locus istre altus et setvetus:
sed nūme quietus. Nam et si ipe
quatu in se e dispoit oia suauit.
tame et cotemplate q̄ forte eo
loco pueneit quieste no pmittꝰ.
& mirabilit̄ quis detrahitur
veneratē et admiratē sanctat
vedditqz dquietu. ¶ Pulchre
utriuqz i coceptibz sponsa exp

mit. et delinatorem videluet istius
modi rotemplatoris et negligentie.
plus et se dormire et ronfium mul
tare videtur fatetur. Nam i sopo
re quide suauissimi stupois plu
ride ab amnatoris sentire quete.
m vigilys teo minilominq; quie
te curiosiatis ac laboriose exeun
tatois pati se fatigatorem sust
inuit btus Iob si dormiens aut.
dito qui rosurgit. et vursu expra
bo vespam. Tetius nei ihs
nebris stam aiam velle inter
dii molesta quodamo delinare
suauitate. ea deiz vursu suame
molestia affligere. No et dyriss
qui rosurgit. si ex toto et quies
illa sue rotemplatois placuisset.
Sed et si ex toto dispuisset: no
denuo expraisset horam quietis
p. vespam. Non ista loris e iste in
huius. ubi nequaq; poem omo
dii quesitum. Est ste loris de
quo sup vonale reprobaq; ve
atura timoris vigilat serentis
sia et seueissia aia dueuso iusti
udicis dei. terribilis i ronis
sup filios homi. Cernit i qua a
timoato rotemplatoe hor loto de
iusto sed occulto iudicio reprobor
net diues mala net accepta
bo. i sup et corda iduabs. ne
forte doleat et vesipiscat. et con
uertat et sanet eos. Et hor no
abssq; certa et etna vde. q; tato
formidolosiq; tostat ee. q; to timo
bilius hyrum exstat i etnitate.
Paredu valde i prophia de hi
modi legumi. ubi loques deus
ad angelos suos sic aut. ayida
muu i quit ipse. Quibz pauc
nitz atq; queueritz no ergo disce
fateue iustitia. no aut. Subdenbz
causam. i terra aut stor iniqua fac
sit. et no videbit gloriam dni. q
meant dicit. dicant missum esse.
qui i terris stor quas possident
ta signa gerunt. ut stipedys q
suffire debeant minue rotich. su
ppfluia quibz egem sustentadi fo
rent rapue sacrilegie q; sibi rete
ant. et in usus sue supbie atq;
luxurie untium panem rosume
no deantur. duplia profecto in
quitate pemates. q; et aliena
dripiut. et sacris i suos usus
nitz et turpitudinibz abutuntur.
Talibz ergo cui mi gemiam pce
et misereri ne ietnu preter tui
udicia abyssi multa adueniat.
quib hor loro requie queat.
Habet hec visio tremore iudicij.
no securitate cultuli. Terribilis
est locus iste. et totus exps ge
tib. Totus ihorum si qui in eum
vapsus fui: illa apud me simz
vepletas cu tiore. Quis sit si
e diuig amoe an odio. Nimi
rum si ego tabulo ubi. folium ub
q; qd veto vapitur et stipula
sita. ubi maxiq; ille rotemplator
suos fatetur pene motos fuis
se pedes. pene fusos tyressi. Et
durebat. Zelauit sup iniquos. pa
te paterni vides. Quare. Iu la
boe mei homi no sit. et cu flag
bz no flagellabunt. Ideo q; tenu
it eos supbia ne humiliet ad
penitentia. et dapnetur propter
supbia. cu supbo dyabolo et an
gelis eiq. Nam q i labore homi

nosunt: in labore profecto deorum
erunt: dirette audite. Ite male
dicti in ignem eternum: q̄ preparatus est diabolo et angelis eius. Est tamen
timor castus et iste: plane non alius
q̄ domini dei et porta celi. Hic
nempe discitur timere deum. Hic sanctum et terribile nomen eius: et tanquam ingressum ylē. initium placet sapientie timor dñi. Ner te moueat q̄
initium sapie hinc dentur loco dedecorum: et non pauci. Ibi quippe magnum quodam quasi auditorio suo docente de celis mysticam sapientiam audimus: hic et suscipimus. Ibi instruimur quidem: sed hic affectamur. Instructio doctos reddit: affectio sapientes. Sol non oculis quibus cetera relucet. Sic sapientia multos quos docet quid sit fugiendum: non protinus etiam accedit ad faciendum. Aliud est multas diuinas habere: aliud est possidere. Ner notitia ditem sanctum: sed possessio. Sic prorsus sit aliud est nosse deum: aliud timere. Ner cognitio sapientie sed mater fecit: qui et asserat. Hinc ne sapientem dixeris: q̄ sua sapientia insanat. Hinc illos sapientes nisi insipientissimos duxit: qui cum cognouissent deum non tamquam deum glorificauerunt aut gratias egerunt. Ego magis cum apostolo sentio: q̄ insipientes cor eorum manifeste peccauerat. Et hoc initium sapie timor dñi: q̄ sicut primum donum sapit. sic ea afficit ad timendum: non cum instituit ad scientiam. Timet deus iustitiam ires potentiam:
et sapit tibi iustus et potens: quia
non sapor est. Porro sapor sapientem facit sicut sua scientem: sicut diuinum diuinum. Hinc ergo per longum
tantum prepat ad sapiam. Illum
preparans: ut hic iniens. Preparatio regni celorum est. Nemo hanc
familie sequitur claudus timor. si
non repellat citius: ut merito dicat
initium sapie. qui pestem insipientie se
primum opponit. Ibi namque quidam accessus est ad sapiam: hic et ingressus. Porro ner hic ner ibi
speculari presta est quies: q̄ illic
appetet tamen sollicitus: hic tamen
turbatus. Non ergo tabernacula que
facis in hac loco: quorum alterum
auditorium quasi doctius: alterum
ceptorum studiosum magis appetit. Hic
est locus ubi quiescens et quietus cernitur deus: locus ocio non in
dubio non negotio sed sponsis: et qui
michi quidem non de aliis nescio
plane tabernaculum sit: si quis tentauerit
illuc introdum. Sed heu vana
hora: et pura mora. Clare ibi
agnoscitur mea dum ab eterno
et usque meritum sup timentes eum.
Et felix qui dicere potest. Princeps
ego sum omni timenti te: et custodientium mandata tua. Status
positus dei stat sua patens super
timentes eum: porro et dissimulans mala et veniens bona: ut mire modo eius non mea bona
sed et mala coopertum bonum.
O solus vere beatus cui non imputauit dns peccatum: non q̄ non habuit peccatum. nemo. Oes enim peccauerunt: et egent gloria dei. Oes

amusabit tame aduſꝫ eletos dei.
Suffiat m̃ ad veñ iustitia solum
ihe propitiu: nũ ſoli petrau. Q
De qd̃ m̃ ipe no iputaẽ deve
neit: ſit est quasi no fuerit. Q lo
petrãe dei iustitia est: hoc ius
tina adulteria dei. Vidi hor et
intellexi ullꝫ sine veritate: oĩs
q̃ natꝫ e ex deo no peccat: qz
gñans celestis seruat eu. Gene
rans celestis eterna p̃destinans
est: q̃ eletos suos deꝫ dilexit et
ihatificauit m dilecto filio suo an
mundi cõstitutionem: sic m̃ sco ap
pentes sibi ut videret iustitiã
suam et ihãm suã: quo eiꝫ fo
ret cõsortes hereditatis. Qꝫ et ap
paret cõformes ymaginis. Hos ꝫo
aduerti quasi mucꝫ peccasse. qm̃
et ſi qua deliquisse p̃dicant m
ipe no appauerit ẽ etnitate: quia
tanta prius ipoz oppit multitudi
ne pctoz. Et dixi libros quoz ve
misse sunt iiquitates et quoz ter
ta sunt pcta: cũ subito tanta m̃
quoꝫ de me subborta fiducia et
ifusa letitia e. q̃ꝫ tecte ſ loro
horribꝫ ꝫ. ẽ loro frẽ iusionis no
pretereãt timor: ura ut m̃ misꝫ
sim tamaꝫ exus ex ullis libꝫ ee
O si duraſſet. Iterum iterumꝫ
misita me dñe ẽ salutari tuo: ad
videdu m bonitate eletoz tuoz:
ad letandu m letitia gentis tue.
O vere q̃uctꝫ loꝫ. et q̃e no
timeãt tabernacli appellatoe resu
ere: ẽ quo deꝫ no q̃ turbatꝫ ura
net velut distentꝫ tunica prospi
citur: sed probatur voluntas
eius q̃ eo bona et bnplacẽs et
pfta. Nisi ista no terret sed mul
cet: ẽ quietam curiositate no exi
tat sed sedat: nec fatigat sensus
sed tranquillat. Hic vere quiesc̃,
Tranquillꝫ deus. tranquillat
oia: et quietu aspicere quiesc̃
est. Cernere e vere post diutur
nas forepti quasi litis tausam.
dissis a se turbis. curaru moles
tias declinate. petete de nocte dñi
forum. tabernacula intuemini cũ pau
lis quos ihor seruetꝫ et hac simpli
citate dignatur? eo tecte seru
ꝫ quo seruenꝫ quiescite: eo se
uenꝫ habete quo plandigno
los ituete quos diligit. Q In hor
auriculam et in hor suauitu dei si q̃
forte utrũ aliquã hora sic rapi et
sic abstondi cõtigerit. ut mimet a
uocet aut ptuitꝫ vel sensꝫ egens
vel cura punges vel culpa mor
dens: vel tecte ea q̃ difficilius
amouetur urbicola ymaginu
corpeaui fantasmata: gloriet
dem hic tu ad nos vedeat gloriã
et diuite. Introduxit me rex i cu
biculu suu. Qd̃ tame an ipm
sit de quo exultat sponsa: no te
mẽ affirmauerim. Est tñ cubicu
lu et cubiculu vetus: qz mimicu
de turbis quos turpiter assignamus
mansiõi. solus frus e in patre loco
iste. Ut ei apte meritu est. et i
pace exigua. et i pdõ nulla pa
piturꝫ quies? cu et illuc appares
admirabilis ad idagadi studiu
excitat curiositate: et hic illoꝫ
cõ terribilis sublimitate coꝫ
at. Ibiq̃ tecte i loco no plac

terribilis ner ta admirabilis ꝯ
amabilis appavere dignatur:
saven⁹ et plan⁹. suauis ac mi
tis: et multe mie oris inoctanter
se. ¶ Iam ut hoꝛ que de rellaio
orto rubiculo. longioꝛ sut disputa
ta sermoe. medita ꝛia ꝛopedu
teat: memetoꝛe tuui tpm. tuu
meitoꝛ. tuuq; pmioꝛ. In orto
aduerte tpa: meita i rellaio: p
mia i triplia illa totemplatoe cu
bitulu i quietis. Et de rellario
quide ista suffiniat. Pozo de orto
uel rubiculo si qua addenda aut a
lia forte ꝯ dta sunt mo adue
di occurrerit: loco suo no pteri
bim⁹. ¶ maute no. suffiniat q
dta sint et mine ꝛetetur: ne
quid i fastidiu qd absit dei ant
ea que proferuntur ad laude et
glam sponsi esse dni nri ihu x⁹:
qui e sup oia deꝯ bndictus i scla.

Ord. Nunc sermo ꝛrect⁹
demu tertio sues ve
dutu ab mihe nuim.
demetoꝛ otulq e celo
descendit: et vultq tande suem
oꝛ desup arrisit nobis. ¶ Quicunq
leonina rabies: sine cessauit
malina: etna prate ꝛetepit. Ad
mirabilu deductq e i tossicu et ama
ritud⁹: q ea p hoꝛ seruie ottenu
duo stissimate cotturbabat. ¶ Nunc
uero ego gratis de tantis pusillis
exo redditq uobis: mus desideꝛi
ab deuotq sum: mus me profectus
pauo. ¶ Quoꝛ uno meritis: uolo
mue studys et salutu. ¶ Quodq
audiu ceptu i tantis me exce
pistis. libenter quide accipio: et
digniu arbitroꝛ i ꝛeꝛuptu poti⁹
ꝛesumture sermone: q nosse oꝛ
dini quippia. Vereoꝛ aut ne dis
suetu p id tpis ann. et distentu
du habitum no solu ad ta diuer
sa. sed etia ad ta indigna: digni
tas materie prout oportet no ad
mittat. Sed si quid hec. hoꝛ vo
bis do. poteꝛit et fidei obsequio
meo deꝯ etia qd no hec dare.
ut dem. Si no: culpetur sane i
genu no voluitas. ¶ Loq⁹ autte
uti merito debem⁹ nisi fallor ꝯ
est. Certi diligunt te. ¶ Qd aut ꝯ
explanare utpiam⁹ quid sit. vide
amicus cui⁹ sit: quisna hoꝛ ui
deliret dicat. A nobis nusq; exigi
tur: quod auctor no loquitur.
Et fortassis meli⁹ adolescentulis
id dam⁹: ut suis verbis et hoꝛ
addant. Siquide cu dixissent ex
ultabim⁹ et letabim⁹ in te. mee
mes uberu tuoꝛ sup vinu: nec
dubiu qui mihi loquebatur: co
tinuato sermoe hoꝛ quoq; i seruit.
ui diligunt te. Puto propter alu
quas de nuo iparu que no ide
ꝛepent licet quem nuce videret
que sua sint queretes et no abu
lantes simplicit⁹ necq; sinere: ꝛ
speciali gle mus laudetes et cap
tates occasione murmurandi ad
uersus eam. ex eo minimu qp so
la i cellaia ihoisset: qd no est
aliud nisi qd aplius aut pusillu in
fidelis sibi. Ipse sunt deiq; quibz
exprobrantibz subinde pro se sa
tisfacere cogitur: ubi eis ita respo
det. Nigra sum sed formosa filie
ihlm. Itaq; propter murmura

tes et blasphemates dnr. ab hys
que bone que simplices q humiles
et masuete sunt: ab hys inquā di
spose tosolandi tpa. vñ diligunt te.
Nō sit tibi inquūt cura de inqua
rephensioe blasphemarū habitum:
cū constet qz vñ diligut te. ¶ Dō
prosio tosolando est. cū blasphema
nnu a malis infantes: si vñ
diligut nos. Dio suffiat aduersꝰ
os loquentiū iqua: optimo honoꝛ
cū testimonio tostie. In dno laudā
bitur aia mea: audiat masuetꝰ
et letent. Qz masuetꝰ inq̄ letentur:
masuetus platea: et eq̄nimiter
audio quādq̄ i me iactare voluerit
liuoꝛ pditaꝝ. Ergo i hoc sensu
puto appoitū: vñ diligunt te. Ner
absurde vt estimo: cum ubiq̄ pe
ne i choro adolescentularū tales i
ueniam: q acta sponse turpose ob
seruent detrahendi no imitandi
causā. ¶ Torquetur in hoīb sermoꝛ
suoꝝ: malis pastunt. Videas a
liulae seorsum couenire sibi. et
sedere puter: moꝝ qz laxare pro
caces linguas i detestandū sūsur
ru. Una tm coniugū: ner spurca
tulū intredit i eis: tanta e libido
detrahendi. audiendi ue detrahere.
Ineūt fabulā itate ad maledicendū:
discordes ad discordia. Coniurant
int se iniquissimas amicitias: et pa
tosentanee malignitatis affectu ce
lebratur odiosa collatio. Haut
secus etiere quodā pylati et he
rodes: de quibꝰ narrat euāgeli
um qz facti sūt amici i illa die: hoc
est in die dnice passionis. ¶ Cone
nientiꝰ sic in unu no est dicendum
rena nia dicitur: sed magis propi
nare et diligere salute demonꝝ:
dū in portentis lignis alioꝝ pdito
ribus aliorꝝ animes itrantem mor
te libenter exinpuit. Cur quippe
unꝰ prophām iterat mors p fenes
tras nras: cū pruriētes auriꝝ
et oriꝝ letale poculū detractionis
iuste nob̄ ministrare cōprendim9. Ne
pemat aia mea i cōsilio detrahe
ntiū: qm deꝰ odit eos: dicere aplꝰ.
detractores deo odibiles. Quia sinaꝝ
deus ipe i psalmo loques. audi
quo cōsumat. Detrahebat inquit
proximo suo. hunc psequebar. Ner
mirū cū id principue unū caritate
que deꝰ est et quide reteris animus
inimicare et psequi cognoscit: q
admodū nos quoq̄ potestis adiu
vare. Dis qui detrahit primū qde
scipm prodit vacuū caritate: de
inde quid aliud detrahendo itendit:
nisi is cui detrahitur vemat
i odiū vel cōtemptū apud quos
detrahit: Sicut ergo caritate i pri
mis qui se audiūt lingua maledici:
et quatū i se e exacerbat fundituꝝ
extinguit. Nō solū aut: sed et ꝫ
absentibꝰ inimicꝰ ad quos volat
verbum forte p eos q prius fuit
pximē cōtigerit. ¶ Vides q̄ fa
cile et i breui igente multitudine
malorum voluntes seruo
labe malitie huiꝰ ifluere possit:
propterea dicit de talibꝰ prophetꝰ
spūs. Quoꝝ os ām maledictōe et
amaritudie pleniū est: veloces pedes
eoꝝ ad effundendū sanguinē. Vngi
cū veloces: q̄ voluntes audiūt ser
mo. Unus est qui loquitur et u
nū tm verbum proficit: et tame

illud unu ubu uno ꝛ monieto multi
tudis audieru du auues istuꝛ. aiab
interfuit. Cor siquide felle luoib
amaru. p lingue istrumetu spargẽ.
mp amara nõ pt: dulce dno.
Ex habudatia cordis os loquitur.
Et sut spes pestib hui du aly
quide nude atq; uveueretes ut
ꝛ buccã veneꝛit uuy euomat de
tractoꝛib. Aly aute quoda simula
te uẽundie fuco conceptu malic
am qua uerme nõ pnt. adumbꝛe
uerut. Videas alta pmitti sus
pua: sic p quada cu grauitate et
uerecundia. uultu mesto. dissis sup
nis et uoce plangenu egredi ma
ledictoẽ: et quide tanto p suasi
bilioꝛe ajto tꝛeditur ab hys qui
audiut corde iuuto et magꝭ coꝛdo
nis affectu. ꝙ malignose proferri.
Dolco mꝭ uehemeter pro eo ꝙ
diligo eum satis: et nu ꝙ potui
de hac uoce corrigẽ eu. Et alub.
ubi quide aut bn coptu fuerat
de illo sud: sed me nuꝑ uno
tuisset. Ut quis p alteru patefie
ri nõ est ueritatem negare nõ possit:
dolens dixi: uenia ua t. Et ad
dit. Grande dapnu. Nã alias q
dem ꝛ plurib; ualet. Ceteru m
hac pte ut uerũ fatear: exuisai
mime pt. Hys grauis adiuncta
malignu uirus cõmendatis. ueñ
tamus ad ordine explanadu: et
demostremꝰ q simꝰ hoꝛ loco stel
lifedi uti. Non ei aduitor sentie
quepia ꝛte intelligẽte sedm coꝛpꝰ
uoꝛ dicꝰ eos q sponsa diligunt.
Propter demuanda a nobis est.
spiritalib ꝛ. ab cordis ꝛe uirtudo.
Cpus est qui loquitur: spiritalibꝰ
spiritalia coparis. Ego sedm aiam
no sedm reuelata et reuelanda ma
iestatem deus hoiem utm fecit. Ad
ymagine quippe et similitudine sua
creauit illum. Ipe uero q dixe
dum psallis. uirtus dns de gnõ:
et nõ est magnitas ꝛ eo. Virtus magꝭ
deus utm facit hoiem silem sibi:
id e sine iniquitate sicut no e magꝭ
nitas in eo. Porro iniquitas cordis
e nõ carnis uitiu: ut p hoc uitiu
nocebis ꝛ spiritali portione tui et nõ
ꝛ crassa lutea ꝙ substantia. dei simi
litudine cõseruanda siue reparada.
Cpus ei est deus: et eos qui uo
luit silẽs ei uel psuadere uel sci
oportet ihrare ad rez: atq; in spiu
id actualiter negoty. ut reuelata fa
cie speculates gloriam dei ꝛ eã de yma
gine trasformemꝫ de claritate ꝛ clu
ritate. tanꝙ a dño spu. Quia
et corpois statura dedit hoi deus
utram: forsan ut ista corpoea ex
teioꝛis uilioꝛis ꝙ uirtudo figmeti.
hoiem iteioꝛe illu q ad ymagine
dei fruis est spiritalis siue seruande
uirtudis amonet: et deꝛoꝛ limi
deformitate augẽt ai. Quid ei
deꝛeq: ꝙ curuu uro corpore ꝛe
re aim: q uersa res e et feda.
luteu uas qd est ꝛo coꝛpꝰ de terra.
oculos hꝛte sursum celos libe sus
pirare. celoꝝ ꝙ luminibꝰ oblectare
alienis: spiritale uero celeste ꝙ re
atura suos extraio oculos ꝛ. mt
nos sensus atq; affectus traheꝛe ꝛ
terram deorsum: et q debuit nu
triri in roseis. hereꝛe luto tãq;
ima de suis. et amplexari sterco
ra. Eripe me aia mea: pro

dina patrona iungutasse sūtudiez
Erubesce uolutai in cero: q̄ de
relo eb. Erubesse aia mea aut
corpus: i mei cosideatoe. Creata
creatr sūis vta. me quoq; attepsi
ti adutoriū sīle tibi: utiq; stdm
limam eta corpore uirtudis. Q°
utiq; te uertab sue ad deū sur
sum. sue ad me deorsū. neo siqui
de tarde sua pmq; odio ynit: u
biq; ostrit tibi spes decoris tui: u
biq; pro statu tue dignitatis yeb
de magisteio sapie sathanae amo
nitoem. me ergo mea qua tu
yra astepsi retinede et seruande
progatiua; tu quo no cofundeis
amissse tua. Cur sua in te con
ditoe mtuet; q̄ abolita sūtudiez:
au tua tibi i me coseruet assidue
q̄ vepsentet. Iam oe adutoriu
q̄d tibi ex me debebatur: uer
tisti tibi i cofusione. Abuteis ob
sequio meo idigne: yuanu corpq
yabutas bruto et bestialis spūs.
Istulsimoi ergo amue aie non
pnt diligē sponsa: q̄m no sunt
aiu sponsi mundi. Qui uult hoc
amicq ee hui mudi: inimicq dei co
stituit. Ergo queue et sape q
sunt sup terra cupiditas aie est:
et e uerone meditai aut desde
rade que sursum sūt uirtudo.
Et ipa ut ptia sit: i sensu diffi
matur et cosensu. Rem ueneā
te dixeri. si uerte i oiez sentias:
et fris non dissentias. Imisibul
i statu. nitet fides et actio. Rec
tu iudica: si fide catholica et ul
tum ope probaueis. Si quo mi
cupiti cenſere no dubites. Sit
nepe halies. Si vte offers et vte
non diuidis: pcasti. Recte quide
quodcuq; hoc offers: vte aut ab
alterutro no diuidis. Noli ee iste
oblator: et ptaaus diuisor. Quid
diuidis actu a fide. Inique diui
dis: fidem ptimes tua. Na fides
sine operibz mortua est. Ayung me
tuu offers deo. Si ei queda fidei
pura aie deuocio est: quid fides
q̄ no opatur ex dilone? misi ruda
uer examine. Bn honorab dm
munē feredo. Bene placab. tue
fidei iuersetor. Quo hostia pa
cifica: ubi tam feua distordiae?
No miru si tuum asurrexeit i fiez:
q̄ sua pius ordeat fidem. Odi
mirabis o tuum si ad tua no resi
puit munera: qui te despuit.
Hoc miru si no respuit ad te: qui
ta es duisus in te. Si manu dab
deuotionis: quid aim dab luoi.
Non rotulas tibi dm distorta reni
nio placab sed pectab; et si nodu
quide ipie feriedo. sed tu dude
do no vte. Et si nerdu frinda: ta
ti fidei rida teneris. Nunquid uob
uel qn manu porrigis deo? cui
cor i terra tralyit luoi et frui
odii. Quo uobis ex fides mortua. ex op̄ inoz. ex nulla deuotio:
multitudo multa. Erat quide
i offerete fides: sed no in fide di
uino. Rta oblatio: sed crudelis di
uisio. Hoc fidei e segnis cupidi
tas. Credis in xpm. fac xpi opa:
ut uiuat fides tua. Fidem tuam
dilato animet: actio proxi. No
cruciet tyrannu op̄: q̄ fides relo
tui eiyit. Cum te dns in xpo
maneve: debes sicut ipe habula

ea

cū sint

ut et ꝓpe ꝑdiaē. ¶ Si ꝓpria
ꝙ̄ queīb⁹ ꝓfoten iudeꝰ abſten
detraīb⁹. repois ledeī te: hoc ꝙ̄
no fecīt. ¶ Cōfiteīb te noſſe deū:
frīb aūt negas. ¶ Non vre plac. ſi
ipe ligniam xp̄o: alīam dedifti dy
abolo. Audi ergo quid dicat. No
ipe labīs honorat me: cor aūte
ei⁹ longe ē a me. No es profto
vnus: q̄ ita no vre duobus. No po
tes attollē caput pſſimū dyaboli
uyo. No te ſubrugē puales: cū
dnatur iiquitas. Iniquitates tue
ſuppoſſe ſunt caput tuū: et ſicut
ong ꝯiue ꝯuate ſūt ſup te. Inīcas
dei q̄ ſedet ſup talētum plubi. ¶
Videaīs q̄ non ſinat vīm hoiem
fides ecīa vra. q̄ no opatur ex di
lroe. At qui ſn dilroe eſt: no ha
bz vīm dilygat ſpoſum. Sed ner o
pa q̄us vra. vīm cor eſſice ſuſ
ſicīat ſine fide. Cuius ei vīm hoiez
dicat no placere deo. Sine fide
aūt ipoſſibile ē placē deo. Cui
no placet deo: no pt illi placere
deus. Nā cui placet deq̄: deo diſ
plicere no pt. Porro cui no placz
deq̄: ner ſponſa eiq̄. Quo ergo
vnus: qui ner dīm dilygit ner ec
clīam dei. cui dicitur vīm dilygit te:
Si igitur ner fides ſine opibz nr̄
opa ſine fide ſuſſicīat ad animā
vitudīe: nos q̄ m̄ credim⁹ fides. ꝫm
vras ſtudeam⁹ facē vias nras et
ſtudia nra. Renouem⁹ corda nra
in maīb⁹ ad dīm. Ut toti vīm iuēi
amur: et fidei nre vitudiez vras
actibz coꝓrobates. dilectores ſpoſe.
dīlā a ſpoſo ihū x̄o dño nro: q̄ eſt
benedictus i ſcla. Amen. ¶ Incipit xxv. ꝫm.

Ecce quod dixera i ſer
mōe q̄ emulus lateſce
tibz ſponſā vnde rogat:
que coꝓe quide de nūo
adoleſcentula vīi ee videtur: alio
quin longe ſunt. Aut nepe. Nigra
ſum ſed formoſa filie ihrlm. Patz
q̄d detraīēt ei: ingrediem ipro
panteb. ¶ Sed adiūte ſponſe pa
tiena ac benignitate. Nō mo ei
no reddidit maledm pro male
dicto. ſed iſup benedixit. filias ihrlm
porans: q̄ magis pro ſua nequina
filie babilonis vel filie belial: a
ſi q̄d aliud nomē ipropery otiuꝰ
viſſet. appellai meruerāt. Bene
didicerāt a propha ymo ab ipa
ītione q̄ docet ſuauitate: cala
mū quaſſatū no cōtereduī. et li
nū fumigans no extīguiedū. Pp
tēa no putauit apl⁹ uuitādas
ſatis remotas q̄ ſe: ner quidq̄
addendi ſtimulis iudie q̄ torque
bantur: magis aūt cū hyb q̄ ode
rūt pacē ſtudūt ee pacifica: ſnies
ſe ecīa i ſpietibz debuiſſe. vt aliut
ergo nras fauoūbili demulcē ta
bulo: qua cure ſunt ei ſuma
vti ponq̄ opa dare ſalutī. q̄ prope
placom. Qibz quide optrandi eſt
iſta pfectio: prope aut optimoꝝ
forma e platoꝝ. Stūt quippe hoi
fideles q̄ preposīti lāgueū ſibi
creditum aiarū curam: no propa.
Cumq̄ ī eternū murū ciuitatis
illarum quercule vouīs idūo dep
hedūt. et ſi m̄ros uſq̄ ad cōuu
la et cotidianas prorupētes: me
dicos ſe et no dnos agnoſcētes. pa
rant cōfeſtim aduersus frenetim

die non vndram sed medium. ℍ
ipsum vnio cui sponsa filias ihrlm
dicat eas ipas quas maluolas sus
tinet atq; maledicas. videlz cui
blando sermoe delinit murmu
rantes. ꝯmorem sedet sanet luo
ve. ℭ Scriptu est ei. Lingua pau
fira. ꝯpescuit lites. ¶ Alias vero fi
lie veuerã ihrlm quodam fuit que
huiusmoi sunt. ner falso ita eas
notat sponsa. ℭ me ei propter
sacramenta eme q indiscrete q
dem malu cu homs suscipiut. sue
propter fidei eque eem cõfessione.
sue ob fidelium corpalẽ salte sone
tatem. seu etiã propter spẽ future
salutis. a qua oio no sunt q̃ dub
quunt. uel tales desperande. q̃mu
libz timat desperare. nio mirgrue
filie ihrlm cioiant. ¶ Videam
ia quid illud fuit dicere. migra su
ꝑ formosa. Nulla ne i hys verbis
repugnatia est. Absit. propter
simplices dico q̃ inter coloꝛe et for
ma discerne nio nouerut. cu for
ã ad cõpositoem ꝓmeat. migredo
coloꝛis sit. No de deniq; quod migra
e. ꝯtinuo deforme est. Migredo
verbi causa i pupilla no dederet.
et migri quida capilli i ornamentis
placent. et migri capilli candidis mul
tis etiã decore augeat et gratiã.
Cur nõ quoq; sancte aduertere e
a vebz inumeris. q̃q̃ sine nuo q
ni sup fine quide sunt vepres dero
loia. a cõpositoe veo decora. ¶
Saltz fortassis no pt ee sponsa
cum pulchritudie vtiq; compositois
meno no care migredis. sed sine
a loco peginatois sue. Alioqui eit
cu sibi in ꝓria ea exhibebit sponsꝰ
glie gloiosam. no habente macu
lam aut rugam aut alicui huiusmo
di. At veo siue si dicet q migredie
no inet. scipam reducet. et ven
tab in ea no eet. ℭ Vobre ne mi
veis quia dixit migra sum. et vir
sum michi omnino q formosa sit glo
riatur. Quo enim no formosa. nu
dicitur. vei formosa mea. Cu
aut dicitur. veni. nodu ꝓuenerat.
ne forte quis puter hoc dicio non
quide huic migre q adhuc laboat
ꝓuenedo a vna. sed hic illi q ia pro
fy absq; migredie veit in ꝓria.
¶ Sed audi vnde migra. et vn
formosa se dixerit. An migra qde
ob tetram conuersatem qua pus
habuit sub ꝓnape hy niuda. vna
ymie tiestris hois adhuc portans.
formosam veo de celestis siluitudie
qua postea cõmutauit. adulas ia
i nouitate vite. ℭ Sed si hoc est.
ciu no magis de ꝓterito migra fui
et no migra sum dicit. Si cui th
placet hui sensꝰ. id qd sequitur si
cut tabernacula redar. sicut pelles
salomois. sic opz itelligi. ut de te
teri quide conuersatoe redar. de
noua veo salomois se dicit taber
naculu. ℍ et ei ee pelles qd ta
bernacula propria ondit dicens.
Repete uastata sunt tabnacula
mea. subito pelles mee. prius
migra sit. mutata tabnacula redar.
postea formosa sicut pelles ylois
vegis. ¶ Sed videamꝰ que ad
statu ponꝰ vite ponois vtiq; ꝑ
tinat. Si cosideꝰ hitum extei
oio ꝯꝛꝛ. eli quid sane e q̃ sit hui
lis vtiq; et alieno. et quada neg
ligis ituria. cu tame ideptide ita
reuelata sane gliam dei speculan
tes i eande ymagie tꝛasformet
de claritate in claritate tamq; a dñi

ipū: none tmaglibz thō aia meito
nobīs videt videre posse videre
exprobratiuz sibi migrediez. migra
sum sed formosa. Quis tibi de
mīgz demerem aiam et migra pul
et formosam. Epistole iquit q
ues sunt: ꝑ pīna corpis ifirma.
et sermo cotemptibilis. Paulꝰ hui
eāt ira ne paulu q filie izrlim de
pīna corpis estimatis. et tamē
derelocem deforme ꝙ cotemptibz:
qua rerūtis homunculu affluentē
ꝛ fame et siti in frigore et nuditā
te ꝛ laboribz plūmis ꝛ plagis supi
modi ꝛ mortalz frequetet. Hec
sunt q denigrant paulū. Pro
hūmodi doctor gentiū reputat
igloriūs. ignobilis migrer obscu
ra: tamē deiꝙ pīpsima hui mu
di. Ecce nonne ipse est qui va
catur in padisum? q unū alteru
ꝙ pambulans usq; ad tertiū
sui pūtate penetrat celū? O
vere pulchra aia qua et si ꝛ
firmū habitatorem corpusculū qui
themodo celestis admittere no des
pexit: angelica sublimitas non
erubuit: claritas diuina no repulit.
Hanc eos migra dicitis? Migra
ē sed formosa filie izrlim. Nigra
ꝓ: formosa dīno ayleto ꝙ iudi
no. Et si migra est: formosa ē.
Sīn aut pro mimo ē ut a quo
lis iduatur: aut ab hys q stolis
fame iduūtur. Homo siquide vidz
m fame: deꝙ aut vestitus cor.
propter ea et si migra foris sed intꝰ
formosa: ut ei placeat cui se pro
bauit. Nō ei vobis: quibz sic ad
huc placeret. xpi seruꝰ no erat.
Felix migredo: que meis cādore
pauit. lume. fue. cesie. puitate.
Audi deiꝙ q ꝙ prophām deꝙ p
mittat ifluxū migroꝝ: quos a
humilitas ꝙme aut cautatis zelꝰ
tamquā solus estꝰ derelocasse
videtur. Si fuerit aut pīa vestis
ut tomīnū: quasi mꝝ dealbabit.
Et si fuerit rubra quasi vermiculꝰ:
velut lana alba erunt. Nō place
cotēpneda i sīs extēa ista migre
do. q cādorem optatur mitui: et
fede pīnde precipat sapie. Candor
est em vite eterne sapia. ut sa
pies dissimt: et cādidam oportz
ee aiam. i qua ipa fede elegit.
Ro Si aia ustꝰ fedes est sapiene:
haut dubie dixeri aiam ustꝰ ee
candidam: et fortassis ustoria ip
sa candor e. Instrus eāt paulꝰ:
tu vepota studeat cotō ustrie. La
dida peinde paulꝰ aia erat et sa
pientia sedebat i ea: ira ut sapiaz
loquet inter pfectos: sapiam in
misteio abscoditam. qua neo pīn
cipū hui mudi aymouit. Porro hui
m eo sapie ustrie ꝙ cādore mig
do illa exteior de pīna corpis
ifirma. de laboribz plūmis. de le
siuijs ac migilijs multis: a qbꝰ
batur aut gmeretur. Ideoꝙ
et qd migru ē paulꝰ. strenosius
est oi ornatu extristeto: oi extra
vegio cultu. Nō compabitur ei
ptalibz pulchritudo ranis: no
auis vtiꝙ intrida et avsiua: no
facies colorata. anima pulcher
m: no vestis pciosa. obsequia
vetustati: no auri spes. splendor
ve yemani seu neꝙ talia: q
cia sunt ad corruptoem. Tajet

to p̄ōnde oīb⁹ tuta ſtoꝛ ſpreto ⁊
natu cultuꝝ ſ̄ꝑfluo exteꝛioꝛ⁹
ſu hoīb⁹ qui tecte coꝛꝛumpit⁹: oi
ſe diligenta plꝰ et ornat⁹ exto
lendo ⁊ deꝛogando ſteꝛioꝛ illi q̄
ad ymaginē dei eſt: et renouat⁹
de die in diem. Cum ſint ei. deo
nō poſſe ee quidq̄ acceptꝰ ymā
gine ſua: ſi ꝓpꝛio fuit veſtitu
ta deꝛoꝛ. Propt̄ea et oīb⁹ gloꝛiā
eoꝝ mtꝝ non ſoꝛoꝛ eſt: hoꝛ e no
n flore fen. aut⁹ oē uulgi. ſed
i dño. Unde et dicit. Glā mea
hec e teſtimoniū cōſcie mee: q̄ in
ſcie ſolus ſit arbiteꝛ deꝝ. cui ſolꝰ
placē deſiderant: et cui placeꝛe
ſola uēā et ſuma glā eſt. Non
mediocꝛib⁹ plane e glā illa q̄ mtꝝ
eſt. i qua glāꝛi dignat⁹ et dns
gloīe: dicente dauid. Oīb⁹ glā
eius filie regis ab intꝝ. Et tuoꝛ
ſua nuꝝ gloꝛia: dum ea habet
i ſemetipo. et nō in altēo. At
nō i ſolo foꝛtaſſis tādē interno.
ſed i exteꝛioꝛ quoq̄ mīgredie gloꝛ
riandū: ne quid oīb⁹ ſtis depeat:
ſed oīa coopent⁹ in bonū. Non ſo
lum igit⁹ i ſpe: ſed et gloꝛiam
ſpz i tribulatoīb⁹. Libenter aut gl̄ābor
i infirmitatib⁹ meis: ut i habit⁹
i me uirtꝰ xpi. Optanda infirmitas:
q̄ xpi uirtute cōpetat. Quib⁹ da
bit michi no ſolū infirmari. ſed et
deſtitui ac deſiꝛē pēitꝰ a memet
ipo: ut dñi uirtutē uirtute ſtabi
liar. Ita uirtꝰ i infirmitate ꝑfi
citur. Denuꝝ aut. Ne infirmoꝛ
tur fortioꝛ ſu et potes. Odē cu
ta ſit. pulchꝛe ſponſa cōuertit ſe
ui ad glām qd ei pro opꝓbꝛio
ab emulis ingꝛatur: no mo foꝛ
moſam ſed et nigꝝ eē ſe gl̄iat⁹.
Non ei erubeſcat nīgredie: qua
nouit p̄ceſſiſſe et in ſponſo. Cui
ſimilat⁹. q̄te cata gle eſt? Nā ſtin
q̄nde gloſius putat⁹: q̄ xpi por
tare opꝓbꝛiū. Unde uox illa gaſa
exultatois et ſalutis. Abſit michi
gloiaꝝ: niſi in cruce dñi mei ihu
xpi. Grata ignominia cruis: ei q̄
cruciſixo i gloꝛiat⁹ no eſt. Nigredo e:
ſ forma et ſilitudo dñi. Vade ad
eum yſaia: et deſtitꝰ tibi quale
i ſpu illū uideit. Que nanq̄ alu
dunt uiꝝ doloꝛib⁹ et ſiete infirmita
te: et q̄ no eāt ei ſpes uite q̄ de
coꝛ? Et addidit. Nos putauim⁹ eū
tamq̄ leꝓſū et pꝛuſſū a deo et
humiliatū: q̄te aut uulneat⁹ eſt
ꝓpt̄ iq̄uitates nras. et attꝛit⁹
ꝓpt̄ea ſceleꝛa nra: et liuoꝛe
eius ſanati ſum⁹. Ecce unde nigeꝝ
dicit et aliud ſm dauid. ſpēoſus
forma ꝑ filios hoīm: et totꝰ i ſpe
ſo. q̄d ſponſa de ſe hoc in loco teſta
ta eſt. Num tibi ute et ipe uide
ſtrim ea q̄ dra ſunt emulis poſſ
uide indeis: nigeꝝ ſu ſed formo
ſa filiꝰ ihrlm. Nigeꝝ plane cui
no eāt ſpes uite deꝝ: nigeꝝ
q̄ uermib⁹ et no hoīe: opꝓbꝛium
hoīm et abiectio plebis. Deicit
ſemꝑ ſcrm ſuum: et nigꝝ dicit
uerax. Intuere ſane palmas ꝑfo
ꝛatas plagis liuidis. ulceꝛu ſanie.
pallidis mortis: et nigꝝ uel tur
pioꝛ ſtatebē. Intuere etiam
apls eunde ipm quale i mōte
ꝓſpexerit: aut certe angelos
in quale ꝓſpire cōſueuerant: et
mirabiliꝝ formoſu mirabere.

Ergo formos⁹ m set nigra propt̃
te. Q̃ formosum est ī mea forma
te aymosto dñe ihū. nō ob dina
tm quibz effulgeb miracula: sed
et propter veritate et mansuetu
dine et iustitia. Vtus q̃ te m hyb
yorem mter hoiēs rouerfate dū
ignē observans: semp̃ pbz pro
puibz nmitatore tuu. Hor ia bn
tudinis nunq̃ formosa tua p̃
minas sue dñs asteput: ner qd̃
formosum e tu nmutau pigra:
ner qd̃ mgrū sustinē cōsupa. Vn
et dicebat. Nigra sū sed formosa
filie ihrlm. Et addidit similitudiez
sicut tabernacula redar: sicut pel
les salomois. Vt quid obstruis e:
ner utiq̃ audu oio fatigans. Ha
betis temp⁹ ad pulsandū: si no
dissimulans adeū qm reuelat
mistria: ner nitrahitur aptue q̃
et ad pulsandū nutat. Ipse e ei
qui aptit et neo claudit: sponsus
eccle ihūs xp̃us dñs nr: q̃ est
bndus m scla. Amē. Sermo xxvij

Sicut tabernacula redar:
sicut pelles salomonis.
Hmr impedu: quia de
sqt hic sermo supior. Ho
expitatis audire qd sit. et qualiter
ei qd̃ proxie tractatu est explo
rapiet̃: qr sllitudo est. Pt hor
ei ita subiūctu fuisse: vt utraq̃
ps sllitudis ad id totū videat qd̃
ibi pressēat mgra fu. Pt et ita:
vt duobz illis duo istā i. singulis
singula reseruatur. Ille seruo sm
plunor: iste obscurior est. Sed
teptem⁹ utriq̃: et prius quide
huic qui difficilior appet. Ho aut
i duobz pmis: sed i duobz dutaxat
extremis difficultas e. Na tedar
quide qd̃ mterpitatur tebre ap
te satis tu mgredie roueine vide
tur: sed pelles salomois ni for
mositate no ita. Posro tabernacu
la i eande mlyloms⁹ rouuvere
tocleuia quis no videat. Q̃d
ei tabernacula mst nra sut corpa:
i quibz peyrnamur. Ner ei hic
habem⁹ manēte ntatem: sed fu
turam mquim⁹. Sed et milita⁹
i eis tamq̃ m tabernaculis. prosq̃
poletes ad dnm. Deū q̃ miluia
e vita hoīs sup̃ tram. Et q̃dm
militam⁹ i hoc corpe: peyrmam
a dño id e a luce. Nam dñs luy
est: et ī quātam quisq̃ ni eo non e
i tm i tebris est hoc est m tedar
Hebulem promde vere illa aymos
tat sua. Hen mihi q̃ incolatꝰ me⁹
prolongat⁹ est: habitauī ni ha
bitatibz tedar. multu incola fuit
aia mea. Est ergo hoc tabernacu
lum nr corpus no cuius mājo
aut ingrediente dom⁹: sed aut taber
naculū militantis aut stabulū
viatoris. Est q̃ia hoc corp⁹ taber
naculū et tabernaculū tedar:
q̃ minuū aiam quasi obtectu sui
nrui scripturis ateri nus fraudat
aspu: ner sinit eā vidē illud n
q̃ spōsulū quodda et ī enigmate
no aut facie ad facie. Videt ne
unde ecclē mgredo: unde pulch
rimis quoq̃ aliis nonulla vu
bigo mhesit: De tabernaculo
quidē tedar de extremo laboī
ose milūe de dultimate mistē
incolatꝰ. de angustijs exulpnos

ente. de corpe demq; tranſiit et ſimi-
quia corpꝰ quod corrumpitur aggrava
uat aiam: et deprimit terrena mhabi
tano ſenſum multa cogitante. Prop
terea et cupiit diſſolui: ut corpe
leuate xpi audent in aplexꝰ. Un
et gemens una de miſeris anchat.
Infelix ego homo: quis me liberā
bit de corpe mortis huiꝰ? Sat m
mirum que humiſmoꝝ eſt. q̄ no poſ
ſit in tabernaculo redar tuere
ad murum tranula aut ruga. no
ſtulamq; anteedit. et cupit ex
ue ut ſe poſſit exuere. Et hetuo
nus ſponſa mea ſe dixit: ſicut
tabernacula cedar. Sedei
quis formoſa ſicut pelles ſalomo
nis? At neſcio quid ſublime ar
canum ſentio: hys pellibꝫ uolu
tu: q̄d mime auſim dio contingē:
niſi ad nutu ſane ipiꝰ qui vepo
ſuit et ſignauit. Ego nimirū.
Cum ſtruator e maleſtatis: op
primetur a gla. Suppſedeo uult
et diſſero. Nobis interim tuue
eūt ſoluto ipetrāe fauore mus
patz: ut eo alacriores quo fide
riores vedeamꝰ ad id quod atten
tioribꝫ egeat dis: et fortaſſis i
ueniet pius pulſator q̄d temerarioꝰ
ſtruatorē non poſſet. Dīn q̄ et
meore fine impar: et calamitas
qua pauor. Quouſq; ei diſſi
mulo? et ymis q̄ intra meinet
ipm abſtrondo triſte petto adu
xit interiora depaſcit? Clauſus
lacus ſeruit: ſeuit atrius. Qd
multis et natura huic. q̄ m amari
tudine ſum? Dis doloris abdu
xit interdem: et indignato dm
ebibit ſpm meu. Subito ſiquide
illo p quie mea i dno ſtudia ut
cuꝫ libeā ee ſolebant: ſimul et
tor meu deſeruit me. Sed ui
ſem ato. ar diſſimulaui uſq; huc:
ne affinis fidem tūte uideretur.
Deuoꝫ plozatibz alys. ego ut ad
uitere potuiſtis ſimꝰ oculis ſenuꝰ
ſum tuſum fimꝰ: ſimꝰ oculis ſe
ti ad tumulū: quouſq; tuta per
anta ſunt exequiaꝝ ſolepnia. In
duꝰ ſacerdotalibz ſolutas: ei o
racoes propio ore repleui: terra
maibz meis ex mōe ien ſup dilī
corpus terrā mor fudi. Quime
iuebant: flebant: et mirabant
qd̄ no fleve ipe: ani no illu qui
dem ſed me ptoꝰ q̄ illu amiſiſſe
oēs miſeraretur. Cuꝫ ei vel ſer
ueū petꝰ ſup me ubi no mouebꝫ
q̄ uideret yheraudo ſuppſtite: Cor
dampnu: ſed pro meo nō repu
tabitur ifortuno. At ego qui
bz poteram mihz fidei velustabar
affirm: rutens vel iuuꝰ no mouei
ſtruſtra additione nē. Emueſtra
tus debito. rodiroꝫ uſu. poteruꝫ
uiſſu. uidno uſu. flagello terribi
lus. dm volutate. Pro humiſmoꝝ
ſp ex tuc et deiteps eyem a meꝰ
raſo no mduly mulo fletu. nul
tu tame turbatꝰ et meſtꝰ. Ner
potui ipave triſtare. q̄ potui lae
me: ſed ut ſtipiu e. turbatꝰ ſu et
no ſum locutꝰ. At ſuppſtus dolor
alacus ūtorſum vadicauit: eo ut
ſeno acerbior ſtus: quo no e ex
ue pmiſſꝰ. Fatear tutꝰ ſu. Exe
at nūc eſt ſoāz: q̄d mihꝰ pauor.
Exeat ſane ad oculos filioꝝ qui

lacrimis ꝯmoda planctu ꝙ uanius
estimet: dulcius ꝯsolentur. En
tis o fily. ꝙ iuste ē dolor meꝰ: ꝙ
dolenda plaga mea. Ceymtus
nepe ꝙ fidꝰ comes deseruit mei
via hac qua ambulaba: ꝙ tutu
ad mira. ꝙ no seyms ad opꝰ: ꝙ
suauis ad mōēs. Quis mea multi
pneressaiꝰ: aut eq dilectus ego. Ihe
cūt gnē: sed religione ꝙ germanior
Dolete ꝙso thie mee: vos quibꝫ
ꝙ nota sūt. In summꝰ corpe eram:
et ille portabat me. pusillꝰ corde
eram: et ꝯfortabat me. Pugax
et negligens: et exhortabat me. Im
prouidꝰ et obliuiosꝰ: et ꝯmonebat
me. Quo m̄ auulsꝰ ē? Quo
m̄ raptꝰ e mātibꝫ ihu mains: ihu
dōm cor meū? Amauiꝰ nos i uita:
quo i morte sūmꝰ sepati? Amaiꝰ
sima sepano: et qua no posset alo
esse m̄si mors. Cui ei me tuus
tuū debuēs? Quo opꝰ mortis
horredū dilectū. Quis ei tu fu
au tumulo mutui nisi no ꝓpriisset
amoꝝ: m̄si tong suauitatis inimica
mors? Ah mors: q tnū rapiedo
mos furiosa premit. An no mors
erta mihi? Imo ꝙq mihi. cui
tuiꝫ di morte felicior uita seruata est. Duo ut tuies moiar:
et ihc dixeit uitam? Cūm mihi
me p̄mauies o austera mors in
te usu ꝙ furi. Nam uita sine furi
fuor mors. Demꝫ dupler ma
lum lugno panit sfurioso: sceuꝰ
et ignis. Ergo meis laboribꝫ nu
des. elogastī a me alii et proxi
mu: ꝙ maxie studiū erat si qn
erant furiosi. Cautus ꝓmde
mihi fuisset puluis uita ꝙ tua
ꝙ erauide frustrai ꝓnia: q̄ mecu
m dño studiox eāq̄ sollicitꝰ ihitator
fidelis adiutor. cautꝰ examinator.
Cui qso aut amauiꝰ aut amisimꝰ
nos? Diua ꝯdono: sed mea mi
seranda fortuna: no et illiꝰ. Na tu
caue fu si cauos amisisti: cauendꝫ
ꝙq̄ ꝙq̄ ꝓcepisti. aye tuō q̄nia ia to
solano miseri manet: post te q
minu solatiu meū. Planxa fuit pi
ter uiuiq̄ ꝓnctas corpm ꝓ mo
nu cordia: sed solu me diuio tui
nerauit. Cōe ad lucrum: ad tuste
et lugubre meum. Iu me tuisse
uit ue: i me ꝯsumaty e furor.
Erat amborꝫ alterutriꝰ grata ꝓ
pena. dulce ꝯsortiu sumꝫ colloq̄
ium: sed tātas utriusq̄ delinias e
go ꝓdidi. tu mutasti. Et quidem
inmutatus illiꝫ. retribuano multa.
Quato senoē gaudiox ad bndicto
rū tumulo ihabes certe ꝓ me
tabulo repositam t̄ xpi ꝓmia: nec
dispendiū sentis absentie tue a no
bis amplexꝫ admixtꝰ choiꝫ. No est
ignotum ad tuos tu. de nra quasi
subtracta tibi ꝓmia: tui aspectus siti
fuoꝝ ꝙ copia dns maiestatis in
duxit. At ego ꝓ te quid? Cūm
uellem scire quidna serias nuꝰ de
me illo tuiꝰ tuo medijs cruciatꝫ
tuis et preis: destituto te baculo
ihenitatis mee. Et tamē uiret
adhuc cogitatē de miseris mitteret
abyssum luis: atq̄ illo pelagio
eterne felicitatis absorto. Forte ei
et si nosti nos frēs tamē sed nul
lam no nosti: et qm diuersi i ꝓ
tenias dm. meoraiis ustinie cuis
soliis imeor mi. Ceteru qui ad
hec deo unus sponsus est. et i dinū
quieda totꝰ mutat affim: nec pti
ria sentie nec sape msi dm. et

qđ sentiu et sapiu deꝯ pleius deo. Deꝯ
autē tūtus est: et quanto quis o
ultior deo. tāto plenior tūtate.
¶ Porro ipassibilis e deꝯ. sed no
compassionis. tu proprīa miserē
ꝑ et ꝓeve. Cyro et te nate est de
misericordē. qui myēb misereōdi
ḡnus ita mime misev sib: et q no
pateiē. copateiē tn. Affectus quidē
tuus no est minuty. sz imutaty:
ner qm dm idustri cui tuā te ex
misti: et ꝓpi ei cura est de nobis.
Qđ infirmu e abiecisti: no qđ
piu. Caritas deiqz nuq̄ excidit. No
obliuiscēis me i finem. Videor mi
hi meū quasi audiē dicente. Nu
quid mr potuit obliuisci filiū utei
su? Et si illa oblita fuerit: ego
tn no obliuiscar tui. No expedit
prorsus. Ens ubi vertar ubi ia
ceam. ubi veligiis me: no est q
porrigat manū. Ad oe qđ emer
serit. vespino ad ghēandum aī
consueuerā: et non est. Heu mihi
ghemistro miser: sicut homo sine
adiutoio. Quē cōsulam i abiectus:
cui i aduersis fidam? Quis por
tabit onēa: quis pīcula propul
sabit? Nōne ecclīq̄ yvessq meos
ghēandi oculi anteibat? Nōne
tuū ghēandē pectq̄ tuve mee
quotus q̄q̄ anduriq̄ habebant?
fabulariq̄ mutuabant aīq̄ ut
yebant? Nōne i lingua tua illa
placabili et poteti di mea a ser
moibz stili frequentissime vedirabas?
et aīo reddebas pleno? Dns dede
rat illi lingua erudita: ut sciret
qm debēt proferre sermone. Ita
demiqz i prudētia vespondi suoz
et mi tyrania sibi data despp. et
domestīus satisfaciebat et exteis:
ut pene me neo vequiret: tu por
te ghēandi ocurisset. Ocurebat
aut adulterinis: opones se ne fon
te meū ocu crisauent. Et quibz
fane satisfacē ꝑ se nequibat. ygo
qđ utebat ad me: retros emute
bat. O unū idustriū. o aīa fide
lem: et aīo yevebat more: et of
fitys tractatis no decat. Quis ma
nua veressit ab eo manu? Si di
ues cōsiliū: h pauꝑ subsidiū re
portabat. Et quevebat q̄ sua
sunt: qui se medys ingerebat cui
ut ego nocuive. Opabat ei sicut
cār yiulium maiorem de nrā qui
ete firm: qui si nascēt ipe. Interdū
tn postulabat absolui et alteri
tedē: quasi q̄ melius mouderet.
Sed ubi ille inuenīetur? Ner petu
lanti aliquo ut assdet h eo offen
detmebatur assiu: sed solo tantu
tractatus. Siquide plus oibz laborā
bat et mīs oibz accipiebat: ita ut
pepe cum alys nōia mistraēt ipe
egrevet m pluribz: ubi ita cibo nu
peste. Denicq̄ cui se fetuet deres
pui propiquave. deꝯ mihi tu scis
qui ghtu m me fuit sp optatu qete.
michi itendeve vocē tibi: sed
ipluitu tenuit aortuꝯ. et volun
tas firm et studiu obediēdi: sup
bia abbis quiet et fris germana
dilio. Ita est. Crabs tibi fi de ci
fitu meoꝝ si quis e m dns studi
orum: tibi debeo si profeci pro
fiui. Tu mitigabaris et ego tuo bn
fitio feiatus fedebam michi: a
terte dimis sanctis obsequijs om
pabar: aut doctrine filioz unici
fedebam. Cui ei seruiq̄ ghi no
cem? cui te scive agete frus.
manū de extera mea. lumie oculoz

mozz pctg meu et lingua mea.
Et quide mdefessa manꝫ. oculus
simplex. pctg cōfitꝫ: lingua loqꝫ
udicii sicut scptii est. Os iusti me
ditabitur sapiam: et lingua eius
loquetur iudicia. Sed quid dixi
forsꝫ ageretem illu: quasi intenta
thyeraudus nesciret ar spualia ex
ps cet donoꝝ. Norut q illi no
uerut spuales. q̄ verba eoꝝ spūs
vedoleret: norut cotubernales q̄
mores eius et studia no tacne fu
pent: sed fervnevet spu. Quis il
lo vigilior i custodia disciplinc. q̄
i castigado corpꝫ suu districtior:
suspector i cotemplado subtilior i
disserendo. Quoties cu eo disse
rens ea didici q̄ nesciebā: et qu
doctuꝝ aduenerā. docto magis
abscss. Nec mīnꝰ dcmc: cu mag
nis ac sapietes turi idigni mihi
uidꝰ ex illo filii audisse testat:
No cognouit liatura sed huit liā
rum tuctore sensum: huit et il
luante spīm. Nec i maxis tm: sꝫ
i mīnis maxiꝫ cāt. Quid cnim
causa i edificijs i atyris ortis aqis.
cultus delicijs avtibz seu opibz vsi
tatoꝝ: quid iquā vel i hoc retu
tyne thyeraudi subterfugit pucia?
Cemetarijs fabris atyricolis ortu
lanis fullonibz atqz textoribz: fabile
mihi cat. Cumqz oīm iudicio oi
bz cet sapiencior: solus i oculis suis
no cāt sapiens. O tima multos et
si mīnꝰ sapietes. no ꝓ tanꝫ cet
illa maledictio: ue q̄ sapietes es
tis i oculis vris. Hcientibz ista
loquor: et ad hoc ꝓpā hys de illo
et malōā coptis. Quato tamen
sit tuus meus et frater est: hoc
mi seruꝫ addo michi vtilis i oibz
et pre oibz fiat? vtilis i puis et
i magnis: in quatis et publicis.
foris et mīnꝰ. Acceto ex eo pedeba
toꝝ: qui michi toto cvit. Solu
pene veliq rat michi prouisoris
honore et nomē: na opꝰ ape fa
ciebat. Ego vocabar abbas: sed
ille ꝓerat mi sollicitudie. Acceto
requieui i illo spūs meꝰ. ꝓ qꝫ
uebat delicias in dno: i pditate
libcrꝰ: crauc seruꝰ. ꝓ te lingua
michi mīꝰ frenetis sabria et ḡtia
quies: seruo effusior oro pinꝫ
uor. subiugor leo: et fervenor
asinus. Heu subiacꝫ eis: et her ora
simul. Ceu pue omis abiecte de
lice et letitie mee. Ia cure uvrunt
ia molestie lancinde pulsant et
angustie vndiqz: solum me vcp
pcrut. sole michi te absente ve
matcrut: solus sub tamina ihc
Aut ponē aut optim nitet est: q
tu tuos humeros subduxisti. Cui
mī tribuat cito mors ꝓst te. Na
pro te nolim: ne te tua fraudem
ylā. Porro supuue tibi labor et
dolor. Vita quoad vita i amai
tudie aie mee vita i meore: et
her sit mī cosolatio et meredo af
fligar. Non ꝓcram: et inuabo ma
nu dni. Cem manꝫ dni tetigit
me. Ave nicꝰ tetigit et ꝓcussit
no illu q̄ poterat ad requie. ave
omdit. cu sumdit ullum. Nuqz cu
ctissim quos dilexit: q̄ plantra
uit i utra? At qd illi vite ianua
fiat michi ꝓlixa est mors: me q̄
illa morte mortuu dicens. no hui
qui obdormiut i dno. Exite ex
ite lacme ia prude cupietes exie:
qz ab qui nobis meatu obstruxe
rat comeauit. Aperiantur cathe
rate misci cupitis. et evulsant

fontes aquarū: si forte sufficiunt fordes
diluere culpaꝝ quibꝫ ira meruī.
Cū cōsolatꝫ fuit sup me dns tunc
fortassis et ego merear cōsolari: si
nō et ego nō propēo a meōre. Nā
qui luget spm cōsolabūtur. Propte
a rodesredat michi oīb sanctis: et m.
spū lenitatis qui spiritalis e sustineat
lamentantē. Lutūs meos humano
quoq; pfectui assūpsi: non usū. Video
nēpe mortuos cotidie plangē mor
tuos suos: fletū multū et finē nul
lum. Nō culpam ꝫ assūmo nisi cū ex
cedit modū: sed causam. Memīmi
nature est: et eā turbare pena pti
Per vanitatē e et pmm. Etsi ūn sola
nisi fallor ploratur damna gle
tarnis: interpretis incommoda: et plo
randi qui ita ploret. Numquid ego
sū. Nō ūn assūmo. sed alterā im
dissimilis ꝫ mereo. Nulla m sane q
rela de oīb q sunt mundi. In hys
proposito q deo sunt. adeptū doleo fi
dele auxilium. salutare cōsiliū: gīlie
ravdū lugeo. gīlevardus e m ea:
fr carne sed proxim spū: sotius
proposito. Adhesit aīa mea aie illius:
et una sent de duabz. no cōsanguī
nitas sed unanimitas. Carnis q
dē mitudo nō defuit: sed plg uirtū
sanctas spūs. cōsensꝫ animorū. cō
formitas morū. Cū igit eēm cor
pnū et aīa mea una: ylant mea pti
atoꝫ ptis aiam ptrāsiuit gladius:
et simdē mediam quem lotauit i
telo: pte m reno defecit. Ego ego
illa porro misera i luto iacens trun
cata pte sui. et pte ponor: et dē
ne fleueīs. Nullus fuit usq; mea
a me: et dimisit m ne fleteis. Be
no fleno vel ilurꝫ: qua nec fortī
tudo lapidis fortitudo mea: nec caro
mea enea est. Beno prorꝫ et do
leo: et dolor meꝫ in conspectu meo
semp. Nō nos potest diuīne et isen
sibilitatis arguere ille qui verbe
rat: quo illos de quibz aut. pussi
cos et nō doluerūt. Affirmo mero
fessus sum: et nō negauī. Carnale
quis dixerit: ego humanū nō negō:
sicut nec me yolem. Si nec yor sūs
sint. nec carnale negauerī: nā et
ego carnalis sū venūdatꝫ sub pec
cato: adductꝫ morti pcis et crīmis
olim oxiꝫ. Non sum fateor insensibi
ad penas: morte horred mea et
meoꝝ. Deus gīlevardꝫ erāt: meꝫ
plane. Nā nō meꝫ qui fr sanguīe
fuit: professione filius. sollicitudie
pr. cōsors spūs timꝫ affectu: Is recef
sit a me: senio/lesꝫ sum et gyrauit
ignosture filꝫ: imo si filꝫ vice dole
te pena. aspexerim mei saltē vos
aīa mea: qui certe cōsiderātis. q̄ gra
uia pro patribus cepi de manu dm.
In uirgis indignatiōis sue percussit me:
digne pro meritis. dure pro uiribz.
An leue quis dixerit uulnere me alis
q̄ gīlevardo: nisi q̄ ignorat quid m
cum gīlevardo? Nec tamē cotidi
co sermonis sū: nō repperiēdo indi
um quo uereput quisq; qd̄ dignus
est: ille coronā qua meruit. ego
qua deluī penā. Numquid qua sero
pena. reperiendo sanam? Humanū
est illud: yor pmū. Humanū nqua
et nunc affin corpa cauos: sine delec
tabiliter cū pposito sūt: sine cū absur
molestie. Nīl erit onosta sonalis co
uersatio. presertim inter uiros: et
quid efficiet efficeīt mutuꝫ amor
i silū pmittz yorvor diuīni separatis:
et dolor de iniurem separatis. Doleo
sup te gīlevarde hime: nō qua do
lendꝫ. sed q̄ ablatꝫ. Et ideo fortas
sis doledū michi pono sup me: q̄
talis talīe amicitiadis. Et sup dole

dg; quia solg hiis. Non ei et tu. Ego
sg ego pastor: qd̄ solent pitor pati
qui se diligut cu se aiunt. Anima
no te amisi: sed pmisi. Anima
mea vel tardo sequar aligm te quotuq;
ueis. Nō ei dubiū quin ad illos re
ris. quos iuxta medium extreme mort
tue iuitabas ad laudē: cū i pulsu
et voce exultatois subito erupisti
i illud dauitici: stupentibz qui assis
tebant. Laudate dnm de celis: lau
date eū in excelsis. Iam tibi fulgat
mi nocte adiur media die fiebat:
et nox sicut dies illuiabat. Proes
illa nox illuiatio tua i deliys tuis.
Attentis fu ad id miraculū vidē ex
ultante hoiem i morte: et insultante
morti. Ubi est mors victoria tua.
Ubi e mors stimulg tuq. Iam no sti
mulg. sed ubilg. Iam tacendo mori
homo: et moiendo tacitat. Usurpatis
ad lectia. nīr meritis: usurpatis
ad gliam gle imitia: usurpatis ad
introitū regni. porta iferi et fouea
pditis: ad iuctorem salutis iter
emptrix salutis: id eq ab hoie per
catore. iuste minuit: quia tu iniq
i hoiem iuocete et iusti. piratem
temeatiā usurpasti. Ayortua es o
mors. et pforata hamo que icaute
hausisti: ty e illa vox m prophēta.
Omors ero mors tua: morsus tuq
ero iferne. Illo moy hamo pforata
trāseuntiz p medii tui fidelibz la
tū letuq exitū pandis ad vitam.
Ytherardq te no formidat lanualis
effigies: ytherardq p medias fau
ces tuas transit ad pugnā: no mo
retur. sed et letabundus et laudās
Cū ergo supueiissem. et extrema ia
psalmi me audiete clara voce con
plesti: suspiries in celū aut. Pater
in manꝰ tuas cōmendo spīm meum.

Et repetēs eundē sermonem
ac frequēt ingeminās pr pat
quisq ad me exhylarata quide
facie. q̄ta migr dignacio dei:
prem hoīm ec: q̄ta hoīm gla
dei filios ec. dei ec heredes xp̄i
si filij et heredes. Sic catabat que
nos luge mq: in quo et meū fa
tor luctū pene i cantū ducebat.
dū mtēq gle cuius pfecte misere
rie obliuiscor. Sed reuocat me
ad me pungēs dolor: fragile que
a sereno illo intuitu tuo a leui
excitat sompno pstrinigēs anx
ietas plangam ig xp̄e si sup me:
q̄ sup illū ia letat tacio puto
cū si oportuitas daret. nō di
dicit nobis solute flete sup me:
si sup uosipos flete. Planxit
mitis dauid sup parricida filio:
quippe cui sacr obstructū exitū
de vētre morte mole cruis meito
sup saul et sup ionathan: quibz
eque absortis semel. emersio ia
nō gratuit. Et quide resurget sed
nō ad vitā primo ad vitā ut viuat
i morte i pcluq uariatur. Cui
q̄ de ionatha posse nō i multo
hetare spīa. Et mea si usta nō
suspecte plāgēdi tacio: nō ty nulla
plango pmū supiq pla
ga: atq hyug iactura domui
plāgo dem sup mutatibz: quoz pauxm
gliet andq pr eat plango ete et
sup omissio statu nri ordinis.
me q̄ pfessioīs: q̄ de tuo gle
tarde zelo. gsilio et exemplo
rob nō mediocre capiebat
Plango postremo: et si nō sup
te. qui te ty. Hic protinus hinc
cū afficior grauit: q̄ vehe
mēt amo. Et nemo molesti sit
mi dicēs. nō debe sic affici: cū
banigno samuhel sup regibo

regē z pīs dauid sīue parricida
filio satisfecīt affectui: et
nō ad murmūr fidei: nō ī sup̄m
suggillatiōē iudicij Absalon
fili mi aut stūs fili mi absalon:
z ecce p̄s q̄ absolon hic Saluator
q̄ videns ciuitatē iherl'm: z plāsit
eā dicēs Quia tu et ceteri
pacem z que ī pacē sūt desiderāt
nō sencāt: plagā meā recētē z
graue nō deplorāt: Ille q̄ placidē
fleuit: z ego placidē nō audeo:
Et ecce ad tumulū lazari p̄ fletū
arguit. nec a fletu phibuit: m
sīue et fleuit cū flentibus Et lā
guēnatq̄ est nīquit iheſus fuerit
lacīme ille testēs p̄fīdē nē: non
indicēs diffidētie demēq̄ z p̄dnt
mox ad vocē eius q̄ erat mortuus
ne gemmis putēs fidei p̄sidiū
dolētis affectū Hic nec fletū
utriq̄ nr infidelitatis ē signū:
sī q̄dcūq̄ indicū sacer q̄ pectus
suis ploro arguis feriēte: sed
puoro pietatē: seuitatē fletē
satago Vñ z vā mea dolōe st
plena: nō tm murmure stupē
nō plenū iustitie protuli: q̄
emq̄ sme q̄plemēto z punctū
ē qui debuit. z coronatq̄ qui
meruit: Et adhuc dico Vñ
vtriusq̄ fecit dulcis z ī tuis dns
Misericordiā z iudicū cantabo tibi
dne Cantet t' mea q̄ fecisti
cū seruo tuo ghezardo: cātet
z iudicū q̄d nos portamus
In altēo bonq̄: m altēo iustq̄ lau
dabeis Ay splq̄ laus bōitatis:
Est z iustitie Iustus es dne: et
rectū iudicū tuū Ghezardū tu
dedisti ghezardū tu abstulisti
Et si dolemq̄ ablatū: nō tm
oblimiscīmq̄ q̄ datq̄ fuit Et grās
agimq̄ q̄ hīc illud meruimq̄: q̄
carē nō tm nō volumq̄ tm
expedit Recordabor dne pacti
mei z misericordiarū tuarū: ut ma
gis ac magis iustificēris ī sermo
nibus tuis: z vincas cū iudica
ris Cū pro eis ceteris et erāno
phīto viterbiēsi cēmq̄ egrotaut
ille: z tuale sceleste languēte cū
rā propriā uidēt veraciter ego
egerrime ferēs comitē pēgrina
z illū comitē ī tra alienā re
linquē. nec resignare lynis qui
mi cū q̄miserat q̄ amabatur
ab oībus sicut erat amabilis val
de: q̄usq̄ ad ordēm cū fletu et
gemitu expetīt mq̄ dne usq̄ ad
reditū: restitutū amicis. tolle
rā eū si uis z nō causabor. Ex
audisti me deq̄: qualiter opo p̄fer
mus q̄d mirum erās: reduimq̄ cū
exultatiōē portātes manipulos
pacis portio ego pene obliuis
cīs mee quencibus: si nō tuspirare
pudet singultuū horz q̄ pudet
me arguunt Quid plura.
Recepisti emendatū reposit re
posisti tuū finē vbiq̄ indicit
lacīme: tu alius dne modū fīme
q̄ indiceris S' z Sermo xcvij

Via debitis lucrātur
officijs amicū fructē
ī priam q̄ secuti sumus:
redeo fletus ad q̄positū edificādi
q̄d mīnistrā Iucūdgruū nāq̄
est diu fleta letātē: z sedēti ad
epulas lacrimas miscas ī gere in
oportunū Sed z si nīas defle
crimpnas: ne id quidē optet
mimis: ne nō tā amasse illū
q̄ nīa q̄ssisse de illo gmoda vide
am Tempet sane dilā gaudū

mestricā desolatoz? et tolle
rabulg fiat nob' qd' nobystrū nō
est: et cū deo est fretg at ordibg
ꝑ vrīb volo si posse ī lucē
ꝓducē qd illud ē qd' optū illud
pellubg sencio: q ī exemplū de
toris sponse ꝓducte sūt hoc
sicut tredultis tactū fuit: sz m
distructū remāsit Porro distructū
z declarū quō mīgra sit sicut
tabernacula cedar: quō ergo sicut
pelles salomōis formosa? qī
nō salomō omī gl'a sua cōdīgnū
habuit condignū decore sponse
et gloria ornatg eig? Et qdē
si nō ad decorē sponse sz ad mī
gredmē potig nescio quas pelles
istas sicut et tabernacula cedar res
pice dicerem forsasse competēt
ner de cēt vnde id ggrue' nra
tem sicut et ꝓxīa stratagma Ve
rō si sponse claritatē quarūcūqz
decorē pellū cputandū putamꝰ
hic prorsꝰ opꝰ nob' ē eig ad quē
pulsatis auctorē: q̄tenꝰ mīstrū
hoc aptē possīmꝰ Quod nāqz
est q ī face lucēt si mtīne ciuī
spiam sīe alīa pulchritudī ggrare
nisi vile ac fedū rēd aspectū
estimadī Quod mgr tale īm se
ondit. ea q̄ pterit figura hui
mūdi et equad spem aīe possīt
illig q̄ exuta terrenī hoīs uctus
tatē. eig q' de celo ē decorē indut.
ornata optīmus moībg pro
monilibg. ipō purior sicut ex
celsior et ipō sole splendidior.
Videō ergo respice ad istū salomōē:
cū indagare cupīs cuig remedi
ce pellubg sīlem ī decore sponse
gloriē Quid ē gō q̄ dīat? for
mosa sīt sicut pelles salomonis:
Magnū ac mīrabile quodda ut
ego estimo sītū nō hūt sz illū
attedīmg de quo dr: atte plus q̄
salomō hīc ē rēa usq̄ adeo ut meq
salomon salomon est. ut nō mō
pacifīcg. qd' quidē salomon mī
stat ꝫ z pac ipa vocē? paulo
phibente est ipe est pax nra
apud istū salomonē nō dubito
posse īvenīrī: qd' decor sponse
oīo q̄ate nō dubitem Et pterī
de pellubg eig adūte in psalmo
Extendēs ait celū sicut pellem
Vīdo ille ꝓfīa salomon et si mltū sapiēs
mltū q̄ potēs extendit celū
sicut pellem? ꝫ ut poēa q̄ nō ta
sapiēs q̄ ipa tapia est: ipe
prorsꝰ extendit et condidit
Istig siquidē et nō illig illa vox est
Cū ꝑpabat celos haut dubiū quī
deq pr: ego aderā dīcēt sīne
dubio ꝑpanti celos. sua virtꝰ sua
q̄ sapiā Nec putēs astitisse creatā
q̄ ad spectādū solūmō et dīrit
aderā et nō ꝑpabam? respice ꝑau
lisp mīs: et tecīs aptē sub
iugētē. q̄ cū eo cēt q̄ponēs ōia
Demq̄ dīxit Quecūqz opa pr
facit. hec et filig sīmiliter facit:
et ipe itaq̄ extendit celū sicut
pellem pulchrīma pellubg: que
īm modū magnī cpdā tentorīī
vmūsā oriens face tre solis
lume aquē stellarū ualetate tam
spectabile huānos oblectat aspectū
Quid hac pelle formosīg? qd
ornatīg: Nunc tū ul' ipm illa
teng q̄ferēdū gl'a et decorē sponse:
eo ipō sucrubēs q̄ pterit et hec
fugā ipīg utpote corpea. et
corpeis subiacēs sensibg Que
cū vidē tpalia sūt: que āt
nō vidēt eterna sed ē senalib
qdā sponse spēs ac spīalīs effigiēs

ipā qꝫ trena ctna: qꝫ ymago
etnitatꝭ decor est eius Ubi gra
Caritas est: et caritas sicut legis
tis nūqꝫ excidit Est ite & iustitia
et iustitia q manet in scīm scīl-
Est etiā pacīā: et legis michi
los qꝫ pacīa p auxm no qbuit
mfime Quid voluptaia pul
ptas: qd humilitas: Sone alta
regnū etnū: alta eque exal
tacīoez pmēt & etnā: Eo qꝫ spe
tat: et timet dnm scīs pmanēs
in scīm scīl Sic prudēcia sic tpan
cia sic fortitudo & si que sūt vtu
tes alie: quid ni margalite qda
sūt in sponse ornatu splendoe
ypetuo chorusātes. Ypetuo tq:
qꝫ sedes et fundamētū ypetuita
tis Iret em ypetue bte qꝫ uite
oīs locꝫ i ala est: in medijs
sedē Iterieccꝫ qꝫ vtutibꝫ Vñ
ypha qui alioꝫ uita bta est:
iustitia mquit & iudicīu ipa
no sedis tue Et aplꝰ de xpm
mhabitre no omnio quide:
signat pfide in cordibꝫ ve
nris Dnō qꝫ sessuro sup azellū
uestes suas discipuli substauit.
significatēs saluatore seu
salute nequaqꝫ mside unde
aīe: qꝫ no videlicet uestita
tuemur doctrina & moribꝫ aplorꝫ
Et to etiā gemissione lynis fu
tue felicitatis erudat mtrim
ypare se & pornare i uestitu
deaurato & undata varietate
gratꝫ atqꝫ otulit: quo digna
& capax plenitudis gre in
uemat & Cetrim spitalu lynis
ta pulcre uaietatē qꝫ de pa
mtrim stola i quada uestis sue
sacrificacioib acepit. nullo
pacto ego qualiū i decore celi
hor uisibile atqꝫ corpeū: qꝫ
suo gne quide sidera valeāt
pulcherrimū Sed est celi celi:
de quo xpūs psallit mich dño:
qui ascendit sup celū celi ad ori
entē Et hor celi intellegiale ac
spuale Et qui fecit celos i intellē
ale caut illud & statuet i sepi
tnū: ipm qꝫ habitat Sic ūs
puer sponse deuotꝰ & illud
remanē celi in quo sicut lyster
dilcīs: ubi em thesaurꝰ eius.
ibi est cor eius Emulat & sāne
assistetes multuad qꝫ suspirat:
& se mtrim no valet iudēs
associare. studet ofīre uniēdo
mōibꝫ magis qꝫ uocabꝫ cla
mās Dne dilexi decore domꝰ
tue: & locū habitacioib gle
tue Horsus de hor celo mme
sibi in dignū duat diuꝰ sili
tudiez hor extentū sicut pel
lis: no spaciis tm locoꝝ sed
affectibꝫ eroꝝ hor mrus uarijs
qꝫ artifias distmctū opibus:
diuisiones aut sūt no coloꝝ
sz beatitudinū Qā alios quidem
posuit angelos i alios aut
archangelos. alios uo uirtutes.
alios dnacoes alios pncipa
tus. alios ptates: alios thro
nos alios cherubim atqꝫ
alios seraphym Sic stellatū
celū hor: sic depicta ls pellis
hor una de pellibꝫ mei sa
lomois: & b papilio in oīm
ornatu multiformis gle eq

Habet aũ gradus ista pelliũ
ꝯ plumas ⁊ se eque salomõis
pelles: qm̃ vnusquisq; beatꝰ
& stũ qui ibi est. pellis & vtꝰ
salomõis ⁊ benigm̃ siquidẽ
sit actꝰ extenti m̃ caritate ꝛ
tingetes usq; ad nos: quibus
gl̃az q̃ hũt nõ tũdet ꝛ optat:
ita ut & ipis hꝫ trigta domo
ral apud nos nõ ꝯsuent: se
dulꝫ erga nos & cuctã gẽtes
nr̃i oĩs remissiõrĩ spũs. missꝫ
in mysteriũ ꝙ eos ad hereditatem
rapuit salutis ¶ Quã obrem
sicut celũ celi singulaĩ dr̃
vnusq; illa multitudo collecta bea
torꝫ: sit et celi celorꝫ ꝙ singlõs
q̃ utriq; celi sũt nouaut? et ad
singlõs spectat q̃ dr̃: ertedes
celũ sicut pellẽ ⁊ Videtis credo
q̃ nã ille pelles et trug sũt salo
mõis: de quaꝝ similitudie sponsa
gl̃at. Dũt ĩa mtuom̃ eq; gl̃az
q̃ celo se ꝯpat: et illu celo qđ
tãto est gloriosiq; quãto diuinio
rer ⁊ multo usurpat in similitu
dine: ꝯ origine duat ⁊ am
si ꝙ corpꝰ q̃ de tra hꝫ tabina
culũ credat se assimilat: cui
nõ et ꝙ aiam q̃ de celo & celo
eque simile se & gloriee: et
pserti cũ tota testẽ origine
testẽ nr̃e dignitatẽ & patrie
Vnde deũ adorat et colit quõ
angelꝰ: ꝑpm sup oĩa amat
quõ ãgli: restat est quõ ãgli.
id q̃ ⁊ carne pcũ et fragili corpe
q̃ ãgeli: ꝯsurit postremo & sapit
q̃ apud illos sũt nõ q̃ sup tra
Quid enĩ celestiũ m̃ signe
originis q̃ ingenitã ⁊ ingeniõe
dissilitudiẽ retinẽ silitudinẽ?
gl̃az celibꝫ iuste m̃ tra & ab
arule usurpal: ⁊ corpe domiq;
pene bestiali uiuẽ ãgelũ: ¶ Ce
lestiũ sũt ista posteriꝰ nõ tranc:
et q̃ uẽ de celo sit aia q̃ hꝫ pt
aptẽ mdicat ⁊ Audiui m̃ aptiq;
Vidi m̃ ciuitatẽ sanctã ierlm̃
nouã descẽdẽtem de celo: adeo
patam tamq; sponsã ornatã
viro suo Et addit Et audiui vo
ce magnã de throno dicẽtem
Ecce throni dei tabernaculũ
dei cũ hoĩbꝰ: & habitabit cũ
eis ds deus. ¶ Credo ut sibi acq̃
rat sponsam de hoĩbꝰ q̃ nta re
tes ⁊ sponsã uenerabat: et
absq; sponsa nõ manebat Quẽ
bat sponsã: & sponsa cũ ipo cõt
dn̄ duo erãt: ⁊ Absit Vna cũ
columba mea sed sicut de diuersis
ouiũ gregibꝰ vnũ facẽ uolut
ut vnũ sit ouile et vnꝰ pas
tor: ita cũ hãt sponsã ierlm̃
sibi a principio multitudiẽ an
gelorꝫ. ꝫ placuit ei hoĩbꝰ tãqz
care eternã atq; vnã illu que
de celo est: ut sit vna sponsa
et sponsꝰ vnꝰ Ergo adiectat ꝛ
est ista ꝑfecta est: illa nõ duplꝫ
cata: et agnoscit de se dictũ
Vna est ꝑfecta mea ꝑdorꝫ
vnã q̃ formitas fecit: nunc q̃dẽ
in silli deuotiõe: ꝑgeta id & m
pari gl̃a habeꝫ ita q̃ verũq;
de celo: & sponsũ spoꝰ sanctꝰ
ierlm̃: & sponsa sanctꝰ ierlm̃ Et
illa quidẽ ut vidit: semetipm
exinaniuit formã serui acci
piẽs: et hũitu tectus ut homo
Et illã in qua nam putamꝰ

fōr seu spēre. a'm quo habitu
descendētē uidit ille qui uidit?
Qn forte i fregia agelox? quos
uidit descendētes & ascendētes
sup filiū hoīs? Sed melig dicā
q sponsa tūc uidit. cū ūbm in
carne uidit: agnoscēs duas in
carne una Dū cū sub ille e//
manuel tēplū intulit magistri
u disciplinē celestis. dū supne
illig ihrlm q ē mr mā uisibilis
quedā ymago et spēs decoris
eq q ypm nob' & in ipo expssa
Dnotiut: qd n'm sponsi ppria
ēspectuq? dnūq; eūde dnm gsle
dmirates & sponsū decoratū
corona. & sponsā ornatā mo//
nilibq sub ēpe rg' q descendit
upe est. A q ascendit? ut nēo
ascēdat i celū n' q de celo des//
cēdit: dng idemq dnūs & spēs
i capite & sponsa i corpe. Ecce
fruct' uisq; ē i tēplis hoīs celest.
cū de tēplis celestes i q plimos
fecit sibi filios: ut sit qd legit'
Cualis celestis: tales & celestes
ēptunt g' in tra uiuit' moze re//
lestū dū mistar supne illius beate
q creatiē hor q que a finibq tre
uenit audire sapiam salomois re//
lestis uxo mehi domina castro in//
haeret amore Et si uerbū quo
illa uicta p ppm: tm despōsata
p fidē. uerba promissi dei p ysaiā
dicētis Sponsabo te mi in iustā &
misericordiā: & sponsabo te in
in fide Dñe magis magis q tō//
fōri satagit fortiue q de celo
uenit. discēs ab ea uerecūda ee
& sobria. discēs pudica et stā:
discens pacēs cū q pacis?
postremo discēs mitis & humil
corde Et io mozibq huiusmōi
rotundit & absens placē ei q
ppicē angeli gaudiū: ut dū
desidēo fertur agelico probet
se ptūi ciuē sanctoz et domestica
dei: probet dilectū probet
sponsā Ego puta occū aliqm
tale nō mō celeste ee sp oriq//
nale: & et celū apm posse nō in
multo appellari permutatōe Et
tūc liquido ostendit q uere origo
illig de celis est: cū quisq; eq
i celis est Est g' celū aqua sta
aīa. lyne solē intellectū. luna
fidē. astra uirtutes? ul' ete sol
iustice & duc. q' fercula cantor:
et luna gimetria Cuius oīm dantes
ut ainūt lunē nō n' a sole est:
sic absq; caritate seu iustitia sō//
trinitate nullū ullū est. Hinc
dem; sapiēs: o q pulchra mq
casta confessio cū caritate & porro
stellas dirisse uirtutes nō me
ponitet: q sine caritate q gratia
similitudis Cuius nosse stellam
nocte lucēt i die latent: sic ver
uita q sepe i prosperis nō appar.
eminet i aduersis Illud sane
cautele est: hoc nūtatis Ergo
uita & spes; ho uirtutū celū sus
quis forte cū deū p ppham dicē//
se legit celū m sedes est. celū
hoc uolubile est uisibile q tēlli//
gendū existimet? et nō potius
illud de quo alibi apostol scripsit
memorat: aīa mq eius insi
sedes est sapie Cui at et
doctrina saluatoris sapit spūs ee
deū. atq; i spū adorandū: cui
sede ei nō ambigit assignare

spiritalem Ego uō fideiut
id fecim: nō mihiūb ī hoīb iusti
q̄ ī angelis ꝑpū Cōfirmat me ī b
sensu marie illa fidel ꝑmissio
Ego ꝛ ꝑ aut filiq ad eū id ē
ad sēm hoiem uenerūq: ꝛ mā
sionē apud eū faciemq ꝓphetę
eē nō de alio dixisse credo arbi
tror Tu at ī sēo habitas: laus ipsi
manifeste at aplus q̄ habitac
ꝓpm ꝑ fidē m cordibq nostris
Nec mirū si libent ī habitat
celū hoc dnō ihesu. qđ utiq nobis
quō credo dꝑut tm ut fiat: sed
pugnauit ut acquirat. ocūbuit
ut redimat. Ad et post labore
voto potitq ait Hec requies mea
m sēlm sēli: hic habitabo q̄m elegi
eā Et bēa eccl dr Dem eccl meā
ꝛ porta m te thronū meū Quid
tu tristis es nūt o aia mea: et
quid conturbas me: Expectabis ne ut
tu pereas te fiducias loci dnō: Et
quis nobis in nobis longe iuxta qđ
nouis gla sufficies maiestati: Oti
nā ut mereat adorare ī ubi loco
steterūt pedes eius Cuius dabit
in saltū uestigiū ad hoc sit eius
pia aie ꝛ q̄ elegit mhēditare sibi
Tunc si dignet ꝛ et mea mfudē
aiam unctione nūc sic. atq uta
extendat sicut pelle q utiq diu
ungit ꝛ dilatat: quatenq ꝛ ego
dicā ualeā uia mādatoꝝ tuoꝝ
cucurri cū dilatasti
cor meū: potero etiā ipse fortasse
unde in meipo ꝛ si nō remanendu
grande stratū ubi possit requiē
cū discipulis suis: alterū ubi sal
tem reclinet caput ꝛ longe suspi
cio ī eē beās de qbq dr: ꝛ habitabo
teiūb ꝛ deambulabo ī illis Q q̄ta
illi aie latitudo q̄ta ꝛ miroꝝ pro
gratiā: q dīmā in se pnāda et
digna ī uenia ꝛ susceptē: ꝛ suffi
cies capē Quid illa tua ꝛ spacia
stupetūt deambulatoria ad opus
quidē maiestatis: Ideo est ꝑfec
mtricā forensibq causis curis
ue secularibq: nec etc ventri et
luxuriē dedita: sz mer curiosa spec
tandi seu cupida oīo dnandi
ul' eciā tumulos dnandi. Optet nāq
ꝓ hijs oībq uacua ee aiam:
ut celū fiat atq habitaculo dei Quoq
quis potūt uacuē ꝛ unde q̄m ipse
est deus: Sed ꝛ odio siue tedio a
rentori mūme prozsq ī dilgēdū:
q̄m ī malignā aiam nō ꝛ ibit
sapiā Dei nāte ē eā creare ac
dilatare: ut sit capax dei. Porro
latitudo eius dilectio: sicut d' aplus
Dilatam ī caritate fra ꝛ si aia
mūme cū sit spūs corpeā rapit
q̄titatē: cū illa gra q̄ fert illa gra
q̄ negatū est à nā Crescat q̄d
ꝛ extendi: si spūalit: Crescat
nō substancia sz ī utute: crescat ꝛ ī
gla Crescit dom̄q ꝛ ꝓficit ī
uiz ꝑfm: ī mēsura etatis ple
nitudis xpi Crescat eccl ī templū
sēm m dno Virgo q̄titate cuius
cuiq aie estimet ꝛ de mēsura cal
tatis q̄ hz: ut ubi gra q̄ nobis
caritatis magna sit. q pax q̄ua:
q uō nichil nichil. dicēte paulo
Si caritatē nō habuero: nichil
sū Crd si q̄titate cuiq hyre capit
ut salte dilectēq se dilecte cupit.
at salutat ul' fres suos ꝛ eos q
se salutat: ita nō nichil q̄de illa
aiam dnām: Q m zoe dati et
accepti. sociale salti retinet cal

tatē Veruptamē uirtu
ſmonē dñi. q̄ ap̄lo faat:
Nec ap̄la prōnde nr̄ magn
nā. ſz plane angustā mo
diacq; tenſicrā aiam: q̄
tā modice cāitatis ee cog
nouīm ¶ Qt ſi grandeſcat
t ꝓficiat. ita ut tñſicrē inu
te agnſti hui⁹ obnoxiſq;
amoīs. latos fines g̃ tuite
boitatis tota lib'tate ſpūs
apphendat: g̃tuq; largo
quoda g̃remio bone uolūta
tis ad oem ſcipam cūret
extendē' proxim. diligēdo
unūq; q̄ tm̄ ſcipam: nūq;
ia illi xte dicē. ſd ap̄lo fa
cit: quippe q̄ ſcipam tā ap̄la
facit. ſ. implū mādm̄ xpi
cāitatis ſimū. q̄ oplecti
unūſos: erā quibo nulla
ſe nouit carnis nēcitudine
uīncta: nulla ſpe p̄pietat
quodi cuiuſcūq; illecta:
nulla ꝓpti rediberē obnoxi
ia: nullo denīq; odo aſtrict
tā debito niſi dlo ſcīe de
quo dr̄ Reme quidq; debe
atis: ꝙ niſi ut inuicē dili
gatis ¶ Et ſi adiaīas erā
uſq; ucq; uim facē regno
cāitatis. ut uſq; ad ultios
eiq; t̄m̄inos extip̄ē illud
pig tuas ꝙ pualeas: dū
ne ī mūicis quide uſtera
claudenda pietatē xpi
mes. bñfaciaſ hmōi q̄ q̄ te
oderūt. orēs p̄ p̄ſeq̄tibo
t calūpniātibo te. ut ſis
t cit hmōi q̄ oderit pace
ē paciq; ſtudeas. tūc
prorſq; latitudo celi latitu
do aīe tue. t altitudo dīs
par ſi; nec diſſilib pulchri
tudo: implet q̄ tūc de
mū t ca q̄ dr̄ extendons
celū ſicut pelle. ſm quo
ia mūe latitudīb altitudīb
t pulchtudīb celo ſūmq; et
t mēſq; atq; gloioſq; nō mo
dignat in habitat: ſz et
ſpacioſe deambulat. vides
ne q̄les in ſe heat erā celos:
cū ſit michilo ipa in ſua q̄de
mūſitate ī gēs quādā celū
extentū a mari uſq; ad mare t
a flue uſq; ad tlos orbis hr
tract ¶ Vide erā q̄ ſcīpter
cui⁹ t ī hō ipo aſſilēs erā: ſi tñ
nō t' extendit illud q̄ paulo ām
mēoriā mēoratū ē. hui⁹ rei
exēplū. de celo nūcij celi
t celis celoz. Ergo exēplo illo
q̄ ſurſū ē mirā. hoc q̄ que ad
huic ꝓpīnat: hz celos ſuos:
hoies ſpūales. iuſta t opīnoē
ſpūlios: fide puros: ſpe fir
mos. latos cāitate. q̄ explacē
ſuſpenſos. Et hīj pluūt pluuia
ubi ſalutare tonat ī p̄phetis:
choruſcat miracul'. hīj enar
rāt gl̄iā dei. hīj exēdi ſicut
pelles ſup facē tēre legē uite
t diſciplīe digito q̄de dei ſcīpte

Tsemet ipis ondiit: ad dãdã
salute scãm plebi eiq ondunt et
cũ gẽtiũ pacis: qm salomois
pelles sũt Agnosce i hijs ia
pellibq supnaz illaz ymagi
nẽ: q̃ m sponsi ornatu nõ loqte
supnis dscribẽbãt z Agnosce
similr et regiã astantẽ a
dextris eiq ẽtũamictã similibq
ornamẽtis: nõ tñ patibq sed
et cẽãi i loco regnacois sue
z i die ũtutis sue i splendoi
bq stoz nõ mima claritatis
ntz decoib ẽ porcio: dissert
tñ illũ coronat i tegritas et
gsumacio gle boz Cũiq et
sponsã dnm pfectã atq
beatã. si ex pte: nã ex pte
tabnaculũ cedar forma foz
mosa tñ: sue i illa pozide
sua q̃ ia bta regnat: sue
cẽãi i illustribq iuris quoz
thac norte sua sapia atq
vtutibq cũ celũ spdoribq
adoznat z Dñ appia Cuti
docti inquit fuerit fulgebit
qi splendor firmamẽti? et
qui ad iustiã eruditi
multos: qi stelle i ppetuas
etnitates qi stelle O humili
tas o sublimitas! et tabna
culũ cedar z scũariũ dei et
ẽnũ hilarim z celeste palaciũ
et dom̃ lutea et aula regia.
corpq mortis z templũ luãs:
despectio denigq sursũ et
sponsa pfi fuscã sed
formosa filie ihrlim: op̃ z si
labor et dolor longi exilij de
colorat species tñ celestis ex
oznat. exoznat pelles salomo
nis Si horretis nigrã: mutã
tñ formosã Si despiatis humilẽ:
sublimẽ suscipite Hoc ipm
op̃ cautũ. op̃ plenũ osilij ple
nũ discretois z ẽ ggruencie ẽ:
op̃ i sponsa delectio ista z ista
celsitudo sedm tepq quide co
modẽ mie sibi pit' qpant z:
ut it' mudi huiq inquietes
et sublimitas erigat hmõdẽ
n ne defiiat i adustis: et sb
hmia humilitas ẽpzimat ne
euanescat i prosperis pulchre
oio tep ambe cũ ad i uicẽ
formie sint. sponsa vr tñ
pit' coopant z i bonũ: subser
uuit i salutẽ Et hoc p eo op̃
sponsa videt de pellibq salomo
nis mduce silitudies R estat
tñ aprendq ille sup code caplo
sensu op̃ i pncipio omedta
tui z p̃missi qualit' videlz tõ
ad ad sola migrediem sil
tudo refeãt z: qua quide no
estis ẽmissione fraudãdi
Cetrm id differẽdũ i aliud ser
monis pncipiũ: tñ qr hoc
ia huiq flagitat cogitudo:
tñ etiã ut ẽueniat ex more
oto ea q̃ i laudẽ z glam
sit resecãda sponsi cũe ihũ
xpi dñi nri: q̃ ẽ benedict in
secula z Amẽ Sermo xxviij

Cenctis credo cuiq et
qbq pellibq salomonis
decorẽ sponse sencia

decoratū si tñ ad oñsionē cōmendacionē p
referat decoris data ex hijs similitudo
Ar si ad mḡdiem magis referēda pu
tetur reducende ad memoriam i quibz
olim salomon tabernaculū oput Erant
p culdubio nigre cotidiane exposite sol
cotidianarū p iuriis pluuiarū: neq
id fruste: sic ut ia qui nigy reposity erat or
nat⁹ midior seruaret: Ih exemplo
sponsa nō necat medmē p excusat: nr
probro duat qualēcūq habitū quē ratio
formet: iudiciū uitat nō iprobet. Deniq
quis infirmat cū quo nō infirmer: Ne
scandalizat et nō britur: Induit se co
passionis ne ruborē morbū m altero passio
nis leuet sanet: magnat cādoris zelo. lu
cro pulchitudinis. Vultos candidos fur
unus demigratio: nō cū contingit culpa.
p cū cura affiat: Expedit nquit ut vn⁹
moriat homo p pplō: et nō tota gens pe
reat. Expedit ut vn⁹ p omnib⁹ demigret
similitudie carnis pcī: et nō tota gens m
mḡdie cōdepnet pcm. Splendor et figu
ra substācie dei. obnubilet in forma ser
uili: p vita sua. Candor vite et ne migres
cat in carne: p carne putranda. Speci
osus forma p filijs hoim pro filijs hoim
illuminandis obscuret in passione et tur
pet in cruce: palleat in morte. Et to
to nō sit ei species neq decor: ut sibi spe
ciosam ac decoram acquirat sponsā ecclīam
sn maculā et sn ruga. Agnosco pellē sa
lomonis: Imo nām i pelle nigra salo
monē aplector. Habet et salomon mi
dianē p in pelle: sordis mḡ in aute mḡ.
nō mity. Alioqn oīs gla ex filie regis
ab intus. Intus diuinitatis cādor decor
virtutū splendor gre innocentie pulcher
Ex tegit hec despicabiliora mentis
coloz et quasi abscondit⁹ deus et des
pect⁹: dū temptatur p omia p filiū ne
abhorreat. Agnosco demitte formā nē: Ag
nosco tunicas illas pelliceas pthoplasto
rū pellaneū habitū. Denīq semetipm de
mittit formā serui accipiens: in similitu
dinē hoim sui. et habitu inuent⁹ ut hō Ag
nosco sub pelle hedi qui pcm sigt et manū
q pcm nō fecit et collū p qđ mali cogitu
nō timuit: ideo q nō ē inuent⁹ dolus i ore
eius. Nouī q sic lenie natā mitis et hu
milis corde: et blandus aspectu suauis
spū: et q uidē inicty letine p cōsortib⁹
tuis. Dñs q⁹ mittat ad instar esau pilos⁹
et hispidus. Cū nā rugosi et tetri
pellis hī: et unde pili. Mei sūt. Nā pilo
se manꝰ similitudinē exprimūt pctōrū. Meos
agnosco hos pilos: et in pelle mea vide
bo deū saluatorē meū Non tñ retine
ca sit i[n]l[u]m indutū p maiā: tanto digniorē
te qui bñdictōem accipet, quāto sanctior
q̄ pepit. Et bñ in meo habitu: q̄ in bñ
dictō vendicat: in postulatur hereditas
Siquidem audierat: Postula a me et
dabo t gentes hereditatē tuā: et posses
sionē tuā t̄minos t̄re. Tuā māt here
ditatē tuā q possessionē dabo t. Quō
dabis ei sua tē: Et quō sua mones ut pos
tulet: Aut quō sua? si nōne habuit pos
tulet: Vicit p̄m postulat: a meā
adh̄ indut formā ut suscipiat causā
i. Quippe disciplina pacis nr̄e sup
ei⁹ dicente ppha: et dñs meo posuit
mānatē oīm nām. Vñ debuit p oīa
fabus similū siant aut aplē: ut mse
ricors fieret. Propter quē vor quidē
iacob: manꝰ aūt manus sūt esau.
Quid ē qđ audit et eo: qđ udet ieo
nām. Qđ loquit spē et iuita: qđ
pacē mortale et mors. Aliud er
mit et aliud cōdit: Nugiū sensū tem
termināt: fides cādidū et formosū p
bat Nigrū ē s oculis mspicientiū:

nā fidelīū membrīs formosū valde. Sug
ē ꝑ formosū Sug ꝑ reputatione hēdās:
formosū cōfessione latronis. centuriois
fide. Quā formosū adūtcāt q̄ erūāuit:
nē hō hīc filiꝰ dei eāt. Ez magis adūtus
adūtēdū. Cū em attenderēt qđ appāebat:
quō formosū. quō filiꝰ dei: Quid ñ deſor
me et nigrū oculī ſpectantiū occurre
bat: cū expansis in cruce manibus.
medijs duoz mej vīsū malignātibꝰ da
ret fletū fidelibus. Et solus eāt visu:
q̄ solꝰ poteāt ee ītori. solus honorāi de
bueāt. Dñi adūtū pulchritudīnē cruciſixi:
et q̄s sit filiꝰ dei qui cum impius ve
putatꝰ ē. Pnde ad q̄ mīm nr̄m ſms mer
opusē. Nec em euāngelīe hꝰ diligē:
pterīt. Cū em hēs. Videns aūt centuio.
Qui ex aduſo stabat. qz sic clamans ex
pirasset aīt. Vē hꝰ hō filiꝰ dei erat.
Ergo ad uocē cōcidit: et ex uoce agno
uit filiū dei. et nō ex facie. Erat em
fortassis ex oubꝰ ego: de quibꝰ aūt. Quos
mee uocē meā audiūt. Audit ꝰ ī ueīt
qđ nō visꝰ. Oculū spēs fefellit auri ve
ritas sēt fudit. Oculꝰ p mūtabat ī fmīo.
oculꝰ misereī. oculꝰ fodī. oculꝰ morte ī
pſſā rōdep̄natū. Auri dei filiꝰ auꝝ
formosū in notuit: ꝰ ſz nō iudeoīum:
q̄ erant ī circūſp̄ astibus. Merito
petrus absīdit auricularem ſeruū ut
vīā faceret ueītatī: et ueritate habeāt
eū. p libm facet. Erat ī centuio ī cīr
cūſs ſz nō auve: qui ad vnā exp̄ssus
vocem sub tot mīm firmitatē audiens dñm
maiestatis agnouit. Ideoq̄ nō desp̄arī
qđ audit: et cōcidit qđ nō vidit. Nam
aūt cōcidit q̄ eo qđ audit. ſz eo q̄ audiū
q̄ audiuit: quia fides ex auditu.
Dignū quidē fuerāt q̄ ſuperiores o
aulorū fenestras veritatem intrare
ad aīaz: ſz hꝰ nob o anima ſuaturꝰ in
posterū cū videbimꝰ faciē ad faciē.
Quē ab inde irrepsit morbꝰ. mīs
medijs mitret: et p eade sequat nesti
gia vita mortē. tenebras lux vere
nū serpēs antidotū vitalis et sanet
oculū qui cōtēbatus: ut serenus
videat quē turbatꝰ nō potest. Aures
p̄ma mortis. anima p̄ma apiat et di
te Auditꝰ q̄ tulit visū ī p̄cet: qm̄ nē
dideīmꝰ nō intelligem. Ergo auditꝰ
ad meritū ussꝰ ad p̄miū. dñi p̄cha. Au
ditus meo ī ſt dab gaudiū et letiā
p fidē ī tribū audiens bta visio sit:
et bte meritū visionis fidē audiens.
Oti aūt mūdo corde: qm̄ ip̄i deū
videbī. Porro fide oz mūdari oculū q̄ vide
at deū q̄ admodū habes. ſfide mū
dās cordi eoz. Intm̄ gs dñi audiū p̄ſta
te ussꝰ auditus exercitetur: audi
tus exapiat ultimē. Sēlꝰ au veītas
attestat dicens. In auditu auris o
bedīuit mī. Dignꝰ q̄ iudeā sꝰ plꝰ p̄ iudeā
obedisse ineīat. Ceaurus videbo ad q̄
mee obedīē manꝰ p̄ssēat. Q̄ bte
ait. Dñs deus aperuit michi
auē: et nō cōtradico. vtroſū nō abn
ubi et uolūtate hēs obedīēe formā:
et longanimitatē ex. Qui em non
cōtradīat spontaneus ē. et q̄ vī nō abnt
perseuerāt. Utinq̄ nec̄m: qm̄ in laue
datorē diligit deus: et q̄ p̄seuerauerit
vsq̄ in fmē hī salvꝰ erit. Utinā et mīa api
at aures dñe: ī vret nāt cor meū ſmo vī
tatis. mūdet oculū et lere p̄ncī visiōi:
ut dicā deo cuā ꝛpe ꝑ ꝛacionē cordis mei au
diuit auris tua: ut adīā adeo cuā ꝛpe ai
et q̄s obedīētib. Et uos mūdi estis. p
ſmonē locutꝰ ſū uob. Nec omnes
mūdat q̄ audiūt: ſz qui obediūt. Uti q̄

audiuit et custodiunt illud. Tale ē
quierit auditū : q̄ mādat dicēs. Au
di isr̄l. Tale offert qui ait . loque⁹
dñe : q̄ audit ſeruꝰ tuus . Tale ſponſet
quid⁹ Audiā q̄d loquat̄ in me dominꝰ
deus . Et ut ſtnaꝝ eaꝝ ſpm̄ ſm̄ hūc m
aīe ſpitali ꝓfectu ordīē obſeruare
ut videl⁹ prius formet auditū quā
lenſiret uſū : audi mſt filia et vide.
Quid medis oculis ? Aurem para.
Videre deſideras ypm̄ . Oportet
te ꝓus audiē eū . audiē de eo ut de eas
nō iudeis Sic audiuiꝰ ſic vidimus.
Immēſa claūſtra ? uiſꝰ āguſtꝰ et nō po
tes ad eā . Potes auditu : ꝑ nō aſ
pectu . Clamāt demiꝝ deū ada ubi
es . nō iudebā tā pēōr audiebā tñ ? ꝑ
auditus aſpm̄ ēſtruet : ſi pꝰ ſi vanꝰ
ſi fidel̄ ꝓfecit . Fides purgabit q̄
tha ipetras : et ap̄ obediē claūſit apet
obediē . Deiꝝ mādatis tuis mſt
intellem : q̄d intellem̄ dabit obſerua
no mandatoꝝ ap̄ tulit tñſſio . Ad
uerte adhuc iſto ꝓfaar quō pre cetis ſe
ſibꝰ auditꝰ mīa ſene ingruit . Ca ingrit
ab oculi palatū ꝓpe palatū ſeducat ſtl
lutur manꝰ : nō fallit auēs . Quid
mirū ſi auēs ꝓpit iūtate ? nī fides q
auditu . auditus p verbū dei . ūm ueritas
ſit . Vox mſt uox iacob ē michil veri ? :
manꝰ ſuū manꝰ ſua eſau michil ſalaꝝ.
Falleris . Quāꝰ ſtultiſſimo decepit te .
Per iūſtu ueritas : et ſi ſuauitas ē.
Nā quō hēt ueritatē ? q̄ ſe putat edē ve
racionem . nī domeſticus veſtat edōz
carnib⁹ . Multo mīꝰ oculꝰ q̄ ml videt
Nō ueritas in oct oculo : nō ſapīa . De q̄
eſtaut ſapīē ī oculi vrīs . Nō bona ſa
pīa : cui mādiat . Mundi ē ar ꝓhor
ſtultitia apd deū . Bona et vā ſapīēa
dīt de occulto : ut ſapit bīō iob . Ad
foīs eā queūt in corpis ſenſu . Capor
in palato : in corde ſapīa ē . Ne queās
ſapīāz oculo carīs : q̄ caō et ſanguis nō
reuelat eā ꝑ ſpūs . Nō in gustu oīa :
nō em̄ mueīt in tra ſuauit uūetū .
Nā in tactu manꝰ : nī ſpūs dicat. Si
oſculat⁹ in manū meā oēs meoꝝ ꝑ mīas
marmia . et negat deū . Qd̄ tē ſi arbi
tor : nī do mī dei q̄ ſapīā nō deo ſi medi
aſſēbī actionum . Sapiens fiut pſa
ar : ſ tñ errauit in ſenſibus . Do
lus hēt auditus veru : q̄ capit ūm.
Ill) eruto carnē vdūuā ubi tāgē
hibet mulier carnalē ſapiens : plꝰ ſpe
ībuēō oculo ap̄ oraculo . ſ. carnē ſſu
ap̄ uō dei . Nuē ei mortuū vid⁹ iſ ver
turū nō ēdidit nō tñ h̄ pmiſeāt ꝓpe .
Deiꝝ nō q̄eut oculꝰ vſꝝ dū ſtaat ē diſc:
qm̄ nō eāt cōſola fidei nī dei rata pmiſſo
Nōne celū et tra et q̄d oīō carīs oculꝰ
attingē pt . aīī hūt tñſie et pire ? q̄
iota vnū a vnꝰ apex er ommbꝰ ꝗ oatꝝ
tdē . Et tñ ceſſat a fletu tuſu oculi .
q̄ noluit cōſolai in uō dñi : pluris
habens erpimētū q̄ fidē . Ad erpimētū
fallax . Mittit go ad certorē fidei cogn
cōz q̄ utriq; applēt q̄d ſeſꝰ neſcit erpimētū
nō iueīt . Noli me tāgē mſt . Hēdiſſuſe
huīt ſeducibili ſenſu ītu : in fidei aſſu
eſte : fides neſcia ſtulti . fides inviſibilia cōꝰ
hēdēs ſēſꝰ pemūā nō ſēnt . Deiꝝ tñſſ
dit ēnā fines vōis hūāe : nē viſu q̄
prienāē terminos . Quid rivoſas o
culū ad q̄d nō ſufficat . Et manꝰ q̄d ex
plorāe conat . q̄d ſuꝰ ipm̄ ē . Vnꝰ
tē q̄d ī ī vnūcat . Tane fides ꝓmū
net deūe q̄ manifeſtati ml minuat . Diſ
ce id hīē : id tucius ſequi q̄d illa ſuaſerit
Noli me tāgē : nōdū ei aſtendi ad pūz .
Nī uō nī nā aſtēdeīt tē tāgi abeī velit
a poſſit . Et vtiq; poteīt ſ affū nō ma
mi ? voto nō oculo : fide nō ſenſibus .
Qr tu me aut tāgē q̄ris ? q̄ ſeſu corpis gl̄m

ctmnas pesumptiones Resas ꝙ tpe
adhuc mee mortalitatis tñ figuꝝ ad ho
rã mortuũ corpis oculi discipulorũ
glãm sustinẽ nequiuerint. Adhuc
ifẽ tuas sensibus gero mortẽ formã
gerendo similẽ. ꝙ de cõsuetudie re
cognoscas. Cẽm mabilis frã ẽ
glã mea ego te: cõfortata ẽ et nõ po
teie ad eã. Differ gr iudicaũ suspẽ
de fmam. et tãte rei diffimcõr ne
cdas sensu fidei resuato. Illa dignꝰ
r dissimet ceraus que plem cõplẽdr
Demꝝ cõplẽdit sponsꝰ mistico ac ꝓfũ
dissimũ q sit longitudo latitudo sublí
mitas et ꝓfundũ. Nõ oculꝫ nõ audit
nec auris audiuit nec in cor hoĩs ascẽdit:
r ipse quod ꝑ mulcre clausũ portat sinat
ꝙ signatũ. Illa igit digne me tãgit q
pñ considentẽ susapit. nõ tã in hũli
habitu q in celesti: carne ipa q altẽa
spẽ. Quid deformẽ me tãgẽ? Ecpta
ut formosã tãgas. Nã q deformis
mõ: tñ formosꝰ. Deformis ẽ tactui
deformis aspectui? Deformis demꝝ de
formi r q sensibꝰ plus mlcres: fidei mi
nus. Esto formosa: et tange me. Esto
fidelis et formosa es: formosa formo
sã et dignus tãges et felicius. Tãges
manu fidei de fidem digito deuocionis
affectu: tãges oculo mentis. At nũq ad
huc migrauit? Absit. Dilect tus candidꝰ
et rubicundus. Formosus plane. q cãdãt flores ysaiã et lilia cõuallium: hẽ
martyrũ agmẽ ꝙ chori. Et qui medio
residet agnꝰ nõ discedit chori: unusquis
martyr. Quid demꝝ candidius nõ cognouit
agmẽ chorus agnꝰ? agnis filius agnũ
sponsus? Quid nõ roseus martyrũ? et
cã uirtus finctus et forma mirabilis. Talẽ
eã mihi tange et dic. Dilect meus
candidus et rubicundus: electus ex mí
libꝰ. Milia milium cui dilectꝰ? et decies ẽ
tena milia cui dilectus: et nemo ad dilectũ.
Num ẽ uendũ eius ne forte in aliena de
multitudine errore madas querendo quẽ di
ligis? Num presus abiegnis quibus
eligus? Quale ornauerit eius ex milibꝰ.
cuius in signioꝝ? dicens ite formosꝰ in
stola sua: ꝙdiens in multitudie
sua. Nõ q in pelle mea q hactenus in
gendi fuit oculis ꝓsequeãr ut cõdepna
ret omdẽdũ? a cuã amicorũ ut retror
noscerent redimuit. Nõ mgr tã in pelle
ornauerit mea q in veste alba. speciosus
fore. nõ mõ ꝑ filius hoĩm: q cuã ꝑ multi
tudie angelorũ. Nõ me uis tãgẽ in hũli
habitu sicuti forma? spẽ cõceptibili?
Tãge celesti decorũ spẽ et ia et honore
cõnatũ? diuina quidẽ maiestate
tue medũ: q in gemina seremitate ẽ tũ.
ac plenitudo. Int hec aduertẽdi prudẽtia sponse
et ꝓfuditas simonis es: q sb figura pelli
ũ salomois in carne inmaculata ẽ dñi? mortis
uitã. sumã gloriam? inanis ambitionis? et sb mgr ornatus
demꝝ habitu cruciatus. cãdore in nocentie
splendore ꝙ uirtutũ: sicut in uitulꝰ pelles cũ
cent magnatz despect preciosa et prandia
ꝑ diuites regni in se ornamenta sumebant.
Merito migredinẽ nõ cõcepmt in pellibꝰ:
decore qui sub pellibus ẽ ad uerbũ. Et
ideo quidẽ illã cõcepserut atq huic nimie cog
nouerũt Si em cognouisset nũq dñm
glie crucifixisset. Nõ cognouit herodes
et id eo despexit. Nõ cognouit synagoga?
q mactãdme illi passioĩs et infirmitatis i
pzane. aliquos aut saluos fecit sepiũ nõ
pt salutẽ facẽ. Christus rex isrl descendat
de cruce: et credimus ei. Et cognouit

latro de cruce licet m cruce ¶ q̄ et m
nocēdē pudicē cōfessꝰ ē· h̄ aūt mq̄
ens· quid mali feci· et glām veḡé ma
iestatis stimul ē pr̄estatus memēto
mei dicens cū veneris in regnō tuō·
Cognoscat etiā· q̄ emulat⁹ mḡdi
nē ut decorē ptrapet· ¶ Nō confundi
mq̄ uideri mq̄ dia· ut dēō dicat·
Opprobria exprobrantiū t̄ cecidēt sup me·
Ut sane mq̄ mstrū pellū salomonis·
foris salz et nō mtḡ· ¶ Lege cū mtus
mḡdinē meus salomō h̄z· ¶ Demq̄
nō aut mq̄ sū sicut salomon ꝓ sicut pel
les salomonis· q̄ ī supficie tm̄ sit uerī
mḡdo pudicia· Pectati meḡredo mtḡ
ē· et p̄ius ī reōza culpā cōmaculat
q̄ ad oculos pdeat· Demq̄ de corde
ereūt cogitatiōes male· furta homīa
da· adulteria blasphemie· ¶ et h̄ sūt q̄ cō
inquant hoiem· ꝓ· Absit ut salomonē· Vi
nūme pr̄esus ap̄ uerū pudicū illustrōi
mḡnamenta reperies· Oz nāq̄ ē sine
pcō eū qui tollit pcā mūdi· q̄ ad re
cōciliandos pr̄ectores mundi· ꝑ donens
iure sibi nō uendicet salomonis· ¶ Et
ē mḡdo afflugentē p̄mercū assumt⁹ la
mentatio p delās· h̄at fortassis nō ab
horreat m me salomō· si sponte mduā
mi· ꝑ pcā meis· q̄ cor cōtritū et hūm
liatū deus nō despiciet· ¶ Est et af
fluentis cōpassionis· si afflicto condole
as et fragilitatē te decolorē· ī cōmodū q̄
ne hanc pfecto tractandā putrit· nī pa
tricius quippe q̄ et simplex ꝑ nob· dignatꝰ
mduit· qui pcā nīa tulit· m corpe suo
sup lignū· ¶ Est et pr̄ecionis· q̄
eciā ꝑ sūmo ornamēto h̄et· si quidē
sustinuerit ꝑ iustitiā et ueritate· Vñ
ē· ¶ Ibant cauētes discipuli ad
spūm consilia· q̄m digni habiti sūt p nō
mine ihū contumeliā pati· Demq̄ hi q̄
pr̄ecionē pacati· ꝑ iustitiā· Hac
potissimū gloriā etiam arbitror· hāc
libentius mīta de pellib⁹ sponsi· De
mq̄ et hī m promissōe· si me pr̄ecuti
sūt et nos pr̄equent⁹· Vñ et addit
sponsa· ¶ Nolite me cōsiderare q̄ fusca
sim· q̄ decoloraūt me sol· ¶ Hē nolite
me notare q̄ deformē· q̄ cremitis p̄
gruente pr̄ecuacē minus florentē mi
ni· ¶ Etiam sēu coloratā· Quid expro
bratis mḡdinē· ¶ q̄ feruor pr̄ecuacōis·
nō cōuersationis pudor muerit· ¶ Vel
sole dicat· zelū iustitie· quo arendē et
aamgit⁹ ad ipsius malignantes dicens
deo· Zelus domus tue cōmedit me·
Et illud Tabescē me fecit zelus meus
q̄ oblitī sūt uba tua inimici mei· ¶ Illud
quoq̄ Defecto timuit me· ꝑ pcōrum
derelinquentibus legē tuā· Et ē· ¶ Nōne
q̄ oderūt te dne oderam· ¶ et sup tabē
cos tuos tabescebā· Etiā illud sapiēs
caute obseruat· Fili t̄ sūt ait· noli cō
dere letū tuū ad ipsas· ut sal⁹ remissio
et mollibus et fugitantib⁹ disciplinā
nō cūdere severitatis· ꝑ obscurū seue
tatis exhibeat· Vel decolorari a sole
ignescē firma cautate· ¶ Flē cū flentib⁹
gaudē cū gaudentibus· cū infirmātib⁹
infirmari· uri ad scandala singulorū·
Vel sic· Sol iustitie decoloraūt me
ꝑ· ¶ cui⁹ amore langueo· Languor iste
colorīs quedā determinatio ē et defectus
m desiderio aīe· Vñ et dicit· Memor
fui dñe et delatio tua· ¶ et greviatus· ¶ et
defecit spūs meus· Ergo mstur
orēs ignis solis desiderium pegri

unitē mcorpe decolorat: dū uultū
ghē mhantē mpaacentē fūt repulsa:
et ermuāt amantē dilacō · Nuus nēm
ua sancto amore ardet · ut desiderio uidēdi
xpm oēm colorē pūtus qlē letaē qz fusti-
diāt et deponat: ī ea plenitūa uocat cō-
testans · et dicē hoīs nō desiderauī tu scis:
Item cū sō dauid · Venuit cōsolari aīa
mea: ī pūtū bonorū īmam letaā des-
piāt colorāi · Vel aīe decolorauit
me sol · sui mīmirū cōplacone splēdoīe:
dū aggrās illi ereo me obscurā deplē-
do: māā mueio fedā aspīāo · Cetera
lias quidē formosa sū · Quid fusca dicit
solus solis pulcitudīm succubentē: At
sensui pōri uident magis assentire eaq
sequūt · Adiacens siquidē filii mris mee
pugnauerūt cōt me: psecutone passā
se cē apte sigt · Ez hīt aliud sīmone pu-
apiū ordiemur: qm sufficiē hac una put
q accepimus · de glā sponsi eccie: dono
xpi q ē bndctus in scla · A

de

Filii mris mee pugnaue-
rūt cont me · Amaac et
chayphas et iudas scarī-
oth filii synagoge fuerūt: et hīt cont
eccām eque synagoge filiā m xpo ex-
ortu xpūs archiscīē pugnauerūt fuspe-
dem ligno collectorē xpi ihm · Nam
ī siquidē deus mplenit q eos zd olī
pfigurāt q ppham dicens · Pascā
pastorē: et dispgent oues · Et forta ssi
iugr est mādato ezechie · Nasa ē
velud a terente uita mea: dū ad hec
ordirer succidit me · De hīs gō
atz alna d de illa gente xpiano nomī di-
uisse scīunt: puta dēm a sponsa: filii
mris mee pugnauerūt ī me · Ve-
pules filios mris sue nō ait et pīs
sui illos uocat: qui nō habāt dm si
ex pte diabolo erant: Homade utiq;
sicut ait: homada erat ab īitio · Mea nō
dr fides mea a filii pūs mea: sī filii mīt
mris mee pugnauerūt ī me · Aliqn
si nō ita distinguerer uidē? erā paulo
aplus cōplacēdi m hīs de quib? confidēs
q et xpc aliqn pfectus sit eccīaz dei: sī
mām cōsecutus ē: q: ignorans hoc feat
manens m ī credulū: et blasphaut deū
se hīc prēm fidei esse tū ex prē gr ex mre
ee · Et attende quō nouīm filios mris
sue et solos maūat: qi soli m culpa sūt ·
Quāta et ab exordio passa ē nūc illud ap.
ppham sepe expugnauerūt me a iuuēc-
mea: et sup dorsū meū fabricauerūt pec-
tores · Quid ait singularit filios mris tue
causāte: q te minime ignoras et ex alīs
atz alīs naacōibus sepisse ī pugnatum
ad mensā diuītis uocatus · diligēter
aūt consideā que t apponūt · Sedēs ad
mensā salomōis sedemus · Nus dicēs
de salomone: Nā et reme dicō diuīcās · qui
et ipse salomon habūdat et Et intue-
mīni pūtē mesā: quid sup mēsā īfecta ē deli-
cie · Epulaā sūt et diuīna q nob mea
apponūt · Diligent go mīt consideīm
que t apponūt · sciens qm tūa te oz ppa
uare · Ego utiq; dō m me ē diligenter attendo
ad m apponī m hīs ubi sponse · et ad me
ā prorsus doctīna cautela ī spiē · Ne
ita et nos sola exp̄mit pfectu a domesticis:
et tacent tot et q̄uā q ubiq; tenuarū
minus et oī nacone q sub celo ē
ab ī fidelibus ab hēticis · et sustinatiōe p-
tulisse cognoscūt · Nouī spōse prudenīa
nr putrūm cūi · Ihs illā a quasi m medē
pteisse · Et pfecto exp̄sius plangit ad
sentit differencias: ad q ut gulā cius nob
cauēdū exstimat · Quod nā hō: Malū
utiq; m testīnū atz domesticū · Et mīt-

in euangelio oze ipius saluatoris exprim[i]
cit dr. Et inimici hominis domestici eius.
Et in ypa. Homo mquit pacis mee
in quo sperabat pacem meam: magnificauit sup
me supplantationē. Item Nam si inimicus
meus maledixisset mihi sustinuissem vtiq;
et si is qui oderat me sup me magnia loquutus
fuisset: absconditissem me forsitan abeo.
Tu uō homo vnanimis, dux meus et no
tus meus: qui simul mecum dulces capiebas
cibos. Hec. Quod a te pauor commina
tionis meo tribunali meo id molestius sencio:
fero equius. Gratius hi quem moma re
et dequo sit. Agnoscite gr et sponsam
eode de filijs miris sue cōquerente affati
que eode spu cui aut filii matris mee pug
nauerūt mihi cōtra me. Vnde et alibi loq[ui]t. Ani
mia mea et anima mea adhesit me qui
quauerūt et steterunt. Longe queso
a nobis fiat semp hoc tu abhominabile
et tibi detestabile malum: uoce qui erpi
estis et cotidie et primum qui bonum sit et qui
iocundum habitare fratres in vnum: si tm in vnum
et nō in scandalum. Alioquin nec iocundum pla
ne nec bonum: si pessimum a molestissimo.
Ve aut homini illi per quem vnitatis vinculum
iocunde turbatur. Indecorum profecto portu
bit quicquid est. Nam in continuatur mihi
qui audire in nobis quippiam iuste clamitet:
filii matris mee pugnauerunt contra me.
Nonne primus cognationis tanquam vnius
matris filii vos estis: singuli alterutrum fratres? Quid gr a fide uos cōturbare
a constare possit: si bonum intus est. et
firma pace gaudetis? Denique quis nob
nocere poterit: si boni emulatores fue
ritis? Quamobrem emulamini carismata
meliora: ut bonoe uos pbetis emula
tores. Caisma per optimum. caritas est.
plane incōparabile. qui nouit sponse celesti
sponsus tociens meliora cupiebat: ne
quide dicens. mihi cognoscent omnes quia
mei estis discipuli si dilectionē habueritis
ad inuicem: nec uō mādatum nouum do nob'
ut diligatis inuicem et hoc precipuum meum
ut diligatis inuicem: Itaq; oranis vnum
eos forte sit ipe et pr vnum sunt. Et inde
si nō ipe paulus qui te ad caritatis melioa
mutat mr certa caritate in summo
posit: sine cui fide et spe dicit ea ee ma
iorē et supereminentē sede: sine ai eminus
pluribus a' mirabilibus signe quē doce
tādē ad supereellentiorē uiā nos imitet:
haut aliā pfectō illā quia caritate diffinet
Denique quonam huius compandū putem hy
qui spi pfectum mirio. ar fidei trifferenti
montes? Hi igit ea qde dico. Par nob
et a nob sit: et omne qd erit insecus mi
nari iudex. nō terreat qz nō noceat. Sa
ecclesiō quidquid foris blandiri agitat.
nulla est profecto consolatio: si intus qd ab
sit seminarium discordie gignatur.
Proinde dilectissimi pace habete ad nos
et nolite lede inuicem. nō sto. nō ubo
nō signo qualibet: neque forte cu
ebatus et pōmpatus a pusillanimi
spūs et tēpestate. deū mirabile cogi
adhuc eos qui se leserunt a' constituen
rūt: et proinde tibi que contingat.
Filii matris mee pugnauerūt cōtra me.
Et ei peccantes in fratrem in deū peccant qui.
Quod vnicuique minimus meis fecistis:
mihi fecistis. Nec caute a quorib hoi
offensis ubi gra ab aptio cōmuno seu
maledictio a clamdestino qz et uenena
to sustinuio: nō mag suffitis os nisto
dixe ab hoīs et similibus: cauenda
sunt et leuia: si tm leue debeat dici
quicquam in fratrem pstipscis uolu[n]t: Iudei:

aiam solo si trasteis illi dnum reue iudicij teneais merito quidē. ¶ Nā qđ tu putas leue et obl̄ leuiq; p̄ paruis ⁊ plerūq; aliq; alij accipit tūp̄ homo iudens in ſtrictē et ſm̄ facē iudicium: patius festucā trabē ſuſpicat̄ et ſcintillā putat̄ fornacē. ¶ Non ē om̄ē caritas: que oīa credit. ꝓm̄ ꝑ aūt ſenſus hoīs et cogitacōnes ad malā ponus ſuſpicandū qđ ad bonū ēxcendū ꝑtim vbi diſciplina ſilenāi nec te qui causa eo excuſāe ꝓmittit: nec illū vbi ſuſpicionis aſpice qđ patitur ut curet tui. ¶ Immund⁹ et mort⁹ clauſo et tetali vbi mē mīt ſemetipm gemens dū totus in ira et diſceptacone poſitus mi aliud ſileus in mente iſtare poteſt ⁊ munia quā accepit. ¶ Non pt orare. nō pt legē: nō ſm̄ ſpituale āp̄ meditat̄. Et ita m̄ rep to mtali ſpū dn̄i ſui deſtituta alimentis vadit ad mortē aīa p̄ q̄ē mortuꝰ eſt. Quid tu mihim queſo animꝫ hēs? Quid p̄deſt oīo tua ⁊ opus qđ aiz mihim feceis ſapit⁹? cont̄ quē mimicū i⁹ aure clamat de pectore finis tui quē cōtriſtaſti. ſilūs mquiens mihis mee pugnat cont̄ me. et ⁊ ſil' meā dulces capiebat ⁊ abos re pleuit me amaritudie. Quid ſi dureis ſm̄ nō tam tumefuit ꝑ tā leue cā debuiſſe t̄bai: mdeo quāto leuior ē tāto ate leuiꝰ potuit nō cōmitti. ¶ Nō ꝑ neſcio quō leue dicimus ut tā dur qđp̄ āpluis eſt ꝑ uaſa: aīl' ſ⁹ rpm obnoxiū ēe iudicio ex ore ipi⁹ accepis iudicis. Quid ei tu ne leue dureis mquo offend⁹ rpm? ⁊ dm̄ ad dei iudiciū p̄ filiū hēs ei⁹ exorandū ſit mihi ⁊ manꝰ dei mittentē. Tu gꝰ accepta m iuria qđ mtendū nō amē mihi ē cōue tibus difficile eſt. nō cōtinuo more ſe culaū obliqua ⁊ ſeuire freni remiſſione feſtines? ⁊ ꝑ neq; ſub ſpē quaſi corripiē di libo acuto et urenti trāſfigē audeas illa tenus aīaz pro qua ⁊ affigi cruci dignat⁹ ē: nō ſtrūmire q̄ mechanicō nō labēs muſitat̄ q̄ mihi mānuando. nō na ue cōtēte aut cōtēmare q̄ ſubſanādo. nō fronte mugire q̄ mugiendo a' cōmā nando. Sane cōmoio tua i' mozia⁹ ubi oritur? ⁊ nō ꝓmittat⁹ ſtrē que mor tē portat ne ꝓmat: ut dicē poſſiꝫ tui cā propria. Turbatus ſi: et nō ſi locutus. ¶ Quoſdā alanus i tellen ſe tuꝫ iſtud. quaſi de diabolo et āgelis ei dam ⁊ q̄ aī ſtetiſſent et rpi filiū ihīm illi q̄ que ſurſū ē mihi nūa: ex quo lapſi ſūt nō ceſſat eccām ſororē ſuā impugnare. Ex neq; contēdo ſi quis uſurpet h⁹ erbā i bonā ſignificationē: ſ⁹ ſpūales ⁊ ſint mēbra adūſus carnales fidēs ſuos dmicant in gladio ſpūs qđ ē uerbū dei ⁊ vulnerantes eos ad ſalutē: atz ad ſpūa lia uſtuſmodi impugnationib⁹ q̄uelebes. Utinā corripiat me iuſtus in mia et mē ꝑpet me. ꝓuocēs me et ſanans om dens. et mmſitās: quo audeā et ego di cē. Vuo ego iā nō ego: uiuꝫ uō i mihi ⁊ Eſto inquit conſentiens adūſario tuo dū es cū eo in uia: ne dēat te iudici et iudex tortori. Bonus adūſarius: cui ſi cōſentiens ero nō eſt unde ⁊ iudex me ſalū ꝓmittat⁹ aut tortor. Ego ꝓfēdo ſi quos vim aliq̄ ꝓnuſquemodi cōtriſta ui nō me piget: cont̄ſtati em ſūt ad ſalutē. Et quidē neſcio me id vmq̄ feciſſe abſq; mea ⁊ magna ⁊ſtuna: ſcdm illud. Mulier cū parit ⁊ſtuā hēt. Ex abſt ut iā memmeri poſſuē teneās fructū do loīs mei: dū ꝓnde videā xp̄m ſorēm in ſobole. ¶ Neſcio aut quō eccā teneamus in aſtructi ſūt. ⁊ ꝑ mi crepatoria tande conualuerūt de infirmitate: ⁊ qui for tes ab mīcō ꝑ manſerūt. nō mdigētes iſtuſmodi mediamēto. Ergo mihi hūc

sensū poterit etiā seu amma diligēs
dñm dicē ꝙ filii matris mee pugnauerūt
cont̄ me · mittendo sagittas armando de
filiis matris eius qui eā salubrit̄ expug
nauerat et captiuā ducerent ad fidem a
more ꝙ ipius : multis utiq; confixam
sagittis illis de quibus scriptū ē Sa
gitte potentis acute · Et item Sagit
te tue infixe sūt mi · Ideoq; sequit̄ et
air Nō ē sanitas in carne mea ut
ꝑ amma sanior prodeat fortior ꝑfectus
dicat · Ipius quidē promptius cito aut
in summa · Et cū ait ꝓpter Nō infirmor :
tū fortior sū et potens Videat ꝙ carnis
infirmitas robur spūs augeat ? et sū
mi ministret ausus ? Ita certo noueris
carnis fortitudinē debilitatē spūs operā ·
Et ꝙ mirū si hoste debilitato tu fortior
efficeris ? ni fortitudā in sanctis t̄ dicas
amicā · q̄ nō cessat decipisce adiutus spū ?
Vide ḡs si nō prudent̄ sagittā et impug
nari salubrit̄ postulat sanctus ? cū dicat in
oratione · Confige timore tuo carnes me
meas · Optimā timor iste sagitta : que
configit et mitigat carnis desideria ut
spūs saluus sit Ez et qui castigat corpus
suū : et in seruitutē redigit ? nōne is t̄
inde ? eadē manū cont̄ se pugnare ipe
mutare ? Est et sagitta timo dei iniuriā et
efficax : et penetrabilior oī gladio anima
pti · Vnde quo saluator · Nō uenī mittē
pacem mittē ? gladiū · Est etiā sagit
ta electa amor xpi ? q̄ mariē animā nō
nō confirit ? etiā ptūsiuā · ut nullā
in pectore ḡnali ptialā uacuā amore
relinquet : ? totā tota etiā totā ultro diu
get · et erit ḡna plena Aut ire ptūsiui
cā ut uenirent usq; ad nos et deplem ne
mi omīs nos ampemus ? et fierent mi
citatis ei ꝓ est caritas deus · ꝓ tui ire
et in sole ponens tabnaculū suū ut
scriptura ipleretur q̄ dr. Dedit te in
luce gentiū ut sis salus mea usq; ad ex
tremū ire · Ho eīm impletū est p maiā
q̄ in carne visibilem edd edidit : q̄ in
uisibilē nr̄ de carne nr̄ cū carne suscept.
Et ia quidē in tota se ḡnde inuisi acce
pit amoris et suauit̄ · Ego me nō se
luce putauerim si summo salui q̄ cuspide
huius gladii pūgi in tōtū me sensero ut
ul'a modico accepto amoris uulnere dicat
cū ānā mea vulnerata caritate ego sū
Quis m̄ t̄buat mihi huī modū nō mō
vulnerari ? expugnari oīo ? usq; ad
exterminationē coloris et caloris illi
q̄ militat aduersū animā ? Si expbra
uerint filii hoīs illi aīe que huiusmodi
est dicentes pallidā et sine colore eē ?
nōne t̄ congrue posse rīdē indebitue.
nohite me cōsideare q̄ fusca sim · q̄ de
colorauit me sol · Et sane memmerit
ad hoc puerum misse abhortationibus siue
in spationibus aliquorū siorū dei emu
lationē eā dei emulatione ? nōne cōse
quēt̄ verisimile q̄ in seruire poterit q̄ filii
matris mee pugnauerūt cont̄ me · Et
ut̄ sensus ut̄ q̄d dīm ē ut cōtra seruu
dosti queuis aīa id laquat ? ? nō q̄ ig
norē aliquē ignorans · ? q̄ gaudens et
gras agens · mistice et glorians q̄ pro
et amore x̄i digna ſt fusta seu dolo
ē et dia aīe hoīs ipm ascēdat nō sue
madustrie ? gre et mite puenīt̄ se ·
et mittentis ad se · Nam q̄n crederet
si nō peccante ? Quid aūt peccarent
ni mitterent ? ? filios matris sue cont̄
se pugnasse meminerat : nō ut mala ?
utriq; in // Dñi et sequit̄ · Posue
runt me custodē in vineis · Vbi ubi
utiq; si sicut spūalis examinet ? puto
mihi in se quenōme a' rationis ? inde ?
si mathi fauorabile aliquid idolere ·
Verū ad id continendū plus sane

q̄ manū apponē audeatmus · Ionas ei
suis ē : cōsiliandus ē nob̄ solitis p̄bꝫ
ē consultandus ī. spūs q̄ scrutat. alta
dei ·! a dē vm etemus qui ē in sinu pa
tris sponsus eccīe xp̄us ih̄s dn̄s nost̄
q̄ est bñdc̄ in sēla amen Sermo xvi

DOlierūt me custodem in
vineis · R̄. Tui ne illi op
pugnatores ·! quos q̄rime
memorasti ·ꝛ Audite et intelligite
si nō se ab illis ip̄is fatet. ī. p̄mota : a
quibus et passa . Ner minū tū : si quidē
fuit causa pugnandi intēnō corrigē
di · Nā quis nesciat multos amica
bilē utilit̄q; multotiens appugnatos.ꝛ
Quā multos ego prim. pne o pugnatos
mbꝫ platorū ad melioꝛa p̄fice ·! pro
uehi ad alaoꝛa .ꝛ Ergo i. ponue dem̄e ·/
si possum ·! : quēadmodū aduersꝫ etiam
pugnatū sit a filiis matris sue. et hostili
ūo et dampno vtili · Id ei secutus ni
q̄ nocē intendit · prosint et nolentes ·
Vtrūq; uō sensū tenet stupeo op̄ta p̄ta ·!
q̄mquidē nō defierūt et q̄ bñ et q̄ male
emularēt. ī. eā . diuīsa intēcione pugnā.
ꝫ vtriq; p̄fuerūt Iuxtā dem̄ ipse
asse qlis . q̄ ab emulis passā ē gloriā?
ut p̄ vna vinea q̄ sibi abstulisse uisus
sup multas se gaudeat constituta · Q
in quit p̄stitere pugnando cōtra me
et contra vineā meā · q̄ dicit ego ma
me ego mamte usq; ad fūdamentū ī
ea : ut vnā pluribus cōmutarem · Q
quippe ē qđ infert vineā meā non
custodiui ·! tang̃ tam subiugens dn̄
h̄ illi contigerit : ut nō in vna tā ꝫ plu
bus custos posita sit Et lisa qđē
sic est · Ez si eam simplr̄ se. in. cōtē
ti eo solo q̄ qđ sonaē in sup̄ficie ī. vi
detur : putabim. hoc lege. in sēptūa
ginta de hīs vineis corpeis et hre
mis q̄s cotidie ēmm. de more celi et
de p̄nigredine hre acmpe vñ vinū
fiduīt ma. ē liquoꝛia ·! et mihi ī
dico dn̄ sponse dignū : ꝫ n. aliuis re
tenarū congruū quid · de tū sūa et dīui
na scriptura attulisse videbim. · Que
ei conuenien. sponsis ·! et custodie
vineaꝝ ·ꝛ Ez et si conuenē putet ·!
vñ dorebim. fuisse aliqñ etiam istius
mōi deputata offīno Nūqd de vineis
cura est deo ·ꝛ Si aūt spūtali sensu
vineas etiaꝫ. ꝫ fideles intp̄tam. po
pulos · ut. ꝗlē sensū dicentis vinea
dn̄ sabaoth dom. israēl ē mancipit sor
tagꝫ eius nobis quomō sponse mi
mime indignū sit fieri custodem tu i
neis · puto q̄ et nō pua mihi sup et mih̄
ip̄e appebit p̄rogatiua : si quis diligē
tius curet aduertē q̄ ut. vbiq; orbem
huiusmōi vineas dilataueit tm̄ nos
suos · a die. ī. qua ih̄s limus a filiis ma
tris sue erpugnata ē et exturbata ·!
vna cū p̄ma sua. ī. nouella plantu. ꝗ
mltitudiē dico ēcclīaꝝ quaꝝ legit.
fuisse cor vnū et aīa una · Et ip̄a ē
quia se modo fatetur custodisse minime :
ꝫ nō ad mercēdē sibi Nā cū ita mē e
vulsa in p̄secutione fuit : ut nō alibi
plantaret. atq; locaret. alios agricol̄
q̄ redderent fructū eius tēporibus suis ·
Non prorsꝫ nō potuit ꝫ migrauit et ia
creuit et dilatata est tamq̄ nu bñdi
xit dn̄s · Dem̄ circūa oculos tuos
et vide si nō opiūt montes vmbē. ea
et arbusta eius redds dei ·! si nō cricēt
palmites suos usq; ad mare : et usq; ad
flumē propagines eius · Ner minū ·! dei
cūm edificatō ē · dei agricultura est ip̄e
fodiat ip̄e propagat ip̄e putat et pu
rgat eā · ut fructū plus afferat · Q nō nūq;
sua destruet cum l'opa q̄ plantauit
dextera eius .ꝛ Nō plane habendi nec
lectui mā apti palmites dn̄s uitis ·

et pī eius agricola est m fide plantata m caritate mutuꝰ mdices de fossa sanctuꝰ disciplīe sterrorata penitē aū lacrimis migrata p̄dicantiū uerbis ? et sane cribrauimꝰ uino magno ē letitia ꝑ nō luxuria : uino tocus suauitatis nullius libidinis . Hꝰ certe unū letificat cor hominis : hꝰ cōstat et angelos bibē cū letitia . Demꝝ gaudent m conuersione et penitentia p̄corū salutē hoīm sanctes : lacrime penitēaū unū eorū ? qđ m illo odor nitet sapor ꝑfectē sit : mdulgētie gustus retonalia noīe uocūditas sanitas redeuntiū m innocētie serenate suauitas constitē . Ego qꝫ ulla una uinea ꝗ sene p̄cauimꝰ mē nisa ē delenisse tempestas ? quā te m unitissa tra ꝓpagate restituerunt ? Et m hīs oīb⁹ custos posita ē sponsa : ut nō contristet ꝗ p̄mā uineā non custodit . Consolare filia syon . Si scitis quid contigit ī isrl' . quid tu p̄dic⁹ ? Amare misteriū : et noli plangē detrimētū . Dilata sinū : et collige plenitudinē grauū Dic mutatibus mdc . Nobis oportebat p̄mū loqui uerbū dei ? ꝑ quā repulistis illud et mdignos uos mdicastis etne uite : ecce conuertim⁹ ad gentes . Moysi sane oblatū ē a deo . si p̄uaricatorem plm uellet dimittē et dimine ponē ulcionē . npm quidē fieri posse m gentē magnā : ꝑ ille renuit . Quare ? Ob minimā prosapiā dilationē ꝗ illi fortuꝰ deuinctus plō tenebatur ? et quā nō ꝗ rebat ꝗ sua sunt ꝑ dei honorē ; et nō qđ sibi utile foret si multis . Et ille ꝗdē fuit . Ego aūt romalio sterne nōn puto hꝰ minime diuinitus plm magnitudine seruatū sponse : ut ipa ponius et nō moyses mitteretur m gentē magnā . Nō em oportebat sponsi animū p̄ripere sponse benedictionē : et propterea nō quidē moyses sed nona sponsa cui dr . ite m mundū uniuersū p̄dicate euāgelīū oīi creature ipa prius missa ē m gentē magnā : nam m maiorem nō potuit nō potuit quā unitatē ꝑ sancte unitas cessit portanti pacē gnī offerenti . Ez nō sicut ḡnā ita et lex . Ꝑ dissimili uultu ad omnē constantiā se offerūt suauitas huiꝰ et illiꝰ austeritas . Nunc sane ecce ego respiraui cōdēpnātē et consolantē ? ꝓ posenitē et ignoscentē plententē et ꝗplentētē . Nō pauꝑ ꝑfectā acceptabē voto umbē et lux. nup̄ pax mdiaū et mīā ? figuā et ueritas uinea et hereditas firmū et osolū . Graues dextre moysi manus : testibꝰ aaron et ur Graue legis ingū testibꝰ ipīs aplīs ꝗ et hiꝰ sibi et p̄ribus importabile clamitat Grime nigū et dulce p̄mū : nā ira ē m p̄missione . Proh⁹ nō ē moyses missꝰ m gentē magnā . Verū tu mitte etiā promissionē hui benedictionē ꝗ mīt est et futuē . saule m diuina obtines ab unitis te recipi ? et ꝑ iugū suaue et ꝑ regnū sublime . pulsa de cautte ab unitate enuis : diu sic precorat ꝗ p̄mittis ut ḡpōis nō t̄reat . Quid adhuc unius uinee plāgl dampnū ? qđ tanto tibi fenore ōpensatū t . Ꝓ eo q̄ fusti dereliota et odio habita et nō fuit ꝗ pte mīstret . ponit te mgt m superbiā siluarū grauiū igni et gnationē : et fuges lac gentiū et mamilla regū lactaberis ? et sacies ꝗ ē dnm saluator⁹ te : et redemptor tuꝰ fortis iacob . Tali itaq; mō dr se posita sponsa custodē m uineis engaddi : ꝑ uineā sua nō custodiuit . Ego lon huiꝰ orationē merpm ? phendē sōleo ? q̄ nāz susceperim curā ā meā nō sufficerem custodire . uineas aūt mīpians . Ut ꝑ bas et tu hanc mīz mīpiatꝰ ecā uidē tō sequēti an ꝛē quoꝝ dictꝰ fidē uitē . iniurtutes ꝓtoꝝ opꝝ deuotionē

p.s. limtes

vmū. Siquidē n̄ palmes alīus uite:
ner ūty sū fide aliquid ē. Sine fide
ēm̄ possi[bi]le ē placē deo: fortassis et
displicē nīre ēit. Demū omē qđ nō
ē ex fide pām ē. Ih̄s q[uo]s illos oportuit
cōsidēare q̄ me posuerūt custodē m
vineis: s̄ videt ꝑ q̄ custodisse. At quā
to tpe multa uacuit et deserta? ne
data m solitudinē. Desuis defecerāt
vnū ex ea: arentis pre sterilitate
fidei ūtutū palmitibus. Est fides ꝑ
mortua. Quō em̄ nō mortua sine
op[er]ib[us]. Et id q̄dem m seculari uita.
Cetīm cōmissa ad dñm meliusculū
fateor tepi custodire: nō tñ put o
portuit. Et q̄s nempe ad hec idoneus.
Nr̄s ꝑ q̄ aut. Nisi dñs custodi
erit ciuitate: frustr̄ vigilat q̄ custodit
ea. Quantus ergā tūr meum me pa
tere insidijs i[n]q̄ fingitat i occultis
m̄ maculatū. Quātū nob̄ o vinea
mea furtiuus surreptū ē machina
mentis? eo ip̄o tpe quo vigilādus
mihē[bi] repim[er] cue et custodie nīre.
Quot et q̄les priorū potores opm a
ꝑfecerunt ima a nullū tactamina?
a fe
dauit manus q̄ta. Quāta ab ulle
bra gule. quāta ab audie spūs? q̄m
a pusillanimitate spūs et tepestate
sustinuim[us]. Cur ergā et michilom[i]
tñ me posuerūt custodē m vineis?
nō cōsideran[te]s quid de mea facere ego
p̄ fecisse: n̄ audientes arguēte mihi m
ac dicēte. Si q̄s omnī sue p̄esse nes
ait q̄ quō eccē dei dilige[n]cia habebit.
Vnor audacia plīmorū. quos
videm[us] desuis vineis nō collustē ni
spinas et t̄ribulos: vineis dñas ergā
se mergere nō vereri. Fures sūt et
latrones: nō custodes neq; cultores. h̄
illis. Ne aut̄ ni ergā mūr apiculo vi
nee meē me? Vnno magis ne
mūr: q̄ plub[us] intenty. mīm[us] ita v
na diligens. myno q̄ sollicity fuer
rotor. Ner sepē rūdare: n̄ vrtulan
fodē luet in ea. Heu destructa ē mate
ria eius: et vindemiant ea omēs q̄
p̄ tigdiū via. Patet exposita istine
uacuidie atz impatientie pua: demo
lūū ea sedule quedā uulpecule in
stantiū mūtatū. Irrūpūt undiq; ā
rietates suspitiones sollicitudines.
Turbe distordantiū causarū molestie
rara hora desūt. Nō ē phibēdi facul
tas? nō copia dehmādi: s̄ n̄ orandi
spacū. Quo ymbre lacrimarū p̄fū
dē sufficiā sterilitatē aīe mee. Vinee
mee volui dicē? s̄ de ipsalmo sic ma
dū ꝑ usū: sensi? idē ē. Nr̄ piget erro
nis qui āmonet filitudinis q̄ nō de
vinea sermo ē. s̄ de aīa. Ergo aīa vigi
tet. nī vinea legit: siquidē sōbrietas
spē et nōīe i[n]s sterilitas deplorat.
Quibus lacrimis rigabo sterilitatē vinee
mee. Omēs palmites eius aruerūt
p̄ inopia: iacent sū fructu. eo q̄ nō
hūit humorē. Ihū bone quos fascicu
los sarmētorū ex eis in tuo cotidie
sacrificio. Vsto contriti cordis mei te teste
absumit. Suscipe obsecro t̄ sacrificiū tri
t̄ribulati spūs: cor contritū et hūliatū
deus nō despiciās. Et ecce quidē sic p
manū meo tho ad me capitis pīne.
Verūtū at oīes edit q̄ alias dicē po
terit vineā meā custodiui i[n] videlicet se
ipsu q̄ saluator loquit[ur] in euangelio:
Quis poterit aīam suā ꝑ me: inueniet
eā. Vbi eius plane et dign[us] ponat[ur]
custos in vineis quē ante p̄e vinee a
cōmissarū diligentia et sollicitudine
nō impedit a retinendā? diū nō queat
q̄ sua sūt neq; sibi vtile ē: s̄ q̄d mihi.
Propterea same petro tuna i[n]t[er] dilectē i tā
multis vineis q̄ erant de tribulatiōe? q̄
hō patus erat et i carcere me: vsq; adeo et in monte tre
sue vinee et sue aīe nō detrimebat amoē

quo mmꝰ aue mendet credentarū · Me
vito et paulo mē gentes tam mgens
silua credita ē vmeaꝝ ? quo et ipe
m sue custodia vmee mīme curiosus
muetꝫ sit : ita ut nō solū alligauī sī eaꝝ
noī m ihm patꝫ sūt gp nomē ihūꝰ
Denq; notū teneor mꝫt : nr̄ sīaō
aiaꝫ meā paostolē q̄ me · Optimꝰ q;
tmator verū : qui ml suoꝝ sibi p̄fere
dū erīstmet · Quā multū saluti ꝓue
modiū vilissimā q; peaīmā ptulerūt ?
paulꝰ nr̄ aiam : nō mꝫt sīaō eā paosto
lē quā me · Ergo differenciā sīaas mē
te et aiam tuā · Prudēꝰ quidē quīte tu
ē pluis es : q; q;us tuū · Ez quid nō a
nima tua tu · Arbitror q; q; paulꝰ iā
tūc mspū ambulaet et mente conse
tiret legi dei q̄m bona ē : id arto hanc
ꝑam mētē suā tā p̄ principale ac supmū
quidā siu dignū duxit sumet poaꝫ
quā sue cuuuspiā rei nōie designaē ·
Reliquū ud qd constitꝫ nē ee tuferiores
et mferiori p̄mde vilioꝝ q; eēe qd ē corꝑ
mhere ? nō mō offiaō vtuſicādi ac
sensificandi : sī et fouendi mutendi q; de
sideio · Ih̄s mꝫ sensuale atꝫ carnale ap
pellatione siu homo spūal' m dignū iu
dicaꝝ mꝫ sua magis constat deputū
dū : q; se ꝓsonalr̄ exp̄mēdū p illud · Cū
me dico mꝫt · excellentius qd̄ m me est .
ī q; et sto p grām dei : 4· mentē rōnē q;
ī telligē · Cū loquor aiam meā : ih̄s m
feius aūpe qd̄ carni aiande videꝝ aād
modatū · eaā et uictū m conaspisten? ,
Id me fuisse quidē sī iā nō esse agnosco ?
q; nō sedm carnē adhuc ābulo sī sedm
spm : vnus es iā nō es uuut uo m mer? .
Sedm mētē ē sedm carnē nō ego · Q;
cm ? si carnalī eaā mūr aiā cōaspisti ·
Jā nō ego operor illud : si qd̄ habitat m
me pccm · Et iō nō me quidē sī tm me
ū d̄ prim · qd̄ m me carnalī sapit : id q;
nō aliud q; ipam aiam · Peuerza cm
aīe porao ē carnis affectio eius : et
vitā quia admisit corpi · Hanc g aiaꝫ
suā paulꝰ spnebat p̄ se · pmuto ꝑdo
mmo nō solū alligaū · sī et mori optim
et? pdē aiam suā uir consiluū dñi ·
Tuq; si ꝓpā desiras uoluptatē · si corpis
voluptatibus ꝓfē remitaes · si carnē
tuā cruafigas nō uicis et conaspisce
ris · sī et mortifices membꝝ tua q; sūt
sup terā ? probabis te pauli mitatorē
q; nō faeas aiam tuā ꝓsotē te ipo ;
probab' et r' dispulū · eaā illā pdēs
salubrit · Et quidē prudenaꝝ eā pdis
ut custodias : quā custodis ut pdas .
Nā qui uoluerit aiaꝫ suā saluā fiē pdet
eā · Quid h̄ uos diatis obseruatores
tabdū? mortū negligētes · ypocrite
sequaces eius dicent aīas saluas fiē
m h̄s mūdo ꝛpūs et eius dispuli pdere .
Audiā vos eduobus seq; mīgr̄m eli
gitis · Ac maīfestū se faciat qui sit dis
putat h̄s oculꝰ et h̄s capiti ꝑ pectora l'sto
macho nocet · Ꝓ tō vnusquisq; qd̄ a
suo mīgro audiat m medū profert · Sui
m elvāgē legistis has differenaas ? a
m ꝓphetis a' m lās aplōrū · Cauo et sā
guis procerto vuelauit ē hās spūs ;
nī spūs pīis · Est tm carnis h̄s sapia · Et
audi quid dea mīi media sentiant ·
Sapia m quiuꝫ carnis mors ē · Jē
sapia carnis nīmica ē deo · Nū ypocris
seu grauem sūtiaā aut ītē de scola epicu
debui proponē vobis · Ipi sū dispuli :
rpi dispuli loquor · Ego si pegrini dog
ma mduero : ipē pectui · Ypocrita
atꝫ ypocras corpis alī voluptatē alī bo
nā habitudinē ꝓfert ; meus mgr v
tutisq; vel contemptū ꝑdicat · Alī mer
vitā qua sūmo studio iste vnde sustentet
r' vnde delectet mquirit atꝫ mquirere
docet ; saluator monet et pdere · Q;d
cm ē aliud dcr' auditoris sōnus ? nī pau
lo aīe damatū est q; amat aiam suā pdet

ꝑdet eam durit⁹ · siue ponendo ut mar
tyr · siue affligendo ut penitens · q̄ ꝑ
gemus martyrū ē spū fracta caruīe
mortificāē : i⁹ minuīū quo membꝝ
cedūt² ferro horrore quidē minus ·
ꝑ diuturnitate molestius · Vides ne
hāc sententiā nigri mei carnis sapiaz
condēpnari ? ꝑ q̄ utiq; a⁹ m luxurīo
luptatis defluitur · a⁹ rpā quoz bona
ualitudo corpis ulr̄ q̄ oz appetitur ·
Demigz q̄ ueva sapīa m uoluptā
tes nō effluat : audisti prosto a sa
piente ne muemiri quidē hāt mꝫ
ra suauit² iuuēnū · Qui aūt mul-
diat · Sup salutē et ōnem pulchri
tudinē dilexi sapiaz · Si sup salu
tē et pulchritudinē ? quāto magis
sup uoluptatē et ꝫputu dinē · Qd
uō prodest temperare a uoluptatib⁹ ?
et muestigandis diuisitatibus com
plexionū · aboruīq; varietatibus ex
gredia rotidianā erpendē auā ·
legumina maiut ventosa fiūt · tase?
stomachū gnant · lac capiti nocet po
tū aq̄ nō sustinet pectus ? caules nu
triūt melancholiā colerā pcrriaē
dūt : pisces destagno a⁹ de lutosa aq̄
nec pectus complexionē nō cōgru
ūt · Quale h⁹ est lac in tonis fluuijs
agris ortis cellarijs ve reperiri uix possit
qđ comedas · puta te queso mōchū
cē nō mediū : nr̄ de complexione iu
dicandū · ꝑ de professione · pce obser
ꝑnū quieti tue · pce dēm laboū mīstn
cui ? pce gnanī dominus : pce cōsiliē
consiliē dico nō tue ꝑ alterius : videlz
qui prope te sedens et edens qđ sibi ap
ponit² · de tuo singulari ieunio mi
murat · Scandalo quippe ē ei a tua
odiosa superstitiō : a⁹ diuina · qua sorte
putat illius qui t̄ ꝫ prouidē · Scāda
lizat² maī in tua singularitate fr̄ iudi
cante te superstitiosū tā ꝑ superflua q̄ritā
tē : a⁹ cte me dumī causans qui nō p
qua uictui tuo necessaria · Frustr̄ s⁹ nitia
quidā blandiū² de exemplo pauli · hor
tantis discipulū aque exposcē s⁹ ? dēm nō mō
cho h⁹ minimā · ꝑ epō : cui uita tenē
adhuc et nascenti eīe pmīa cēt · Ihi
motheus h⁹ erat · Da m⁹ altūm thimothe
ū et e⁹ abo eū si nus cuā auro et poto
balsamo · Ce tm̄ tu tibimet ipi dispē
sas · misertus tui · Suspecta est m⁹ fi
teor tuaꝫ uis mite dispensatio : et ue
reō t⁹ illudi sub tegmine et noīe distre
tionis a cauīe prudemia · Id te salti
āmonitū volo ēe ut si t⁹ tibi auctori
tas apli placet de bibendo uino : et mo
dico quod i⁹ adiuuāt nō ꝓmittas · Et
de h⁹ finis · Gz ducam² ad sponsā et dis
cam² ab ea uincas ꝓpas utilr̄ nō nusto
dure ? ꝑsertim nos qui videm² deputa
ti custodes m uineis sponsi eīe ihu
xpi dñi nri qui est benedict⁹ m scaula
Amen · **Sermo xxv primus**

Indica m⁹ quē dilexit aiā mea ubi
pascas : ubi cubes in meridie · Stu
diosis mentibus ubi sponsus frequ⁹
appet · Et nō sub una spē · Nudita⁹
Pcto qm̄ nondū iude² sanati ē · Nepe
illa ustio stat : qz forma stat q̄ tuc u
debitur · Est eīm : nec ullā capit qz
eo qđ est fuit uel eīt mutatiōnē ·
Tolle nempe fuit et eīt ? uñ iā tris

multa⁹ aut uastitudinis obūbrans.
At quidq̄ uemens ⁊ eas qđ fiunt nō ces
sat tendē m id qđ est? tm̄situ sane hēt
p est ꝑ nō oio est Nā quō est. qđ mūq̄
meodē statu p manet. Solū p m uere
est q n⁹ a fuit ꝑ aduenit. n⁹ abest erpū
gnt⁹: ꝑ solū atq̄ ī erpūgibile remanet
ei ē et manet qđ ē. Ner fiunt sane tollut
illi ēe ab eterno: n⁹ eīt ēe metm̄. Atq̄
hī ꝑ uendicat uerū ēe. ⁊ mēabile ītmūta
bile muariabibe. Cū g⁹ tpe ā ſtic est ȳ
mo qui nō fuit aut fuit ē uide⁹ stauit ē: stat
ut duret⁹ usio q nulla eā mtpolat uast
tudo. Et tuc ⁊ de eleuan⁹ uni oibus q̄
sit uident denarius id dicitur m una spē
que offertur. Nā quod apparet ut m
uariabile m se est: tm muariabilī mtu
entibus ꝑsto ē et quibus apparet ml vi
dē deſiderabilius volūt. ml pūt delābili⁹
. Nūq̄ g⁹ illa uel sapiendi et audiendo l'
se subtrahet suauitas? l' fraudēbit ueritas
l' defiaet eternitas. Qđ si metm̄ erit ē
dit⁹ videndi copia pīt et uolūtas? quō
nō plena felicitas. Nul quipe aut de ē
eā semp videntib⁹: aut sup ē semp vo
lentibus / At talis usio nō ē uite pīt
: ꝑ m nouissimis ꝑseruatur. hīs dulcedo
at qui diē pūt. Scimus q̄ cū appa
ruerit filiis ei ēimus: q̄ videbimus
eū sicuti ē. Et mūt quidē apparet q̄ li⁹
uult: ꝑ stauit uult nō sicuti est. Non
sapiens nō sanctus. neq̄ ꝑ hā uidē
illū stauit ē pīt aut potuit m corpe hō
mortali: potuit aūt m m mortali q̄
dignus habebitur. Itaq̄ videbē hīc:
ꝑ sicuti videtur ipi et nō stauit ē. Nā
neq̄ hō luāre magnū solem laquor
i⁹ quē cotidie uides. vidisti tamē aq̄m
sicuti ē: ꝑ tm̄ sicuti illuāt: ubi tm̄ sa
cerem. mōdē pietē. Quod me ipm
quidem aquatenus possē⁹ si nō aq̄ ex
te ipm lumē corpis tui p sui m gelida
ſerenitate et ꝑspicuū⁹ luīm celestis sīe
ēet. Non denuq̄ altm̄ membrū corpis
tapar est lumīs ob multā vnq̄ dissīlē.
Sz n⁹ ipē oculus aīe⁹ batus fuit lūm
appropinquabit: nīmirū ob amissā
sili. nē. Qui g⁹ turbatus nullatenus
serenū solem uidet ꝑ dissimilitudi
nē. sermus aliquatenus uidet p nō
mllā sīlitudiē: ꝑfectō si pari prorsus
puritate vigeret uideret oio m esse
sua ane eū sicuti est. ꝑ oīdā sīlitudi
nē. Itaq̄ solem usi⁹ illū q̄ illuāt
eēm hominē vemētē m hūc mūdū
uidē m hō mūdo sicuti illuāt illuātq̄
pīt: tamq̄ in aliquo simlūe sicuti ē
oio nō pīt. tamq̄ nondū ꝑfectē simi.
Ꝑdea dicit Accedite ad eū et illumī
mi: et facies vre nō confundent. Ita
sane? Sz si quantū sata ē illuiam⁹:
ut ⁹uelata sacie speculātes gloīa dei
m eādē ymaginē tūsformem⁹ de claī
tate in claritatē tamq̄ a dñi spū.
Ergo accedendū ad eū nō irruēdo:
ne irruēns structator maiestatis op
p matur a gloīa. Ner longe sane
accedendū ꝑ claritatibus: ipis quo⁹
nō corpeis ꝑ spūalibus tamq̄ a dñi
spū. A dñi plane et nō a nīo quāuis
in mō. Qui itaq̄ clarior ⁹ p magis:
ē aūt clarissimū quemsse ē. Porro
ā mūt pūtibus nō aliud ē videre s
cuti est tm q̄ ē sicuti ē et aliqua dis
similitu⁹ ne nō confundi. Sz id dicit ut
duret. Intīmo tamen lī formarū va
etas atq̄ munerositas speneri⁹ in rei
conditis. qđ in quidā sit vadi⁹ dubitet?
monstrūt quidē q̄ ne sit a q̄ sit. ñ
tm prorsus dissimentes quid sit.

Imag de ipo iudeo ꝑ nō ipm · Cū aī de eo q̄ nō iudeo · cetera video: sas mdubitāt existē quē oporteat ī q̄ rē: ut mq̄rētē nō fraudet ḡtia · ne ḡtigentē ignoranꝫ nō ḡtuiset · Deum ḡ gen⁹ iudēoꝝ cōē · Impmptu em est uꝝ aplm oī utēti cōē: īuisibilia dei p ea q̄ fca sūt mtellāa conspicē · Alio pacto ꝛ modus quo quondā pribꝫ crebra illa atq; ābiaosa dnine pn̄e familiaritas dignāt mdulta ē: q̄p nr̄m ipm sicuti ē · si sicut dignata ē demōstrare udē potuerūt · Per vno ōibus nō ꝑ ut aut aplꝰ mlīs fariem mlīs q̄ moīs: cū ipē ise stet unꝰ ipo dicente ad ist · Dīns deus tuꝰ deꝰ vnus ē · Et hꝰ demdatio nō quidē cōis ꝑ tm̄ fonis sm̄ ē: mmorū ex hꝰ ibita p ymagines extremsecus appare seu voces sonantes · ¶ Ez ē dnīa mspectio eo differenaor ab quo ītē rior · cū p sepm dignat mustere deus aiam querētē se: q̄ tm ad q̄redū toto se desiderio et amore devouit · Et hꝰ signū istiusmodi aduēty sic ab eo qui eptus ē edocem · Ignis aīm ipm p̄edt: et ī flāmabit ī cēctu mmoꝝ eius · Ez nāq; ut sti desiderij ardor p̄uemat sanctē eius ad oem aiam ad q̄ē ipe uenturus · q̄ oem consumat rubigīnē uitoꝝ: et ꝑficiat lotū dnō · Et tūc sīt aīa q̄m uꝝ est dīns · cū se sensent ī ignē sc̄i spūs · et dicet cū pphā · De excelso mīsit ignē mossibus meis: et erudiuit me · Et ī · Concaluit cor meū ī me: et m meditatione mea exardescet ignis · Tali aīe suspirāti frequēt ymmo sñ ī remissione oātiū et affligenti se p̄ desiderio · cū mt̄ dū desideratus ī q̄ta querit misericy occurrit · puto illi de pria experiencia cōuenire ui dicat cū sto ieremia · Bonus es dnē sperantibus mte: aīe querenti te · Ez et angel⁹ eius q̄ vn⁹ ē de sodalibus sponsi m hꝰ ipm deputatus miss ꝑ sto et arbit secte mutuaq; salutationis · ita mgr angelus quo tripudiat quo letat et cō delect: et conclusus addmm d · Oīno ī aspo dnē manifestatis · q̄ desideriū cordis eius tribuisti ei: et uolūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū · Ipe ī nu m sō loco sedulus quidē pedisequus aīe nō cessat sollicitare eā: et assiduus sugge stromby mouē eā dicens · Delectare in dīno: et dabit tibi petiones pdis tui · Et rursū · Exp̄a dnm: et custodiuā eius · Nec ī mozā secedit exptn eius: q̄ veniet et nō tardabit · Ad dmm aūt · Sicut cervus mq̄t desideat ad fontes aquarū: ita desideat aīa mea ad te deus · Desideauit te m nocte · ꝑ et spūs tuus m pmordio ce: de mane vigilabo ad te · Et ītm · Tota die expādit ad te manus suas: dimitte illā q̄ clamat p te · Con iūte aliquātulū: et deprecabilis esto sup ea · Respice de celo: et vide et visita desolatā · Fidel⁹ pamphylus q̄ mutuū amoris cōsensus ꝑ nō mutat: nō suā q̄ ꝑ dei gl̄iam · Diligebat me dīus mt dilētē et dilēctam: uota offerens ī ferens dona · Exultat ī: placat illū mētū quē licet mro ipm tat eos put sibi: siue hanc rapiēs · siue ī ducēs · Siquidē domestic

ē et notus ī palatio ⁊ nō queret⁹ ꝑ
pulsā ⁊ et ꝛotidie uidet facie ꝑie.
¶ Vide aūt tu ⁊ ne ād nos mhat
ubi aīe ꝙ cōmutione ꝛoꝛpeū seu
ymaginatoꝝ sentie ꝙistime⁹.
Jo laquum⁹ qđ aplꝰ dicat qm̄ ād
heret deo vn⁹ spūs ē. ¶ Excessum
pure mētis mdm siue dei pū des
cēsū maīam nostīe ābus possit⁹
ꝙpmim⁹ ubis ⁊ spualibus spūa
lia cōpates. Jtaꝙ fit mspū ista
cōiūctio ꝙ spūs ē deus ⁊ et cōuer
sit deuotē illig aīe quā forte aditeat
mspū ābulatie et cura carnis nō p
ficientē mdesidem⁹ ⁊ pīsertim si siu⁹
amore fragrantē cōspexeit. Nō g⁹
sit affecta et sic dilā cōtecta eit oīo
ut ꝛ⁹ ꝙ multis ꝙ ea ꝙ sua sunt ut ꝛ ꝙ
pauas pulsa et sōpma sua ē manifes
tatione sponsi⁹ ⁊ n et spāli proga
tiua mmmis ⁊ ⁹ assertibus aꝛ ꝑis
medullis cordis celutus illapsū
sustripiat. habeat ꝙ ꝑsto eū ꝙ desi
deāt. nō figuratū ꝑ mfluxū. nō ap
petit ꝑ affectē ⁊ nō sonās ꝑ penetrās ⁊ nō
loquax ꝑ efficax ⁊ nō obstrepens
aurib⁹ ꝑ assertibus blandiens. ⁊ fa
ctes ē nō formata ꝑ formās ⁊ nō
ꝑstringens oculos ꝛoꝛpis ꝑ facie
cordis letificās ⁊ ḡtia quippe amoꝛis
mmutē nō cōlore. Non tm̄ ad huc
ꝛ⁹ pūrū durm apparē sicuti est ⁊
ꝙius nō oīo aliud ꝙ⁹ mō ꝙtribeat
ꝙ qđ ē. Neꝙ ei uel sic cōtimue ꝑsto
eit ꝙius deuotissīs mētibus ⁊ ꝑ
omformit⁹ obꝰ. Oꝛ nūqꝙ ꝙuam⁹
aīe desiderius diuine ꝑsentie ꝙ ꝑ
uariari ⁊ et mfusū laboꝛē saporē
supme dulcedis diūsa appetens am
mi alī aꝛ alī oblectāe palatū. Deīp
adūtisti mli⁹ amatoꝛio rarime ꝙdē
mutaueit multū et īqnita mlitu⁹ me
dulcedis sue cōtā dulā dignat⁹ sit
tm̄formai. et ꝙd mūr quidē mstra
uerecūdi sponsi ste aīe secretos petat
āplexus. et ostul⁹ delectetur ⁊ mūr uo
moleo et vngentis medicū ꝙtribere
appeat mmmrū ꝑ teneras et mfirmas
aīas istuſmoī adhuc mdigentes fo
mitis et medicamentis: dñi et delicato
adolescentularū noīe designāt⁹. Si
mustet ꝙis: audiet aꝛ nō ē opus
sanis medicus sī male habentib⁹.
Nūr rursū si uiator quispiā ītime
mmtibus sponse sil⁹ aliꝰ adolescentulis
sese associans iocūdissimis fabulatio
nibus suis alabore uie ōnem ꝛleuat
comitatū: ita ut eo discedēte loquāt⁹.
Nōne coꝛ nr̄m ardens erat in nobis ⁊
dū loquet⁹ nob⁹ in uia. ¶ Jucūdus comes
qui m sermonū et moꝝ suauit⁹ suos
tract⁹ in ād̄a suaue olencia spūalī
unguentoꝝ p⁹ se cultꝛē faciat vnū
sos. Dñi et dicit. Jn odore unguē
toꝝ tuoꝝ cꝛemus ⁊ ē aliqū ostrens
si pōiues aqua ꝑ scalias ād̄a cōmo
sua habūdet pannis. ¶mo tm̄ ꝛex
magnificus et potens ād sponse pauper
videat⁹ pusillanimitatē erige. puerile
ꝛipiditatē: demonstrās illi oīa desi
deabilia gle sue. diuicias tortularū
ac ꝑmptuariaꝝ ortoꝝ et agꝛoꝝ
pias ⁊ demū cētā mūdicies eā ī pāse
cretis cubiculi. mmmrū considit mea
coꝛ uiri sui ⁊ et nō ē ꝙ cōibus qđ ab pā
ꝙistime et absēdendū ꝙ ꝛedemit ꝛopē

phauit fidelem · amplexatur · amabilem · Atq; ita non cessat siue hō siue illo mō mīno ungit apparē conspectui querentiū se : ut sīmo impleat qđ dr. Esse e nobiscū sī usq; mōstimatōr sti · Et mīs oībus suauis et mitis · et mīe mīe · Nam ōsaul qđē affūosū et blandū moleo aūt et pigmētis atq; unguētis clemētē aut effluētē ustcibus pietatis et cōpassiōs : porro mīua hilarē affabilem plemū grē et solam : mōsione ad diuicarū ac possessiōnū munificū se ac largū p̄ gia lbālitate īmuneatorē demonstrat · Ita p̄ocem hus carmīs tertū ipies ubū ustruc simulitudīnibus obumbrū · Vñ e pulo ad signatū apud gphām ubi aut Spūs ān sanctē mām ipse dīns · mi vmb eius uuuem mī gentes : qđ .s. iudeanus mīt pspeculū et in emgmate : et ūdū sticē ad sanctē Ar istud sane doner uuum mī gentes : nā n angelos alē qñ iā mdifferenti oīo seluatute cū ipīs iudeis mis eū et nōs sumi est : hī e in forma dei et nā in vmb · Quō namq; apud ueteres quadō vmbrā figurāq; dicī erūisse nobis aūt p gram ipi in carne pnti yam pse illuesce uitatē : ita nos q; ipm futurū scli mdī iteritū ueitatis vmb uuē nō negabit : n q; nō acq; erit apostolo dicenti expte cognoscim et expte gphetam : et illud nō arbitror me comphēdisse · Quō em nō e distinctio eius q; pstdem ābulat : et n q; pspem · Ergo mus tus ex fide uiuit : bīs exultat ispe Et iā scūs hō mām uuit m ūbra ipi : scūs angelus in splendore ubtq; glē glāt · Et bona fidei ūb q; lucem tempat oculo caligāti et oculū p pat lucī · Scptū e em fide mūdās corda eorū · Fides teng lucē nō ertī gruit : ff custodit · Quidq; same e e qđ udet āgelus : hī mūb fidei sīat fidelī sīmu ipositū · m ipe uelādū · An nō expedit tenē ul m uolutū : qđ nudū nō capis · Demq; et mīdīm uuebat m ūb fidei : audem e · Et btā q ēdisti · Habuit et de ipi corpe ūbrā q audiut · Et ūtus altissī obūbbit tibi · Nullus ūb q de utute altissīmi formatē Et uē ūtus m carne ipi · q ugnm obūbiut : ut qđ impossibile eāt mortali femine obiectu mī m uolucri uuu sīa corpis ferre et pnā d maiestatis : et lucē sustmēt macessibilē · Vtus plane m q oīs cōtraria fortitudo debellata e · Et ūtq; et ūb fugians demones tutus hominēs : a ede ūtus uegetās ūb frigerans · Vnum p̄m m ūb ipi q; p fidē ipi ad ābulamus : et carne ipius passim ut uuam · Nō em opi uere e ab · Et unde ne gptēa eā mīt descriptu lī loco apparens tam m stemate pastorali : ubi ī sponsa qi appīā de pastoribus udet alloq; dicens · Indica mī ubi pascis : ubi cubes m meridie · Vox pastor : q; animam suā dat p ouibus suis · Animam p illis : carnē i Illā m pau : istā m abū Ves mira ipe pastor · ipe pastus e ipe depno Verū sīmo m logū pgit : qm locus ap e et gndia continēs · et nō explicabit paucis : atq; hac nīte uide m tam ru pedus porcus q; simiendus Vr. ut

ut qm̃ ita meōria pendet meōria
uigilet ꝙ qm̃ ubi pausatū ē. m̃ mor
ꝛsumatur et p̃tet ꝙ put dñe dab
Jhū ꝝ sponsus eccl̃e ꝙ ē būdō
m stilā amen

Sermo xxxij

Ndica mihi ubi pascas m meridie
ubi cubes hinc sum hinc pḡdimur.
Gz aīaꝝ tractari mouet uisio ista
et alloquium ꝛ raptum laudū diuꝝ ar
bitror de alīs uisionibus q̃ p̃cesserꝝ.
quō nob aptat spiritalē p̃nt ꝓ nos
et meritis singulorū: ut app̃hē
sic illic sit m̃ ad hoc datū fuit. sti
culor m huiꝰ discussione eluceat ī
tellēs. Verū id difficillimū. Nā et si
ꝙ illa quib ꝝ ipē uisiones seu simi
litudines describūt sensare corpa
aīz corpea uideant ꝙ spiritalia m̃
sūt q̃ nobis mmstrant m hīs: ac
ꝓ hoc m spū quoꝝ causas et rationes
earū oz inqui. Et quis ydoneus
ī uestigare et comphendē tā mul
tos aīe affectus ꝓfectus q̃ ꝙ ibus sit
de p̃nt sponsi tā multiformis grā dis
pensit ꝙ. Tū si in tremus ad nos.
et spūs scūs m luce suo dignet ꝝ on
de nob ꝓ ope suo nō dedignat ꝝ as
sidue actitare m nob ꝓuto nō oī
no nos m hīs sine intellectū ꝛ mā su
ros. Confido em nō accepisse nos
spm hui mudi ꝙ ꝓ spm q̃ ex deo ē
ut sciamus q̃ a deo donata sūt nob.
Ergo si cui m̃m cū sto ꝓpha ad hē
re deo bonū ē: et ut loquar mā
festius si quis m nobis ē ita desi
derū uir. ut cupiat dissolui et cū ꝝ
ē cupiat ꝙ ut uehemēt ꝙ ardent ꝙ
sciat: assidue meditetur ꝙ ꝛ ꝓ
nō sentis q̃ m forma sponsi susti

et ri m̃ m ipe ustatione: hora ui
deli; qua se astringi mihi quibus di
bractus sapientie atz inde sibi mi
di sentit. sū suauitate amoris. Et
quidē desiderū cordis eius tenuer
et: et si adhuc pegrinū ī corpe.
Expte tū: id q̃ ad tempus et ītēp
modicū. Nā cū uigilis et obser
nombus et mlto ymbꝫ lacrimarū
questus affluēt subito dū teneri
putatur. elabit ꝙ et rursū lacrimā
et m sertanti occurrens cōphēdi
patur ꝓ mīme teneri: dū subito
ultīm q̃i auolat e manibus. Et si m
stituit p̃cibus et fletibus deuota aīa
demo ꝛtinetur et uolūtate labiorū
eius nō fraudabit eā: ꝓ rursū mor
dispebit et nō indebitur. n̄ ultīm to
to desideio ꝛequātur. Ita g̃ et ihs ꝛ
pe pt ēē de p̃nt sponsi frequens le
ctiōa. ꝓ nō copia ꝙ. q̃ et si ustato lem
fiat: ꝓ molestat uarietudo. Et ihs
tā diu uīē ē pati dilectū ꝙ donec
semel posita corporee surcina mo
lus. auolet et ipa leuata pēnis de
sideriorū suoꝝ. libē iter arripiens
p rapos contēplationis: et mēte
sequens expedita dilectū q̃ ierit.
Ner tū ul m trīstitu p̃sto erit sic oī
aīe ꝙ. n̄ dubitarat illi q̃ inqes deuo
cio et desideriū uehemēs et p̃dulci
affectus sponsā pbat: et digna ad
q̃ ctra ustādi accessum ubū deuote
induat. sponsi formā accipiens.
Cui em nō dū mouet ita affectus
ꝓ cōpūctus magī actui recordā
suorū. loquēs m amaritudie aīe
sue dic deo noli me condemnare:
a forte ea adhuc piculose ītra

aqua conuiuiū abstractus et
illēs ⁊ hī talis nō sponsū ⁊quūt ſi me
diū : ac pl̄ nō ostula q̄dē ul' ap̄le
ſim ⁊ media uultibus accipiet
ſius · ⁊ oleo uncꝫ et unguētis · Am
nō sepe mīo ſit sentīm⁹ et exp̄i
m⁹ orantes ⁊ nos q̄ nr̄is cotidie
adhuc exercitibus tēptam⁹ p̄nitz
mordem⁹ p̄tis · A q̄ta me amaī
tudīe frequent̄ libeāſti aduem
ens ihū bone · Quotiens p̄ am
nos fletus p̄ menarrabiles ge
mitus et singultus stuctā cōſciaz
meā uīſti unctione mīe tue : et
eleo lenae p̄ſtidiſti · Quotiens me
ōō que pene desperātē ſuſtepit :
iōdit exultantē et p̄ſumētē de
uema · Quu ſtīr afflictū⁹ exterm
ſtuīt q̄ uē medicus ſit dīns ihs : q̄
ſanat contritos corde · et alligat cōt
nōes eoꝝ · Quu erpti ſūt ēdam
edē ip̄i dicenti Cp̄us dīn unpsit
me : ad euāgelizandū māſuetus
miſit me ut medēr contritos corde ·
Si adhuc dubitāt accedāt ite et
p̄bent et m semetipis discāt q̄ ſt
mām uolo et nō ſacrificiū Cz di
dam⁹ et uiq̄ Cūt qui mſtudios
ſpitalibus ſtungāt et iuſt in tepore
atz in destīū quodā ſpūs postīabu
lāt tristes uias dī : corde arente
tedēte accedūt ad q̄tz in uūcta · ſpe
q̄ mīnuīt ⁊ lōgos dies longas
q̄rūt et noctes : Cp loquē cū ſō iob ·
Si dormēo dico q̄n surgā : et rursū
exp̄tabo uesperū · Ergo ubi cōtigit
tale aliquid patī ſ mīſus dīns ap̄s
pīet nosse in uia qua ābula⁹ et ia
p̄at loqui de celo q̄ de celo ē · nr̄ nō
ſtuorabile quippiā tantē nob de
cūtus ſpon · narrāe eā de ciuitate
dei de pace ciuitatis de et nitate pa
tis de statu et nitatis ⁊ dico uob est
puellule aīe dormitanti et pigtā
ti lecta narīa⁹ : ita ut pellat oē ſaſ
tidiū ab aīo audientis · et a corpe
ſtangatoz · Ant' a⁹ ul' patī ul' pēte
ude⁹ t⁹ qui ait ⁊ dormita⁹ aīa mea
p̄ tedio cōſtrma me m uīs⁹ tuis ·
Et nōne cū obtmuerit exclamab⁹ ⁊
quō dilexi legē tuā dīne tō die
medita⁹ mea ē · Cūt em q̄dā
uba ubi ſponſ ad nos · mē medi
tacnōes de ip̄o et de eius gla · de
gnacia · potencia · maiestate · Non
ſolū aut : ſ et cū audīa mēte iuſt⁹
testimonia eius⁹ et iudicia oris e⁹
et m lege eius meditam⁹ die ac
nocte ⁊ ſtam⁹ p̄ to ad ēē sponſū
atz alloqui nos : ut nō ſatigem⁹
laboribus ſmombus delectati ·
Tu g⁹ cū t talia uolui aīo sentia
nō tua putes cogitatoz : ſ m⁹ ag
noste loquētē q̄ ap⁹ ap̄lus dicat ·
Exp⁹ qui loquor ustraā · Simili
ma em ſūt mīe cogitata mētis ſ
moibus uitate ī nob loquētē ⁊ Nec
ſtiale quis discernat quid mtius pa
riat cozſuū quid ue audiat ni pru
dēt adiutat dīnm m elbāge⁹ diuentē
quia de corde exeūt cogitationes
male Et i⁹ Quid cogitatis mala
m cordibus uīs · Et q̄ loquit⁹
medicinā de suo loquit⁹ Aplus aut ·
Non q̄ ſufficientes m⁹ ſimus co
gitāe aliquid a nob quasi ex nobis
ſubaudis bonū : ſ ſufficiēa⁹ nīa ex deo
ē · Cū g⁹ mala m corde ūsamus

mea cogita^{o}ē: ſi bona dei ſmo ē.
Illa cor mr̄m d^{r}: hꝫ audit. Audiā
qđ loquat^{r} in me dñs deus qm̄ lo
quetur pacē in plebē ſuā. Itaꝫ pa
cē pietatē uſtraā deus in nobis
loquit^{r}ꝫ: n^{r} talia nos cogitam^{s} er
nob̄: ſ̄ in nob̄ audm^{s}. Ē etēm ho
micidia adultēria furta blaſphemie
et ſimilia hmo de corde ereūt: n^{r} au
dm^{s} ſ̄ ea dicim^{s}. Demꝫ dicit in
ſpiens in corde ſuo: nō ē deus.
Et ꝓ hō irritauit impius deū: qꝫ
dicit in corde ſuo nō req̄ret.
Gz ē p̄tēa qđ corde ꝯđā ſentu^{r} nō
tm̄ cordis ē iu^{m}: n^{r} em̄ de corde exeūt
ſtaut mea cogita^{o}. Gz neq; ē qđ ad
cor fieri dicim^{s} ubiū uideat ubi:
cū ſit malū. Immittit^{r} aūt a cōi nīe
p̄tūbus ſtaut ſtuū ymiſſiones p̄ā
geles malos q̄le ubi cā ſint qđ leq^{r}
mmiſſe in cor dyabolus ut ītēdat
dñm ꝺ iudas ſymonis ſtaiotis. De
tm̄ quis ita ungl̄ et diligens obſ
uator monomū mīnarū ſuarū ſi
ue in ſe ſiue er ſe factarū ut ubiq; de
ad quecq; illicita ſenſa cordis ſui
diſcernat mē morbū mentis et
morſū ſpentis: Ego nullu hō
mortaliū poſſibile puto: n̄ qui
illūatus a ſpū ſcō ſpeciale acceꝑ
donū illud qđ aplūs mīt retrā ca
riſmata ēnumeat noīat diſtē
nonē ſpituū. Quātūlibet em̄
quis ſcām ſalomonē omīt cuſto
diā ſeruet cor ſuū et oīa que mīt
ſe mouēt^{r} ungl̄atiſſīa mtēnone
obſeruet. etiā ſi diut^{e} mū forte in
hmo habueīt exercitiū et frequēs
exymentū: nō tm̄ poteīt ad pu
rū mſe dmoſtē diſcernē ve ab ī
uicē malū mīnatū et malū ſe
mmatū. Nā deluſta quis mtellī
git: Nē mihi īferet noſtra ſnē.
vñ nobis mē malū dūmō meē
ſtramus: ungl̄ādū ꝓcaus et oīa
dū vndeūq; ſit ne conſentiam ꝯ.
Demꝫ orat ꝓpha utrūq; malū di
cens. Ab occultis meis mūda me
dñe: et ab aliēnis pce ſuo tuo. Et
ego nō poſſū tādē uobis qđ nō acce
pi: nō aūt acceꝑi fateor vñ aſſignē
ēta nononē mt^{o} p̄tū cordis et ſe
mīnarū hoſtis. Quippe utrūq;
malū utrūq; a malo ꝯ utrūq; in
corde: ſ̄ nō utrūq; de corde. Hō totū
ēnū mē in me: et ſi mihi qđ cordi qđ
hoſti. Et id quidē ut dixi abſit
p̄culo. Gz ſane ē ubi p̄culoſe ymo
dāpnabiliē erraī^{r}ꝫ atq; i meritō nob
ēta p̄figū^{r} ī regula ne qđ deū ē in
nobis demus nobis: putādes ubi
uſtitiā cōmē nō mltm ēē cogitatiōnē.
Ergo quātū distat bonū a malo
tm̄ ī^{m} duo aſſe: qm̄ n^{r} de ī^{o} malū
n^{r} de corde exiet bonū ī qđ pius ſor
te de ībo concepit: ꝯ qr nō ꝑ bona
arbor fructꝫ ~~fructꝫ~~ malos facere:
n^{r} arbor mala bonos facē fructꝫ
Ait ſatis diſtincti ēē eōdo quid qđ de
mltm in mro ſit corde: n^{r} ſuperfluē
ut arbitror. ſ̄ ut ſciaut imma
gināre abſq; gīa n^{r} ad cogitādū
bonū ſufficē cor hūanū: ſi ſufficaē
nā ꝑius er deo ēē: dei uocē bonū

q̄ cognitatur nō cordis plē existē. Tu g̃ os tuoꝝ eius audis iā nō nestias vñ uemat ā quo uadat stiens qz adeo erat et ad cor uad. Vide aūt quō ubū qđ exfort de oē dei nō i ūtat ad eū uacuū ? ꝑ ꝑspetur et oīa sanat adq̄ misit illud. ut dicē possis et tu. quia gr̃a dei ī me uacua nō fuit. Felix mens cui ūm dūduus comes ubiq̄ se affabile p̄bet ? cui m desm̃ter oblectata suauit stiamdiu acaris molestis et uanis seſe uendicet oī hora i dm̃ēdo tempus adiebus malis. Non molestabit nō lassabit. qm̃ stat dicat scripturā. nō constabit ustū qđ ei admdeit. Iā ubi mag m̃ patrifamilias seu regē maiestatē sema apare cristmo hīs qui accedentes ad cor altū de maioꝝ spē libertate et puritate constitē magnanimioꝝ facti cōsueuerūt audē maiora. nq̄uch prius et curio si secreta penetre. apphendē sublimiora et tēptare pfecta. nō mō sensuū ꝑ et utilitū. Hī em̄ pfidi magnitudine digni mueī ut ā mducant m oēm plenitudiez ? ner ē m oībus deb oīo apostolis sapiē a quo deus scārū dns carē dos censeat cupidos utilitatis : vanitatis nō constios. Talis erat moyses : qui audebat dicē deo. Si iue m gr̃a m oculi tuus : oīde m tepm. Talis philippus : qui sibi et suis cōdiscipul' piem flagitabat oīdi. Tal' et thomas ? qui ī sua manu tāgere nullus et fossū latus cū excusabat Pusilla fides : ꝑ de animi magnitudine mō mō destendens. Tal' quoq̄ dauid qui et ipe dicebat deo. Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea : faciē tuā dne requiā. Tales itaq̄ magna audēt qui magn̄ sūt : et que audent optmēt uir ? ūm promissiones ad ipos qđ ē istrusmōi. Quēcūq̄ locū calcauerit pes vr̄. vr̄ erit. Magna siqđē fides magna meret : et quiēm boīs domini fiducie pedem portereris eatenus possidebis. De maq̄ moysi ore ad os loquit dns deus ? et palā nō p enigmata et figuras nō meret iudē dnm : cui pphis alius tm̄ m uisione apparē se dicat p sompnū loqui. Philippo quoq̄ sdm̄ p enēdē cord' sui onsū p̄ m filio meo pcuidu qđ ī contmēn audiuit. Philippe qui videt me uidet et pr̄em : et qz ego in p̄re et p̄r in mē. Et et thome uir desiderū cordis eius pal pādū se p̄buit : et uolū labioꝝ eius nō fraudauit eū. Quid dicit. Nonne et ipe noto se oīo nō fraudat significat ubi aūt nō daturū se sōpnū oculis suis nec palpebris suis dormitatonē ? donec mueīat locū dnō. Igit istrusoī magnis spnitibus magn̄ oriet sponsū. et magnificabit facē suā eis ? emittēs lucē suā et uitatē suā. eos q̄ deducēs et adducēs in mōtē scm̄ suū et in tabnacula sua : ut ut dicat qui huiusoī ē. Quia fecit in magna q̄ potens ē. Regē

m decore suo uidebūt oculi eius p
eūtē ꝫ ad spēnosa deserti ad flores
rosarū et lilia conuallium ad ame
na ortorū et irrigua fontiū ad
deliciās cellaria ortorū et odoramēta
aromatū : postremo ad ipā secta
cubiculi Isti sūt thesauri sapie et
scie penes sponsū absconditi : hi
iuste pascua ꝑpata mercedē aīaꝝ
scāꝝ · Sic iur qui impleuit desi
derū suū ex ipis · Hō solū admo
nto sit : ne solus habē uelit que
possūt sufficē pluribus · Prēa em
fortassis p ista oīa sponsꝰ tāq
pastor appāere desiderū : ut pīm
āmoneat assecutor muneris tātor
pascendi ḡges simpliciores que
tā nō ualent p semetipos appḥendē
ista : q nō audent sn pastore omes
ecie in pascua Denq; hīpm spōsa
adiutēs prudent postulat sibi in
dicari ubi pascat et cubet in me
ridiano feruore : puta ut q dē ex
hō intelligi dat pascē et pascē cū ioh.
et sub illo · Ner em tutū arbitrat
longe agere gregē a sumo pastē :
timiri ob mlōes lupoꝝ eoꝝ
maxime qui uenīt ad nos mueshi
bus ouiū : et ꝓpea eiscē cū ipo put
pascē pascuis et cubare umbris ·
Et causā ponit : ne mapiā mēs
uagari p ḡges sodaliū tuoꝝ ·
Ipi sūt qui se uolūt uideri amicos
sponsi · et nō sūt · Et cū suos nō
illi ḡges pascē cupiāt eis : hūt in
tīm insidiātes dicūt esse hīm et christus
esse illū : ut videlz mlios sedu
cāt et abducāt a xpi ḡgibus sonet

sue hō p hīm tertiu · Ita nō spūtā
lem sensū qui in ea later sub alio
sermonis ꝓnapio exprīmit : q d
illud est q dī in mde nobis oramꝰ
sua mia ptūi dignabī sponsus eccē
xpūs ihūs dñs nr qui est deus bn
dictus in scla amen Sermo xxvm
Indica mi quē dilexit aīa mea ubi
pascis in meridie · Et alius q d ·
Indica mi aut me ita iudicet · ubi
nō sāne sīmām causatur · ꝙ scripturā
tām eruditi flagellis petens nō
eruī · Ite alter ꝓmatur dicens · Vi
as tuas dne demonstra mihi : et se
mitas tuas edoce me · Quas
dixit uias ul semitas manifestat
alibi : deduxit me inquies spūs se
mitas iustitie · Ergo tria ista aīa
curiosa dei nō cessat inqrē iustitiā
et iudicium · et locū habitationis gle
sponsi : tāq uia in qua ābulet et
ad q cautelā qua ābulet et ad q
ambulet mansionē De qua mā
sione s. hēs in ps · Vnā inquit pe
tii a dño hāc requiram : ut ihabitem
in domo dñi omnibus diebus uite
mee · Et utiq dne dilexi decorem
domꝰ tue : et locū habitationis
gle tue Porro de iniquis duobus
iustitia et iudicium aut ꝓpano sedis
tue Merito tria ista mens deuo
ta inquirit utpote sedem dei : et se
dis ꝓparationē Et pulchre in spon
se progressiua cōsurrit pīm ad
cōsummationē ututū : ut deforma
tus christe sit formosa : de iudicium
notitia cautu : de desiderio pīs seu
gle sponsi casta · Tale prorsus

sa tange

decet eē sponsā dñi pulchrā eruditā et casta. Ergo peto ab ultimo positu istius e loa. Petit sibi dē ab eo quē dilexit aīa sua mdicat sibi vbi pascat: vbi cubet m meridie. Et primo adiute quā elegant adorē spūs a carnis discernat affectu: dū dilatā et primē magis ipā affectione q̄ nocē uolēs. nō simpliciter q̄ dilexit. sed magis q̄ dilexit aīa mea: specialē designās dilectionē. Deinde ad nā eā m loco pascue delectet adeo: diligēt attende. Et nec illud pterreat te de hora meridiana: et ad is postissimū explorat locus ī q̄ pascit cubat simul: ad est securitatis mgnc mdiatū. Arbitror enī ob hoc additū cubat ad eo loa mmmme necesse sit stare et vigilare sup gregis: qm̄ grex eaā pastore cubante et pausante sub umbris. libere michilominus discurrat m pascuis. Clur igro m quā plurimi oues mgdiuntur et egrediunt: et nō est qui extricet. Quos m̄ cubi at ubē uos meq̄ inter m mōtib⁹ pascī vna cū illis nonagenta nouē que illic vbere legūt: cū pastor earū dignant ad vnā descendit ī errorē. Secundū proditū cubat: ppter et longe recedē nō dubitauit: sicē p̄ m multo eas relinquēat. Nec sponsa ei suspirat: meritō ihiat loco pascue simul et pacis. q̄ quietis ꝑ se nitatis ꝑ erudītōnis ꝑ āmirationis. ꝑ stupōis. Eiā et me miserū heu longe agentē et delonge salutātē heu ipā eius recordatio ad lacrimas

prouocat: plane usq̄ affectionē et uo cē dicentē. Super fluuia babilonis illic sedim⁹ et flemus: dū recordaremur sion. Libet exclamare et me cū sponsa pia et cū ppha. Laudā deū tuū sion. Quia cōfortauit seras portarū tuarū: benedixit filiis tuis mte. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumēti satiat te. Quos nō alia uehementi cupiat pascua nisi ipa et ipe et ipa sanctē. Nichil ibi formidi: nichil suspitū: nichil defiat. Tuta habitatio paradisus: dulce pabulū ei: opulenta est multa nīs eximias. Habeo et ego ubi ꝑ m carne: et m apoīt. nec ipe ꝑ m sacramento. Angelus et adipe frumenti saginat et mudo sacrat grano: me et mirum quoddā sacramentum cōtinet: carnis siue sue pacta. nec damnie fidei. Et hec illa sua q̄ gustata asserūt mortē: si nō de p̄mione spūs quā tulerunt amplat cōdimētū. Ipsius mors m molla: nec epheta farinula dulcoret. Demq̄ absit spū et sacrāmētū adiudicū suū: et eā nō p dest quidq̄: et hīa ex omdit et fides mortua ē. Et spūs ē qui uiuificat: ut uiuā m eis. Ut quātalibz sāne habūdant spūs pinguescat: nō pari oīo iocūditate suū cōtexter sacramenti et adeps frumenti fides et spes mēoria et pūcia et mitas et tēpus cultus et speculū. ymago dei et forma sui. Sempe m hymnis ōibus fides locupler m: et intellās pauper. Nūq̄ uō par sapor intellectu. fidei q̄

cū sit m meritū ista ⁊ m ꝓmīt ⁊
videre gl̄ā tm̄ distāe mē pabula q̄tū
q̄mē loca ⁊ et sicut exaltant̄ celi a
terra ita habitantes m eis bone po
noribus habūdāe festine⁹ ꝓm̄ filii
festinemus ad locū tuū orē ad pas
tū tuū uberiorē ad uberiorē et fer
tiliorē agrū festine⁹ ut habitemus
sm̄ metu habūdemus sine defectu⁹
epulemur sm̄ fastidio Tu em̄ dⁿe
sabaoth qui aī tm̄ quillitate iudicas
oīa · et aī tēpestate eques ⁊ oīa pasce⁹
idē ihē et dñs ereatuū et pastor
omniū · Ergo pastas et cubas pter⁹
ꝑ nō hic · Dem̄ q̄ stabas aī ecclē
spiciens vnā ex tribus quail' stepha
nū loquor audisti tēdam̄ sup
tyram · Et ꝓpā q̄es indica mihi ubi
pastas · ubi cubes in meridie ⁊ hē
tō die · Etenim⁹ meridies tota est
dies et ipā nesciēt necessā · Et
tō melior ē dies illa m atrius
tuis sup mīlia ⁊ q̄r nescit oriā sū ·
Ar matutinū fortitā habuit ⁊ eā
ꝑmū iudēz dies sāctificatus illuxit
nobis p misēā utiq; mīē dei nr̄i ⁊
m quibus inspirauit nos oriens ex
alto · Vē tuū suscepim⁹ deus mīz
tuā m medio tēpli tui ⁊ cū in me
dio vmbre mortis eoztus ma
tutin⁹ lux orta ē nobis ⁊ et mane
vidim⁹ gl̄ām dei · Quātu ⁊ges
et ꝓphe uoluerūt iudē et nō vi
derūt · Quāe ⁊ Quia noverat
et nescīt ueneāt illud exp
tatū mane · cui stat ēpmissa mā
Vñ et orabat quis · Auditā fac m
mane mīz tuā ⁊ q̄r mte sp̄am ·

Fiat nāq; quedā aurora hui⁹ diei
er quo sol iustitie p archāgelū ga
brielē nūciatq; ē m terris ⁊ et ingo
dñm m utēo de spū sō ⁊ concepit et
pepeāt ingo ⁊ ar demceps ꝓ mīrus
iusus ē et aī hoībus cōūsatus ē ·
Nā usq; adeo p totū id tpis lux pu
silla et tam⁹ lux tenēa aurore ap
parut ut diē ē ꝓmīm apud hoīes
pene umbrās istas ignoraet · Deiq;
si cognouissent ⁊ mīq; dnm gl̄ē cru
afixissēt Et vnus ihīs paucis dis
apulis dicebatur · ad modicū lumē
m nobis ē ⁊ eo qđ aurora ēat et nō
aī l'postmodicū diei ⁊ dū sol ad
absondēt radios suos ⁊ ut nimīe
eos ssp̄get sup tra · Paulus quoq; di
cebat · qm̄ nox p̄cessit dies aut ꝓpinquauit ⁊ sigīs tū ēt ad ado
modicū lumē ⁊ ut ꝓpinquasse quā
uemsse diē dicē malueit · Qñāt
hs dicebat ⁊ Pfecto qm̄ sol rursus ab
inferis ita se ad alta celi sustulerat ·
Quātomagis aī ad⁹ similitudo
carnis ꝓpī mistar · dense nubis ap
ruit aurora sue omīs mundi mi
serie passiones · ita ut nec ama
ra mors nec crux ꝓbrosa deficiat ⁊ ꝓ
ip̄i tū exigua temuis ꝙ admodū
lux fiunt · et q̄ de auore magis quā
de sole ꝓdire pīcaa iudēt · Et
iam aurora et ipā sub obscura sanc
tō illa ihū iudez cōūsatio sup tram
usq; ꝺu trībens et rursū exoriens
solatis suc pīcē luē clariori fulgo
aurorā ⁊ et mane fō absorta ē mors
m victoria · Deiq; hēs · Et valde
m mane vna sabbatorū venit ad mo

mumētū ꝛ orto iā sole An nō mane
fiat ꝙ qñ ortus ē sol ꝛ Attulit aūt
nomū de ꝛ surrectione dece ·· et se
remote ꝑsoluto luce ꝙ qm et si nouerā
eū sedm carnē ꝛ ꝑ nullā iā nō nouimꝰ.
Est sptū m ppha · Decore md ut
md ut fortitudine et ꝑpart se ꝛ
q tuis m firma tuaꝫ nubila qđ
exciderit · stolā glē induens · Cū
ne ortū elevatū ē sol ꝛ et sensim
demū diffidens suos radios sup
tra · cepit paulatī ubiq clarior ap
pare studior q fieri ꝛ Verū quātū
libz malestat et m nalestat mihi
placet et dilatet radios suos poē
hui mē mortalitatis curriculū · cui
ei nobiscū usq m cū sumacoꝫ seculi ꝙ
nō tū ad meridianū pueniet lumē ꝛ
ñ mꝫ sm plenitudinē indeꝫ nō · iq
indeꝫ ē ꝑ ei ab hinc dūturat qđ
par ratione ꝛpē dignabē · O uē me
ridies plenitudo floris et lucis ꝙ sol
stitiū umbrāꝝ ertinctio · desiderio pa
ludū ferocū depulsio · O plēne
solstitiū qñ iā nō meminabē dies · o
lumē meridianū · o uernalis te
pies · o estiua uernitas · o autūp
nalis ubertas ꝙ et ne quid undeam
preterisse · o quies et feriatū hyema
lis ꝛ a cte sīe magis ꝓbas · sola te
hyemis abnit et ꝛcessit · Hūc locū
mihi tū te daritatis et pacis et ple
nitudis medicā mī ꝛ ut quēadmodū
iacob adhuc ī corpe manēs · audit
diūm facie ad faciē et salua fiā ē
aīa eius ꝙ ut certe sicut moyses au
dit eū nō ꝑ figuras et enigmata
seu ꝑ somnia · uti alii ꝓphē · ꝫ mō
ꝑ relieti atq m erpto ceteris sibi noto
et deo ꝛ uel sicut ysayas ꝛuelatis oc
dis oculis audit eū sup soliū excelsū
et elevatū ꝙ uel etiā quō paulus
raptus m paradisū audiuit ut ineffa
bilia et dīm suū ipm ꝛm audit ocu
lis suis ꝛ ita eq quoz te in luce tuo et
m decore tuo ꝑmentis exercitū mi
ar cōtēplari pascētē uberius q̄es
centē securū · Nā et hic pastus ꝫ
nō m saturitate ꝙ n cubare licet ꝫ
stare ꝛ et uigilare ex ꝑ timores noc
turnos Heu nr clara lux nr plena
ꝛfectio nr mansio tuta ꝛ Et iō indica
mī ubi pascas ubi cubes m meridie.
Beatā me dicāe cū esuriero et sitiero
iustitiā · Quid hīs ad illoꝝ felicitē
qui ꝛpleti sūt m bonis desideriorū suo
rū ꝙ qui epulant et exultāt ī cōspe
tu dei et delectāt m leti ꝛ Ez et
si quid patior ꝓ iustitiā ꝛ michilo
mīꝰ beatā ꝑmūeras · Et cte
pascā ubi timeas ꝓpter iocūditatē
habet ꝛ ꝫ nō securitatē · Porro ait
pasti et pati sit ꝙ nōne molesta
iocūditas ē ꝛ Quā mī hic reddit
nitra ꝑfectiōm pluā ꝓter uotū ꝛ et
tutū michil · Qñ adimplebis me
letitia cū uultu tuo ꝛ Vultū tuū
dīne ꝛquirā ꝛ Illitus tuꝰ meridies
ē · Indica mī ubi pascas ꝛ ubi cu
bes m meridie · Bñ satis ubi
pascis nō cubās ꝛ mdica mī ubi pas
cas et cubes Non ignoro ubi alme
temporibus pascere soleas ꝛ ꝫ sic
uelim ubi m meridie pascas · Nā
in tempore quidē mortalitatis et
in loco peregrinatiōis mee iō sue

ui sane sb̄ tua custodia pasti et pas-
cē m lege et pphis et psalmis · n̄
nō m euangelijs pastus · et ap̄
aplōs sūi v̄ queui ? frequēt de gestis
sanctorū et ūbis et stripis eorū
uictū m̄ atq; alijs membris m̄ medica
m ut potui : frequētius aūt q̄m
es magis ad manū sunt · mādu
cau panē dolorus · et uinū cōpūt
tōis bibi ? et sitē sūt m̄ lacrimis me
e panes die ac nocte : dū dicit
m̄ cotidie ubi ē deus tuus · Ros
q; de mensa tua sīquidē pasti i con
spectu meo mensā adūsus eos
qui tribulāt me : de pā maḡ tue be
nefiao miserandis ampio ? mā
utrumq; r̄spiro quotiēs tristis est
aīa mea : et ecce quātiēs cōturbat
me . Ips pastua nostra et frequētia
ui te secuta pastorē : sī mdicat que
sō etiā que nō nomi[illegible]sūt quidē
et alij pastores q̄ dicūt se ee sōda
les tuos et nō sūt : habētes gregēs
suos et fines suos pabulo mortis
v̄fertos m quibus pastūt ? n̄ tecū
n̄ pte : quorū utiq; timnos ner
mittu n̄ appropīquauī eis · Ips
sūt q̄ dicūt eare hic ē xp̄s eare illuc
ē : p̄mittētes sapiē et sīcere pas-
cua ubelora · et cōtur eis ? et
cōfluūt ad eos mlti : et stūt eos
filios gehēne duplo q̄ se · Cur
h̄ nī qua v̄ nō ē meridies et pspi
cua luce ut liq̄do ueritas cognoscat ?
finale q̄ peccata r̄copiatur falsitas
pueri silitudīne q̄ nō facile ī ob
stīo a uero discrīt ? ? pser ti qua
q̄ fiunt tue dulciores sūt et panis

abstīditus suauior : Et ppterea
q̄sō ut mdices m̄ ubi pascas ubi
cubes m meridie . i . m manifesto ?
ne seducta m turbā vagari p̄ gre
ges sodaliū tuor quēadmodū et
ipi uagi sūt · nulla stabilis cōtuidi
ne ueritatis sp̄ distentes et nūq̄
ad sciam ueritatis puenientes · Ips
sponsa p̄ philosophorū et hereticorū
varia et uana dogmata · Nichil nō
uidetur nō solū p̄ dolos m
uisibiliū p̄tatū sicut sūt seductorū
spūs sedentes m mfidis et parā
sagittas suas m pharet ut sagittet
m obscuro rectos corde ? p̄ hos maḡ
et maxime uidet m̄ illa meridies
optanda etiā nobis ut clara luce
depellendamus astutias dyaboli :
atq; angelū sathane · illū q̄ se trasfigu
rat m angelū lucis ab mō angelo
sanctime discernamus . Nō em̄ alt
ter nos custodire sufficim̄ ab īau
sti et demonio meridiano : ? īme
ridiano eque lumie · Cū quidē
demoniū meridianū idēo dām
ctissimo : q̄ sūt aliq̄ de numero
malignorū q̄ nī merito tenebrose
obstinate q̄ uolūtatis sue non et
nqu ppetua sint . die tri se ad fallē
dū simulare nouerūt ? n̄ nō die
ī et meridie : sicut eorū princeps
nō cōtentus ee equalis deo · etiā ad
uersatur et extollitur sup̄ id q̄ dicit
a q̄ colitur deus . Itaq; ī cordi illo
q̄ forte aliquod istiusmoi demoniū
meridianū tēptādū aut pit omēs
equales illuc eit ueluti meridies q
sm̄ cōuitat et pdat · nō potest cōmo

cauerī ꝫ tẽptabat et supplantabit
sine dubio sub spẽ bom̃ ꝑ bono. s. ma
lũ mcauto et mpudo ꝑsuadens.
Et tũc meridies ꝫ maior claritas
apparet temptãs ꝫ cũ qĩ bom̃ maioris
ymaginẽ ꝑfert. Quocĩes ubi q̃
suggessit anticipare ingilias ꝫ q̃ ad
solẽpna fr̃a illuderet dormitãt.
Quocĩes ꝑdua recuma ꝫ ut diuus
obsequus eo mutilẽ rẽderet et quo ĩ
bellẽ. Quocĩes bñpficientib⁹ ĩ ce
nobĩs ĩuidens ꝫ obtentu q̃ maioris
puritatis heremũ petere ꝑsuasit.
Et cognouerũt miseri tandẽ ꝫ q̃
uerus sit sermo q̃ frustra legerant.
Ve solu ꝫ q̃m si cadeit nõ hẽt subleuã
tẽ. Et Quocĩens ad opus manuũ
plus quã opus fuerat mutuant ꝫ
et fratrũ uiribus ceteis ꝛegularibus
ꝙrentis mualidũ rẽddidit. Q̃
mlhs ꝙtatiõnẽ corpis q̃ uñ aposto
lũ ad modicũ ualet. nõ modicã ꝑsua
sit ꝫ et pietatẽ fraudauit. Deiq; ꝛpi ꝙ
ꝛpi estis quõ quidã aduẽ cũdiã illoz
dico q̃ antea mliberi nõ poterãt ita
m spũ uehemẽti ad oĩa ferebãt ꝫ ꝙ
ad tãtã ignauiã deuenerũt ꝫ ut ꝙ illi
apli cũ spũ ceperũt mũ carne cõsumẽt.
Q̃ turpe mire fedus cũ sius corpibus
q̃bus crudele ante mdyerãt bellũ.
Videas ꝓh pudor importune q̃rere
superflua ꝫ q̃ pus nãa obstinatissime ꝛau
sabãt. Q̃ q̃ si qu mstua forte mueti
obstinatiõne ꝑdurãt mdiscretus absti
nẽtes. et singularitate notabili cõ
bãtes eos cũ quibus habitare debẽt
vm⁹ more in domo ꝫ haut sinosame am
se cõstimẽt pietatẽ ꝛtinẽ ꝫ cũ hỹ ĩ
iudent et longius abiecisse. Nã
q̃ sapientes mdicũl' sius dereuerit ap
se nr̃ consiliu atq; este nr̃ ꝓcepto ꝫ iudeãt
q̃ rideant nõ michi. ꝫ dicenti q̃m q̃
pãm ariolandi ẽ ꝛpugnãe ꝫ et q̃ ste
lus ydolatrie nolle atq; este. Prem
seat cãũt q̃ melior ẽ obedientia q̃ iu
stima ꝫ et ausultare magis q̃ offer
re adipem arietũ ꝫ abstinẽtia cõtri
manũ. Vñ dñs ꝑ prophẽtã ꝫ Nũq̃
manducabo carnes tauroꝝ aut
sanguinẽ hircoꝝ potabo ꝫ Cognu
stamus mmime sibi acceptã fore ieiu
nia sup̃boꝝ ꝙ mũdoꝝ. ¶ Ez sane
vero ne dampnãtes supstitiose de iu
dam⁹ frena ꝙuare gulosis ꝫ et audi
ant illi ad ꝓculũ suũ. q̃d ad ꝛ medii
hmes dr̃. Quã obrẽ audite vñ ꝓ. q̃r
ee tẽptatiõnũ gr̃a ꝫ et ꝛpã nobĩta ꝑ
phetico stilo describi. Cauto mag̃r ꝛ
cũdabit te ueritas eius ꝫ nõ timebis
a timore nocturno a sagitta uolante
in die a negotio pãbulãtem tenebris ꝫ
ab incursu et demonio meridiano.
Attendite mdplomm⁹ et uoc alũ ꝫ q̃d
õmbus spero ꝓfuturũ. Illud õme m
nobis sentim⁹ et sensimus qui cõsti
stim⁹ addñm ꝫ q̃d sancta scptua diat.
ꝑfili attendens ad seruitutẽ dei. sta mti
more ꝫ et ꝓpa aiam tuã ad tẽptatiõnẽ.
¶ Itaq; ꝓmordia mẽ cõfusione uꝝ cõis
quidẽ experiẽ ꝛõnẽ ꝑm⁹ exagitat
timor ꝫ q̃ mtubus statim horror ute
mgerit arcanis et mfuere austeritas
discipline. Itaq; is timor nocturnus
diat ꝫ uel q̃ nqm scriptus designãe
solet adusã ꝫ uel q̃m ꝓ q̃ adusã pati
agẽdm⁹ id nõdũ ꝛuelatũ ẽ. Etiã
dies ille lucet m au⁹ luce pie et labꝝ
et ꝑma uidemus ꝫ timor õmo q̃uus

labꝝ nullus eāt ꝑdesiderio ꝑmoꝝ:
dū clara luce appareāt q̄ nō sūt cō
digne passiones hui⁹ tēporis adfu
turā glām · q̄ reuelabit⁹ in nobis. ℣ Nō
uo q̄m abscondita fuit ab oculis meis et
ngo ē inter im in hac ꝓle: tēptam:
mmm rū a timore nocturno: et ꝑ bōis
q̄ nō uidem⁹ formidamus q̄ imꝑnciatū
sūt aduersa tolerare. Diglādū ꝑ mdē
et orandū ꝑ mīnibus cont hanc ꝑ:
tēptacōz: ne subito ꝓcupati a priuil
la mmitate spūs et tēpestate · a bono
cepto q̄d absit ī siliant. Cupata āt
hac tēptacōne armem⁹ nos michilo
minus aduersis hoīm laudes: q̄ de lau
dabili potissimū uita sumuit materiā.
Aloquū patebrm⁹ uulneri a sagitta
uolāte in die: q̄ ē mamis glā ꝑ fama
siquidē volat et iō in die q̄ in opibus
lucis. Si hs ꝯsufflatur tāq̄ mamis
aura: ī stat ut sōlidus aliq̄d affeā:
de diuicis et honoribus sēli: si forte q̄
nō cuāt laudes · appetat dignitates.
Et inde si nō hic ordo temptādi ser
uatus ē in dnō mō: cui ꝑ suggestū
ad sōlā uanitatē ꝓpriaū oīa sūt oīa
regna mūdi atq̄ oblata. Tu g⁹ exēplo
dīm et ista remue. Alit nāt ē inuē
mri te a negotio pambulante ī tene
bris q̄d est ypocrisis. Et enim ia de ā
bucōne defendit et in tenebris habita⁹
eius: quippe absc̄ōdit q̄d ē: et q̄d nō
ē mētitur. ℣ Negotiatur aūt ōm tēpe
formā rimēs pietatis ad se occultā
dū: ututē aūt eius uēditas et e
mens honores. Postrema tēpta⁹
ē demonū meridianū: q̄d solet ma
xime insidiari ꝑfectis qui uidelicet tēp
uri uirtutū oīa supauerūt: uolup
tates fluores honores. Quid enī
ā sup ē ei qui tēptat in quo possit
pugnare pala aduersus hui⁹modi?
Veit ꝑ inde occultus qui manifestus
nō audet: et q̄ sātis exptus ē apti
one horrere malū: falso bono supplā
tare molit. Qui aūt pēt dice ūi
aplo · nō enim ignoram⁹ astutias ei:
q̄ plus ꝑficiūt eo magis sōlliciti sint
cauere a laqueo ipso. Hinc ē ꝑfto q̄d
maia angelica salutacōne turbatur
dlūm fallor suspicās: et ioseph nō ꝑ
us amicū angelū suscepit q̄ ē amāi
nouerāt. Deiḡ sāctatur sūs ne sīm
aduersorū ī tāq̄ qui exptus sit dē
m meridiam iusticias. Aplique q̄n
ūi laborarent in ī mgādo uēto ad
uersante et iactante nauicula: inde
dīm ābulante sup mare et puta
fortissima ē ita ut clamarēt ꝑ hōe
nōne aptā meridiam suspicionē de
mom ꝑtendere. Et recordamm
scriptuē dicentis: q̄ quarta vigilia
noctis uenit ad eos ābulās sup mare.
Quarto igit. ī septimo demū loco
hs tēpta⁹ formidetur: et quo se mi
mo stare quis uideāt: eo sibi uigilā
tius ab insidiis et demonio meridia
no cauēdū ī telligat. Porro discī
pulis uerus se manifestauit meri
dies: in eo q̄d audierūt. Ego sū
nolite timē. Et fla suspicio abest
de pulsa ē. Vtinā et nobis q̄ens
palliata falsitas mētitur uel mo
litur irrepe emittat lucē et ueritatē
suā ad prodendū ea orientē q̄ alto
uerus meridies: et diuidat lucē a
tenebris: ut nō noctemur appēdā ī
ponētes lucē tenebras et tenebras lucē.

Adhuc mſi tedio fuerit lōgitudo ſermonis: has quatuor tēptatiōnes tēptatio ſuo ordine aſſignare ipſi corpi q̄ qđ ē cām̄a. Et care q̄ biū⁹ poſſū ꝓtrio. Videte p̄mitiuā cām̄az: ſy nō p⁹ puaſa eſtaart' nimie atimore nocturno. Erat ei nqz: q̄ oīs qui mſect ſanctos arbitrabatur obſeq̄ū ſe p̄ſtare deo. Hac ār tēptatiōne ducta et ſedata tēpeſtate mclita fām̄e: et ruīō p̄miſſionē adſe ſtām̄ ī biū poſita ē m ſuperbiā ſeculerū. Et dolēs mimicus q ſtruſ⁹ cēt atimore nocturno. conuīt ſe callide ad ſagittā uolātē m die: et uulnerauit me ea quoſtā de cām̄a. Et ſurrexerūt homines uam̄ et cupidi glē et uoluerūt ſibi fāc̄ no⁹: et ꝓcūtes de cām̄a. duc eandem matrē ſuā afflixerūt mduſtie et p̄ſſis dogmatibus. Et ſi quoz peſtis depulſa ē m ſāpiā ſcōrū: ſicut et p⁹ m paſſionā martirū. Ēn tēpora iſta libēa quidē deo miſerante abūtr illa malicia: ſy plane feda a negocio pābulāte m tenebis. Ve gr̄aaom ſ̄ hmr afermēto phariſeorū. qđ ē ypocriſie: ſi tū ypocriſy dia dēt q iā late p̄ habūdāca nō ualet et p̄ mprudenca nō q̄rit. Cepit hodie putrida cabes p omne corp̄ cām̄e: et quo lacius quo uerius. Nā ſi m ſ̄ſet aptus hereticus. multē turōras et areſteret: ſi uolentius īmicꝰ abſcondēt ſe ſozſitā ab eo. Nūc uo q̄ eiect⁹: a' aq̄ abſcondet ſe. Oīs amia et oīs imma: oīs neceſſāi et oīs aduſarii: oīs domeſtic ſe nulli pacſia: oīs ꝓmi et oīs

que ſua querūt. Mmiſtri ꝯpi ſūt et ſeruiūt antiqſto: honorati mat dūt de bonis dm̄. q dño honorē nō deferūt. Jude is quē cotidie iudes meritricius mtor hyſtrionicꝰ habitus ire gnis apparatus: mde aurū m frenis m cellis m calcaribus: et plus calcaria q̄ altaria fulgent. Jnde mēſe ſplēdide et abis et ciphis: m cōmeſſatiōnes et ebrietates: m cithara et lira et tybia: mde ſ̄ dūdamaa toraularia et ꝓmptuaria plena eructamaa q̄ m illud. Jnde dolia pigmētaria: m̄ rferta marſubia. q̄ phuſmōi uolūt cē et ſūt cām̄arū ꝓpoſita decam archi dyacom: epi et archiepi. Ner em̄ hſ merito cedūt: ſ negocio illu qđ pābulat m tenebris. Olim p̄dict tū ē: et mūc tempus adimplecaōis aduenit. Ecce m pace amarituđo mea amariſſima. Amara p⁹ m me marti rū: amarior p⁹ m conflictu hereticoz. amariſſīa nūc m moribus domeſtic. Nō fugare nō fugē eos p̄t: ita ī ualuerūt et mltiplicati ſūt ſup̄ mām̄. Jnteſtima et mſanabilis ē plaga cām̄e: ſ nō m pace amarituđo eius amariſſīa. Et mā pace: Et pau ē: et nō ē pau. pau a pagano. pau ab hēticis: ſ nō p fecto a filiis. Vov plāgentis m tēpe re⁹. Filios enutriui et exaltaui: ipſi aūt ſpreuerūt me. Et ſpreuerūt et maculauerūt me aturpi queſtu a turpi uita a ſpi cōmēcio: a negocio demq̄ pambulāte m tenebris. Cupē ut iā de medio fiat demonū meridianū: ad ſeducēdos ſi qui m xpo r̄ſidui ſūt ad⁹ pmanētes m ſimplicitate ſua.

eo deſpacius eoq̄ ꝓculo ſuis

Siquidē obsorbuit fluuios sapiēcie
et torrētes potētie: et ihc fiducia ut
iordanis influat in os eius: i humiles et
simplices a sui mētia. Ipe enim atq; ops
qui nō solū se die sed et merdie mē
tietur. et extolletur sup id qd dr aut
qd volutz deus: qz dns ihūs interficiet
spū oris sui et destruet illustrione
aduentus sui: utpote uerus et etinus
meridies sponsus et aduocatus ec-
clesie: cui benedicis in scla Amen)

Sermo xxxim

Si ignoras te o pulchra
in mulieres egredere et
abi post greges sodaliū tuoz
et pasce edos tuos iuxta tabernacula pasto
rū. Olim suis moyses cum multū p
sumebat de gria et familiaritate qz
mueneat apud deū aspiabat ad quādā
uisionē magnā: ita ut diceret deo. Si
iuenī gram in oculis tuis ondē mihi tuipm.
Accepit aut p ea uisionē longe i sciorē:
qui tū ad pfectz quā uolebat posset aspi
pueriē. Filii quoq; zebedei in simplici
cordis sui ābulantes. magnū aliquid
et ipi petere aussi sut: sc ad gdū m
chilomin sui iducti p quē fierēt a se
deū. Ita et modo sponsa cum rē gndē
postulare uidetur i primis sane auste
ram risionē: sc plane utili et fideli.
Oz nāq; humilit sentire de se mētem
ad alaora: ne dū sup se attolluntur
cadat a se: ni m se fmit puera humili
tate fulciat soliditas. Et qz ni humili
merito maxima minime obtinet: ppea
q; proueh deus est recepīone
humiliat: humilitate meretur. Cu
gr at te humiliari uideris: habeto id sig
nū in bonū ōmno argumētū gre
pugnātis. Nā sicut aīa rumā qualitatur cor: ita aīa exaltacōne humiliat.
Sane uirtutes legis: deū sitz et supbis
sistē et humilibus dare grāz. Nōne
dem seruū suū iob aī ps mignē in
phū ps tantū et tā probatā ipi pueriā
largā i mineralidū bndōe tenere et
pus in milis et districtis pcūtiendis
humiliare uiaut: et parere mā bndōi.
Ar parue aī nā pserim humiliat nos
deus si tut libeter amplect: ni qz pdū
hi facit sapiam solliciter. Quā obrē ar
repe huius in mirabile doctū de seo dō.
Aliqn maledictū e illi a suo drille n
cumulatū sensit in uitia: qz psensit
grām. Quid in aut et uobis filii sa
uie. Quē homine secm cor dei: qui
se ulastenti pocus qz exprobrāt sic
tensendū putauit. Vñ et scriptura con
scia loquebatur. Di reddidi retribuēti
bus mihi mala: dendā merito ab mi
mas meis in amis. Vetut gs phibei
maledictū communiantē: questū estimās
maledictū. Et addidit Dns mitte
illū ad maledicendū dauid. Prius
secm cor dei: q de corde dei ferebat se
tentiā. Deuebat lingua maledi
et ei mi tendebat quid in occulto ageret
deus. Vox maledicentis in auribus:
et ā mi mihabat se ad bndōnē.
Nūqd in ore blasphemi est deus. Sic
locutus ppham: quippe cui incerti ere
cultu sapiē sue maiestatue deus.
Et rideo dicit. Bonū mihi qz humiliasti
me: ut discā iustificacōnes tuas. Vi
des quia humilitas iustificat nos.
humilitas dei: et nō humiliacio. Quā
humiliatur q humiles nō sut. Illi aī ri

rore hūliant⁹ ⁊ alīs paceñt⁹ ⁊ et
alīs libent⁹. ꝑmm rei sūt. sequēt⁹
m nouīs ultīm⁹ usq; ¶ Huāꝝ et
in nocēcia porcōꝝ ingrue ⁊ ⁊ cō sū
maas eius apud hūlē. Qui autē
dicē ꝑt tonū m̄ q hūliasti me. is
nē hul'ē. ¶ Nō ꝑt dicē qui mūtus
toleāt ⁊ mm⁹ q mīnuāt. ¶ Neutr⁹ ho
cū ꝑmittīm⁹ grāz q hūliat⁹ ⁊ et ⁊ si sā
ne longe hīm duo a se differāt. Et
alter quidē in pauā sua possideat
aiam suā ⁊ alter in suo murmure
ꝑdat. Dr enī et si vnus nā. neut
tū grām ꝑmēetur ⁊ qm nō hūliatus
⁊ hūilibus dat deus grām. ¶ Est aut
hūilis qui hūliacōnē cōuertit in hū
litatē et ipe ⁊ q dicit deo ⁊ bonū m̄ q
hūliasti me. ¶ Nemm prorsus q pa
ciēt⁹ sert bonū ē ⁊ sed plane molesꝰ
tū Cum⁹ aūt q hylarē dat⁹ tē
dilīgit deus Vñ et cū iciunamus u
bem⁹ rapud nīm vngē oleo lauāē ⁊
ut nīm. s. opus bonū spitalit quodā
gaudio cōdatur et holocaustū nīm
pmgue fiat. Etm sola grām q ꝑfert
mētur leta et absoluta hūilitas. Nā
enī coacta fuit uel cotorta. q l'utraq; ⁊
in uno paciēte ⁊ qui possidet aiam
suā ⁊ ⁊ ⁊ hūlis m̄ hūilitas et si iuta opīmet
ꝑ paciaz ⁊ ꝑ ista tū grām nō habeb⁹.
Non ē cōgruū ei qui cuslis ē ille
semꝑtue ⁊ glorietur hūil' in exaltacōe
sua ⁊ qm nō sponte hūliat⁹ nec libēt⁹.
Vis aūt uere hūlē i rte gloriāē ⁊
et ue dignum glā ⁊ libent⁹ m̄ glo
riabor in infirmitatibus meis ⁊ ut ⁊
habitet in me uirtus ꝑ. ¶ Non d⁹ paciē
ter se serre in firmitates suas. ꝑ ter

gliāi ⁊ et libent⁹ gliāri in illē ⁊ ꝑ bās eiā
sibi bonū ē qd hūliat⁹ ⁊ nec sufficē
animo ut possideat aiam suā tāq; paciēs
hūiliatus ⁊ ni et grām amplat tāq;
sponte hūiliatus // ¶ Malē ueō hīc
audi regulā. Dīs qui se hūiliat aut
exaltabitur ⁊ significat ꝑ hō nē
exaltandā esse hūiliatē ⁊ ē tantū q de
uolūtate ueīt nō exīstīa nec exīstāte.
¶ Nec ei p̄ōtiū dīs qui exaltatu hū
iliandus eīt ⁊ ⁊ tm qui se exaltat hū
iliabīt ⁊ mmm ob uolūtariā uanitatē.
Ita q⁹ nō q hūliatur ⁊ qui sponte se hu
miliat exaltabīt ⁊ utraq; mentū uolū ⁊
Esto enī q hūilitatis mateia p aliū
inst⁹. ubi grā probra dampna supli
cia ⁊ nō tm dēro rē abitio qi a semet
ipo hūiliatus ille dicet⁹. quilla ō⁹
tracta et leta uīsiā causu deo subeūdi
dea euēit. ¶ q; quo ꝑgo dm⁹ ⁊ placet⁹
ut sena sustmeis exercessū mū⁹ de
hūilitate et pacia ⁊ ⁊ fructum⁹ ad locū
de quo discessim⁹. ¶ Dn⁹ aūt mīdit
eo occasione inste quo ꝑdia ꝑsumētē
sponsā i ꝑmēdī rēsūt sponsus. et ñ
ad misericōdiā illi ⁊ ⁊ ut sāne eo exē plu
bilioris et maioris hūilitatis dat⁹
occasio ⁊ ꝑ qui dignior penoꝝ aīe eoꝝ
ipoꝝ q petebat exaudī efficet⁹. Ne
rūptū q ad mīam⁹ sum⁹ pntis ti
tuli. discussoīs eius mīcū pna⁹ si
placet sermoīs alternis ordinā⁹ ⁊
ꝑ fīm me ū⁹ sponsi l'rēcnsēēt⁹
cū tedio uel audiant⁹ qd ipe aūtat⁹
seruus suus ihūs ppius dīs nr ⁊ q est
benedict⁹ in secula ⁊ Amē ⁊

Sermo tricesimus quintus

134

Ite mat ignoras
egredè. Quà et
aspera mp̃ano.
Hoc quippe uerbū
sermo audire solēt
a ualde maseemb9
et mdignātibus dnīmis: uel anal
le adñab9 suis: cū gust illas offende
rit. Qui hmīt qui amę: egdè a cōsp̃t
tu meo et a domo ip̃i. Hs g̃ ubo aspero
atq; amaro. satis mīuīq; mp̃atorio
utitur nīo sponsꝰ cōt dilectū: sub cō
dicōne tū. si sepaīm ignorauerit. mil
quippe ualidius efficacius ue adter
rēdū potuit meā mēdē q̃ ut egdi
mmar etur. qd et tu aduertè poteis:
si bñ attendas vñ l'quo egdi ubeat?
Vñ ei a quo putas n̄ de spū ad car
nē de bonis amm ad scalaria desi
deria: de mtia q̃ue mētis ad mūdi
stre pitū et mfetudmē cuāt ū eq̃teior
Jquibus ōibus nīo ē n̄ labor et dolor aīg
affluctio spūtus. Et Que ēim am
ma semel a dño dediscat et acceput
mūre ad sepaīm et mītimis sius dei
p̃ncia suspiare et quere faciē eius sp̄.
sps ēim ē deus et requirit eū oz eo
m spū ābulare et nīo m carne ut ꝑ
carnē viuāt: tal' mq; aīa nostro an
ul'ipaz relegēnā ad tēpus eq̃uri hor
ribilius penalius ue ducat: q̃ post
spūal' studm hui9 gustatū semel sua
uitatē q̃ie de mo ad illecebꝰ ul' pon
ad molestias caris sensuūq; m explē
bilem i'petē cuōstatē: dicente er
clesiaste. Oculꝰ nō mplet̄ uisu:
nec auris auditu // Audi ēim hoiem ep
tū q̃ loq̃m: Vos es mat dnīme
sperantibus mte: aīe quercm te.
Ab hoc uno ꝯ si quis auerte sanctū
illā conaret: puto haut segnis aggres
set quā si se deprehenso et ab ipso mīstu
gle conspicet deturbari. Audi ad
et alū similē huic. Tibi dixit cor
meū aut. eq̃siuit te faciēs mea: fa
ciē tuā dñe requiā. Vñ et dicebat.
Michi aūt adherē deo bonū ē. Et mē
loquēs ad animā suā d' Conuitē aīa mea
in requiē tuā: qr dñs bñfecit tibi. Dico
g̃ uobis Nichil ē qd̄ im tantū formi
det quis qđo hoc bñficiū semel acceput
q̃ ne grīa derelictus nāe ualeat demo
egdi ad carnis consolacōnes ymo
desolacōes: rur sūqi carnalū sensuū
fastidiē tumultus. Terribilis pro
īn et minis formidolosa cōminacio:
egdè et pasce edos tuos. Qdē. In
dignā te noueris illa tua familiari et
suaui ire cōtēplacōne celestiū in
telligibiliū dnīnarū. Quā obrem
egredere de sanctuario meo cordis tui
Ubi secretos sacros q̃ ueritatis ar sa
piē sensus dulciter haurire solebas:
et magis q̃ ymā de secularibus pas
cendis et oblectandis tue carnis se
nsibus intricare. Hedos quippe à p̃
signat et in iudicio reprobandi sit a si
nistris dicit uagos ac petulantes
corpis sensus: p quos paīm tāq; mos
p fenestras mittit ad aīam. Cui et
bñ congruit qđ sequit in septuā uñ
tabernacula pastorū. Non ēim sic
stant agmina: sic uñ tabernacula pasto
rū edi possūt. Pastores siquidē qui
ueri pastores sūt licet tabernacula ha
beant de terra et in terra corpora

cat ū

videlz sua hñs diebus quibus mūr mi
litāt nō tñ de terra ꝙ de celestibus pas-
cuis ḡges dominicos pascere cōsueuer.
Neq; em suā eis ꝙ dñm pdicāt uolūtatē.
Ad hedi qui sūt corpis sensus celestia nō
requirūt: ꝙ cupō tabernacula pastorū m̄ ois
udelz bonis sensibilis huius mūdi q̄ et-
gio corporū sumūt. bñ sua desideria nō
tam sacient q̄ urrient. Turpis muta
studiorū: ut cui aī studiū sueat pegri-
tem et q̄ulē animā suā sacris medita
cōnibus tam q̄ celestibus pascē uoms dei
bñplacitū et mīsteria uolūtatis eius
m quiē penetre deuocione oculos et
mente dauire supnas mansiones sa
lutare pēs atq; aplos et chorous ꝓphā
rū martirūq; admirari triumphos ac
stupere pulcherrimos angelorū ordi-
nes: mūr oibus hñs omissis turpi se
mā ripet corpis slutum. ad obediendū
tam m ad satisfaciendū uentri et gule:
ad mēdicandū m uinea tra. bñ q̄ ꝓtēt
mūdi huius figura sua ꝓ semme
lucā cuiositate aliquatenus consolet.
Quibus aquarū deducant oculi mei
sup hās aiam: que cū muturet mores
is demū āplcatur sterrora. Paul
ei uq; bñ uri sinam sterle q̄ nō hebat
filios: et uidue nō bñ sciat. Et ude
qr nō simpliat egde mquit et abi p̄
ḡges sodaliū tuoz: et pasce edos tuos.
Inquo ut m uidetur magne cui damp
nei nos āmonet. Quid istud Jeu
qd egregia catula tam olim facta de gge
et mūr m peius imsecabiliter pruens nō
salē mt ḡges ī manē ꝓmittitur: ꝙ p̄
abire iubetur. Quō inquis. Quō
legis: Homo cū m honore esset nō in
tellexit. cōparatus ē iumētis m stipidis
et similis factus ē illis. Ecce quō degge
factus est egregia catula. Puto dicerent ju-
menta si loqui sas eet. Ecce adā factus
ē q̄si unus ex nobis. Cū m honore
eet inquit inquo honore egris. Habi
tabat in paradiso et in loco uolup
tatis cōuisatio eius: michil melgne
michil indigenae senciebat: odoriferis
stipatus malis. stipatus floribus gla et
honore coronatus: et cōstitutus sup
oia opa manuū plasmatoris. Magi
aūt ob insigne diuine similitudis ꝓ
cellebat: et eāt illi sors ac sortes cū
plebe angelorū. et cū omni iuuenta ce
lestis ꝙeritus. Ez mutauit istā
glām dei. in similitudinē uituli cōme
dentis fenū. Jn ē qd patres angelorū
factus ē fenū positū in ꝓsepio: appo
situ nob tamq; iumētis. Vbi quippe
cio sūt ē: et utiq; ꝓphām omis caro fe
nū. Et fenū istud minime desiderātib⁹
nr̄ ex eo creditur flos: ex ꝙcuit sup
eū spūs dñi. Ip̄h nāq; cū sims de
uniuse carne: ex spe ꝙcessat uite. De
q̄ ait nō Non ꝓmanebit spūs
meus in hominē meū: q̄ caro ē
Carnis noīe hic loco uetus designari
intelligē: nō naturā. Nec em spm
nā oppugnat: ꝙ uetus. Vetus igit
oīs cio fenū: et oīs gla eius q̄si flos
fenī. Expositionū ē inquit fenū et ce
cidit flos. Ez nō cadit flos q̄ de virga
et radice yesse ascendit ex q̄ ꝙcuit
sup eū spūs dñi: nr̄ illud fenū qd ui
dim ē: p eo qd sequit in propha. Verbū
aūt dñi manet in eternū. Hoc em se
mē uerbū et hoc eternū mat: se
mē quoq; necesse ē maneat in eternū.

sed egde

Alloquū quō uita pbet etnā ¶ sī ipm
mmme manet m etnū · ¶ Aut aute
Siquis mā ducauerit q̄ls pane
uiuet m etnū · Et quē panē dicat
aperit cū subūgit · Et panis quē e
dabo ca̅o mea ē · p mūdi uita · Quō
g̃ etnū nō ē quo etnā alit uiuitu · ¶ Bz
¶ uole mī mecū uocē filii ad pr̄m loquē
tis m psalmo · ¶ Nō dabis manū sanc
tuū vidē corrup̄ ¶ haut dubiū quū
de corp̄ dicat quod m sepulchro iacue
bat q̄ uatē · ¶ hī em scm et anglus q̄ mū
nat iurgīm locutꝰ ē dicens · Et qđ
nascetur q̄ te scm uocabit filius dei ·
Quō igitur pacto semū scm poterāt
inde corrupc̄onē · quod meorum pti uiei
ppetuo uiuere uerna tuū pastius ortū
coā audos āgelorū m se defigē possit
obtutus m sāciabiliter oblectandos ·
¶ pdat same semū uiuidatē · si manā u
gnmitatē amisert · Ergo abus hoīs
mutat se m pabulū pecois · hoīē mūto
mpetus heu tristis et lacrimosa mū ·
ut hō padisi accola terre dñe celi ciuis
domesticus dñi sabaoth fi · bīoꝝ spūs
ū et celestū cohereres uirtutū · ¶ pentrina
se vōis sone mueneāt · et pp mfinitatē
iacemē m stabulo · ¶ et pp pecorinā sili
mdigentē feno · et pp mdomitā feritatē
alligatū p̄sepio · sīaut scriptū ē · Inchā
mo et freno maxillas eoꝝ constringe ·
q̄ nō approximāt ad te · ¶ Agnosce
tū obos possessorē tuū et asine p̄sepe
dñi tui ut pplē dei fideles mueman̄t ·
q̄ ista dei mirabilia sūt locuti · ¶ Cognosce
peaus · quē nō cognouisti ihc mo · Adora
m stabulo quē fugiebas m padiso ·
¶ honora p̄sepiū · cui cōtēpsisti m pectū ·
Cōmede semū · q̄ panē et panē ange
licū fastidisti · Bz quenā maxis cā
tāte dilectiōis · ¶ p certo qđ homo cū i
honore eēt nō intellexit · Quid nō
intellexit · ¶ Nō dīat ¶ nos dicamus ·
positus m honore nō intellexit qđ li
mus eēt honoris fastigio dilectus ·
Et continuo m se conuersus ē · qđ tāto p̄ tpe
homo de filiis captiuitatis et pruden
adiuuit · et ueā cū ptulit dicēs · Quia
se putat aliquid ee cū nichil sit · ipe se
seducit · De mseo q̄ nō stulte q̄ tā tunc
dicēt ei · Quid superbis tra et cinis ·
¶ hinc egregia catula gregi admixtꝰ ē ·
¶ hinc bestiali simili · de sili · mutatꝰ
ē · hinc sonetus cū numētis p̄ sōnō
āgelorū imitat ē · ¶ Vides q̄ sit fugienda
nob̄ q̄ ignoratia · ¶ de tot milia malo
uminū nō genera puenerūt · Aut
eīm ppea hoīem cumētis m sipientibus
cōpātū q̄ nō intellexit · Cauenda p̄m
ommodis ignoratia · ne forte stulte sine in
tellectu et p̄uaricatōne muēti fuerimus
multo plura et grauora p̄oribus mala in
uenemur nos · Dicatur q̄ de nobis · Quia
uim babilone et nō ē sanata · ¶ Melius
quidē · q̄ mer uocatus dedecit intellectū au
ditui · Et uide ne forte cui ih̄s sponsus
cū dilectīm ab ignorantia tanto mē pacis
tomitruo deterrēt pp̄ minime dicat ·
ego dē cui gregibus a ego dē ad gregēs · ſt ego dē
aut p̄ greges sodalū tuorū · Et quid h̄ ·
Same ut sedm̄ proīm ignorantiam
p̄ore magis pauēdi pudendiq̄ ondet ·
qđ illa hoīem bestiis pane fecisset · ista
et posteiorē ¶ nā hominem quidē me
rito ignorātie ignorari · ¶ p̄bari et
ad illud tm̄ dū iudicū stare et ign
ppetuo tēdi tenet · nō aut et pendere ·
¶ Nec dubiū fore deterius hīs qui sīc

erūt: q̄ qui ōmno nō erūt. Melius
fuerat ei inquit si natus nō fuisset hō
ille. Nō utiq; si natus ōmno nō fuisset
sī si natus nō fuisset homo: sī ubi grā
a' pcus a' alia quepiā causā? quecūm
iudicaū meus nō haberi. ad iudicaū nō
uenmet: ac p̄ h̄ n̄r ad suppliciū. Ea
at gl'a aīā rōnal' que se ob pōre ignorā
erubescit pcedes hēe sōdales: in pfu
endis utiq; bois terre. nō eaā sl̄iter
sonas habituā in pferendis tormētis
gehēne: et tūc demū eaā ab ipīs fr̄
gibus suorū sōdaliū uumetorū cū de
decore eoturbandā? n̄ia ul' cū ipīs
ituā. sī plane p̄: qñ illis mehl ma
le sencientibus ipa mal'dibus eoppo
net? a quibus nō liberabit? metmū:
siquidē sensū ignoratōpdicerit. ¶
Egdicitur utiq; homo et solitarius
abit p̄ gyges sōdaliū suorū: cū sol'
m inferno in seriori truditur. An
nō t' posteriorē uidetur tenē locū? qui
lugal maib' et pedibus quat' in tene
bē eoteidres. Et erūt pfto nouissa
hoīs illi' peiora pōribus: qui pus bes
tis equābat. nīt et p̄ponit. Puto q̄ et
in pīti uita si bñ adūtas posteriorē ire
pcoribus hoīem iudicabis. An nō si
quidē t' uidetur ipīs bestiis quodāmō
bestialior ee homo rōne utgēs? et roē
nō uiuēs. Nā pcus quidē si se rōne
nō regat excusatōnē h̄z a nā aq̄ ei pīti
h̄ mun' negatū t: q̄ nō h̄z homo qui
ab ipa spāali progenā donatū e. Me
rito prōm eo ipō censetur homo egdi
et p̄ ne gyalibus animātibus: q̄ssm
h̄ aīal cōuersatōne degeneri uitā ne tūr
gdiens rōis cōpos rōis expcia moribꝫ
et effectibus minuitur. Cōmutatur
gr ne p̄ gyges homo? et nūc quidē de
prauatōne ne p̄mediū aūt et pōne
mutate pene. Ecce sic maledicet hō:
qui ignorantiā dei h̄z mūtꝫ fuerit.
Dei dicā an sui: Vtr̄ūq; fm dubio. Vtr̄q;
ignorantia dāpnabilis t: utrūlibꝫ sufficiat
ad pdictōnē. Vis scire q̄ uta t? Si de
dei mūne dubitas: si tm̄ cōstat t' nō a
liā ee uerā eternā q̄ ut pdēm cognoscas
deū uerū. et q̄ mpsit ilm p̄? Audi gr̄ spōsū
liquido et apte mām caā aīe ignorātiā
cōdēpnātē. Quid em̄ dicat? Nōne tu
sī dm̄. sī ignoras te inquit egr̄ de ce.
Pzg quia ignoras ignorabr̄: sine scīa
deū ignorare cōtingat. De qua utr̄q;
ignorā eūr nob' si tm̄ deus manū ap
ponat utilis ad modū disputatōis? nō
mō tm̄ ne fatigati et nō premissa q̄
nosce ocōne. a' e' mmꝫ. diligēt rem
necessariā prosequar. a' uos mmus
attente que nō ni magno suspēdio
sūt desiderio audiatis. Cum si corpis
cibus cū abstr̄ appetitu et sanat' illū
sumis nō mō nō pdest sed et nocet
pluīmū. mlīo magis aīe pāis anime
cū fastidio sūptus nō sūe nutrīmē
tū sed magis tormētū. nō sūe ipsius p̄
q̄ aūat a nob' sponsꝫ eccīe ihūs p̄
dīns nr̄ q̄ t' bñdēs in scla Amen.

Sermo xxxv

Ego mee p̄missiōis
en' e' desideriis ues
tris: en' e' eā do
pro debito famula
tus t' plia ut uideris rōne urgeor ad
loquēdū: pacta ueritate tantarē fīna
tmore dm̄. Si tacuero os meū nō
dēpnabit me. Quid si loquar? p̄
fecto ueēr idē iudicaū: ne loquēdē

videl et nō facientē idēndē os meū nō
dēpnet me. Juuate me oībus uīis
ut ſp possim et loqui q̄ oportet: et op
plē que loq̄r. Non ignoratis ho
diernū uob ꝓpositū ē sermonē de ig
noranaa. ut pauis de ignorātis qm
due si mōstris ꝓpositę sūt. mīr vna et al
tem dei: quas et monuī ālas ē aue
das. q̄ale dāpnabiles sūt. Sup tut
ſ ipm clarus fiaā: edisserā plenius.
Sz pius querēdū q̄ristimo: sit ne
ignorāaa oīs dāpnabil. Et quidē uidet
nō ee. Neq enī oīs ignorancia dāp
nat: ſ multa et in numea ee q̄ nes
are lucrat ab ſcīa dimūcioē salutis.
Vbi grā si ignoras fabrilē artē ſ tarpē
tariā. seu cementariā et quecūq ſmōi
artes sūt q̄ aduſtū utre pūtis ab hoīb
querent. nūq impedit ad salutē.
Etiā alīs oībus illis artibus q̄ liberā
les dicūt quāuis honestioribus utilio
ribusq studus et discant. et querēdā.
q̄ plurim hoīm salui fī sūt placētes
moribus atz opibus. Quātos emulat
aplūs me ep̄la ad hebreos frēs dilēs
nō m ſcīa lārū: ſ m cōſcīa pua et fide
nō ficta. Oīm placuerūt deo mlta
sua. utre meritis nō fidē. Petrus et
andreas et filī zebedei ceteri q̄ discī
puli oīm. nō de scola rhetorū a philo
sophorū assūpti sūt. et nichilo mīs
tī saluator ꝓpōs optatus ē salutē in
medio tre. Nō m sapiā q̄ in eis eet plg
quā in rectis uiuentibus quēadmodū
sūs aliquis de semetipo cōfessus ē: ſ fī
fide et lenitate ipōrū saluos fecit illos.
eiā et sōs eiā et ingros. Denīq no
tas mūdo fecerūt uias uite. et nō m sī
militate sīmoīū a modernis hūiē sapiē
ſ siaut placuit deo ꝓstitutiā pdicatoīs
eorū saluos fiē ēdemos q̄ mūdus eī
m sua sapiā nō cognouit. Videant
forsā mmus mſuggilla cē frē: et q̄r
phendē doctos ac philē studia hāū.
Absit. Nō ignoro quāū eāe profuerit
et ꝓsint līāū suū. sue ad rēfellendos eos
q̄ qualīsō sūt: sue ad īmplices īstruē
dos. Denīq legi Quia tu rēpulsti scīaz
ꝓpellā ee te: ut nō fūgaris m sacerdocio.
legi. Qui docti fuerūt. fulgebūt q̄si splē
dor firmamēti et q̄ ad iustiaā erudiūt
multos q̄si stelle in ꝑpetuas eternitates.
Sz et stio ubi legerī: stā m flat. Et
rursū. Qui apponit scīaz: apponit et
dolorē. Videsq̄ scīarū differēcia ē:
qm alia m flās a cōmflās ē. Tibi nō
uelī scire quēnā harū uideat utriusz seu
necessarior ad salutē: illa me q̄ tumet
an q̄ dolet. Sz nō dubito quin do
lentē tumēti ꝓferis: qua sanitatē ip
tumor simulat dolor postulat. Qui
autē postulat ꝓpinquat saluti: qm q̄
petit accipit. Denīq qui sanat cont
tos corde queritur m flatos: ducēte sa
piente. quia deus superbis rēsistit hūi
libus aūt dat gram. Et aplūs aiebat.
Dico autē ꝑ gram q̄ data ē mihi oībus
qui sūt inter uos. nō plus sapere q̄ oz sapere:
ſ sapere ad sobietatē. Nō prohibet sapere
qd oz. Quid ē autē sapere ad sobrietatē:
Vigilantissīē obseruare. quid scīē magis
prius ue oporteat. Tempus ei huic
ē. Est autē quidē oīs scīa īmpe bona:
q̄ tū ueritati subiuncta sit. Sz qui aūt hore
et timore huā ipi operari salutē pro ipis
breuitate festinat: ea scīē pius aplūs

q̄ curato que sensciis uiamorza salutis. ¶ Nōne media corpm̄ mediorme pōtionē diffimūt digere nsumēdis cibis? quid ꝑius quid posterius et q̄ad modū. quidq̄ oꝑteat. ¶ Nā et si bonos cōuiuiū cē cibos quos dr̄ sanus: tu nī ipse ē si in summēdo modū et ordinē nō obsemues rādis plane nō bonos. Ergo ad dicō deabus: hī sentie et de scientia. Bz melius multo uos ad mgrm. ¶ Nonē em mea et sua ꝑ illius: ymo et mra q̄m uitatis. Qui se nouit putat q̄d sāe: nōdū scit quō oporteat eū scire. Videsq̄m nō ꝑbat multa sāe tē si sciendi modū nescit. Videsne quō fructū et utilitatē sāe in mō sciendi constituit. Quid g̃ dicat modū sciendi. Quid ñ ut sciās q̄ ordine. quo studio quo fine. quemq̄ nosse oporteat. Quo ordine: ut id prius qd̄ maturius ad salutem. Quo studio: ut id ardentius qd̄ uehementius ad amorē. Quo fine? ut nō ad inanē glām aut cuōsitatem aut q̄d simile ꝑ tm̄ ad edificationē tui l'ppīm. Sūt nāq; qui scire uolūt eo fine tm̄ ut sciant: et turpis cuōsitas ē. Et sūt nō nulli qui scire uolūt ut sciant ipi et tpis uanitas ē. Qui profecto nō euadent subsānātē sātanā: et ei qui hī ē deuanitate Sāe tuū michil ē: ñ te sāe hī sciat alt. Et sūt itē q̄ sāe uolūt ut sciam sua uendant? ut causa ꝓ pecuīa plorib⁹: et turpis questus ē. Bz sūt quoz q̄ sāe uolūt ut edificent: et caritas ē. Et itē q̄ sāe uolūt ut edificent prudās ē. Horū oīm̄ sōli ul

tim̄ duo nō inuenīt in abusione sāe: quippe qui ad uolūt dilligere ut bñ faciat. Demq; intellīs bonus oībus sanctis eū Lectq; oīs audiant. Sciens bonū et nō faciens: pccm̄ ei. Ac sic ꝑ similitudinē dicat. Sumens cibū et nō digerēs: ꝓmo su ē ei. Cibus siquidē indigestus. et q̄ bona nō ex deuotione malos gignat humores: et corrūpit corpus nō nutrit. Ita et mlta sua ingesta sto macho aīe q̄ ē meōria si deuota ig ne caritatis nō fuit. et ꝑ quosdā ar tus aīe mores s. atq; actus trāsfusa atq; digesta. q̄sten ipa de bois que nouit uita attestante et moribus bo na efficiat? nōne illa sua ꝑputabit in pccm̄. tāq; cibus comissus in ꝑuos nouios q̄ humores. An nō malus humor pccm̄. An nō malus humores ꝑui mores. An nō inflationes et tortiones mo sua sustinet? qui hui⁹ modi est sciens videt? et nō faciēs. An nō trīsti mortis et dapnationis tedens in semet ipo ualebit? quoties in mente venit sermo qui dicit deus quia seruus sciens uo luntatē dñi sui. et nō faciēs dignaua plagis pulab multis. et unde ne forte in ꝑsona ecclie amare ppha plangēt dicens. uentre meū doleo. uentre meū doleo! ñ q̄ ipa ingeminatio geminū indicat mutuā se su ut ꝑ hoc quod dicim̄ caā alīus rationis. puto ei q̄d in sua ꝑsona ꝓrupisset? q̄ uidelz sua plenus. et su ans caritate et oīo effudē cupiēs nō ī uenīt q̄ audiē. et q̄ oneri sua sibi sua edit quā portare nō potest. Plāgit itaq; prius cāe doctor tā illos q̄ sāe nō

tẽpnũt· qũo sit uuẽdũ quã illos qui sã
ctos male mdomm⁹ uuuũt· Et hꝑ
ea q̃ eũdem sermõẽ ꝓpha ꝛpetit· Ad
iũs ne iã q̃ uerũ sensit apls ꝛ qr sã
mflat· Volo ꝓm aiam ꝑmo oĩm
sãe sepãm· qr id postulet rõ· et uti
litatis et ordĩs· Et ordis quidẽ· qm
qd nos sumus ꝑmũ ẽ nobis· Vnlitatẽ
nõ qr tal' sã nõ mflat· Ihũliat· et ẽ
gdã ꝓpato ad edificãdũ Nisi ei sup
hũlitatis stabile fiadmẽtũ· spũale
edificiũ stare mĩme pt· Porro ad sehu
mliãdũ mchil aiã mueĩe uuuaꝝ seu
aã modicus pt· q̃ sise mueĩtate ĩue
neĩt· tm nõ dissimulet· nõ sit m spũ
eu⁹ dolus ꝛ statuat se aĩ facẽ suã·
ne se ase aũtente ꝑducat· Nõne
tu se mtuẽs clara luce ũtatis muei
et se m regione dissimlitudĩs et sus
pians miseraꝛ nõne cũ ꝓpha clama
but ad dnm ĩ ueĩtate tua hũliasti
me· Nã quõ nõ ue hũliabt mhat
uea cognitõne sua ꝛ cũ sepceperit one
ratũ pãis mole hu⁹ mortalis corpis
aggrauatã tremis mtatã cteris carna
lũ desideriorũ fece mfectã· cecã ceua
mfirmã· mpliatã millis errorĩbus
oppsitã mille praui· mille tioubus
ꝑplã· mille difficultatibus anpoia ml
le suspaõibus obnoxia· mille nãta
tibus erũpnosa· ꝑduc ad nqoia uaia
mualidã ad ũtutes· Vñ hmr iã q̃
tollẽna oculorũ ꝛ vñ iã leuaĩe caput·
Nõne magis cõuertetur· merũpna
sua dũ cõfigit spna· Cõuĩtet iq̃
ad lacrimas· cõũtetur ad planctus et
gemitꝰ ꝛ cõũtet ad dnm· et ĩ hũ te
clamabit Sana aiam meã· qr p
ctui ẽ· Porro cũ sa d ad dnm· ĩ api
et cõsolacõnẽ ꝛ qr pt mdtũ ẽ· et deus
totus consolacõis Ego q̃ diu mme ꝛ
pmo mamari· me morat oculus meus·
Si aũt sluspexero et leuauero oculos
meos ad diuine mĩe acõis auxiliũ ꝛ
tẽpabit mea amarã dislonẽ mei· leta
uisio dei· tui et diuo Ad merpm aia
mea ẽ bata· ꝓpea meũ ero tui Nõ
mediocris dei uisio· pũ et depcabi
le cognitũ· sicut ĩuea benign⁹ et mse
reors ẽ· et pstabilis sup malicia ꝛ q̃
pe cui⁹ nã bõitas· et cui ꝓpũ ẽ miseri
sp et pce· Caluitaꝝ cognimento et hĩ
ordine salubrit· m notesat deus· cũ p⁹
se homo nouit· m nãte positũ ꝛ et la
mabit ad dnm et cognoscet eũ· et dic
eruã te et honorificabis me· Atq; hõ
nõ ait gdus ad notiã dei cognitio tui ꝛ
et eo imagine sua que inte ĩnouat
ipe uidẽ· dũ tu quidẽ ĩ ueclata facie
glam dĩ cũ fiducia spaulando meadẽ
ymagnẽ trasformais de clar⁹ m clar⁹
tãq; a dĩ spũ Sz iã demũ adu te quo
vltq; cognitio sit ẽ nãta ad salutẽ· ita
ut neut ceatẽ ualeas cũ salute· Nã
ignoras te· nõ hẽbis timorẽ dei m
te· nõ hũlitatẽ· An uõ sĩ notẽ dei et sĩ
hũ de salute psumas· tu uideris·
Si fecisti grumedo significare qd
minime ita sapiatis· ymo qd nõ ita
despiatis· ne m eo qd plamũ ẽ timore
m· Sz attendite etea An pcipus pau
sandũ est nobis sopnolentos· Putabã
me deus sĩmone ꝓplere qd ꝓmisi de diu⁹
ignoza ꝛ et fecisse ni fastidiosis longior
uidẽ· Quosdã siquidẽ ostatores quosdã
et dormitãtes mtueor· Ner mirum

q̃ iam late nõ poteĩt qd' vẽ mseri sit-

p̄cedentes noctib⁹ uigilie longissime ap
pe fuerūt: qualiāt eos Verū de illis
quid dicā? q̄ et tuā dormierūt et mō
multi⁹ dormiūt. Sz nō pgo nec
vltrius exaggerare uecundiā eorū: sufficiat
tetigisse. Puto q̄d melius dormiet
uigilabūt: exaggerare uecundiā eorū:
sufficiat tetigisse. Puto q̄d melius dormiet
ceps uigilabūt: nostr⁹ obseruacō mō
cautelā uerituꝝ. In hac spe gerimus
eis hac uice moderā: et q̄d cōmuādū
nacō exigebat eorū cui⁹ pendente lite
disputatōne prim⁹ sanctes finē ubi
nō erat finis. Ipi uō sup sibi sāt dul
cedia nobiscū gloriant sponsū cande
lām p⁹m dūm & mīm: q̄ē bndcās i sēcla
amē. Sermo xxxvij
Vto nō hem⁹ nec op⁹
hortari ad uigilādū:
cū absq; dubio simo
lle sluggillatorius uigilz ut pote ad
cens qui heri a nobis caritatiue p
latus bn aliquos exp̄gefecat. Ergo
temetipm mēoriā quē tenerā assēsum
vrm: neminē absq; sui cognitōe saluari.
De ā nimiꝝ mat⁹ salutis humilitas ori
t⁹. et timor dn̄i: qui et p̄ncipiū sapie ita ē et salutis. Nemo deū absq;
illa cognitione saluat⁹: q̄ tam etate ha
beat ac facultate cognoscendi. Nō p
pulos loquor. et p̄ fatuos: quoꝝ
alia rō ē. Quid si ignoras deū? p
teūt ne spes ee salutis. cū dei ignorā⁹?
De h⁹ quidē. Nec ei⁹ dō a amare q̄
nescias: a hec q̄ nō amaueris. Nouc
ris p̄ncipe. ut deū timeas: noueris
pm ut eū ipsum diligas. In altero
maior ad sapiam. in altero et cōsti
mavis: q̄ timoꝝ sapie timor dn̄i ē:
et plenitudo legis est caritas. Cū g⁹
uiq; ignorā⁹ timenda ē t: q̄ sine timore
et amore dei salu⁹ ee nō potes etiā
mdiffere⁹ fuit: nec saluē si sāct⁹
nr⁹ dāp̄nacōne hui⁹ si nescam⁹. Nō
tm duo cōtemplā a negligēdā sanc
tuꝝ que ornat etiam et erudit cā: et
fuit etiā ut possit erudire. Sz duo illa
oportet et expedit ut p̄cedant: mq̄
summa salutis cōstitui. superior nō dela
Et inde si nō intuebat⁹. et si nō docebat
huic ordinē q̄ dicebat. Scīate uob ad
ustiā mentis spem uite: et ē denū
illuāte uobis aut lumē sce. Summā
posuit sanctam tanq̄ picturā que statui hic
nēgat sup mane⁹: et ō illa duo p̄mi
sit et subiceat illi: tanq̄ si solidū aquod
picturē subsistere. Securus iā mētā
sce: si uite p̄sus p̄fectū spei securitatē
anteq̄ō Tu g⁹ semmasti t ad ustiā:
si ex uena nocua tui euigilasti timē
deū. temetipm humiliasti. fudisti lac
mas. elemosinas profudisti. ecclesiq; te
pectui exq; us actōmb⁹ mā pasti⁹:
si uenisti et uigilus affluisti corpus:
si p̄ius tonsiob⁹ celos clamoribus fa
tigasti. Si siquidē seminaē ad ustiā
ē. Seia sūt una opa una studia:
semina lacrime sūt. Ibant in quid et
flebant: mittētes seia sua. Sz quid?
Exp flebūt? Absit. Sz uenient cū ex
ultatōe portātes manipulos suos. Ve
rito cū exultatōe: cū t portāt manipl⁹
glē. Tristitia in quis⁹ in resurrexione
in nouissimo die: et ē minus longi ex
pstatio. Nolu animo frangi: noli de
fice a pusillanimitate spūs: licā dim

de p̄mis spūs qđ ad p̄ns in exultacōē
metas · Semmate aut nobis ad iusti-
cie spem ute · Nonte modo mittit
ad die nouissimū qm res ita est in re-
et nō in spe; ß deinde loquit̄ Prisus
magna letaa et exultacō milta mis:
cū uta uenerit · Et mi tate letaē
spes est fin letaa · Spe gaudētes aut
aplus · Et dauid nō letaturū ſ leta
tū se dixit: q in domū dñi sperauerit se
ituū · Addū uta tenebat ß spē pfec
ute messicat: atq in semetipo exple
batur uēitatē septue plenitudinis qm
nō renunciacōē ſ ipā quoq exptatio
usfructorū leta · Hanc paul in alio illius
à sibi adiuuata semia p̄ sumpta in dul
gen dctorū: sim ipam in dulgēcia
efficacia attestat̄ acepte grē aduuē
dū de inicio sanctius · Oīs in nob
à ſ sentit mit se actuta sent quod loqt̄
spūs: in ugq atq opacō minime mit se
uaq̄ dissensiū · Ppēa g̃ intelligit q
dicā: qm que foris audit intus sēnit ·
Nā qui in nob loqtur opat in nobis
unus atq idem spūs diuidens singlis
put uult: alius qđē loquī · alius aut o
pari qđ omnī ē · Quisquis itaq; mm
p̄ illa amara et lacrimosa sue cōuersa
cōis p̄ mordia ispirasse in spem atq
in quoddā serenū supne cōsolacōis
p̄mia grē sublenatū se euolasse leta
is profđ ita meminit · suauū ſapiens fruc
tū pomeū lacrimarū: et ipē audit deū
et audiuit uocē dicentis Dute ei de
de fructibus manuū suarū · Nā quid
nō audit de im: q gustat et audit qm
suauis ē dñs · Quā dulcē et suauē
nē te sensit dñe ihū cui ate nō mō
petā donata sūt ß et mundi multū ē
sanctitat: nec id solū: ß addita ī sup
ad cumulum honorū ute eterne p̄missio
Felix qui tantū ia messuit: hīs item
q̄dem fructū suū in sanctificacōe mem-
fimē uō utā eternā · Alerito qui se m
uēto fleuit · grauiſ ē uso dño: ad eo
utiq; in secādis in tuū tantos ia le
uauit manipulos: im messio; sanctifi
tacōnē · spē ute · Oēs uerus ē simo
q̄ in pphā legit · Qui seminat ī lac
mis: in exultacōe metet · Obi buit g
phensā vitq; rognicō ē: et nīq quidem
in lacrimis serenus q̄ aūt dei in gaudio
metēs · Hac g̃ in nob gemina p̄ēute
nonia · ia ea q̄ forte suaruit saā mi
me in flat: ut pote que michil afferre
ualeat tremi cōmodi uel honoris:
q; nō sit same in seruus spe cōcepta · letaq;
ſpei ia alaus radicata in ato · Spes
aūt nō cōfudit: qr caritas dei diffusa
ē in cordibus nris p spm scm q datus
ē nobis · Ideo nō cōfudit: quia tā
in fudit certitu: nec p hanc ei ipe spūs
testimoniū plenitudinem spūū nō: q filii
dei sum. Quidnā · igit nob de nra
q̄ tranaq; saā p̄uenire possit: qđ nō sit
mm hac gla · qr mi filios suam
parū dixi: ni ispiā in eius q pacē
pt orbis ipe et plei eius: etiā si tota
cedat uniuq; mm in possessionē ·
Ceterū si nos ignoā dei tenet:
quo spam in eū q ignoram · Si
nri: quo inutiles erim putātes nos
alquid ee tū nos michil sum · Q
aūt mer superbis nr despatis p̄ē ee
sortem in sorte sanctū · Intuē g̃ nē
meritū quāta cura et sollicitudine ā-

bas ustas ꝓpellere a nobis ignorãtias
deleamus ⁊ quarũ oĩs pãt altera tm
cũ parit · altera ꝯsumatõnẽ · sicut du
arũ e regione notarũ · mitiũ sapiẽ
vna · ꝑsõnẽ altera gignit · Illa tñorẽ
dñi : ita ꝯsumatẽ · Ideo istud denotatis
supõ oĩsũ ẽ · Nũc de ignorãtias inde ·
Etenim sicut mitiũ sapiẽ tñor dñi : sic
mitiũ oĩs pãt superbia · Et quõ ꝑsõnẽ
sibi sapiẽ uẽdicat amor dei : ita des
patõ sibi dñẽ malitiã ꝯsumatõnẽ · Et
quẽadmodũ ꝙ notitia tui ueñt mite
tñor dei : atq; ꝙ notitia dei inde dei
amor · Sic e contrario de ignorãtia tui superbia ac de dei ignorãtia ueñt desperatio · Sic aũt superbia ignorãtia tui parit
tibi : cũ meliorẽ ꝙ sis decepta et deraptu tua cogitatõe te eẽ mẽtit · Hoc quippe
t superbia · Ih̃s mitiũ oĩs pãt : cũ maior
in tuis oculis es · ꝙ apud deũ · ꝙ iuẽ
Et ideo qui plus peccauit Ih̃s inde pam
diabolũ loquit · de ipõ dñm ẽ · qui iuẽ
nõ stetit ſ medacẽ ab initio : quia qd
fuit sua cogitatõne nõ fuit in ueritate ·
Quod si in eo discordaret a ueritate ·
ut mitiorẽ se inferioremq; putaret ꝙ
iustas haberet ⁊ excusaret eũ sua pau
tas ignorãtia · et minime reputaret superbiã
n̄ra mueret iniquitas eius ad deũ
qui humilitas fortasse ad gratiã · Ut ei
inquonã statu unusquisq; noster
haberet deus liquido cognosceret : nec
sup̃ same n̄ra in fratres serpẽs deleret ueri
tas moribus acquiescentes · Nũc aũt
quia consiliũ Ih̃s posuit tenebras la
bibulũ suũ · et sermo absconditus ẽ a
nobis : ita ut nemo sciat si sit dignus
amore ul odio ⁊ iustus tu cui ꝑsõ
ueꝝ ipius uestaris tenaliũ nouissimũ lo
cũ nobis eligim⁹ · de quo ꝑmodũ cũ ho
nore supius educam⁹ : ꝙ ꝑsummꝰ alas
tẽ unde cedẽ nos oporteat cũ rubore ·
Nõ ẽ gr̃a ꝑculũ ꝙ tutiaq; te humiles quã
tuq; ꝛputes minorẽ ꝙ sis : Ih̃s ẽ qui minus sciat.
Est aũt grãde malũ hortẽdũq; periculũ
si ul modice plus uolite epistolas ⁊ sul
um uidetis in tua cogitatõne te ꝑferas :
ꝙ forte parẽ tibi uitas iudicat a ceteris
superiorẽ · Quẽadmodũ si postũ ti
scas tuos superiminare ut adintelligẽt
loquar minimũ bassũ sit · nõ nos quotidiãq;
te medmaueis ⁊ nos aũt si ul tñs sit di
gnus spacio plus ꝙ ostis partes mesuã
ceteris : ita ut impingas et capite
quassato collidaris ⁊ ita mihi nõ ẽ pla
cite timẽda ꝙtalibꝫ humilia : horrenda aũt
minimaq; pauenda ul minima temere
ꝑsumpta eterno exitio · Quamobrẽ noli
te homo cõparare maioribus : noli mi
noribus : noli aequibus noli uni · Quid
scis ei o homo si bonus ille qui forte omniu
stissimũ atq; miserrimũ ꝛputas · cui
uita scelestissima ac singulariter fedissima heretes · et ꝓbꝫ illũ putas ꝑmedũ
nõ nihil pote qui forte tã sobrie et iuste
et pie uiuẽ te cõfidis · si enim preteris oĩb⁹
sceleratis tuaq; oĩa sceleratissima ⁊ qd
scis nisi melior te et illi mutatõne dei
tẽ qui ex ꝑte in se quidẽ futurus sit · indo
uidẽ tã sit · Et ꝓbꝫ nõ mediocrẽ nõ
l penultimũ · nõ ipius saltẽ me nouis
simos eligẽ locũ nos uolut · si tanta
quit in nouissimo loco ⁊ ut solus uidet
oĩa nouissimus sedeas · teq; nemini di
co ꝓponas : si nos cõparare ꝑsumas Et
quia malũ dei de ignorãtia mi : utq;

ptm̄ diaboli et ñaū oīs ptm̄ supbia.
Quid ei dei ptūat ignorāna alias
uidebim⁹? nā nr̄ hore bīnitas nō ptmit
tit: qm̄ hodie tarde cōuenim⁹. Itaq;
suffinat vnūquēq; modo ne serpm
ignoret āmonitū ē? nō solū sermo
ne nr̄o. sz tpr̄io quoq; dignat̄ spōsi
eccie ihū p̄ dñm nr̄m: q̄ ē deus bñdc⁹
in scla ām̄.

Sermo xxxvm

Quid igit̄ dei ig
norāna ptulit. Ista hmc in pcedū
ē sicut i cordam̄ hiem fuisse ñatū.
Quid itaq; ptulit. Quia⁹ despa
onē: sz quonā mō dicā⁹. Forte ag̃s
rūsus in se et displicens sibi i oībus
malis que fecit. cogitās q̄ resipiscere
et i die ab oī tua mala et cū tuli g
ūsacē sua: si ignoāt q̄ sit deus quā lo⁹
suauis et mitis. et q̄ mītus ad ignoscendū? nōne sua carnalis cogitacio
arguet eū et dicet. quid facis. Ecce
uitā istā uis pdē et futurā. Pcā
tua magna sūt et mīmū mlta: ne
q̄q; ptot et tātis. nr̄s te exorcizes suf
fices satisfacē? cōplexio tua tenera
ē. uita cpitit delicata: cōsuetudo mē
difficile uīces. Plms et simlibus
desperatus i fluit miser? ignorās q̄ fa
cile ōipotēs bonitas q̄ nemīnē uult pie
ctā i dā dissoluet: sequit̄ q̄ resipiscentia
q̄ē delictū maximū et blasphemia irre
missibilis spē uō aut cōturbatus mīma
ēstacia absorbetur et fert̄ in pfundū
mīme tā ut cōsolacionē rapiat emer
surꝰ: sicut sēptū ē. Priusq; cū uenerit
in pfundū malorū cōtēpnit? aut ce
dissimulās et sibi q̄libetq; uerisimli blā
diens rōne. reuocat se irrecōbilē in
seculū: ad pfruendū et delectandū in
oībus bonis eius quo ad lucuit. Cui
aut deest pax et securitas? tūr i pē
timet ei supuenīet meritus tāq; in uō
hmōi: et nō effugiet. Ita g⁹ deigno
tācia dei vniuerse malicie cōsūmat
uerā. q̄ē desperacio. Aplūs d⁹ q̄ ignorā⁹
dei q̄dā hmōi. Ego aut dico oēs ig
norāe dñm: q̄ nolūt cōuerti ad eū.
Neq; ei ob aliud proculdu⁹ remūt
ni quia fuē et seuerū ymaginat⁹ qui
pius ē. durū et īplacabilē qui mīs
ricors ē. ferū et terribilē qui amabil⁹ē:
et mētit⁹ iniquitas sibi formas sibi
ydolū pro eo quod nō ē ipe. Quid
timetis modice fidei. Ut pcā nolit
dimittē. Sz assipit ea cruā cū suis
manibus. Qd tenēri et delectari est.
Sz ipe nouit figmentū vrm. Qd
male assueri et ligari pcandi cōsuetudine.
Sz dñs soluit cōpeditos. Forte ne
tristitus i manū et mīmudiē crimi
nū cruciet⁹ porrigē manū adutorii.
Sz ubi habūdauit delictū sup habū
dāe et grā cōsuescit. Īde uestimēto sol
licitī estis. uel nīo cetera q̄ corpi uīo ne
cessaria⁹? et pp⁹ cruciatū. i mīque uīa.
Sz scit quia hmōi ōmbus indigetis
Quid multis āplius. Quid iam pdē
ad salutē. Sz hoc q̄d dico deū igno
rare: sz nr̄is auditu nō bellem
uos ul' cpis edere. quia ul ēdideūs
nō intelligetis. Sz nō ē oīm fides. Absit
aut ut de tali hoc ē de dei ignorancia
sponsa cōmonita sencam⁹? que tāta
sponsi pie et dei sui nō dico agnitōe

ꝑ amicicia et familiaritate donata
t ut eius crebra colloqua et osculа
meat: et nūc familiari ausu alloq
Indica mi ubi pascas: ubi cubes i me
ridie. Vbi sane nō ipm ꝑ gloriū habita
cōmis gle eius sibi mdiari requirit:
q̄ q̄ nō aliud ipe et aliud locus eius
mgla. Sz ip̄m enda tenetur ꝑ p
supnone. et de sua ipius cōmonēda
cognicōe hmā mmtāū usa t aliqtenꝰ
caligare: q̄ tāte se estiarit ydonea u
sionī. sue mīnꝰ attendens ꝑ expressu
suo q̄ eēt in corpe: sue firmꝰ spans
eā manēte in corpe ad illā se posse i
accessibilē accedē claritatē. Ergo ad
se ipam, ptimꝰ ruocat: et ignorā
cōuat: et mfolenaa castigat. Si
ignoras te mquit: eg̃dē. Terribilꝰ
sponsus intonat mdilam. nō tuꝰ
sponsus ꝑ tuꝰ mgr: et nō q̄ ingratus
ꝑ ut trita purgēt: purgata ydonea
reddet hmc ipi aū mhat usionī.
Mūdi cordibus nēpe illa usio scā
tur. Pulchre aūt pulchrā nō oīo
quidē ꝑ pulchrā mt mulieres eā diat
udelz aī distinctone: quatenꝰ et ep
hꝰ āplus i ip̄mat: et sciat quid desit sibi
Ego em puto mulierū nomē hꝰ loco ap
pellatiū aīas carnales ac seculares m
chil m se uirile hntes michil forte aut
constās in suis actibus demōstrātes:
ꝑ totū i missū totū femineū et molle
ad uiuū et qd agit. Spitualis aūt
aīa et si im nā pulchra q̄ nō ꝑfm̄ am mē
abulat ꝑfm̄ spm: eq̄ eos tū q̄ adhuc i cor
pe uiuūt. citra pfim ad pulchitudiē p
fectā: et proīn nō pulchra oīo de ꝑ pul
chꝝ mt mulies. mt aīas terrenas et
q̄ nō sūt sicut ipa spirituales: nō aūt
mt angelicas bitudies. nō mt uirtutes
ptates dnāc̄es. Siaut prīm aliquis
olim mutus et ductus t ustus i gra
sua i p̄bibus tpis siu sueq̄ gnāc̄onis
et tiamar ustrisiata phibetur eq̄m
da hꝰ t p̄ uda: et m elvāgelio publi
canus defendisse referetur de replo ius
tificatus. ꝑ iustificatus a phariseo: et
quō magnꝰ ille iolses mānifice quida
cōmendatus t qd̄ uidelz supiorē nō hēt
ꝑ hꝰ mt natos mulierū nō aūt mt chō
ros biorū celestiū q̄ spūū: ita et spōsa
nō dr pulchra ꝑ nīm ad mt mlieres.
et nō mt celestes bitudies. Desinat
proīn q̄ diu mterris t. q̄ m celis fu
turosus uestigne: ne forte scrutatꝝ
maiestatis opmat agloria. Desinat
mꝰ donec mt mulies usat mquire
q̄ apud sublimes illas sut ptates:
solus ipis p̄sūma. solus luata tuꝰ celes
bus celestia ad uidendū. Mirabilis
scā t mquit uisio ista q̄te osponsa q̄
tibi postulas demōstrari: nr nō p
uales mtuerī meridianā et mniā
q̄ m habito claritatē. Dixisti em.
Indica mi ubi pascas ubi cubes i mei
die. Sz mdiā m nubes. penetre
m plenitudinē luis. nr rupē claritatis
abyssos et luce nlsitate maccessibilē:
nr temptis t hui nr corpis. Sd m
nouissis r̄seruat: aū te m ephibuero
gloriosā nō hntē macula neq̄ rugā
aut aq̄ huiꝰ. An nescis qua q̄ diu
uiuus mhs corpe pegrinaris alue.
Quō q̄ n diu tō pulchꝝ es. ydonea te
q̄stimas uniu statē pulchitudiē
mtuerī. Quō demq̄ queris me
m mea claritate iudē. q̄ adꝰ ignoras te.

¶ Nā si te plenius nosses sanctes utiq; non
pe aggūatā mullatenꝰ posse attollē
oculos et figere in illū fulgorē in q̄
ppīā angelꝰ cōrupistī. Ecce cū appa
ruēs q̄ tō pulchꝝ eis sicut ē pulchra
sū totus: et similima mei uidebis me
sicuti sū. Tūc audies tō pulchra es
amica mea: et macula nō ē in te. ¶ Nē
nō erit q̄ppte iā filis. q̄ ppte in dissilijs:
ōtenta esto q̄ ppte cognosc̄e. Tempꝰ
attēde: et alaora te ne quescas: et
fornicata te ne seruata fuis. Illoq; si
ignoras te opulchꝝ inꝰ mulieꝝ: nā
ecce te duo pulchrā ꝑ inꝰ mulieꝝ hꝰ
ē q̄ppte. Cū aūt uenerit qd̄ ppfm̄ē:
hūc euacuabē qd̄ q̄ ppte ē. Si gꝰ ignoras
te: ē que sequūtur dicta sūt et nō
oz iterū dicā. ꝓmiserā me de duꝝ
ignorātia utiliꝰ disputaturū: si quō
minus ꝓplesse uidear. Date ueniā uo
lenti ¶ Nā uelle adiacet mi. ꝓficere aūt
nō meo: sed quātū sua benignitate
adiuuām dispensatiōnē largꝰ dignabī
sponsus ecclē ihūs xpꝰ deus noꝰ: qui ē
benedictus in secula amen. Simo xxiij

EQuitatui meo in
curribus phāonis
assimilaui te amica
mea. Adhuc oīa ihūs
ubis libēter ampli
ecclē hui in pbis ꝓfessisse: et sacra
mēt salutis ꝓfessa ē in cuius ifl de
egypto gemino q; illo admirabili
maris obsequio et trisulcꝰ ꝑ plōdātis
et ulcōnē de hostibus: baptismi gra
cuidā q̄ ꝑmittꝰ saluādis hoīes et ani
mā submergentis. Omīs inquit sb
nube fuerūt: et oīs in moyse bap
tisāti sūt in nube et in mari. Ezo
cōsequēnā sicut solemꝰ signare ubor
et sequēnā ꝓbubus copulare: et ita
demū electe suaue q̄ppiā si possumus:
q; ꝑsit moribus instruēdis. Vbi uaz
sponse ꝑ sipio duā et austera mēpa
rēssa ē: ne ēstior ānanet bona illi āq
q̄ iā accepat ad memoriā reduat
et āqua q̄ nō dū accepat ꝑmittit
et pulchra demōstrat ꝓhibetur et appel
latur amica. Quod ē inquit diure
locutus sit amica mea. nulla ē suspitio
sit odii uel rancoris: nā signa amoris
mei inte euidencia sūt ipā mea mu
nera quibus te honorauī et ornauī.
¶ Ner mi ai ē illa rōnabē ꝑ magis addē
ampliora uel sic. ¶ Non egre ferās a
mica mea inime te accipe mō qd̄ pos
tulas que tanta iā a me accepisti. et
maiora horū accipies: si mandatis me
is ambulaueris et in amore meo ꝑse
ueraueris. hꝰ p̄ō hoc ꝓsequēs. ¶ Aūt
iā uideam qualia sint que dona sse cō
memorat. Et primū quidē ē qd̄ eā as
similauit equitatui suo in curribus
phāonis. ¶ habendo utiq; a iugo pāi mor
tificatis omnibus operibus carnis: q̄ ad
modū ecclē ꝑplūs liberatus ē a sumture e
gripti subtilis et submerꝑ cūctis cur
ribus phāonis. Id quidē in sēa nō magni
ma. ¶ Nā ego quoq; gloriari uolueno
nō eō in sipiens: Veritatē enim dicā.
Parcor et parcebor. ¶ Nisi quia dñs ad
iuuit me: paulomin habitasset in
ferno aīa mea. Nō sū inglorius: nō sū
oblitus: in hāc dñm in eternū cantabo.
Verū hactenus in cū sponsa de iliquo
in singulari dignatōē ꝓhibeāta

ē assūsatur m aīā ꝫ. deorē mdū tāq̄
dñi sponsa: mtrū tū mgemo dū trpat
et mollo. Adsūlli promittū mure
mulc pornatu ꝫ. tpē quoz aurec p pēo:
ꝫ et distincte argēto p decore. Cui nō
ad modū placeat ordo tpē donādū.
P̄m. miscō dū liberat: sēd dignāter
adamatur ꝫ. Vemgme ablut et p̄
gat: postmo optimi ornamēti aamp
promissionē. Non ābigo quosdā
iā uām m semetrpis trognoscē q̄ di
cūt: ppo q̄ eoꝝm tō momibos
ad mtelligēnā puolare. Sz same
meōr ūsiculi illius. declaratō sermo
nū tuorū illūat. et mtellectū dat
puul: p hūm. digmū duos eadē mo
dice lacus eoplanāda. Vemgmus
t em spūs sapiē. et placet illi doctor
bemgn et diligēs: qui ita cupiat
satisfacē studiosis. ut morē gerere
tardioribus nō recuset. Demq̄ qui
eluādant me uitā etnā hēbūt: aut
tpā sapiā. Quo quidē pnnio ego
fraudari noluerim. Quāq̄ mlte
eiā que plana iudent: q̄q̄ talia lateāt:
que tpīs quoz qui tpatores vident
et pulantes nigemo nō cūt mutile
si diligentius declarent. Sz unde iā
silitudinē de pharaone et eqratu ei:
et dñi equitatu. Ner mt tpīs qrē
tus sili data t: ꝫ de tpis. Que ei
societas lua ad tenebs aut que ps
fideli cū fideli. Sz mt scām spūalē
q̄ aiām et equitatū dñi plane ōpa
t: et mt pharaonē et dyabolū ābo
rūq̄ eqratus. Ner mrabeis vnā
aīāq̄ equitatus mlitudm similatū
si aditas quāte m tpā vna que tū
scā aīā sit ūtutū acies hēant: quāta
m affectōmbus ordmata quāta m
moribus disciplina. q̄ta tordmbus
armatura quātū m aīōn actōmbus
robur. quātus m zelo trōr: quāta de
miq̄ tpi cū hoste cōflictū assiduitas.
mumerositas ꝫuphoriū. Demq̄ m tō
scōrū tribus legitur: terribilis ut castroꝝ
acies ordinata. Et ite. Quid uidēs
m sunamite in choros castroꝝ. Aut si
id nō placet. nouerīs hmōdi aiāq̄
mūq̄ cē sine angelorū custodia: qui aī
emulant dei emulatōne. sōlliari suo
uiro seruare et ūgnē castā cohibere
p. Et ne dubeis m corde tuo ubi sūt
q̄s eos vidit. Vidit eos tpīa heli
zeus: msup et fcat orando. ut uidēt
eiā gresi Tu nō uides: q̄ nō es tpīa
ns puer tpīē. Vidit patriarcha iacob
et ait Castra dei sūt hīc. Vidit et doc
tor gencū: qui dicebat. Nōne oīes
āmmistrōū spūs sūt missi m mīste
riū tp eos qui hēditatē capiūt salutis.
Ergo angelicas fulta misteriis et
supno stipata agmine sponsa tacēs
similis t equitatui dñi. illi ungi q̄dā
dam m curribus pharaonis tā stu
pendo diuim aditorū miraculo ē
similitudo. Si em diligent aditas
tecta q̄ ibi mirareris magnifice ppēta
mucmes li mhilomin āmirāda: ni
q̄d m eis mē magnificentius tumpha:
q̄q̄ illic corpalē pīe sserūt hīc spūale
ad mplem. An nō t nēpe mlto for
tius longe q̄ gloriosius cē iudicū
dyabolū pstermē q̄ phāonē: atq̄
aereas debellare ptātes q̄ terrus phā
onis subuertē. Ibi demq̄ pugnatū t

adūsus carnē et sanguinē ¶ Hī adūsq; ꝓmpes et ꝓtātes adūsus mūdi rēctores tenebrāū harū: tōt spūalia nequitie malesānibus Et ꝓsequē mō meriū p singula ꝓpōnis membra. Jbi ꝓpha eductus de egypto: hī homo de sēculo. Jbi pstermīt pharao: hī diabolus. Jbi subūtī currus phāonis: hīc carnalia desideria que militant adūsus aiam submūt. Jbi in fluctibus: Jsti in fletib; Azarim illi: amari isti. Puto et nūc clamitāt demonia: si forte cōtīgat madē mtrīlē aiam. Jugiam; israhēl: q dūs pugnat pro eo. Vnde nec eā aliquos de ꝓnapibus pharaonis ꝓpīs et designē nōibus. et de curribus describā ¶ ad mstar quorū tu quoq; alios si qui sūt ꝑ terrām ualeas reperire. Magnus quidē ꝓnceps spūal' atq; mūsibil' regis egypti pharo malicia est: magnus lupuia. magnus auaricia. Et hm quidē possidet ē mīos suos sub rēge suo: sicut sūt nūcq; assignati sūt. Nā malicia i ōi regione malefactorū atq; factorū dūat ¶ lupuia oēm mundiciē et turpitudinē mentis pē: auaricia i pres rapinē et fraudis sortita ē ꝓnapatū. Denique nūc quoq; quales hīes sius ꝓnapibus phāonis ꝓpauit currus: ad psequēdū ꝓplūm dei. hī nāq; malicia curū suū quatuor rotis cōsistere: secunda impatiēcia audacia impudēcia. Valde etīm uelox est currus: ad effundēdū sanguinē ¶ q; nec in nocteā sistit: nec patiēcia tardat: nec timore frenat: nec mhibetur pudore. Trahunt autē duob; ad modū ꝓnabus equis et ad oēm pnatē patissim: terrena potentia et secularis pompa. Cui nāq; ꝺdigna ista malicie cui balde ueloat: ei hmc quidē potentie effūs subest ad implendis malignosis conatib;. nde plausus pōpe arridet ꝓfectis sceleribus ¶ ut sīmo impleat q; scriptū ē: qui laudat peccatōr in desideriis aie sue. et inīquus bēdicat. Et tm̄ alia sēptā] est mquit hora uīa et ptās tenebrārū. Porro psidem duobus hīes equis auriga duo ¶ timor et liuor: et timor quidē pōpā. liuor uō ꝓtēnā agit. Js ei rapido fertur diabolianū amore pōparū: cui apud se cor ꝓpius mutuunt. Nā qđ mse firmit stat timore compssū. Jnde modestū. humilē solidū. puritate sānū: aura huius tantis neq; laut rapiens. Jne irene iumētū potēcie. nōne mundia agitur. et qui quibusdā liuoris urget hmr mī calcaribus ¶ suspitōe uniq; de cedendi et metu succūbendi: Aliud ē em qđ suspect ē successor: et aliud q timet iuas sor. hīes itaq; stimul' terrena potentia cū timore agitatur. Et currus qdē malicie sic se hz. Lupuie uō currus ꝺdigna mchilamn; uanorū uolut: ī flumine videlicet uentis libidine rotus. mollicie uestīū. oci sopōis q; ī solutione. Trahit equis eque duobus: pspicuitate mutie et ꝛrū habūdantia. Et qui hīes psident duo ignauie torpor et mfida securitas ¶ qr et copia ignauiā solut. et ꝑm scīp turā prosperitas stultorū pdit illos: nō sane ob aliud nī qm male securos rēdat. Cū aut dpercunt pauor et secu-

tas tuā subitaneus supuenerit eis m
teritus Hyn malaria mēme habent
neq; flagella ul'āq̄d huiꝰ. Ex p hoc
vbiꝫ cognoscō ad faciendū mīcā: et
flabello ad mitandū uentū porro co
nosci dissimulaē: vmbrā faciens
et protegens ab estu cuiarū. Popl nr̄
ē mollis et delicate aīe eā necessāias
dissimulare curas et ne estuātes sol
licitudies sentiat. sub lambulo dissīla
tōnis abscondi. Flabellū nō effusis ē:
uētū adulatōis apportās. Largi sunt
ei lupuiosi ementes auro uētū de ore
adulatorū. Et de hoc satis. Ia nō am
plius vobis cū pā uehit quatuor mīa
rū: q̄ sūt pusillanimitas mīhūmitas
cōtēptus dei. mortis oblīio. Porro
iumenta Phenica tenacitas et rapa
citas: et hoc unū aurigā bobus p
sidet. habendi ardor. Sola siquidē
auaīcia q̄ conducē plures nō patit
vno contenta ē seruitore Jpē nō m
inchi opis promptus ad modū alīz
in fatigabil' executor vrgendis sā
ne uulnerīs Phenibus flagrus vtiꝫ
aīmis: libidine acquirendi et
metu amittendi. Sunt et alij
ī gis egipti principes hoīes et nr̄i curi
suos in equitōne dñi sui: sicut accidit
que vnq̄ē de maioribus principibus. Si
cut immota fidei ī pietas: magnū et
pā tenēs locū in domo et ī gmo pharā
onis. Et mlti sūt ad'alī miscēdis or
dīs satrape et equites quorū nō ē nūs
in pharaonis q̄datu: quorū et noīa et
officia nr̄ nō et arma et apparatus cor
poris studiis ut in hys q̄ecauī in q̄rēdā
ī imicos Jnstorū utiq; principū sortitudīe
curruūq; suorū in uisibil' pharao ubiq;
discurrens in oēm familiā dñi quib⁹
pī turibus more tyrānico debachat
in hys eā diebus experiē fil' de
gypto in sequit. Ait ei nr̄ subuectus
curribus nr̄ protectus armis: michi
nnn⁹ tm̄ sola dñi manū cōfortatus se
cure de cauit. Caēm⁹ dñō: gloriose
ei honorificatus ē: equū et ascensorē
pīcit in mare. Et ue. hyn in curribꝰ
et hyn in equis: nos aūt in noīe dñi
dei nr̄i inuocabim⁹. Et quidē hoc dñi
sint p adducta silitudiē de equitatu
dñi. et tribus phānonis. Ppl'samum
appellatur Nā ipē quidē et aīa liberā
animꝫ eāt: aliogui nō libeāsset quā
nō amasset: p illa bñficio liberatōis
adducta ē ut eēt anima Audi deū
confitētē. Nā qua dilexim⁹ eū no
mquit: p ipē p̄ dilexit nos. Petro
daē nūt in moysi et ethiopissē et
agnoscē iā tūc pfigurātū cōiugiū ubi
et qāē p̄ntē: et discēne si potes q̄d
tibi dulcius sapiat in cōsideratōe suauissi
mi sacrmēti: ut nmmū benignia dignꝰ
an aīe mestimabilis glā: an mopi
nata fiducia premiorū. Gz nō potuit
moyses ethiopissē mūre pellē: po
tuit vꝰ Gzēptur enī. Pulare sūt ge
ne tue sicut thuris. Gz hoc sermone
alteri ī serui⁹ ut sp que ī mēsa spō
si nobis apponū⁹ cū auditate sumē
eruditēm⁹ in pīas laudē et gloriā ihū
xpi dñi nr̄i qui ē deus bñdīus in se
cula amen.

Pulchre sūt gene tue
sicut thuris Tenera
ē sponse uēnidia
et ad m̄ pacificē sp
si puto facies eius

rubore suffusa ē ⁊ pulchior q̄ ex eo ap
parens illico audit Pulchre sūt ge
nete tue sicut ⁊tus. Vide aūt me car
nalē cogites coloratū carnis pulchrē
et purulentā flauū sāguineū ne
hūdus utrece cutis superficē sūmatim
atz eq̄lē sufficientē ⁊ equibus sibi tēu
ē modeāte pmptis ad uenustādā
genarū effigiē rubor subpallidus ⁊
effabrēā corpee pulchitudis tēperat.
Alioquī m corpea ⁊ aīe m uisibilis q̄
substancia n̄ corpeis distincta membis
n̄ uisibilibus eq̄tat fucata coloribus
Tu nō spūalē eternā spūali si poteris
attinge m tutu ! et ad coaptandum
ppositē similitudīs schema cogita aīe
suaē mētis mtencōnē ⁊ q̄ mmm tū
rānido opis sicut eq̄ suae pulchitu do
corpis estimat. Porro uēcudiā ⁊ tel
uge tanq̄ colorē m facie ⁊ qd het po
tissimū ūtus et uenustatē m gerit
et augeat grām Pulchre g̃ sūt gene
tue sicut ⁊tus Poteāt usitatius suae
ponē et deste pulchrā ⁊ sicut solet eq̄
pulchitudo laudat. pulchra facie
seu decora suae dīa Gz nescio quid
sibi uoluerit ut magis genas pluāl
dicendū putauerit ⁊ il qd mmmme id
ēdiderim caosū. Cpūs nāq̄ sapie
loquit ! au nō ē fas ul modicū quid
oīō ascribē caosū ⁊ aut secus dcm q̄
oportuit. Est utiq̄ sīn du. cā q̄ūq̄
illa sit ⁊ qu pluāl genas maluerit q̄
q̄sm glā ! faciē dicē. Et si tu melius
nō hēs ego qd m uidetur apio Duo
qdā m tencōne quā facie aīe ēe dixi
mꝰ nāq̄ ⁊ quirit ⁊ res et causa ⁊ qd
mtendas et pp quid Et eq̄ hms same

duobus caē ul decor ul deformitas
udicat ⁊ ut ū cā aīā q̄ ambo ista rēu
atz pudica habuerit ! illi meito uēāt
q̄ dicat ⁊ Pulchre sūt gene tue sicut ⁊
⁊tus Que uēō altero horū caruerit nō
poterit dīa de ea q̄ pulchre sūt gene
tue sicut ⁊tus ⁊ pp cā que ad. eq̄pte ca
rit deform ⁊ Multo aūt mmꝰ hꝰ illi
poterit conuenire ⁊ que neutrū horū ha
bē laudabile muenit ⁊ At istud totū
fiet plaꝰ m exempl Si ū cā mtēdat
quis aīam m quinquēde uitatu atz id solo
uēcitatis amore ⁊ nōne is tibi uidetur
et rem et cām hīē honestū meitoq̄
sibi uendicare qd ds pulchre sūt gene
tue sicut ⁊tus ! quippe cui m neutra
genarū neuus ⁊ phensiomis appeat ⁊
Quid si mmme quidē uēcitatis deside
rio sed aut mamis glē aut alterius q̄lis
cūq̄ cōmodi tpalis optentu m uēcitatē
mtendeāt ! nā et si vnā genarū uideat ⁊
hīē formosā nō tū ut arbitror dubi
tabis udicare ul eq̄pte deformē ⁊ eq̄
alterā faciē ēe turpitudo sedauerit.
Si aūt uideris hoīem mullis honestis
studiis mtendentē ꝑ carnes irretitū
illecebris uentri et lupuē deditū.
quales sūt illi quorū uentꝰ deus ē et
glā m cōfusione eorū qui ⁊rena sapi
ūt quid istū nōne eq̄dē pte sedissimū
udicabis ! m au utiq̄ mtencōe et
res et cā ⁊ proba m uenit ⁊ Et go m
tendē nō mdeū ꝑ m stlm seculais aīe
ē ⁊ n̄ ullā ꝓsus genarū speciosā hūtē
Intendē aūt ali m deū ꝑ nō pp deū pro
trite plane aīe ē ⁊ au et si vnā fa
ciē decora uidet ⁊ eq̄ ad deū ꝑ aliquā
mtencōne ⁊spiciat ! ipā tū simula

oē mea deorū qtiāt: et magis pto-
m geū sedutatē Si aūt l'solū uel ma
prime obiute pīas nīa ad deū cōū
teit: intenaōz: no qudē sere ypō
sis putdā: pusillanimitatis tū uao
diam⁹ subobscurā et mim⁹ acceptā.
Porro ecōtrio intendē m aliud qm
deū tū pp deū: nō ocū marie sz marthe
negoaū ē. Absit aūt ut que huj⁹ē
quidqm illā deceāt hīē deforme:
tū ad pfm affmaueīt puemsse deois:
quippe que ad: sōliatatē et ebat erga
pluima: et nō pt trenoīū actuū uel
temū pulue nō t'stergi. Quē tamē
ato facileq; deterget ul'm hora stē dor
maoms castu intenao: et tone cōsuē
introgaao in deū. Ergo solū deū q
rē pp ipm solū. h⁹ plane ē ultimq; bip
tite intenaois suae hīē pulcherrimā
atz id pp sponse ac speciale au meto
singulari progatiā audiē cōuemat:
pulchre sue gene tue sicut thurris.
Cur uō sicut turtuis. pudica mu
cula et cōūsacōis nō ē aī mlīs sed
sola dēgē fer tur solo contenta cōparc
ita ut si illū amisert. alterū nō ic
rat: sz sola demaeps comisert. Tu q⁹
qui hec audis ut sanc nō oaose au
dias ea que scripta pp te. et nūr pp te
uersant et disputant: tu mq; si ad
struosmodi spūs sā matamenta mo
ueis. et mar desias dare opam. quō
aiam tuā facias sponsā dei studē
bas spaosas hīē has genas tue tē
aoms: ut mitator castissime uolu
eris sedeas hm pphām soluturus qmle
uasti te sup te. Quō sup te ē angelo
rū te dnō desponsari. An nō sup te ad
herē deo? atq; dnū spm esse aī eo.

Sede ntaz solitarius sicut turtur: et
mchil tibi et turbis mchil aī mlitudē
tetrorū? eaā q; ipm obliuisē pplm tuū
et domū pīē tue: et concupiscet rex
decorē tuū. Quia ipa sola esto: ut so
li regi oīm seruetc tpām quē ē quibz
eligisti fuge publicā fuge et pōs do
mesticos: secede ab amicis et mimicis:
eaā ab illo qui tibi mīstrat. An nes
cis te uē caū dū hīē sponsū? et qui nesq;
suā uelit tibi indulgē pīaā pītibus
ceteis: Secede go mente nō corpe:
intencione deuocione spū. Spūs
em aī sūt tuā p⁹ dnūs: spē qrequirit
nō corpis solutudinē. Quāq; mlt dū
et corpe nō oaose te sepās aī oportune
potes pīertim mtēpoie ordinis. Tenes
eaā mlt et mādatū sponsi et formā. Tu
mq; aī orab mlt in cubiculū tuū: et clau
so ostio ora pīem tuū Et qd dixit fer.
Solus in oīde p noctabat? nō mō ab
sedens se a turbis: sz ne ullū quidē dis
cipulorū ne ullū de mesticorū ad mitēs
Deū; secū intimos sibi adducēat aī ulc
q; ēat ad montē: amulsus ē et ab ipīs
oīb; cedens uolens. Ergo et tu fuge sili:
qui oīde uolueis. Decet sola mdiat
ē mentis et spūs solitudo. Solus es
si nō cōia cogites? si nō affectes pīaa.
Si despiaas qd mlti suspauit. si fasti
dias qd omīs desiderāt. si uirgia de
uites si dapna nō sencias: si nō t'or
deis m iuriā. Illisquū n⁹ si solus corpe
es solus es Videne posse ee te et so
lū mlt mltos? et mlt multos nō solū.
Solus es m aq; traag; homīm usceis spūa:
tm caue alicne cōūsacōis ē. a' auiosū
exploator. a' temerarius iudex? eaā si
ppera actū qd deplyendas nec sic u

dicas ꝓximū magr aut̄ cp̄ōsa. Causa
mtemanonē si opus nō potes: ꝓpā ignō
rantiā puta surreptōnē puta casū. Rō
si oēm oīō dissilādnē ti ctitudo ē causat:
suade michilomm⁹ tpē ē. et dicato ap̄d
temetipm. Vehemens fiut mmis tēp⁹.
Quid deme illa fcasset? si accepisset
m me simlit⁹ pīatē? Et memēto me
modo alloqui sponsā et nō amicā spōsi
mstruē? cui alia rō ē diligencius ob
seruādi ne quis peccet et cpplorādi
an peccet: et emendādi si pām fiut.
Ad qua sāne necessitate sponsa libera ē
soli uiuēs sibi. et ipi quē dilexit spōsō
pit̄ et dnō suo: ꝙ est deus bñdict⁹
m sēcula amen.

Sermo xlv

Collū tuū sicut
colūba momlia
Solet ornari col
lū mōnibus: nō
ipis compari. Qꝫ
illi fiaiant quibus qua dignio nōie
decor: aliūde mūre ē ut mēdicāt. bñ
se speciosas menāt. Nā sponse collū
ita m semetipo formosū. et tā decēt⁹
quasi nā formatū ē: ut cet̄a m sexus nō
ꝙuāt ornatū. Quid em̄ opus ē pe
grinorū fucos adhibē colorū aui ipi et
tanq̄ innata suffiat pulcritd⁹? in tātū
ut ipōrū quoz ꝙ ad ornandū momlū
querūt possit adequarē mtorē. Hī nē
pe mtelligi uolunt: qui mīme quidem
a collo ut assolet pendē momlia. sed ipm
ponus ee sicut momlia dpuit. Nunc
nā mucādus ē nob⁹ spūs scūs: ut sit
spūales sponse genas sua dignacōe
ebuit mnemire: ita eā ipius spūale
collū demōstrare dignet. Et meo qdē
mtellectu. quia m̄ meūbit loqui ꝙ
sencio. michil m̄ im uersimlius ꝓba
bilius ue eluz: q̄ ipm aīe mtellem col
la nōie designāt. Tu quoz idē ut arbi
tror approbabis: si adūtas sllitudis
rōnē ām nō quidē t̄ uidetur colli quo
dāmō uice fungi mtellēs? p quē tua
aīa trnsit m se spūs uitalia alimēta.
atq m quedā trāsfundit uisceā morū af
fectuū q̄ suorū. Hīgit sponse collū t
purus et simplex mtellēs āi muda
et apta ueritate sātis p serpīm t̄ mbeat
nō mdiget ornamēto: si ipm magis
tanq̄ paōsū momle aīaz decent⁹ qui
nat: ac ꝑm simile momlibus ipis
describitur. Homū momle ueritas:
homū putas. siue simplicitas: homū
plane momle. sapē ad sobrietatē. phi
losophorū ul' hēticorū mtellēs nō hēt
lxit̄ m se putātis. ueritatis q̄ mtorē: et
nō mltū mdigent. nulla aūa gerūt ip
si coloratē et plfucatē phaleris ulxū
et usitatis silogismorū: ne si mudus ap
pareat falsi eā t̄pitudo appareat.
Q̄atur Murcmulas aureas fiaciem⁹
t̄: ūmiculatas argento Si fiaā sin
gulait̄ et nō plualit̄ fiaciem⁹ dpisset:
absolute et mdubitant⁹ eā hoc loq̄
sponsū promūaassem Nūt autē ude
ne forte magis sodalibus eius ōgr⁹
encius assignem⁹ sponsam quasi cō
solantibus tali ꝓmissione? qd donec
puemat ad usionē au⁹ desiderio sic
flagrat. sitiri sūt illi mmurcmulas pul
chras et paōsas: que sūt aurū orna
mēta. Atq h⁹ ꝓca ut opmor q̄ fides
ex auditu: et quā diu p fidē ābulat

et nō p̄ spēm danda opa pcuis m
struēdo auditu q̄ usu q̄rendo.
Frustra nāq; intendēt oculus qui nō
sit fide mūdatus: cū solis iiis mūdo sūt
corde uidendi copia p̄mittat. Scptū
nō ē: fide mūdāns corda eorū. Qui
q̄ fides ex auditu. et ex ulla usq; p̄gra
cio ē. meito illi ad nandis auribus
intendebāt: dū auditus sicut iō dicit.
usus sit ꝑparat. Tu inquit ospōsa
intuende dilā in hijas claritatē: ſ hō
alterius temporis ē. Dam aūt in
pīnaarū ornamentū auibus tuis!
q̄d cū t̄ mihi cōsolacio: cū et ꝑpā
ad hō ipm q̄d postulas. Ac si illud p̄
phē ei dicant. Audi filia et uide. Vide
desidcās: ſ audi ꝑpus. Gradus ē au
ditus ad usū. p̄m audi et inclina
aurē tuā ornamentis que tritu faciemq;
ut p auditus obediencia ad glām pue
mas usioīs. Dos auditui tuo dam
gaudiū et letcia! nā usui nō ē mihi
dare. in quo pleitudo gaudii et tui de
siderii ad ipleco ē: ſ illius q̄ dilexit
aīa tua. Ipē ut gaudiū tuū plenū ſ
onder sepim t̄: ipe adimplebit te leti
cū vultu suo. Tu mihi atipe ad cōso
lacōnē imurenulas has de manu mea:
cetim delcōnes in deptcā eius usq;
finē. Addit tēdū cuiscemoi ei inurenulas
offerūt. Aures in quit et umeul atas
argento. Auriū diuinitatis ē fulgor: au
rū sapiā que de sursū ē. Hō aurū fulge
quedā quasi ueritatis signacula spondēt
se figuraturos hīi quib; id mīsterii ē sup
in auifices: alīs in terius aīe auibus
inserturos. Qd ego nō puto ee aliud
q̄ tpāle spūales quasdā silitudies et
in ipis prudīa diuine sapie sensa aie
contemplatis conspectibus importare:
ut uideat sālē p speculū et in enigmate
qd nōdū facie ad faciē ualet ullatenꝰ
intueri dnina sūt et misi q̄tus pīs
in cognita que essam! q̄ quō iudeis hō
mortali corpe fide ad habēde statū. et
in dū p̄opalata ꝑspicui substancia luis
tēm puē mīdū cōtempla. ueritatis pces
suas agē mihi nos. ul q̄ pte pfuit: ita ut
in lucrat usurpāe eā alau in hō
datū desup fuit illud apli. Qui cognosco
q̄ pte. Iē Cupte cognoscim: et q̄
pte ꝑphamꝰ. Cū aūt dnitus aquā
raptim et ueluti in uelocitate deprosci
luis in lucit menti spū q̄ credēte
sue ad tēpamentū inim splendoris
sue ad doctīne usū: continuo nesio
vñ assit ymagnatoie quedā irū ſe
rioū similitudies. in fus diuinitus sensi
conuement accōmodate! quib; quedā
ad umbratus purissim; ille ac splēdi
dissim; ueritatis t'adius et ipsa aie tole
rabilior fiat: et quib; illū cōtēplē uolucit
capabilior. Estimo tñ ipas formari
in nobis scōrū suggestionibus angelor:
sicut econtrio contrarias et malas spūs
inmissiones p angelos malos nō dubiū
ē. Et fortasse hīmc i ē speculū atque
imgma ut dixi p quod in debat aplō
q̄ ustus pius pulcrius q̄ ymaginacio
angelorū quasi manibus sabbatū! q̄
ten et dei ee q̄ purū et absq; oī fal
tasia corporeaꝝ ymaginū imꝰ sen
ciam: et elegantē q̄ libz similitudies
q̄ id digne uestitū appuit. in speci
deputem angelico. Quod signasse
q̄ssim inq: alia ꝑphaco dicens.

Gulitudiēs auri fab̄ faciem⁹ tibi⁹ aī
distinctiombus argenti · Omū ē aī
distinctiōnib⁹ argenti⁹ · et ūmculatas
argento · Inquo m̄ significāē mdet⁹
nō mō sollitudiēs mtȳ p̄ angelos sug-
geri ꝑ mitorē quoz eloquiꝫ ꝑ ipōs eptā
seus mīstrāi⁹ · quo congrue atz decēt⁹
ornate et facilius ab auditoribus ca-
piant⁹ et delectabilius · Quod si q̄reis
quid eloquio et argento⁹ · dic⁹ t̄ ꝑpha
Eloquia dñi eloquia casta⁹ · argētū ig-
ne examātū · Intḡ⁹ illi celestes ām̄ st-
torū spūs pegnantū mētis sponse fa-
cūt murcmulas aureas ūmculatas
argento · Vide aūr quid illa aliud cupt⁹ ꝫ //
et mitenti ad cotemplacōm̄ quetē
labor p̄dicatōm̄ ī pomt⁹ · et sic aēn spō-
si p̄sencā filiorū sponsi p̄ariedorū a-
lendorū q̄ solliciatudo t̄ rugit⁹ · Nec ꝫ nē
tm̄ accidit illi hȳ ꝫ et alia uice ut mei-
mi aī sponsi ā plepus et oscula suspiāet⁹
nisi est ei⁹ qua meliora sūt ubera tua
vino⁹ · ut ꝙ hȳ se mtelligēt mrem̄ atz ad
dandū lac puul⁹ mtendū q̄ filioc ī no-
cari⁹ fortasse⁹ et malis cantica hȳ loquis · hȳ
ꝑm̄ tu quoz ī pigr⁹ sis ad mquirēdū ꝑ
terpīm adūtē poteis An nō ī⁹ ista quī-
dā m̄ scō patarcha iacob ꝑ figūabat⁹ ꝫ
cū frustrat⁹ optatis diuq̄ ep̄ steriis
tachelis amplexibus ꝑsterili et decōa
feūdā et lippam mutus atz ignarus
accep⁹t⁹ · Ita ḡ⁹ mūr sponsa sāne cupiēs
et mquirens ubi in meridiano⁹ horis
dilāis pascat et cubz⁹ ꝫ murcmulas ꝑ
eos ī portat⁹ aureas ūmculatas argēto
sapiencā aī eloquēcā · haut dubiū
quīn ad p̄dicatōis opus Docem⁹ ep̄ḥ
sāne mēmittenda plerūq̄ dulcia osēu-
la ꝑ lactāa ubēa⁹ · m⁹ q̄q̄ sibi ꝑ illi omīs q̄
mortu⁹ ē p̄ōibus ēē mūendū · De qui-
bīn de deo et sentīē et doqui acceptt
si questū estimēt⁹ pietatē ꝫ si q̄utant
ad mamē glāz q̄d ad lucē dei accepāt
erogandū⁹ · si alta sapientes hȳulibus
nō consencāt · Paucāt q̄d mppha le-
gū⁹ · dicente dñō · Dedi eis aurū me-
ū et argentū meū ipi aūt de argēto
et aūo meo opati sūt baal · Tu nō au-
dī quid sponsa acepta hȳme quādē t̄pa
tōne · mī nō ꝓmissione rndēt⁹ ꝫ Nec
em̄ ul⁹ de promiss⁹ eptollit⁹ ul⁹ p̄ p̄pulsa
nasāt⁹ ꝫ ꝑ sicut sēptū ē · corripe sapiētē ·
et amabit te⁹ · et utē q̄ ad donatiōēs
et ad ꝓmissiones sp̄tat · quāto magis
ēē hȳulia te mōibus Quod ep̄ eius ēt
ponsione melius utrūq̄ patebit · Ez
ipā si placz discussio m aliud sermone
p̄napū differatur⁹ ꝫ et de hīs que dā
sūt glorificem⁹ sponsū⁹ eāē dīm mrem
ihīm p⁹m⁹ qui ē deus bīdictus m sēcla · A.

(Sermo xlij)

Om ēēt ī⁹ m actu
bitu suo⁹ · nardus
mea dedit odorē
suū · Hȳ sunt ubā
sponsē que ī hodi
ernū diē distulim⁹ ꝫ hȳ ī nisi q̄d ded-
ubi m̄ p̄ata t̄ assponsō⁹ · nō tm̄ spōso ꝫ
eius sodalibus · Quod facile t adūtē
ep̄ ubis ipīus · Cū ēi nō dicat q̄i ad se
aī dā p̄sonā aī ēēt ī⁹ m actubitu tuo ·
ꝫ aī ēēt m actubitu suo⁹ · p̄z q̄d nō ad ip
su loqua⁹ ꝫ de ipō Putā ꝑm̄ sponsū ubi
ea q̄tem⁹ usu fuit a corripuit a ī p̄ssu-
gpta ep̄ suffusione genarū uerecūdia
cessisse loco · ut illa se absente loquēt⁹

liberius se sentiet. ℣ Et si paudior ut
assoler q̄ oportuit. et delectior aīo sua
sodaliū ea cōsolacōnes erigeret. Qd
tñ et ꝑ sēpm facē nō negleget. q̄ vi
ndicatur ꝓtempore oportē. ℣ Nā ut
clarū ēt inquiet quātū sibi milla correp
cōplacuit quippe q̄ sensit digne et pro
ut oportuit acceptai. nō sāne se aīe ab
stinuit q̄ eo habūdanaa qd nō ē dubiū
cordis prorūpet in laudes eī. et genay
lligę eius pulchrudinē cōmēdaet. ꝓp
terea et qui aī ipa ēt manent blande
loquūt. illi et munera offerūt. sāctos
dñi uolūtatē. Ad ipōs g. rūsio eius.
Et ira. quidē contēpio sermonis sic se hz.
℣ Sz ꝑuersa q̄ hac testa mulcēū spes
eluē mchoem. dico unū bñ. Eliu
aui sua obmurmuraōe sic tñdet. quēad
modū hēm. formā pñtis loa. Vtinā
magis nemīnē obmurmuraē nāē sit. hō
ēt melius. Sz qm̄ in multis offendim
omēs. nī tacē nō licz. aui q̄ officio in
aūbit ꝑ cautes arguē. magis aūt ur
get caritas. Quod si arguēs et fecēs
qd meū ē illa aūt ꝓcedens me ꝓpaoa
mīme qd suū ē faciat neq; ad mīm
illā ꝑ tūtat. ad me uacua tāq; ia
culū feriens et insiliens. quid me am
mi tuē hrē putatis fieē. ℣ Nōne angor.
nōne torqueor. Et ut in usurpē alīd
q̄ ūbis mgri q̄ de sapia nō possū prorsꝰ
cōarctor eduobus. et quid dicā nescio.
placē ne in meo qd locutus sū q̄m qd de
bui fecā. an pmam agē sup ūbis meis. q̄
qd uolui nō recipi. Volui minimū primē
hostē et ergo fiem. et nō sic fecā. mage
aūt ōrū accidit. ℣ Ale ssi aīaz et alpā anxi
Siquidē accessit et cōtemptus. ℣ dunt
audiē te mātr. et nolūt audiē me. Vi
des q̄m maiestas cōtepmt. ℣ Nō te pu
tes me sōlū esse. diēs locutē. Et qd
dipur ꝓphē. dipur et aplis. Qui nos sp
nit aut me sprnit. ℣ Nō sū ꝓpha nō sū apla.
et ꝓphē tñ et apli audiō diē mee fi
gor. et quib; nō equor mīte. ℣ placui au
ris Et si ad meā nulla confusionē. et
ad gnde ꝓculū mī. sup cathedrā moy
si sedeo. et q̄ tñ nō uidico mī ulla nr̄ eccl̄ie
gram. Quod tñ dum uō video cathedre
nō defētur. q̄m occupata ē ab indigne.
Eaā si scribe et phārisei in ea sedeā i
quit. q̄ dicūt facte. Plerūq; eaā in
paoā cōceptu iūgit. ita ut aliquis nō
solū nō auēt corrigi obmurgatus. ꝑ sup
obmurganti indignet. more frenetica
manū media ꝑcutientis. Mna pūsitus.
Medicāti nr̄a sāt. q̄ nō nr̄a sāt. sagitta
ti. Est em̄ qui sagittat in obscuo rēos
corde. q̄ et terpīm nūt sagittauit ad
mortē. et m illū nō cōmoueis. Michi
indignaris. qui sānū te feci cupio. Iusꝰ
mmm et nolite ꝓcaē in aut. Si pāo inꝰ
terim nō solū mīme ꝓcas. ℣ et qd pca
tas eqmmas. Nūt nō et pānī ītmes
medicamētū ī spūē do. et pcaē ꝙois
irracionabilē irascendo. erē sup modū
peccās paīm. Aliquociēs additur. et ī
pudenaa. ut nō mō m paoa fecāt
qd corripit. ℣ eaā id vñ ꝓphendit ur
ī pudent defendat. hō plane despaoa
frons mīt mulieris meretris fāa ē.
noluisti erubescē. Et aut. Peccāui zch
meus ate. ult nō irascar ē. Solo au
ditu contremisco. Gentis me q̄m pudi
quātaq; horroris et timoris is sit pēa de
fensio. Dicat itm. Ego quē amo ar

ḡuo et castigo · Si ḡ te zelus deserui:
et amor · Nec eis amore dignū: qui in
dignū castigatione censeis · Videes quia
tuū magis irasat deus! aī nō nasat,
Miserear inquit impio · et nō discet
iustitiā · Iniquā hanc ego nolo ·
Sup enim īrā īniquitatis ista crudelis
sapiens in uias iustitie · Et ecce p
fecto in uīp cōsiliū ppḥe apphende
disciplinā: ne qñ irascat dñs et
pereā de uia iusta Volo nasceris
in pr̄ nīatū! ⁊ illa ira q̄ corrigis deum
tū: nō q̄ eprudis deum · Illud nob
tua benigna aīatuer sio parit: hō: sem
dolosa nutrit dissimulacio · Non ai
nescio ⁊ tu sencio te iratū: tuū ma
ynime cōsido ypicau · Etīm cū iratus fuis:
mīe recordaberis · Deus mḡt tu ypicaus
fuisti eis: et ulasces in omēs adīuēcio
nes eorū · Moysen loquit et aaron
atq samuelem · quos nō p̄misceat: et
ḡuocat ypicacionē · qd eorū deus nō
pepcit quesitus Non tu ḡ hanc tibi
ep dudum in etīm: defendendo errorē ·
et accusando correp̄cionē · An nō istud
malū dicē bonū! et bonū malū:
An nō ep odiosa hac impudencia pul
labit mox impenitencia! mīr des
pacois: Quīe em penitear sup bo
no qd putat: Ve illis mḡ ve istud
etīm ē · Illud ē q̄ ḡ ēptuī appa cō
cupiā abstractū et illectū! et aliud
sponte appetē malū tāḡ bonū: ad
mortē q̄ ad uitā male securū ypāe ·
Phūs dicit malle ācq̄ meruisse et
dissimulasse qd agi yperam deprehēdi:
q̄ ad tātā r̄phendisse p̄macē · Dicas
forsā in ḡ bonū meū ad me r̄ūtat:
et quia libeam aīaz meā et mūdus
sū a sanguīe hoīs aū ānūciauī et loatus
sū ut r̄ūtetur aulā sua mala et iniqui!
⁊ et si in numea tulia addas · me tñ
mīme ista cōsolabūt: morē filii in
tuētē q̄ nō meā r̄ēhensione libeāt
quesieri et nō magis illius · Que em
mīa eiā si oem q̄ potuit aurā et dilige
egtātī filio adhibuisse se sciat si demū
frustratū se uideat et omēs labores suos
ē pemtis inefficaces illo inchylomi
moriente! ypteā uḡ aflictibus tpaī:
Et illa quidē hō p morte tpali: q̄ to
magis p morte etna filii mei ma
net utiq ploratus et ululatus multus!
eiā si mi! in cōscaus sū quo minus āmū
auceri illi: Videes eiā a q̄tis e r̄ gnē
mal et se et nos libeat qui correptus
māsuete r̄idet: uē aide acq̄escat · mo
deste obtpat · humili confitetur · Hunc
q̄ aīē m oībus me p̄fiteat debitorē:
hunc me mīstrū et suū tāḡ dignissime
dīm mei sponse · et quc r̄ucā dicē possit ·
Cū eq̄ ip in acubitu suo: nardus mea
dedit odorē suū Non humilis uis odori q̄
de hac malle ploratibus ascendens · ppi
sis cēq̄ uicim s r̄ gnombus ipīm quoz
r̄ gnū acubitū gta suauitate r̄spgat ·
Est nardus humilis herba q̄ et calide
ferūt ee nē · hn q̄ herbarū uires cuncto
q̄ploratuat et iō phāt uideor in nō
tōuemē hō loco ūtutē humilitatis acci
pe: Ea sā amoris vaporibus flagret
Quod ppea sume dico q̄m ē humilitas q̄
uitus pau et nō hz caloīē: et ē humili
q̄ caritas formar et mflāmat · Aliq hō q̄dē
in affectu ⁊ in cogmcōe consistit · Et
ei tu si ēptm mtus ad lumē uitatis ·

et sñi dissimulacõne mspiciãs et sme
palliacone diiudices? nõ dubito qñ
hñlicis et tu m oculis tuis sãctus uli-
or tibi ꝙhac uẽa cognicone tui: ꝙ⁹ us
nõ fortasse sẽ ẽ paciãs m oculꝫ aliox
Eis igit⁹ hñl? ꝙ de ope mẽm uñtis:
et mẽme ad de amoꝛ in fisione·
Nã si uñtis ipius q̃ t uẽãt atq; sa
lubꝛ demonstrant sicut splendore
illuãtus ita affãis amore fiusse?
uolusses paldubio qd mte ẽ eãdẽ
de te oñs tenẽ simam: ꝙ⁹ ipãm te uña
tẽ hãc cognosãs· Sane qd mte ẽ di
peri? qñ plerũq; nõ ꝙpedit m no
tesce õibus oĩa q̃ nos scimus de nob:
atq; ipa ueritatis cãtate et cãtatis ñ-
tate uetam⁹ pala fieri uelle qd noce
at agnoscenti Alioquĩ si ꝑuato amore
tui tentus detines pie mẽ te udicã
uñtatis m dusũ au dubiũ ẽ minus te
uñtatẽ diligẽ q̃ aliq̃ ꝑ̃ ꝑsers ul' cõmo
dũ ul' honorẽ Vides igit⁹ nõ ẽe dipm
horem descipo nõ altũ iã sapẽ uñtati
lite ꝑ darguti: et hñlibus consentie
sponte munẽ cãtatis ad iutũ Illud ei
ñtatis ẽ: h⁹ uolũtis· Semꝑ ipm ꝙ
mauit m quit formã hñlitatis t
dens? Ipe se ꝙmauit· ipe se hñli
auit? nõ ñti. udicã: ꝑ ñri cãtate·
Poteãt nmmrũ ẽ dẽ se et cõtẽptibilẽ
demonstrãe? ꝑ plane nõ ꝑputãe: qñ
sciebat sepm· Volũtate ꝑm hñlis fiut
et nõ udicio· qui talẽ se optulit q̃ dẽ
ẽ nescuit: magis aũt placuit mĩ
mũ ꝑputãi q̃ se fũmũ nõ ignorabat·
Deigr aut· Discite a me: qr mitis sũ
et hñlis corde Corde dixit· cordis
affectũ: q̃ uolũtate Itaq; ñtatẽ ꝙduxit·

scitu acquies
et sdmam

q̃ uolũtatẽ confessus ẽ· Nõ enĩ quo
uel tu m uemmus nos m uñtate dig
nos decore et cõtẽptu dignos omĩ
qlñmtate et inferioritate? Dignos
eãã supplicis dignos plagis: nõ ĩꝑ
ita et ille Que tñ ꝙptus ẽ oĩã qua
ꝛ̃ uolunt tamq̃ hñl' corde? hñlis vide
hñlitate q̃ cordis suasit affectio: nõ
q̃ ꝙtorsit disaussio uñtatis ꝑea dꝑ
hãc uolũtate hñlitatis spẽm· nõ rdar
guacõe uñtatis ꝑ cãtatẽ mẽ nos ĩ sisse
creari: qua cordis ẽ· qua affõnis q̃
uolũtatis An nõ rẽ: tu udica· Jesꝛ
eãã h⁹ tuo eq̃ ꝙammet udicio? Digne
dõne eandẽ assignarim q̃ cãtate constat
ꝙmam tu· cãtate minoratũ ab ãgelis
cãtate ꝓntibus subditũ· cãtate bap
tiste mambus mdmatũ cãtate curis
m firma passu· caritate postmo mori
obmopiũ· cruce m gloriũ ꝙtusse· Eq
et h⁹ itiũ tui consideare arbit: rẽ ne
eãã hãc ipaz hñlitatẽ ita cãtate ar
lentẽ herba hñli et calida ꝓ· mrdoꝑu
tauerim designatũ Et si ita cãta ꝑba
us ꝑbabis enĩ rõm maĩfestissime ac
quiescens: hñe si iã apud teꝑm hñlia
tus es· mãara ꝛ̃ hñl: q̃ scrutãs ines
et corda uñtas sensibus mgeit aũe ugi
lantis? adhibe uolũtatẽ et fac de nãe
cãtatẽ: qñ nulla ẽ iurtus sñi cõuenẽ
uolũtatis· Que aũt fiet istud si nobis
alter appaere foris q̃ te mucis mtus
Alioquĩ time ne de teꝑo legas: Cũ
dolose egit m cõspcũ eus: ut iueiat
miquitas eus ad odiũ· pondus iquid
et pondus: abhoiacio ẽ apud deũ·
Quid ei. Tu dep̃caris ĩ secto apud
teꝑm uñtatis trutina pondeatus?

et sous alterius pñi mendicens maiori pondere uendis nob ꝙ ab ipā acte
pisti. ¶ Time deū · et noli hanc rē
pessimā fiere: ut ꝙ hūiliat ueritas
et tollat uolūtas. hoc em ē ꝛ sistere
ueritati: hō pugnare ~~ere~~ contra dñm.
Magis aūt acquiescere deo et sit uo
lūtas ei tati subdita: nō tñ subdita
ſerdaiota. Nōne deo meaut sub
iectꝰ eſt aīa mea. ¶ Ut parū ē eē
subiectū deo nīſi et omni hūane cre
ture ꝓp dm: siue abbati tanq̄ pōtifi
ci: siue pōtibus ab eo constitutis.
Ego plus dico: subdē patribus: sub
dē et mōribus. Sic ei decet nos iūſt
ciam implere iustitiā. Vade et tu ad
mmorē: si uis m iustitia eē pfectus.
Defer m scio: mōra te mdimato.
hoc em faciens ihēs et ppē ad te sponse
sermonē q̄ dixit: qz nardus mea
dedit odorē suū. Odor deuocois ē: o
dor bona opinio. q̄d oēs pcūr. ut
ꝙ sis bonus odor m oī loco: spectabilis
ōibus: amabil' ōmbus. Non pt hoc
ihūl' q̄ ueritas ad hūilitatē cogit: qm
sibi hz illā: et equire nō patitur. ut spar
sa foris ꝛ doleat: magis aūt nō hz
odorē qi nō hūt et deuocionē: ut pote
qui nō sponte negligent se hūiliat.
Sponse nō hūilitas tanq̄ nardus spē
git odorē suū: amore calens. deuocōe
nigens. opinione ꝛ dolens. Sponse
hūilitas uolūtaia ē. ppetua ē frūti
fera ē. Odor eius nō ꝛprehensione qz
tatur: nō laude. Audiebat. pulchre
sūt gene tue sicut tur tuis: et o collū
tū sicut cōlūba monilia. Accepat et
ꝛpmissionē ornatus aurei et mchylomi
tū cū hūilitate rūdet. qūto se maiorē
audit tanto se hūiliat in ōmbus. Nō
gloriat in meibus: nō nūt laudes suas
hūilitatis obliuiscatur: ꝙ et hūilit cō
fitetur sub nardi nōie. Ac si uoce ingīs
maie diceret. Nullus in meis cōsaa sū
ad tantā dignacionē: nī qz ꝛspexit de
hūilitatē ancille sue. Nā quid ē aliud
nardus mea dedit odorē suū: ꝙ pla
cuit mea hūilitas. ¶ Non mea magut
sapīa: nō mea nobilitas: nō mea pul
chritudo q̄ nulla erant in: sed que sola
meā hūilitas dedit odorem suū: ꝛ so
lutū. Soluto placz deo hūilitas. Soluto
plane atz ꝓpe consucto excelsus dñs hu
milia ꝛspicit: et eo qz eē ꝛp in acubitu
suo: in excelso habitaculo suo: illuc
quoz hūilitatis odor ascendit. In altis
hītat mātr: et hūilia ꝛspicit maclo
et mīra. Ergo aī eēt ꝛp in acubitu
suo: nardus sponse dedit odorē suū.
Acubitus ꝛgis sinus ē pātis: qz sp in
prē filius. ¶ Ne dubites ꝛgem hui
ce clementē: aī plenus acubitus
ē pēne benignitatis dui sortū. Me
rito clamor hūilū ascendit ad eū aī
fons pietatis ē mansio: aī familiaris
suauitas tui consubstancialis bonitas
ē aī ō totū qz ē de prē ē. ut ml ptes
in ꝛgia maiestate in primi hūiliū tpi
dacio suspectus. Denq̄ pp miseriā
inopū et gemitū paupū nūc exurgā
dicit dñs: horū gr consaa sponsa utpote
domestica atz caussima nō putat se
arcendā ab acubitu sponsi penuria

meitorū: sola de hūilitate psumēs. Regem demḡ noīat. nā sponsū i terrā tota mēpacōne nō audz: et in alto hūitē fatetur: n sic tū dissid hūilitas. ¶ Primū tē eadē potes hūc congruentissime aptāe sermonē: si rordaīs illos dies quibus assūpto dño ubi eāt pus et sedēte in dextrā pīs illo suo antiquo nobili atz gloriōso accubitu discipuli erāt cōḡgati in loco uno pseueiās. Vnanimit in oōe: cū mulieibus et maīa mē ihū et frībus eius. Nōne videtur: ī nea tūr tpis nardū pnule et hpidantis sponse dāe odorē suū: Deīḡ cū frūs ē ī pente de celo sonꝰ tanḡ aduenīētis spūs uehementis et ī pleuit totā domū ubi erant sedentes: an nō mito pauperula tūr dicē potuit: cū eet ihc in accubitu suo nardus mea dedit odorē suū: Patuit p cto oībus in loco manēntibus qꝫ gr̄ hūilitatis et qꝫ bñ placadus odor ascendeat: cui mox tā copiosa et glōsa ī munerādē vīsū ē. Ceīm illa nō mḡta bñficia fiunt. Audi eīm quo mox ī pleta devocione parat se ad omīa mala pferenda pro noīe eius. Nā seq: Fasciculus meus mihi mr̄ dilāus mihi ubera mea cōmorabit. Infirmitas mea nō simit ultrīus pgredi. Ih solū dico: qua tribulacōnū amaritudines sub mīre noīe dicat se subīe patā amore dilecti. Reliquū capitulū alias psequem: si tū

epotatus a nob spūs scās assūt: q nos intelligē faciat. uba sponse q ipe m sperando fōrmat. sicut nouit ille auc ipē spūs et laudibus cōuenire sponse ecīe ihū p dñm nr̄m: qui ē deus bñ dēs in scula amen. Sermo xlm

Hasicaulus mirre dilectus meus mihi ubera mea cōmorabit. Cāt i. mō dilāus. Cān ma accubitu. i. gio: mō mihi ubera sponse Magna hūilitatis ei tus: qui eāa deitatis maiestas tā facile se mīnat. Cito ī uerētiae nomē uocabulū amicicie mūtū ē: et qui longe eāt m bīu frūs ē ipe. Fasciculus mirre dilāe meus mihi Mirra amara res: dura et aspa tribulacōnū sigt. Ea sibi dilā causa imminē prospiciens tribulacōnda ad loquit: cōsidēs se oīa mūdi subitura. Ibant mḡ gaudentes discipuli a conspū consilii: qm digni habiti sūt pro noīe ihū contumelīā pati. Ppea demḡ nō fastem fasciculū dilectū dicat: qd leue pamore ipi ducat qd qd laboris immineat et dolōris. Vn fasciculus: quia pmulus natus est deus. Vn fasciculus: qr nō sūt cōdigne passiones hui tpis ad futurā glām q revelabīt in nob. Jd eīm mouit qd mihi ē momētaneū et leue tribulacōnis mē: sup modū in sublimitate eternū pondus glē operatur in nobis. Et qꝫ qnz nob ingens cumulus glē: qd nō ē fasciculus mirre. An nō fasciculus

ugũ suaue et omnis leue · nõ qz leue
mihi nr̃ eũ leuis mihi passionis aspe
ritas · mortis amaritudo : ſz leuis tñ amã
ti · Et iõ nõ ait tñ fasciculꝰ mirre di
lectꝰ meus : ſz mihi inquit que diligo
fasciculus est · Vñ et dilectꝰ noiatꝰ mr̃ane
dilectionis uim eũ amaritudinũ supãe
molestiã : et qz fortis est ut mors dilectio ·
Et ut saas illã nõ in se sed in dño gl̃iã
neqz de ꝓpa ũtute sed de dei adiutorio
pſumẽs fortitudinẽ : dicat illũ mr̃ ubã
sua cõmoraturũ cui secuꝛa decantet ·
Eaã si ãbulauero in medio umbre mor
tis : nõ timebo mala qñ tu mecũ es ·
Nemi me mihi nisi superiorũ sermonũ
duo sponse ubã congꝛulationẽ dixisse
atqz compassionẽ : iuxta pauli doctrinã
dicentis · gaudẽ cũ gaudentibus · fle
re cũ flentibus Quia uõ mr̃ adulsa
et prospa ũsans nouit ũtilitatqz pcula
nõ de ee · medũ huiusmodi uberũ
suorũ multꝰ hẽt dilectꝰ : cui adulsus utqz
continua ꝓtectione immunis nr̃ leta eꝝ
tollat : nr̃ tristia deiciat · Tu quoꝛ si
sapis nr̃ tabis sponse prudencia : atz
huic mirre tui carũ fasciculũ de ꝓnapa
tu ꝓtis nec ad horã pacis auferre
nr̃ amara tr̃ oĩa q̃ pro te ꝓtulit ſz in
memoria ſtinẽs erassidua meditatione uolues : quo possis dicẽ et tu ·
fasciculus mirre dilectꝰ meus mihi mr̃
ubera mea cõmorabit · Et ego sicẽs ab
meante mea cõfusione pro acuo mitꝛe
que in de ee senacha huic mihi fasciculũ
colligãe et inter ubera mea collocare
cuiaui · collectũ qz ombus ãpretatibꝰ
eramaritudinibus dñi mei : ꝑnũ
uidelz infantiliũ illarũ nãtiũ · demi
labꝛ quos ptulit in ꝑdicãdo · fati
gationũ in discurrẽdo · uigiliarũ in
orando · teptationũ in ieunãdo lac
marũ in cõpacendo · insidiarũ in
colloquẽdo : postremo pcussionũ in
falsis fr̃ibꝰ : cõuicioꝝ · sputoꝝ cola
phoꝝ · subsannationũ · exꝑbrationũ ·
clauoꝝ · horũ qz siliũ : q̃ in salutẽ nr̃i
gr̃ie silua euangelica copiosissime tot
noscatur protulisse Vbi sane mr̃ odo
rifere murre huiꝰ ramusculos mimme
ꝓtermittendã putaui eaã illã mirrã
qua mortuus est : ſz neqz illã q̃
uidelz unctus est in sepultura · quarũ ꝑs
applicauit sibi meorũ amaritudinẽ paꝛis :
in scãla futurã incorruptionẽ me corꝑis
dedicauit · Memoriã habũdantie sue
nutatis horũ eructabo : quo adiuuẽ ·
Ne crimẽ nõ obliuiscar · miseraciones ue
tas : quia in xpõ iustificatus sũ · Has
olim scãs dauid cũ lacrimis inquirebat :
nemant in mãgens in miseracones tue
inuã Has etalus quidã scoꝝ cũ gemi
mẽorabat dicens · Mitẽ dñe multe ·
Qz mihi iges et ꝓfse noluerũt uidẽ ·
et nõ uiderũ · Ipi laborauerũt : et ego
in laboꝛes eoꝝ in me · Ego messui mur
rã : et illi plãtauerũt : Michi hec salu
tais fasciculus seruatus est · Nemo tol
let cũ ame : mihi ubera mea cõmorabit ·
Per meditatiõ diui sapiaz : in his iustitie
ni ꝓfectionẽ constitui : in his plenitudiꝝ

sāē · mhyns duucaas salutis · mhyns co
pias meitorū · Ex hyns in mēdū patris
salutais amāūdiēs · qr hyns rusū suauis
unctio cōsolacōnis · hȳs me erigūt mad
ūsis · mpositis rpmūt · et mt lena trista
q̄ uite pūtis tua ẏgia incedenti tutū
plent ubiq; ductū · hȳne mi mala ī
mmineia propulsando · hȳs in cōcaliant
mūdi iudicē · dū tremendū ptātibus
mitē hȳlemq; figurāt · dū nō solū
placabilē sz et mitabilē rpūtant eū
qui maccessibilis ē pnapatibus · tri
bilis apud ẏges ire · Pea hȳs in ore
frequēt sicut uos satis · Her morde sz
sicut sat deus · Her mē stilo admodū sa
miaia sicut appaet · hȳs mea sibilmmor
mūm philosophia sāē ihȳm et hūc arua
sipū · Non rquiro sicut sponsa ubi cubet
in meidie · quē lenis āplector mea mt
bzaq; ubea cōmorabē · Nō rquiō ubi
pascat in meridie · q̄ mtucor saluato
rē in cruce · Illud sublimiꝰ · istud sua
uiꝰ · panis illud · hȳs lac · hoc uscea rfi
cit pmulorū · hȳs rpler ubea matrū · et
sō mt ubea mea cōmorabit · huc et
uos dilectissimi tā dilcm fasciculū col
ligite nobis · huc medullis mserite
cord · hoc mumie aditū pectoris · ut
et uobis mt ubea cōmoretur · Habete
in sz nō rt in hyumeis sz ān pōculis ·
ne portantes et nō odorantes et omus
pmat et odor nō cigat · Memētote
q̄ua accepit eū sīmeon in ulnis suis ·
maia gestauit in utō fouit in grēmio ·
sponsa sibi mt ubea collocauit · Et
ne quid ptermittā factū ē ubū in ma
nu zacharie ppte · n nō et quorūdā alioꝝ
Arbitror et ioseph uirū maie sing gemu
a illi frequēt arrisisse · hȳm omīs ān se eū
habuerūt · et nullus rē · Exemplo gr
sint nob · ut et uos silet facaā · Si eī
ān oculos habuēritis q̄ portatis · pro
cto uidentes angustias dñi · ieūs
uras portabitis · npō auxiliante emē
spōso · q̄ē deus bndēs in scla amen ·

Sermo xlm

BOtrus apud dilē
dil meus mi · in
vineis engaddi ·
Si dilē in mīra
multomagis in boni
suauitate · Ergo dñs meus ihūs
mirra mi in morte · botrus mi sur
rectōne · sepīm mi salubrimū tpaui
in potū · in lacrimis in mēsura ·
Mortuus ē pp pcā mā · et rsurrexit
pp iustificacōz mraz · ut pcīs mortu
iustificet uuam · Ihūz tu si pcā luxisti ·
bibisti amāūdinē · Si aūt tā ēspi
rasti in spem uite uita sanctiou · mu
tata ē et mirre amaīo in vinū qd
letificat cor hoīs · Et fortassis hȳs ille
significauit qd salutē oblatū ē in
cruce mirratū · et rō uoluit bibē
qm̄ istud sciebat · Tuq; pp mirre
ut dixi amāūdiēs vinū uocabulū
eq̄piens · haut temē et spē dicē po
teris · botrus apud dilcūs meus mi ·
in vineis engaddi · Engaddi dic
hz mīptacōnē · et vm ābe intellīu
seruūt · Dr nāq; fons hodi · et bap
tisma genciū lacrimas q; pcārū appe
designat · Dr et oculus tēptacōis ·

et lacrimas eq fudat. et tēptacōnes q
nīme vnq desūt vite hoīs sine tra
ssaar. Ez er plūs genciū q ābula
bat in tenebris. nūq pse laqueos tēpta
cōnū agnoscē. ac pīs nr euadē potuit. do
nr p grām illi qui illos illūat oculos r
epit oculos fidei. donec ueīt ad ecciaz
q hz oculos tēptacōnes. donec se tōtos
vins spūalibus instruendū q illuīa
t spūs sapiē et sue expmiēto docti possit
ueāt dicē. qz nō ignoramus astucias
dyaboli et cogitacōnes eius. Votrs
apis dilis meus mi. in vineis engad-
di. erūt in engaddi arbusculas
balsami dicē. q in modū vinearū ab
indigens eq volūt. et in forsitā ui
neas appellauit. Illoq quid faciat
botrus cypri in vineis engaddi. Ds
vnq botros de uineis in vineas tis-
portauit. Golet siquidē vnū vbi
de est aliū de eccliā. nō ubi adest.
Ergo vineas engaddi diat plebes
ecie. q hz balsami liquorē. spūm mā-
suetudis. in quo puulorū ad mq te-
neritudinē blande fouet. et dolorez
penitēaū consolat. Ez er si quis forte
malis delicto pōcupatus fuit. uir
ecclesiasticus qui hūc spūm iā acceptū
ciabit. mox hui. instruē in ordē
spūlem vitis. considerās seipm ne et
ipe tēptetur. In hō tpo quotquot bap
tizandi sūt eaā corpalit. eciā oleo ma
teiali vngē consueuit. Quia nō et vul
nera illius qui incidit in latrones. et in
mento corpis pn samaritanus ecie ē de
portatus in stabulū. nō mīs oleo sm
uino simul et oleo sanitatē rapuit. ne
cessariū hz spūalis medicus eaā vnū
seruidi zeli aī oleo māsuetudis. aut sa
ne cōueīt nō mō consolari pusillanimes
sz et corripe inquietos. Vñ cū uideīt
ī. qui nullo reatus ē. i. q peccauit blandis
ac lenibus hortamentis quem eū pro
gata sūt nīme emēdarū magis aūt forte
eiā abutentē sua māsuetudie et pacie
negligencie fiei. et in pcō suo eaā se au-
rius obdormire. frustrato tū suauiū o
leo monitoū oportebit sāne mordacioi
bus vt medicamentis et vnū cōpūc
tōis in fide duris videlicet cordibus
atq inuetombus agē. et si eaā iquirit
et durities tanta ē eaā censure eccles
astice baculo pelle contemptorē. Egvū
hō illi vnū. Nec cū in vineis engad
di vnū inuenit. sz oleū. Querat q
in apro nā illa māsuela seruq ē vnū et
vnū optimū. tollens eq in sibi in gentē
botrū quē olim exploratores de isrl
uere ferebant. chorū prophetaū p ce
dentē et subsequentē aplicū. medū
aūt ihm pulchro seemate figurātes.
Hunc q botrū accipiens subdiat. Bo
trus cypri dilis meus mi. in vineis
engaddi. Videmus botrū. iudeamus
qualē zelū vnū exprimat ex eo. Et ei
si peccauit homini. homo pīor nīme
indignat. sz magis quasi quēdam ei sua
uissimū balsami rorē sudans piū exhz
cōpassionis affectū. hō scimus vñ ueīt
et iā audistis. sz nō adhuc forsitan.
Dictū nāq ē. qd ex consideracōne sui
ipius cuiq venīat māsuetū ee ad oēs.
dū homo cōsilio sapientissimi pauli. ut
pie condescendē sciat pōcupatis in pcō.
consideāt seipm ne et ipe tēptetur.
An nō demq hinc amor proximi nu

dicē ihūt: de quo in lege mādatur. diliges proximū tuū sicut teipm. Extinctis sane humānis affectibus pmordia ducat ortus sui fiīa dilēc: et de insita hoīm adseipīm nāli q̄dā dulcedine tāq̄ de huōre trunco suū pullulabio vegetacōnē et vim p q̄ spīrāte q̄dē grā desup fructus pturit pietatis: ut q̄d sibi aīa nāliter appet natuē consorti id ē alti hoīm iure q̄ dā humanitatis ubi potest et oportuit nō esse mer denegādū: p sponte ac libens impaat. Inē gō inē si pcū nō obsolescat istius moī gīe et effigie q̄si suauitatis liquor: ut molliorē magis ad compatiendū pcantibus. q̄ ad indignādū aspiorē se sencat. Verū q̄t uīs sapientie sm̄am misce moueāt: ertiant h suauitatis vngūētū: et mme hz in se nā vīs id i paet sibi se mel amissū: sentit se dolenda mūtatione corruē in id q̄d uētacit aut scriptura. pm̄ fuit sensus hominis et cogitacōnes in malū: ab adolescencia. Donpona adolescēa in filius tumor poracōnē ē patrime substancie postulat sequestri: et bonū incipit uelle dividē. q̄d in ac dulcius possidet: et hērē solus q̄d ptapacōne id minuit ptātue amittitur. Dem p omnia manut bona sua dissipauit: nunendo luxurio se cū meretribus. Que nā hec meretrices. vide ne ipe sint q̄ ertiant suauitatis vngūētū: carnales videlicet concupiscencie. De quibus salubrime septia te admonēs p concupias matuas nō eas. Et meāto mortuas describit sapiens: q̄m et mūdus transit et concupīē eius. Hīs dū gō satisfiē singulariter volumus: homines socialis atq̄ cōis singulari suauitate pua mus. Hec profectus muse morientes sordide et pungentes q̄ in nobis nē decorē sedant: mentem curis et sollicitudinibus lacerant: socialis grē suauitatē ertiant. Hinc homo filius tumor appellat: q̄d nā quodā insensato lubrico adolescentie de puata. cui virilis maturitatis ac sapiē sucum amisit: et ipsius mag̃m arente aīo p̄ter se vmidos irrigat fōs sime affectione. Igit abmeūte adolescē tia pessima atq̄ miserrima pm fuit sensus hominis et cogitacōnes in malū: et nā ad indignādū q̄ā ad cōpatiēdū paciot. Inde homo tāq̄ oīo ertus homie in quo vbi sibi cū opus habet ab hominibus subuenirī: nō vult ipe hoīb opus habentibus subuenire. Magis aūt iudicat sapit. irridet hō hoīes: delinq̄entes petor: nō considerās seipm ne et ipē tēptetur. Aquo malo mime p se ut diui nā insurget: negit cupabit oleū ingerīe māsuetudīs q̄d semel ē ertiatū in ea. Veruptū q̄d nō pt nā: pt grā. Cui q̄ hoīm unctio spūs miserata profūdē denuo sua benignitate dignabit: is continuo ē ui tet mhoīem: i sup et aliquid melig agrā q̄ a nā iacuit. In fide et lenimine sanctū sacet illū: et debit illi nō oleū sz balsamū in vmeris engmāti. Per em dubiū ex fonte hedi profluē cissimam meliora cuig vngūentio

hedos vnt in agnos · et de sim[i]l[i] tu sit
p[ro]fect[us] in dextam · habūdanc[ius] q[uo]d
ān phisos vnctione mē: ut ubi sup
habūdauerūt delicta · sup habū det
et gr[ati]a · In nō uē videt[ur] p[ro]fisse q[uo]
dāme is homo in hoīez · q[uo]d anim se
alais feritate deposita et p[ro]cupata
eā ā fenore gr[ati]e hūane vnctione mā
suetudis · q[uo]d in ipo muscr carnalū
cupiditatū pentus exhiarunt de suo
quē gestat hoīe · q[uo]mo qui ipe ē et ma
teiam sumit et formā in serendi
hoībus alis · ita ut tāq[uam] fedalē quedā
rutū erhorreat · nō solū cuiq[uam] cuiq[uam] face
hom q[uo]d pati ipe nolit si eā nō face
oiā ōibus q[uo]d cuiq[uam] sibi fieri velit · En
vn oleū · Omū vn · p[ro]fō erbo
to apri · Et ī si amas dnm ihm to
to corde · tota aīa · tō vtute tua · nūq[uam]
si videis eius in uarias cōceptū q[uo]
forte pullaten[us] equo ānō poteis · sū
mme · sed mor arreptus spū iudicii
et spū ardoris et tāq[uam] potes ārpula
tus a vino · ī pletus zelo phinees di
cēs cū dauid Tabescē me fecit zelus
meus · q[uia] oblit sūt uā tua inimici mei ·
Et cū dño · zelus dom[us] tue comedit
me · Omū ē g[ra]ue feruidissim[us] zelus ī
expssū de boto apri · et calq[uam] mebri
ās p[ro] amor · Deiq[uam] deus mī ignis cō
sumēs ē · et pphā ignē dicebat de ex
alto missū in ossibus suis · eo q[uo]d di
uino amore flagraret · Hūs itaq[uam] ex
frabus oleū mā suetudis · et ex diuino a
more vmū emulacōis · secuq[uam] actede
ad sanandā vulnea illius qui m adit

m latōnes pissim[us] samaritam optim[us]
mmitator seruet q[uo]d dicto et tu cū sponsa
Sotrus cypri dilē meus m · m vine
is engaddi · Hoc ē zelus ustice amor
dilā mei m · m affectibus pietatis Et
de hoc satis · Nam et infirmitas mea
pausandū pensandū mdicat sicut et se
pe fāt · ita ut plerūq[uam] cogar mpsās ut
ipi satis ī limque disputacōnes · ī sidua q[uo]
capitulorū m dē alīn ī seruare · Ez
quid · Ego m flagella paratus sū · si
ens me ad longe ī capēs anpaia meis ·
Vapulem sane · vapulē ut male opans ·
si forte vbea m meita ī putet[ur] · Forta
sis miserebī flagellato · qui bonū m me
nō m veit q[uo]d ī munet sponsus eccīe ihc
xp[u]s dñs m · qui ē deus bñdictus m
secula amen ·

Sermo xi

Ce tu pulchra
es amica mea ·
ece tu pulchra ·
oculi tui colūba
rū · Pulchre op
time · Ex amoe
sponse p supbia · ex amore m dignacō
sponsi · hoc ī ri exitus probat Etīm p
sup[er]bie correpcō · correptōne emēdā ·
emēdacōne ī munerācō secuta ē Adest
dilcus · amouet ingr · ī y dispacet ·
dignitas exuit · ī uerecnā ponit ·
Cedit quippe fastus · ubi mutuales
cit affatus Et sicut quōdā q[uo]d amicus
ad amicū moyses loquebat · et dñs
ridebat · ita et nō mt ubū et aiam ·
actsi mt duos vicinos familiaris ad
modū celebratur confabulacō · Nec

mūrū. Et vno amoris fonte vtrq; fluit dilige mutē: cōfouet pūt. Ergo dulcora melle volāt hymenēe ū: mutui m se tocus suauitatis ferūt aspectūs sci iudices amoris. Deūq; is illā amicā nūcupat. pulchrā pnūciat. pulchrā uocat: eadē ab illa vicissi capiens. Nec ociosa uocatio. q amoris cōfirmatio ē et fortassis aliquid in illis requirendū. Tucām gestām aīe pulchritudinē: ysm in videtur ihūc. Decor aīe hūilitas ē. Nonamenpō ds dicit: cappha por dpcrit. aspgres me ysopo et mūdabor: hūili herba et pcioris pfatia hūlitē significatis. Hac se post gnē lapsū rē et ppha lauari confidit: et sic mueū nocentiaē raupat cādorē. Verū meo qui gnūt peccauit: et si amandatio tū admirāda hūilitas. Et si ds in nocentiā rēmet et michilominus hūilitatē uigit: nōne is t̄ uidetur geminum aīe possidē decorē: Etiā si sanctimoniā nō amisit: et hūilitate nō caruit. Et tō concupuit rē decorem sūm qua hūilitatē innocētie seruauit. Denq; rspexit inquit hūilitē ancille sue. Ergo bti q custodiūt tua vestimenta sua mūda videt simplicitatis et innocentie: si tū et decorē indiuere hūilitatis adiciant. Pfīō audiet que hui? mouent? Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra. Vtinā vel semel dicas aīe mee dīc ihū: ecce tu pulchra es. Vtinā in hūilitatē custodias: nā prīnā vestem ei? male seruauit. Sū tuus sū ego: si em audeo profitei amēū. Au testimoniū q testimoniū decoris mei cū ipetrōne nō audeo. Sufficiat in si semel audiā. Et quid si et ihs inquestione sit. Quo quid faciā venerabur amicū seruū? cumulatiū in ea decorē de formis homūculus āimadvr: gaudeo ad uocē sponsi tanta mihi dominus pulchritudinē āmirātis. Quis sat si saltē ex hoc inventus sim gram mo cui? amice? ut gra ipius et ipē iucūdet mē amicos. Denq; annuus sponsi sui et gaudio gaudet pp uocē sponsi. Ecce vox eius in auribus dilē: audia? et gaudeam. Dicit sibi? loquitur pt. sternus sit. Nulla nos hinc subducat colloq; seculi cia: nulla illecebra corpis. Ecce inquit tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra. Ecce āmiracois vox tā liquū laudis. Merito āmirādi cui sc tutus amissa hūlitas nō attulit. q seruata adimsit. Merito pulchra rēputatur: cui neū defuit pulchritudo. Tam anus mtris? aut sāctitatē nō pdē: aut hūilitē sānomia nō excludi: et tō btūs q vnūq; rēmuit? Denq; probatū ē: Michil sibi consciā ē: et cor pronē nō abnuit. Nos et cū magna delinquim? Vix ferim? reprehendi. Ihs aūt equo aīo audit cont se amātes dicēs: nichil peccas. Nā si desideat inde charitatē sponsi? qd mali ē? Magis et laudis ē. Et tū i crepata penitentiā egit: et dixit. Fasciculus mirre dilect? meus mihi: inter ubera mea cōmorabit. Hoc ē. Sufficiat

m: nolo iã scire ñ ihm et hũc crucifixũ.
Magna hũilitas. Actu mnocens suscepit
penitentis affm: et que nõ hꝫ vnde pen
teat: hẽt tm ut penteat. Cur gꝺ mquis
mcpata ẽ si mchil malu feat? Ezem
audi nũc dispẽsacõnẽ et prudenciã sposi.
Sicut abrahe olim obedia sane tẽptata
ẽ: ita et nũc hũilitas sponse. Et quid ille
ipleta obedia trũc audiuit. nũc cogno
u q tu timeas deũ: sic et hmoi mõ q sb
alijs vbis dicat? nũc cognoui q hũilis
sis. Hem ẽ qd ait. Ecce tu pulchra es.
Et utiã nũc pcomũ: ut glorie sanctitatꝭ
additũ signet hũilitatis decorẽ. Ecce tu
pulchra es: ecce tu pulchra. Nũc cogno
u q tu pulchra sis: nõ solũ ex meo amoẽ.
ꝫ etiã ex tua hũilitate. Non dico nũc
pulchrã mr mulies. nec pulchrã ingens
uel mcollo sicut añ dicebã: sed pulchrã
simplicat fateor: nõ vltꝫ pulchrã ex cõpa
cõne. nõ cũ distinctione. nõ ex pte. Et
addit. Oculi tui colũbarũ. Apte adꝺ
cõmẽdat hũilitas. Ad hoc siquidẽ ipsꝭ
qd illa iphensa de alta mgsicõne sua cõ
tinuo nõ cuctata ẽ ad simplicaora descẽ
dẽ: ita ut dicẽt fasciculus mirre dilꝰ meus mi. Multũ profecõ distat mr
vultũ gle: et fasciculũ mirre. Et iõ
magnũ hũilitatis insigne: cũ hmoi ac
quesẽt ruocaũ. Ergo oculi tui colũbaꝝ
Iã mquit nõ ãbulas in magnis neqꝫ
in mirabilibus supꝰ te: sed in stat simplicissime volueris contenta es sim
plicioribus: mditicans in foraminibus
petre meis vlneribus i mozãs: et libẽt
ex ã sũt deme dũtaxat incarnato et
passo oculo in tuebẽ colũbino. Laut
ẽte qua in sẽ anus hmoi spũs scũs
apparuit: spũal' magis q simpler i
ea nitutus colũbe noie cõmẽdatur.
Et si hoc placeat oportet ifelix ca
pitulũ pnũs ad id qd paulo añ sodales mueremulas ei facẽ aureas pro
miserũt: nõ intẽdentes ut trũc doctꝭ
ornãe aures corpis: sed in formãe
auditũ cordis. potiũ ut hꝫ fiei ut
fide que ẽ ex auditu corde ãplius mũ
dato: ad uidendũ qd añ nõ poterãt
in structior ẽ ddẽtur. Et qm deinceps
de acceptis mueremul' in visu acuacõi
ad intelligenciã spũalẽ visa ẽ profe
asse: placaut sponso cui ꝑ qd in se ẽ
placet magis uidẽi in spũ: et an
numerãs id quoz eum laudibus ait
Oculi tui colũbarũ. Iã me in quit
in tuẽ in spũ: quia spũs añ faciẽ
tuã ypus dñs. Et hẽs vñ id possis:
quia oculi tui colũbarũ. Añ nõ hẽbas
et iõ ip̃m dilexisti: ꝫ nec copiã ha
beto uidendi: quia oculi tui colũbaꝝ
i. spũales. Nõ sane copiã q̃ poterãs:
nec em ul' mõ adhuc ad illã potes:
sed que tñ mihi sufficẽ possit. Sane
ducenda es de caritate in caritatẽ:
et ipsa vide ut potes mõ: et ãi plus
poteis plus videbis. Non puto fiẽs
nõ puto medio acẽ hanc neqꝫ cẽt ẽ
oibus visionẽ: et si sit in fcior illa q̃
videndus ẽ in futuro. Denqꝫ et hmoi
q̃ sequũt adũtte. Sequit em Ecce
tu pulcher es dilẽ mi: Ecce tu pulcher.
Vides q̃ in excelso stat. et i sublime
mẽtis vbiẽ extulit: q̃ vnusitatis dñm

ḡdā ꝑ̄p̄ erate sibi vendicet m dilām.
Attende eīm quō nō simpliciat dilē.
ꝑ dilē mi mquit: ut ꝑp̄ū designaet.
Magna visio prorsus: de qua ista ī
id fiduae et auctoritatis erat ut:
oīm dīm. dīm nesciat ꝑ dilām. Est
ei neq̄quā hac uice eius sensibus ī por
tatas ymagines carnes aut arcis:
a aliās q̄ sēq̄ corporeārū similitudi
nes in firmitā. Jn hys nāq̄ uīr ꝑphām:
nō erāt ei species neq̄ decor. Per aut eo
mtuitu nīl pulchrū decorūq̄ promēat:
m visione meliori illū sibi appuisse signis.
Ore eīm ad os sicut quōdā aī sō mo
se loquit aī sponsa: et palā nō p e
nigmata et figuras videt deū. Talē
denīq̄ ore pronūciat. q̄lē et mēte cō
spicat: uisione plane sublimi et sua
ui. Regē m decore suo viderūt oculi e
nō tū ut regē ꝑ ut dilām. Videit eīm sa
ne quis sup solū excelsū et elevatū:
et alius quoq̄ frāc ad frātē sibi appa
ruisse testatus sit: m tū videtur eim
mēa m hac pte dē apud sponsā q̄ ibi
visus legitur dīs hic dilās. Sic ei
hēs. Vidi dīm sedentē sup solū excelsū
et elevatū. Et item vidi dīm frāc
ad frātē: et salua fta ē aīa mea. Et
si ego dīs mquit: ubi ē timor meus:
Qd si illius fēi revelacō aī timore qua
ubi dnō ibi timor: ego pfecō si opas
daet tanto libentius tantoq̄ carius spō
se amplecterer visionē: quāto ī meliori
affectōne que ē amor fructū adiuto. Jā
timor penā ꝑ habet: ꝑfectā aūt caritas fo
ras mittit timorē. Qd ultiū sane mtē
apparē tribulē m consilius suis filios ho
hoīm: et speciosū forma ꝑ filios hoīm.
Ecce tu pulcher es dilē mi: decorde
coruq̄. Uba ista plane amorē sonāt:
nō timorē. Et forte astenduit ei
gutacōnes m corde tuo: et queis dubius
apud te dicens. Qua racōne uba ubi
fta ad aiām referūt: et rursū aīe adūm.
ut illa audiēt voce loquētis sibi et
hibentis q̄ pulchra sit. Via simq̄ id
promiū suo mox reddidit laudatori.
Quō pōt hec fieri: Pā ubo loquim:
nō ubū loquit. Itemq̄ anima nō hēt
vū loquat: ni os corporis sibi uba forma
uerit adloquēdū. Sm queis: sed aūde
spm loqui: et spualit oportē mtellig
que dicāt. Quocirca prom audis ut
legis ubū atq̄ aiām ꝑ colloqui et se
muē mtuer: noli tibi ymaginari q̄
corporeas mteurē uoces: sicut nec
corporeas colloquēāū apparē ymagi
nes. Audi potius quid t sit m hac
cogitandū. Spūs ē ubū. spūs q̄ aīa:
et hnt lingnas suas quibus se alter
trū alloquāt pūtes q̄ m dicetur. Et ubi
quidē lingua fuor dignacōnis est
eius: aīe nō deuocōnis feruor. Lin
gnus ē aīa atq̄ mfirmus q̄ hanc nō hēt.
et nō pt ipi ullatenus sermocinacō ē
cū ū. Ergo hmōdi lingnā suāi
ubū mouet volens ad aiām loqui nō
pt aīa nō sentīe: Vivus ē em sermo
dei et efficax. et penetrabilior oi gladio
anapitō: ꝑtingens usq̄ ad divisionē
aīe ac spūs. Et rursū cū suā lingnā
aīa mouet ubū late multiplicatus
poteīt: nō solū quā vlug ē pnīs sīg
hor magis q̄ ī ipō stimulante deuocōis

lingua mmme adloquēdū mouet. Vbo igitur dicē aīē pulchra es et appel lāt amātā: m fīdē ē vīt et amet et se p̄sumat amari. Ipī nō vbū vicissim notāē dilcīt et fatet pulchrū? q amat et q amat sine fictione et fraude as arbē illū: et mirari dignacōnē et stupē ad gr̄ām. Siquidē pulchritudo illius dilāt eius: et ip̄ maior qua p̄ uenīt? Medullis proīt cordis et ī timarū vocibus affōnū tanto āplius atq ardenāius clamitat sibi diligē dū: quāto id p̄fus sensit diligens q̄ dilcīt. Itaq locuaō ubi ī fusio dom: rūsio aīē aī gracaarū actione āmirāt. Et idcirco plus diligit q se sentit m diligendo uctā: et ideo plus mirat q p̄uctā agnoscat. Vīt nō contenta ē semel dicē pulchrū. n ī petat decorū emmēdā decoris ī petacōne designas Aut ite m vīq ihū substancia Dūm expsit ōm āmiracōē decorē: m altā ñē m altā gl̄ē. Quā pulcher es angelis tuis dñē ihū m forma dei m die eternitatis tue m splendoribus sōrū aīm lucentū gemmis. splendor et figura substancie p̄is: et quidē ypetus mmeq fucatus candor lucē etne. Q̄ m decorus es dñē mi: m tpā tui huius posicōne decoris. Etenim ubi te erimus. ubi nubibus radiis lumē m desi deriis exuste: ibi pictus magis emicat: ibi cātus plus estuat. ibi āplius grā radiaut. Quā dicta oriūs m stella q iacob q lucidus flos de radice esse egredies: q in cūctis lumē in tenebris ui sitatis me oriens exalto. Quā stabil et stupēdus eāā virtutibus supmus: m cō cepcu de spū. m ortu de ūgine. m vite m nocencia. m doctrine fluentis m cho rus sanctōmbus mīaculorū: m tabernaculis sanctōrū. Quā dem̄ rutilans p̄ oriens sol iustitie de corde tuo resurgis: q formosius in stola tua demū ītr gl̄ē ī alta celorū te rapis. Quō nō p̄ hīs ōi bus oīa ossa mea dicant: dñē quis sīlis tui? Ecce ergo similia q puta m di lcōne intuentē sponsā adiutisse cū dicē. Ecce tu pulcher es dilcē mi: et decor? Heu pulcher sola: et m sup aliquid p̄cul dubio de natiue decore superioris: ad mīm ōmno p̄tiolat intuitū et effingit expri mētū Ergo itaq vtriusq decorē sub stanc designauit Audi deinde quō repudiat ad aspām assūtūq dilcē: et corā ipō nupcali cubiculo que amoris sui gr̄a dilabūda deāmat Sequit? enī. lectulus nr̄ floridus: tigna domorū nr̄ārū cedrina: laquearia cupressina.

Si seruemus ī cursion principio sponse cantilenā: ut et nos de quete facti alacriores. liberius exultem? et lete m? m ea ad laudē et gl̄ām sponsi ihū ihū xpī dñi nr̄i qui ē deus benedc̄s m sēcla. amen.

Sermo xlvi

Lectulus nr̄ flo ridus tigna domorū nr̄ārū cedrina laquearia cupressina Epy thalamū cernit: cubile et p̄ thalamos pulchro simone describens. Sponsū m vitat ad req̄. Hoc enī melius: quescē et cū ipō es.

Natum aũt erue ad luc̃ ꝙ saluãdos. Verũ nũc oportunitate ut putut ībẽ ta ornatũ nũciat thalamũ: lectulũ q̃ digito mõstrãs. dilaĉ ut dixi ĩuitat ad iniuc̃ ¶ et cũ cũtibus in eamus cor dis ardorẽ nõ sustinẽs ad mẽtis pithit hospiciũ. sed̃ pnoctãe cõpellit. et cũ petro loquit̃ dñe bonũ ẽ nos hic ẽe. ¶ Jã quid spiritali ista contineãt ĩquira. Et in eccã quidẽ lam inquo quietatur clausũ cristino ẽe et monasteria: in q̃bꝫ quiete a curis vacãt scli et sollicitudinibꝫ vite. Atq; is laĉs floribus demõstrat: cũ ecc̃ plas et institutis patrũ tãquã quibusdã bñ olentibus ĩspsa floribus firmã cõsolacõ et iuta ifulget. Porro domus ꝑlares cometas intellige cristianorũ ¶ quos hñ qui in sublimitate positi sũt. ꝓpiam vtiq; uũusq; ordis pnapes q̃ tigna palates iustis ĩ po stris legibus fortit̃ strigũt. ne sua quiq; lege uel voluntate vacãtes tãq; pietes inclinati et macie depulse dissedant a semetipis: et omis structa edificii corruees dissipetur. ¶ la queaia uõ q̃ a tignis firmit̃ pẽdent et domos insignit̃ ornant: puto bñ institutũ cleri mãsuetos et disciplinatos mores vitiq; ãministra officia designãe. ¶ Quõ nãq; stabũt ordines cleroꝝ. et ãministrõnes eorũ ¶ si nõ prãlatorũ tãq; tignorũ bñficio et mu nificẽcia sustentent̃ et protegantur potencia. ¶ Et tigna cedrina et cupressina laquaia describũt̃ nã absq; dubio hꝫ in hñs speciebus lignorũ qd congruat sctis ordinibus. ¶ Et cedrus quidẽ qm̃ imputribile ẽ nõ et odorifera altiq; pceritatis lignũ ꝑ sa tis mdicat q̃les oporteat assumi vi ros in vices tignorũ. ¶ Ergo nalidos et cõstantes natẽ ẽ ee eos qui sup alios ordinãt: ¶ nec nõ et longanimes ꝛ spe: atq; in supna mẽtis vticẽ attollentes: qui eccã bonũ fidei sue et conuersacois vbiq; odorẽ spgentes dicẽ cũ apõlo pos sũt: xpi cũ bonus deo odor sumus deo in oi loco. ¶ Expressius itẽ bom eq̃ odoris et imputibile silicẽ lignũ. incorrupte vite et fidei eccã quemus declarare debe ẽe demonstrat: ut in cito decori do ac laquearũ ornatu deputetur. ¶ Sarptũ ẽ esu. Domũ tuã decet scitudo dñe: in longitudine dierũ. Vbi sane et sanctimonie decus: et in deficientis gr̃e erpssa pseuerãcia ẽ. ¶ Oportet gr̃ murũ qui ad ornamẽ tũ et decorẽ assumitur domus. bois ornatũ moribus ee ¶ et quãmus sp ipse ipe sit mtus: bonũ tũ testimõ nyẽ et ab hñs qui foris sũt. ¶ Sũt et alia in natura lignorũ horũ cõpe tencia hñs que spualit̃ disserũtur: ꝑ brevitatis causa ꝓtereo. ¶ Notãdũ uõ pulchre oim eccã statũ breui ymo vsiculo comphensũ: auctoritate sc̃i platorũ cleri decus. pli disciplina monachorũ quietẽ. In horũ pros mũ eccã consideracõne letatur ¶ et trist quoq; ea offert in tuẽda dilcõ. cũ ad eius tãq; oim auctoris ifert oiã bonitatẽ: michi sibi et oibus tbus

Nã q; aut nũ et nãrũ nõ usurpa

cum recte sunt omnia sancta

ē signū sed dilectōm: qđ nunc videt
fiducia cautatis michil eius quē ual
de diligit a se estimet alienū. Nec
eīm se sponsi contubmo aut quietis
eius putat arcendā consortio: q̄ sep
tōque sua sed que illius sūt quērē con
suevit. Et hc causa cur sibi et sponso
sit sue lāuli sue domus ausa sit pro
mittere oēs. Durat eīm lāulus nr̄. et
tigna domorū nr̄arū. et laquearia
nr̄a: audacter se in possessione asso
ciāre: cui certū nō dubitat in amore.
Non ita illa que ꝑpe voluntati nūdū
abrenūciauit. sed ꝑse iacet. p se habi
tat: magis aūt nō ꝑse. ꝑ cui mētib⁹
luxuriose nuendo consulat: concupis
centias loquor earū. cū quibus dissi
pat bona sua et portionē substātie
q̄ sibi diuidi postulauit. Cetīm tu
qui has spūs sc̄i voces audis l'egis
putas ne aqua horū que dicūt vale
as applicare tibi: ac de facultate spon
se quehor amaris earumne ab ipō spū
amtur aliquid cognoscere in tenetipō:
ne et tibi dicat: qua voce eius audis
et nō sas vñ venias: aut quo vadas.
En forte appetis et ipse contēplacionis
quietē et bñ fās: tīm ne obliuiscēris floēs
quibus lāuli sponse legis aspsū. Erip
ia et tu tuū silet ēruditē bonorū flori
bus operū: virtutū exercitio tāq̄ floē
fructū sēm oīū spuenire. Aliquū deli
cato satis oīo dormire voles si nō ex
citatus quietē appetas: et ipe fecūdi
negligetia solis aspias rachelis āplexib⁹
oblectari. Et ex posterus ordo ē aīe me
tis exigē ꝑmū. et aīe laborē sumē
abū: aī aplus dicat. qui nō laborat nō
māducet. Mandatis tuis intellexi tāq̄
ut sias in obediencie māditorū cōtē
placiōis gustū penit⁹ nō debeo. Non ig⁹
putes de ꝑpe amore quietis sē obedie
ctibus seniorū ve diaconibus: ꝑui
dicium ullatenꝰ faciendū. Aliquū nō
dormiet tecū sponsus in lāulo vno illo
ꝑsertim q̄ tibi pro obie floribus acutꝫ
atq̄ vtilias mobie aspsit. Ps qđ nō
exaudiet oīones tuas: vocatus q̄
nō venit: nec eīm dubit in obediēn
topiā sui tātus obie amator ut mōi
q̄ nō obedie maluit. Et nequaq̄ pbat
tue contēplacionis manē oīū qui
dicat ꝑpha. laborauī sustinēs:
sigñis tempus quo erui celo et pa
ta flūine quietis optatus ē salutē in
medio tre. Magis aūt vereor ne te
quoq⁹ mutuat formidolosa illa suā:
ita mitonās in fē ꝑfidiā inde orū.
Decimas vras et sabbatū et
festiuitates alias nō ferā. Item.
Kalendas vras et solempnitates
vras odit aīa mea: fera sūt mi mo
lesta. Et lugebit sup me te ꝑpha et
dicet. Viderūt eā hostes: et derisi
serūt sabbata eius. Cur eīm qđ dilās
repudiat: nō irridiat inimicus.
Miror valde imprudenciā aliquorū
qui mihi nos sūt: qui aī oīs nos sua
singularitate ebauerūt. sua ꝓpria
irritauerūt. sua ꝓobedia cōmaue
runt audet michi omin⁹ ad tū fedū cō
sortiale lectulū oīm ordinū ꝓstacia.
Itaque putātis dñm imitarē. Ut aī
certendeitis aut manꝰ vras. nutum

oculos meos: et nō implicabuntur
ozōnē. nō emudiā. Quid ēm? Lectu
lus nō ē floridus? magis aūt et pmd
ē. et tu illuc i gē glē thō. Ad pausā
dū hor fnās? an causandū? Centuō
vent illū mūre sub tectū suū ut suā
dignitatē cū tū fides in vmuso rōdo
let israhele? et tu ad te ādpell' mūre
tūtorū sordens spuracā viaorū? Cla
mat aplōrū pnceps. qui ame dnē qz
homo pctor sū: et tu dias mīt ad me
dnē? qm scās sū? Omēs nquit vna
nimes in ordē estote: fraternē dilīgite.
Et vas elōmis letātes puās manū aut
sine ira et disceptatōne. Videt ne quō
cōcordent sibi? et rodē spū de pace et
tranquillitate animi quā hīt dēt? et
qui orat loquat? pnceps aplōrū et
doctor genaū. Ygē gs tu tō die expā
dē ad dnū mas tuas. qui frēs tō die
molestas? vnanimitatē in pugnas.
ab vnitate te sepas. Et quid me
vis facē magis? Pfecto ut pmo qdē
emūdes conscām tuā ab oī maquina
mēto ire et disceptatōms et mīmūs
et luoris: et q̄d oīmodo adiuari
cognoscis aut pax frīm. aut obū sēt
de cordis habitaculo eliminadē festines.
Dēm enā cāldē t flores queūq; bo
nazū opm et laudabilū studiorū atq;
odozamēta vtutū id ē queūq; sut
vēa queūq; sancta queūq; iustra q̄ūq;
amabilia queāq; bone fame. si q̄ vbus
si qua laus disciplme: hec cogitate in
hijs et cet agāto. Ad istuctmo di scauē
vocabis sponsū? qm cū mīt duxeris
eū vocāt diē potes et tu qua lāde
nī floridus: i dolente mmurū ōsaā pe
tatē sed pacē sed mansuetudinē sed iusti
aā sed obedienaā. sed hilaitatē sed hū
litatē. Et de laudo quidē sic. Domūdo
dei spūalē quisq; serpīm agnoscat: qm
tū iā nō in carne ābulet sed in spū.
Templū ēm dei aut scām t: qd estis vos.
Curate g̃ fiēs spūali hunc edificiū qd
vos estis? ne forte cū in supiora profici
scūt vacillet et corruat: si lignis feno
nō fuit submptū et collignatū. Quāde ip
illi tigna dāe in pariēs et in mobilia
in morē videlz dm illū qui ymaēr in
scīm scīt: paāam de qua scptū ē quia
paā pauptū nō pibit in finē? longa
nimitatē quoq; que sub quoūs structūe
pondē in flexibilis pseuerans in fini
ta scla bīe vite protendē: salvatore
loquente in elvāgelio. Qui pseuerāuit
usq; in finē: salvus erit. Magis aūt sup
omā cautatē ī nīq; eradit? qua forte
ē mājt ut mors dilō: dūa sicut infera
emulacio. Studete dēm lignis tignis
substernēe et allignē lignā alia eīs
nosa et pulchra. cui tū illa ad manū
fuerint in opus laqueāre ad decorē domū
sermonē sapiē. sine saē. ppheaā gratiā
cuādationū. mīstratōnē sermonū et talia:
que magis nosāt same apta ornatui
gē natā ēe salutī. De hijs pceptū non
habes consiliū aūt do: qm quidē isti
lignā constat et laboriose queri et diffi
cile mādmi et pciosē elaborāi: nā et
rara ea pīsertim hijs tēporibus tm nīa
pduce ī pretiū. Consilio sane et mone
nō mīnore ista inquiri magis aūt ex lig
nis alijs lapidia ppari? que et si mīs

apparēt splendida nō mm̄ tm̄ valida
esse probant? nsup et facilius possidēt
et tuemus. Utinā m illorū suppetat copia
lignorū. quibus ortus sponsi eciā copi
ose densatur? pax benignitas bonitas
gruduū m spū suo miseri m hylaritate
duc m simplicitate? grudē cū grudē
tibus flē cū flentibus. An nō tu illā do?
qd ad laquearia spectat satis habūdeq;
ornatū censeas? quā talibus lignis
m spereis sufficient? compositeq; tri
bulatū? Oñē dilecti decorē domus tue?
sp da m lingua her quesō. quib? tibi
sp ornatū exhibeā thalamū cōscie?
consciē dico mee et altrius. Hinc contēnus
ceo erūt et qui meo m hac re consilio
acquiescē nolūt quia te puto ee cōtētū?
cum sanctis aplis et viris apostolicis de
lingā. Ez vos dilectissimi et si illa lig
na nō habeatis michilomm̄ tm̄ si ih ha
beatis cōfidite? michilomm̄ cū oī fiduc?
accedite ad lapidē summū angulare? e
lectū pciosū? michilomm̄ sup fidat? tu
aplōrū et pphārū et ipi tāq; lapides
vivi superedificamini domoe spūales
sacerdociū sctm offerre spūales hostias
acceptabiles deo? p ihm xpm spōsū
eccie dñm nrm? qui ē deus bñdictus
in secula Amen

Sermo xlvij

xlvij

EGo flos campi? et
lilium convallium. Ad
hoc respicit puto?
qz sponsa de ecclesie
tabulis floribus cō
mēdatur. Nde ei
sibi flores asciscit
illos quibus tabulas decoratus? et ve
nustatus thalamus videbatur inferri
sponsus se ee florē campi? nō de thala
mo sane floreo pdicē sed de campo? et suo
munē et sui ptinaciē fieri qd? inter
et idolet. Nde quis g? exprobret illi
posset et dicat quid hēs qd nō acceperisti
si aut accepisti quid gloriaris quasi
nō acceperis? ipe dilectē sue sicut ābi
cōsue amator. ita m formator benig
nus pie illi dignat? qz demōstrat? an
nitorē de quo gloriabat? ac suaue o
lentiā lectuli debeat deputrē. Ego
flos campi inquit? de me ē qd gloria
ris Salubrime āmonem? et exhor
loco qz neq; quā gloriari oportet? et si
quis gloriat? in domino glorietur.
Et p̄m̄ ratiōm istud Deuc iā seruitem?
ipō de quo loquim? admuāte spūalē ā
m ea tegit? m tellem. Et p̄mo adūte
nē in trāsitū quēdā floris status tēpo
ris orti in thalamo? ut post? eciā illud si
alig comptū fiat? cui se posuissē cāpi
florē elegerit appellāe. Et in cāpo qdē
atq; orto oritur flos in thalamo aūt nūme?
olet et luxet in eo nō tm̄ crētus et stans ut
morto vel in cāpo? sed plane iacens tāq;
qui illatus sit nō innatus ppria et natē ē
sane i pate? hūet? et p̄ exteriores apponē
flores? q? dm odorē suū nūme i trinitate
nr? decorē. Qd si ut in alio sermone p̄fat?
sū tūlus ipsius floribus consitā ē bonis
refertis operibus? videas ee ut solitudo suet?
neq; sufficē semel vel secūdo operari qd? bo?
ē. n̄ necessitat? addas nova pōribus? exte
nus seminās in būdātibus et metens. De benedictionibus
Aliquī iacet et marcet flos bonis operis atq;
in bis omnē ex eo et nitor exhibet? et vigor:

si nō alīs atq; alīs supiectis pietatis
actibus continue ꝓparetur hoc in tha-
lamo ¶ In orto aūt nō sic: sed negō
campo simlit. Ex se em̄ semel produc-
tis floribus · assidue submīstrāt: vñ dñs
in ꝑbis deus ingemīū ꝑseuēt. Differt
tū ergo mīt se q; ortus quidē ut floreat
hoīm mānū excolut et arte: campus vo
er semetipo nāt producit flores et absq;
si hūāt diligentie adiutorio ¶ Putas
ne tā t̄ videis āūtē quisnā ille sit campus.
nec fulcitus bonē nr̄ defossus sarculo nr̄
frīno mprimīs vatus · nec manu hoīs
seminatus? honestatus tū michi omīno
nobili illo flore sup quē constat ꝛ que-
uisse spīm dñi: Ecce inquit odor filī mei:
sicut odor agri plen cui benedixit dñs.
Necdū spem̄ suā i flos agri mduerat:
et tā dabat odorē suū? qui em̄ ut hoc p
gaudio exclamaēt in spū psensit corpe
marcens scīe et senex ꝓphareha: caligās
visu sed odoratu sagax Non se prom̄
volut florē thalami protestari qui flos
ꝑpetuo qui est virgens · Sz nec ite ortū
ne humano videt̄ ope figuratus pul
chre aūt et conuenientissime flos campi
sū aut? qui et absq; humāna mdustriā
prodit et semel prodeūti nulla ē de
inceps dnāta corruptio: ut sermo ipleat
ur q; dixit · Non dabis scīm tuū vidē
corruptionē Sz si placet accipe et
aliā huius rōnē: ut arbitror nō spnēdā
Nō em̄ sine causā semel nūltiplex spūs
et a sapīēte describit: vī q; sub vno vir-
tē cortice duūs plerūq; sapīē intellec-
tēg; consueuit Imago nup̄ sīlatā de floīs
statu ꝓpositōne: flos est virginitas · flos
martiriū flos actiō bona · In orto virginitas
in campo martiriū: bonū opus in thala-
mo · Et bū in orto virginitas: au famule
ās uerecūdia ē · fugitans publica · latibu-
li gaudens · patiens disciplīe · Denq;
in orto flos claudit? qui in campo exponit
ꝑspicitur q; in thalamo Et habes ortus
conclusus fons signatus? q; virgo clau-
strū pudoris signat in virgīe et fidela-
te custodiā sanctitatis: si tū talis fuit q;
sit scā corpe et spū · ¶ Bñ ite in campū
martiriū? dū martires ludibria oīm ex
ponūtur: spectaculū fīt et āgelis et hoīb;
Nōne illorū miserāda vox ē in psalmo
facti sumus opprobriū vicinis nr̄is?
Oblatratio et illusio hostis qui in cruciatu
nr̄o stat. Bñ quoq; in thalamo actio
bona: que conscīam et quiēt fīt et tuā.
Post bonū denq; opus securus in con-
templatione dormit? et tāto quis fidu
cialius sublimia intuei et in ueritatē
aggredit: quāto sibi conscius ē ultīme
se ꝑ hoc amore quietis caritatis operibus
defuisse Et hoc aūt secūm aliquid dūs
ihūs Ipe flos ortus: ego virgo virgo
genitus Ide flos campi? mirū mirū
dum: martiriū forma Denq; foras ci-
uitatē eductus ē: et castra passus ē: et
ligno leuatus ē: spectaculus oībus sub
sānādus ab oībus Ipe ide item thala
mi flos speculū et exemplū totius bñfi
cientie: q; admodū ipe undis ꝓtestatus
ē dicēs · Multa opa bona fecī in vob.
Et ite sēptuā de eo Qui ꝓficīt aut.
bñfaciendo et sānādo oīs · Sic igit
hoc ita dūs? que fuit cā ut ebulus se cāpi
florē maluit appellāe: Prosē ut cū

adtoleranda aiaret: cui nouerat in mi-
ne siquide vellet pie uiue in rpo ysu
cristo pati. Jo se gl libenter profite-
ad qd potissimu vult hec sequace. Ne
hoc e quod alias dixi. qm sp et illa ap-
petit quiete: et ille in tat ad laborem
denudas et qd p multas tribulacones
oportet nos intrare in regnu celoru. Vn cu
nouia nupcias etia nouit sibi despo sa
ta sibi hodie ad patre disponet: dicebat
a Venit hora: ut omes qui michi at voe
arbitrent obsequiu se prestare deo. Item
Si me aut psecuti sut: et psequent vos
Potes et tu multa in euangelio colli-
ge: hinc denudacio mi malorum p ferem
dorum silua. Ego flos campi: et lilium
convallium. Illa go in tranta laudu. ille
vocat ad capu: et ad ea q ad aia pducat.
Nec putat quelibet psuabilius fore illi
ad meritu etarne: q si sepius etatis a
exemplu proponat aut primu. Ego
flos campi. Sane vtru uis in hoc ser-
mone intelligi datur: ul qd sit videlz
pugnantis forma. l qd gla triumphantis.
Utrug es in dne ihu: et speculu pacie-
di et primu pacietis. Utrug fortis p-
uocat: ac vehemet accendit. Tu doces
mas meas ad pelu. exemplo Vtutis
tue: tu corpus meu post victoria tue
cornas pmia maiestatis. Siue quia
pugnatie te expo. siue quia te expo
no solu coronatie et ednanti: in vtrog
mabile tibi me allicis: vterq fluvius
violentissimus ad thendu. Trahe me
post te: Libent te sequor: libencius
fruor. Si sic bonus es dne sequetib
te alis futurus es consequentibus.

Ego flos campi. Quu diligit me ve-
mat in capu: et no fugiat meau et ex
tue mitre etarne: ut possit dice. Bonu
etarne etatu. Et qm no superbi uel
erroganter sed humiles poenas qui de se
psumte nesciut martirio vdicari sut.
addit eaa se lilium convallium. i. humiliu
corona specialit gliam futue exaltacois
ipsoru huius eccle flores designas.
Erut nag in omi vallis implebit et
omis mons et colles humiliabit: et tuc ea
dr ille vite etne lilium plane no collium
convallium appetebat. Justus germinabit sic
lilium inquit. Quis iustus nisi humil:
Dein se cu malibus baptiste seruu
dns indignat et ille maiestate ex
pauescet. et sine inquit. sic em decet nos
implere omem iustica: do sumacone
pfco iustic in humilitatis pfecte constitu
ens Justus humil: iustus convallis est.
Et si humiles mutu fuerim. germinabim.
et nos sicut lilium: et florebim in cet
cu dnm. Ut no ne l'tuc maxime se hu
lium convallium coprobabit. et cu i formal
corpus humilitatis nre cofiguatu corpi
claritatis sue: Jdo aut corpus nrm. sed
corpus humilitatis nre: ut huius lilii mi
ro et sempitno candore soles significet
humiles illustrandos. Et hec dicta sint p
eo: qd sponsus se flore cupi et lilium et
convallium protestatus e. Ja eaa consequit
protestatus quid de sua curissima proteste
bonu eet audie: sed hora no patitur.
Et regula nag nra mehil opi dei pte-
ne licet. Quo quide noie laudu solepnia
que deo in oratorio cotidie psoluuntur
pter ideo benedictus volut appellare:

ut eq̃ ls̃ clarus apiet q̃ nos ~~qui~~ opi
illi vellet ee intentos · Vñ uos moneo
dilectissim̃ : pue ꝑ ac strẽnue diuis
mbẽ laudibus · Strẽnue quidẽ : ut
sicut ꝓfuerent ita et alacres dño assistat
Non pigri nõ sompulenti nõ cõtristates ·
nõ grentes uoabus · nõ ꝑdentes ũba
dimidia nõ integr̃ transfluentes q̃ nõ
fractis et ꝓmissis uoabus mulierbre
quddã balba de nae sonantes : sed ui-
rili ut dignũ ẽ et sonitu et affẽ uo-
ces sã spũs exprimẽtes · Pure uero ut
nil aliud dũ psallitis q̃ qd psallitis co-
gitetis · Ner sõlas dico utãdas cogita
cões uanas et ocosas : Vtande sũt q̃
et illa dũrauer hora et illo loco quas of
ficiales fiẽs pro cõi nãte q̃ nãõ fregit
ad mmẽ cõpellũt . Ez ne illa quidẽ ꝓfi
ẽnte tũ consuluerĩ que forte paulo ãn
m claustro sedentes m cubiculis legeãt :
Quia et nũc me viua voce disserẽte et
ls̃ auditorio spũs sã ꝓfuit ꝓfuturis .
Salubria sũt : sed mmẽ illa fabrit̃ et
psallendi uoluntas · Spũs em sanc
illa hora gtũ nõ ꝓfuit : quid qd aliud q̃
dẽs neglecto eo qd debes optuleis · Et
ꝑ fragẽ uolũtatẽ ad eius uolũtatẽ ipo
inspirante possum̃ . gnã et mia sponsi
eam̃ ihũ xp̃i dñi nri : qui est deus
bndict̃ in scla Amẽ

Saul-lului mi spmas :
sic anima
mea mi filias ·
Non bone filie
que pugnũt Amẽ
de pessimũ gmẽ
eius cui maledi-
ẽ tre mẽ · Cũ mquit oluces eã spinas
et tbulos gmmabit tibi · Donec ꝑ mar-
ne ẽ anima mi spmas prfõ vsatur : et
nãe ẽ pacatur maquetudies tẽptacõũ
tbulacõũ qꝫ aculeos · Et si lului ẽ ipa
uir sponsi ubiũ videat q̃ inglẽ solliatãq
ee oporteat sug custodia sui : septa undiq
spinis hmc inde aculeos intendentibus
Ner eim ul'lenissimã spinc sustinet vlla
tenus pctionẽ floꝛs teneãtur : g̃ mox ut
modice ꝑmi ꝓforatur · Cẽtes q̃ merito
nãe qꝫ horret nos gplã seruẽ dño ĩtẽdẽ :
et ibẽ aplius cũ timore mchilomin et ĩnde
mã ipozũ opai saluẽ · Tenebam-
mirũ ꝓpter primento hug sine vẽitatẽ
utpote uitatẽ amicã sponsi q̃ qmme ꝓfi
ã bigerẽt et ad suas animas ꝓmẽ qd dr :
sicut lului mi spmas sic anica mea ĩter
filias · Deniq vn eorũ conũsus aut m ifa
ernpna mea : dũ configit spma Dño
fiꝛus sũ qui conũsus er inde ẽ · Vñ pũ
geis : si compugeis Multi em seruãt
pena corrigũt culpã q̃ et tal die poss :
conũsus sum in ernpna mea dũ configit spma ·

Spma culpa ẽ · spma pena ẽ : spma
falsus fi spma vicimus ẽ malus · Sicut
lului mi spmas : sic anica mea mi filias ·
Oriendens lului · o tener et delicate flos ·
in ẽdulis et sbuersores sũt tecũ : vide quo
caute ãbules mi spmas Plen ẽ mundus
spinis mtra sũt matere sũt : in carne tua
sũt · Vsari in hys et nõne ledi : dnine
potenae ẽ nõ utrũq tue Ez considete ĩ ist
qua e una mundũ Et si ign vndiq
tibi intendi prospicaas tbulacõũ tuq
tbulorũ acumina · nõ ꝓtenur cor tuũ nos

formidet ꝙ sciens quia tribulacio patientiam operat
patiã probationẽ probacio uõ spem: spes
uõ nõ confundit. Considera filiae agri: quõ
mẽ spinas nigent et mitent. Si senũ qđ
hodie ẽ et cras in clibanũ mittit deus sic
habitu ꝙ quãto magis amicã et sponsã
suã caãsimã: Denig custodit dñs omẽs
diligentes se. Sicut lilium inẽ spinas: sic
amica mea inẽ filias. Non mediocris
studius profecũ utilitãs mẽ puos viuẽ bonũ
et mẽ malignãtes in nocteã ẽmẽ cãdorẽ
et morũ lenitatẽ: magis aũt si hoĩes qui
oderũt pacem pacifican et amicã ihũ te
christeas animas. Id plane tibi similitudiẽ
dam de lilio nare quodã proprietatis speciali
vendicabit: q ipãs virgo pfugientes se spi-
nas cãdore ꝓpo illustre et uenustate nõ cessit.
An nõ proĩn lilium videtur impleri quodã?
euangelii q frõtẽ ꝙ qua oratẽ ultem ꝓpter
lupinantibus nos. bñ facẽ hoĩs qui oderũt
nos. Ergo et tu fac similit. et erit aĩa
tua amica dñi ꝙ et laudabit te de te dicẽs:
q sicut lilium inẽ spinas sic amica mea
inẽ filias. Sequ Sicut malus inẽ ligna
siluarũ: sic dilectus meus inẽ filios. Ve-
dit sponsa ꝓcom vicẽ cõmẽdantis se sponsoꝙ
a quo laudari ẽ laudabilẽ fieri: et q
laudẽ intelligẽ et ãmirari laudabilẽ.
Et sicut ex eminenti flore figurata a spõ
so laus eius ẽ: ita e ligione et q excellẽti
ligno ihũ illius singularẽ glãm eminẽ-
tiã q demõstrat. Mouet tñ me de
ligno hoc. q nõ tante q excellentie ẽ vi-
deat quãte aliqua aliorũ ꝙ et iõ mihi
digne assumi in opus similitudinis:
utpote q nõ sufficiat laudis viri tpl
Sicut malꝰ inẽ ligna siluarũ: sic
dilectus meus inẽ filios. Denig uer sponsa
magni estimasse videtur: q hoc in lig
nis siluarũ tñ efferre audaut. immitis
sterilibꝰ. ñ fructus humano uictui aptos
ferentibus. Cur g omissis melioribꝰ
et nobilioribus lignis huiꝰ mediocritas
arboris adducta in medium ẽ ad formã
dñi sponsi ꝓmiti Ita ne ad mẽsurã
laudis debite debuit ꝙ q ad mẽsurã spiri
nõ accepit. Hinc nẽpe data de illa ar-
bore similitudo fuit: ut videatur hẽ
superiorẽ q parẽ nõ habẽt. Quid dicens
ad hoc. Fateor pua laus q in pua laus.
Non enim hoc loco ꝓdicatur magnus dñs
et laudabilis nimis ꝙ sed pus dñs et a
mabilis nimis. Puulus virgo qui natus
ẽ nobis. Ergo nõ maiestas attollit
hic: sed cõmẽdatur humilitas. Digne q
ac rõnabiliter qđ infirmũ et stultũ ẽ dei:
hoĩm fortitudini et sapiẽ aũ fertur.
Ipi nãq sunt ligna siluestria et infruc
tuosa ꝙ q in ꝓsam oĩes delinquen-
tes simul in vtiles facti sunt: nõ ẽ qui
faciat bonũ nõ ẽ usq ad vnũ. Sicut
malus inẽ ligna siluarũ: sic dilectus
meus inẽ filios. Vna inẽ ligna silua-
rũ dñs ihs arbor faciens fructum
sed hoĩem sine ꝙ et si platus hominibꝰ:
sed ab angelis honoratus. Miro etiã
nõ et angelus se fas cõ subiecat:
et angelos sibi manẽs deus subiectos
ostendit. Denig videbitis inquit angelos
ascendentes et descendentes sup
filiũ hoĩs ꝙ q in hoc eodem ꝓpe hoĩẽ
ꝓpo ihũ et infirmitatẽ foueat: et stu-
peant maiestatẽ. Quia g sponse id
dulcius q se imminuit sapuꝙ libẽtius

attollit grām p̄fert mīam: suffert
dignacōnē. Libuit ꝓnde hoīem mē
hoīes āmirari. nō mē āgelos dīm: tēp
malus īt lignā siluarū ēxcellit: et nō
plane mē ortozū plantāia. Nec putat
minui laudes: ubi deconsideāc̄one ī fir
mitatis. pietatis bonitas ēx altatur.
Quo ēīm uīr aliquid a laudibus tpat.
eo ītē uīr aliquid magis laudat: q̄ mī
nus prosequēs glām dignitatis: ut grā
dignitatis dignacionis eminēat. Et
aplūs qđ stultū et infirmū ē dei. sapiē
cius fortius q̄ dicat ee hoīnibus. sed nō
āgelis: et sicut ꝓphīa speciosū p̄dicat fōr
p̄ filios hoīm ꝑ nō p̄ angelos: sic ista
ēte in eodē spū loquens sub tipo fructi
fere arboris siluestrū q̄ lignorū hoc
loco effīe uolut hoīem deū sup ēīm
grām hoīm nō aūt sup ēxcellāā ange
lozū. Sicut malus inē lignā siluarū:
sic dilāis meus inē filios. Et bñ inē
filios: quia aī eēt vnicus pūs sui mī
tos illi absq; inūidia filios acquirē stu
duit: quos nō confidit uocīē fīēe:
ut sit ipe p̄mogenitus in multis fratīb;
Huc aūt p̄ponit vmbīsis adoptatis ꝑ
grām: is qui p nām filius ē: Sicut
malus inē lignā siluarū: sic dilāis mīs
inē filios. Merito sicut malus: qui
instar fructifere arboris et vmbram
īfrigerij hēt: et fert fructū optimū.
An nō uē fructiferū lignū: cuī flores
fructus honoris et honestatis. Deīq;
lignū vite ē: aplendentibus esū. Non
ꝑpabūtur hmōi oīa ligna siluarū: q̄r
et si sint arbores pulchre et magne ī
opē ferre uideant: et orando mīstrādo dōc̄
ꝑemplis uīādo: solus tū dei sapiā crūc̄
lignū ē uite: solus panis vīuꝰ qui de celo
descendit. Et sub umbra illius uidi
Ideo ait Sub
umbra eius q̄ desideāueī sedi: et fructus
eius dulcis gutturi meo. Merito eius de
sideāueāt vmbrā: dequo et īfrigerīū cēt
et refectōnē p̄ceptia. Nā arbā q̄ē
siluarū ligna. et si placeī vmbra hmōi sed
nō uite refectōnē: nō fructus ꝑpetuos salut
Vnus est ēīm uite auctor vnus ē mediator
dei et hoīm hō xp̄s ihūs: qui dicit Ego sum
sue salus tua ēc̄ sū. Nō moyses inquit de
dit vobis panē de celo: sed pr̄ meus dat vob
panē de celo uerū. Ꝓpterea g̃ xp̄i potissimū
desideāueāt vmbrā: q̄ solus sit qui nō solū
ab estu īfrigeāt uiatorū: sed et īplet de
lāc̄one vīuū. Sub vmbra eius q̄ des
deāueī sedi. Vmbē eius caro eius: vmbē
eius fides. Male obūbrāt xp̄i filii caro:
in dīm fides. Quāq; et in quoz quo nō ob
ūbrat cōō: qui in mīsteio mādūcat cā:
Et sēā michi dominus vīgo fidei et tpa expta
tē ūbrā: cui dictū ē et bīā que ēdidit.
Sub vmbē eius q̄ desideāueām sedi Et ꝓpter
Spūs inquit aī facie nram xp̄us dīs:
in vmbē eius uiuemus inē gentes In vmbē
gentibus: in luce cū angelis In vmbē
sumus: q̄ diu p fidē ambulamus et nō
p speīm. Et iō iustus in vmbē: q̄r fide
vīuit. Ar qui vīuit q̄r intellāū bīs ē: q̄r
nō in vmbē iā ꝑ in lūce Justus eār dauid:
et q̄r fide vīuebat aī dicebat deo. da mī
intellāū et vīuā: scīens sine intellāū fidei
intellāū: in tellāū rūelandū lumē uite et
vītā luīs. Pius ēīm ē uenīē ad vmbrā et
im ad id cuī ūb ē ptīm sē: qm mīst dei

dens aut nō intelligens · Videt fidem
et uitā ēē ꝙ et uite umbrā · Nam ere
gione uita et mdelicus agens qm nō
ē ex fide · et mors ē et umbᵃ mortis · Q
em vidua māt mdelicis ē · uiuens mor
tua ē · Denq; sapiā carnis mors ē · Ez
sed et mortis ē umbᵃ illius · ſ · q aruaat m
etnū Sed mᵍ et nos aliqū in tenebᵒsis
et umbᵃ mortis · carnali cōuſantes · et
nō ex fide viuentes ꝙ mortu iā quodē
uſtiae · a morte uō ſecūda paulomin⁹
absorbendi · Quātū etiā umbᵃ ypē ē corpi
cuiꝰ ē ūb · tantū procto uita illa nrā in
fmo appropinquauit · Denq; nī quia
dns adiuuit me māt paulomin⁹ habi
tasset in ifernō aiā mea · Quis aut de
umbᵃ mortis aduite tñ ſiuiū⁹ umbrā
magis aut ēnſlati ſum⁹ de morte aduitā
m xpi umbᵃ uiuētes et nō mortu Nec
em tor continuo ut quis in umbra eᵍ
fuit q uiuat in ea · ex nō plane oīs
qui fidē hēt ex fide uiuit · Nā fides ſine
op̄ibus mortua ē · nec pt dare uitā ex mi
me tpā habuit · Jo ypha cū diriſſet ſpe
am facē nrā xpus dns ꝙ nō contētus fuit
ſequi et dicē in umbᵃ eius ſum⁹ · ſed in
umbᵃ māt eius uiuem⁹ nūt gentes Et
tu ſ · inde ut vivas exemplo ypheē m ūbᵃ
eius · ut q̄q; et ignes in luce eius · Nec
em tm ūbm hēt · hēt et lucē Ipē p carnē
umbᵃ est fidei · tpē ē intelligenie lu
mē p ſpm Et cāo em ē et ſpus Caro ē
carne manentibus · ſpus aut facē nrām
ꝑfectio ꝙ ſi tñ que ētro ſut obliuiſcentes
ad ea que ante ſut nosmetipos extendam⁹
Quo puenientes ꝙ piam² de ubo qd dic⁹
Cāo nō pdest quidē · ſpus ē q vivificat.

Ignoro q; in carne ad manēs quis dixit
Et ſi cognouim⁹ xpm ſm carnē · ſed nūc
iā nō nouim⁹ Ad hoc ille · Nos uō qui nondū
in paradiſū · iddū ad tm celū rapi meruim⁹ q
xpi interim carne paſcam² mi ſteria venē
mⁱ exempla ſectem² fidē ſeruem⁹ et viue
mⁱ ex · proſecō in umbra In ūbᵃ eius q̄ de
ſideraueram ſedi · Fortaſſis ſe uanus ad iſta
ꝙ tñ ſe gloriat² · in eo q; ſe in umbᵃ dicit
nō ut ypha uiuē ꝑ ſedisse · Sedē em q eſſe dē
plus ē aut deſcere in umbᵃ q; uiuē · ſicut
viuē plus ē q; tñ ē ē ea Ignit² qd ē cē mul
torū ypha aſſumens ſibi in umbᵃ inquit eᵍ
viuim⁹ · ſponſa uō hns p̄rogatiuā eaā q;
ſub ea ſingulariᵗ ſedeit gloriatur Non ei
plurāᵗ ut ille viuim⁹ · ita et hᵒ ſedimus
dixit ꝙ ſed ſingulariᵗ ſedi · ut agnoſcas p̄
rogatiuam · Ubi itaq; nos cū labore uiuim⁹
q̄ contra p̄cepta cū timore ſeruimus · ibi hᵒ
deuota et amans ſuauᵗ requieſcit · Deniq;
timor penā hēt · amor ſuauitatē · vñ aut ·
Et fructus eius dulcis gutturi meo ꝙ guſ
tū cōtemplacōnis ſignis · et q; optimeat p
amorē ſuauᵗ ſuauᵗ ſ · bleuata · Ad iſtā
in ūbᵃ ex p ſpeculū et in emigmate · Erit
cū declinauerint umbᵃ ēſſentie luce ymo
penitus diſpuerint et ſ · mirabit ſicut p
ſpicua · ita et ꝑpetua viſio ꝙ eius q; nō nō
viſio ſuauitas gutturi · ſed et ſacietas
ventri · ſine faſtidio tñ Sub umbᵃ eius q; de ſideraueram
dulcis gutturi meo Nos quoq; vbi ſpōſa ſedi et fraus eius
pauſat pauſem⁹ qui⁹ ꝙ de ſuſto guſtu pa
trē familias glorificantes q; nos ad ta
les epulas inuitauit ſponſum eccē ihm
xpm dominū nostrum · qui eſt ꝑ bene
dictus in ſcla · Amen ſ · ſcla

Sermo xlix

Petro dicunt me ire in cellā vinariā: et
dimittit in me ciuitatē. Vt quidē ppo
siti capitulū videtur sonare lutea. Ha
bito pro vobis dulci admodū familia
ri colloquio cū dilecto illo abeunte sponsa
regredit ad adolescentulos: aspectū ipius
affatuq; perfecta atq; accensa quatinus
ebrie similis appareret. Et qui illius stu
pentibus nouitatē et queritibus causa
respondit mirū ea minime si vino estua
ret. q; in cellā vinariā intrasset. Et
forsitan ita. Credim spīm quoq; nō
negat ebriā sed amore nō vino. ni
q; amor vnius ē. Introduxit me rex i
cellā vinariā. Cū prius ē sponsus et
sponsa ad ipius simonē dicit. tuē spōse
dulcis a qē diligit aīa mea in qt
loquēs nō de ipo adolescentulis. sed
noīat. Vt quidē ppea eo quā et
sponse amātiq; dilecte conueniat. vni
familiarius qđ ad se amoris nōibus.
et adolescentul' tāq; discipla dirigē
tibus opus sit reuerendo pīm vocabu
lo maiestatis. Introduxit me rex in cellā
vinariā. Quena ista sit cella vinaria
ptō dicē. qua dixisse me de celo. Tamē
si ad eam pmitua referat sermo cū
repleti spū sc̄o sed discipuli musto ebrii a
pplo putarent. tunc tanq; amicus
sponsi. p sponsa stans petrus in medio
eorū. nō inquit sicut vos estimatis
hyn hebrii sūt. Attende intim q; nō
oīmō ebrios. sī ebrios sicut ab illis es
timari sūt denegauit. Erant em ebrii.
sī spū sc̄o nō musto. Et qui testificare
ad plebem ducā se in cellā vinariā re
ductos fuisse. rursū petrus p oīb;
Sed hoc ē aut qđ dictū ē ypolitam io
hel. Et erit in nouissimis diebus dicit dīs.
Effundā de spū meo sup oēm carnē. et
pphetabūt filii eōrū et filie. Iuuenes vīi
visiones videbūt. et seniores vīa sōpnia
sompmabūt. An nō p videt cella fuisse
vinaria illa domus in q erat discipulor cū
ihesu. et cū suis ē repente de celo sonus tq
aduenientis spūs vehemētis et replet
totā domū vbi erant sedentes. adiplet
q ypolitam iohel. Et in hōne vnusq; eor
quene melioris ab vbertate domus illi
ex a torrente tuē voluptatis potatus.
dicē merito quibat. qm introduxit me rex
in cellā vinariā. Ez et tu quoz si collā
tuo spū mētē soba et uacua curis oīb;
domū solus intreas. et stans ora deo
ad vnū aliquod de altaribus celi iamiā tāgas
sā desideriū manu. et pūitatis chorus sō
rū tua penetrante deuocione. sicde eōr
usti penetrat celos. in iporū pūcia in
serandus deplores miserias et calamita
tes quas pateis crebas suspirijs et ge
mitibus in enarrabilibus prodis ntāmē
flagitijs pietatē. si mq; hoc egeris: cōfido
in eo qui dixit. petite et accipietis quia
si pseuerauis pulsans nō cribis uacuus
Verū cū te nobis reddideris plenū grā
et ciuitate ni poteris spū fluens dissimi
lē munus acceptū qđ sine mundia oī
calvis. eis q oībus in grā q data ē tibi
nō mō gīus. sed fortassis eā admirā
dus. potēs et ipē dicē et uocāt pres
tū. quia introduxit me rex in cellā vinariā.
tātū cautus esto nō mire sed in dō gloriare
Decet em ōne domū q̄ uis spūāle prodire
querim de cella vinaria. cū sint alie

penes sponsū celle uel apotece duūsa t
se recondita hūtes dona cōsūmatū · sūm
duūaas glē eius: de quibus cellis me
nūm me alibi lacius disputasse · Nōne
ista condita sūt inquit apud me et signa
ta in thesauris meis · Ego p diūsitate
cellarū diuisiones grāarū sūt: et unicuiq
manifestatur spūs ad utilitatē · Et q̄ q̄
alij dē detur sūmo sapiē · alij aūt sūmo sāe ·
alij uō ꝓphecia · alij grā curaconū · alij
gria līguarū · alij mīpīnaas sermonū ·
alia q̄ alijs hūs similia: nō tū quisq̄ hoz
p huiusmodi dicē poteūt q̄ fuerit inē
ductus in cellā unariā · Et alius ingre
cellas sine thesaurus ista sumūt · Ez si
ꝺs orando optineat mēte q̄tdē mīd
diuinā archam secretū uū mox ardeat
diuino amore uehemētissime flagrās et
estuās iustrae zelo: nec nīd et in cūctis
spūalibus studīs atq̄ officijs p minimū
feruens ita ut possit dicē concalfuit cor
meū mīt me et īn meditacōne mea ex
ardescet ignis · ió plane cū et cautamē
habūdanaa bonā et salutarē brīm lenae
ructāe crapulā cepeūt: in cellā nō īmerito
ꝓhibetur unariā mīsse · Cū eīm duo
sint brē complacaōis ḡressus · īntellāi uīt
alter m affectū · uīs in luxē alt in feruore ·
uīs magnācōne alt in deuocaone · puus
sane affectus · et pētus amore calens et
sancte deuocōnis infusio · eaā et vehe
mens spūs īpletus zelo · nō plane aliūde
q̄ cella unaria īportaūt: et augq̄ cū ho
rū copia surgē ab ocōne donat pīr in ueīte
loquī q̄ in troduxit me ix in cellā unā
riā · Ecce Ordīnauit in me cāritatē ·
Oīō nōāe · Importabilis plaudē alīs sāa
ē zelus · Ubi g uehemens emulacio i
magrine discreaō nūā: que tordiā
cāritatis Semp quidē zelus minus absq
sriā efficax · nunq̄ utilis inuenit: ple
rūq̄ aūt et pnacosus valde sentit · Quo
ignt zelus feruidior ac vehemēaor spūs
ꝓfusior q̄ cāritas eo ingilanaori opus ē
sāa: q̄ zelū sūppimat · spīm temper · ordīet
cāritatē · Unde sane ne tīm unima ert
portabilis pro impetu spūs q̄ cella uide
unaia īportasse p̄sertim ab adolescentul
sponsa timeat · uīgit q̄d discreaonis ē ·
Eaā se pīt accepisse: id ē ordīnē cāritatis ·
Discreao quippe ōm ūtutū ordīnē posīt
ordo modū ūtutū et dearē: eaā et ꝓpetū
dēmq̄ aūt Ordinaone tua ꝓsecaī dico:
diē ūtutē appellans Est g discreao nō
tā ūtus q̄ moderatrix quedā · et auriga
ūtutū · ordinatrix q̄ affectuū et morū doc
trix Tolle hanc et ūtutes uicia erūt · ipā q̄
affectō nāles imperturbaonē magis cōtu
tetur: q̄ diminuit nē · Ordinauit in me
cāritatē · frēm ē aūt ix cū in eaā quosdā de
dit aplōs quosdā aūt ꝓphas · alios uō
euāgelistas · alios pastores et doctores
ad cōsūmaconē sanctōrū · Oportet aūt uti
lyos omēs una cāritas liget · et cōtēper in
unitatē corpus xpi: q̄ minime omēs fiāe
poteūt si ipā nō fuit ordinata · Nā si
suo quisq̄ feat impetu sēdm spīm quē ac
cepit et ad q̄cūq̄ volet indiscrete ꝓsiliat
et nō rōnis uideaō cuolauit dū
sibi assignato officio nemo contentus erit ·
Fiēs omēs oīa indiscrete · admīstrōne accep
tabūt · pīt nō plane unitas erit sed magis
confusio · Ordinauit in me cāritatē ·
Vt et in me dīs ihūs tantillū ordinet

cūtatis qđ dedit: et sic in cure sinu vm
usa q̄ suū ꝓpius ut tū q; mei potissimū
ꝓsim seu offiai ēt constituit aīm oīa curē:
sed sane ita id ꝑus ut tū ad mlta q̄ nī
spāt nō attinent affiaar amplius. Nō
em sp qđ ꝑus curādū id eaā diligendū
ēt amplius: aīm sepe qđ ꝑus ē ad solli
atudinē. minus sit ad utilitatē: ac ꝓh
minus ēt oporteat et massā frequenter
pnde qđ ꝙ munere ꝓmt de iudiaō
post habetur: et qđ ultus iudicat ꝓ
nendū. id cūus amplectendū ordo pos
tulat cūtatis. Nōne ubi grā ꝙ munere
malui in eaā oīm vrm: Nā ch q̄ forte
hunc ꝓtulero ꝙi quo minus ipē in u
gilē digne et utilr ꝓbus ꝙeq̄do: et
si ꝙ cūtate fortassis id fiēt videar: ordō
tenē nō consentit. Quod si aīm oīa
hēt ut debeo hunc intendo cūē. nō aūt
ad maiora gaudeo dei luce q̄ ꝓ altū fidei
forte compendō: patet me ordinē cū
tatis ꝙ ꝑte tenē: et ꝑte neq̄quā. Si
uō me ad id amplius qđ speculatiuus in
aībus solliatū et nichilomin ad illud
qđ manus ē magis affim ꝙhibeam:
vbiq; profecto muemat cūtatis ordinē
assecutus: et nō ē cur dicē nō possū eaā
ipē qua ordinauit me cūtatē. Qui at
dicas difficile q̄ plus alieno gaudē
magno bono q̄ ꝓpio: adutes ēte l'
ꝙ ꝓh ꝙcellenaā grē apud sponsā: qm
et nō cuilibet aīe dicē sit qua ordiāt
in me cūtatē. Quāe facies deaderūt
quorūdā vrm nō ad hūc sermonē: Nā
alta suspiria testant ꝓstriaā aiorū: con
saāū directōnē. Neminū meacentes
nosmetipos nobis sentimus aliqui
nrm pro nrē mysterijs ꝙpienaā.
q̄ rara sit ūtus aliene nō mudē ūtu
ne dū gaudē ad illā: ne dū eaā tdo
plus q̄ ad ꝓpriā quēq; ꝓtulaū: q̄to se
ꝓrendit in ūtute superatū. Ads modi
cū lumē in nob ē fidēs: q̄ quot de nob
ita sentimus. Ambulem⁹ dū luce hēm⁹:
ne tenebre nos cōphendāt. Ambu
lāē ꝓfice ē. Ambulabat aplūs q̄
dicebat. Non arbitror me cōplē
disse. Et addit. Vnū aūt: q̄ retro sū o
blīuiscens ad ea q̄ aīm sunt me extendo.
Quid ē vnū aūt: Vnū aūt inquit
qui retro sit in: ad in medium. ad spem
ad consolatiōnē. Quid illud: Que
retro sū videlicz oblīuiscens ad ea q̄ aīm
sunt me extendo. Magna fiducia: q;
magnū elatōnis vas ꝓfitēm abnuens
ꝓfitēm fatetur. Ergo nō ambulamus
sed sedemus amoris tenebris cōphēdi
culū ē. Et quis sedens ni q̄ nō quat
ꝓficē: Id circo: Et si morte ꝓcu
patus fuis in refrigerio eis. Dicet deo
Impetum meū viderūt oculi tui: et in libro tuo oīa scribent. Qui oīa:
ꝓfectō qui in desidio proficiendi tuēi
sūt. Sed em. Dies formabūt: et ne
mo in eis subaudis ꝓbit. Dies ꝓficiēt
intelligē: q̄ si morte ꝓcupati fuerūt
meo qđ sibi deest suū. Formabūt: et ꝓficiēt
vnusquisq; in eis in formis rumquē. Et
quid ais ē ꝓficē possū: qui fīt ꝓfi
cienti mundo. Si dolet qđ mundus
sentis. sed nō consentis. Passio ē q̄m sa
nanda: nō actio ordinanda. Tāū
nō illic residueas. iniquitatē meditanē
cubili tuo: q̄ videlicz foueas morbū.

sanctificacē pestī ꝑsequaīs mi sonitē: bñ
ab illo gestū cālūp mando dēp̄mendo
ꝓturbando atq; impediendo gerenda.
Aliogn nō nocet ābulanti et ꝓtendēti
se ad meliora: qđ iā nō ipē opatur. ſ qđ
ſpicāt meo pāmo. Non dāpnacio illi q̄
nō dat membꝝ ſua miquitati: nō lin-
guā ad dēthendū nr̄ quidē ꝑ illā corpꝰ
ad ledendū nocēdū ue aquo nō: magꝭ
aūt confūdit ſ ſic ſe ēē male affectū et
molitū ꝙ longo uacuū confitendo flēdo
orando conat ꝙpellē: et cū nō ꝓualet
maōr mde adoīs atq; apud se humiliōr
inuenit. Quis sanū sapiens hoīem dāp
net: q̄ adhuc didicit multis ēē et humil' corde:
Absit ut īuenat ꝙpe salutis ministrator
saluatoris sponsi ecīe dñi nr̄i: q̄ ē deus
bñdictus in sēla amen.

Desit itaq; ꝙ
pectatis tēnt̄ sequenaa: ꝙplu
atū putantes in
siculū q̄ nouissē
trabamus. Verū
ego aliud molior. Habeo em ad uoli
apponā de fragmentis hesterni cōuiuij
q̄ in colligenū ne pirent. Pibui aut:
si nulli apposuco. Nam si ea volueo ha
bē solus: ipe pibo Nolo p̄mde uram
illius q̄ bñ nouit fraudē in gluuiem.
ꝑsertim aī sint de fercula cūtatis: eo
dulcia quo subtilia: eo sapida. q̄ mi
nuta. Aliogn cōit nam cūtatē ē mal
de minimis de ꝓpā cūtate fraudē. Itaq;
luce sū Ordinauit in me cūtatē. Est
cūtas in actu: ē in affectū. Et de illa q̄dē
q̄ opis ē puto ēē data legem hoīnib⁹:
mandatū q̄ formatū. Nam in affectū
quis ita habeat ut mandat: Ergo
illa mandat ad inimicū: ista m̄ p̄mittū
dat. Ly inicū quidē profectuq; uita
ꝑ pōtē ꝙpiri diuina posse gra nō ne
gamus: sed plane cōsumadē defen
dim futurē felicitatē Quō g̃ iubendo
fuit: q̄ impleda nullo mō cat. Aut
si placet tibi magis de affectuali datū
fuisse mandatū: nō mde cōtendo: dū
accesseas et tu in q̄ nīme in uita ista
ab aliquo hoīm possit uel potuerit ad
impleī. Quis em sibi arrogādo id au
deat: qđ se paulus ipe mai fatetur
nō cōprehendisse. Nec latuit ꝓceptorē
precepti pondus hoīm ꝙcedē uires: sed
iudicauit utile ex hoc ipo sue illos i sufficī
enaē admonei: et ut scirent sane ad
quē iustiaē finē mhi ꝙ uōbus oporteat.
Ergo mandando impossibilia nō p
uaricatores hoīes facit. sed humiles: ut
ne os obstruat et subditus fiat oīs
mundus deo: q̄ ex operibus legis nō iu
stificabit oīs caro coram illo. Nam pientes
quippe mandatū et senacutes defm
clamabimus in celū. et miserē nr̄i dñe
et scemus in illa die quia nō ex opib⁹
iustiaē q̄ fecimus nos: ſ suā miam ſalu
saluos nos fecit. Atq; hoc ꝓterim si de
consenserim⁹ affectualē legem fuisse
mandatū Ex actualiū pcaīs con
uenē mde maxime appare videt: q̄
qđ cū dixisset dīs dilgite inimicos
uros: mox de opibus infert bñ facite
his qui oderūt uos. Itē sēptuā. si
esurierit inimicus tuus: ciba illū. Si
sitierit: potū da illi Et hoc de actu hoīs:

nō de affū · Gz audiūtem dīm eā
de sui dilōē mandātē · Si diligitis
me mḡt: sermones meos seruate ·
Atq; quoḡ hi ad opa mittim: p muīc
tā obseruāciā mādatorū Supuacue
aūt de ope monuisset: si in affōē iā
fluxer dilō Sic te gr nāē ē et illud
aīpe qd iubeis dilḡē pximū tuū
sicut te ipm: et si nō ita apte et pfssū
sit. An nō deinḡ sanis ē ēe iudicēs ad
implendū illud dḡpximū dilōne mā
datū? si id pfītē obserues mq̄ ōm hoī
rē de legre nē pscīt qd ē nō uis fieī
alī ne feceris Et rursū illud · Queaīz
voltis ut fugiant vōl hoīes et uos
facite ill · Negḡ dico ut sine affōē
sum: et corde arido solas moueam
manū ad opa legi mī alia q̄ descīt
aplūs magna et fuma hōm mala:
hī quoz āmuneratū sīn affōē sez ēe ·
Gz ē affō q̄ eā gignit? et ē q̄ rō ī
gīt: et ē q̄ condit sapiā · p̄ ē q̄ apls
legi dei dicit nō ēe subiectā: ut ēe possē.
Sedā q̄ p̄bz e ī gione consentiēnē
legi dei q̄ bona ē · Per dubiū distae
a se cōtentiosam et cōsentaneā · lāgue
io tua ab uītḡ distat? et que et gustat
et sapit q̄n suauis ē dīs: pmā eli
mīnās sedam ī muneras · Nā pma
q̄dē dulcis sed turpis? 2a sicca sed
fortis: ultima pinguis et suauis ē.
Igit ī sedāt opa fiūt: et in ipa caītas
sedet · Non illa affōal que sale sapīē
condita pinguescens magnā mēn
importat multitudinē dulcedis dīn?
sed quedā pcīus actualis q̄ et si nēdū
dula illo amore suauit ī fiat: ādore
tū amoris ipius vehementer aaēd:
Nolite aut dilḡē ubo neḡ lingua:
sopē et uītate Videt quō caute me
dius in credit mī uacuū et affōuosū?
ab utroḡ pī hanc distinguens actu
alē et salutiferā caītatē: Per lingue
menacentis in hanc dilōnē rapuīs
tū: ut rursū affluentis erigit sapīē
iustū · Ope inquit diligamus et
uītate? qd uidelz moueam? ad bū o
pandū | magis quodā uulnere uītat
impulsu: q̄ sapiē illius caītatis affū
Ordinauit in me caītatem · Qua
putas hanū? Utrāḡ sed ordine oppo
Nā actualis in ferora pfert: affōal
supiora Etēi in bū affecta mente nō
dubiū ubi causa q̄n dilām hoīs dei
dilō ppōnat? et in herbus ipis pfer
tiores in firmioribus: celū tre etēnus
temporibus aīa carni Attū in bū or
dinata actione: sepe aut etiā ps ordo
oppositus in uenitur · Nā et ea pximi
curā et plus urgem? il et plurēs ocu
pam? et in firmioribus fibus dilḡē
noū sedulitate assistimus: et paa tre
magis q̄ celi gloriē · uē humanitatis
et ipa nātate intendimus? et qualū
inquem dīne curarū byr sentē de e
tnis pmittim? et lāguoribus nīs in
ponis | posposita aīe eia pene ōmue
inseruim? et ipis denḡ infirmitib
membris nīis habū damnāē honōrē
uḡ saām apli erudamus: p̄ q̄dā
facientes ubū dīn de quo lēs · Erūt
nouissim pmi: et pmi nouissim. C

Oranē dem̄ hoīem deo loqui quis dubitet? Quocies tñ mde cāritate ubente abducim̄ et auellim̄ ꝑ eos q̄ nr̄a indigent opa uel loquela? q̄ cies pie credit negociorū tumultibꝫ ꝓā quies quocies bona consideā ꝓī? rder ut opi manuū insudent? quo cies pro āīm strandis tremis ussisse ꝑis sup sedemus celebrandis missarū solempnis? Ordo ꝓposterus? sed ne cessitas nō hēt legē. Agit g̃ suus actus alis cāritas ordinē uīr̄ ꝓfessionis ussionē sapiens a nouissimis? pia te et usta que nō sit acceptꝫ psonarū? ner ꝓna considēt rerū. sed hoīm nēcitas At nō ita affectualis Nam a ꝑmis ipā ducat ad oūgnē Est em̄ sapiā p̄ q̄ unq̄ quecꝫ t̄s sapūit: pro ut sūt: ut ubi ḡtā q̄ plus tia hēt plus quoz ipā assequat? mmora minus: mīma mīme. Et illū q̄dē ordinē cāritatis uel tis fruat: hūc aūt ūitatis cāritas uendicat sibi Nā et bea m hoc̄ cāne: ut q̄ indigent ā plꝰ accipiant pus? et rursū in eo cara appaēat ūitas: si ordinē teneamus affectū q̄ illa rōne. Cuꝰ si dilegas dñm deū tuū toto corde tuo. tota anima. tō uirtute tua: et amorē illū quo cōtenta ē cāritas actualis/affectū seruencioꝝ tuī siliens ipo cotinuꝰ diuino amore ad q̄ tis ē ḡtus acceptꝰ. m plenitudiē spūs totus ignescas. sapit ꝑfecto deus. et si nō digne dīno ꝓuteē. qd unq̄ ꝓsit: est omnī cōtue: ete pro ut tuū sapere. Denq̄ sapiēs cad ipē et tu tibi pro ut es. cū te sensēris nil hēe prorsus uīs trames ī m̄ḡtū dei es: q̄ppe qui totū uīs amaḡ illū effudeis. sapies mḡ ꝑ pro ut es. cū ipō q̄ primento amoris tui et affectus qīa ad terīm habes michil dignū te eē uideis qd ul a terīo amet? ī ꝑ ipm q̄ sine ipō michil es? Jā uō ꝓximuꝰ q̄ te oportet dilegē tāq̄ te ipm. ut ꝑ et ipe sapiat ꝓ ut ē. haurat aliud ꝓfectō sapiet q̄ tu tibi q̄dē ē qd tu. Est em̄ homo. Qui unq̄ te nō dilegit ī qua dilegis deū? consequent omis qui similr dilegūt cū dilegis tāq̄ terīm. Porro minimū hoīem q̄m michil ē peccō qd nō dilegit dīm. nō potes quidē dilegē tamq̄ terīm. q̄ dīm dilegis? dilegres tū ut dilegat. Non ē aūt id ipm dilegē ut dilegat? et dilegē qua dilegit. ꝑnde ut tibi et ipe sapiat prout est. sapiet ꝑ nō quidē qd ē qui utiq̄ michil ē: sed qd futurus forsitan ē qd est ꝑpe michil quippe qd adpendet sub dubio Etenī de quo constat qd ad amorē dei nō sit deceps ē futurus sapiat tibi nūc ē nō ꝑpe iā michil sed michil ex toto? utpote qui meritū michil ē. Illo igit ē excepto qui nō nisi iā nō dilegēdꝰ in sup et odio habendus ē ſm illud nōne qui oderūt te dñe oderā et sup inimicos tuos tabescebā? De cetero nullu uel īmmanissimo hominū negāde quātulācūq̄ affectū caritas abiecta ꝑmittit. Quis sapiens et intelliget hec? Da īn hoīem qui aīm̄ quidē ex se toto dilegat deū se uō et proximū mḡtū dilegit ipm. minimeū aūt tāq̄ aliqn forsitan dilecturū? porro parentes cāritas siue germanus ꝑ uīam spūales uō e ruditores suos ꝑfusius ꝑ gratiā? atq̄

m lyū modū ad eterā ꝙꝑ dei ordinato intendat amere · despiciens ĩrram · suspiciens celū utens hoc mūdo tāq̄ nō utens ¶ et mē utenda et fruenda mihi mō quodā mentis sapore discernēs ut ĩnsitoriā ĩnsitorie · et ad id dirigat qđ opus et prout opus ē curet · et et na desideriō amplectatur eternō · talem ī ꝯ da mi hoīem et ego audacter illi sapienē promittā ¶ cui mihi ꝙ quecq̄ ē ĩuera sapiūt prout sūt · et Tuitate atq̄ securitate competit gloriari et dicē qr ordinauit in me caritatē · Ez vbi ille ¶ a qñ ista · Qđ flens dico · quo usq̄ odiamus · et nō gustamus despicientes prīam et nō apprehendentes ¶ suspirātes et delonge salutantes · O veritas qrūlū prīa · qrūlū finis ¶ video te sed mihi re nō simor · carne ĩtentus · sed ni dignus animo prāsordens O sapiā q̄ attingis a fine usq̄ ad finē fortiē in mihi tuendis et cōtuendis ĩ ¶ et disponēs oīa suauit in beandis et ordinandis affectibus · dige actus meos prout mihi ꝑ tpalis vitā possit ¶ et dispone affectus meos ꝓut tua vitas eterna ꝙrit · ut possit unusquisq̄ mihi mi securus mihi gloriari et dicē qr ordinauit in me caritatē Tu es enī de vitus et dei sapia ihūs sponsus eccē dñs mi · de bndē ī scla · A

Volate me floribus ¶ stipate me malis · qr amore lāgueo · Circuit amor · qr mentis amor plua solito prolixius · Vides siquidē quanta hac vice nō videndi tm · sed et colloquendi copia fuit Ipā quoq̄ visio apparet vultu inducta sermoni ¶ et sermo iocūdior · et sermocinatio lōgior atq̄ protractior Nec sibi oblata colloquio · sed et gloriata ē premio · Ad hec eius q̄ desideraverat ĩfrigerata ē vmbra arbata fructu · potata calice · Nec enī sitibūda putanda ē cui sedet cella vinaria · in q̄ se inductā modo nouissime gloriatur · Immo nō sitibūda · qñ qui bibit me inquit adhuc sitiet · Post ista omnia sponsi more suo secedente · illa langue amore se perhibet · id ē p̄ amore · Quo etiā grauē erepta fuerat prīa · eo postmodū absentiā molestiorē sensit · Subito nempe ĩ quā amas augmentatio desiderii ē · et qđ ardentius desideras cares egrius Vogat proinde ista interī odoramentis florū ac fructū cōfoueri · quousq̄ demum ĩ tuatur q̄ molestissime sustinet demorantem Atq̄ is ordo sermonū · Nūc iā spūalem fructū q̄ in tpis ē · spū duce veritatis temptem⁹ eruē · Et si nōis eccā secū hī ĩ spiritu loquēs ¶ nos in floribus fīalibus q̄ designant sum ¶ sed et quoq̄ cōsi de sclō in toto sclō · In floribus quidē nouella et tenera ad sapienciā cōsilio demonstrat ¶ in fructibus uō pficiencia fortitudo · et maturitas pfectionis · Hinc stipatio me pegnas et structuras cui nisi

cristus ē et mori lucrū · ꝓfecto eq̄m
mꝰ fert molestiā sue dilacōis · q̄m
ug̃ scripturā datur ei de fructu manu
ū suarū tūg̃ erꝑmentis spiritus · et
laudāt eā in portis opa eius · Si
aūt ſm moralem sensū in vna aīa mus
t ug̃ hꝫ assignai et flores iudez et fruc
tus · fidem florē fructū actū intelligo
Ner incongrue ut opinor id ē indebi
si a dūs quo instar floris · necessario p
cedentis fructū · bonū quoꝫ opus fide
oporteat ꝓuenire · Alioq̄n et sn fide i
possibile ē placē deo · paulo attestāte ·
magis aūt eque ipo docente · ōne q̄d
nō ē ex fide eaā et pcm ē · Itaq̄ nec
sn flore fructus · nec sn fide opus bonū
Sed et fides sine opibus mortua ē ·
sicut in utili quoꝫ flos apparet ubi nō
sequit̄ fructus · Fulcite me floribus ·
stipate malis · quia amore langueo ·
Ergo q̄ bonis opibus in fide nō ficta
radicatus · ꝛcipit consolacōne mentis as
sueta q̄rere · quoadeus sibi lumē ut as
solet ꝛtemplacōis subtrahit · Quus em
nō dico continue · sē ul' diu dū in hoc
corpe manet lucē ꝛtemplacōis fruat ·
At quoadeus ut dixi curarum ꝛtempla
tiua uacans in actiuā se ꝛcipit · inde
mmirū tūg̃ e uicino formidat ꝛdi
tuā in idipm · q̄n sūt in uicē ōtubi na
les hec due et cohabitāt pit · Est q̄ppe
soror marie martha · Nequeū erga
contēplacōis lucē cadit · patitur ullate
nus se inde teneb̃e pcā seu ignauiā
oīs · sane in luce bone operacōis se ꝛti
nens · Et ut sacras eaā opa lucē ēē ·
lucrar lux vra magnit coram hoīmb̃ ·
q̄d nō ē dubiū de opibus fuisse dictū ·
q̄ hoīes poterant intueri · Fulcite me
floribus · stipate me malis · quia a
more langueo · Cū ꝓfecto ē q̄d amat
uigeat amor · languet cū abē · Quod
nō ē aliud q̄ tediū q̄dā impacātis
desiderii · Quo nāq̄ affectu mētis vehe
menter amātis absente q̄ amat · dū
tolus in erpcatōne q̄tumlibet festinā
cōnē ꝛputat tarditatē · Et iō ista postu
lat sibi accumulari bonorū opm fructuꝫ
cū fidei adiumentis · in q̄bus mozāsa
cente sponso intrim ꝛquescat · Loq̄r
uobis erpimentū meū q̄d erptus sū ·
Si q̄n sane compi ꝓfecisse aliquos
vrm erudire monitis · tūc nō me pi
guit fateor aurā ꝓtulisse sermonis
ꝓpo oād et quem · Cū em ubi grā post
sermonē iocundus aspirā muenit̄ mu
tatus in mitē stupbus in humilē pusilla
nimus in fortē · porro mitis humilis for
tis in sua quisq̄ grā erudiusse et sepe
meliorē suis agnoscat · sed et qui forte
repuerāt et languebant cm spirituale
studiū torpentes et dormitantes · ad
ignitū eloquiū dñi ꝛferbuisse et em
gilasse uident̃ · et a deserto fonte sa
pie foderāt sibi ꝓpe uolūtans cisternas
nō ualentes aq̄s continē · ꝙca ad omne
muictū gruati corde arido murmurabāt
nullū inde habentes deuocionis humorē ·
hui mō cū ubi et pluuia uolūtaria q̄ se
ꝛgrauat deus hēditati sue ꝛfloruisse pro
bant̃ · in opa obedie facti moribus volū
tarii et deuoti · nō ē dico uobis vñ sub
eat mentē quasi pro nichilo studia re
cte contēplacōis ꝛstruere · cū talibus

de nō

fuco cādatus floribus atq; fructibus
pietatis · paacem auellor ab mea de
rachelis āplexibus · ut mihi eruberent
fructus profectuū bonorū ¶ Numme
prius pigebit me mīmisse quetis p
cuia sermois ¶ cū inde mihi obis grīmae
semen meū · atq; ex eo augeri mihi mēta
frugū iustīe ure · Caūat enī q̄ nō q̄t
que sua sūt · id mihi iā dudū facile p̄sua
sit · mihi s. desideabiliū meoū vīus p̄ferre
re utilitatibus · Oraē legē sēbi medi
tat · et si qua sūt alia spūalis studiū
e · Hec arbitrus sū p̄ quos detrimenta ·
¶ Fulcite me floribus ¶ stipate me ma
lis · q̄ amore langueo · Hoc itaq; loqa
tē sponsa adolescentulis mi sponsi ab
senaa ¶ monens eos in fide p̄fice · et
opibus bonis donec uemat · semi
ens meo fore et bīplacitū sponsi et
filiarū salutē et suā p̄ius consolaaō
nē · Quo me huc locū · in libro de di
lone dei · plenius explicauisse · et sub a
lio intellū ¶ peccoū ne an deteior
lēr iudicet · sicut vtriq; inde pla
cuit · Non sine aprudente de diuisi
sensuū iudicabor · dūmodo iuuis
vtriq; nobis patrimet ¶ et cautus au
scriptuā suire oportz eo edificet plures ·
quo plēs ereis mop̄ sūi ueros eru
ciet intellās · Cur enī hoc displicaret
in sensibus septuarū ¶ qđ in usibus
ūrū assidue exim · Inquātos ubi
causa sola aqua in dū assumut corpm
usus · Ita unusquisliber diuin sīmo
nō erit abere si diuisos patiat intellās ·
diuisis aiarū nātatibus et usibus
accōmodandos · Sequt · ¶ leua ei
sub capite meo · et dext illius āplexabi
bit me · Et sup hoc quoz in p̄fato o
puscalo memi ubeius disputatū · g
signemus sermoīs ordiē liquet
demo ad ee sponsū · edo ut sua p̄sna
languentē eligat · Quo enī nō in p̄
aia sua conualescat ¶ q̄ absenaa ad ser
narat · Ergo nō sustinet dilē mo
lestiā · ad te · neq; enī moiā face p̄
tantis desideis euocatus Et qua
illā cōpeat · donec absens fiat fidelē
ad opa et solliatū ad luc · meo mmrū
q̄ flores sibi et fructus p̄cpat aduuā ·
eaā cū propensioī ac uice īmuaāe
gre rursus e Denq; uno uigoū suoz
sustentat caput iacentis · alīm ad ā
plexandū p̄ius ut sinu foueat · se
liq; aīa q̄ in xp̄o requiuit pectore · et it
uerbi ecclesiat uelia leua eius sub ca
pite meo · et dext illius āplexabīme ·
Non aut āplexat sed amplexabi mi ·
ut noueis pōs gre adeo nō in gtā
ut sedāin fratrū actone p̄uenit · Dis
ce in iferendo gram nō ee tardus ·
segnis · dise ad singula dona gras
agē Diligenī maiut cōsidea q̄ tibi
apponit ¶ ut nulla videat dei
dona debita gratiarū actone frustrē ·
nō frigida · nō mediocria nō pusilla ·
Denq; iubem colligē fragmenta
ne peant · i. ne minima būficia obli
uisci Nunq; nō perit qđ donat in
gto · ¶ Ingratitudo inmica e aie · et
tranīō meritoū · ututū dise sic · be
nefactor pdiao Ingti uento t urens ·
sic nos sibi fōte pietatis · roē mīe ·

fluenta gr̃e · ꝓpt̃ ꝙ dem̃ sp̃osa mor
ut gr̃am de leua sensit · gr̃as egit ·
nō expectans plenitudinē q̃ in dex tr̃a
ē · Neq; em̃ ubi memorata ē leua ia
ēe sub capite suo · eā secura ē adex tr̃a
se simlit̃ amplexatā · ꝑ̄ amplexabit̄ me
inquit · Cetm̃ quid putamus ūbo
sponsꝰ leuā ēe siue dex tram · Nū id qđ
dicat̄ hoīes ūbū istiusmodi corpeas p̄
tes hēt in se diuisas ? et limamenta
distincta ? ac distinguenda inᵗ sinis
tram et dex tram · Quāto magis is
qui dei et dūs ē sermo ueritatē prohi
bē nō admittit ? sed ē qui ē in sua in
mutabilitate tā simplex ut nō hēat p̄tes
tā unus ut nō hēat mutuos · Est em̃
dei sapia de qua scptū ē : et sapiēs eꝰ
nō ē mus Ac siqđ mutabile ē id tō
p̄hensibile ē · ac ꝙ hoc eā ineffabile ēe
nec̃ ē : ubi q̃ mutemus ūba q̃bus illā
maiestatē ul digne assignes ul ꝙ
ꝑ loquaris ? uel cōpetent̄ diffinias ·
Tamē ut utrūq; loquam̃ qđ utrūq;
de ea spū sō inuelante sentimus : do
cemur auctoritte p̄bm et cōsuetudiē scp
tuarū cōgruētes de rebus notis licē
similitudies usurpāt ? sed et ūba nō
noua mutuāt · sed eā nota mutuari :
q̃bus digne et competent̄ eedē sīlitudies
bestiam̃ · Quoquin ridicule ignota p̄ ig
nota dicē conabis Ergo qua p̄ dex
trum et sinistrū adūsa solenitatq; ps
ꝑa designat ? uidet̄ in hoc loco intelligi
posse leuā quidē ūbi cōminationē sup
plicat̄ dex tram uo regim̃ ꝓmissionē · Est
aut̄ cū mens nra formidē pene seruī
lit̄ ꝑtm̃ ? et tūc neq; sub capite ſ

sed sup caput leua ēe dicenda ē :
nec̃ ꝑt sic affecta aīa oīo dicē leua eius
sub capite meo · Atuo si ꝑficiens ex
hoc spū seruitutis onus ei m̃ dā spe
tanei obsequii dignioꝛē affectū q̃m
videlz primus potius prouocet̄ q̃ ar
tet̄ supplicare ? magis aut si amore
boni ipius agat̄ ? tut indubitāter
dicē poteit · q leua eius sub capite
meo ? q̃pe qui illū suauē mentū q̃ m
sinistra ē meliori atq; excellentiori ha
bitudiē animi suꝑ aut · et dignius
desiderijs eā ipi appropiāque et dex tē
mq̃ suē omes ꝓmissiones : dicēte
ꝑphā ad dm̃ Delectationes in dex tra
tua usq; in finē vsq; et eterna spe cui cōcepta
fiducia loqtur : et dex tra illius am
plexabit̄ me : Tu iā mecū uideris
an ita affecte et assecute hui tūte
suauitatis locū illud quoq; cōueiat
de ꝑs usurpāe ? ut dicat eā ipa
in pace in idipm̃ dormiā et requescā :
p̄sertim cū supetat cui q̃ sequat ·
Quin tu dicē singulait̄ in spe cōstitu
isti me Quod equidē libēter Donec
q̃ ꝑmittat̄ a spū seruitutis paruq; hēt
de spe · detimore plurimū ? nō ē ei par
nec̃ requies · fluctuante mentē cōscia
mi spem et timorē : magnme q̃ q̃a sup
excellente timore habūda mens cru
ciet̄ · Nā timor pena hēt Et tō nō ē
illi dicē · in pace in idipm̃ dormiā et
requescā : qñ nidū se singulait̄ in spe
cōstitutū dicē pt · Cetm̃ si paulatim
ꝑ mentū gr̃e cepit desiē timor et
ꝑficē spes cū demū ad hoc uentū
fuit ut ꝑfecta caritas et toto foras mitt

tiõze: nõne huiusmodi aiã in spe singulãr cõstituta uidebã? ac ꝓinde etiã in pace in idipm dormire iã et i q̃escẽe. Qi dormiatis inr mr me dios deos pẽne colũbe deargentate. Qd ꝑea dictũ puto? qm̃ ẽ locus ĩr timoꝛẽ et securitatẽ. tũ int leuã et dr̃am media udelicꝫ spes: tq̃ mẽs et consiã mollit nimirũ suppo. cũ tuis sẽtu suauissime ĩquiescat. Et forte in consequẽtibꝫ hꝰ ipius cãtica hꝰ locus fuit designatus? ubi in spe cõe ferculi salomõis int ciuitas hĩes: media caritate construit. ꝓ filias ihelm Nã qui se singulariꝫ in spe cõstitutũ sẽtit. nõ iã in timoꝛe seruit. Sed i q̃escit in caritate Demꝫ i quiescit et dormit sponsa pro q̃ dr? Adiuro uos filie ihelm ꝓcipias tuos qz cãporũ: ne suscitetis neq; euigilãe faciatis dilãm. quo adusq; ipa uelit. Magꝫ et stupenda dignacio qd quiescẽ facit aiam contemplantẽ in sinu suo? in sup et custodit ab infestantibus curis ptegit qz ab inquietudinibus actionũ et molestijs negociorũ: ut patit? oio suscitari ni ad ipius unꝫ uolũtatẽ. At istd nõ in agustinis fimendi iã simõis adorandũ ẽ. magis cauẽ hinc aliꝰ inducetur? q̃tenꝰ locus delabilibus debita i tractando diligẽa nõ fraudet? nõ qz ul tuẽ sufficientes sintꝰ cogitãe q̃d a nob tãꝫ et nob ꝑsertim in tã dignatãꝫ excellente et oio superniẽte materia? sed sufficiẽcia nra et deo ẽ spõsꝰ ecclie ihũ ꝓpõ dño nro: q̃ ẽ deus bñ dictus in secula A. Sermo ty.

Aduro uos filie ihelm ꝓcipias tuos qz cãporũ: ut nõ excitetis neq; euigilãe faciatis dilãm. quousq; ipa uelit. Plurib⁹ adolescentule. has eiñ filias ihelm dicit? quia erãt delicate et molles et quasi femineis ad huc affectibus et actibus inf̃me: spõse tñ inherent spe ꝓficiendi et ꝓfectendi ihelm. Plurbꝫ gr̃ ab infestãe sponse dormientis: ne ꝑ uoluntatẽ ꝓpr̃ ipꝰ ullatenꝰ eã excitãe ꝑsumãt ꝓpea eiñ dulcissimꝰ sponsus leuã sua capiti eius supposuit. ꝗ̃ ea q̃ ꝑmissa sũt: q̃tꝰ in sinu suo eã quiescẽ facit et dormiẽ. Et nũc subinde septuã prosequit. Ipse custos illius dignantissime et be uolentissime uigilat sup eã: ne adolescentularũ crebris minutijs qz nãtibꝫ inquietata euigilãe cogatur. Ista ẽ liãl' coherencia textus. Et eiñ contestacio illa fiũ p capreas cernos qz cãporũ ni' õmno sñ. uãm cõsequẽcie racionabil' hr̃e uidetur: adeo totã eã silꝫ uẽdicat ĩtelligencia spitalis. At quoꝫ mõ illa se hẽat: ĩrim bonũ ẽ nos hic ee. et ĩ tueri paulisper. nẽ dine bonitatẽ sua utatẽ dignacionẽ. Quid nãqz tu hõ inhuãme uãꝫ affectibus ex̃pertus es dulcius? qz nõ tibi ex̃pmit? de corde altissimi. Et ex̃pmit? ab illo q̃ saluat? alta dei? et nõ pt nescie q̃ in eo sũt. qua spũs ipius ẽ: nec aliud loqui plane qz apud ipm audit. qm̃ ultima spus ẽ. Demꝫ nec de ẽ in nro grẽ q̃ hoc

munè felic lenficaī merūt · et sicut ī
semetipo suauissimi archam hui⁹ha
bucrūt ery:mentū ¶ ī tamē septuē loco
q̄ p̄ manibus ē oīo dēdim⁹ ubi maī
feste mduat² celestis sponsus vehemē
tissime zelans · p̄hete cuiusdā dilē sue
sollatus suāe nūt brachia ppa dormiētī:
ne q̄ forte molestia ul' mēetudie a
sopno suauissimo deturbetur ¶ Non me
capio p̄lenaa q̄ illa maiestas tā fami
liari dulaq; cōsoraō nīē se mclmae
nsmitaī mīme dedignat² et suyna
dnas aīe erubātus mire cōmubia:
eq; sponsi ardentissimo amore capti
crūbē affrīm nō despiat ¶ Hic sic ī celo
ē nō ambigo ut lego mterra ¶ sēaet
q̄ pcto aīa q̄d contmet pagina: mssi
q̄d nō suffiat ista oīo q̄ p̄mē · q̄tū capre
illa tuē potuit · sed nec q̄tū tā pī · Ēd
putas illuc acripiet q̄ hi tanta familia
ritate dnat² ut dei brachys āplecti
se senaat dei sinu fouei dei aīa ? et
studiosq; custodiri ¶ ne dormiens forte ·
a q̄pīā dnet ultro eu gilet eq̄ritet²:
Age tā itaq; dicam⁹ si possum⁹ q̄ nā
stille sōpnus · quo dilcām suā sponsā
obdormire velut · nec paaat² oīo ī
tpīg arbitrio q̄ratam ¶ ne forte cū le
gent quis apud aplm hora ē iā nos
de sompno surgē · siue apud ypolytam
q̄rai ab ipo dm illuīari oculos suos
ne umq; obdormiat in morte nōim
equocaē lucetur: nec nouerāt oīo q̄d
digne de obdormitōne sponse que hi
loq mēorat² sentiē possit · Nā nec
illud quidē simile ē huic: q̄d de lazaō
in euangelio dns ait · lazar⁹ amicus
nr dormit: eamus et a sōpno q̄rite⁹
eū hoc enim dicebat de dormitaone corpis
ei⁹: cū di⁹ de dormitōne sōpni dictū pu
tarēt · Nō ē autē is sōpse sompn⁹ dor
mitao corpis ul' plaada que sensus carīs
suauit² sopit ad tempus ul' hourda q̄ fī
dnus uitā tollē consuevit ¶ multomagis
uo et ab illa alienus q̄rit q̄ obdormit²
morte: cū uidelz in pcō q̄d ē ad mortem
irrevocabilit² pseuerat · Magis aut isti
modi vitales vigil q̄ sōpr · sensū mtioīē
illuīat: et morte propulsata vitā ebuit
sempnā Veuēa enī dormitao ē: q̄ tñ
sensū nō sopiat sed abducat · Est et
mors q̄d nō dubius dixerim: qm aplūs
quosdam in carne ad² uuentes cōmē
dando sic loquit² ¶ Mortui estis: et uita
vrā abscondita ē cū xpō in deo p̄mde
et ego nō absurde sponse q̄rasim uo
cauerīm mortē: q̄ tñ nō uita sed uite
eripiat laqis ut possit dicē · Aīa nr̄a
sicut passer erepta ē de laqueo venā
cū Fuit medios nāq; laqueos mhac
vita mcedit² ¶ q̄ utiq; tacens nō time
t² · quotiens sēm aliqua et vehemēti
cogitacōne aīa a semetipa abrupit²:
si tñ eousq; mēte secedat et auolet.
hē et q̄dēm usū tñ scendat et cōsuetudiez
cogitandi Stetim fruſt iacat² ethe am
oculos pēnatorū · Quid enī form
detur luxuria ¶ ubi nec uita sentitur:
Et cedente quippe aīa et si nō uita
certe mite sensu: nēe ē etiā ut nec
uite temptacō senaat² Quis dubit
in pēnas sicut colubre ¶ et uolabo et
q̄uescam: Utinā hac morta ego
frequent² cadā · ut euadā laqos mor

tis: ut nō senaā mte luxuiantis mor
tifera blandimenta: ut obstupescam
ad sensū libidinis ad estū auaīe ad
iracūdie et impaāe stimulos: ad an
gores sollicitudinū et molestias aiarū.
Moriat aīa mea morte iustorū: ut
nulla illaqueet in iustiaa: nulla ob
lectet iniquitas. Bona mors: q̄ uitā
nō aufert sed trāsfert in melius Bona:
q̄ corpus nō cadit: nec aīa sibleuat. Verū
hoīm ē. Sz moriat aīa mea morte
eaā si dia pt angelorū: ut pcau mēo
ria credens: i tū se inferiorū corpeaū
nec nō nō cupiditatibus sed et silitudib⁹
eruat sitq; ei pia aī ill' cōulsacō. cū q̄b⁹
ē pugnans stimulando. Talis ut optimo
cresscus a tū a magne cōtēplacōe.
Verū etēm cupiditatibus uiuendo
nō teneri. huāne ūtis ē: corpm uo sili
tudinibus speculando nō inuolui. āgelice
puitatis ē: utrūq; tū dim numeris ē.
Utrūq; em credē utrūq; te ipm trāscēdē
ē: sed longe unū altim nō longe. Vide
qui dicē pt Ecce elongaui fugiēs:
et mansi in solitudine Nō fuit cōtēpt⁹
eriē: ñ et longe se facēt ut posset q̄s
cē Transilisti carnis oblectamenta ut
nimme iā obediās concupiscentijs eius
ner teneaīs illecebris: profecisti. Ne
pasti te sed nondū elongasti: ñ et ir
ruenaā undiq; fantasmata corpeaū
silitudinū trāsiolaē mentis puitate
pualeas. Hucusq; nolui promittere iquit.
Erras si aīt te inuenīe estimas loāi
quietis: secretū solitudīs. luīs sere
nū. habitaculū paas Sz da m q̄ illuc
ueniāt: et inuectam fateor q̄sentī
et qui meliō dicat Conuēte anima mea
in requiē tuā qua dñs bñfecit tibi Ubi
hic uē in solitudiē locus. et in luīe ha
bitacō: prorsus tabnaculū uū pfām
Tabnaculū diei ab estu in secūtatē et
ab conspectē a turbine et apluuia. Deq;
et sēus dauid. Abscondit me inquit in
tabnaculo suo in die malorū: pterit
me in abscondito tabnaculi sui Quia
F in solitudinē hāt secessisse sponsam
ubiq; p amenitate loa mīt amplexus
sponsi suauit obdormisse dē in spū ex
cessisse: q̄ phibite suīt adolescentule e
pgressē illā quo ad ipā uoluit. Ac ipsud
silit Non em simpliciat nec leui ut q̄
solet cōmotiō ne phibite suīt: sed oīo
noua et insueta cōtestatiōne p cripas
sc̄ arnor q̄ caporū. Quo q̄dem gne
ferarū uident in sanis cōgruenter erisse
sēe aīe e rute corpibus simil' et q aī deo
suīt angeli: inmiscū pacumē usus et
saltus celeritatem. Utrūq; hō siquidē
utriusq; spūbus cōuenīe cognoscimus:
nā et facile petūt suma et infima pe
netrant. Quoz eaā in campis desig
nata cōsideratiō: eudent liberos atq; ex
peditos signat in cōtemplacone distis
Quid sibi uult q̄ adiunctō fera p ipos:
Profecto ne inquiete adolescentule audeāt
leui ex causa euocare dilectam tam cu
rendo allegio: cui absq; dubio toacē
ad miseretur q̄ens contemplando ex
cedit. Pulchre utriusq; horū auctoritate
tentur: a quorū societate costat a
uellu illā p ipsarū importunitatē. Ut
tendant adolescentule quos offendāt

ꝑ cū mīem mꝫetant. et mīme ita
mīa de aūtate confidant. ut nō in
illū celestem conuentū sine magna
mīe irruè uereant. Id quippe se agē
cognitent. quoaens mētēplacōne ḡes
cens plusqʒ moleste sūt. Pomt sa
ne mollitate tpis et uacaè sibi et aie
illarū mtendè ꝑut oportè iudicauit.
cū ꝓtat ereiari ab illis quousq; tpa
uelit Nouit sponsus quāta flagret
dāne eāa erga ꝓximos sponsa et stat
ꝑa aūtate solleiatari mīem deꝑfectis
filiarū. si se ullo pacto illis subtrahere
seu denegare quātū et quotiens
opꝰ fuit. ꝓpea qꝫ secure discretōi eꝰ
credidam consuit hāc dispensacōnem.
Non em est talis qualem mltos uideꝰ
ꝓphetia mustione notatos. q qđ crassū
est et forte assumentes qđ debile est
ꝓcaut Quod medicus ualentes rēpit.
et nō pcaus egtmutes. Si contingat.
fāt forsitan ut amicus sed nō ut me
dicus. Quos arcebis mgr bone. si
oēs indoctos repuleris. Quibꝰ qso
hebis diligenaā disciplīne. si in dis
ciplinatos uel effugueris oēs ul fugeris.
Inq̄bus obsēt tuā ꝓbabis pacām si
solos admiscis māsuetos mꝫetos ex
clusis. Sub tui de hac sedentibus
q̄ libt pūs capitulū attentius obserua
rē. Cogitarent ete quāta ꝓpositē
reuerenaā debeatur quos temere
mꝫetando celi quoq; ciuibus se ꝑ
dūt infestos. et nobi forte plus
adlū soluto ꝓcere demū impent.
si tam ireuerenter leuit qꝫ se iam
ingerent cū uacamꝰ Para satis
in ad ferendū a supuenientibus
ut bñ uolūt concedit hora. eāa
cū ipi me in oi pacā sustinebūt.
Verū ego scrupulosius moueo istꝰ
modi querelā. ne quis forte pusil
lanimes supūures ꝓpe pacē dissi
mulet a nēātibus suis dū me in
mꝫetare uetur. Supsedeo gr. ne
magis impacē exemplū videar
dare infirmis. Pusilli dm sūt in
eū edentes. nō pacor ut ex me scā
dalū pacātur. Nolo utiqʒ hac ptā
te. magis aūt ipi me utant ut
libet. tm ut salui fiant ꝓcent in
si nō pepercerint. et in eo pcius ē
ꝓficiam. si nō me mꝫetare tmnuerūt
ꝑ nēātatibus suis. Geram eis mo
rem quo ad potuero. et in ipis s
uā deo meo qꝫ diu fuo in aūtate
nō ficta. Nō q̄ram que mea sunt
nec qđ in ē utile. sed qđ multis id
in utile iudicabo. Hoc solū depcor ut
fiat acceptū eis fructuosūqʒ mīste
riū meū. si forte ul er hoc tuebam
in die mala manū in oculis pūs eoz
simul et sponsi ecie ihū xpi dm nr.
qui aī oo est sup oia deus bñdictus
in secula Amen

Sermo lm

Or dilā mei.
Videns sponsa
nouā adolescē
tulārū bēuolā
et uēuolū tiore ꝙ
s de nouo ceꝑisset
nō audē se ingerere sed eao ipius
ns sicut heri et nudius tercius moleste
fici q̄ferenti in cōtēplacōne ꝑsume

rent agnoſat hoc ſibi prouenisse cuꝫ
et opa ſponſi: et exultans in ſpū ſue
pro illarū p̄fectu que a mīma et
ſuperflua m̄ętudie compescūtur ſiue
pro ſua demęps futurā libertate
ſiue eaꝫ pro dignacōne et fauore
ſponſi. adeo pro hac tpa eius ꝗete re
laxatis. et tanto studio defensantis
ſuauiſſima oꝫa ſua ymo studia fer
uentiſſima: aut ſi facē uocem dilī
ſui. huiꝰ rei gr̄ā factū ad illas. Et em
o qui alīs p̄eſt in ſollicitudie. uir
umq; ul' raro ſecure uacat ſibi: dū
ſp timet ſui penuriā facē ſubditis:
et nō placē deo qđ eī utilitati p̄ferat
p̄ferat quietē et cōtemplacōis dulce
dinē. Non autē parū gaudii et ſecu
ritatis acquirit mīdū ſuaue ſeruanti:
cū ex metu quodā et reuerentia ex
gr̄a ſe remiſſa duximus cordibus
ſubditorū. Intelligit ſuā deo placē qe
tem: q̄ fit ut illi equo magis animo
ſuas nōnūtes ſuſtineant. q̄ p̄ris ſpūal'
ſta audeant oꝫa temē p̄turbare.
Nā uſta ẽpidacio p̄uulorū maīfeſte
ſignat audiſſe eos mīstros. q̄i mīnātē
atq; mīcpatoriam illius p̄aldubio uo
cem ā mīpl̄a loquī. Ego qui loquor
iuſtiam. Vox eius mīſpiacio eius:
ac uſti tēbrie mayſio. Compti
hac uoce ſponſa: gaudens et exultās
uox mea dilī mei. Amicē: et gau
dio gaudet p̄ uocē ſponſi et addit.
Ecce uenit ſaliens in mōtibus: trā
ſiliens colles. Compta et auditu uo
cis dilī p̄ncā: mīcūctanter intendit
bñ curioſe oculos ad uidendū quē
audieat. Auditus duci ad uiſū: q̄
fides ex auditu qua corda mūdāt
ut poſſit uideri deus. Sic em hēs
fide mūdans corda videt utiq; vī
entē quē loquentē audieat: obſer
uāte eaꝫ hic ordīe illū ſpū ſcō. qui
apud ap̄lam deſcriptus ē ita. Audi filia
et uide. Et ut ēaius auditus nō cāu
neq; fortuitu. ſed de studio magis et
industria ob illā ſ. rōnē q̄ p̄mīſimus
auditū hō loco p̄mīſſū uiſui: uide ſi nō
hic ordo uberū a ſcō quoꝫ ob ſeruatꝫ
mīuenit ubi ſic loquit deo. Auditu
auris audiui te: et nūc oculus meꝰ
videt te. Sed et ubi ſpūs ſcūs ſuꝰ a
p̄lōs. in die pentecoſtes deſcendiſſe me
morat: q; nōne auditus viſui p̄uciſſe
deſcēdī. Aut em ſcūs ē i pente decla
ſomus: tāq; aduenientis ſp̄s uehe
mentis. Et inſta. Et apparuerūt illī
diſpartite lingue tanq; ignis. Et hī ſp̄s
ſcī aduentū p̄mo auditus: de hinc viſo
p̄cepiſſe i ſcriptura refertur. Sed de hoc ſatis: q̄m
tu quoq; ſi cautē opam dē huiꝰmodi
mīquiſicōm poteris et ipē foraſſis ma
lis ſeptuē locis. tīnulla ſimilia ſ̄pere
Nunc ā illud cōſideremus qđ diligentiore
eget mīquiſicōis: et difficiliores hēat ac
ceſſus. Ad qđ mīmirū ōmīno egere me
fateor adiutorio ſpūs ſcī: ut ponē ſtudā
poſſim q̄ illi ſint mōtes ſeu colles ſuꝰ q̄s
ſaliens et tranſiliens eos eaꝫ ſponſi le
tis ſp̄tuū obtutibus: credo aī p̄petrer
ad tpis ſcīp̄ā nē cuiꝰ cōcupiscā decerē.
Nā id quidē p̄ceptū et nō dubie ſenſe
rim: q̄m ſilē qđ dīpla ocrīt mī cuidē
mīſpū p̄udente et cōſimente ſaluatōis

aduentū ⁊ in sole posuit tabernaculū suū:
et ipe tanq̄ sponsus procedens de thala
mo suo· exultauit ut gigas ad currendā
uiā ⁊ a summo celo egressio eius· et occur
sus eius usq; ad summū eius· Cursus et ite
ris notissimi· et a quo et ad quid mitto
ō sumatus et notissimū· Quid igit· ymi
gemus nos in psalmis ista le
gentes siue in spū cantico uirū gigātē
pcere statura absentis cuiuspiā mulier
ale amore captū ⁊ et dū pcedat ad aper
tos amplexus tui fluentē montes colles
et hos quos uidemus mole corpea sup
plana tre tanta altudine eminentes·
ut et sup nubes aliq eorū uerticem extu
lisse credant· Dñe ne decet istiusmodi cor
poreas fantasias ymaginari· p̄sertim
tractantes hoc canticū spūale· sed ne
quid omino nos qui memnimus legisse
in euāgelio· quia spūs ē deum et eos
qui adorant eū oportet in spū adorare·
Quis ergo hic montes et
colles ⁊ ut postmodū consequenter ag
noscamus sponsus q̄ deus ac p̄ filius et
spūs ē· quales et quos dabat saltus
in illos siue p illos· Si illos putamus
in quibus euangelium refert olim fluxe
ructus nonagenta nouē oues cū pius
pastor earū uenit una intris quere
que perierat ⁊ nichilominus adhuc in
obscuro rei ē· et in tenebris hereret· dū dif
ficile sit inuenire spūales ille et sup
celestes beatitudines nā ipe sunt sine
dubio que ibi memorate sunt oues· ge
ul' quales alios decent spūales similiter
montes ul' colles ad habitandū paradisū
ue in illis Verumtamen si nō in ueritate
aliqua ceciderit· ueritas ihs nō dixisset ⁊
sed negligentia longe ab ea ciuitate
supna ihrlm p̄tulisset· qt fundamenta
eius sunt in montibus sanctis· si nō uere
mihi erunt montes sā· Denique q celes
tis hierusalem uidere dignat nō mō spūa
les sed et uiuos et rōnabiles montes
colles q· audi ysaiā Montes et
colles cantabunt coram deo laudem·
Quinā igit isti ni idem ipi celi in
habitatores spūs· quos dñs ac uoce
oues dulcissimo appellatos ⁊ ut ipi sint
montes q oues· Nisi forte absur
dum et indecens aut in montibus montes·
aut oues in ouibus pasci· Et ut
iram quidē durum sonat ⁊ sedem
spūalem aut intelligēdā dulce
sapit· si subtilius adūtamus· quō
uirtuose ouium pastor dei ⁊ sapia ipse·
unum idemq; pabulum uiuentis alit in
tris· alit in celestibus gentibus suis
administret Nā nos q de mortalibus
hoīes interim in loco peregrinationis
mee in sudore uultus mei comedere
panē meum necē habemus ⁊ ferus in
in labore et erumpna mēdicantes
ide ē ul' adoctis uiris· uel a sacris
libris· ul' ete pcepta que scā sunt in u
sibilia di intellecta conspicientes·
angli aut in di plenitudine· et si nō
a semetipis· tñ in semetipis tanta
facilitate· quāta et felicitate acci
puit uīs bte uiuit· Sunt em omnes
deabiles dei ⁊ qd sane electos hoīm
spūs assecutores eterna uitate pro
mittitur· et nec expuri ebrietur fe

lcitate secūa · Pascūt² pmde in mō
tibus montes uel oues moubꝫ: aī
same ille supne substanie spūales ī
t semetipās de ūbo uite · bū suā btām
ppetuent uitū affluent² muemūt · Jdē
ipi et montes et oues⁹: mōtes p plā
tudinē uel celsitudinē: oues p man
suetudinē Plem atque deo · celsi meri
tis · cumulati ūtutibus⁹: michilomin⁹
tū ertās ūtices tota et hūili obiā sub
mittūt et mdināt illiꝰ longe supemi
nentis impio maiestatis: tāq oues
māsuetissime ad mutū sui pastoris p
oiā ābulantes · et sequentes eū q̄cūq
icēt · Et in hys sedm yphām dauid ue
montibus scis · tāq p mo oim cātā
sapiā · fudamenta cuitatis dī ab im
ao firmitē stabilita consistūt⁹: q̄ utiq
vna ī mcelo et intra: licet atque pe
grinās et atque ignās · Et erhys
michilominus uir ysaiam tāq q̄busd
am utalibus cimbalis bñsonātibꝰ
ugis ifonat gaarū actio · et uoꝛ lau
dis⁹: suauis et mcessabilis uocis īplen
tibus qd² et eccē yphā paulo aīs me
moraui⁹: q montes et colles cūtabūt
cora deo laudē Et utē qd ille alius lo
quēs ad dīm deū: bū inquit qui ha
bitant in domo tua dnē. in scla sclorꝫ
laudabūt te · Hys ergo ut ad id cram⁹.
vnde aliquātū sed ut puto nētie di
gressū ē illi sui montes atq colles
mqbus cōia uidit celestem sponsū
mira alacritate saluentē eū ad suos
ppcare et aplexus: nec modo saluentē
sed et tūsiluentē eos · Dic tibi hos sal
tus et hās yphārū aplexꝰ q demōstrē ·

Nonq; mūc oiā que de hac re apud
illos ab oriosis muemri queūt testi
moma ipluere malpiā⁹: Hoc em lōgū
ē · et opus nō ē: sed ea tm pono q̄bꝰ
uis et apte astruē iudeant² id qd d²
de sponsi saltibus · Dic de illo dauid
q̄ posuit in sole tabnaculū suū⁹: et ipe
tāq; sponsus procedens de thalamo suo
et ultraut ut gigas ad crendā uiā:
a summo celo egressio eius · Et quātū
saltū dedit: a summo celo adtas · Da
ne em nō muemo alibi ubi in sole
posuit tabnaculū suū⁹: in luce et ī
maifesto suā dignatus sit eribe pīnā ·
ipe lucis inaccessibilis habitator: ītu
tiq; in tris · Denq; intris ingressus ē et ab
hoibus cōiusatus ē. Intris nq; palā qd
ē in sole posuit tabnaculū suū⁹: corp⁹ videl
qd de ugis corpe adhīs sibi adaptare dig
natus ē · ut in eo nisi inuisibilis uidet:
et uidet oīs caro salutē dei cū in carne
uenisset Salut⁹ g̃ in mōtib⁹ p illis
supnis spūtibus: cū ad eos usq descendit
sacmentū a scīis absconditū et magnū
pietatis mstriū eis dignant² apiens.
Sz tūsiluens hos sup̄nores atq emne
orēs mōtes · cherubin f· et seraphim ni nō dnationes pncipatus
et ptātes · ututesq; ecā ad infēriores
usq ad angloꝝ ordines descendit
tq ad colles dignatus ē. Sz nūq
uel in illis ifmāsit⁹: Transiliit et col
les · Non em inquit āgelos aplexꝰ:
sed semē alibi qd utiq; anglis ifra
ē: ut sīmo impletur quē dixit mōs
ratus yphā loquēs ita ad pīem de si
lo · Immuisti eū paulomin⁹ ab an

gelus Quāq̄ ihs sane ad cōmē dacōz
nē huāne dictū possit intelligi q̄
homo ad ymaginē et sīlitudinē dī
condimus ē. et p̄ditus rē ad instar
unius angli: modicū tñ distet ab ā
gēlō p̄ corpus de tra Ez audi aplm
paulū apte p̄nūciantē de eo q̄ cū eēt
in forma dei nō arbitrius ē rapinā eē
se equalē deo. q̄ semetipm exinā
nuit formā serui accipiens: in sīli
tudinē hoīm fās. et habitu inuentus
ut homo Et rursū. Vbi uenit mā
plenitudo tpis: misit deus filiū suū
factū ex muliere factū sub lege. ut eos
qui sub lege erant redimeret. Qui
gē fās ex mulie factus et sub lege ē:
paludibus nō solū montes. q. maio
res supiores q̄ bitudines. sed etiā
minores angelos descendendo tñ
sūnt: q̄ quidem in cōparatione supior
meito collū noīe designat. Cetīm
qui minor ē in regno celorū. maior
ē quouis carnē portante sup terrā:
etiā si sit ille magnus iohēs baptista.
Nā et si sane deū hoīem fatearmur
etiā in hoīe suy oēs p̄ncipatū et p̄tā
tē longe incōparabilē p̄minē. etiā
tñ quia et si p̄nt maiestate: sed in
firmitate succubuit. Ita q̄ montes
in montibus et tñ colles: cū
nō solū supiorib⁹ sed et inferiorib⁹
spūbus dignātissime se inferiorē ex
hibuit. Nec mō illis supnis spūbus
sed et ipōs qui domos luteas in
habitant: subiectū se exhibuit tñ
filiens et tūcens humilitate etiā ho
minū humilitatē. Erat dem q̄ sub

ditus matre et ioseph cū eēt puer
duodenus in nazareth: et apud
iordanem iā uirem iohīs se ma
nibus mersandū mandauit Ez mandata
ē dies: ut ad omnō de hīs mōtibus
descendē libet. Cetīm si hac uice vo
lucim⁹ cūcta horū pro ut delectat q̄
plorāe amena abdita p̄scrutari: ue
rendū ne aut sermo grā humilitate careat
aut larga exterius q̄ materies de
bita diligenciā festinacōne fraudet.
Pausemus proinde hodie iā si pla
cet in mōtibus istis: q̄m bonū ē nos
hic eē: ubi a pastore xp̄o una cū scīs
āgelis in loco pascue collocati et io
cūdius pascim⁹ et uberius. Et nos
siquidē oues pascue eius. Tūnem⁹
gressy mūda animalia bom pastoris q̄
de hodierno sermone tota auiditate
deglutiam⁹: simōe altēo i sidua ca
pitulo euāgēlie attencius p̄ceptū: lar
giente sponso ecclē ihū xp̄o dño nos
tro: q̄ ē sup oīa deus bñdict⁹ in sēcula A.

Alius Sermo

Vper eodem amplo
qd hesterno sermōe
tractatū ē. dicturg
sū aliū intellectū
quē hodierno ser
uauī: nos probate et eligite ponda
Nonē opus supiora repetere: q̄ extrin
sec nō arbitror in tū breui. Si quo
minus tñ septa sūt ut dicta sūt. et
extepta stilo. sicut et simones ceteri:
ut facile inuenietur qd forte q̄rēdū.
Quapp alia accipite. Exiit uenit

ie mḡt saluens in montibus: et tri-
liens colles. Spōsū loquit ⁊ q̄ ꝓfēd
tuc in montibus salut cū missus ap̄e
ad euangelizandū pauperibus. ag̃lez
fugi nō ē dignatus officio: fms
magn̄ cōalis angelus qui dns erat
ꝑse descendit ad tres qui alios dele
gare solebat ⁊ ꝑse notū fecit dns sa
lutare suū: ꝑse in conspectu gentiū true
lauit ustrāā suā. Cū utiq; eis uic
paulū finām ānistratoꝝ spūs sut
missi i ministeriū ꝓ eos. qui hēditatē
capiūt saluis ⁊ q̄ eāt sup illos. dissi
mulans miuriā. et acumulans grāz
Gz audi ipm. Non bem mḡut mi
nistrari sed ministrare: et aiam meā
dare ꝓ multis. Qd quidē fecisse ne
mo ceteroꝝ inuenitus ē: ut omīe qd
q̄tquot ministrasse uisi sut ipse deuot
trisceit fidelibus q̄ obsequijs Non
ministeꝝ q̄ carne sua in abu. saḡuine
i potū aiam mistiuit in ꝓciū Non
plane: q̄ spū alac̃ caritate fluens pie
deuotus. nō solū salut in montibus
et trisilit colles. i. superat et uincat ala
critate ministrandi ⁊ ut pote qui unxit
deus suus oleo leticie ꝓ consortibus
suis: ms utiq; exultauit ut gigas ad
curredā uiā. Denq; tri silut gab
ele et ꝓcucit ad ingmē: eode archan
gelo attestante qui ait. Aue grā plēa:
dns tecū. Quid. Qz modo rluisti
in celo ⁊ nuc in utero rpis. Quonā
nō uolauit ⁊ sup pēnas ventoꝝ: nic
tus es o archangele: trisilut te q̄ p
misit te Aut ite salutabat in montibus
cū mangelis olim ꝓbus apparebat:
q̄d utiq; ꝓperati lic magis conuenire
uidetur. Non em aut saluens in mōtes
sed in montibus ⁊ ut tpē in eis salue
ndeatur. q̄ fuit et dat ut saluam: q̄
admodū loquit ⁊ Hyeus. opat in
ustis. cū illis iuba. ishs opabatur. Ad
de q̄ aliquā eoꝝ ꝑsonā eius gerebat.
Ita ut loquet quasi illoꝝ nō tāq̄ a
gelus. sed tāq̄ dns. verbi grā. Ille
angelus qui cū moyse loqbatur. dice
bat. nō ego dns ⁊ ego dns: atq; ide
frequentius itrabat Saliebat ergo
in montibus. i. in angelis. inḡbus et
loquebatur. et suā hoīnibus exhibe
bat ꝓsentiā. Ad homies em saliebat.
⁊ in angelis nō nisi: nō in sua nā ⁊
in carnā subiecta. Cum em salit de loco
ad locū badit: qd nō cadit in deū. Ergo
in montibus. i. in angelis saliebat q̄ inse
nō potrat. ⁊ siliebat usq; ad colles.
i. ꝓphetas et ꝓphas ceteros q̄ spūales
uiros de tra. Gz trisiliebat et colles
cū nō solū magnis et spūalibus uiris.
sed et aliquibus depsis: eā et nō
nullis mulieribus eis in angelis loqu
et apparē dignatus sit. Vel colles di
aereas ꝓcellas ⁊ que int montes q̄si
minime cā inumerant. pro eo q̄ a ūtutū
celsitudine defluxerūt ꝓ superbiam.
in tri usq; ad humilia cōualluū suae ad
ualles humiliū ꝓ piam detrusert.
De hac arbitror illud dcm in psalmo.
Montes sicut cera fluxerūt a facie dni.
Nos itaq; timentes ac steriles colles
trisilimus medios positos int montes ꝓcel
et ualles penitentiā progaudio tri
silit q̄ in montibus salut. Hinc ꝓphas

scribe mt illos tri
bus ex aliis

et ꝓuolauit

et despectus descendit ad valles: ut
valles habūdent frumento. Porro ille
etna et ygone arduitate ac sterilitate
dāpnant: sicut hēc ꝑphe sup illos ꝑ
onē ymo ꝑpationē. Nec vos inquit
si pluuia descendant sup uos. Atq; ut
noueris q; ad angelos q̄ ꝑuariatu sūt
sub figurā montū gelboe ista loquatur:
vbi inquit ceciderūt uulnerati multi.
Quā multi inhys maledictis inditis
de creatu issi' ceciderūt ap̄ napio: et
eodie cadūt. Dequibus et hēs i eo dē
ꝓphā: ait dñs deo. Sicut uulnerati dor
mientes in sepulcris. quorū nō es me
mor ap̄plius: et ipi de manu tua repul
si sūt. Nō ē ergo inmī si steriles et in
fructuosi ꝑmanēt isti. nō montes celi
sed aeris colles. sup quos nec ros nec plu
uia descendit: quippe auctore grē et
bñdictōnū largitore tñ siluente illos et
descendente ad uallēs ut celesti imbre
ꝑfundat hūiles q̄ sūt sup tra et fructū
afferūt in pacīa: fructū tricesimū et sexa
gesimū et centesimū. Denique usitat
tra et inebriat eā: multiplicauit locu
pletāt eā. Terrā usitauit nō aerē:
qua inia dñi plena ē tra. Denique o
yatus ē saluatorem in medio tue. Nūq;
et in medio aeris. Vor ad ūsū origi
nē q̄ in aere dñm gle demus pro de
monibus in pudeli. a uera figuit men
dacio: eā humus conscius mysterii pau
lus affirmet. q̄ resurgens ex mortuis
iā nō moritur: et mors ultra nō dominabi
tur. Verū nō solū visitauit tra qui
aerē tñsiluit. sed eā celi: dicente scp
tua Dñe in celo inia tua et ueritas
tua usq; ad nubes. Usq; ad nubes ei
celū ē. qd inhabitant sā angeli: q̄ qs
nō tñsiliit sponsus sed salutem eis: ita
ut ī ꝑmat ipis duo quedā vestigia pe
dū suorū. inīam et ūitatē. Dequibus
dñi uestigiis memī me in signoribus
sanctis plenius disputasse. In nubib⁹
uo et in fra hūitatē demonū ē. in ae
re isto infimo et caliginoso: in quib⁹
nō salut sponsus. sed tñ silut illos et
ꝑcūt: ne ullū in se ire inueniat dei tñ seuēte
vestigiū. Nam quō in diabolo ūitas
ē de quo melliflue euangelio ūitatis sententia
erat. q̄ in ūitate nō stetit: sed mē
dax extitit ab initio. Et nec misericor
dem quis dicet eū: qui inclytissimus
ab initio hominida fuisse eadē ipa ūita
te euāgelii cōuincat? Porro aūt qualis
pfirmitas: tales et domestici eius.
Pulchre ꝓinde de sponso ecclia psallens
q̄ in altis hītet et hūilia respiciat in celo
et in tra. nullā oīno fit mētionē de hys
qui in aere bsant: spūibus supnis: qm
deus superbis resistit hūilibus aut grām
dabit. Videt q̄ illū saliente in montibus et
tñsiliente collēs: unde in psalmo dauid
dicentis Oēs montes qui in circuitu
eius sūt. i. in circuitu gelboe. usitet do
mine: a gelboe aūt tñsiliat. Diabolo
nempe qui p gelboe designatur hymne
de sūt mōtes quos usitat dñs: sup
angeli et infra hoīes. Imperauit siquidē
suā. locū in aere isto medio int celū
et tra de celo cadens spūtus ē: ut in
deat et inundet. ipā q̄ inundia tor
queat: septuā dicente. Pater inebriet
et irascetur: debilis suis frumenti et ta

besset. Quã miser cũ suspiat ce
los: mãibus montes mtuet
dĩma claritate fulgentes. dĩmis lau
dibus ĩsultantes: sublimes mglã lya
bũdantes mgrã Quam mseior cũ
ĩspiat tĩã montes michilomnũ qĩ plu
mos de ppõ acqsitõmis habentẽ: fide
solidos. spe erectos caritate spacõsos
cultos ãtutibus. bonorũ opm fructib
refertos: de rore cẽli tamq̃ de saltu spõ
si cotidianã capientes bẽdictionẽ. Cũ
qũto putam dolore et ramore aspiciat
ille cupidissim gle istos mi cruciatu suo
tã gloriosos mõtes cũ se et suos ergõe
mcultos tenebrosos bonis õibus in
fecũdos despiciat: ita ut se sentiat eẽ
opprobriũ hoim et ãgloriũ. q̃ eibus er
pbrabat ps illud in psalmo. draco iste
quẽ formasti ad illudendũ ei. Atq̃
qua ob ĩporũ superbiã tristitiã eos spõs
salicẽs in mõtes q̃ m cruciatu ei sũt: tãq̃
fons ascendens de medio paradisi irri
gans humũsa et implens eẽ ãl bẽ
dictione. Bti qui torrente voluptatis
hui potauit mdũ ul raro gustet q̃
in quibus et si nõ cõtinue fluit sal
tim p horas aqua sapie salutis et fons
vite: ut fiat in istis quoq fons aq̃
salientis in vitã etnã. Et qdem hui
fluius impetus letificat ciuitatẽ dei:
sane plenum et affluens in nros at
montes qui mitra sũt. btmã mdũ
fuit q̃ in vindicatõne saltus dicẽ aliquos
nõ despiciat: quibus sufficient irrigatiõ
nobis quor q̃ualles siam stillare uel
raras guttulas possint: ne eõ aridi
et sterilis remaneam. Miserea et egestas
et eõ fames ualida in regione illa.
q̃ nullis vnq̃ istiusmõi uel salubris
instillatõnibus humectat: preterflu
ente et tãsiliente illã fonte sapie. Et
qr nõ habuerũt sapiam: perierũt p sua
insipientiã Crete venit in saliens
mõtibus tãsiliens colles. Ad hoc salt
ut tãsiliat qui nõ vult ad oĩa ptinge:
Negr enim in sibus bñplacitũ ẽ deo.
Ergõ si nũr sapiam pauli scptam sũt ista
ad correctionẽ nram: observem spõsi
dictos et circũspectos saltus: q̃ad modũ
videlicet tã apud angelos q̃ apud nos
et in hũiles saliat et stultos tãsiliat
Aliquãdẽ excelsus dñs. et hũilia respiat
et alta a longe cognoscat Hec mõ attẽ
dam que cauti simus sponsi nos salu
tiferis salubribus ꝑuarẽ: ne velut a mõ
tibus gelboe. forte tãsciat et a nobis
si indignos sua visitatõne consperxit.
Quid superbis terra et cinis. Et deã
gelus tãsilit dñs: exercitus eorũ stul
tiã Ergo ppriãdãco ãgelorũ fiat emũ
dacio hoim: scpta sũt enim ad ĩporũ cor
rectionẽ. Cooperet in nbonũ eãã dyaboli
malũ: et lauem manus meas in sanguĩ
pãdis. Qualit inquis: Audi. Sup
bo erit dyabolo horrenda et formidolo
sa maledã intorquet: vbã dauid
spũ dicente de illo sub tipo gelboe ut
supi meditatũ ẽ. Montes inquit qui
cruciatu eius sũt iustificet dñs: a gelboe
autẽ tãsciat. Quare ego lr legens re
rens qr oculos in me et intuens dilige
nucio me peste ipsã in fectũ: qui in
anglo dei in tim erroruit. q̃tenus ea
declinaret ab eo. cũ oĩa in cruciatu eius
mõtes siue de angelis siue de hoibus

visitacōms sue grā dignaetur. et
pauens timens q̄ aīo ad memetipm
si sic actū ē cū angelo. q̄d de me
fiet ira et cīe. Ille in celo mtu
mult: ego mserq̄lime. Quis nō
tolerabiliorē m diuite superbiā. q̄ in
paupe ducat. Ipe in si tam due
in potente illo cāde iusū ē. p eo q̄ ele
uatū ē cor illi⁹ n̄ei profuit q̄ cogna
ta potentibus superbia ee cognoscit.
quid de me exigendū ē. et mseō et
supbo. Demq̄ iā luo penas. iā a
ebysse vapulo. Nō sine cā sane ab
heri et mudus ēius mvasit me lā
guor iste amm̄i et mentis ebetudo.
mdulta q̄dam ī cordia spūs Curreba
bene. ecce lapis offendiculi in uia.
impegi et corui. Superbia inuenta
ē in me et dñs declinauit in ira a
seruo suo. Ipme ista stelitas cāe sue
mee et demencie mopia quā pauor.
Quō ita erarui cor meū. coagula
tū ē sicut lac. frēm ē sicut tra sine aq̄.
Cer cōpūgi ad lacrimas quco. tāta
ē duricia cordis. Nō sapit psalm⁹
nō lege liber. nō orare delect. medi
tationes solitas nō mueō. Ubi illa ī
dulcedo spūs. Ubi mētis sēntias.
et pax et gaudiū in spū scō. Ideo ad
opus manuū pig. ad uigilias somp
nolentus. ad ura peceps. ad odiū p
tinax. lingue et gule indulgencior.
segnior obtusior q̄ ad pdicationem.
Non omīs montes meditatu meo ui
sitat dñs. ad me aut nō quemquam
dum colligo nō sū ex ipme quos tri si
bi sponsas. Nam aliū quidē tu
eor singulariis abstinēre aliū uo pace
ad mirandē. aliū aut sūme humilita
tis et mansuetudis aliū multe mie et
pietatis. illū in contēplatōne frequēt
er accēdē. hūc pulsāe et penetrare celos
ordinū instantia. alioq̄ m aliis pmi
nē virtutibus Hos mq̄ considēo omīs
fuentes. omīs deuotos. omīs mysto
unanimes. omīs donis celestibus et
grā affluentes. tamq̄ spūales montes
q̄ adiō ustrant. et spōsū mse
saluentē frequent mse rapuit. Ego
aut qui horū in me inueio nichil q̄d
me aliud putē q̄ vmū ee m uiotibi
gelboe. q̄ pcidit in ira et indignacōe
sua. ille ceteroū oīm benignissim⁹
visitator. Filioli hui⁹ cogitacio tollit
extollencia oculorū. caliat grām. spō
si saltibus tpiat. hui⁹ego m me trisfigu
rau q̄ uos. ut et uos ita faciatis.
Imitatores mei estote. Quod nō mō
de q̄cacio dico ututū a morū discipli
a gla scitatis. n ecm de quilibet modi q̄d
quā in teme arrogantiā mitatōne
dignū. Uolo uos nō pce uobis. et
accusāe uosmetipos quocies forte in uob
ul ad modicū tepere grām. Utute lā
guescē deprehenditis. sicut et ego p hui⁹
moi memetipm accuso. hui⁹ facē hoīe ē
q̄ curiosus ecrutator ē sui et scrutator
viarū suarū ac studioū. ac motibus
q̄ suspām habeat arrogācie uicii ne
subrepat. In uitate dicia mi eque
efficax ee ad grām pmerendā ī timē
dā ī augendā. q̄ si oī tpe cora deo m
veniatis nō altū saue sed timē. Beti hō
q̄ semp pauidus. Time q̄ ai arriscit

grā: time cū abierit · time cū denuo rū
tetur: et hē sp pauidū ee · Sucredē
biassim sibi mão tres ish tiores: sedm
q grā uel adē dignat' ul' offensa i ee
dē: seu tm i die placata sena et. Et
adest time. ne nō indigne opeis ex ea
Nā hō moneat aplūs: audete inquiēs ne
in uacuū grām dei recipiatis Et ad dis
capulū: noli inquit negligē grām q in
te ē Et semetipo dicebat: quia grā
dei in me uacua nō fuit · Sciebat hō
consiliū dei habens · i dubiū ne cēptū
domins dnū neglige nec expendē ad
qd donatū ē: id qd intolerabilem ee sup
biā iudicabat: et ppea studiosissime
hō malū et ipe cauebat: docebat q ca
uendū Sz rursū latet hic fouea ·
que nolo uos lateat: de qua is ipe sup
bie spūs: tanto periculosius quāto occul
tius sicut habetis in psalmo insidiat'
qi leo in spelūca sua · Nam si impe
die nō ualet q̄ actōnē cēptat in
tencōnē: suggerens et suadens q̄ tm
essem grē arroges tibi Qd quidē
superbie genus longe illo pore intoleā
bilius ee nō ābigis Quid enī odio
sius illa uoce qua quidā dixerūt:
Manus nrā excelsa et nō dūs fecat
hoc. Sic g timendū manente grā
Quid si recesseit: Non multomagis
tuē timendū: plane multomagis:
q ubi ē defecat grā defecās et tu · Audi
etiā qd dator grē dicat Sine me nīl
nichil potestis facē · Time g subtracta
grā: tanq̄ mox casurus Time et cō
tremisce: deo tibi ut scriptis irato · Time:
quia inquit te custodia tua · Nec du
bites in causa ee superbiā · eciā si nō appa
reat: eciā si nichil tibi consciꝰ sis ·
Qd tu nescis fat deus: et qui iudi
cat ipe ē · Sz nec qui seipm cōmendat
ille probatus ē: sed quē deus cōmendat ·
Numquid cōmendat te deus: ai grā p
uiat: Aut nūquid qui humilibus dat
grām: humilē auferet datam: Ergo ar
gumentū superbie · piculo grē ē · Quā
q̄ tm mēdū subtrahitur grā sine i hoc
nō pro superbiā que iā ē: sed que futa
ē ni subtrahat: Habes huius rei euidens
documentū de aplō q stimulos car
nis sue sustinebat multus: nō quia
ei tollebat · sed ne ei tollēt Sz sine
iā cristene sine nondū: superbia tm sp
ei ei subtrete grē · Sīa si grā repiacata
redieit: multo amplius tuē timendū
ne forte contingat i aduersū pati uē
illud de elvangelio · Ecce sanꝰ factus es:
uade et iā amplius noli peccare ne
aliquid deterius ti contingat · Audis
i radere q̄ male ee deterius: p inde ni
ualescente piculo ni ualescat et metu
Vtes es si cor tuū replia timore isto
repleris ut timeas qđē p acepta grā
āplius p amissa: lōge plus p rapta ·
Hoc fac et eis pdita in xpi cōuiuio re
pleta usq ad sūmū: continēs mmrū
meritis nō binas tm sed ternas: ut xpi
mēsis bibēdnē · que aquas tuas cōu
tat in vinū letiae: et psā cuitas fo
ras mittat timorē Qd dico tibi ē · aqua
timoris ē: q̄m abestu refrigerat desiderī
carnalīū Imūnū inquit sapiē timor
dñi · Et hēs aqua sapiē salutaris pota
uit illū Si timor sapiā et sapiā aq̄

timor aq̃ ē. Demq̃ timor dñi q̃ aut
fons aute Porro ydrie mens tua
Capientes inquit singule. metatas
bmas uel tmas. Tres metrete tñ
res ēs. Et impleuerūt eas usq̃ ad
sūmū. Non bn̄ tñor. nñ duo quoz:
ē non tres sil' r̄plent usq̃ ad sūmū. Oī
pe time deū. et ero oīm corde tuo. et
impleth ydria usq̃ ad sūmū. Amat
deꝰ mun̄ in tegrū. affim plenū.
ꝑfim sacficiū. ¶ Cura pinde nup
me celestibus plena in ferre idrpā.
ut de te quoq̃ dicat. quia r̄pleuit eū
pūs tñoris dñi. Qui sic timet.
nichil negligit. Vnde nāq̃ negligēt
mitt in pleitudinē. Alioquin qđ ca
pe ad aliquid pt. plenū nñ ē. Eade
same rone nñ potes sil' et sic timē et
altū sapē. Non ē em quo admittas
sapiā. r̄plenus tñoze dñi. Et sic de
ceris uicis sencendū. quia nēc ē
oīa plenitudē tñoris ꝯcludi. Tuc
demū si plene sl ꝑfēē timueris. dab
sapoē caritas aquis tuis ad dñi bñ
dōnē sine cūctatōe ei penā tñor hēt.
Et quē caritas. hmū qđ lenificat cor
hoīs. ꝑfcā aūt caritas. foras mittit tñ
rē. ut ubi aq̃ fuerat uentū ee incipiat
ad laudē et glām sponsi eāde ihū xp̄i
dñi nr̄i. qui ē sup oīa deꝰ bñdc̄ in

Sclā amen. Ad vo. 10.
Imilis ē dilē
meus capree
hinnulo q̃ cer
uoz̄. Ex ꝑ
cedenti ꝑiculo
pendet. Que
em saliente et ꝑ eam nō desp̄scat:
consequent' compat capree hīmulo q̃
cuoz̄. Apte quidē: q̃ lꝰ genus aīaliū
est velox et saltu agile sit. Porro sno
de sponso ē: et sermo sponsus ē. Et ꝓpt̄
dic de deo. quia veloat' aurtu sermo eius
sane congruens huic loco ubi sponsus
q̃ sermo dei ē. saliens tñ siliens q̃ de sc̄
bitur: similis pinde fact capree hinnu
lo r̄cuoz̄. Et lꝰ tñ similitudē Adde
tñ ne ulla silitudie ꝑtis ul' mīma ꝑtes
cūcula uacet: qua caprea quidē nō
modo cursus ꝑmittat ꝫ et acumē visꝰ
eminet Quod utiq̃ ꝑ ille ā r̄spicat
narratōne ꝑtē qua sponsus nō tm
saliens sed et tñ siliens appar̄e r̄fertur:
qua ni acuto et ꝑspicax in tuitu nō posset
intuitu oīno ꝑfectum mīt' curriculū dis
cernē in quos salte et quoꝫ tñ silire de
bet. Alioquī potest sufficē ad designā
dam festinantis uelocitatē de solo hī
mulo cōparari Is quippe rapidiori se fer
re nosc̄t cursu Huic ue q̃ sponsus ē
et ardent' amans cursum ruē indilē
videat' amplexus: michi autem tñ ꝑ
sus ul' procus saltus suos prudenti con
sideratōne digē nouit cautus ubi opor
teat figē pedem: oportuit ꝑfēō esse hī
mulo eāde de caprea silitudine dari: q̃
timus et ꝑ illū saltantis desiderii. et ꝑ
hanc eligentis. et ꝑ mentem iudicii. Christꝰ
nempe iuste et misericors saluator et
iudex: et quia amat. multi omīs hoīes
saluos fieri et ad agnitōnē ueritatis uenire:
et quia iudicat nouit qui sint eius et
ꝑ se sint quos elegit ante mundi ꝯstitutōnē. ¶ Igit̄
duo ista bona sponsi mīam. s. et iudicii.

m lymis duobus aiantibus cōmendata
ē astiū sēō nobis nitim ēsencamus: ut
mtestiōniū mtegritatis et pfōmis fidei
mre. nos quoq; ypsam mm tātes nriq;
et iudiciū cantem dnō Ego aūt nō du
bito et alia de horū nā ablymis quidē q
talium curiosi gnari sūt posse mirari q spō
so aptari unlr et congruēr qucant: sed lr
ut arbitror sufficē pūt ad dādā rōnē.
adducte silitudīs. pulchre tū spūs scūs
nō de cuo sed de lymulo cuorū silitudiē
dedit in quo et pūm fecit mēaonē eiusq;
cristus sedm carnē: et infanaē memit
saluatoris. Ut lymulus quippe arguit
pusillus q natus ē nobis. Verū tu qui de
sideās aduentū saluatois time scrutinii
iudias time oculos capiee: time illū
q ypsam diat. Et erit in die illa: et
ego scrutabor ihrlm in lucnis Acuto
visu ē. nil m scrutatū elinquet oculus
eius scrutabit rnes et corda: tpā q co
gnitaq hois cōfitebr illi. Quid tutiū i
babilone si ihrlm manet scrutineū:
puto eim hoc loco ypsam ihrlm noīe designasse illos qui m hoc silo uitā duaī rīu
giosā morēs suyme illius ihrlm cōsā
de honesta et ordmata pribus mm
tātes: et nō ueluti hi qui de babilone
sūt uitā in ptur baacē uicioū sceleruq;
confusione uastantes. Demq; illoū
pcā manifesta sūt precedēa ad iudiciū:
et nō egent scrutinio sed supplicio. Mea
aūt qui uideor monachus et theosolymi
ta. pcā ēe occulta sūt noīe et habitu
mōchi adumbrata et ideo nāe eis
subtili ea mueniendi discussione: et si
admens lucnis de tenebris m lucē ydi
possim afferre aliquid et de psalmo:
ad confirmandū id qd dr de scrutāda
ihrlm. Aut nāq sub psona dīi. Cū ac
cepo tempus: ego iustias iudicabo.
Vias iustorū mi fallor. et actus eorū dis
cussurū se et grammaturū diat Vere
dū ualde et horrēdū eis ad hoc uentū sūt:
ne m tā subtili gramine multe nre iusti
cie ut puto pcā appareant. Vnū ē tm:
si nosmetipos diiudicauerimus nō utiq;
iudicabimr. Bonū iudiciū: qd me illi
districto diumoq; iudicio subducat et
abscondit. prorsus horreo madē in ma
nus dei uiuentis. Volo multū ire iudi
catus pūtari nō iudicandus. Spūal
homo oīa diiudicat: et ipe a nemine
iudicatur. Judicabo promde mala nā:
iudicabo et bona Mala melioribus
cuabo corrigū actibus: diluere lacrimis:
putare iciuniis. cteris q sāe laboribus
disciplime. Juboms de me hūlr sencā
et uigr pceptū dīi. seruū me m utilē r
putabo: q qd fuerē debui. tm feci. Da
bo operam nec lolia p gnis: nr palcas
aī grnis offerre Scrutabor ego uias
meas et studia mea: quo is qui scru
taturus ē ihrlm in lucnis mil m scrutatū
in me siue m discussīi inuenat Rex
eim iudicaturus ē bis in idipm Cō
ti dr im ad liquidū ysequi. et ysequi
umūsa delicta mea. ut m nullo oporte
at uereri oculos capie: m nullo ad lu
mē contingat erubescē lucnarū. Et
nūc uideor: sed nō uideo Presto ē o
culus eui oīa patent: et si nō patet ipe.
Erit qui cognoscā sicut et cognitus sū.
At nūc quidē cognosco ex pte: nō tm ex
pte cognitus sed ex toto Deor aspm

et

exploratoris illius: qui post parietē
stat. Ipse enim septūa addit de illo: quē p a
cūe usus corpee assimilauit. Ecce ipse
stat inquit post pietem respiciens p fe
nestras: prospiciens p cancellos. Deq
suo loco indebitis huc illuc occultū
occultorū exploratorē. Sponsa nil uer
qua michil sibi consciā ē. Quid demq
beatur amica columba formosa: Nempe
subm̄ si hēa: Et dilcūs meus mihi
loquit mihi. Michi nō loquit: et rō form
do aspēm qm̄ nō hēo testimoniū. Tu q̄d
audis de tro sponsa: Quid tibi loquit
dilcūs tuus: Surge inquit properā am
ca mea columba mea formosa mea.
Verū ihs quoq; alteri seruabo principio
ne uinute arcabo ea que dilgēcia desi
derāda sūt: ne forte et de hoc ius in
uenar. si quo minus uos et mulcīami
in hac pte edificatn ad intelligenciā et
amorē sponsi ecīe ihū xpi dn̄i nr̄i: q̄
ē sup oīa deus bñdcūs in scla Amen.

Ecce ipse stat post
pietem: respiciens
p fenestras: prospi
ciens p cancellos.
Secdm hrām q̄dē
tradtur dicē qua ts qui cū sanctis adhuc
tē pspiciebatur. appropiasset usq; ad cū
tubet mihi sponsa: et stetit post pietem
curiosius intuēat p fenestras et ri
mas: et circūdē se ingere nō pmittet.
Secdm spīm aūt appropiasse quidē michi
dominus intelligit: sed ali. Ita stare p
admodū et cū celesti sponsa agi oportuit:
et a spū sc̄o dia. Sal quippe quod auctorē
ut

de deorat uel narratorē: uerus ul' spūal'
intellectus admittet. ergo apprpiauit pieti:
cui adhesit carni. Cūq; pies ē: et app
piauit sponsi ubi incarnatō. Porro cū
cellos et fenestras p quas respicit ihūs
sensus ut' opinor carnis et humanos af
fectus: p quos experimentū cepit oīm hu
manarū natūr. Denq; languores nros
ipse tulit: et dolores nros ipse portauit.
Humanis q̄dē affectibus. sensibus q; corpe
lis p foraminibus usus ē et fenestris: ut
nr̄i sciās homīm homo frūs experimento
fieret. et misericors fieret. Faciebat et
alii: sed ali. Faciebat denq; ut nute obe
diendi ipse dns humili: et tm teste aplo
didicit ex hijs que passus ē obēdīa. In
hūc modū et nr̄am didicit: et si mia
dn̄i ab eīno docet ihs quoq; idē genaū
dcpr: ubi eū asseuit tēptatū p oīa p
similitudē absq; pcō. ut misericors fiet
videas ne frūs ē q̄d eāt: et q̄d nō eāt di
dicisse: et si apud nos quesisse rimas
et fenestras. p quas calamitates nr̄as
diligencius exploraēt: Tot aūt in nr̄o
rumoso et pleno rimarū pcto mucīt
foraminā: q̄t nr̄ē infirmitatis et corrup
cōnis in suo corpe sensit experimenta.
Sic itaq; sponsus. post pietem stans
et p fenestras et cancellos respiciens
eāt. Et bñ stans: quia solus uera
in carne stetit qui carnē pcīi nō sensit.
Possum⁹ et hs fidelit sapē quia stetit
p dimitatis potenciā q̄ p carnis infir
mitatē obtulit: dicente ipso. Spūs
quidē pnptus ē: caro aūt infirma. Ego aūt puto etiā illud huic sententiae
suffragari quod scīs dauid in hs misterio

ut pote ꝓphā dñi et ꝓphetane de dño
loquebatur? et quidē moysen loquēs
sed dñm intuens. tpe enī uerus ē
moyses q̄ uē ꝓ aḡ ueīt. et nō īaq̄ tm̄.
sed maqua et sanguīe. Aut nāq; mēo
ratus ꝓphā. Dum ut dissipēt eos ꝓtem
siquidē loquebat? si nō moyses elēc
eius stetisset in cōfractōne in cōspectu
eius. ut auerteret ira eius. ne dissipēt
eos. Quonā nō queso moyses stet
in cōfractōne Quēadmodū in q̄
aut stetit si cōfractus ē. si stetit con
fractus ē. At ego ondo tibi stues. qui
uē stetit in cōfractē Ego aliū nouī
neiem qui hō potuerit. n̄i dñs meus ihūs.
q̄ ete in morte uiuebat? qui corpe fixus
in cruce diuinitate stabat cū prē.
i uno nobiscū supplicans in altero cū prē
ꝓpiciās. Et stabat post quietem. dū q̄d
iacebat in illo manifestū erat in carne?
et q̄d stabat in tpe. q̄ post carnē late
bat. sane unus idem. ꝓ hō manifest
et dūs absconditus. Et et unusquisq;
nrm q̄ desideramus aduentū tpius pue
illū michi ominus p̄ paciēte stare.
dū corpus hūm q̄d ete pcm̄ ē absēdat
meum nobis faciem eius. et pcam
mitigat. Denq; q̄ dū sumus i hoc
corpe maiet. pegrinam a dño sō. q̄
in corpe. et quia in corpe hō. q̄d utiq; de pcō ē
et sine pcō nō ē. Et ut sciās q̄m ob
stant nō corpa sed pcā. audi sptiā.
Pcā mea inquit. sepelent me noe et
deū. Et ut uni in obstet tm̄ pies
corpis solūq; obiciē pcaat. id q̄d ē in
carne pcm̄. et nō multe mē sint ma
teries q̄d maiorū. Uereor enī ne eaā
pter illud q̄d in mā ē quā pluma de
ꝓphā iniquitate adiecerim quorū a me
itrectu in meū elōgauim sponsū.
ita ut si uerū dicē uelī post paciētes
magis in illū stare fatear. nō post pciē
Et dico hō plane. Aponsus quidē e
qualē atq; indiffarenter ꝓpio ubiq; ē. sine
ulla pnā maiestatis et magnitudē
ānus sue. Et aē tm̄ ꝓhibitōne seu
ihibitōne quibusdā longe quibusdā ꝓpe
ee dicat. aḡtorū dūtaxat et hoīm.
rationabiliū ātuarū. Denq; longe a
pcōribus salus. Et sās dauid nūpsimo
d. Ut quid dñe longe Cetm̄ a sāt pia
dispēsatōne ad tempus et nō ex toto.
sed ut aliquid aliqm̄ se lāge fat pcōrū
aut de quibus dr sybilla eorū ascendat
semp. et ete. īgnate sut uie illorū i oi
tpe. Et ualdeq; longe ē. atq; in ira hō
et nō in mā Quādoquidē orat ad dñm
seus et ait. nō declines in ira a seruo
tuo. sciens quia et in mā potuit de
clināe. ꝓpe ē q̄ dñs sās et clās sue:
eaā ei longe ee uidet. Et nō eqlit
sibus. salus plus nim̄ p meritorū alte
diuīptate. Nam et si dñs ꝓpe ē oībus
inuocātibus eū in ūitate. et uig hīc
q̄ tribulato sut corde. nō tm̄ oībus forsā
ut dicē possint quia tpe ē post pciē
Sponse nō quia ꝓpe ē. q̄ uno tm̄ pa
riete diuidit. Potea aperit dissoluī. et
rupto medio pariete. q̄ illo ee ofidu ad
Ego aut q̄m pauor sit dissoluī nō ad
pio sed formido. sciens q̄m mortes p
catorū pessima Quo nō pessima
mors hui nō subuenit uita. Formido
ere et in tpe continuo portū ingressu.

dū nō confido ꝙ assistē ꝙ eripiat er
eātē Quid em̄. Beate ne ereo
si nō dñs custodiat gressū meū. Heu
cō ludibriū demonū mīripiencū me.
nō assistente ꝙ rōmat nequ saluū
facat Nil tē uerendū eat aīe pau
li cū ab aspū et amplexu dilē bnus
sīm nō ꝓies obsistebat. uidelz lex pāt
quā muemebat m membris suis Ipā
z em̄ carīs cōpiscenaā. qua carere
oīo nō potuit doner m carne fiut. Ih
sine bno mīecto ꝓiete. nō longe a
dnō pegrabatur. bñ et optabat damās
quis me liberabit de corpe mortis hui.
sciens ꝙ mortis huj compēdio cōmunio
ꝓuenīrī. hac ꝙ paulus se fatebatur
bna lege tenei. cōpiscenaā. quā car
nis sue mobilit m sitam toleabat m uitu
De cetō mīl m mquit consciis sum.
Verū quis silis paulo. ꝙ nō videlz huic
medū consenaat cōpiē ad obediēdū
pāt. Nouerīt prūde iē qui pāt com
sensit et alterū sibi se opposuisse ꝓie
tem. ipm utiq ꝓuū illicitūq consensū
ꝙ ꝓt glām qui huiusmodi ē quā stet
sibi post ꝓietem sponsus qm iā ꝓietes
mīsint nō paies Multo minus si cō
sensus ꝓuenīt ad effm̄ aī eternus quoq
iā ꝓies sponsi arcetat ꝓpediatq accef
sū actus videlz tpe pāt. Quod si ot
assuetudo forte pcm̄ mutat. ꝙ usus eāt
m cōtemptū ꝓduceīt. stat scptm̄ ē.
impius aī veneīt mꝓfundū malorū
cōtēpnit Nonne si ita greis mīsce a
rugentibus sptus ad esm̄ poteris deuo
rari. ih ꝓuēre ad sponsum. nō bno si
quidē iā ꝓfecta ate ꝓientū numero
situate mīclusū. ꝓmus cōpiscenaa
sedus cōsensus. eternus actus ꝗtus cō
suetudo. quibus cōtēptus Cuiā ꝙ
ꝓni cōpiscenae tonis ꝛsiste vibus.
ut nō ꝓthat m consensū et oīs dem
ceps malignitatis fabrica euanescat.
n est oīo qd sponsū phibeat apprī quoc
tibi ꝓt sūū ꝓietē corpis. ꝗtinus glo
riaī possis et tu dicens de illo. qr en
tpe ē post ꝓietem. Sed et hoc tibi tō
bigilanaā puidendū. ut aptas ꝓ
ueīat fenestras et cancellos quos cō
fessionū tuarū. ꝓ quos te minus be
nigne ꝛspiaat qm̄ ꝛsptus eius ꝓfec
tus Aiunt cancellos aguistiores ee
fenestras. qles bnqm hm qui libros
describūt aptari sibi solent. ad ꝛapiē
dū luminē paginas bñ et pulo cancel
larios eos appellari. qr cartis cōscrī
bis grossiōs deputant. Cū ꝙ sint duo
gnia cōpiscē mis bnū m merore pri nos
tris ꝓgressibus alterū m exultacōne
ꝓdimus minucibus. quocirca sane
eāt que sine angustia cordis nūme sit
pāroū ꝙ meoū. facio confessionē. vi
deor mi cancellū. i. fenestrā angustiorē
apīe. Per dilectū quem libenī ꝓximū
ꝛspiaat. is qr stat post ꝓietem ꝓnus ex
plorator. quia cor cōtritū et hūiliatū
deus nō despicīet Demqꝫ et hortat
ad ih tpm. dic tu mquiens mi quotiens
tuas ut iustificēis. Qd si mi dū cor
de dilatato m caritate ꝓsideracōne
diuine dignacōis ac mīsacōnis li
bet aīm irriguire in uocē laudis et ex
cāri cordē. pulo me nō iā augustā
ꝙ amplissimā sitim post ꝓietem spēs

apiè fenestrā ⁊ ꝙ quā nō fallor tāto
libentius ꝛspiciā: quāto ꝺplius sā-
ctā laudis honorificat eū. Ad ma
nū e ꝺe scriptus vltrāgz hanc agnōāt
cōfessionē: ⁊ sacerdotibus ista loquor
et nō estis supflua honerandi qui ue-
nerātis in magnādis sufficātis ⁊ tāta
quippe sacramenta sunt epithalamii
hui⁹ et laudū ꝙ coma q̄ in eo dem
tantum: carie et sponsō eius ihu ꝙ
dnō nrō: q̄ est sup oīa deus benedictus
in sdā Amen.

ET dilect⁹ meus
loquit⁹ mihi Surge
ꝙpera mea gie: et
dignacōnis di
uine adiūte ꝙ
dus. Attendite
sponse deuocionē atq; sollercia⁹: q̄
ingili vltrō oculo sponsi obseruauit
aduentū: et demceps ꝓnūs oīa fuer⁹
Veū ille. acrelcat agnoat⁹ ⁊ ad ꝛspic
alloquit⁹: et michil hoīū momentorū
sponse industriā effugit. annūciat ue
notiā. Vet⁹ magelis acrelcat in pa
triarchis. agnoat in ꝓphetis⁹ ⁊ ade
i carne ꝛspiciat in miraculis: alloq̄t⁹
in aplis bel sic Veū affectū et studiō
inserendi acrelcat salubrem zelo:
agnoat humiliando semetipm⁹ ⁊ ad
ꝓximos: ꝙspiciat in futuros: loq̄tur
docens et suadens de regno dei. Sic
q̄ adueniens sponsi. Vndones et
salutis dulcedo in eo⁹ et humida que de
tpō fuit. affluit deliciis: ꝛ dulcedinē de
lectabilis ac salutaribus sacramentis ꝓpter
que amat vigilat et obseruat: et
hīa quā muenit dnō ingulante. Non
tñ sibi illā ne scribit ab ea⁹ ⁊ sed stat
et loquent⁹ ei: loquel⁹ q̄ amatoria lo
quel⁹ scilicet ut dilect⁹. Sic quippe
ꝓcēdit. Et dilect⁹ meus loquit⁹ mihi Vñ
dilect⁹: qui venit amatoria locutus
nō erit mihi amatoria. Nec ei de illius
ꝛ q̄ a dnō merito arguit⁹ q̄ facie celu
dulcedinē nosset: tempus nō aduen⁹
eius minime agnouisset⁹ ⁊ nec ꝓ tā
sollers. et prudens ac vñ ingilans
et uemēte alonge ꝙspexit. et saluent⁹
ꝙfestinacōne aduenit⁹ ⁊ et tñ silentē su
ꝓbos ut humilis sibi ꝙ humilitatē ꝓmqua
ret. vigilantissime obseruauit⁹ et de
mū ei tā stabil⁹ et oculi mei⁹ se post-pre
tem michi omnimus ꝓnūs agnouit⁹ ⁊
sed et ꝛspiciente ꝙ fenestras cancellos
q̄ ꝙsensit: et nūc ꝓ ei mumeacōne
tante deuocionis et ꝛligiose solliatu
dis loquentē audit. Sane ei⁹ si
ꝛspexisset et minime locutus fuisset⁹
suspectus potea⁹ ei ille ꝛspectus ne for
te magis in dignacōnis foret quā dīa
mis. Denq; ꝛspexit petrū et nō feat
ei ubi. Et fortassis ō fleuit ille: qua
ꝛspiciens se tacuit. ⁊ aut q̄ post
aspectū meruit et affatū: nō nō nō flet ꝙ
et gloriatur ꝙfectā clamans. Et dilect⁹
meus loquit⁹ mihi Vides mihi tuū dñe ait
se semꝑ manea⁹ idem nō tñ eiusdem ꝙ
efficiar ꝙ ō formā mihi singulorū q̄
ꝛspiat⁹ ⁊ et alius quidē meū meū alius
ō magis cōsolacōne et securitatē affert.
Denq; ꝛspiat terā et fiat ea⁹ mihi: ait
e regione ꝛspexit mihi et mfudit⁹ gr̄ā
ꝙspexit aut humilitatē mee fuit: et

ante q̄ ſp̄m me dicent oēs gñac̃oes
p̄ſonȝ ſ̄uba ploranti⁹ ul' ẽxpidanti⁹: ſ̄
gaudenti⁹ ꝓſperit ſimilit̄ hoc loco ſpō
ſ̄ ꝑ ſ̄muit illa · nec fleuit ad miſtaꝛ
petri: quia nō ſapiebat ẽrā ſicut ille · ꝺeꝺ
ꝺ lenaā in corde eius: affectu teſtificāt
quo eā aſſeū ꝛſpexerit · Denq; ſ̄uba que
loquit⁹ audi q̄ nō indignanti⁹ ſimꝫ ſ̄
manti⁹ · Sequit⁹. Surge ꝓpēꝺ amica
mea ꝑ columba mea: formoſa mea · ſeꝛu
ꝺ ſāḡine deſiſta metur audire · Ds
ꝓuocat in nobis t adeo ingilans et obſcꝛ
uāt tempus inſtitutōis ſue ꝑ ſponſum q̄ ad
mentandū ita ꝑ ſingula eius momenta
diligent⁹ explorans ꝑ ut eā veneꝛit et pul
ſauerit confeſtim aꝑiat ei: Non em̄
ſic ipſa ꝛferūt⁹ de eadē: ut nō ſinguli
nos q̄ ſimul eadē ſumus ꝓtinꝰ ꝺ ſpō
eius hēꝺitatibus debeamus · Eterni ꝑ
ſ̄ gñalit⁹ oēs atq; indifferent⁹ vocati
ſumus: ut hēꝺitatē poſſi
ꝺamus · Ille et audebat dicē ad ꝺm̄m q̄ꝺā
hēꝺitate acq̄ſiui teſtimoniū tua Tet
tui: quia exultatō cordis mei ſunt ·
Illa puto hēꝺitate: q̄ ſe ēē p̄ſumebat
filiū pdē ſui q̄ ēt celis Pocro ſ filiū
et hēꝺem: hēꝺem dei coheꝺem xp̄i ·
Magnā ꝺo rē gloriatur ſe acq̄ſiuiſſe
hēꝺitate iſta: teſtimoniū dñi · Vti
nā ego de me vnū meruerī tenē teſ
timoniū dñi: quia ꝺs nō in vno ſed
in multis exultat teſtimoniis · Deinq;
ait illi. In vnā teſtimoniū tuoꝝ de
latus ſū: ſicut in cibis diuicie Et
rurſū quā diuine ſalutis quid cordis
delicie q̄ ꝺ vnā aīe et tanta ſecuritas
in dñi attestatōnes: Non em̄ in quit

q̄ ſerpīn cōmēdat ille ꝓbanꝰ ē: ſed
q̄ ꝺeus cōmendat Vt quit nos hortet
ad fiꝛmandā: cōmēdatōibus ſcīp̄tuꝝ
tradītibus hīs diuinis: et p̄ma hꝺ
ditate p̄uam: Qui mīme et nos vo
luīt aē genuerit in⁹ ueritatis: ſic in nullo
nos mentiri⁹. ab illo eli⁹ cōmēdatos ·
ſi illa detorbis aſſecutos teſtōmā q̄.
Vbi ē q̄ꝺ aplūs dicat: quia ipe ſpūs
ꝺei teſtimoniū ꝓhibet ſpūi nr̄o · q̄ filii ꝺei
ſimus: Quō filii: ſi ſcripturis hēꝺita
tis: Arguit nos p̄cto negligentie et
mauie ipā inopiā nr̄a · Nā ſi quis
nr̄ū mitiꝰ et ſi p̄ſēs uīr⁹ ubiq; ſapiētis
cor ſuū ēdat ad vigilandū diluculo ad
dm̄m q̄ ſcat illū et mi cōſpāi altiſſimi de
p̄ecetur · ſimulq; motiꝰ oībus ſtudeat ſ̄m
p ſcām ꝓlām parare uias dm̄ r̄as
facē ſemitas ꝺei ſui: et cui cū ꝓphā ſit
dicē oculi mei ſp̄ ad dm̄m · et qua ꝓui
ꝺebam dm̄m in cōſpāi meo ſp̄: Nōne
non hic acꝑiat bñdōnē a dño · et mi
ſericordiā a ꝺeo ſalutāi ſuo: Viſitabi
ꝓfō frequent⁹ nec unq; ignorabit ꝺ
pius inſtitutōis ſue: quātūlibet ita qui
in ſpū viſitat clandeſtin⁹ uenit et fur
tiuus utpote ucēādus amator Ad q̄
longe amāde a gente bñ vigilans aīa
ſobria mente ꝓſpiaet⁹: et deinceps hi
ūſa cōſpiet⁹ que in dilā aduentu ſponſā
tā ſolerter q̄ ſignāt⁹ adūtiſſe meſtuim⁹:
quia ipe ait · Quo mane vigilauerūt
ad me: ſi uenient me Nā et deſideriū
feſtinātis agnoſcet: et q̄n ꝓpe et q̄n ꝓſto
tā eīt cōtinuo ſentiet Et; et ſ̄ſpiciet
ſe oculū q̄ ſolis radiū ꝑ feneſtras et ri
mas ꝓcliꝰ ſubeūtē · hīo oculo ēnet:

et demū audiet voces exultationis et
amoris appellata amica columba formo
sa. Quis sapiens et intelligens hec.
ita ut ea eam digne ab mulie distinguē
et designē singula queat? ac definire
ad intelligenam alioꝝ? Si ame illo
spat? ego ea malle ab exto audie et
qui assuetus sit et exercitatus in talibus
Ait quis quisquis huiusmodi e uecū de ma
gis silenio absce elegit qd silenio
prefert. et seruare secretū suū sibi id
sibi tucius arbitrat? dico ego an ex of
fitio loq̄ tuer tacē licet qd silentio pre
ferat. et seruare secretū suū quodcū illud
e qd de huiusmodi ul' meo ul' alieno te
neo exprimento et qd facile exprimi pluēs
queat? Same alacra i limquens applē
de illa ualentibus Si g amorum tus
fuo ul' foris ab homine uel intus a spū
detuenda iustiam et seuerandā equitate?
istius inoi salutaris suasio eit mi pfecto p
nuiam tuminentis aduentus spōsi et
pamo quedā ad digne suscipiendū sui
primi uisitatore? Johā id mi indicantis
dicēdo qua iustiam ani eius abulabit.
Et ite loquit deo sic. Justiam et iudi
cium iquit pamo sedis tue. Michilomi
uo spes cade arridebit si sermo in so
mueit de humilitate ul' patiencia seu
eam de fraterna dilone et obediam
deferenda plato? migre aut de sec
tanda sacrimonia et pace et cordis
puitate querenda? quinquide sodom
sarptuas et domui do decet sanctitudo.
et feus e in pace loc eius? et mundi
corde deū uidebit Quidq itaq sine
de lris sine de alis quibuslibet utilibus
suggestū aio fuit? significacio ut dixi
eit michi uisitacione dni ututū in me
me aie mee. Sed et si corripuit me
iustus in mia et increpauit me? idipm
senaa. scienes qua emulaio iusti et be
uolencia it faciet ei q ascendit sup
ostasin. Domus ostasius ai ad correpcō
ne iusti. stat homo et extruit uiam? et
dns ascendit sup illud cogitans hō pedib⁹
et conterens ne resurgat. Ad g edotem
nenda mi pacis iusti. q ruina pia odi
samitas e? ni nō dei ua ad aiam Ezi
ullus oio sino qui edificat ad pietates
ad ututes ad mores optimos neglige
e audiendus: qm et illic it q oiduntur
salutē dei Quod si sermo uerit gtus
et placidus. qtimus pulso fastidio ai
desidio audiat? ma nō mō uenire spō
sus: per ecclesiare. ai desiderio ueire
endus e? Illius nāq desideriū tuū
tat: et qtu eius pcas sermonē admit
te mdē q ipe festinat mitre Non em
nos eū: p ipe mquit por dilexit nos.
Ja si eam igniū eloquiū sentis atq
ex eo consciam bui mi recordacione pa
recordare tui de quo scptura dicat qua
ignis am ipm precedet: et ipm ppe e nō
dubites. Denīq ny e dns lynis qui t
bulato sut corde. Si uo nē solū opū
gis illo simone. sed et cōuersis totus ad
dnm uiis et statuens custodie uidicia
iustiae eius? eam adhe ipm ia noueris:
pfertim si te mardeste senaas? in amore
eius Utrum utrūq de illo legis: et ignē
uidelz am ipm precede. et ipm michilomi
ignē ee Moyses siquide de illo dicat:
quia ignis consumes e? Differūt
aut q is qui primitiuo ignis ardore

luc̄ · sed nō amorē · eoquens ſ nō ex eo
quens mouens ſed nō pmouens · ſ tm̄
ad exhortandū p̄mittit · et ꝑsuadēdū sil̄ q̄
ad cōmonēdū quid exte ſit · quo dul
cius ſapiat postmodū q̄d ex deo mor
dens · Ar nō ignis qui deus · cōsumit q̄d
sed nō afflgit · ſ suauit̄ ardet · delectat̄
foueat · ē em̄ ue carbo desolatorius · sed
qui ſic mutāa exterat ut ignis · ut
mutā exhibeat luc̄ tuc̄ōis · Ergo mu
tet qua mutaris · et mutare quo
inflāmaris · dm̄ p̄ntē intelligē · Nam
certa dm̄ sentit utilē · Non autē fit
ſ mutatio dextē excelsi · nisi mentis
ſpūs et mutātate nō ficta · ita ut dicat
ſ huiusmodi ē · Conculcauit cor meū · ſ
me · et m meditatōe mea exarsit desert
ignis · Porro cōsumpta ſ ignis oī labe
pēi et rubigine uitioꝝ · ſ tā emūdata
ac serenata consciā sequatur subdita
quedā atq; insolita mentis latitudo ·
et m fusio luis illuiantis intellectū ul̄
ad sciam scripturā ul̄ ad misteriorū no
tiā · quoꝝ alterū ꝑ nos oblectādos
altū ꝑ edificandos · ꝑrimos tetigit · ſ
oculus absq; dubio ꝑspicuus · ē iste
ductus quasi lumē iustitiā tuā · et iu
dicia tua ſ meridiē · uir illud ꝑphē
ysaie · Orietur in quit̄ sol luy tua ·
et · Et si me nō ꝑsentā aptā sed ꝑ angus
tia foramīa ris tante claritatis radius
se infudit · stante ad dilatauit · ſ ru
inosa ꝑtes corporis · Erras ſ alia · specias
ad quā tantā gr̄a dies ꝑficaꝝ putau
ri · ait ille ꝑpetuus cōtēplator dicat ·
Videam · nūc ꝑ speculū et in enigmate ·
tūc aut facie ad faciem · Post hūc
tante dignatōis ac inuisatōis rspū se
quit̄ uox blande et lenit diuina insinuās
uolūtatē · q̄d nō ē aliud q̄ ipse amor qui
causas ē nō ꝑt de ignis q̄ dei suit̄ sollicitās
et suadens · Tempta audire ꝑsona ut surgat et ꝑgat · ſ aut dubiū quin ad cāaꝝ
luc̄ ſ siquidē uia et casta contemplatio ſt ·
ut mentē q̄ diuino igne uehement̄ succendit̄ tantū medii ꝑplear zelo et desi
rio acq̄rendi deo quo eū sili dilugant ·
ut ocū cōtemplatōis ꝑ studio ꝑdicatō
nis libentissime miserittat · et rursū po
tita uotis aliquatenus in hac ꝑte tanto ar
dencius ſdeat in dipm quoto se fructus
suus misisse meminerit · Et tuē supi
to cōtemplatiōis gustu · ualencius ad cō
quirenda luc̄ solita alacritate ſcurat ·
¶ Cētm̄ mt̄ has uicissitudines ꝑturba
tionis fluctuat metuens et uehemēt̄
estuans · ne forte altero horū dū suus
affectibus hinc inde distrahit̄ plus
iusto in ſeat · et ſ in utiliber uel ad mo
dicū ul̄ ad diuina deuect uolūtate ·
Et fortasse tl̄ aliquid seuis iob prae
bat̄ cui dicit · Si dormiero dico quā
do surgā · et rursū exspectabo uespam ·
ſ ē · Et quietus neglecti opis · et or
paratus ꝑtur bate michi omnimus q̄etus
me arguo · Video uirū sctm̄ mt̄ firmū opis
et suppui contēplatōne mea q̄uis estuāt̄
et in bonis licet ꝑ ūsantē · ſ tm̄ quasi
de malis priam agē · et dei cū gemitu
mentis singulis in quirere uolū ſ ·
Dnm̄ quippe in huiusmodi ſmedii
seu ſfugii ordō ē · et frequens gemitus
ad deū · ut quid q̄ · et quatenus nos
facē uelit assidue nobis demonstre

dignet. Hēs ur ego opmor ta hr. ꝑdi
cationē otēnē contēplationē mētibus cō
mendata et designata uobulis Etem
meato amica dr: que sponsi luc studiose
ac fidelit ꝑdicando consulendo mīstrādo
conquirit Meato colūba: que mehilo
ꝑ suos defectus moēone gemens et sup
plicans dnīa sibi nō cessat cōsaluare
mīam Meato quoz formosa: que celesti
desiderio fulgens supne cōtemplationis
decorē se induit. Hortus dūtaxat quibus
cōmode et oportune ꝺ ꝑit. Sed et illo
rum si baleat cooperari huic tplia bmus
aīe bono doctrus bidelz ꝑsonis illis in do
mo bna cōmanentibus. animas vtaq; sal
uatoris et dominoū familiaribus cr. mar
tham loquor mīstrātē et mariam ua
cantē. et lazarū quasi gementē sub la
pide. et r̄surrōis gr̄am flagitantem.
Hr dicta sūt ꝑ eo qp sponsa scribitur
adeo solleres et pugil in obseruando
semitas sponsi ut mīme eā late possit
qm et in quata festinatione ad se ueiat:
et qm longe qm ꝑpe et qm prīs sit nulla
subuatione ꝓcumpēi ualeat ut signo et
et quia ꝓmde meruit nō solū r̄spia
mīsericordi. sed et dignant letificari a
moris uocabus. et grandē gaudio ꝓ uocē
sponsi. Nos quoq; adhr quīanis adiectet
adiecimus qpquemis eaā de nobis aīa
simulat bigilet similit et salutabī ut amica: cōsolabī
ut colūba: amplexabī ut formosa.
ꝑfectis oīb r̄putabit in cui amica tu
hr cōgruent atq; oportune concurrē
videbūtur: ut et gemē ꝑ se et exultē
in deo nouit. simul et primorū bnīu
tantibus potens sit subuenire: placens
deo. omnis sibi unlis suus Sed ad
hr quis ydoneus: Otmā ipā tuīsit
nobis. et si nō tota in singulis: saltē
singula in diuisis sicut hodie hīt mde
longis r̄seruent tempibus Habemus
siquidē martham tr̄y saluatoris amīcā:
mihis qui exteriora fideli amīstrant.
Hēmus et lazarū tr̄y colūbā gemētē
nouacos unqt qui tmp pīs mortu
p̄ r̄centibus ad plagis laborant in
gemitu suo sub timore iudicij: et sic
vulneati dormientes in sepulcris qui
nō e memor āplius: sic se r̄putari
putāt. donec ad xpi uocē sibilato
ndē pondeis tr̄y timoris ꝑmedia
lapidis mole r̄spiare in spe veme
possint Hēmus quoq; mariā cōtēplātē
in illis qui ꝓcessu longioris tpis eo
optante grā dei aliquid melius et
lecius ꝑficē potuerūt: qui iā de indul
gentia ꝑsumentes nō tā uersāē mī
se solliciti sūt. tristem ymaginē ꝓcur
hr ete in lege dei meditari die ac noc
te insaciabilit delectantur: in medio eaā
ruclata facie sponsi gl̄am ad inestabili
gaudio speculantes in eandē ymaginē
trīsformant. de claritate in claritatē tr̄y
adiuī spīt Jā ad quid sponsa surgē et
ꝑpe eāre hortetur: is qui paulo ante defen
sare iustus e eā ne dormiens inuisatā:
alio sinoē indebt Assit ipe ut hy nobis
sacr. tēr; apie dignet sp̄sus eccie ihs r̄s
dns nr: qe sit oīb bñ
dictus in scla Amen

Sermo. lxvj

Surge ꝓpera amica
mea: colūba mea.

formosa mea: et veni. Quis ille dicat: Ille dubio sponsus. Et nonne ipse est qui paulo ante suspirari dilectum tantopere prohibebat: Quo pacto quesumus nunc non solum surgat: sed etiam ut acceleret iubet: Venit in mentem illud quod in evangelio. In nempe nocte qua dies terebatur: cum fatigatos preductoribus vigiliis discipulos qui secum erant dormire demum ac requiescere cepisset: in ipsa hora surgite eamus inquit: ecce appropinquabit qui me tradet. Nunc quoque silit ut breve pene momento et prohibet suspirari sponsa et suscitat: surge inquiens et veni. Quid sibi itaque inde tam subita illa mutatio voluntatis consilii ue: Putamus ne leuitate usi sponsi: et aliquid voluisse plus quam mox noluisse: Minime. Sed agnoscite eas quas nobis supra commisimus et non semel commendauimus uigiliarum dies utique sedulas. ac nimis actuosas: et quia non sit in hac uita copia otii plandi. nisi diurnitas operis: ubi officii et operis congruentior urget instantior quam utilitas. More igitur suo sponsus ubi dilectum paululum simul post queuisse ipsum sit: adeo demum ut uituperia usa silentii non erubescat. Non tui quidem inquit: nec eum quod fieri uetuit facere ullatenus ipse. Sed ecce iam sponsa sponsi et ab ipso amore desiderii quo exhauriatur: desiderium honorum eorum. desiderium fructificandi sponsi: quippe cui nupsit et sponsus et meum lucrum. Et desiderium uehementis: quod est non tantum surgere. sed et surgere festinanter solicitat. Sic quippe habes. Surge propera et veni. Nec parum confortat quod audit uenit et non inde: plus intelligens non tam inuitari quod ducit et secum iuniores sponsi esse uenturum. Quid enim difficile sibi illo comite reputet: Pone me inquit ut te: et quia uis manus pugnet in me. Item si ambulauero in medio umbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es. Non itaque suspiratum iuniores quod uidit: quin sit primus ut uelit: quod non est aliud nisi sancta questus immissa auditas. Animat eam ad opus in uictum: et de tanta opportunitate additur alacer. Tempus faciendi inquit oportuna: quia hyemps tua sit quin operari nemo poterat. Vinber quoque qui tam diuine sue operabat uinee. culturas impediebat: et uel sata necabat. ita inquit uinber et currit abiit et recessit: flores apparuerunt in terra nostra: uernale profecto tempus adesse significantes. optandi commoditatem frugum uiriditate et fructuum. Deinde subdit ubi et quid primum operis operetur: tempus inquiens putredinis aduenit. Ad uineas quoque recolendas dicat: ut que ut possint uberioribus fructibus uinde colonis ante oculos nitere. sarmenta sterilia putet: siccandi nigria putent superflua. Hec inquam breuiter. Nunc ita uideamus: quid singuli quique historico sermone spirituali nobis innuatur intelligendum. Et uineas quidem alias esse uel etiam alias. simulque hoc in ordine quia non sit dubium nobis ita esse traditis: nec opus habetis iterato audire. Ad has itaque inuisendas colligendas. instruendas saluandas anime profectior inuitatur: que tui ministerii

sortita sit nō sua ābitiōe · sed uocata
adeo tāq̄ aaron · Porro mutatio illa
quidē ñ minima quedā stimulatio
caritatis pie nos sollicitātis emulari
fraternā salutē · emulari decorē dom⁹
dñi mēmenta luaorū eius mēmēta
frugū iustitiae eius · laudē et glām nōis
eius · Ffusmodi itaq̄ cū deū religios
affectibus quotiens ic qui aīas rēgē
aut studio p̄dicatiōis et officio mitēdē
habet hoiem suū miteōrē sēserit p̄mo
ueri · totiens p̄to sponsū adē mitel
ligat · totiens se ab illo ad umeas ē
uitari · Ad quid ñ ut euellat et destru
at · et edificet et plantet · Verū qm̄
opi huic sicut et oīm rei sub celo nō dē
tempus suppetit et aptū ē · addu is
qui mbitat · et tempus putatiōis ad
uenisse · Ad ēē hs nouerat q̄ clamabat ·
Ecce nūc tempus acceptabile · ecce nūc
dies salutis · nemī dantes ullā offe
sionē · ut nō uituperetur ministeriū · m̄m
nisterū · Vias sine dubio atq̄ supflua
et oē demq̄ ad offendiculā dare et
impedire fratrū salutis possit · putatē iā et
īsectē monebat · sciens quia tēpus
putatiōis adueniet · Ideo et aiebat · fi
deli cuidā cultori vineaī argute tēpa
obscura · m p̄mo et secūdo horū puta
tiōnē ul' extirpatiōnē · m ultimo plā
tatiōnē indicens · Et hs quidē sponsus
pro⁹ pauli de tempe expandi · Ezau
di quid p̄ p̄ūl oe de temporū cōsidera
tiōne sub alio quidē rerū schemate et nō
nū noua sponsa locutus sit · Nōne uis
diatis m quit quia menses quatuor
sūt et messis ueniet · Ecce dico uob ·
leuate oculos uros et uidete regiones ·
quia albe sūt iā ad messem · Item · Mes
sis quidē multa · operarii pauci · Roga
te dñm messis · ut mittat operarios
in messē suā · Quat igit ibi metēdi
aīarū sategees adē mōstrabat tēp⁹ ·
ita et hs vineas eque mtelligibiles
· aīas uel aīas tēpus putādi aduc
misse demōstrat · id forsitan mt ut sp
res uolens uocabulorū diuīstate dis
tingui · ut messes plebes · vineas
congregatiōnes sanctorū cohabitantiū m
telligamus · Porro hyemale tempus
qd p̄teisse significat · dic m designāe
uidetur qī dñs ihūs iā nō in palā ā
bularet apud uideos · eo q conspi
rassent adūersus eū volentes eū mt
fice · Vñ et dicebat ad quosdā · Tēp⁹
meum nondū p̄sto ē · tempus aūt meū nō
dū aduenit · Et rursū · Ascendite vos
ad diē festū hui⁹ · Ego aūt nō ascendā
Ascendit tū postea et ipe · nō palā sed
quasi in occulto · Et tuē gr. et demerge
us ad aduentū spūs sī quo recalueret
torpentia fidelium corda · tāq̄ igne q̄
dñs ad hs · ipm misit · in tra hyemps
fuit · Tu negasti hyemē tuc ēē · qū
petrus sederet ad prunas · nō immis
gelido corde · q̄ scripe · Demq̄ frigus
erat inquit · Magnū rucā frigus cor
petri negantis constringeat · Per mi
ricordiā tuā · cū igne ab eo ablatus ēet ·
Nā paulo aīi nō puo feruebat zelo ·
quippe ad ignē p̄mus · qui euagma
to gladio ne ignē pdet · seruū aurea
lam āputauit · Ez nō erat tempus
putationis · Et ideo audit · Comite

gladiū suū m̄ loco suo · Erat enī hora et p̄s tenebrarū : et quisq; t̄ discipulorū leuaret gladiū uel ferri uel ligni aut ferro trucidandus erat et nemīe lucretur · nec quippiā fructi afferret ; aut ēte timoris gladio ad negandū cogendus · et t̄ magis quēq; ubi dñs subiūxit mox ita dicens · Omīs qui accepit gladiū : gladio peribit Omnes nempe ceteroꝝ ad paucendā mortis ymaginē stacē m paudus · tpidante et cedente p̄nape po ; et qui uoce confortatoria sui tpis fuerat p̄munitus et p̄monitis alios confortāe : Cetū nec is nec illi sibi ad̄ moderāt utute q̄ alto ; et ob hoc tutū nō eat eis q̄rere m vmcas · et ererere lingue sarculū : et gladio spūs putāe vites · purgāe palmites · ut fr̄ tū plus afferrent · Denīq; t̄ dñs tacebat m passione ; et m multis tēporibus nō rūdebat : fūs uq; p̄hām sicut homo nō audiens · et nō h̄ns in ore suo r̄darguaones · Dicebat aut. si dr̄e uobis nō credis m · si aut et mirograuo nō rūdebitis m ; saeus tēpus putacōis nōdū aduenisse : nec rūsti nā p̄sius vmeā suā impensis laboribꝰ ; nec fideī nec bonī opis fructū aliq̄ flaturā Cduare : Quia hyemps erat in cordibus pfidoꝝ ; et hyemales quidā malicē ybres occupauerant tra · tacta semā suffocāe q̄ fouē pauores : sed et cultu vmeaꝝ ōnem melioremus impendendā opā frustatur · C Quos uos putatis me nūc dicē ybres · Istos nequos videmus currentes p aera nubes turbulento spū sup̄ tra · Non ē ita Ez quos de tra maerem surstū ferūt homīes turbulenti spūs ponētes in celū os suū et lingua horū tinsiens in tra tēp pluuia amarissima tra q̄m paluster ac sterilem fac̄ et tam plane q̄ sat̄ inutilem ; nō quidē hmōi insibilibus atq; corpeis ad m̄os utiq; corpeos vsq; datis : de quibus nulla plane sicut n̄ debubus curaē deo Sed quibus : pfō q̄ seuit et plantauit deꝰ manus et nō hoīs ; l̄que gimnaē uel radicaē in fide et caritate poterant · et fructus p̄turire salutis : si bonis et temporaneis ymbribus rigarent : Nec demq; fuit : p̄bus p̄ius mortuus ē. Ne nubibus pluentibus istiusmodi ybres sup̄ eas : que lutū frūt fructū faciat nō afferant · Sed sicut sūt et bone et male arbores · ferentes quoq; fructu p̄ suu dissimilitudīe differentes bone videlz bonos et male malos : ita et arbitror nubes et bonas q̄ bonos · et malas ēe que malos pluant ybres · Et ude ne forte timuerent nob̄ hāc nubiū ybrūq; distinctionē q̄ dicebat · Mandabo nubibus meis ne pluant sup̄ eā ymbrem : h̄ aut dubiū quī sup̄ vmeā Cur putas aduēt̄sse signāt meis ; n̄ q̄ sūt et male nubes que nō sūt eius · Tolle tolle m̄q; : crucifige eū · O nubes violentas et turbidas ; o ybrem procellosum : o torrentem iniquitatis eūtē magis q̄ fecundāe p̄dmeā Nec minus malus · minus sic amarꝰ minori

luct impetu p̄ruens ꝓber ille qui sb̄
secutus ē. Alios saluos fecit ꝙ scripm
nō p̄t saluū facē. Christus ēt isti descē
dat nīī de cruce: et dñmus ei.
philosopheī ventosa loquacitas nō
homiē ē ꝓber: q̄ sterilitatē magis tu
lit tēre q̄ fertilitatē. Multomagis
p̄ua dōnata hēticoꝝ mali ꝓbres sūt:
que ꝑ fructibus spūas pducūt et ebu
los. Mali ꝓbres eaā t̄ditiones phari
seoꝝ. quos saluator redarguit: et ip̄i
nubes male. Et nisi cristinees me
muuriā facē moysi. nā bona nubes
illa ē nō omne q̄d pluit uel ip̄a bo
tīdicā: ne illi contdicā qui aūt dēt
illis. i. iudeis p̄cepta nō bona. haut
dubiī quī p moysem: et iusti fidēles
mībus nō iuuient in eis t̄ālis illa
libi cā observacio sabbati sonantis q̄
quiem nō donantis: mdictꝰ sac
fīcoꝝ ritus. mdictus portime car
nis esus. nō nulloꝝ q̄ simlīū q̄ i
miūda a moyse p̄censentur. pluu
a ē ls totū. et illa nube descendente:
sed nolo magīū uel mortū meū qm
descendat. Fuit fame bona suo tpe:
post tempus si ueneīt nō bonā nā
censeo. oīs eaā lenis. et leuit descē
dens pluuia si sit in tempestua
molesta ē. Donec gīstuſmōi aque
pestilentes occupauerūt tīā et mi
nalueruīt sitp eā tempus simī uince
nō habuerūt: nec fiunt quo sponsa ī
uitaretur ad impias putandas vineas
Ceterū illis decurrentibus tra apparuit
arida et flores apparuerūt in ea: sig
nificantes tempus putandis vineis
Ecclēis q̄ hoc fiunt. Oīs putas q̄ nō
floruit ante xp̄i in surrēone. Et hic
primus et magnus flos qui apparu
it tra nīā: nā p̄mae xp̄ius. Ipē mag̃
flos campi et lilīū. dualiū ihūs ut
putabatur filius ioseph a nazareth
ꝙ mptatur flos. Iesꝰ flos apparuit
primus: nō solus. Nam et multa corpa
sctoꝝ q̄ dormierāt ꝑt surrexerūt: qui
veluti quidā luciissimi flores simul
apparuerūt in tra nīā. Demp uene
rūt in scām ciuitatē: et apparuerūt
multis. Flores eaā fuerūt q̄ p̄m ē
diderūt de ꝓlē p̄mae sctoꝝ. Flores
eorū miracula: in star florū adducē
fructū dei. Nā posq̄ ille infidelitatē
imber aliquātulū uel ꝯpte abiit et
cessit q̄ secuta ē mor pluuia voluptuā
quā segregauit deus hēditatē sue: et
flores apparē ceperūt. Oīs debit be
nignitatem. et tra nīā dēdit flores su
os q̄ ita ut bna die tīa mlia. et m
alia quīq̄ mlia de ꝓlē ederent: adeo
in breui creuit florū nūs. i. edencū ml
titudo. Est nō potuit gelu malicie
p̄ualē aduīsus flores qui apparebant:
nec p̄ipē ut assolet fructū bite quē
ꝑ mittebant. Nā ad omēs qui ediderūt
induerent iutute cumulo: surrexerūt
q̄ eis homiēs q̄ animas hoīm contēp
serūt fortes in fide. Passi sūt quidā
q̄ plurimos q̄dictores. sed nō cessert:
neq̄ subit fugerūt quo minus facerent
et ām magarent opa dei. Nā uīr illud
in psalmo spūalit quidē seminauert
agros et plantauerūt vineas: et fe
cerūt fructū natiuitatis Potestu tpis

tempestas sedata ē · et pace ꝛ̄dditā trā
ducūt vinee · et ꝓpagate dilatate sūt
et multiplicate sut sup̄ mūm · Et tūc de
mī sponsa ad vineas m̄ vitatur · nō q̄dē
ad plantandū ꝫ ad putandū q̄d plātatū
ā erat · Oportune quidē · nā h̄ opus pa
ās tempora ꝛequirebat · Cū etenī ꝑsecu
onis tpe ꝛdiceret · Alioquī sine mē m ma
nus gladios anap̄tes · face vindictā in
nacōibus · m ꝓpationes m ꝑplis · alligare
ges eoꝝ in compedibus · et nobiles eoꝝ
m manicis ferreis · et face in eis iudiciū
conscriptū · h̄ quippe putāe vineas est ·
h̄ mḡ oīa ut uel paās tpe actuāt
m paāt · Et de hīs satis Poterāt
eā finiri sermo · si ꝑius quēq; vrm
uī morē meū de sua vinea monuisse
Quis enī ita adūguē oīa a se supflua
ꝛsecuit · ut ml sē hr̄ē putet putacōe
digniū · Credite m̄ et putata ꝛpullulāt et effugata ꝛdeūt · et ꝛacem
dūt ꝓtecta · et ꝓpria denuo ꝓducāt ·
parū ē ergo semel putasse · sepe pu
tandū ē · Immo si fieri posset ꝫ · quia
q̄d ꝫ putari oporteat si nō dissimu
las mucīs · quātūlibet m h̄ corpe ma
nēs ꝑfectis · Erras si uiua putas e
mortua · et nō magis compassa · Ve
lis nolis · mī fines tuos habitat ie
buseus · subugari p̄t sed nō ex̄minā
Sāc nequit q̄ nō habitat m me bo
mī · Parū ē misi et malū ē fateat ·
Aut sō quod uolo h̄ ago · ꝫ q̄d odi ꝛ
faco Si aūt q̄d odi illud faco · iā nō
ego ag̣or illud · ꝫ q̄d habitat m me pec̄m
Aut te ꝙ si audes ꝑfer aplō · nempe
ipius ism uox ē · aut fatere quoq; re

aī illo vitus nō aīe Mediū demq; vi
ciorū vītus tenet · ac ꝓinde sedula ne
get · nō solū putacōne sed et ēuīsione
Alioquī verendū ne a lambentibus ꝙ
mo a rodentibus quōmō illa dū nesās
paulatim clangūat · a si sup̄uerint
suffocetur · Vnū in tanto discrīe cōsi
luī ē obseruāe diligent̄ · et mox ut re
nascentiū cr̄pita appauerint ꝓmpta sēue
ritate sucīde Nec vītus cū vitijs ꝓ
ēscere · Ergo ut illa vigeat · ista ēsce
nō sinātur Tolle supflua · et salubria
surgūt · Vtilitati accedit quid q̄ volup
tati demis · Demus opam putacōi ·
Putetur aspidistra · ut ūtus roboret ·
Nobis frēs putacōnis semp ē tempus ·
sicut semp ē opus · Confido em̄ quia
nobis hyemps iam trīstit Satis quā
hyemē diū · Timorē illū q̄ nō ē in ca
ritate · Cui cū oīes inuacet ad scīpiam
nemīnē ēsumat · qm̄ sup̄uenies cari
tas ex̄tū illū tp̄ hyemē estas · Estas
em̄ caritas ē · Que si iā uenit ꝙmo
quia venit sicut ustū ē m̄ sentīe de uo
bis · sic aūt necesse ē oēm hyemalem
ybrē · oēm videlicet anxietatis lacrimā ·
q̄ amara ꝛcordacō pēi et timor aīi ex
torquebat iudicij Itaq; q̄d nō dubiūs
dico et si nō de omnibus uobis ꝑfīo de
plurib⁹ · h̄ iam ybet abnt et ꝛcessit ·
Nā et flores ꝓparent indices plu
uie suauioris · hr̄ et estas pluuias suas ·
suaues et uberes Quid dulcius lacrima
caritatis · Flet quippe caritas · sed ex
amore nō ex merore Flet ex desiderio ·
flet cū flentibus Tali ybre nō ambigo
rigatos ubertas · actus obedīe vītē

quos letus intuet̄ · nō murmur̄ tetros
nō ĥstrigia sub obscuros: ꝑ quoda gaudio
spūali uocādos · et floridos Sic fuit ac
si semp flores gestet̄s in manibus · Ergo
si hyemes trāsiit ꝑber abiit et recessit:
si denū flores apparuerūt in tra nra
et subinde quedā spūalis grā bernalis
temperies tempus putatōnis indicat:
quid ĥstat ñ ut dcām tm mābamus
huic opi tā sō tā nūo Scrutemur iuꝫ
ꝓphām vias nras et studia nra: et
in eo se quisq; iudicet ꝓfecisse nō cū nō
muenit qđ ĥplendit: sed cū muenit
qđ ĥplendit · Tūc te nō frustra scru
tatus es: si rursū opus ē scrutinio ad
ūtsti · Et tociens nō te fefellit ĥssio
tua: quociens ītrandā putauit Si aūt
ꝑ hoc cū opus ē facis: sp facis Sp q̄ opi
ē tibi memmeto signū aurīi · et mie
sponsi eccie ihū x̄pi dñi nri: q ē sup oīa
deus bñdictus in scla A·Smo·lix·

Q Vox turturis au
dita ē in tra nra ·
Mīma iā dis
similē queo: q
eare scālo ita q
de celo ē de tra
loquit̄: utiq; tam dignant̄ tā socialit̄ q
vnus ē tra · Sponsus ē iste Cui cū
ꝑmittet̄ flores apparuisse in tra · aduꝫ
nra: et nūc michi omō uox inquit ē
turtis audita ē in tra nra · Ergo ne
rōne carebut deo quidem tam insueta
ne dicā indigna locuōe: Si usq; ut
opinor de celo sit locutū ĥpies: nusq;
alibi de tra Adūte igitur ꝗte suauita
tis sit: deū celi dicē in tra nra · Quis
trigne et filii homī: audite Magn
ificauit dñs facē nobiscū Multū illi
cū tra: multū cū sponsa quā de tris
sibi assistē placuit Intra inquit nra
Non plane ꝓpatū sonat uox ista:
sed consortiū · ꝑ familiaritate Tamq;
sponsus hō dicat: nō tāq; dñs Quid:
Conditor ē: et consortē se ĥputat ·
Amor loquit̄: qui dñm nesat · Car
men mīmi amoris ē: ñ alius hō quā
a matrimonio filiam oportuit · Amat
deus: nec aliūde hō hēt sed ipē ē hō
amat: et ō vehementius quā nō a
morē tā hēt quā hō ē ipē Verū quos
amat: amicos hēt nō seruos · Denq;
amicus fit de mgro: ñ em amicos
discipulos dicēt · si nō ceīt · Videsne
mori eōrē eccīe maiestatē: Jm ē ſ
tres necem suspiciat amet: sed nec des
piat quidē Ortus q̄ equo intuetur
q ꝑfectē se amant: et in scipo celsos
humiles q̄ contempat: nec pares modo
sed vnū eos fecit Tu deū forsitā ad
ab hac amoris regula crapi putas: sed
qui adheret deo vnus spūs ē · Quid
miraris: Ipē fructus ē tamq; vnus q̄ uoli
mus dici: nō tamq; vnus ꝑ vnus ·
parū ē parē ē hōibus: homo ē · Inde
tra mām vendicat sibi: sed quasi patet ·
nō quasi possessionē · Quid mī uendicet:
Inde illi sponsa inde substantia corpis:
inde sponsus ipē ē: ī duo in carne una ·
Si ceo una: aut nō inde patria una:
Celū celi dñō inquit: tra aūt dedit filiis
hoīm Ergo ut filius hoīs hereditet tra:
ut dñō subiiat · ut conditor administret:
ut sponsus cōcipiat · Dicendo nempe in

tra mea: pietate ipsa abnuit societate
no respuit. Et hec ea q̄ sponsus tā be
nigne vsq; ad vbera: ut dignatus sit di
cere mihi mea. Iam enim videamus.
Vox turturis audita est in tra nra.
Et hec tm sacre hymnis indicat esse: tēpus
melliflue puritatis adesse denūciat
Quis enim tam duras aures habeat
quibus vox turturis dulce
modum sonat: sed signat dulcia.
Ipsa auicula si cunctis nō magna: sed dul
cibus nō grata fieri est. Et vox quidē ge
mentis q̄ cantantis similior: pegma
tis mē nos admonet. Illum li
benter doctoris audio vocē: qui nō sibi
plausibilē in planctu moueat. Vere
turturē exhibes: si gemere doceas.
Et si persuadere nequis: gemendo id magis
q̄ declamando studeas oportebit.
Et tm sane tu mihi alijs multis. tu ul
timē in negotio tuo efficacissima
es. Dabis vocē tuę vocē iuuentuti: si quā
suadendo pius videris illud exhibuisse.
Validior operis q̄ oris vox. Hęc ut loqua
ris: et nō solū me finalibus emendes:
sed te quoq; gemibus liberes a pbro. Nō ita
timebit adire: si quis dicat. Aliquā
do aperta gula et importabilia et
imponit ea humeris hominū: digito
autē suo nolit ea mouere. Et nequā
quā oportet. Tu q̄ aliquando docebis
tempus nō dices? Vox turturis
audita est in tra nra. Donec homines
pdei cultu meritis tuis in tra et
tuis terminis acceperint illā unctę lacte et
melle manantē mirifice se cognoscen
tur pegmos suę tre: et nō more ter-

turis in gemuerūt: nec ullum prius rimis
centes magis aut pruna cyrilio abu
si dederūt se comedere pinguia et bibere
mulsum. Vox tua dulcis nō est vox tua audi
ta in tra nra. Ubi nō regni celorum pro
missio sua est. tuę intellexerunt homines.
se nō habentes hic manentem ciuitatem
et futuram inquirere: nō auditate re
perūt: et tuę primum manifeste sonuit
mihi vox tua. Nā dū sacra quęque
nō aia rpi primā suspiraret in gra
dilatatione molestę ferret. desiderium
primam gemitibus et suspiriis alo
ge salutaret. Nonne tibi videtur
hoc fungi gemebunde ac tristissi
me turturis. quecunq; mihi aia ita se
asseret. Et tuę gō et dominę: vox
tua audita est in tra nra. Quid
ni moueat mi ebras lacrimas et ge
mitus condiamos. rpi absentiam.
Dne ante te omne desiderium meum:
et gemitus meus ate nō est absconditus.
laboraui in gemitu meo tu scis. Et
vitus qui dicere potuit. lauabo per sin
gulas noctes lectum meum: lacrimis me
is stratum meum rigabo. Nō solum aut
im: sed et oibus qui diligunt aduentum
eius gemitus ista compti sunt. Hec ipse
est qd ipse audiebat. Nequit possit mat
filius sponsi lugere: quidiu ai illius est sponsus:
Veniet aut dies ai auferetur ab eis
sponsus: et tuę lugebunt. Ac si diceret.
Et tuę vox tua audietur. Ita est
ihu bone: nā ipa tua in gemisat
et pturit vsq; ad reuelationem filiorum
dei cristianis. Non solū aut illa: sed

et nosipi mit nos gemimus adop-
cõem filiorũ exspectantes i. depi cõ nẽ
corpis mi: hi scientes qua ip dm
simus mh corpe pegrinamur ate.
Hec uacui gemitus: quibus e celo
tã miserebit rndetur. Ip miserã
mopũ et gemitũ pauperũ: nũc ex-
urgã dicit dns. Fuit et mipe pmi
uox ista gementiũ: sed rara. et pe-
nes quẽq suus gemitus. Vñ et dice-
bat quis Secũ meũ in: secũ me-
ũ in. Et et qui aiebat. gemitus me
ate nõ e absconditus: pfõ mõ sibi
absonditũ ee. q solu deo nõ sit abscõ-
ditus. Et io tuc dia nõ potuit. Vox
turturis audita e in tra nra: qm se
cũ ad pauorũ tã tuc in multitudiẽ
nõ exiuit. At ubi palã clamatũ e q
stur su sit querite. ubi xps e i dex-
tã dei sedens: tã cepit ad oĩes pmẽ
gemitus iste turtureus. et bna
oĩbus ee gemendi rõe: qua oĩes
sacbant dnm. fm ip ihm exemia le.
Et cognoscent me oĩes a mĩmo
usq ad maximũ d. dns. Cetm
si multi gementes: quid sibi uult
brnus exspssio. Vox turturis mquit.
Quare nõ turturũ. forte eplus id
solunt ubi aut. qua ipe spus postu-
lat p scis gemitibus inenerrabilib
ita e. ipe mduit gementes qui geme-
fecit. Et qlibz multi sut qs ita geme
audiãs: brnus yoim labia vox so-
nat. Quid in illius q ipam in ore
singulorũ p quoruq natiõ fortt.
Demq brnaq datur manifestatio
spus ad utilitatẽ. Suauior qcuq
manifestũ fuit. et pmẽ mdiat. Et
audi et evangelio: quoc hẽat spus
scis. Spus mquit ubi uult spirat. et
vocẽ eius audis: et nescis ũ veniat
aut quo vadat. Et si ille nesciebat
q liter ocidentẽ docebat mortuos
migr. motuus. nos sciamus. qui tm
lam demorte ad uitã p vuificantẽ
spũ eto et cotidiano exprimento ipo
nos illuiante pbamus vota et gemi-
tus ab ipo venire et ad deũ ire:
illuq mag in venire in oculis dei
Quando em spus sui irritã faceret
vocẽ ds: Atq ipe sut quid desiderat
spus: qr fm deũ postulat pro sanctis.
Hc solu cõmendat et turtur gemitus:
cõmendat et castitas hmoi demq me
rito: digna fuit dari hostia p ugi
no ytu. Sic qpe hẽs. par turtuũ:
aut duos pullos columbarũ. Et licet
aliae quidt y colũbã spes scis soleat de-
signari: qr tm libidinosa anus e. nõ
debuit offerri eã in sacrificiũ dm: in ea
sane etate q nesciret libidinẽ At e
tuis nõ designatur etas: qm ingressa
castitas in quacũq etate. Demq cepit
le vno cõtenta e: quo amisso alterũ
ia nõ admittit. numero sitate in hoib
nupciarũ condempnatis. Nã et si forsit
tã culpa y incontinencia venial
e: ipa tm tota incontinencia tpis e.
pudet ad negociũ honestatis recurrẽ
nõ posse in hominẽ qd nã possit in vo-
luce. Certe e turturẽ tempe sue vi-
duitatis. sancte viduitatis opus frẽ-
quẽ atq in fatigabilit exequentem.

videras ubiq; singulariē ubiq; gemē
te audias? nūquid in turribꝰ ramo
rē sidente ꝓspiceas: ut tu ab ea discas
voluptatū virenciā virulenta vitaē.
Adde q; in ugis moniū et in sūm
tribus arboꝝ frequencior illi cōui
sacē: ut qđ uel mgrie ꝓpositū pu
dicie deceat doceat nos ēsena des
picē et amarē celestia. Et quibus
collgit? q; uox sit ētuis eciā ꝑdicā
castitatis. Nec eīm a pncipio uox
ista mīris audita fuit. ꝙ magis?
Crescite et multiplicamīni? et rīple
te trā. In cassū ꝑfrō uox illa pudi
cie sonuisse. necdū ꝓpalata ē sur
genciū prīa? mq; longe felicius
hoiēs nec; nubent nec; nubent?
sed sūt sicut angeli dei in celis. Tu
ne uox illi tempus fuisse tūc dicas
cū maledicto oīes subiacerent sterilis
mris? cū pmarthe rpi pluēs hēbāt
simul uxores? cū frat? fīēs absq;
libis defici semē susciare q; lege
compellebat? At ubi insonuit q; ore
celestis turturis cōmendacio illa spa
donū q; se castrauīt ꝓ regnū dei? et
ne alterius cuiusdā castissime ētuis
consilii de ugīnibus ubiq; manualiū?
tūc primū dia venuat potuit? qa uox
ētuis audita ē in tra mā. Ergo
in tra mā et flores apparuerūt et
vox turtuis audita ē? ꝑfrō et usu
bitas cōpta ē et audita. Vox quippe
auditur? flos ēmitur. Flos mīaclīm
ē ut mā supior ēpīnae hīt? q; uoa
acrdens fructūtū ꝓtulit fidei.
Et si fides q; auditu? et q; usu cōfir
macio ē. Sonuit uox splenduit flos:
et uitas de tra orta ē ꝓ fidelīū cōfessio
nē ubo signo q; pīt cōcurrentibus in
testimoniū fidei. Testimonia ista ē
dubia frā mīmis? dū flos uoa aurī
oculus attestat? Audita usa cōfirmāt?
ut duoꝝ testiōiū auris loquor et o
culi ratū sit. Ꝓpterea dīs aebat. Ite
ēmūdate iolsam. eius nempe disci
loquebat? que audistis et vidistis. Ne
bīnus illi nec planus intimari fidei
valuit ēcludo. Rade sane in bīu eciā
vīmūse ēre ꝓsuasio frā ē: et eode argu
mento cōpendio. Que audistis inquit
et vidistis. Dubiū ablīuatiū? autī u
tiū et efficax hīt dubius ꝑfrō assēs?
q; auribus audīs q; ꝓcepi. Intonat tu
ba salutis? coruscāt miracula? et
mūdus ēdit. Cito ꝑsuadetur qđ d? dū
qđ stupetur oīd? Hīes aūt quia ꝑfī
apli ꝑdicauerūt ubiq;? dīo cooperante
et simone cōfirmante sequentibus signis.
Hīes in monte stupenda claritate trīs
figuratū? et mchilominꝰ signa testi
ficatū voce. Hīes in iordane filii et
columbā designatē? et uocē testificātē
Ita hī duo ubiq; ꝓ uox et signū ad
inducendā fidē q; dīna largitate
concrūt? ut latus ad aiam ꝓ utīsq; fe
nestras ihīsus pateat uitali. Secꝰ?
Sicus ꝓtulit ihīsus suos Non comedā
q; eis? nec eīm esui abiles sūt obīma
tutatē sui. Bonarū ficuū huīt filiꝰ nē
nō sapere? forte ypocritas designātes
Non abiaam? tū? alias forsitā hīes

habebimus Aliquā satis ꝑ sementpos
leuit et aīa tempus ardent ? sicut fe
nū tectorū · qđ ꝓsciꝑ euellatur ęra
rut ? qđ ego de ypocrisi dīm ror · Nō
sme aī tū in carmīe mpcāli eorū
mēao fīāt ē ? Eruīt sme dubio et si
nō esui ? usui ālīāq · Multa in mup
cīs ꝑter dapes · nāīa ꝓaurant Ego
uō istud a deo mīme ꝓtereūdū ęrsīō ?
ut discutē nūc mē āgustias ęr timea
tū sīmone huīg qđ ꝑ ē illud nolim ?
sed differo mdiē altīm et horā lubeio
ē An uō nēcīe ? uobi tūc ęrgiri lucēb
Tūn tū oportūitatē facultatē q obti
neant bota uīa ad ꝓferendū qđ sen
cio in uīa ; tporū edificacoīē ? mlau
dē et glām sponsi ecīe dīsti dīm tūm ? q
ē sing oīa deus bndēs ⁊ sēla Amen ·

Ait
Jacus ꝓtulit gſ
des suos · dęr
sipionibus pē
det locus pīus
Dyeāt em tpis
putuīsmis be
misse ? tā ęr floribus q tā appaebāt q
ęr audita truīe uoce h assereēs Jdipm
adę ęrsertū ꝓductōe affīmat ? qr nō
solū ęr foeib ? sed ęr uoce truīs tūn ęrpmcū
capui tpis ? capui et ęr ficu Nō ei nō ē
acer ⁊ dulgencior tūc aī ficus gſsōe su
os ꝓtulerit · sicus flores nō hēt ? Ex
floribus gſsōe mittit tpc quo cetere ar
bores florent · Et quō flōes appaeēt
et ētiseūt ad mēhl utilee ñ q scautū
fructus q̄dā ꝓmūa sī ? ita et gſsi orūt ?
ſ m matūe ardūt et dant locū ma
turandis tpi mīme ablēs ad uesēdū
Et hinc ꝑ ut dixi sumut sponsus ęr
pmentū tpis et argumentū suasio
nis ut nō pigtetur ꝑgē sponsa ad
vineas ? qua nō peit opa q tēpestā
bent · Et lūa quidē sic Quid uō spēs ?
ut plane h loco nō ficū in tuea ? sed
plū Nempe de hoībus eiā deo ? nō
de arboibus Vere ficus ē plā fragilis
carne · puulus est · aīo hūlis · eo pīm
fructus ut mtūm nomī alludam gſsi
uīq et tremē Nē em populans est
studiū pmū quere ꝛgnū dei et ustiā
eius ? ſ ut aut aplis cogitare q mūdi
sūt ? quō ipsorubus placeant uel ille
bus · Tribulacōnē carnis hēbūt hoi ;
ſ m nouissimis nō negabūt eos fruc
tus fidei assecuturos · si bonā habuerīt
nouissimā cōfessionē ? magnmeq si car
nis opa clemosīme redemerīt · Er
go pīm plebīū fructus ñ fructus sī ?
nō magis q̄ ficuū gſsi · Demq si digs
fructus pmodū pīe fecerīt ? nō
em pius qđ spīritale ē sed qđ anīmā
le dicet illis · Quē fructū habuistis
tūc · in q̄bus nūc erubescitis ? Ego tū
h loco nō quē uis plū mtpetnari
libīi puto ? bng signant ęrpūntur ·
Nē em ptulerūt dixit q̄ de plūibus ·
ſ q̄ de bna ptulit niquit ficus gſsōe
suos ? et ut senao ego q ē plebs iude
orū Quāta in hāc salūator pabolīe
⁊ elvāge loqu videt ? ut ē illud Arbore
fici ſsebut q̄dā plantatā ⁊ uinea sua ?
et ceta Jē Videte ficulneā et ōs arbo

ces Et nathanaelꝰ dictū ē. Cū ecce
sub ficu vidite. Et rursū maledixit
finalucē p eo q̄ nō mucuit in ea fructū
Vñ ficus ꝙ que bona licet p̄ arcanā radice p̄dixit. nūq̄ tñ in altū p̄fice nū
q̄ se humo attollē voluit. nūq̄ rūdē
radia puritate ramorū generositate
florū fecunditate fructuū. Male p̄sū
t̄ arbua radice cōmouēt arbor pusilla
tortuosa nodosa. Fadus enī scā Quid
ea dignū tuis apparet in ramis. Hoc
inquit ptulit ḡssos suos Nō hos nobili
a radice trisn. semen neq̄ Ad hec
ē de spū sō ē. ac ꝙ subtile totū et
suaue Tibi vñ hm ḡssi. Et uē quid nō
ḡssū in gente illa. Nō actus p̄fectō n̄
affectus n̄ intellēs. sed nec ritus q̄ t
colendo deū habuit Nā actus t bellū.
affatus in lucris totus eat. intellāt in
crassitudē līe. cultus in sanguīe pecu
dū et armentorū Ne dicat aliquis Cū
istiusmōi ḡssos nō aliqñ p̄ferre gens
illa ossāuit. ergo nō aliqñ tempus
putādus nō erūt. quia vnū vētu
ri tempus q̄ste p̄hibetur Nō ē ita.
Dicā mulieres filios p̄cassē. nō eā p
turuīt. sed eā pepererūt Ducim⁹ et arbores
edidisse flores suos. nō eū eepint flores.
sed pomis eū deseruīt Ita ꝙ quoq; deū
ē q̄ ficus ptulit ḡssus suos. nō eū alī
quos edidit sed totos. q. eū ad finē p
ducit edito Queris quo tpe istiusmōi
cōplementū illi p̄ō accidit. Cū p. me
ruit tūc cōpleta ē malua eius ut q̄d
spe eis p̄dixerat. impleta messiā p̄tū
destruxit. Vñ in patibulo editus. ita spīn.
consūmatū ē. inquit. Qualē ē sū
macōnē dedit ḡssus suos ficus ꝙ ma
ledicta. et subinde etna anditate
dāpnata. Q̄ sūt nouissimi pueōes
populus. in sapiens ab mutilibus ad
p̄mosos ducunt et benenatos.
Q ḡssū vtpeū q̄ affatū. odie hoiem
q̄ hoīm et corpa sanat et saluat aīas.
Q michi omnīm intellēm ḡssū et cte
bouūnū. q̄ deū nō intellexerūt nec
in opibus dei Annuū uō me forsā
q̄rat in se ēe iudeus. q̄ intellēm illū
dico bouūnū Et legat in ysaya. et
plus q̄ bouūnū audiet Cognouit
q̄t bos possessorē suū. et asin⁹ p
se dñm suū. isral nō cognouit me.
plus mē nō intellexit. Videas me ut
dee mlacōrē tibi p̄phā tuo. Ego te
compauī iumentis. ille subiacet Quia
q̄ nō in sua psona p̄phā dixit ꝙ ē
dei. q̄ dīm se et ipīs opibus clamat
Et si in q̄t nō ēdūtis opibus ēdite.
et si nō facio opa p̄ris mei nolite
dē. ut sic tñ cognoscant ad intelligēdū.
Nō fuga demonū. nō obīa elemētoz
nō vita mortuorū. bestiale hanc et
plus q̄ bestiale ebetudinē ab eis de
pellē q̄uit. Deitō minus mirabile q̄
in sēsibili creatura frūtē. ut illud tā
horrendū tāq̄ enormē ḡssū facinus
p̄ruerēt. dīno maiestatis imitantes
manus sacrilegas. Et tūc itaq̄ dia
potuit. q̄ ficus ptulit ḡssos suos. eā
tā videlz legitimā illius p̄lē et eepint.
q̄ in ortu suo summū. et ut nouus ꝙ
veterē p̄phetā supuenientibus letā

precentu. Non alii sane qui quo gessi
dum et cedum sub orientibus floribus
bonis. Quia dns inquit non cessauit
ficus producere gossipe suos nisi te voca
ui responsa. Scies nisi posse una pdie
optimas ficus. Nunc autem productus q
plus producendi erant. non ita in tempestiue
te in vito. ac saluatore fructy
in pulo. et noscant inutiles ex tunc tui
Nam ut vinee in quit florentes odore
dederunt. qd michi omnino appinquan
tis fructus indicii e. Ihs odor serpentes
fugat. Unde florescentibus vineis
et ipsule benenatiue de loco si ulla
tenus ferre odore nocerii floru.
Qd volo attendam nouicii mei et fi
duciali agut. cogitantes quale spm
acceperit. cuius presentia demones non
sustinent. Si sic nouicius fuor. qd
erit absoluta pfio. ppendat. ex flore
fructus et sapore uirtus eius esse
odoris. Vinee florentes odore dederut.
Et in principio quide sic fuit. Ad pdi
cationem noue gre secuta e nouitas
uite. in hijs qui ceperunt. q conuersatione
sua mte gentes hijtes bona. ipi erat
bonus odor in oi loco. Odor bonus
testimonii bonu Ihs de bono ore. typ
de flore odor precedit. Et quia tli flore
et tli odore mte primordia nascentis fi
dei. fideles aie ueluti quedam spitules
hinee in fide appuerunt. hijtes testimo
nii bonii et ab hijtu fortis erant. nisi
in congrue ut opinor de ipis dicis se
timus. qd vinee florentes odore dede
runt. Ad quid. Ut eo sane pueri
ecia q necdu ederunt. et bonis opi
bus illos considerantes glorificarent
et ipm deu. atq ita eis odor uite adhi
tu ee meret. Idco q dedisse odore no
n meito iferunt. qr nisi sua gla sed
aliorum de sua optime bona quesiere sa
lute. Alioqui poterat mere quotidia
q sibi estimare pietate. ubi gra ostaco
lis meretrix. At istud ecit no dare
odore. sed uende. Nunc uo quia oia
sua in caritate faciebat. no plane be
dederunt odore sed dederunt. Cetinsi
vinee aie. opus flos. odor optimo e.
fructus quid. Mirum. Et ue fructus
utis. sanguine e martis. Cui deest ipse
dilate sinus sompnii. erat hereditas dni fi
lii mercedes fructus uentis. Ppe q modu
dixisse fructus utis. Quid mi sanguine
hue dixerim mendacissimum sanguine i
nocentis. et sanguinem usti. Quid m
mustum rubens gbatu peplum. et plane
de uinea sereth torcular passionis er
pressum. Denique paosa in ospali dni mo
res secum eius. ipse eo qd dam e vineas
florentes odore dedisse. ita si ad typu
gre hui locu respice maluimus. Aut si
placet magis iferre ad pres. na vi
nea dni sabaoth plus isrl e. erit sensus
Christum in carne nasciturum et moriturum
adorauerunt pphe et puarche. et no dede
rit tue eunde odore suu. qr no exhibue
rit in carne. que in spu putauerunt. Presen
no dederunt odore suu. et ni secretu publica
uerunt. erpentes ut reuelaretur in suo
tpe. Quis sane tue capet sapiam. et mys
teria abscondita. et in corpe no exhibitam.

Ja vnce tñ quidē nō dederūt odorē
suū ꝯ: dederūt aūt post cū p̄ successio-
nes gñacionū nascentē q̄ se xp̄istū scēm
dū carnē p̄tm ligneo seculis ediderūt.
Dñe plane mḡ spūales ille vnce de-
derūt odorē suū ꝯ: cū apparuit benigni-
tas et hūanitas saluatoris nr̄i dei: et
cepit p̄ntē hāc mūdus quē pauca ad
absentē p̄sentiebant. Vnc ille ubi cū ā
iacob tāgens et p̄p̄m senuisse: esse ꝯ: ait
odor filij mei sicut odor agri plenum cui
benedixit dñs. Et cū hēbat habebat
delicias suas sibi: tñ cuḡ illas ostendebat.
Ut ubi uenit plenitudo tp̄is in quo misit
deus filiū suū fēm q̄ muliere. fēm sub
lege. ut eos ā sub lege erāt rēdimeret:
tūc p̄fusus odor ā m̄ illo erat se se ubiq
ꝓfudit: adeo ut a finibus t̄re p̄p̄m senuisse
damasc̄ cētia oleū effusū nomē tuū:
currerēt q̄ adolescentule in odore olei
Ja ista vnca dedit odorē suū ꝯ: et eo
tp̄is dederūt et cetere: Ja ā bus ipē
odor uite ḡtuit. Quid in dederūt ꝯ:
ḡ bus xp̄s fl̄t carne. Dñm ē itaq; vi-
neas dedisse odorē: siue quia fideles
aīe bonā de se vbiq; opinionē spḡuūt ꝯ:
siue q̄ palā fēm suū mūdo oracula et re-
uelacōnes p̄m et in eēm trā ḡtuit
odoratus eorū: dicente aplō Nam: te
magnū ē pietatis sacmentū qđ mal̄ꝰ
ē in carne iustificatū ē in spū ꝯ: appa-
ruit angelis. p̄dicatū ē gentibus. ēdi-
tū ē mūdo assūptū ē in gloria. Mirū
nō sine ḡcia nr̄a vnce iste h̄ aliquid ha-
bēt qđ moēa edificet. Ego hūc locū
arbitror ee moralē. Deus aūt p̄ gr̄am
dei q̄ ē in nobis: et ficus nos hīē et
vineas. Ficus quidē ā suauiores ⁊ molles
sūt: vineas nō ā spū ferueniores.
Dic ā se mt̄ nos cōit sōalit̄ q̄ agit
et nō solū qui sine q̄rela cōuisatur
mt̄ fiēt. sed et cū multa suauitate
fruendū se ōibus p̄bz in oīm officio ca-
ritatis ꝯ: quid in illū uicē agē ficus cō-
uementissedeat. Qui cū gssos suos
p̄tenderit p̄ne q̄erebat p̄ optet timore
utiq; iudicij quē p̄fecta caritas foras
mittit ꝯ: ac amaritudine p̄cōrū q̄ uē
cōfessionē et infusionē gr̄e ebrarūq;
p̄fusionē lacrimarū cedat nāē ē: cētā
q̄ talia instar gssoū pcūda fructuū
suauitatē. q̄ vos quoq; p̄ uosmetipsos co
gnitē poteritis. Ut cū ego ad aliq̄d
adicia de hui⁹mōi qđ occurrerit ꝯ: videte
ne forte cēa mt̄ grossos hīs deputā
possit: sēa ꝓpheta lingue similia q̄
Etēm ista gssoū more deficē hūt
et rēdē melioribus dicente aplō. q̄
et sēa destruentur et ꝓpheē euacua
būt: et lingue cessabūt fidē quoq;
ipam intellectū excludet: spei q̄ suc-
cedat visio nāē ē. Quid em̄ videt
quis quod speret: Sola nō q̄ credit ca
ritas: p̄ illa qua deus toto corde. tota
aīa. tō ā ute diligit. Ja hāc nūme
gssis ānumeauerim: ne ad ficū q̄dē
digressim ptinē p̄ ad vineas Ja ā vnce
sūt seueriores noli q̄ suauiores se
exhibere ꝯ: in spū bulliēti agentes
zelantes p disciplina. vnca ācrime
corripientes: aptantes sibi cōgruē
tissime vocē illā Nōne ā oderūt te

dñe odrā ⁊ et sup inimicos tuos tabescebā ⁊ Item Zelus domus tue comedit me · Et in quide illi in dilcõne ymnī illi in dilcõe dei emmere videmꝰ ‖ Ez libet pausãe sub hac uite et sub hac ficu ⁊ ubi dei ymnī ꝙ obūbrat dilcõ Utrãq; teneo cū te amo dñe dñe ihū · q meus ymnus ⁊ eb qm homo es · et frasti meã mãz et michi lominꝰ es deus sup oia bñ dictus ⁊ scla Amen

Sermo tri

Virgo amica mea sponsa mea ⁊ et ven · Cõmendat sponse multã dilcõnẽ suã ⁊ ut rando amoris uocet Nam ut ãão · assidue ꝙ psse ē ⁊ et qd rursū ad labore uineaꝝ dilcam sollicitat ⁊ ondit ꝙ sit de aiaꝝ salute sollicitus Nã bi neas aiãs ee ia audistis Ad memorem nur sup uacue mihis que dicta sūt ⁊ videte sequencia · Sponsa tui nusq; ut mihi in toto hoc ope · apte ad notãdat msi mõ q cū ad uineas it ⁊ cū ad uineas cautius agpinquat Que cū veneit et pfia fuit fruct spiritle dilectū ⁊ et erūt duo nõ i carne una ꝑ ⁊ uno spū ⁊ dicte apld · Qui adhet deo ⁊ unus spūs ē · Sequit Cella mea in foraminibus petre i caũna macerie ondit in facie mea tua ⁊ sonet uox tua in auribus meis · Amat ⁊ ꝙrit amatoria loqui Cellã de nuo blandiendo uocat ⁊ sua dr ⁊ et sibi assert ꝙpa · Odiq; pte rogari obtinuit ab illa solebat ⁊ ipsq; usa uice mut et conspctū postulat et colloqui · Agit ut sponsus · ꝑ ut uicinus publicã erubescat ⁊ determinat ꝙ firmã dilcis sue in loco sequestri ⁊ utiq; in foraminibus petre et caũnis macerie ⁊ puta ꝙ sic dicãt sponsã · Ne timeas amica ⁊ qi ysa dq; te hortantur opa vineaꝝ · negocia amoris ⁊ pedie seu mitrupe habeat · Erit ẽte et aliquis usus in ea ad id qd ymꝰ optamus · Vinee sane materias hmt ⁊ et hec dulcedia ẽta uicinis dis hic tractatus lusus Quid mi dicerem lusū ⁊ Quid ei seriꝰ hẽt ysa lie series ⁊ Nonne audi tu qde dignū qd foris sonat ⁊ si nõ nitus adiuuet spūs in feminitate intellectue mee · Ne ꝑmaneamus foris ne et ꝑ spū qd ab sit amoris videam lenocinia ⁊ recte ⁊ afferte pudicas aures vras ad monẽ q in manibus ẽ de amore Et cū ipse cogitatus amantes ⁊ nõ uirū et feminã · ꝑ ubi et animã sensatis oportet Et si ipm et etiam dicẽs dẽ ⁊ ii q eaĩe noie nõ una sed multarū unitas uel pocius una nam nitate designatur Non sane foramina petre aut caũnas macerie tenebras cyanaꝝ putentis iniquitatis ⁊ ne q forsan suspicio subeat de cybus tenebrarū Alius hic locꝰ ita exposuit ⁊ foramina petre vulnera ipsi intuentes Ad hoc omo. ita petra ipse Bona foramina q fide astruxit ⁊ surrexit ⁊ et ipsi dñitate · Dominus meus inquit ⁊ et deus meus. Vñ ysa portatu oraculi ⁊ ii ex foraĩb petre ⁊ In hys passer tuenit ẽ domū et turtur nidū ẽ ⁊ ubi ponat pullos suos.

Jn lms colūba sē tumatur: et cū
uolutate mēpida in tuetur accipitrē.
Et ō ait Colūba mea in foraminibus
petē. hoc colūbe Jn pē exaltauit me.
Ecclē Statuit mquit sup petrā pedes
meos. hic sapiens edificat domū suā
sup petrā: q̄ ubi nō uentorū formidet
turias nec turdacionū. Quid nō boi
in pē: Jn pē exaltatus: et impetra se
curus: in pē firmē sto. Securus ab
hoste. fortis a cū: et hō q̄m exaltatus
a tra. Anceps ē em. et aduā ē bre
uī. Cōfessō mā in celis ē: et nō ca
dere nec dra formidamus. Jncelle pē
nulla fimitas atq̄ secūtas ē. pē rēfu
giū hermatis. Et rupēa ubi tuta
fima q̄ mfimis rquies: nī in vulnēribus
saluatōis. Cato illūr secūor habito
q̄to ille potencior ē ad saluā dū. Pre
mit mundus p̄mit corpus dyabolus
insidiat: nō mdo. Fundatus ei sū sup
fimā petrā. Procellu pcūn grande et
habitm cōsā. q̄ nō pturbabitur: q̄m
vulnerū dñi recordabor. Nempe vul
nēatus ē p̄ iniquitates mās. Quid
timad mortē: qđ nō p̄ morte sal
uat: Si hō in mente veritā potēa
tā q̄ efficax medicamentū: nulla iā
possū morbi malignitate lēdi. Et
nō hāt errasse illū q̄ ait maior ē mi
sias mea q̄ ut bemā mēar: nī q̄ nō
cat de membris p̄i: nī putabat adeū
de p̄i meito ut sui p̄sumet. sui dicet
qđ cēt illi tēp rem capitis membroū
Cōfidio confidēt qđ er me in dest
usurpo in cr iuscēbus dñi: q̄m mā
affluūt: nec desūt foramā p̄ q̄ affiu
ant. Fodierūt manus eius et pedes
latus q̄ lancea foraūt: et p̄ has
rimas licet in sugē mel de petra
oleūq̄ de saxo durissimo: et gustare
et vidē q̄m suauis ē dñs. Cogita
bat cogitaciones paas et ego nes
ciebam. Quis em cognouit sensū
dñi: aut quis consiliarius eius fuit:
Ut claus reserans clauis penetrās
fores ē in: ut videā voluntē dñi.
Quid in videā p̄ foramē: Clamat
clauis clamat vulnus: q̄ uē deus
sit mundū reconcilians sibi.
Ferrū p̄tūs sunt aiam eius et q̄m̄ aut
cor illius: ut nō iā nō sciat cōpati
in firmitatibus meis. Patet archami
cordis p̄ foramā corp̄is: et p̄ magnū
illud pcians sācmentū: patent
viscera mie dei nri in quibus visitat
nos oriens ex alto. Quid in uiscera
p̄ vulnera pateant: Jniquo ei clauus
q̄ in vulneribus tuis eluisset qđ tu
dulcis suauis et mitis: et mlte mie:
Maiorē ei miscōnē nemo hēt:
q̄ ut aiam suā ponat ās q̄ addictus
et dampnatus Meū p̄ mde meritū
mi scōdm. Non plane sū meriti
tops: q̄ diu ille miscōnū nō
fuit Q̄ si dñs multe mie: multo
nichilomin ego in meritis sū. Qđ
ei si multorū sū in delictorū cōscius:
nempe ubi habūdauerūt delicta:
sup habūdauit et gra Et si mie
dñs ab eterno et usq̄ in eternū: ego
quoq̄ mās dñm in eternū cantabo

Nūquid iustitias meas? Dñe meō
rabor iustitiæ tue solius. Jpē em et
mea Nempe fīs em tu iustitia
a deo Nūq in uerendū ne nō bna
ā bobus suffiagat Nō ē pallū bne:
qđ sm̄ pham nō posslt oplē duos. Jus
tiaā tua iustitia metm̄. Quid lōgi
etnitate? Et te pit et me opiet lar
gīt larga et etna iustitia Et in me
quidē opit multitudinē pāorū! Ite
aūt dñe quid in pietatis thesauros
diuinas bonitatis? Ysce in foraīb⁹
petre ī posite in sūt. Quā magna
multitudo dulcedīs tue in illis: opte
quidē ꝑ in hīs q̄ pcēūt Ut quid ei sm̄
detur cūbus! ul margarite porcis?
Nobis aūt ī uelauit deus. p spm suū:
eiā et apīs foraīnibus introduxit
in sūā. Quāta in hīs multitudo dul
cedīs. plenitudo grē ꝑfīs ūtutū. Ibo
in in illa sic ī ferta cellaria? atq ad
āmonitionē ꝑphē ī lōgū ciuitates et
habitabo in pet. Ero ēi colūba in
dificīs ī sīmo ore foraīnis: ut ēi
moyse posīnis in foraīne pet tūse
ūte dño meō ar sālē posteriora eius
ꝑspicē Nā frāē stantis. in cōmuta
bilis claritatē quis videat! ni q̄ intro
duā iā merut nō in scā ꝑ in scā scōz;
ni vilis tū aut cōtempnenda posteio
rū cōtēplatio Cōtempnat herodes:
Ergo tanto magis nō cōtēpno. qđo
magis cōtēptibilem se oīdit hēodi
hūt aliquid et posteriora dñi qđ vi
dē delēt. Quis sat si cōūtatur et
ignoscat deus! et ī lōgquat post
se bñdictionē? Erit ei oīdet faciem su
ā: et salu erim? Si intimpuemat no
i bñdictionibus dulcedīs: illis utiq̄ ꝑs
p se ī lōgue consulent Nūc dignatō
nis sue posteriora demōstret: aliaq
gla dignitatis frāē suā demōstrabit.
sublimis in regno: ꝑ sanus in cruce.
In hac me uisione ꝑuemat: in illa ad
impleat. Ad implebis me aūt letitia
cū vultu tuo Utiq̄ uisio salutāis. utiq̄
sanus! sed illa in sublimitate: ista
in humilitate. Illa in splendore: hāc pal
lore ē. Dorsū et posteriora. ihc dor
si eius. in pallore auri. Quis nō pal
leat in morte? Eq melius pallēs
auru q̄ fulgens auro calū? et qđ sul
tū ē dei sapientes et hoībus Auru
ubi? auru sapiā ē. Hō auru semet
ipm deploraut? abscondens formā
dei. et formā suū ꝑtendens. Deplo
rauit et etiam ī aūt Nolite me cō
siderare q fusca sim: qr decoloraut
me sol. Ergo et posteriora ipius
in pallore auri. que fusū nō erubuit
crucis. ustionē passionis nō horruit.
liuorē vulneru nō refugit. eiā cōplacē
sibi in illis: et optat nouissima sua
fore hoīm similia. Ideo denq audit
colūba mea in foraīnibus petre! qđ
in ipīs vulneribus tō deuotione ūsēt:
et rugi meditatione demoret? nullus
inde mū tolerancia: in illi fiducia
magna apud dñm altissimū. Non
ē qđ uerum martir. crangues lim
dam leuiē ad eū frāē. cuius laudē

ſanatus ē: gloriosā ip̄ūtne ſilūidnē
mortis cuis· utiq; in pallore auri·
Quid ideatur? cui ecā a dnō dicit
onde in fide tuā? Aliquid· Vt m
videatur: ſe magis onde vult· Jm ē:
videri mult nō vide Quid em ille nō
videt? Non ē et aqua ut que ſe on
dat: aque mi nō videtur· n̄ ſi ſe ab
ſondat· Vult g̃ videri· Vult bem gn̄
dnr deuoti mlt̄is vehi et oculos in
ſuſtolli mlnea: ut illius ei hor aīm
erigat et exemplo ſui ꝑdat ad tole
randū forcioē· Eminuō nō ſeruat
ſua: dū illius mlneā intuebitur·
Stat mr̄ ip̄idians et tūplans
toto luce laceo corpe: et irruente la
tā ferro nō modo fortit· ſed alacrit
ſacrū e carne ſua ēcuſpiat ebullīe cruo
rē· Vbi g̃ tūc aīa martis· Nempe
in tuto· nempe in pet̄? nēpe in uſ
cribus ihū: Vulneribus minirū pa
tentibus ad introeūdū· Si in ſuis
ēet uſcribus? ſeruentes ea ferrū
ꝑforto ſentiret· et dolorē nō ferret:
ſiccūbēt et negaret· Nūc aūt in
pet̄ habitans? quid mirū ſi in modū
petre duruerit· Et negt̄ mirū:
ſi ferul a corpe dolores nō ſeruat corpis·
Negligor fit̄ ſtupor: ſ amor· Submit
titur em ſenſus: nō amittit Nec
deſt dolor: ſ contēptus Ergo exper
mīs fortitudo? in plane potens ad
bibendū mlcē dn̄i· et calyc̄ h̄ in ebrietē
h̄ p̄clarus ē· P̄clarus m̄ atq; iocūdus
nō minus mpatori ſpectanti q̄ tulin
tūplanti· Gaudiū etem dn̄i fortitu
do mā· Quid m̄ gaudeat ad uocē
fortissime confessionis· Dempt et
ꝑpurit ea cū desideriō· ſonet in quiē
uor tua in auribus meis· Nec cūcta
bī ꝑpendē uicē ſedm ſuā ꝓmissionē
continuo· ut qui ſe confessus fuit coā
hoīb⁹ confiteatur et ip̄e coā ꝑē eū
ſuo· P̄cipamus sermonē? n̄ cū ꝑt
finiri modo· ne ſit sine modo· ſi cūcta
h̄ ad exp̄ositū capitulo ꝑstant· bnoīe
velimus sermone cōpleri Ergo q̄d
sup̄ē ſtuemus ꝓmptio alteri? ut de
nō sāne ubo et modo gaudeat spōſa
eccīe ihūs xp̄us dn̄s n̄r· h̄ē sup oīa
dnr bñdict̄ in ſcla Amē·

Columba mea in
foraminibus petre
in caūna macrie·
Non tm in fora
minibus petre tu
tū ꝑpeit columba
refugū· ꝑpeit et in cauerna macrie
Od si macrierem nō congeriem lapi
dū· ꝑ ſcōrū cōmūnē aarptm̄? iudea
ne forte caūnas macrie dixit ange
lorū· q̄ ob ſuperbiā lapſi ſūt loca q̄ ha
cua derelicta· quippe que ꝑpleri ex
hoībus hūt tacq; ruine delapidibus
bruis ꝑficiende· Vñ apl̄us petrus
Accedentes ad lapidē bruū et ip̄i
tāq; lapides bruū sup̄edificamī in do
mos ſpūales Nec puto abhorre ee si
mtelligam⁹ angl̄oū custodiā bicē ex
hibē macrie in bnea dn̄i q̄ est

ecclā p̄destinatorū cū paulus dicat. Nōne oēs āmīstratorii spūs sūt missi in mīsterīū p̄ eos qui hēditatē capiūt salutis. Et ꝑhā Immittit ag̃elus dñi in circuitu timētiū eum. Et si ita sedet: erit sensus qr ecclīa tpe et loco pegrinacōis sue deū res cōsolent. de p̄terito quidē passionis xp̄i memoria: de futuro aūt qd se in sorte sanctorū cogitat et confidit capiendū. Ambo hꝫ ueluti ante et retro oculata i sanctabili desiderio cōtuetur. et utiq; illu intuitus ad modū ḡtis: utiq; et illi refugiū a tribulacōne malorū et de loze interq; consolacio: cū nō solū id sibi exp̄tandū sed et bñ id sit p̄sumendū nouit. Exp̄tacō leta ni dubia q xp̄i morte firmata. Cur pa uet ad p̄mii magnitudinē. q p̄cii dignitatē cōsideat: Quā libens mente tuisti foramīa: p̄ q̄ sibi sancto sanctu sanguis p̄cii fluxit. Quā libēs cauernas pambulabat et diuersoria et mansiones q̄ sūt in domo p̄ris mlte atq; diuise: maḡ hēt collocare filios suos p quoꝝlibz diuisime mōtiū. Et nūc quidē q̄ solū mecū p̄sola in hac mea cōuersat: celestia habitacula qd desursū. ad aīa mduens. Sit aūt aīa plebis ruinas cū cauernas et corpe in habitabit et mēbra cū bacua domicilia que antea reliquerit habitatores tpa sue humilitatis illustrabat p̄sentia: ni ultra apparebut casa na penitus ulla in celesti materia. felua de retro p̄fectōne sui atq; integre gaudente. Aut si id magis placet: dicam has causas a studiosis et p̄fectis mentibus nō inuenire fieri. Quoniā nō magis. cogitacone et auditate. Cedit nempe in modū materie molliozis pia materies desiderio aie. cedit pure cōtemplacōi. cedit crebre oōi. Denīq; oīo usq; penetrat celos. Non unq; huius operis corpei spōnosas altitudines velut quodā in imagio alarū suarū. stat voluntas volantis sūdet: aut q̄ gladius acutus ipius firmamenti solidū celsū q; libēt p̄forabit. Quis sūt celi sū nūm rōnabiles q enarrāt gl̄iam dei: q fauorabili q̄dā pietate nīis se notos libēt manifestabāt. et similitudinis ad tactū mē deuocōis affectibus. nos in sua reputāt vilitate: q̄ens ad eos digna intencōne pulsam. Pulsanti em aperietur. licebit itaq; vniuersis in ecclīa tpe nīe mortalitatis cuiq; sibi q̄libz pte uolet signe materie nūe quidē patriarchas ceruise. nē uō salutare p̄phās: nē senatum in misteri aplōrū. nē martyrū inseri choris. sed et bōrū virtutū status et mansiones a nīmo agēlo usq; ad cherubin et seraphin tō mentis alacritate p̄cipiendo lustrare: put quiq; sua deuocio ferret. Apud quos manē magis affectum transmittente sibi spū p ut multi Si steterit et pulsauerit cōfestim aperiet ei. et frā q̄ cauerna in

mōtibus uel potius mentibus ſcīs
dū ſe ultro ī flectīt ad pietatē: ſ
eſſet ul' paululū apud illos. Dīc
mē ſic affectus. et facies et uox
deo ḡtū ḡ ſtit ſacēs ꝑ puritatē: uox
ꝑ cōfessionē. Cteū confessio et
pulchritudo in conſpectu eius. Dñe et
d'illū ꝙ eiusmōi ē. Quōdo mi facīē tu
am. Sonet uox tua ī auribꝫ meis.
Vox admiratōis in aūo cōtēplātis:
vox grātīū actiō ē. Delectatur ad
modū ihūsmōi cultus deus: cūbꝫ
sibi uox ſonat grātīū actionis. vox
admiratōis et laudis. Celuꝫ mens
ꝙ sibi ī hac materia frequēt cruce
studuit: sed que in petra feliciter
luctꝫ quidē cruce et in pcē: ꝙ adh
pmore mētis actē opus ē. et bene
mēnoti intentōe oīo ecā. et mi
tis ꝓnoribus ſactitatis. Et adh
quis ꝓdeus: Nēpe ille qui dixit.
In ꝓncipio erat uerbū. et uerbū erat ap
dñm. et deus erat uerbū: hō erat ī ꝓn
cipio apud deū. Nōne tibi uidet ꝑtus
se ubi penetribus imersisse et de ab
ditis eius ꝓfundis quādā ītime sapiē
ſacramentā eruisse medullā. Quid e
qui sapiēz loquebatur mt ꝓfectōs. sa
pientiā in mysterio absconditā ꝙm
nemo ꝓncipū mundi huius cognouit:
Nōne uno et altero ictu acuta ꝙ pia
curiositate tenebratis: et tm tandē
hāc prius scripturam euerit: Ut ipse
nō saluet nobis: Libris quibus potuit
fidelibus fidelibus intimauit. Audiuit
aūt uba mirabilia ꝙ nō licuit illi loq:
nō uir uiꝝ homīm: nā sibi illa loquebatur
et deo. Puta ergo deū ꝙi sollicitū
pauli curitatē ihū medo cōsolari: et
dicē. Quid auriculis: ꝙ cōceptū
tuū auditus nō capit ihūanus: Do
net uox tua ī auribus meis. hō est.
Si ꝙd sentis nō licet euelare mor
talibus: consolacē tū. ꝙ uox tua di
uinas queat mulcē aures. Vide
ſcām aiam. nē quidē curiositate sobriā
nob: nūc uō puritate ꝙcedentē deo:
Vide eaā de scō dauid ne forte ipē
ille sit homo deque eū deo ꝙi de alio
loquit ꝙm cogitatio hoīs cōfitebit tibi.
et ī ipsaque cogitatōe diē festū agent
tibi. Ergo ꝙd de cogitatōne ꝓpheta
ubo et exemplo ꝓfectē uemē ad medū
poterāt ꝙfectū in publicū mor labatur
confessionē: et ꝙ eo confitebatur in
ꝓfectis deō. ī ipsaque sibi et deo seruāt una
ꝙ festiuū ducens diē in letitiā et ꝙul
tatōne. Uer ergo ē ꝙd nob in timore
memorato ūsiadio uolunt: quidꝫ uide
lic sua illa scrutabunda et auida cogi
tatōne ꝙ arcano sapiē cruce ꝓualebat
ꝓtem ꝙ poterāt in salutē ꝓfectū sollicita
ꝓdicatōne ī ꝓcabatur: ī ipsaque ꝙd cap
plebes nō poterāt festiua ululatōne
ī detestandis ꝙpendebat. Videt scē
contēplatōni deputi michi: dū ꝙd ꝙ
pendi in plebiū edificatōne nō potest
id ut' magnē deo fit uocādi deuota ꝙ lau
datio: Que cū ita sint duo liquet
contēplatōnis genera ēe. Unū de statu

et felicitate et gla cumulatis supne
quo vel actu ul' eo mgens illa celes
tiu ciuiu occupata sit multitudo: alu
de regis ipi maiestate et immutate dnu
tate. Illa in materia: ista in petra.
Sz si quato difficilius cauat: tanto sua
uig qd inde erues sapit. Sz ueue
illud qd sptuu minatur scrutatorib
maiestatis: tm aff pmu ac simplice
oculu. Non opmeis a gla ft fad mittes:
si tua no queseis ft dei glam. Alioqui
sua quisq opmit: no dei gla: diu pdi
tus i ista ad illa leuae eruce no simit:
mmmu gue cupiditate. Hac erassa se
cure salutem in petra: in q thezauri
sapie et sce absconditi sut. Si ad du
bitas audi ipam petra. Qui opat
in quit in me: no habitu. Quis dabit
in penas sicut columbe: et volabo et re
quesca: Ibi reque mucit masuetu et
simplex: ubi dolosus opmitur. ul' elatu
et inanis cupidus gle. Ecca columba e:
et no requesat. Columba qua inocens qi
gemens. Columba mag q masuetudie
suscepit in situ ubu. et requeset i ubo
hoc e i petra: na pet e ubu. Ecca
ft i foraminib pet: p qua mispnat et
videt glam sponsi sui. Nec opmit
tu a gla: qui no sibi usurpat eam. No
opmit: qua no scrutatur maiestate
e. ft uolutatis Na qd maiestati at
tinet mdu qde et i tpa; tende audet:
sed qi admiras no qi scrutas. Sz et
si am p excessu rapi i illa admigne:
dignus dei e iste dignat hoiem leuare:
no hois temeritas i solent dei alta p
uadens. Cu em aplus raptu se me
minet. ut ausu eruiset: quisna alt
mortaliu psumat huic se dne maiest
tis horrendo scrutinio, pius intrare
conantibus et impiis inuestigatoribus
pauenda irrupe in archana: Scru
tatores pinde maiestatis tagi irrup
tores dia reor: no q rapiut in ea.
sed qui irruut: ipi itaq opmut a
gloria. Ergo formidolosa scrutatio
maiestatis: ac voluntatis tam tuta.
qua pia. Quid in tota diligentia scru
tando instem sacmento gle voluntatis
aui in parendu p ota sua: Suauis
gloria q no aliude qua de ipius suauitat
contemplatione procedit: q de diuinarum
bonitatis ac multe miserationis fructu.
Demp uidum gloria hac: gla qi
unigeniti apte. Totu neque hemgnu
et ue primu qd apparuit gle in hac pte.
No me opmet gla ista. totis licet
uiribus intendente mse: ego potius
mp mar illi. Etem fulgata face spe
culantes: in eande ymagine transfor
mam: de claritate in claritate. tagi a
dno spu. Transformam: eu os for
mamur. Absit aut ut in gla maiesta
tis et no magis i uolutatis modesta
dei ab hoie conformitas psiat. Gla
mea hec est si ugi de me audiero:
iuem hoiem sedm cor meu. Cor
sponsi cor pcis sui. Ipm quid: Est
tote aut misericordes: sicut et pat
uz q i celis e misericors e. Hec for
ma q uide desideat: au esse diat.

Oñde m̃ facē tuā: forma pietatis et
māsuetudīs. Hanc cū ōi fiducia leuat
ad petrā: cui similis ē. Accedite mḡt
ad eū et illuminam̃i: et facies ūre nō
cōfundent. Quo pacto hūilis ab hūili
confudet? a pio sca a māsueto mo
desta? Nō plane abhorrebat a purita
te petre priā facies sponse? nō magis
q̃ a bīute ūtus a luce lumē. Q; qr
nō er ōm se mtrim ptē adhuc ad pe
trā forandā accedē eam pt? neq; ei
oīm ē ḡm eam fuit sacrā diuine vo
lūtatis m spīe. a applyendē p semet
ipos p fidē dei? ideo nō solū m fora
mīb⁹ per q̃ eam m caūmē materie
lime oñditur. Ergo m pfīē quidē q̃
rimari et penetrare archana sapiē
et puritate constīē audent. et ītelli
gentie acumine possūt habitat m fora
mīb⁹ petre? de reliquis m caūmā ma
terie? ut qui m petra fodere p semet
ipos a nō sufficiūt aut nō psumūt m
materia fodiam? cōtenti ul' glām sēz
mente m tuer? Quam nec ip̄e quidē pos
sibile sit? hinc same gpnet ihesu et hinc
crucifixū? ut et ipē absq; suo labore ha
buerit i foramīb⁹ petre? i quibus nō
laborauit Judei m hīs laborauerūt?
et ipē m laboreo m fidelīū mītibit ut sit
fidelis. Nec uerendū q̃ paeatur i pul
sa? q̃ et vocatur ut intret. Ingdē i quit
m petrā? absconde m fossa humo a
facie timoris dñi? et a gla maiestatis
eius. Infirme adhuc et mortī aīe que
ut̃ q̃ i euangelio quidā de semetipo cō
fitetur fode nō ualet et mendicare
erubescat. fossa oñdit humum? ubi
lateat donec conualescat et ptiaat
ut possit et ipa ipse auare sibi fora
mīa m pet̃? p que m tret adi thoza
ālri. amm utiq; uigore et puritate.
Et si mtelligerim⁹ fossā humū illā
que aut foderūt manꝰ meas et pe
des meos? et nō erit ābiendū de sam
tate aquis adipiscenda. aīe uulnera
te q̃ m ea demoratur. Quid em tā
efficax ad emundā cōscīe vulnera
nr̄a nō ad purgandū mentis aciē? q̃
xpi sedula vulnerū meditatio? Ve
rū donec purgata et sanata ptē
fiāt: nō uideo qualī illi aptari possit
qd dr. Oñde michi facē tuā? sonet
vox tua m auribus meis. Quis demq;
facē suā oñdē audeat ul' leuare vocem?
aut et late mdiat? Absondē mihi
m fossa humo. Quidē? Quia nō ē
pulchra facie? nr̄ digna que videatur
Non erit digna videri? quādiu nō erit
vidē ydonea. Cū aūt p mhabitacōnē
fossē humi m sanando oculo interioi
tātū pficeāt ut revelata facie speculari
glām dei et ipa possit? tūc demū q̃
videbit fiducialiter iam loquetur? voce
et facie placens. placet nāte ē facies?
que i dei claritate mtendē pt. Neq;
em id posset? nisi clara ipa quoq; eēt
et pia utiq; transformata m eandē quā
conspicit claritatis ymaginē. Alioquī
ipa dissilitudīe rēpuret? i solito rubea
ta fulgore. Ergo aī pura puā po
tuerit i tueri veritatē? tūc facē ipius
sponsus videē cupiet. cōsequidē et voce

eum audiè. Nam ſpūs illi placeat cū puritate quidē mentis ꝓdimago ūtatis: ondit cū ſubnde mſert. Vox enī tua dulcis. Quia eī nō placet vox ſi diſ plicat facies? demōſtrat aī illuc ſubd Et facies tua decora. Quid mīne decor facit. ni puritas? Ja plurib⁹ hec abſq ꝓdicatōne vox complacuit? illa abſq iſta ni nemīe Impuris ſe ūtas nō oſ tendit? nō ſe ꝺ̄t ſapiā. Quid ergo loquūt? quā nō uiderūt? Ꝺ̄ ſem loquim mquit? et q uidm teſtamur? Ergo et tu audes teſtari qđ nō udiſti? et loqui qđ ignoras? Queris quē di cā ꝑnūī? Qui laudes requirt humanas? q nō ponit ſpe ſiptu euāgeliū. qui euangelizat ut manducet? q queſtū eſtimat pietatē? q nō requirt fructū ſed datū. Impuri ſūt tales? et aī nō habeant vnde uideant veritatē ꝑ ꝑpu ritatē? tñ habent vnde loquant? Ꝺ̄ ꝓpter actus? Cur lucē nō expectas? Cur opus lucis aī lucē ꝑficis? Da nū ē nobis aī lucē ſurgē. Lux ē puritas lux caritas. q nō querit que ſua ſunt. hꝫ ꝑcedat? et pes lingue miſerto nō ponit? Cupbo oculo ūtas nō uidet ſincero patet. Non ē qꝫ ſe ūtas dene get intuendā puro corde? ac ꝑ nec eloquendā. Peccatori aūt dixit deus. Cur tu enarras iuſticias meas? et aſſumis teſtamentū meū ꝑ os tuū? Multi pu ritate neglecta aī loqui q̄ videre cona ti ſūt? et a q̄ erraūt. neſciētes de q̄bus loquerent. neq; de quib⁹ affirrēt? aut ſpūs illuerūt? dū qui alios docēt ſepōs nō dauſſet. Aquo nos gemino malo ſp cuſtodiat qui tus a nobis ſpōſi eccē ihū xp̄s dñs in. q ē ſit⁹ oia deus benedictus i ſcla Amen.

Sermo lxvij

Quite nobis iul pes paulas q demoliūt uineas? nā vinea nra flo ruit. Liquet qđ nō eaose ad uineas itum ſit? qui ibi inuente ſūt vulpes demolientes eas. Ira quidē iſtud. Ope quid dñi oia ſane ut eē et uſitatū lrē ſenſū ab hac explanatōe penitus ꝛſpuam? utpote in ept⁹ et in ſulſum ꝺ̄ignū plane q̄ ꝛapiatur i ſcriptūa tam ſā tā autentica. Niſi quis forte ita uectos et eāo ſtolidus ſit ut ꝑ mgnō habeat didiciſſe ex ea in ſtar filioꝝ hm ſcli curā gerē ꝛenarū poſſeſſionū? cuſtodiē et defendere vineas ab incurſā tibus beſtijs? ne forte contingat amitt fructū vini in quo eſt luxuria filiꝫ pcat opa et impenſa. Grande ſtiꝫ dñi nū ut ꝑ ea libroꝝ ſcōꝝ tanto ſtudio et tanta cū veneratōne legamus q̄ doctorū mea a vulpibus vineas cuſtodiē? ne in ero lendis illis furtiua marſupia vacuēt? ſi in cuſtodiendis pigri fuerim⁹. Non eſtis tā rudes neq; ſpiritalis ergo ſtē? ut ita carnaliter ſapiatis. Ergo i ſpū iſta querim⁹ Ibi ſane i ueniemus ſano quidē i tellū ſenſu q; nichilomin⁹ digno et vineas florentes et vulpes demolē tes? in quibus capiendis ul' amouēdis et honeſtius laboratur et fructuoſius.

An nos dubitatis longe vigilanciꝰ in
sistendū mentibus seruandis q̄ fragilib⁹:
longe curiosius in vigilandū cauendis
q̄ illas spiritalibus nequiens· q̄ carpiē
dis q̄ istas fraudulentis vulpeculis:
Q̄ tā ame demonstrande sūt spirita
les iste tā vites q̄ vulpes· Vīa mīrat
filii sue q̄ vineę p̄videre: cū me dis
putāte aduerteīt in quibus sibi et a q̄b⁹
sit maxime cauendū· Viro sapienti sua
vita vinea ē: sua mens sua cōstāt· Nil
quippe manū deseruū ue· in se sapiēs
delinquit· Stultus nō ita· Cuncta ap̄
eū neglecta iuenies: cuncta tarenea cū
ta inculta· et sordida: Non ē vinea
stulto· Quō vinea? ubi nil plātatū
nil elaboratū uspiam pareat: Tota
spinis silueſat et tribulis stulti vita:
et vinea ē: Et si fuit iam nō ē:
redacta in solitudinē· Vbi vites utiles·
ubi vestre bom opes? ubi unū letiꝫ
spiritalis: Pagrū pigri hōis trānsiu
inquit· et p vineā viri stulti? et ecce
totū ꝓpleuerāt vrtice et operuerāt sup
fiē eius spine: et materia lapidum
destructa erat· Audis sapientē nr̄i
demē stultū? q̄ bona nature et diuīa
grē q̄ forte p lauacrū regnerationis ac
cepat· tāq̄ illā quā plantauit deus
et nō homo· p̄mā suā vineā· i nō
vineā negligenter degit: Denīq; nō
p̄t vinea ēe: vbi uita nō ē· Nā
stultus q̄d uiuit: morte pecus q̄ vitā
ē censuerim· Quō vita cū sterilitate:
Arbor arida et in sterilitate vsa?
nōne mortua iudicat: Et sarmē
ta mortua sūt· Et occidit inquit mrtūs
i grandē vineas eorū mortuū uita
puatas· q̄ sterilitate dāpnate sint· Et
stultus corpo q̄ inutilē viuit: viuens
mortuꝰ ē· Soli itaq; cōuenit sapiēti
habē ul' pecus ēe vineā: q̄ vita hīt·
Et lignū fructiferū in domo dei: ac
p̄ h⁹ lignū viuens· Siquidē et ipa
sapīa qua sapiens dr et est: lignū
vite ē ap̄hendentibus eā· Quid mi
uiuat ap̄hensor eius: Viuit ꝑ ex
fide· Justus nempe ē sapiens: et iust⁹
tus ex fide uiuit· Et si aīa iusti se
des ē sapiē sicut ē: p̄fō ie sapiens q̄
iustus· Je q̄ sine iustū noiēs sine sa
pientē: nūq̄ absq; uita uiuet: quia
nūq̄ nō viuet· Hor quippe est illi vi
nea q̄d uita· Et bona vinea iusti
ymo bona vinea iustus? an ūtus vi
tis cui actio palmes cui vmū testimō
ium cōsitē: an l'mgna tortular ex
pressionis Denīq; glā mā ih̄ē inquit·
testimoniū conscīe nre· Vides apud
sapientē vacue michil: Imo cogi
tatū cōmissū· et si quid aliud ē· ex eo:
q̄d in totū dei agricultura dei edificiū
ē· et vinea dñi sabaoth: Quid denīq;
illi de se ynre possit? q̄n et folū eius nō
defluet? Cetū tali vinee nūq̄ in festa
ones: nūq̄ in sedie decerūt· Nempe
vbi multe opes: multi sūt q̄ et cōdūt
eas· Sapiens erit sollicitus suare vineā
suā· nō min⁹ q̄ qrole: nec sinet eā
vorari a vulpibus· Pessima vulpes de
ractus detractor: ꝑ nō min⁹ neq; adula
tor blandus· Cauebit sapiens ab hmōi

Dabit opam sane quātū in ipō ē capē
illos qui talia agūt: sed capē beneficiis atq; obsequijs monitisq; salutaribꝫ
et oīōmbꝫ pijs eis ad dīm Non cessabit
ignis huiusmodi carbones congerere
sup capud maledici et item sup adulatores quousq; si fieri potest et illi iudiam et huius silāōnem de corde tollat
fidelis mādatū sponsi dicentis. capite
nobis vulpes parvulas: q demoliūt vineas An nō tibi captus ille videt:
qui suffusus ora rubore quippe ꝑpī
erubescens iudicū ipē sue confessionis
et penitudinis testis ē sue q̄ oderit homīnē amore dignissimū: sue q̄ dilexerit tm̄ labio et lingua cū a quo se
diligi ope et ūtate ul' fero captus ē.
Captus plane et captus dīō: sm̄ q̄
noīatim ipe exp̄ssit. capite mihi
nobis. Vt ego oēs adūsantes michi
sīm causa' ita cape possim: ut christo
eos ul' ihesu ul' acquirā. Sic sic ō
fidantur et ihereant qui querūt
aīam meā: aūtant retrosū et erubescant q̄ volūt mihi mala: q̄ timus inueniar et ipē obediens sponso nō nō
i capiendo vulpes sī et in capiendo
ipi. Et ihesu flectatur simo ad siu pn
capiū: ut sno ordīe series explanacōis pcedat. Capite nobis vulpes parvulas: q demoliūt vineas locus moralis ē: et ut morū disciplinā nos
tā ordinemus spirituales has vineas.
nō ni spirituales viros ēe: quorū cū oīa
interiora culta sint. oīa q̄ germinanda
oīa fructificanda et pturienda spīm
salutis: quō de regno dei. sic de hīs qui
neis eī dīm sabaoth possimus dicē qm̄
mī nos sūt. Denuo in euangelio
habes dari ignē fructibus fīes
eius. hn sūt ques pauli enumeat di
cens. Fructus aūt spūs ē: caritas.
gaudiū. pax. patiencia. lōganimitas
bonitas benignitas māsuetudo fides
modestia cōtinēcia castitas. Fructus
ispi. ysce mihi. hn acepti sponso q̄ ipe
cura ē de nobis. Num de iniquitate nīa
ē deo: Horeē nō arbores amat homo
deus: et mōs ysrāēs suos fructus ipuat.
Tempus horū diligent' obseruat: arri
det apparentibus: et solliatus satagit.
ne pereant nob' cū apparuerūt. Imo
uō ne pcant sibi: se cīm ipsum tāq̄
nos Ideoq; prudens capi sibi iubet in
sidiantes vulpeculas: ne nouellos fructus ipi ipripiant. Capite mihi nob' vulpes parvulas: q demoliūt vineas Et
q̄ quis dicat ipprope times nōdū uen
fructuū tempus: nō ē ita mihi. Nā
vinea mea florui. Post flores nō ē
fructuū mora: adhuc illis cadentibꝫ.
ilico crumpūt ipi: illico iapiūt appa
rē Parabola ista ihesatis ē ptis. Vide
tis ipsos nouacos: Dum venerūt mihi
conūsi sūt: nō possum de ipsis dicere
q̄ vinea mea florui. Floret em̄ in
terī q̄d in eis videtis flos ē: fructuūs
tempus nōdū aduenit. Flos nouella
collsacio: flos formula ihesu nre e
mēdacioīs ē. Induerūt sibi sanē ꝑ
disciplinatū: et bonā locutus corpis
dispōsiōnē. Placent fateor q̄ sanē

sūt: negligenaor uhqi is qui foris ap
paret corpū culmus et vestiū: simo ra
rior vultus hylarior aspectus vehemdior:
messis maturior. Verū qua denouo
ista cepere ipā siu nouitate flores ce
sarda sūt. et spes fructuū magis quā
fructus. Iob filioli nō timem a fraude
vulpiū: que fructibus magis q̄ floribꝫ
nimiū nocētū. Vērm alnūde pricula est.
Ypponē ete metuo floribus: nō sub
repōnē p̄ustionē a frigore. Aquilo
in suspectus t et frigora matutina: q̄
tempestuos solent ydē flores. perī
pe fructus. Itaq; ab aq̄lone pandit
vestrū malū. Afrane frigoris cuius
q̄s sustinebit? Nō frigus si semel am
ma. aīe quidē nocuit spūi dormitāte
pnasceū ac nemīe dēm q̄d absit mhi
bente ad ītelora eius p̄uenīt. descēdit
i uiscera cordis et simū mētis. cōcussit
affectus. occupauit consiliū sermonis.
turbauit iudiciū lumē. libertate ad
duxit spūs: mor q̄d m corpe solet eue
nire febricitātibus subit quidē animi
rigor et vigor lenescit. Lāguor fin
git ossa. horror austeritatis itendit:
tūor sollicitat pauptatis. cōtrahit animū
subtrahit grā. pēhitur hylogitudo uite.
sopitur rō. spes extinguit: deferuescat
nouitatis feruor. in cruciat tepor stu
fastidiosus: frigescat fratria caritas. blā
ditur uoluptas. fallit securitas. reuocat
consuetudo. Quid plura? Dissimula
tur lex abdicat ius. fides pscribitur.
Delinquit timor dñi. Dānū postremo
in pudendae manus. p̄sumitur. ille te
merarius. ille pudendus. ille turpissimꝫ
plenꝫ ille ignominia et confusione
saltꝫ de excelso in abyssū. de paradiso
in sterquilinū. de solio in cauernā. de celo
in cenū. de claustro in scelus. de paradiso
infernū. Principiū et origo
huius pestis. ut qua arte vitetur ut
qua superet uirtute: nō ē huius tpis
demonstrare. Aliaq; est hora: nūc
cepta p̄sequamur. Ad pruetiores
et timores simo ē intorquendus.
Ad vineā que nā floruit? an q̄d
et si nō ē q̄d floribus formidet a
frigore: p̄ nō fructus sūt securi a
vulpibus. Dicendū apertius quid sit
spiritalis hec vulpes? aut pusille diā
aut vulneant potissimū capi et nō
abigi ut oīdi: etiā introducendi
diuersa harū p̄ bestiarū genia ad ma
iorē audiencīū noticiā et cautelam.
Nō sane simone isto ut fastidio
consulamus. et nīe deuotionis ala
critas ꝑpetuetur in grā et cōfessiōe
glē magni eāe sponsi dñi nri ihū
xpi: qui ē sup oīa deus benedictus in
sēcula amen.

Assum mee promissionis. Capite nobis vul
pes. q̄ demoliūt? pumlas
vineas: nā vinea
nra floruit. Vul
pes temptationes sūt. Necesse ē ut
veniant temptationes. Quis enī co
ronabitur? nisi qui legitime certauit?
Aut quō certabit? si desit qui impug
net? Tu ergo attendens ad scripturam

dei sta in timore et ipsa aiam tuā
ad temptacōnē certus oīs qui pie
volūt in xpō iuuē psecucōnē passu
ros. Porro temptacōnes duīse sūt:
p tpm dubitate. Et licet quidem
nris tāq̄ nouellarū teneris floribus
plātacōnū in cuidenti uis algoris in
cubit: cui⁹ meīm⁹ in sermone altero
et in sapientes ab hac peste cautos
reddidim⁹. Jam uō psiacenaū sanc
toīubus studiis mīme quidē se se oppo
nē cōtrarie ūtutes aptē audent: et
plent q occulto insidiari. quasi qdā
fraudulente uulpecule: spene quidē
ūtutes. re aūt uicia. Quantos ubi
q̄ in ipsis uias uite progressos ad me
liora sup semitas iustitie bene seau
re q psiacentes fraude procipuor
bulpiū harū turpiū supplantatos q
ptus sit: et sero in se ūtutū suffocatos
plangē fructus. Vidi ego hoiem c
rentē bñ: et ecce cogitacō. Quid in
uulpecula fiut? Quātis mq̄ bonis
quo solus fruor. si eīm in ptia posse
utiq in ptim fribus cognatis notis et
amicis. Amant me: ac facile acquie
cerent. suadenti ut quid pdicō hec.
Vado illuc: et saluo multos ex illis
et me pul. Nec verendū. in loci mu
tacone. Etenim dū bñfaciam. quid
mest ubi: nisi q illic psalubrio
sanctius. ubi fructuosius degam.
Quid pluia? Ivit et perit miser: nō
tā cupid ad patriā q̄ cupidus iustus
ad uoīm. Eaā se pdidit infelix:
et suoīū acquisiuit uerecūdiā. In una
bulpecula ista iudicat frustratoria
spes: quā habuit in acquisicone suoīū.
Potes tu quoq̄ ptrpin in tempo alias
atq̄ alias simules huic inuenire seu
aditē si nō negligas. Vis tamen
ut ego una ad oīa tibi? Sacor
eaā taā et quartā quoq̄ demonstra
bo: si te ad capiendas eas quas foue
ri lynx in tua aditeris buca mue
nero vigilantē. Interim bñ psiacentis
cautissimā. cui sibi psimilis aliquid sup
ne grē senserit irrepere subit aiam
desiderū pdicandi: nō quidē ad pen
tes et ppinquos uerba illud. cōtinuo
nō acquiui carnā et sanguinē: sed
qui pximus fructuosius forsan possim
mi ad exteīnos et ad oīs. Caute
oīo. Quare timet pximi incre ma
ledictū: si in abscondito accepit fru
menta. abscondat in pximis et cont e
uangelū facē: misi que in aure au
diuit pdicauit sup tecta. Vulpes e:
atq̄ illa pore eo nequior quo astu
tior uemens. Dic capio tibi cū pph
moyses dicat. Non arabis in bo
gemino boīs. Nec paulus inperitans
nō neophitū mq̄: ne in superbiā elatus
incidat in iudiciū dyaboli. Et rursū.
Nec quisq̄ sumpsit sibi honorē:
sed qui uocatur a deo tāq̄ aaron.
Item ipse. Quō pdicabūt nisi mittant?
Et samus monachi offi
ciū nō adeē ee: sed lugē. Et lynx
similibus q collāis inclyn tero irthe
et capio bulpes: ne demoliat bucā.
Et lynx nāq̄ docet et etiā ē qd pub
lice pdicarē nec monacho conuenit?
si nouacio expedit: nec nō missa
fiec. Porro contra ifa tria uemie

pfiacentes et

quanta consac̃ demolitio ē. Ergo
q̃q̃ tale aiō suggeratur siue sit illa
tua cogitatio siue īmissio p̃ ag̃elum
malum: dolosam agnosce vulpecu
lā. & malū sub spē boni. Aspice
aliā. Quātos ex monasteriis exspū
ferueñs heremi solitudo suscepit. et
aut tepefactos euomuit aut tenuit cōt
hēm legem nō nō īmissos. & eaā
dissolutos: sicq̃ apparuit vulpeculā
affuisse ubi tanta fāe uastatio vinee
p̃tulit et consac̃ hominis dementiā.
Cogitabat si solus degēt. multo se
copiosiores fructus percepturū: q̃ppe
qui m cōi uita tātū spiritalē grē fruc
tū exigit. & rei exitus mediauit
magis illi eādem cogitatiōnē vulpē
demolientē fuisse. Quid illud qd
nos quoq̃ tenens in domo ista ecclē
giā inquietat notabilē loquor/quo
rūdā q̃ int nos sūt suspitiosam ab
stinentiā. ex q̃ se ōibus sibiq̃ omēs mo
lestos reddūt. Quō nō hec ipa dis
cordia tā grāvis. et sic illi cōstrē
ctis pacq̃ ē. et qd m ipō ē. grādis
vinee huius q̃ plantauit dextera dñi
nrē. s. omīm virtutū demolitio.
Ve hoī p quē scandalū venit. Quid
scandalizauit ip̃m vnū de hijs pusillis:
durū ē qd sequit. Quāto duriora
merent q̃ tātū et tā seām multitudinē
scandalizat. Durissimū pfecto in
dignū portabit q̃igē ille: sed h̄ alias.
Nūc nō intendam hijs q̃ a sponso

dicūt. sup pusillis et astutis hijs aīa
libus que demolitur vineas. Pusillis
dixerim nō malicia: sed simplicitate.
Astutū siquidē nā hō genus ē am
mātis. p̃ruptū q̃ admodū ad noxā
dū occulto. ut videt in congruē
tissime designāe subtilissima quedā
vana specie palliata virtutū: qualiū
utiq̃ formā p̃missis ad notiaā erē
plus pauca lux iā aliq̃nde exp̃ssit.
Hec eñ alia nocē queūt: in qb̃ se in
tutes virtutū quadā simulatudiē mē
tiūt. Sūt aūt aut cogitatiōes hoīm
vane: a frē īmissiones p̃ ag̃elos ma
los. ag̃elos sathane. q̃ se trāsfigurāt
in ag̃elos lucis. p̃antes sagittas suas
ut placeret h̄ō ē occulto: ut sagittent
in obscuro rectos corde. Vñ et pusil
lus eas p̃ h̄ō ire dicit. q̃ cū cetera vi
cia quadā q̃si corpulenta sui mā
festa se p̃beant: h̄ō genus p̃ sui sub
tilitate haut facile agnosci et nō
nō cauen possit. in dūtaxat a pfectis et
veritatis et qui h̄nt oculos illumi
natos cordis ad discretiōnē boni et
mali. maxīē q̃ ad discretiōnē spi
rituū: qui eū aplō dicē possint
q̃ nō ignorāmus astucias sathane
neq̃ cogitatiōnes eius. Et vide ne
forte ob h̄ō a sponso mittant. nō
quidē exterminari. ul' aligi ul' occidi
sed capi. qd videl̄ hijs q̃ spūalia
lex dolosa sic restringat. q̃ diligēcia
et cautela obseruari oporteat et
q̃rāri et capi. & cōprehendi astu
cia sua. Ergo cū p̃dictum dolus
cū fraus aperitur. cū cōsilium

salatus: rē tuē dicat capta vulpis
pusilla q demoliebatur vineā. Dei
q dicam hoīem m simone capi: sic
hēs m euangelio q cōuenerūt plu
rsei m vnū ut caperent ihm m simo
ne. Ita g sponsus capi vult; vulpes
pusillas q demoliūtur vineas: i de
phendi cōuīa pdi. Volui hoc malig
nitatis genus ostendere hēt ut agnitū
nā nūme noceat: ita ut agnosa sit
illi expugnari. Quis ei in demens
rapta deapula sciens et prudens
pedem mittit m illā? Sufficiat pm
si capiantur q hui⁹ fuit. Hoc ē si pro
das et deducas ad medii: q̄pe quib⁹
apparē perire t. Non sic cetera ui
cia. Nempe mā⁹ta vemūt manifeste
nocent: scientes captuāt fugant
reluctantes: utpote ui nō dolo agē⁹.
Ergo cōis huiusmodi apte semē
tes bestias. nō inuestigatione opus ē:
ē ifrenatione. Volas has vulpes
pusillas dissimulatrices matrimas
qua pdite iam nō nocēt: sufficiat
m lucē edita et capi m calliditate
sua. Nam foueas hnt. Tali itaq
ratione vulpes iste et capi iubent
et pusille desarbunt. Vel ideo pusille:
ut nascentia vitia m ipō ortu domen
utiq pusilla sūt vigilant observāt
illico cōprehendas: ne crescentia plg
nocent et difficilius capiant. Et
si uis allegoriā earūs vineas. vul
pes hereses ul' potius hēticos ipos
m telligamus: simplicē sensus. ut
hētica capiant potius q̄ affligentur.
Capiant dico. nō armis sed argumētis
quibus refellantur errores eorū: ipi
nō si fieri pt reconcilient catholice.
reuocent ad fidem crīsti. Hec t em uo
luntas eius qui vult omēs homēs sal
uos fieri. et ad agnitionē ueritatis uēi
re. Hoc de mq̄ bene se habet: qui nō
simpliciat capite vulpes q capite nob
mquit vulpes pusillas. Tibi ergo et
sponse sue catholice uult; acquiri has
vulpes aī aut capite eas nobis. Itaq
homo de ecā erectatus et doctus si aī
hēticu hominē disputatē aggredit. illo
suā intentionē dirigē dēt: quatinus
ita errantē conuincat. ut et cōitat⁹
cogitans illud apli iacobi. quia qui
cōuti fecerit peccatē ab erroe uie sue
saluabit aiam suam a morte. et opit
multitudinē peccatoū. Qui si conuerti no
lueit. ti conuictus: p⁹ prima iam et 2ā
admonitionē utpote qui oīo subuersus
ē. eit fm apli deuitandus. Et hoc
iam melius ut quidē ego arbitror et
fugatur aut eā abigatur. q̄ simul
vineas demolitur. Nec preterea same
michi se egisse putet qui hēticū vic
et conuitat hēses confutauit: rem
silā a nō clare aptaq̄ distinxit: pua
dogmata plana et irrefragabili rōe
pua ee mōstrauit: puū demq̄ intel
lectū extollentē se adūsus scām dei
ecclesiā reuocauit. Nempe capit
michi omnia qui talia optatus ē vul
pem et si nō ad salutē illi: et capit
eam sponso et sponse q̄ueat aliter.

Nam et si hēticus nō surrexit edē
fice cām tm confirmatur in fide:
et quidē de p̄fectibus sponse sponsus
sīn dubio gr̄atulatur. Gaudiū etēm
dm̄ fortitudo mea. Demq; nō putat
ase aliena lucra mā: q̄ se nobis tā
digname assocīat dū iubet capi vul
pes nō sibi sed nobis scāe: capite n
quiens nobis. Adūte ē em qd aut nob
Quidhac nocte socialius? An nō tibi
videt hoc dicē q̄i quadā p̄fam̄lias
q̄ per se ml habeat? sed oīa cōia cū
vxore filius et dmesticis? Et qui lo
quit̄ est deus: nīme tm ut deus lo
quit̄ sed ut sponsus. Capite no
bis vulpes vides q̄ socialē loquit̄
qui scām nō bt: potest dicē n: q̄
malunt nobis. cōsortio delectus. O
suauitatē! o grām. o amoris vim
Ita ne sīmus oēs vnus sīus ē oīm?
Quis hoc fecit? amor dignitatis
nesaius! dignatione duces: affm̄i po
tens suasio efficax. Quid violentius?
Triūphat de deo amor. Quid tm tā
nō violentū? Amor ē. Que ista ē
mis q̄d tam violenta adductoria! tā
victa ad uiolentiā? Demq; semetipm
crucifixerunt! ut scias amoris fuisse
q̄ plenitudo effusa ē. q̄ altitudo ade
quata ē: q̄ singularitas associata ē.
Cū quonā tibi o admirande spōse
tam similare conspexit? An cām
de gentibus? De mortalibus et pec
catibus collā ē. Illā scīm̄ que sit.
Si tu quis es ethiopissa huius tā ab
ominosus amator? Came nō alt mov

Nobis quis capite. Cui tuī?

ses sed plus q̄ moyses. Nū tu ille es
speciosus forma p̄ filios hom̄? Pari
dyn? candor es lucis ete? splendor et
figura substantie dei? postremo sup
oīa deus benedictus in scula amen.

Duos nobis sup
uno capitulo dis
putam̄ simones
tuī paro si audie
nō tedeat. Et nam̄ vos. Nā qd
ad nrām quidē spectat domesticā vne
am q̄ uos estis satis me arbitror in
duobus simonibus fecisse q̄ mihi me
to illi adiuncti insidias spūi gr̄ie uel
pū: qui sūt adulatores. detractores.
ac seductores quidā spūs gnari et assi
dui mala sb̄ spē bonī inducē. Verū
dīca vnice. nō ita. Illā loquor q̄
ipleuit tram q̄ et nos porro sum̄!
vnicā grātiā nīmis dm̄ plātauim̄ mā
et redēptā sanguīe: rigatā ubo ppa
gatā grā fecūdatā spū. Ergo plus
q̄ rn curā gerens: mihi minus pfim.
Mouet me aūt p̄ipā multitudo de
moliendi eam: defensandi pau
catas: difficultas defendendi. Diffi
cultatē occultatio fūt. Nā si cām sp
abrumpas sui vulpes habuerit: cito
oīs corrupte et capte fūt. Conflī
gebat hēticus palā: nā inde hētica
maxīe qd palam vnicē capiebat.
et succumbebat. Ita q̄ facile ille capie
bant vulpes. Quid em? si posita
in lucē cūtate hēticus i sue gemicate

tenebris ꝛmanens · solus foris ꝛfugiũ
aresset · ⁊ mylomus capta ꝛputabat
mulpes cõdempnata ꝛpietate · ⁊ ꝛpõ
foras missõ ostentu utiq; tã nociuõ
nõ fructu · Er hõ uxꝝ ꝓpham erãt illi
vbeã arenã et uent⁹ sterilis · qꝝ nõ
ꝛpullulat error publice confutatus · et
falsitas apta nõ gmãt · Quid fa
cemus hmõi malignissiõ mulpibus
ut capi queant · que nocẽ ꝙ vmẽ ma
lunt · et ne aquarẽ quidẽ uolunt
ß serpe · Cibꝫ vna mensa hẽtas
ꝑ fiunt captiuẽ glãm de singularitate
suã · sola ista malignior ceteꝛ vsti
nor qꝝ hẽ sibus · dampnus pastum
alienꝫ ꝑe glorie negligens Doctu
creꝺo exemplis veterum ãpdite e
uadẽ nõ valebãt · ß confestim capie
bant · cauta ẽ nouo malefici gne
operari misteriũ iniquitatis · eo li
centius quo latentius · Dempꝫ in
dicere ut ꝺ latebras sibi · ſmauc
riũt sibi ſmonẽ negõ · Jura pura
secretũ ꝑdẽ noli · ẽ inuero aliaꝫ
ne tenuit quidẽ iurẽ illatenus
acquieuit · ꝑ illud de euangelio
nõ iurẽ negꝫ ꝓphẽ negꝫ ꝓtrã ẽ
O stulti et tardi corde ꝛpleti plane
pharisaico spũ · liquantes culicẽ
et camelũ gluientes Jurare nõ
licꝫ · et licet ꝓuidẽ · An in hoc so
lo vt⁹ qꝝ licet · De quonã multi
euangeliorũ loco producentes isthã
ẽ ꝛpõnẽ ꝙ ne iota quidẽ ut glo
riam ꝑtentis · Patet vos et
superstitiose obseruãe de iuramẽto ·
et flagitiose ꝑsimile de ꝓximo · O
ꝓuisitaẽ · Qd ad cautelã consiliũ
ẽ videꝫ nõ iurãe · hõ ish mandat
iure tã contentiose obseruant · et
qd̃ immobili iure sanctiũ ẽ · nõ
ꝓiurandũ saltꝫ hoc tãꝑ in differẽs
pro sua voluntate dispensant · Nã
inquiũt · ß ne misteriũ publicem ·
quasi glã dei nõ sit ꝛuelare ſmo
nẽ · An dei mudent glorie · Qꝝ
magis ẽdo qꝝ pandere erubescunt ·
scientes in gloriũ Jnã nephanda
et obscena dictũ · agẽ in secreto ·
siquidẽ et vulpiũ posteriora fetent ·
Qꝝ tacco que negarent · ad mi
ꝛudent · An inꝝ euangeliũ scri
ent dare canibus · et margi
tas porcis · At istud aptꝫ fatẽ
se nõ ee de ecclia q̃ omis qui de ecclia
sunt canes censent · et porcos · Jme
ẽtrepõne cũ olbus qui de sua secta
nõ sunt · suũ illud quidẽ et sibiꝑhẽdũ
ꝙstimant · Celm hoc et si sentiant
nõ ꝛrespondebiũt ne manifesti fiant ·
nempe qd̃ oĩ modo fugiũt · ß nõ
effugient · Quide nũ o homo · qui plꝰ
ꝙ oportet sapis · et plus ꝙ dia po
test despis · Dei ẽ an nõ misteriũ
qd̃ occultus · Di ẽ cur nõ ad eius
glãm pandis · Nam glã dei ꝛue
lãe sermonẽ · Di nõ cur fidẽ hẽs
in eo qd̃ nõ ẽ dei · ⁊ ꝙ hẽtes ee

Aut ꝙ dei secretū ad ꝙm dei ꝑdant? aut dei negent mſterū · et mīme se hēticos negent · a ēte mthylonmus maīfestos se fateant? nmmcos ꝙ dei qui nolūt mīfestū fieri · qđ ei nouūt fore ad glouā Stat nēpe ſmpture uītas · Gla ꝛgū celare uolūt? gla dei reuelare ſmonē · Nō uis tu reuelaē? Non ꝙ uis dm glorificare? Sz forte nē ꝛcapis ſmptum hanc ſta ē? Dolus se elbāgelm ꝓfitent? emulatores et ſolos Rūdent ante pnde elbagelio · Qđ dico aut in tenebris diate in luē? et qđ in aure auditis ꝑdicate ſup tecta · Jā nō luet ſilere · Vsq; occultū tenet? qđ palā dns fieri iubet? Vsq; optū ē elbangeliū vrm Suſpicor vrm? nō ē pauli? nā ille ſuū fatetur optū nō ē · Et ſi inquit optū ē elbangeliū meū m hijs ē optū qui ꝑeunt. Videte ne uos dicēt apud quos elbāgeliū m venit? optū · Quid aperius ꝙ peatis? An forte nec pauli recipitis · De quibusdam itm audiui? nō oēs mīt uos oēs ꝙ oīa concordi tes? et ſta nobis oēs diſſentiatis. At uō eorū ūba et ſcpta et ꝛdicēs ꝙ corpalit? cū ſaluatore fuerūt? pari auctoritate elbāgeliū cuēti m fallor ꝛdifferent? ꝛcipitis Nūqđ illi optū teniere elbangeliū ſuū? Nūqđ in deo carnis infima mortis hoꝛrida crucis ignominiā tacuere?

Et quidē mōem trā ꝛcruit ſonus eorū? et in fines orbis tre ūba eorū · ubi apoſtolica ſonat? et tota ꝙ ſactatus? Illi clamāt uos ſuſurratis? illi in publico uos in angulo Illi ut nubes uolant? uos in tenebris ac ſb tremeis domibus deluſatis · Quid ſilē illis in nobis oīdius? An ꝙ uobiſcū mulierculas · nō utiq; ētū ductus ꝙ ineruditis · Non eque cōtinuacio ut cohabitacio ſuſpicionem paret · Verū quisnā de illis ſmſtrum quippiā ſuſpicaret? qui mortuos ſuſcitabant? Fac tu ſilū? et vna ꝛcūlentē putabo feriam et uigiliū. Alioqn temē tibi uſurpas illorum diſpenſacionē? quorū ſcitatē nō hēs · Cū fria ſp ēē et nō cognoſcē feriam? nōne plus ē ꝙ mortuū ſuſcitare? Quod mīus ē nō potes? et qđ minus ē uis ēdam tibi? Cotidie latus tuū ad latus uuenalis ē in mensa leūs tuus ad leūm eius in camera · oculi tui ad illius oculos in colloq̄o: manꝰ tue ad manꝰ ipius ē oge et cōtinens uis putari? Esto ut ſto? ſed ego ſuſpicione nō erreo · Scandalo mihi es? tolle ſcandali causā · quo te probes uerū ut tactimus elbāgelij emulatorē · Quiſcandali ſauerit vnū de ecīa? nōne elbangeliū condemnat illū? Tu ecīam ſcandaliſas. Vulpes es demoliens vineā Juua te me ſocij ut capiatur Vel pocius capite nos nobis cā · o āgeli ſcī uerſuta ē valde? opta ē iniquitate

sua: plane tā pusilla atq; sibtilis. ut facile hūanos frustretur obtutus. Nūq; et vōs. Ppterea vor illa ad uos utpote sōales sponsi capite nobis vulpes puulas. Ergo fiate qđ ubenium? capite nobis hanc tā versipellē vulpeculam: quā ecce iā diu frustra m sequum. Docete et suggerite qualī fraus deplendat? hȳ eñ ē repisse vulpē: qr longe plus nocet fal⁹ catholicus. q̄ si uerꝰ appareret hēticus Non ē aūt hoīs scire quid sit m hoīe? nisi qui forte ad hoc pūs fuit uel illūiatus spū dei: ul' angelica m fōtus mdustria. Cđ signū dabimus ut palā fiat pessima hereſis docta hȳ mētiri nō līgua tātū fraudulta: Et quidē irens hasta cō vnecvulpem mdicat affuisse? si nescio qua arte fingendi ira sua confundit uestigia calidissimū aīal: ut qua uel intret ul' egreat haut facile queat ab hoīe deplendi. Cūq; pateat opus nō aspet auctor: ira q̄ ea que m fide fuit cūcta dissilat. deūq; si fidem mīroges? nichil ppīanus. In cōnūsatiōnē: nichil irre plensibilius Et que loquit? frēs q̄ bat Videas hoīem m testimoniū sue fidei frequentare eccām? honorare pbros. offerre munꝰ suū cō fessionē facē: sacris cōicare. Cđ fidelius. Ja qđ ad uitā mores q̄ spectat nemīnē cōmut? nemīnē cōtristat: nemīnē suspēdit. Pallet mſup ora teumis? nō comedit panē ociosus: opat? manibus sūs victum sustentat Ubi iā vulpes: Tenebamus eam? quō elapsa ē e mānibus Quō tā ꝑpente dispa ruit: Instemus vestigemus: a fructibus eius cognoscemus eam. Et ecce uinearū demolitio testat? vulpē. Mulieres i lectis uiris: et ite uiri dmissis broubus ad istos se conferūt. Clerici et sacdo tes pplis eccīse q̄ i lectis mitonsi et barbati apud eos nit tertores et tertrices plerūq; inuenti sūt. Ad nō gnus demolitio ista. Ad nō opa vulpiū hȳ: Verū nō apud omnes forte ista tā manifeste dep hendūt? et si sūt nō ē būgbētur. Quonā nō capim⁹ illos Recta m? ad cōsortiū et cōtubernū feāz: hȳ eñ int eos nemo qui curet. Int rogo vnūquēq; horū? Venus tu bone uir quenā hȳ mulier? et vnā hȳ tibi? Vror ne tua: Nō mō tā voto istud nō cōueit meo. fi lia ergo: Nō. Quid: Nō soror nō neptis nō aliquo saltem ꝓpīn quitatis ul' affinitatis gdu attīgēs t: Nullo prsus. Et quō tuta tibi ā tā cōtmenā tua: Sane si lic tibi istud. Cohabitatiōnē si nescis virox et fēarum ī thys q̄ uoluē cōti nēā ecca uetat. Di nō ius sōda lisare eccām: ecce feām. Alioqn

erhoc bno ecia que nō adeo mā!ta
sūt paldubio dibilia fiūt · Sed q̄
michi mq̄us elvangeln loco mō
strus phibnū ishid :· Elvangeluū
appellasti ad elvangeluū ibis · Si
obedias elvangelio nō facies fr̄
scandalū : phibet eīm plene elvā
geluū scandalū fieri · Caas aūt tu :
istā nō amouēdo ux̄ constitū eīe
Dusptās eras : at mūc manifeste
cōsebēre et contēptor elvangelij
et eīe adiūsator · Quid udicauit
frēs : Si ptinax fiūt · ut nec obediat
elvangelio nec eīe acquiescat ?
quid iā tergūsari pūt : Nōne apte
uob uidr̄ deplhensa fraus et cōplhē
sa uulpes : Si nō āmouet fetām :
nō āmouet scandalū · Si nō āmo
uet scandalū aī amouē possit : tūs
gsor tenetur elvāgelū · Quid fac
tūa eīa t. n ut amoueat illū ·
qui nō uult amouē scādalū ? ne
sit filiꝰ illi m obediens : Nā hoc
mādatū hēt ex elvangelio nō pē
nr̄ps oculo scādalizāti se · nō ma
nū nō pedi sed eruē illū absqdē
ista et pūē ase · Si mḡ eccīam nō
audieīt · sit t sicut ethnicꝰ et pub
licanus · Fecim ne aliquid : Puto
q̄ fecim Cepimus uulpē : q̄ fraus
dē ꝓcipim · Manifesti sūt qui la
tebāt fili catholici : heri dēpdatoēs
catholice Eteīi dū meaī dulces
capiebat abos corp dico et sāguī
nē xp̄i dū in domo dei ābulauim
cū cōsensu ? fiunt suadēdi locus ymo
oportūnus seducendi : ux̄ illud sa
pīē · Simulator ore decipit amicū
suū · Nūc aūt facile ꝑm sapiām
pauli post ꝑmā et sedām correp
tōnē ul'āmonitōnē hēticī hoīem
deuitabo ? sacens q̄ subuersus ē qui
ēmodiē : ac ꝑūs cautus ꝓuidē ne
iā sit et subuisor · Itaq̄ nō inchul ē
ux̄ iibū sapiētis mīsidns sius cap
tos et īquos : illos ꝑsertim īiqs
q̄misidus parmus uti cauti sūt ·
Nā cōflictus oīo ab hīs et defēsio
pūt · bile nēpe hꝰ genus et rusticā
nū : ac sīī hīs et priorsus in belle
Deiq̄ uulpes sūt et pusille · Si ne
q̄ illa mq̄bus male sentire dicūt
defensibilia sūt · nec tā subtilia q̄
suasibilia ? idq̄ dūtaxat mulier
culis rusticis et idiotis q̄les utiq̄
omīs sūt q̄tquot ad de hac secta
ēe eruptus sū · Ne eīm in cūctis asser
ēmbus eoīū · nā nullē sūt nouī q̄d
ā īauditū audisse me recolo : ꝑq̄
tritū ā dm̄ uētilatū īē ātiquos hē
ticos · a mīs ātēptū et euētilatū ·
Dicēdū tī et diā quenā ille īep
ne sit ptim q̄s sastātibꝰ se catho
licis mmus caute fidētes ipī cōfes
si sūt : ꝑtī q̄s diuisi ab iuicē lutigā
tes de iuicē ꝓdiderūt · ꝑtī q̄ quas nō
nulli eoīū ī deūtes ad eccīam deteu
rūt · Nō q̄ ad omīs ī fidēā · n eīm ne
cesse ē : sed tīī ut ī notescant · At
istud alterꝰ eīt · op̄ sermōis ī laudē

et glām nōis ſponſi ecīe dñi ꝙpi
dñi nr̄i: qui ē ſup oīa deꝰ bñdc
tus in ſcla amen

Capite nobis vul
pes paruulas: q̄
demoliūt vine
as. Ecce ego ad
vulpes iſtas.
Ipē ſuit q̄ ꝓtrāſdouit uā. Non ſuit
contente deſerere viā: ñ et deuaſ
tare vineā poſſit. addentes ꝓua
ricatōnē Nō ſufficiat hēticos ee ñ
et ypocrite ſint: ut ſit ſup modū
pecūs pānī. Iyn ſuit qui bemiit
ī veſtimētis ouīū ad nudādas oues
et ſpoliādas aietes. Au nō tbi
utꝝ ꝑs ipleta uidet: ubi et fide
plebes et plebib⁹ ſacdotes dēpdati
ſuerūt: Qui nā iſti ꝑdones: Iyn
habitu ſuīt oues: actu vulpes:
actu et ꝺolositate lupi. Iyn q̄ bom
uideri nō ee: malu nō uideri ſed
ee uoluīt. Malu ſuīt et bom uideri
uoluīt. ne ſoli ſint malu. Malu
uideri timēt: ne parū ſint malu.
Etenī minꝰ ſp malicia palā nocuit.
ñ ſūcp bonꝰ ñ bom ſimulatōne
deceptus ē. Ita gī malū bonor.
bom appare ſtudent: malī noluīt
ut plus luceat malignari. Neq;
eīm ē apud eos ututes colere: ſ
colorare uana quodā qi ututū
mimo. Denq; ſuperſtōms ipieta
tē noīe religiois ītitulant: inoēē
cīā diſſimuīt tm in apto nō ledē:
Inocēcīe pīde ſolū ſibi uēdicātes

colorē. In optimētū ſtitudīs. cō
tmēcīe ſe mſignire uoto. Porro
turpitudīnē in ſolis crīstimāt re
putādā uxorib⁹: cū ul' ſola ſit
ca cū uxore ē causa q̄ turpitudīnē
excuſat in coitu. Ruſticam hoīes
ſuīt et ydiote. et prorſus cōtēptibi
les: ſ nō ē dign uobis cū eis negli
gent agendū. Multū em profuit
ad ipietatē: et ſermo eoꝝ ut cācer
ſerpit. Deiḡ nō neglexit ſpūs ſc̄s:
qui de hīs quondā tū mal⁹ uati
cinatus ē dicēte apl̄o. Ipſe aūt ma
nifeſte dr̄ q̄ in nouiſſimis tpibus
diſcedent quidā a fide attendētes
ſpiritibus erroris et doctrīnis de
monioꝝ. ī ypocriſi loquēciū me
dacīū et cauteriatā habencū ſu
ā cōſciam: ꝓhibencū nubē: ab
ſtīnē a cibis quos deus creauit ad p
cipiendū cū grāīārū actione. Iſtos pri
ſus iſtos diebat hīn nubē ꝓhibēt:
hīn a cibis abſtinent quos deus c
auit ad ꝓcipiēdū: de quibus p̄ea
videbimus. Huīc aūt uidete ſi
nō ipe demoniū et nō hoīm ludi
ficatio hec ſīm. qd ꝑdixerit ſpūs.
Quere ab illis ſue ſecte auctorē:
neīcīm hoīem dabit. Que hēſis
nō erhoībg habuit ꝓpū hēſiarchā
Mamichei manē habuē ꝓceptet
ceptorē: ſabelliam ſabellīū. ar
riam arīū: eunomiam eunomi
ū. neſtoriam neſtoriū. Ita oīes
ceteri hui⁹ſdī peſtes ſingule ſingu
los magiſtros hoīes habuiſſe noſ

aūt: a quib⁹ origīē fil'dnere et no
mē. Quo noīe istos titulo ne cēse
bis: Nullo⁹ quī nō ē ablioīē illo
rū hēsis: neq; p̄hoīem illā acceptu.
Absit tī ut p̄ iuclacōnē ihū xp̄i:
sed magis et absq; dubio uti sp̄ūs
sc̄s p̄dixit. p̄ īmissionē et fraudē
demoniorū: in ypocrisi loquēciū
mēdaciū phibēciū nubē In ypoc
si plane hoc. et uulpina dolositas
ꝛ loquūt: fingētes se amore id di
cā castitatis: q̄d magis cū t̄pidimus
ꝺfouēde et mltiplicande adiuēre
nūt Res tī tā magna t. ut mīr er
quō ūq; hoī xp̄iano p̄suaderi potu
erit. ut q; hm̄ ādeo bestiales siūt ut nō
adūtent q̄li oī īmūdicie lapsu habe
nas q̄ impias dapnat: a ēte ita
plem nequaā et dyabolica ma
lignitate absorti: ut aduītētes
dissimulent. et letēt: ī ydiōne
hoīm. Tolle de ecīa honorabile cō
mubiū. et thorū īmaculatū: nōne
ꝛples eā cōcubinarīs īcestuosis se
mīnflues mollibus masculoū cō cu
bitoribus: et oī denq; grē īmūdor:
Eligē g̃ utrūlibet a saluari ymāgīa
mōstralis hoīm: a mīm saluā deū
ad cōtmēciū rdigi paucitatē. Cūm
p̄ens ībno: q̄ largus ī altero Neu
trū horū cōpetit saluatorī. Quid:
Cōnabī tpitudo: Nichil nīm⁹ dec
honestatis auctorē. Dapnabī ymā
ginatas p̄ pauculos cōtmētes: Nō
ē h⁹ ec saluatorē. Nam aūis ī tīs
cōtmēcia: neq; p̄ tūtillo ā stu. ad
terras plentudo illa semetipam q̄
mamuit. Et quō de t⁹ oīs acceptū:
si solis mdulsit cōtmētibus ptic̄pū
sui: Nō ē q̄ ad hc rūdrāt Si neq; ad
illud credo Si honestatis mcelis ē locꝰ
nō sit aūt honesto et turpi cōsortiū.
sic⁹ nō ē societas lucī ad tenebras:
p̄fecto neīem īmūdoꝝ locꝰ ī loco sa
lutis maēt. Si quis aūt alī sapit:
arguet illū aplica uox alīq; oī ābi
guo asserens. quī ā tlia agūt ī gnū
dei nō possidebūt. qua tā erect de ea
una hc insidiosa uulpecula: Puto
ī fouiā deprehēsā mā sibi duo quasi
foramīa fecerat: Unū q̄ intret. altm
quo egrcat. Nā sicut ita. Vide g̃
quō utrūq; illi īterclusus sit egressus.
Si solos mcelestibus cōtmētes collo
cat: perit er mariā ytc salus. Si ī
nē spurcaā p̄ eā cōtmētibus collocat: ✠ peter
perit honestū Si iusticiā peūt ipa. neq;
hac egressa neq; illac: rclusa ppetuo
et arcta ī fouea q̄ fecat. Quidā tī
dissencētes ab alīs: īt solos ūgīes
mōnīū cōtīi posse fatēt: Verū q̄
ī hac distīctōe cōmē asserre possīt
nō uideo: ū q; pro libitu quisq; suo sa
cīcta ecīe tp̄ mīs ustea dēte ui
gio cratim īt se dilacerare cōtendūt.
Nā q̄d dicūt: p̄tēdē de p̄mīs cōugi
bꝰ q; ūgīes erāt: quid istud quesꝰ
matrōm p̄iudicat libertati quo
mīn⁹ et īt nō ūgīes cōtralī uiuat:
Si nescio quid se ī euāgelio īuēisse
simulāt: q; sue īcpcie frustra qrīn
māt suffragari. Illud ēo q; dīs

cū p̄miſiſſet teſtimoniū de geneſi·
et ſcauit deus hoiem ad ymaginē
et ſilitudinē ſuā· maſculū et feīam
creauit eos· poſtea ītulit ꝙ dicit qđ deus
cōiūxit homo nō ſeparet· Hos īiūit
cōiūxit deus· quia ūgines ābo erāt·
et iā nō licuit ſeparari Nō erit aūt q̄
dō copulacō ſcaīs p̄ſupta· Quis
t̄ dixit ꝓterea a deo cōiūctos q̄ ūgines
erant· Nā ſcriptuā ꝙ nō loq̄
an nō ūgines erant īquis· Erant·
ſ nō ē id ipm copulatos ūgines· et co
pulatos q̄ ūgines· Quāḡ ne hoc
quidē notātim dicīt ꝑies· q̄ ūgines
ecīt· q̄uis ecīt· Scruū ſane exp̄ſſa
duſitus ē nō ūgines· cū dicīt ē
maſculū et feīam creauit illos· Ma
rito quidē· Nō ei maritalis copula
corpm requirit īegritatē· ſed ſeruū
aptitudinē· Dñs ītīde ipām in
ſtituens ſpūs ſcs ſeruū exp̄ſſit et
ūginitatē tradit· ne dedit occaſionē
uenandi ubū īſidioſis multoculis·
Qđ utiq̄ libent feciſſent· q̄uis id q̄
fruſtra· Quid em ſi dixiſſet· ūgines
creauit illos· Nū ꝓpea cōtinuo obtinu
iſſes ſolos ūgines luce cōiūgi· Et
tamē quō exultaſſes ex ſola ubi oc
ſioē· quō exſufflaſſes ſcenicas et
nas nupcias· quō īſultaſſes catho
lice ſcorta· lenones q̄ adīuuē tāto
libencius q̄ōiūgēt· quāto p̄ius eos
deturpi ad honeſtū tuſſire nō dubi
tat· Fortaſſis et reph̄edures deum
pphē papiete formicariā ducē· Nūc
aūt et occaſio deē· et ubiq̄ gnis hēn
ticū ē· Nā teſtimoniū qđ uſurpaſ
ti ad aſtruēdū errorē tuū pl̄ ad
deſtruēdū ualē· Tuēm ē· ꝓte facē
nichil cōt te pl̄ mū· Sed aūt au
di qđ ex toto te a confidit aut co
rigit· et hēſim tuā prorſus cōtēt
et cōminuit· Mulier quāto tpe
uir eꝰ uiuit· alligata ē uro· Si mār
dormierit uir eꝰ ſoluta ē· cui uult
nubat tm in dño· Paulꝰ ē q̄ credit
uidue· ut cui uult nubat· et tu e
cōt papis nulla p̄ ūginē nubat·
et hꝰ in ūgine· ut nō cui uult nubat
l' ipa· Quid manū de abbuas·
Quid largā bñdcōnē nupcaruī
ſtrīgis· Qđ ꝓ ū uēdicas ūginē·
qđ mdultū ē ſeruī· Nō credēt
hꝰ paulus ñ licēt· Ait paū dico ē
credit· uult q̄ Volo mḡ adoleſen
tioēs nubē· n dubiū quin uiduas
dicat· Quid maīfeſtius· Ergo
qđ cōcredit q̄ licet· cui uult q̄ ex
pedit· Qđ licz et expedit hēticus
plet· Nichil erhat prohibitōne
ꝑſuadebit· ñ q̄ hēticus ſ Hup̄
ut et de reſiduo aplice ꝓhēc iſto
aligtulū eragitem· Abſtinēt nā
q̄ hm ut p̄dicīt ille aabis· q̄ ea
ut deus ad patiendū cū grārū
actōe· hīc quoq̄ hēticos ſeſe pbā
tos· nō ſane q̄ abſtinēt ſed q̄ hē
tice abſtinent· Nā et ego nīdū ab
ſtineo· ſed abſtinēcia mea ſatiſfīt
t pro peās nō ſuppſitio ītietatis·
Nū idargnim ꝓ paulū qđ q̄ caſti
gat corpus ſuū et ſeruituē redigit·

abstinebo a uino: qz ⁊ uino luxuria
ē. Aut si infirmus sit modico utar:
uz cōsiliū pauli. Abstinebo a cib-
bꝰ: ne dū mimis nutriūt carnē
sil' et carīs nutriant bina. Panē
ipm cū mēsuā studeo sumere: ne
oneratꝰ uētre ꝯstaē ad oraōnē te
dat: et ne ignet eaē in prophā
g panē meū cōmedēs i sanctitate.
Sz ne siplā quidē aq ingurgitare
me assuesco: ne distencio sanē bē
tris usq ad titillacōnē ptingat lu
bdis ⁊ jēiuij alī. Nēpe horret lac:
et ꝙ ꝙ ex eo cōficiatur. Postremo de
qd ex uitu paratur. Hoc et xp̄iane
si nō ideo qz ex uitu: sed ne ad ui
tū pueniant. Cetꝝ qd sibi uult q
im gnāli. de qd ex uitu gnāt. bi
tat: Suspicōnē gnāt in. observ
acō ista aboīū. tā signāt' exp̄ssa
scriptū si de iūda mediorū ls̄p
fers nob: nō rp̄hendi aut carīs
q̄ neuo ūq odio habuit. Si de dis
plā abstinēa aū spualiū medi
corū sola: eaē utuē appbam q̄
carnē domas. frenas libidinē. At
si de infama mamerci p̄scribis be
nificēne dei. ut qd ille caut et do
naut ad pcipiendū cū grārū actiōe.
tu nō mō ingtus sed et esor te
merarius inūdū deterreas et tp̄
a malo abstineas: nō plat absti
nēa collaudabo. ꝑ exemplū blas
phemā: te q̄ magis inūdū dum
q̄ inūdū quid putas. Oia mūda
mūdis aut ille rerū optim estī
mator: et nichil inūdū n ei q̄ in
mūdū qd putat. Immūdis aut et
infidelibus nichil ē mūdū: sed pol
luta ē et eorū et mens et cōsciā.
Ne qui respuūt cibos quos deus
creauit: iudicātes ⁊ mūdos et dig
nos quos creatis ⁊ corpa bra: cū
ꝑtā vos corpus xp̄i qd ē ecclīa tp̄
pollutos et inmūdos exprecet. Non
ignoro q se solos corpus xp̄i ee gl
riet: sed sibi hoc ꝑsuadeant q illud ꝑ
psuasit hoīē ꝑtāē se hoīē cotidie i
mēsa sua corpꝰ xp̄i et sāguinē cōse
crādi ad nutriēdū se ⁊ xp̄i corpꝰ et
mēbra. Nēpe auūt se successores
aplorū. et apostolicos se noīant:
nullū tm apostolatus sui signū ba
lētes oīdē. Quousq lucēna sub mo
dio: Vos estis lux mūdi dicīt ⁊ a
postolis: et ideo apli sup cādelabrū
ut toti lucēat mūdo. Pudeat suc
cessores aplorū lucē nō ee mūdi sed
modi: mūdi aūt tenebras. Dicāt
eis. uos estis tenebre mūdi: et tm
scam ad alia. Se dicīt ecclīam: sed
cōtdicīt ei qui dicit. Nō pt ciuitas
abscōdi sup mōtē posita. Ita ne la
pidē de mōte abscisū sine manibꝰ.
mōtē frīm et iplentē mūdū: bīs
creditis ⁊ clusū antris: Et ne hic
qdē immorādū ipa optimo ⁊ fugie pub
licum. suo cōtēta fulmine. ⁊ cet et sp̄
habebit ⁊ tegrā crisīs hēditatē sua:
et possessionē suā ⁊ inmios ēre. Se po
cius subtrahit hūcmodi hēditatī:
q̄ xp̄o illā ꝯtat: de hac videte de ter
toes: videte ames. Irridet nos q
baptizam ⁊ sanctes: q oram pro mor
tuis: q scōrū suffragia postulam
In oī grē hoīm atq ⁊ utriusq sexu fes
tinat ꝑscribē xp̄m: ⁊ adultus et p

nullis · ī uiuus et mortuus · hīc q̄dē
infantibus ex ī possibilitate nē: ī
uō adultis q̄ difficultate cōmūnē
ī scribentes · Porro mortuos buccāis
laudātes auribus: uiuētes michilo
min̄ sōīs qui deffecerūt suffragijs
spūālēs · Absit · Non ī lāquet dūs
plebē suā q̄ē sicut arena maris: ī
cōtētus erit pauitate hēticorū · q̄ os
ī dēmit · Neq; enī pua apud eū re
dēptio · Quātus uō mūs istorū ad
magnitudiēm p̄ī: He magis p̄o
fraudāt: q̄ ipīm euacuare cōnātur.
Quid q̄ si infāns p se loq̄ nō p̄t: p
quo uox sāguis frīs sui · et talis fra
tris dī clamat ad dīm de tra: Astat
et clamat michilominꝰ mīa.
Quid tū ī fās: Nōne et ipe audr
t̄ q̄dāmō de fontibꝫ saluatoris uoa
feāri ad dīm et suis uagitibus cla
mitāē: dnē bīm patior ī ñe p me:
Plagitat auriū grē: q bīm pati
t̄a nīa · Clamat īnocentia miseri:
clamat ignorātia puli: clamat
addicti ī firmitas Ita q̄ clamant
hī oīa: sāguis frīs · fides mīs dēs
titutio miseri · et miseria destitutio
Et clamat ad p̄ēm · Porro p̄ se
ipīm negāē nō p̄t: p̄ēm ē. Ne
mo dicat m̄ q̄ nō hēt fidem aut mī
ptit suā: ī uoluēs illu m sacmēto
quouisq; ydoneus fiat suo assensu
euolutā pape An palluī ē. ut nō
possit ābos cōpīē: Magna ē eāē
fides · Nūq; minor fide chananee
mulieris: quā cōstat et filie potuis
se sufficē et sibi: q̄ Jdeo audīt. O
mulier magna ē fides tua: fiat tibi
sicut petisti · Nūq; mīor fide illorū:
q̄ palmā p tegulas demittētes aīē
illu simul et corpis optimē saluā:
Denīq; hēs Quorū fidē ut audīt:
att palitico Cōfide fili: ī mittūt ē t
pcā tua · Et paulo post: Tolle g
batū tuū: et ābula Quis hī credit
facile huic psuadebī merito eāz
pīmē nō solū puulis baptizatis
in sua fide sculta: p̄ eaā ī fectis p
xpō ītantibus cōnā martiriū · Que
cū ita sint: nullū pudicaū sustine
būt ignāri de eo q̄d dcm ē · sine fide
ī possibile ē placē deo: cū stīē fide nō
sint q̄ intestimōniū fidei baptismi grīz
percpūt Sz neq; de eo q̄d ītē dcm ē:
q̄ uō nō crediderit cōdēpnabī · Quod
em ēdē ē ni fidē habere: Itaq; et
mulier saluabī p gnāciōnē filiorū
si pmāserit ī fide cū libeis: et ī sāc
bus p lauacri ignāciōnē sucurrer:
et adulti q̄ continē nō poterūt · cō
ugij tristissimo fructu se ēdimēt
Duccāis: ex pīes et hostias mortuū
qui opus hebebūt et dignī erūt ·
mediatribus papient āgelis: et
eorū q̄ iā p uenerūt buctibus ad
neq; solacia dcrūt: ydcm q̄ ubiq;
ē et ī deo nusq; caritatis affui spūs
absencia Nā et xpūs p hoc mortuus
ē et ī surrexit: ut uiuorū dnet et
mortuorū Propt hoc quoq; ī fās
natus ē et p singulos etatū gdus
p fecit m uirū: ut nulli deēt etati
Nō credit ignē purgatoriū ī stare
p̄ morte: p̄ statim aīam solutā a

breue

corpe · uel ad rqm̃ tñ stre · uel ad
dãpnacõnẽ · Querant g̃ ab eo q̃
dant quoddã pcm̃ ee qđ nec̃ in
hỹ sclõ nec̃ in futuõ r̃mittẽt̃ cui hỹ
dant: si nullũ ĩ futuõ manet re
missio purgacõe pcõrũ Jã uõ qui
eciam nõ cognoscũt nõ ẽ mirũ si
ordibỹ ecie debñt: si tñtuta nõ
rapiũt · si sacm̃ta contẽpnũt · si
mãdata nõ obediũt · Pcõres in
quit sũt apli archiepi epi pb̃
bteri: ac ylĩ ne dandis ne accipiẽd
pdnei sacm̃entis · Nũq̃ duo ista
cõcũt: epm̃ ee et pcõrẽ · Jlm̃ ẽ ·
Eps erat caypbas: et tñ q̃tus pec
cator q̃ ĩ dim̃ mortis dictabat se
ẽã Si negas epm̃: arguet te tes
tõmũ tolñs q̃ eũ ĩ testõniũ sui po
tificatus erã pphetasse ĩ fert · A
postolỹ eãt udas: et q̃tus auarꝰ
simỹ et sceleratissỹ elẽ dñõ Au tu
dilỹ aplãtu dubitas: quẽ dñs ele
git: Nõne ego unq̃ uos duode
cim elegi: et unus ex uobis diabolỹ
ẽ: Judas eim̃ aplm̃ · et eũdẽ q̃ti
tasse dyabolũ: et negas posse ee e
piscopũ · q̃ pcõr ẽ · Sup cathedrã
moysi sederũt scribe et pharisei: et
q̃ nõ obedierũt eis tũq̃ epis / sobe
diẽcia dei fuerũt eaã ĩ ipm̃ dñm pa
cientẽ · et dicẽtẽ q̃ dicũt facite · pa
ter q̃tus scribe · q̃tus pharisei · q̃tus
videlỹ maximi pcõres: q̃ cathedrã
tñ moysi adeos quoq̃ multoꝝ
ptmẽ qđ utẽ dicit · q̃ uos audit me
audit: q̃ uos spernit me spernit ·
Multa quidẽ et alia huic populo
stulto et ĩsipienti aspiritibus erro
ris in ypocrisi loquẽtibỹ mẽdacũ
mala pfiasse nõ ẽ rñdẽ ad õma
Quis eñ oiã nouit: dñm labor
ĩfinity eẽt: et nimme nẽrus Nam
gñtũ ad istos ne rõbus cõmũcũt: q̃
nõ ĩtelligũt: nec auctoritatibus ur
rigũt: q̃ nõ rapiũt: ne flectũt: sua
sloibỹ q̃ subdi sũt · Pbatũ ẽ: no
ri magis eligũt q̃ cognũ · Horũ fi
nis ĩteritus: horũ nouissiã ĩcẽdiũ
manet · uxẽ figuraũ fẽ sapson · ¶
Plerũq̃ fideles miscetis malis
aliquos ex eis ad medũ ĩtexerũt ·
Quesiti fidem eũ dequibỹ suspecti
uidebant: oiã prorsus suo more ne
garẽt: examinati iudicio aq̃ mẽda
ces ĩuenti sũt: Cũq̃ iã negare nõ
possent · q̃ppe dpḧensi aqua eos
nõ rapiente: arrepto ut dr fieno
dẽtibỹ tã misere q̃ libere ĩpietatẽ
nõ confessi sed professi sũt: palã
ĩpietatẽ astruẽtes et p ea mortẽ
subire pati: ne mimỹ ĩferre q̃ asta
bãt · Itaq̃ irruens ĩ eos plũs: no
uos hẽtis siue ipõrũ pfidie marty
res dedit q̃ppiam̃ zelũ: sed frm̃
nõ suadem̃: q̃ fides suadẽda ẽ nõ
ĩponẽda · Quãq̃ melius pauldu
bio gladio cartẽat: illiq̃ videlz q̃
nõ sit causa gladiũ portat: q̃ in
suũ errorẽ multos traicẽ p mittã:
Dei eñ minister ẽ ille: ultor ĩ ira ei
q̃ male agit · Jmirat aliq̃ q̃ nõ mõ
pacẽt fi et leti ut uidebat duce
rẽt ad mortẽ: fi q̃ mimỹ aditũ
quãta sit plũs dyaboli nõ mõ ĩ

corpa hoīm · ꝑ eaꝫ m corda q̄ semel
y mussus possedit · Nōne plus ē
sibimet hoiem nocē mang · q̄ id
libent ab alio sustinē · hꝰ aūt n
multis potuisse dyabolū frequēt
erpti sum · q̄ sepōs aut submer
serūt aꝰ suspenderūt · Denq; u
das suspendit semetipm dyabo
lo sine dubio inuitēte · Ego tūi ma
gis eristimo et magis admiror
q̄ potuit inmisisse ī cor eius ut tra
dēt dnm · q̄ ut seipm suspendēt ·
Nichil gꝰ sile hui cōstacia mīm
et ptinacia horū · qua mortis cō
tēptū ī illis pietas ī istis cordis
duricia opat · Et iō ꝓphia maris
forsitū uoce dicebat Coagulatū
ē sicut lac cor eoꝝ · ego uō legē tuā
meditatꝰ sū · p eo videlz q̄ et si pe
na cadē uidēt · lōge diuisa eēt in
tēao · illo utiq; durante cor cōtra
dnm · isto ī lege dni meditāte ·
Quę cū ita sint · nō ē opus ut
dixi frustra multa adūsus hoīes
stultissimos atq; obstinatissimos
dicē · sufficiat innotuisse illos ut
uitētur · Quinobrem ut deplēdāt
cogendi sūt ul' abiicē fedās ul' eiē
de ecīa · utpote scandalizantes ec
desiā ī cōtactu et cōtuberno fedā
rū · Dolendū ualde q̄ nō solū lay
a ꝓncipes sed quidā ut dr de cleō.
nr nō et de ordiē epōrū · q̄ magis
ꝓsequi eos debuerūt · ꝙ questū
sustineāt · accipiētes ab eis munera ·
Et quid ī quibꝰ deputabis nr cōtac
tos nr cōfessos · Friuola satis nō
rō · sed ocīosio · hꝰ solo eaꝫ si aliud nō
eēt · facile deplendis · si ut dixi u
ros et fedās q̄ se contactētes diūt
abmutē separes · et fedās quidē
cū alius siu sexus et et uoti deꝰ
cogas · uiros eque cū eiusdē ꝓsitꝰ
uiris · Dꝰ eīm cōsultū eē utro
rūq; uoto sll' et femine · cū cōtactē
sue et testes habuerūt et custodes ·
Cd si nō sustinēt iustissime eli
minabūt de ecīa q̄ scandalisāt ·
nō solū notabili sed eiā illicita
cohabitacione · Ergo ista sufficiāt
ꝓ deplendis hui mulꝰ dolus ·
ad dandā saām et cautelā dilē et
gloriose sponse dni nri ihū xpi · q̄
ē supoīā deꝰ bñdēs in scīa amen ·

Sermo leun

Dilectus meus mi
et ego illi · Hactē
nꝰ ūba sponsi ·
Assit ipe ut dig
ne ad glām ipius et mām ꝓcūt
salutē · sponse eius possim inuestī
gare simones Nam eīm tlēs sunt
qui a nobis cōsideran et disca
ꝓ ut digni fiūt valeant · ī ipe
fiūt dux ubi fiūt eīm q̄ suaues
ad gustū · tū scādi ad sensus · tū
et pfūdi ad mysteria · Cui simi
labo cor · Dm intm aliqui epu
larū que triplia quadā eminentia
gustū · diuersa ad saporē · solida
ad nutrimentū · efficax ad medi
cīnā · Sic mīa sic singula q̄sq; ꝑ
se sermo · et ex eo q̄ fastidiū ꝑnat ·
affectū mulcet · et de sensibꝰ ubertate

mentē ꝓmguat et mutrit. et de
altrudē misteriorū sponse sermo
dū ītellām quo plus exaret plus
tret: mirs mō tumorē sanat in
flantis saē. Etenī si vnusquispiā
eryns foue q̄ sibi saoli uidet. cū
nolus se dcerit scrutrmo horū.
cū uidit ingenī sui fructibē vires
et rdigi ītaptuitatē oēm ītellām
ꝓsensit. nōne hūliatꝫ ad illā
uocē cōpellet ut dicat. mirabilis
facta ē scia tua ex me cōfortata ē et
nō potero ad eā. Et nūc quidem
ꝓnapuū uborū eius quāte fiducia
tis īsigne ꝓfert. Nā unde quale
ꝓnapuū dcerit. Dilās mat meus
mi. et ego illi. Simplex uox uidet.
qm̄ suauit sonat. Hz de lō uidebit
postea. Nunc uō adilaē ītpit de
dilō prosequi. mil se aliud sare
uidcās i dilam. Patet de quo
mo. cū quo nō ita. Non ei ut cū
ipō eodē fiut sentiri ꝓmittit. cū
ipē ita nō affiuit. Nec id dubiū.
nēpe mox eū īuocare uidet et
qi post tergū ea clamae. ruerit
īquiēs dilē mi. Dū adducam. nō
aliud sane cōmcere. ni qꝫ finitis ꝓ
sius mtim suo more se absentauit.
et illa ī mā scit mchilomm de co
loquēs q̄ mūꝫ absens ē sibi. ita
ē. Tore retinuit q̄ nō ī cedebat a
corde ni qm̄ ī cedebat. Id de ore
erit de corde bemit. et qꝫ habūdā
cordis os loquit. Ergo loquit
de dilō ut uere dilā. et ue diligē
da. qm̄ diligit multū. Quem
cū quo. nā de quo nouim et non
occurrit ni fore aī adolescentulus.
q̄ amāti abē nō pūt ni dscesseit
sponsus. Hz melius ut opinor se
timꝫ scāi pocus et nō cū altero
sexu locuti. ꝑsertim qꝫ truncata et
mmꝫ contimēs ītuemat. ipā locuō
ī suffiaens plane ad dandā ītelli
gēnā auditori. ob qꝫ uel mapte ī
uocē loquim. Dilāis meꝫ in tp.
et ego illi. Nō plus. pēdet oīo.
ymo nō pēdet. sed defiat. Iuspē
dit auditor. ni erudit. ꝑ erigit.
Id ē lō qd dr. ille mi. et ego illi.
Nescimꝫ quid loquit. qi nō scimꝫ
qd sequt. O scā aiā. qd tuꝫ ille tibi.
quid illi tu. Quenā queso lf mt
uos. tā familiarit fauorabilē q̄ dis
curres q̄ribō et rdibito. Tibi
ille: tuꝫ uicissim illi. Hz quid.
Idipm ei tu qd tibi ille. an aliud.
Hi nobis. si ad nram loqris ītelli
gēnā: euident qd sentis edicito.
Quousq̄ cās mās tollis. An ꝓm
ꝓpiam secretū tuū tibi. Ita ē:
affē locutꝫ ē nō mtellāis. et ō
nō ad mtellām. Ad qd ergo. Ad
mchil ni qꝫ mirabilē delāta et af
fecta uehemēt ad desideratos af
fectus. finē illo faciente. ni tacēte oīo
quit. ni tm qd sentit exprmē. Nec
em ut exprmet sic locuta ē. ꝑ ne
taceat. Ex habūdaāa cordis os
locutū ē. ꝑ nō ꝓ habūdāāa. Hesit
suas uoces affectus ꝓ quas se exā
re nolit ꝓdit. timor. ubi causa
meticulosas dolor gemebūdas a
mor uocūdas. Nūꝫ dolencia plāctꝫ

mercaū uc singultus uel gemitꝰ
p aussoū · itēꝫ panēcaū subitas et
efferatas clamtacōnes seu eaā
saturatoū ructus aut usus ēat.
a iō exaīat? a deliberacō ordinat
a pmeditacō foīt? Eiusmodi er
tū ē nō mutu ḡdiē animi? sed aū
ꝫe motu · Sc flagrans et uehemēs
amor pserim diuinꝰ eū se intra
se cohibē nō ualet · nō attendit quo
ordiē · qua lege qua ue serie · seu
pauertate ūboū ebulliat? dūmō
erhor mullū sim sencīat detrimētū ·
Itēdū nc ūba īquirit? Itēdū nc uocas
oīo ullas solis adhc contētꝰ suspi
rijs · Inde ēꝫ sponsa sed amore
flagrans id ꝫ mredibili modo
same p captanda quātulacūq e
uaporacone ardus quē patitur.
nō cōsideāt quid q̄liter eloquat? ꝫ
quidꝫ inbucrā ueneīt · amore ur
gēte nō emūcat sed eructuat.
Quid mi eructuet sic ifecta et sc
ipleta Reuolue textū eppthala
mū huiꝰ ab ipō exordio usq huc?
et uide si tanta usplā illi quāta
hac uice mi ructis usitacibꝰ et
allocucombus sponsi copia eius
īdulta fuit? et si ūqꝫ er ore ipiꝰ
nō mō tū multos sed et tā iocū
dos simones acepit. Que ergo
repleucat ī bonis desiderū suū?
q̄d murū si ructū poaus ꝫ ūbrī
fecit? Et si ūbū ē fecisse udetur?
eructatū puta et nō sub ordinatū
a pordinatū Nec em sponsa rapi
nā arbitrat sibi aptāe ꝫplē dēm
eructac or meū ūbū bonū? q̄pe
eodem repletassū · Dilās meꝰ mi?
et ego illi. Nil cōsequēce hēt? de
ē oīdi Quid inde? Ructus ē? Od
tu in ructu queris ordinē uictu
as? solepna dōnū? Quas tu
tuo ructu leges īpoīs ul? igulas?
Non ē rapit tuā moderacr nō a
te cōpositāe ē expāt? nō cōmodi
tatē nō oportunitatē īquirit. ꝑ
se ex intimis nō mō cū nō uis · ꝫ
cū nesaīs erūpit? emulsus poaus
ꝫ emissus · Tamē odorē portat
ructus q̄ꝫ bonū q̄ꝫ malū? p
uasorū equbꝰ asc̄ndit cōtrīs q̄
lutatibus Denīq bonꝰ homo de bo
no thesauro suo · pfert bonū? et
malꝰ malū Bonū? uas sponsa
dñi mei? et bonꝰ ni? odor ex illa
Grās tibi Jago dñe ihū? qui me
dignatꝰ es admittē saltem ad ora
diū. Ita dñe? nā et catelli edunt
de micis q̄ cadūt de mēsa dnoū
suoū Michi fateor bñ redoletruc
tus dilē tue? et de plenitudie eius
ꝗbus modicū quid ḡtāt? accipio.
Memoriā habū dulcē suauitatꝫ
tue eructat mi? et nesaīs quid ineffa
bile tue dignacōis et amoris od
oratus sit in uoce ista? dilās meus
mi et ego illi. Ipā ut dignū ē ꝗu
let? et exultet m conspcū tuo? et de
lectet? m letica Deruptū sic? ere
dat? ut sobria sit nobis Ipā ergo
ipleat? ī bonis dñꝰ tue et torrē
te uoluptatis tue potet? ꝫ queso ꝑ
ueīat ad me pūtē ul tenuis odor
eructuante illa aī sacrata fuerit.
Bñ mi eructauit moyses? et bonꝰ

odor in ructu eius cantus potēcie.
Impinguio mg̃ fauit deus celū et
tā Ihū ysaias: nā suauissimū
ēdimētis mīe odorē dedit ita eruc
tuās. Tradidit morte aīam suā
et cū sceleratis reputatus ē: et ipe
multorū pcā tulit. et pro trāsgres
ubus rogauit ut nō pirent. Qd
eque mīam idolet? Bonū ēt er
ore ihēme ructus? bonū erauid
gait. Eructauit cor meū ubū bonū
Replen sūt oēs spū scō: et ructā
tes pleuerūt oīa bōitate. Ructū
ihēme requiritis? Non sū oblitg:
tā gabam illū. Bonū ē pfolari
cū silēcio salutare dñi. Eus ē nō
fallor: admouete naribg: balsa
mū bmat suauitas i muneribus
iustice quā importat. Placetem
pus iustia uult me expāre mercē
in posterū nō i aere in pūtu: qz
iustie mereas salutare nō scīs
dñi sit. Si morā fecerit expa eū
iquit: et ne murmuraueris: qm
bonū ē cū silēcio expāre. Ergo
fiam qd portat: expābo dñm sal
uatorē meū. Si pater sū et gu
dis nī adhuc i stat via: qz lōge
a pcīb salus. Nō minuabo mī:
odore itim cōsolabor me. Letabī
iusti in dño: gustu experiens qd ego
sensi odoratu. Quē spectat iusti
pater expstat et expāco odoratio
ē. Nā expātio aut fatue i euelatio
nē filioū dei expāt. Porro spec
tare gustare ē et iudē qm suauis ē
dñs. Am pcius iustus qz expāt:
et qz iā tenet beatus? Denqz ex
pābo iustorū letiā. Nā pater mi
chil expāt. Et in pace qz bonis
pīnib nō mō detētus. sed cōtentus
michil in futurū expāt: sui dg ad
uocē illā. Expā me dixit dñs in
die resurrecōnis me i fiuū. Et
ideo iustus erat symeon. qz expābat
et adorabat iā xpm in spū: quē nec
dū in carne adorabat. Et bñ in ex
pāone sua: qz p odorē expāconis
pueīt ad gustū cōsolacōis. Denqz
ait. Et viderūt oculi mei salutare
tuū. Iustus quoq abraham q et
ipe expāuit ut uidet diē dñi: et
nō ē cōfusus ab expāone sua.
Nā iudit et gauisus ē. Iusti apli ai
audiebāt: et nos filiis hoīb expc
tātib dñm suū. Quid in iustus
dauid et qñ arebat: exptūs expā
ui dñm? Ipe ē quarto de nūo pno
miatorū ructatorū meoū: quē
pene pterieā. Non expedit qdē.
Iste os suū aperuit et attrit spm: et
satiatg nō mō eructauit: sed et cā
tauit. Ihū bone quātā meis nari
bus et auribg iste infudit suauitatē
in ructu et cantu suo: de olio letiae
quo unxit te deus p cōsortibus tuis.
et murra et gutta et casia a uesti
mētis tuis a domibus eburneis:
exbg delectauerūt te filie regū in ho
nore tuo. Dtrnā me digneris or
cursu tāta uatis et anima tua i die
solēpnitatis et letiae: qñ egredie
de thalamo tuo. et pthalamiū su
um cane in psalteio iocūdo cū atha
na: affluēs delicis i sperans et de
pgrens humilos istiusmodi puluē

pigmētario Jn illa die ul' pocius
nā hoā ī illa hora ē si qī t: et fortassis
ne hora quidē. sed hore dñm diū
uxē illud sptuē frīm ē silenciū nu
celo qī media hora: ergo ī illa hoā
rplebī gaudio os meū et līgua
mea exultacōne: dū singulos nō
dico psalmos. ꝑ ūsq; singulos sē
cā ructus et quidē odoriferos
sup oīa aromata. Quid ihūs
mis ructu fragrāciis: q ūbi m̄ i
dolet etīmitatē. gnacōnē diuīnita
tē: Quid de paulī rucib; loq̄r: q̄
q̄ta orbē suauitate rpleuerūt: deīq;
xpi bonꝰ odor eāt mōi loco. ūba ēte
ī effabilia et si nō ꝓfert ut audiā.
offert tm̄ ut cupiā: et libet odorare
q audiē nō licet. Melīa eīm quo pat
to quo plus latent plus placent: et
audīus mhiamus negatis. Dzia
adūte apud sponsā silēm rem quō
ī star pauli ī pīm capitulo. et secū
nō aquit ni' ꝓterit tm̄ ī tactū: aliq̄d
q olfactū nostro ī dulgens qđ gus
tu forte ītim nō cōpetē iudicat: siue
ꝑ dignitatē mām. siue ꝑ ī capaci
tatē. Dilēs meꝰ mī: et ego illi. Qđ
nō ē dubiū. duorū quidē hꝰ loca a
mor mutuus flagrat: ꝑ ī amore sū
ma bnꝰ ꝓfō felicitas: alterꝰ mūa
dignacō. Neq; eīm mī' pares res
cōfēsio ē seu cōplexio hꝰ. Cetīm quid
ista erhat prōptuma amoris glorie
t ī pēsum sibi rpensūq; iucassim a se
quis se liquido nosse ꝓsumat: ni q̄
ꝓpria puritate mentis ac corpis
sanctitate ī semetipo meruerīt tale
aliquid expm̄. Mesē m̄ affectibus:
nī rse ad eā ptingrī: sed cōsumma
te. Quā nō pauca q̄ dicant. Nos
aūt ī uelata facie speculantes glo
riā dei: m eandē ymaginē trīsfor
mam: de claritate ī claritatē tp̄a
dñi spūs. Verū ut sub aliq̄ qualī
cūq; forma ī telligenāe qđ legī: re
digat: saluo quidē sponsū suo sīn
gulari secto ad qđ mtum nō datur
accedē ꝑsertim talibꝰ q̄les nos su
mꝰ: apponēdū sme aliquid nobis
eo acdmodatius ad cōez sēsū quo
usitatius: q et ūbis cōsecrāā et ī
tellām dr ymulis. Et m̄ idem uidet
satis ee ad mām grossā et quodmō
popularē ī telligenāā si dicēdo di
leīs meus m̄ et ego illi subaudiaꝰ
ītēdit: ut sit sensus dilēs meꝰ m̄
ītēdit et ego illi. Qđq; tm̄ o sdlus
ego nō senserī ner ꝓmꝰ: cū ꝓphā
ante me direīt. Exsurgam et circūi
dīm: et mtēdit m̄. Hēs ante ītēno
nē dm̄ ad gphām: hēs et gphē ad
dīm ī eo qđ ait. Exsurgam et circū
ui. Nā qui circūat mtendit: et cir
cūire mtendē ē Idem oīo sensus
eadē pene ūba apud gphām q ap̄
sponsā: ꝑ a gphā tm̄ posita. Prius
siquidē is qđ illa posterī posuit:
et econuso. Cetīm sponsa rētus lo
cuta ē. nō ꝓtendens meritū sed ꝑ
mittens bnficiū: et se ꝓuentā di
lā grā cōfitens rē oīo. Nā quis ꝓ
or dedit illi q et rītribuet ei. Denq;
audī iohānē: quid m̄ eplā suū hoc
sensēit. Jn hoc ē caritas mea. nō q̄
nos dilexerimꝰ dm̄: sed ipe ꝓor di
lexit nos. Gphā tm̄ grē ꝓuectāe

et si tacuit nō negauit: subsecutōnē
plane nō tacuit · Hz accipe et alio
loco errorē de re ista ipius cōfes
sionē · Et mā tua inquit · dnō
loquebat⁹ subsequet⁹ me: oīb⁹ die
bꝫ iuite mee · Audi et de pūctione
demptionē ipīꝫ nō minꝰ ētā ma
nifestam ue simām · Deus meus ī
ꝺ: mā eꝰ pūcietme · Itē addnm ·
Cito aut anticipent nos mīe tue: qꝛ
pauper fā sum⁹ nimis · Pulchre
sponsa posteriꝰ ni fallor eadem hꝰ
uba nō eodem ordine ponit: sed se
quit⁹ et ipā gphē ordinē loquē hꝰ nō
Ego dilē meo: et dilē meus mi.
Cur ita: Nempe ut tuī magis ꝺ
na plena se plet aī totū grē dederit:
erpmas ꝑ illu ptes attribuens et
ultimas · Alioquin nō grā plena⁹
si quid habuerit qd' nō sit ex grā:
Nō ē quo grā mitret: ubi iā mtrī
occupauit · Ergo plena cōfessiō grē:
ipꝰ grē plenitudinē signat ī aiā
ōsentis · Nā si quid de ꝓpo in ē
et mquātū ē: grām illi cedē nōn
ē. Dest grē: qd' ꝺ meritis depu
tas · Nolo meritū: qd' grām exclu
dat · Horreo ꝛ quod' de meo ē ut
sim meus: ñ q illud magis forsi
tan meū ē · qd' meū fuit · Gratiā
dedit me mi iustificatū ꝺnus: et sic
liberatū a seruitute pcī · Deīqꝫ ubi
spūs ibi libtas · Ofert uā sponsā
synagogā: que dei iustitiā
dē grām sponsi sui · et sua uolēs
ōstituē iustitie dei nō ē subiecta ·
Ob hꝰ misera repudiata ē et iā nō
ē sponsa ꝛ ꝛ etiā ait dicat⁹ · Despon
sauī te mi in fide⁹ despōsauī te mi ī iu
dicio et iustitia ꝛ desponsauī te mi ī
mīa et miserationibꝫ · Nec tu me
elegisti sed ego elegi te: ut eat te eli
gere tua tuam mita sed puerum · Ita
qꝫ in fide desponsauī te mi: et nō ī
operibus legis desponsauī qꝫ te in iusti
tia: sed iustitia q̄ ē ex fide nō ex le
ge · Restat ut iudices iudiciū rem ī
ter me et te iudicatū in quo despōsauī⁹
ubi constat me inuenisse nō tuū mi tū:
sed meū placitū · Hꝰ ē aūt iudicatū · ut
tua merita nō extollas nō ꝓfectus o
pera legis⁹ nō tactes pōdus diei et
estus: que magis in fide et iustitia
que ē ex fide · ut nō in mīa et miseri
ōmbus noscens desponsata · Que
uere sponsa ē agnoscit ista et utrāq
confitet⁹ gratiā⁹ · Primo quidē cā que
ꝑ ē · qua et ꝓuenta ē: postea uō et
subsequente · Aut itaqꝫ nūt dilē mei⁹
mi et ego illi: primatū dilō tribuēs
Inō sequētibus ego inquit dilō meo
et dilē meus mi: ōsummatōnē illi
eque cōcedens · Nitit iā uideam⁹ qd
dicat dilē mei⁹ mi · Si enī hꝰ ceperit⁹
ut subaudiam⁹ mtēdit sicut iā di
ximꝰ · et sicut gphā ait · expectans
expectaui dnm et mtēdit mi: ego mi
hi uo isto sermo nescio quid nō plane
exiguū · nec mediocris progatiue ·
Si nō ē ingerenda fabulis aurib⁹ et
mētibus res oī alacritate digna · Si
nō gnat differentur · et nō ī logum⁹
crastinū inde mapiat sermo · Tātū
orate ut ab irruentib⁹ oīpacembus
mtēm custodiat nos grā et mā sponsi

ecclie ihū xpi dñi mei: q̄ est sponsa de-
bridais in sclā amē. Sermo xxvm s. hyem

Audite iā qd̄ hodie
dissulum⁹! audite
gaudiū meū
qd̄ sensi et brim ē:
audite gaudentes
In uno ubo sponse sensi hoc et q̄
odiatus abscondi: eo uobis hodie
festum⁹ eribendū. quo tempestuu⁹.
Sponsa locuta ē: et dixit sponsit ihē
de sibi. Que ē sponsa! et quis ē spō
sus. Hic deus m̄ ē: illa si audeo di
cē nos sum⁹. cū r̄luqua quide multi
tudie captuoū quos ipe nouit.
Gaudeam⁹. Glā mā hꝫ ē. Nos su
mus quos mendit deus. Quāta
tñ disparitas. Quid tigene et fi
li hoim cerā illo. Sedm ꝓphām sic
sūt q̄i nō sint: et quasi michilū et
tame r̄putati sūt ei. Quid sibi g⁹
uult ista nī tam dispes dpacio.
Aut illa īmmēsū gloriat: aut ist
īmēsū amat. Quā admirabile
ē qd̄ illius tentionē ista sibi quasi
ꝓpiam vēdicat dicens Dilaīs me⁹
m̄. Ne eo contenta tñ! ꝙgit amplio
gloiary: r̄idē se illi q̄i exequo mo
dē gerē et r̄pendē vicem. Sequt⁹
eā: et ego illi. Insolens ubū:
et ego illi. Ner mīn⁹ insolens
dilaīs meus m̄: ni q̄ vtroq; īso
lēcius utriq; simul. Quid au
det cor puru. et cōsidā bona et
fides nō ficta. Michi inquit ī
tendit. Ita ne hmōi tentia ē illa
maiestas cui gub'nacē ꝙ et ām
mstracio unūsquisq; tribūt et cui
seculoū l ad sola trāsfertur negocia
ymo cūa amoris et desideri hui⁹.
Ita plane. Ipsa ē em ecclia electoū:
de quib⁹ aplūs Qui ait inquit ꝓpter
electos. Et cui dubiū qd̄ grā et mia
dei sit m sēos eius! et r̄spēlis ī elēos
illius: Ergo prouidencia ceteris ac
tuis nō negamus: cura sponsa uē
dicat sibi. Nūq̄ de bobus cura ē
deo. Ner dubiū quin idem possit
dicē de equis. de camelis. de elephā
tibus. et de cūctis bestiis terre. sīl
de pisibus, manis et uolatilibus cēli! post
remo de oī re que ē sup terrā: solus
sane exceptis quibus dr. Dem sol
licitudinē vrām proiectes m eū:
qm̄ ē ipi cura ē de uobis An nō ē
videtur ueluti hmōi ubis dem! Ite
dite illi qua ipe mendit uobis.
Et obserua aplm penū. eq̄ em ūba
sūt: si nō et ipe ūborū sponse obser
uauit ordinē. Nempe iā aut. oem
sollicitudinē vrām proiectes m eū
ut sit ipi cūa de uobis! sed qua ipi
cūa ē de uobis: apte ymo monstrās
ecclām sōrū nō mō q̄ dilēā. sed q̄ et
ꝓpus dilēā fuerit. Constat ad eū nō
ptinē de ubo qd̄ de bobus dixit aplūs!
nā cura illi hēt qui dilexit illam:
et semetipm dedit pro illa. Hone
hꝫ ē ouis erranis! cui⁹ cura ecclā sup
norū cure gregū ꝓlata ē: Dem
illius exposcis pastor descendit ad
ista quesiuit diligēt! mutā nō ī
duxit sed ꝓporta ait: noua cū illa et
de illa mulier celis festa gaudiaū.
ꝓlis angeloū mutatis ad sōlepnia
tatē. Quod g⁹ propriis humeris

dignatus ē eam portare: et amam illius nō habebit. Ideo nō confudē dicē dñs solliciti ē mei: nē se existimat errare cū nē dr dñs tribuet pme: et si quid ē aliud q̄ amū dei ēa ipām significare videatur. Inde ē q̄ dñm sabaoth dilcīn suū dicat: eternū qu cū tranquillitate iudicat oīa sibi intēdē gloriat. Quid mi gloriet: audiuit dñm dicentē sibi. Numq̄ mr pt obliuisci et nō miserē filio utero sui: Et si illa oblita fuerit: ego tī nō obliuiscar tui. Denq̄ oculi dñi sup iustos. Et q̄s sponsa: nī congregatio iustorū: Ad ipā nī gnatio querentiū dñm: ipsius faciē sponsi: Nōne eīm ille īcredulitate et nō ista illi: Propterea utrūq̄ ponit dicens: ille in et ego illi. Ille in qua benigne et misericors ē: ego illi q̄ nō sit ingrata. Ille in grām et grām: ego illi grām p grām. Ille mee liberalem: ego illi honori. Ille saluti mee: ego illi voluntati. Ille in et nō alteri q̄m una sit columba eius: ego illi et nō alteri. Ne eīm audio voces alienorū: ne eīm acquiesco dicentibus in. Ecce hic ē tristus: aut ecce illic ē. Ho ecīa Quid singuli quiq̄ nrm: putemus ne ē nobis quēpiā ē: cui aptari queat qđ dr: Quid dixi in nobis: Ego aūt et de quorūs mē ecīam cōstituto si quis hō querat: nō oīo ipse hēdū rensueri. Ne eīm una vmq̄ ratio ē atq̄ multorū. Denq̄ nō p aīam vnā. sed p multas in vnā ecīam colligendas in vnicā astringēdas sponsā. deus tā multa et feat et p tulit: cū ovatus ē salutē in medio terre. Carissima illa ē vna vm: nō adhēns alteri sponso. nō cedens alteri sponse. Quod ista nō audeat apud tā ābitiosū amatorē: Ad nō ab illo spet qui se questuit ecclo: vocauit a finibus tre. Ne: nō questuit: sed acquisiuit. Unde et de nō ac quisitois i sanguē acquisitus. Alias nō p̄ea ut assolet magis p̄sumit: q̄m prospiciens in futurū nō ignorat quia dñs se opus hēt. Queis ad quid, ad uidendū in bonitate electorū suorū: ad letandū in letitia gentis sue: ut laudet cū hēditate sua. Ne p̄ quē hō opus existimes: nullū dico tibi remanebit opus finē sibi nuncupat. Nōne de statu et cōsūmatōne ecīe finis oīm pendet: Tolle hanc: et frustra inferior ista creatura revelatōnē filiorū dei expectat. Tolle hanc et neq̄ p̄triarche neq̄ p̄phē aliqui consummabūtur: cū paulus asserat dei ita p̄uidisse p nob: ne sine nobis cōsummarentur. Tolle hanc. et ipa scōrū angelorū p ipsius sui mi gla claudicabit: nec dei amicitas de sui integritate gaudebit. Dñi q̄ implebī p̄positū dei. et misericordiā uolūtatē eius: magnūq̄ illud pactum sacramentū. Dñi postremo de bis m infantes et lactentes quoq̄ ore laudē p̄ficiat deus: Celū nō hēt infantes: hēt ecīa quibus dicat.

lac uobis potū dedi nō escam. Et hꝫ
ad laudem quasi complendam mul-
tant: a ꝓphā dicente. Laudate pueri
dñm. Tu putas dñm nrm totā habi-
tatiuncū sue glē laudem? dōnec uenant
qui in cōspectū angelorū psallant sibi.
letati sum⁹ pro diebus quib⁹ nos hūi-
liasti ānis quib⁹ uidim⁹ mala? Hoc
genꝰ letitie celu nescierūt. n̄ ꝫ erāt fi-
lios: hꝰ nemo ūgꝫ letatur qui nūgꝫ
nō letatur. Oportune post tristiciā
gaudiū subit? post laborē quies: ꝓ
naufragiū portus. Placet cūctis se-
curitas: sed ei magnme q̄ timuit. Jo-
cūda oībus lux: sed euadenti de pēā
te tenebraruū iocūdior. Transiē de
morte aduitā: uite grām duplicat.
Vis mea hꝰ in celesti cōmuno: et se-
cessū ab ipīs beatis spūtibus Audeo
dicē erptem mee bītudīs ipām bea-
tā uitā: nisi dignetur fateri. q ꝫ
caritatē ea in me fruitur et ꝫ me.
Aliquid sane videbī ecīā ꝓficīm illi
accessisse ex me: neq hꝰ parū. Deīq
gaudent angeli. ad prīam ꝓcatoris.
Qui si deluc angelorū lacrime mee?
q̄d deluc? Omne opus ipōrū lau-
dē deū: sed de est laudi si desūt qui
dicant. Transiuim⁹ ꝫ ignīē et aq̄:
et eduxisti nos in refrigeriū. Felix ꝫ
inde in sua bmuersitate ecīā? cui⁹
oīs gloriatio ipar ē causa. nō plus
trīm que illi tā frā fuit: sed pro plus
quoz que de illa adhuc oportet fieri.
Frā de mītis quid sollicita sit cui de
ꝓposito dei firmior stupetit securi-
q̄ gloriādi rō. Nō pt semp̄ negare
deus? neq nō facē que tā fecit. ut
semptū ē: qui fecit que facturus fuit.
fecit fecit: nec de ort suo ꝓpositū
deus. Dic nō ē q̄d iam queras q̄b⁹
mītis spemus bona: p̄sertim cū
audias apud ꝓphetā. Non ꝫ uos:
sed ꝫ me ego fecā d⁹ dñs Sufficiat
ad mītū: fame q̄d nō sufficiant mi-
ta. Sz ut ad mītū satis ē demeritis
nō p̄sumē: sic cauē mītis satis ad mi
dicū ē. Puto m fancū ꝓnatorū ne
mīem cauē mītis: sed ꝛpi habere
mīta. Quib⁹ se tū indignos ꝛd
dūt si sua ūgē nō nequiuerūt sed
neglexerūt q̄d quidē ꝓiculū iā ad
ulte etatis ē Merita proinde hīē
cures habita data noueris. frīm si
auis dñi mīam et de ꝓiculū eua
sisti pauptatis ingtitudīs p̄sūpcio
nis. Pmaosa pauptas pemira
mītorū: p̄sūpcio aūt spūs fallaces
diuicie. Et ideo diuicias et paup
tates ne deseris in dnē. aut sapiēs
Felix ecīā cui nec mīta sine p̄sūp
cione: nec p̄sūpcio absq mītis de ē.
Habet vñ p̄sumat: sed nō mīta.
Habet mīta: sed ad promerendū
nō ad p̄sumēdū. Ipm nō p̄sume
nōne ꝓmēri ē? Ergo eo p̄sumit
securus quo nō p̄sumit? et nō est
q̄d confidatur m ubo glē cui mīta
materies gloriandi? mīe dñi mīe:
et mītas eius manens tenuit. Qd
ni gloriet⁹ securus? meū testimoniū
glē mīa et mītas obniauerūt sibi.
Sine g⁹ dicat dilectus meus in sine di
cat expectans expectaui dñm et tendit
in. sine ecīā dñs sollicitus est mei.

vel si ā ſſ̄ cuiſmodi voces alie atq; alie
q̄ dim̄ q̄da affectū atq; ſīgulare ſano
rē ergā aliq̄ ſibi exp̄mē vidēt̄ur: ni
chil hoz a ſe alienū putabit. cū malo
p̄ſumēdi dn̄ q̄ſtituas ē: p̄ſertī cū nō
videat alteā ſp̄ōſā. alterā ve etiām
cū poſſit fieri. q̄ nō p̄mīt nō fieri. Ergo
de eīa patet q̄ t̄ mīllo illa oīa ſibi ap
tare vēbitur. ¶ De vna aīa q̄rit̄ et
ſi ſit ſp̄italī et ſcā: liceat ne illi vilo
mō audere t̄ talibꝫ. ℟ Neq; enī p̄ogati
uas omīs vnꝰ illius catholice mīlti
tudīs obq̄ oīa o fiūt. vna de mīltitu
dine arrogabit ſibi: q̄ītalibet eminē ! Ego
at ſānitate. Et ideo difficilꝰ vt ſenꝰ iudi
cetur. Si tū inueniet̄ quō poſſit licere.
vbī neceſſariū reor alio iſtud ſ̄mōe
tēptari. nec mō īgredi vias ſtrīpu
loſe diſputatiōis quaq; adhuc exitū
ignoramꝰ. niſi p̄mus ſiq; vbo abſcō
dito oratiī fuerit ad eīm q̄ appit̄ et nō
claudit. ſp̄ōſī eīt̄ ihesū xp̄m dn̄m
nr̄m: q̄ t̄ ſup oīa deꝰ bñdict⁹ t̄ ſcīa. A.

Dilectus meꝰ michi ℣. Ego
et ego illi. ℣ Hāc vocē vniſali
ēcīe ſermo ſup̄ior aſſignauit: propt̄
factas a deo ſibi p̄miſſiones vite hꝰ
q̄ mīlt̄ ē p̄ſ̄ et future. De aīa propo
ſita q̄ſtio ē. quia nec p̄ſ̄ ſibi arrogāt
vna q̄ vniuſitas audeāt: nec aliquo
ad ſe trahē illā. Si nō licet: referum⁹
ita oportet ad eīam vt nīllatꝰ ad p̄
ſonā. nec nō hāt: ſ̄ z illiꝰ voces
ſilīs huic loquētes gr̄adia: vbi gr̄aa
exp̄ſſāꝰ exp̄ſſū dn̄m. et ītēdit mich̄:
et ſi q̄s alius ſ̄mo ſup̄ior p̄ſtrīxit. Qđ
ſi q̄s licē putat ego nō abnuo: ſ̄ ītēſt
mu. ℟ Nō enī aut̄q; p̄ſ̄ hꝰ eīa ſuos ! Dei
ſpūtales q̄ nō mō fideli ſ̄ et fidu
alī agunt t̄ eo: nī deo q̄ nī aīo ſuo
laqūeos. teſtīmōiū illī ꝓhibēte cōſīa
gle hui⁹. ℣ Quīa illi ſicut id quđ
penes deū: tu vō audi qualē te ēe
oportuat: ſi talis vis ēe. ℟ Qđ mī dic
eīi nō q̄ exp̄ſus: ſ̄ q̄ exp̄ſi cupies
¶ Da mī aīam nichil amātē p̄ſ̄ deū
z qđ ſ̄ deū amādū ē. cū vnē xp̄ī
nō mīī ſit ſed z ſa diuiſiū. cū ſtudiꝰ
et oīs ſit p̄ndē dn̄ī t̄ cōſp̄ū ſuo
ſ̄: cū ſollicitū ābulāe mī dnō deo
ſuo nō dīco magna ſ̄ vna voluīas
ſit z facultas nō deſit: da iq̄ talē aī
mā: et ego nō ego dignā ſp̄ōſi cura
maieſtatis r̄ſpectu dnāntis fauore.
ſollicitudine gubnātis. Et ſi voluit
glām nō erit ī ſipiēs tū vt q̄ gloriat⁹
t̄ dnō glorietur. ℣ Ita t̄ quo mīlti au
dēt audet z vnus: ſ̄ alia ratione. ℟ Nē
pe ſm̄ū mīltitudīnē cauſe ſup̄ōē fi
dēī faciūt: ſcām aīam duplex q̄da
ratio. ℣ Primo q̄dē q̄ hēat t̄ nā ſiplaſ
ſima ſp̄ōſi dignitas q̄ vnīī r̄ſpicē mīl
tos: et quaſi mīltos vnīī nec ad mīl
titudīnē mīltus erit nec ad pauca
tātē rarus: nec ad diuiſitātē diui
ſus. nec r̄ſtrictus ad vnīī nec anxiꝰ
ad tamas: nec p̄turbatꝰ ſen turbu
lētus ad ſollicitudines. Sit ſane vm ℣ ſit plāubꝰ ut nō
ītētus vt nō detētus. ℟ Deīn qđ vt ſit ꝓſtenetꝰ
probare ſuauiſſimū. ita rariſſimū
probaſſe ē. tāta t̄ dignatio vbi. tāta
benuolētia p̄ſ̄ vbi erga bñ affec
tū et ſſ̄ cōpoſitā aīam qđ quidē ipm̄
patris munus z vbi opꝰ ē: vt quā
ſua tali bñdictōe p̄ueneriī z ꝓpa
uerit ſibi ſua quoq; digniet⁹ p̄ſ̄a:
z ita vt nō mō ad eā vēiant: ſ̄ et
māſionē apud eā faciāt. ℣ Nō enī ſuf
ficiat exp̄ſbē nīſi z copiā ſin prebe
ant. ℟ Quid ē vēire ad aīam vbī?
Erudire t ſapīa. ℟ Quid ē p̄ēm vēire
? affīcē ad amorē ſapīe: vt dicē poſ
ſit q̄ amatrix ſcā ſū forme illius.
Patris diligē ē: et ideo p̄ſ̄ adiuēty
ex t̄ſa dilōe probatur. ℟ Quid faciet
facēt abſq; dilōe eruditio. ℣ Inflaret
℟ Quid abſq; eruditōe dilōis. ℣ Erraret
Demaq; errabāt de quibꝰ dicebatur.
Teſtimoniū illis ꝓhibeo q̄ zelū dei
hūt: ſ̄ nec ſm̄ ſcīam. nec decet ſpō
ſa vbi eſſe ſtulīā. Porro elatū patī
nō ſuſtinet. Pater enī diligit filiū
: et omnē altitudīnē extollētē ſe
adūſus ſcīam verbi ſ̄ t̄ promptu
habet dicē atq; deſtruē ſū t̄mittēdo
zelū. ſū ītēdo: quoz alterū mīle.

altez iudicij ℣. Vtinā ℣ me oēm ex tollētia oppimat ꝑmo deiuat et ad nichiliū redigat: nō atꝫ sic furoꝛ ꝑ ipm sub amoꝛ vnitā distā suꝑbire ꝑ vnctiones potius qꝫ vlnaꝛ mgra. Dne ne ℣ furoꝛe tuo arguas me sicut ageliū extollētē ℣ celo: neqꝫ ℣ ira tua torrias me. sicut hoīem ℣ paradiso. Ambo ītātē meditati st altitudinē affectātes: ille potētie ipe sciētie. Deniqꝫ credidit ꝓpiēs serpēti pollicēti ꝑ seductēti: eritis sicut dij. scientes bonū 2 malū. Ite se se ad seduxeāt: cū ꝑsuasēat silēm fore altissimo. Nā aliq̄ q̄ se putat ee cū nichil sit: ipe se seduat. Vere vtraqꝫ altitudo directa ē. ꝑ ℣ hoīe minus: iudicāte ira illo q̄ oīa fecit ℣ ponde 2 mēsura. Nā angelo ℣ furoꝛe punito ꝑmo dāpnato: hō ira tm sensit 2 nō furoꝛē. Nē pe cū vtraq̄ fuit: mīe recordaty ē. ꝑ ꝑ semen eius filij ire 2 nō furoris: vsqꝫ ℣ hodiernū diē. Si nō nascerer ire filius nō opus ēet renasci. Si furoris nascerer: aut nō ingressiꝫ aut nō ꝑfunctus ēet renasci. Vis vide furoris filiū? Si vidisti sathanā tāqꝫ fulgur cadēte de celo. qđ ē ꝓpetu furoris ꝑcipitatiōis: et cognouisti de furoꝛe dei. Deniqꝫ nō ℣ recordaty mīe sue? qz cū ira fuit mīe recordabit: nō cū ira vsqꝫ ad furoꝛē exarserit. Ve filijs diffidēte. Hijs quoqꝫ q̄ ex adā sūt qui natura filij ire: ipi sibi ira ℣ furoꝛe. virgā ℣ baculū ꝑmo ℣ malleū dyabolica obstinatione quertūt. Deniqꝫ thesaurisant sibi iram ℣ die ire. Ira at accumulata qꝫ fit nisi furoꝛ. Petrauerūt ꝑtem dyaboli 2 dyaboli sua ꝑ pellicē. Ve ei qꝫ minus quibus dā filijs ire q̄ natis ℣ ira nō expectauerūt renasci ℣ gm: nēpe mostui ℣ quo et nati ire filij ꝑmanebūt. Ire dixerī nō furoris: qz vt pissime creditur 2 hūanissīe sentiūt aut gemit: mitissīe st pene. totū q̄ addicti st alicui trahentiū. Ergo ℣ furoꝛe dyabolus iudicaty ℣ qz ℣ tota ℣ tāgens eius ad odiū ℣: hoīs ait ad ītm: ideo ℣ ira corripitur. Ira oīs altitudo corrupta ē ꝛō trita ē 2 q̄ ꝑflat 2 q̄ ꝑcipitat ꝑtē nimiū zelāte ꝑ filio. Vtrobiqꝫ siquidē tua filij ℣. Et de vsurpata potētia adiuuty vtutē dei q̄ ꝑ ℣: et de ꝑsumpta sua aliūde qꝫ a sapiā dei q̄ nichilomin ꝑ ℣. Dne q̄s filius tibi? Quis ni ymago tua? Quis nisi ꝑfectōr 2 figura ꝑ tue Soly ℣ forma tua? soly nō rapinā arbitraty ℣ ee se equalē tibi: altissimi altissimus filius. Quō nō eq̄lis? Cū vnū essus ipe 2 tu. Sedes illi a dextris tuis: nō sub pedibꝰ. Quo pacto audet q̄s ꝑuadē ioīi vnigeniti tui? ꝑcipitetur. Posuit sibi sedē ℣ excelso: sb̄ita cathedra pestilētie. ideo q̄s audet hoīem suam? Nōne tu o clauis dauid. aperis tu vis 2 cui vis claudis? Et quo sū clauis ad thesauros sapiē 2 sciē ītroity ꝑmo irrupno cēptabat? Cui nō ītrat ꝑ ostiū: fur ē 2 latro. Petrus go ītrabit q̄ clauis accepit. Nō tm solus? nā et me si voluerit ītroducet: aliūqꝫ excludet quē forte voluit ℣ sua 2 ꝑtē sibi data desup. Et her clauis. Que? Potestas aperiēdi 2 claudēdi: atqꝫ ꝑ excludēdos 2 admittēdos discreto. Et nō ℣ serpēte thesauri: ꝑ ℣ christo. Et ideo nō potuit dare suam serpēs. qz nō habuit: ꝑ qui habuit dedit. Ner cui ipe potuit hre potētiā quā nō accepit: sed q̄ accepit habuit. Dedit xp̄c accepit petrus? ner ꝓflatus de sua: ner ꝓcipitandus de potētia. Quare? Quia ℣ neutra extollit se adiuty suam dei. qz nichil horū ꝑt suam dei affectant: sicut ille q̄ dolose egit ℣ cōspectu ꝑ vt ℣ cetat ītātes eius ad ℣ odiū. Quo deniqꝫ ꝑt suam dei? qui se scribit apm ihu xp̄i sēm ꝑ suam patris? Et her dem suū eo q̄ tradit de zelo dei. quē ītredit ℣ ꝑuaricātes angelū hoīemqꝫ? nā ℣ abobꝰ regit pmutatē. qui videt ℣ ira 2 ℣ furoꝛe suo destruet oēm altitudinē extollē tē se adiuty suam dei. ¶ Nūc ita

recurredū ē ad zelū nūc idē q̄ nō ī
tēdit² sed q̄ ītermittitur ? q̄n q̄ ītendit²
vt ia dixim⁹ iudicij ē et satis nos ter
ruit ex memoratis exēplis tā grauē pu
nitor · Propterea ibo mi ego ad loca re
fugij a facie furoris dñi ? ad illū vtiq
pietatis zelū suauit² ardētē: efficaciter
expiātē. Nūq̄ nō expiat caritas ? Et
potēt². Legi q̄ operat multitudinē pecca
torū · Sed dico · Nūq̄ nō ydonea ē seu
sufficiens ad demandā humiliadā q̄
dēm extollētā oculoz 2 cordis ? Et
marcēt · vñ nō extollit² nō īflatur ·
Si ergo dñs ihesus dignetur vēire
ad me · vl̄ potiꝰ ī me nō zelo furoris et spū
et ne īra quidē sz ī caritate mansuetu
dīs emulās me dei emulatōē. Quid
ciū ita vt mitas dei ? Nēpe 2 deus ē
Si īp̄s ī ista ueneit ī hoc ognoscū q̄
nō sit solus: sz uenit ec̄ pī suus cū eo
sc̄ā quid eā paternū ? Propt̄ hoc
nēpe nō pater vbi tm̄ sed et pat nūcup
ē appellatus: q̄ ī natū heat misereī et
pcē. Si sc̄ero mi aperi mi sc̄m vt intelli
gā sc̄ripturas aut sinonē sapiē quasi e
bullire ex īimicis aut īfuso lūe desu
p̄ reuelari misteria ? aut ede expādi nī
quasi quodda largissimū teli gremiū
et vberioēs desursū īfluē āia meditā
tionū vbres: nō abigo sponsū adesse.
Verbi siquidē hec topica sūt: et de ple
nitudine eius ista accepim⁹. Ea si se
pī īfudeit huius ādā sz pīgnus īi me
aspsionis deuoīo · vt amor agnite ve
ritatis nr̄ārū quoddā odiū vanitatis
ī me gnēt 2 grēptū ? ne forte aut
sn̄ēa īflet aut frequētia visitationū
extollat me: tūc prorsꝰ pūne senao
agi meū 2 pdēm adēe nō dubito ·
Si āt pseueranēo huic dignatiōi dig
nus sz q̄ ī me ē affectib⁹ 2 actib⁹ rudē ?
et gratia dei apud me vacua nō fiūt
: ec̄ māsionē apud me faciet tā pī e
nutriens tquā vbū eruditōis. Ea nāta
putas ex hac māsione īt āiam et v
bū familiaritatis gratia oriatur ? q̄ta
de familiaritate sequatur fiducia ? Ero
ē vt vt opinor q̄ talis iā āia dicē
vereatur dilectus meus mihi q̄ ex eo
q̄ se diligē et vehemēt diligē sentit
ec̄ diligi nichilomin⁹ vehemēt nō abi
git: ac de sua singulari dilectione sollici
tudine cura opa diligētia studio q̄ quo
tīessant 2 ardēt ī mgilat qualitadmodū
placeat deo eā hec ōia ī ipso īdubitāt
agnoscit · recordās p̄missiōis eius ī q̄
mēsura mēsi fueritis remetiet² vob ·
ni q̄ rōne grē prudēs spōsa ad
suā magis tanta ē trahē ptē: sciēs
se p̄uētā porrō a dilēo · Inde ē q̄ illi
opam p̄fert: dilectus tquātēs mī meꝰ
2 ego illi Ergo ex p̄missis q̄ sūt penes
deū agnoscit: nec dubitat se amari
q̄ amat. Ita ē. Amor dei amorē ale
parit ? et illis p̄currēs ītēsio ītēsū
alias facit: sollicitudo q̄ sollicitā · Fes
tio eni q̄ vicinitate nature cū semel
reuelā facie gl̄ām dei speculari āia
poterit: mox illi se cōformari intē
ē atq̄ ī candē ymaginē trāsformi ·
Igit² qualē te paueris deo: talis o
portet appareat tibi deus · Cū sc̄o sc̄s
erit 2 cū electo electus erit · Quid
mi eque 2 cū amāte amabs 2 cū vacāte
vacabs ? 2 cū ītento ītenty 2 sollicity cū
sollicito · Denicq̄ aut · Ego diligētes me
diligo: 2 q̄ mane vigilanes ad me
tueneī me · Vides quō nō solū de
amore suo certū te reddat sīd ē tu
ames illū ? sed ec̄ de sua sollicitudīe
quā p̄ te gerit si te sēserit sollicitū
sui ? vigilas tu vigilat 2 ipe · Cōsurge
ē nocte ī p̄ncipio vigiliaq̄ tuaq̄ ?
accelera q̄ntū vis ec̄ accelerare ip̄as
antincipare vigilias: tuētes eū ⁊ nō
p̄uentes · Temē ī tali negocio vl̄ plus
aliquid tribuas tibi: vl̄ plus · Et magis
amat: 2 ante · Si hec āia sūt ⁊mo q̄
sūt. miraris q̄ illā maiestatē q̄ retrā
nō turbāt · soli sibi īrēdē glorietur ?
cui soli ipā postpositis cunis ōib⁹ se tō
deuotione custodit · Sermo finē
desiderat ? sed vnū dico spūalib⁹ q̄ ī
vobis sē nūc q̄dē sz vez: āiam deū
videre haut secus videri q̄ si sola vi
deat² a deo · Ea gō fiducia dicat illū
īrēdē sibi seq̄ illi: nichil p̄ se 2 ipm

tendens. Bonus es dñe anime q̄ rēi te: oīrris ap̄lecteris spōsū ei bes q̄ dñs es: ymo q̄ es sr̄ oīa bndōs deus t̄ sēla. Amē. Sermo lxx

Dilectus meus mi 2 ego illi q̄ pascit̄ īt̄ lilia. Quis huic ia tputet ps̄umptuosum vel ītolerabile: si se dicat t̄isse societate cū illo q̄ pascit̄ īt̄ lilia cū si īt̄ spēa pascēt̄: solo eo q̄ pascēt̄ur nescio q̄ magnū videi possit. cū eiusmodi ac tionibus seu fabulantate hīē. Aliqđ pr̄ sus ignobile 2 humile sonat pasci. Nūc vō cū 2 pasci īt̄ lilia phibetur deiectionis abiectio lōgiq amouet 2 propulsat temeritatis notā. Quid n̄ lilia? Nūc vbū dñi feni qđ hodie t̄: 2 cras t̄ clibanū mittit̄. Certus t̄ iste q̄ feno pascit̄ qui vniq agnoscit vbera vitulor? Et agnus plane: et vitulus sagnatus. ¶ Sed tu forte vigilatiq aduertisti. nō pabuli hoc loco designari ꝑ locū: nec enī dictū iuxta eū pasci ꝑ īt̄ lilia. Esto. nō fenū trahit vt bos: feno tū versari 2 supra fenū discubē ītar vniq de turba? quid eminētie hīē pt̄? Quid vō gle huic. habē dilectū illū q̄ hoc egerit? Et sēm tram sponse vēcundia 2 taurela prudētie eius t̄ loquēdo satis apparet. vtiq disponētis suos t̄ iudicio: et vt gl'am vbor modestia tēperātis. Alias nō ignorat vnū ee. 2 q̄ pascit̄ 2 q̄ pascit: īt̄ lilia gnorātē. 2 dignātē supra sidera. At li bētius dilectū huiusmodi nūerat. propter humilitatē q̄dē vt dixi? magis aūt q̄ exīū repit̄ dilectū ee. ex quo 2 pasci: nec mō exīū sed inde. Nā q̄ t̄ altissimus t̄ dñs. t̄ vnus t̄ dilectus: supra sidera regnās 2 īt̄ lilia amās. Amabat 2 supra sydera? q̄ nusq̄ 2 nūq̄ potuit nō amare q̄ amor t̄: ꝑ donec ad lilia descēdit. 2 pasci īter lilia ꝑptus t̄ nec amatq̄ t̄ nec ītis dilectus. Quid? nō t̄ amatq̄ a prīarchis 2 ꝓphetis? Et ꝑ nō prius q̄ visus t̄ 2 ab ipsis īt̄ lilia pasci. Neq̄ enī nō viderūt quem p̄uiderūt nisi ita q̄s absq̄ spū sit: vt videāt t̄ spū putet videē se nichil. vīi ergo videtes nā ꝓphetice sic appellati sē si nichil viderūt? Inde t̄ q̄ voluerē videē q̄ nō viderūt: nec enī poterāt velle t̄ corpe videē quē t̄ spū nō vidis sent. Sed dico. Sūtq̄ nō oēs ꝓphete? et si oēs videē voluīt: a fuit olim fides etenī q̄ viderūt q̄ ꝓphete fuerūt: aut ꝓphetis assistētes. Et credidisse eūt vidisse t̄. Nō nō nāq̄ q̄ ꝓphetice spūm sed et q̄ ꝑ fidē videt si q̄s ipm̄ quoq; dicat videē t̄ spū: ni nō videt̄ credē. Ita ergo q̄ ad lilia descēdē et īt̄ lilia pasci dignatus t̄ is q̄ oēs pascit. dilectū sentit illū: q̄ nō potuit aīa diligi q̄ agnosci Ac ꝑ hoc eū de dilecto sua meditio t̄: pulchre 2 illud meditatū t̄. q̄ dilectus 2 ag nitus extitit causa. ¶ Quereda t̄ spū refectio hec īt̄ lilia? nā corporea cogitāe ridiculū t̄: quī tpā lilia spūalia siquidē potuimq; demōstranda a nob'e rūt. Puto hoc quoq; dicē nos oportebit vīi īt̄ lilia pascat̄ dilectū: lilys ne ipis t̄ an alijs īt̄ lilijs lilia reroditis herbis 2 floribq. Et t̄ hijs illud mi difficilq ap paret: q̄ pasci nō pascē phibē. Nā q̄ pascat dubiū nō t̄: nec enī tdig nū ei. At pasci tdigētia sonat: 2 ne spūalit q̄dē sūt turia maiestatis. fatale illi posse assignaē videt. Nec ego sa ne retrodi vsq̄ mō adūtisse me t̄ cōtinuo hoc pastū vsuā phiberi: aī pascētē puto retrodēnum et vos mecū. Deniq; postulauit sibi aq̄m dēmāri: vbi t̄ melodie pascēt 2 cubarent. Et nūc q̄ q̄dē nerdū dyetur phibet pasci? ꝑ nec silr postulat locū tdicari sibi sed tpā tdiuat: assignās īt̄ lilia. Nouit hoc illud nō nouit? q̄ eq̄ presto nō pt̄ q̄ sblime 2 t̄ sblimi t̄: et qđ humile t̄ et qđ supra terrā. Sublime opus sblimis t̄ locus nec accessq̄ ad eūt vsq̄ ad eūt huc vbi sponse. Et ideo semetipm exinaniuit vsq̄ ad hoc vt pascēt̄ ipe olim pastor et tutelus t̄ īt̄ lilia: et vi sus ab eūt. Adamatus t̄ ab tope pau per: fēs dilectus dilectus ꝓpt̄ similitudinē. Nō

solū sed propt' veritatē et māsuetudinē
2 iustitiā? q̄ p eā sūlia promissiones adimple
te sūt: q̄ nequitates remisse sūt: q̄ superbi de
mones vna cū p̄cipe suo iudicati sūt.
Talis ergo apparuit q̄ merito amaretur?
verax pro se mitis hoīb9: iustus p̄ho
bis. Q̄ nō amādū: 2 totis medullis cor
dis applectēdū sponsū. Quod iā tūtē
ecclā tota se tota deuotione cōmittē se
tā fidē reddituā tā pro cōditore? tā iu
sto impugnatore? porro pmiserat appha di
cēs. Spēs tua 2 pulchritudine tua rēde
prospe. Pūl spēs hec 2 pulchritudo? Pu
to ex liliis. Quid eni lilio speciosius?
Sic michi formosius sponso. Que sūt igr
illa lilia? e quib9 spēs decoris eius? Q̄
rede iquit 2 regna propt' veritatē 2 mā
suetudinē 2 iustitiā. Filia sū. Filia tūp or
ta de terra. nitēna sup terrā? emnēti
a floib9 tre: flagrantia sup odrē arō
tū. Ergo nē hec lilia sponsi: et ōno ex
hys speciosi 2 pulcher. Aliās eni q̄ q̄
dē ad carnis ifirma spectat: nō erat ei
species neq̄ decor. Homī aūt lilii veritas
tūdine cōspicui odrē paupū. Deniq̄
candor t lucis etne: splēdor 2 figura
sūbe dei. Lilii plane q̄d ad nouā būdātia
onē terra nrā produxit: 2 paūt aīa fi
dē ossa pleq̄ humē ad reuelationē gētiū
Donec sūb maledicto fuit terra: spinas
2 tribulos germinauit. At nūc veri
tas de tra orta t dnō būdicētē: speci
si q̄ōno q̄d flos cāpi. et lilii cōuallii.
Agnoscē lilii ex candōre q̄ nox t ipō
exortu floris pastorib9 de nocte emicauit
t dicētē euāgelio q̄ angelus dñi stetit
iuxta illos: 2 claritas dñi fulsit illos. Bñ
dei: q̄ nō angeli si lilij candor. Ille ado
rat: sed illud mirabat aduscp bethleem
Agnoscē lilii et ex odrē: quo et lōge
positus notuit magis. Et q̄dē stella ap
parūt magis? sed eā viri gēnes mīrue
rant fuisset: nisi ratiōa q̄da suauē ole
tia ora lilij treuerētur. Et vē lilii vel
tas? cuius odr aīmat fidē splēdor rōnis
lūi illuīat. Leua eni oculos nūc ipse
nā dñi ipam. q̄ t euāgelio loq̄t? ego sū
veritas: et vide q̄ q̄petēt veritas lilyo
cōparetur. Si nō adultisti adultā de me
dio florū huius q̄ virginitas aureas de medio prodeūtes: cunctas tūdissimo
flore. pulchre decētiq̄ disposito t roto
nā? et agnosce aureā t xpō dignitatē. hūa
ne cōnatā puritate nature: idē xpūm t
dyadematē quo cōnauit eū mater sua.
Synā t quo cōnauit eū pī suus. lucē so
sitā habitat t accessibilē: nec possem
illū mō vidē t eo. Sed de hoc alias.
Fuit vō lilii veritas t 2 māsuetudo.
Et bñ lilii māsuetudo hūs 2 mortē
tandrē et odrē spei: q̄n t quit sūt rōde
honū pacifico. Bone spei vir māsuety:
nec mitis est t pīti. lucidū quodā vi
te t sonalis exēplar. An nō lilii qui
lucet officio? redolet spē? Adde q̄ sicut
veritas de terra orta t: ita 2 māsuetudo
Nisi q̄s dubitet ortū de terra agnū do
minatorē tre: illū agnū q̄ ad occisionē
ductus t. et nō aperuit os suū. Nec
tūn māsuetudo seu veritas de tra t: sed
et iustitia apphā dicētē. Rorate celi desr
et nubes pluāt iustū? aperiat tra 2
germinet saluatorē: 2 iustitia orietur
simul. Et āt iustitia lilii sit recordāde
de scīptiā? q̄ iustus germinabit sicut
lilii: et florebit tetinus aīi dñi. Ne
q̄q̄ lilii hoc hodie t 2 eras t libanū nut
ritur: q̄d tetinū florebit. Et florebit
aīi dñi. cuius t mītoria etna erit iustus
et ab auditiōe mala nō timebit: illa
scīz auditiōe q̄ t libanū ignis prōdies
re iubētur. Porro hic lilij candor cui
nō splēdet? nisi cui nō placet? Deni
q̄ sol t: si nō ille q̄ oritur sup bōs et
malos. Precp eni q̄ drūi sūt sol iustitie
nō ortus t nobis lucē illis q̄tq̄ videret:
viderūt? quotq̄ audierūt. vob q̄ timentib
deū orietur sol iustitie. Ergo candor hic
lilij apud iustos: flagrātia et vsq̄ ad
quosdā diffudit. et si nō t bonū ipīs
Deniq̄ audiui9 iustos dicētes q̄ xpi
bonū odr sumus t oī loro? sed alius q̄dē
odr vite t vitā: alius odr mortis t
mortē. Quis vt sceleratissimus iusti nō
probet opinionē? q̄nis nō amet opus
et bīs si se nō iudicat t eo q̄ probat.
Iudicat aūt probās bonū et nō amās:
ideoq̄ bīs nō plane. sed miser pio cō
demnatus iudicio. Quid ego co miseri9
? cui odr vite nō vite sī mortis q nūn
cius t? ymo nec nūcius quidē: sī baculo
Q Sūt multa apud sponsū et alia sūli
a. preter ex prophetis viderūt nobis

que

veritatē loquor et mansuetudinē et
iustitiā: nec erit difficile iā eulibz nos
trīs filia xp̄m p̄ semetipm̄ i ortho tā
dilnosi sponsi. Habūdat z sup ha
būdat talibz. Quis illa enumēt: stre
pe quot vtutes tot lilia. Quis finis
virtutū apud dn̄m virtutū? Et si
plenitudo vtutū i christo: et liliorū.
Et fortassis propter hoc sese lilium appel
lauit q̄ totus verset̄ i lilijs: et
oīa q̄ ipius sūt lilia sūt: cōceptio. ortus.
gūsatio. eloquia. miracula. sacramēta
passio mors. resurrectio. ascēsio. Et
hoc nō cūdidit? et nō suauissime
vedlens? Tanta denīq; i conceptī
one refulsit supni luis claritas de
supuenientis habūdātia spūs: vt ne
ipa quidē virgo sta sustinuisset. si
nō sibi obūbrati foret a vtute altis
simi. Portro ortū candidauit incorrup
ta vginitas nris: cōuersatione i noctē
tia vite? eloquia vēitas. miracula
puritas cordis: sacramēta pietatis
archanū passionē patiēdi volūtas?
morte libtas nō moriēdi. resurrecti
onē mēm fortitudo: ascēsionē exibi
tio p̄missoz. Et nā bonus fidei odo
r hys singulis. nrā quidē q̄ mandoē nō
vidimus tpa et visēda xp̄lēs: et bta
q̄ nō viderūt z crediderūt. Pax mea i
hys: odor vite q̄ protexit ex ipis.
Hys thusis naribz meis apto quoda
fidei instrumēto. eiquidē copiosius p
multitudine liliorū sane z exilium leuat:
et pīe desiderū assidue inonat i vis
teribz meis. Venit lilia et aliq̄ so
dalū sponsi: p̄ nō copiā. Omēs enī
ad mēsurā spūs accepērūt: ad mēsu
rā virtutes z dona solus nō hr̄ mo
dū: q̄ hr̄ totū. Aliud e lilium hic: ali
ud nō nisi lilia hic. Quē dabis m̄ de
filijs raptātus ādco inoctē z sūn?
q̄ totā trā suā floribz occupare po
tuerit. z istiusmodi floribz? Nec ipse
certe vnq̄ diei sū sordē e sup trā. Sūg
no e q̄ tria p̄ vl quatuor lilia incēte
tra sua. Tāta desitate spinarū tribu
lor: q̄ st̄ gēmina increāta maledictionis
antique. Merito vō q̄ pauc sū bene
agitur si vnq̄ ab hac pestia segete
infatuū videlicet atq; vitioz. tātillū
terre mee vēdicare exturpando z exco
lendo sufficiā. vū si vnū saltē lilium pro
ducē possī: si forte pēs me pasu i
terdū dignetur hys qui pascit inter li
lia. ✠ At pax dixi vnū: de penura
cordis mei os meū locutū e. vnū
p̄ro loquto e. nō sufficiat. Duo ad mi
nus necā st̄. Dico at cotinētiā z inocē
tiā: quaz vna sū altera nec saluabit.
frustra sidet ad vnā q̄libz haz imi
tabo sponsū: q̄ nō ad lilium pasci inter li
lia p̄hibet? Dabo p̄m opam hic lilia
ne de singularitate causetur lilij. q̄ nō
nisi inter lilia pasci p̄hibetur: et sic de
clinet i ira a seruo suo. Dono itaq;
p̄mo oīm inocētiā: et si huic nūgē co
tinētiā quiuis ducē me putabo i
possessione liliorū. Rex at sū: si terrā
hys cōtigē potero patiētiā. Et quidē
p̄ūt sufficē ille? p̄ q̄ defice p̄ūt i tēpta
tionibz. siquidē tēptatio e vita hoīs sup
terrā. opz profecto patiēna e: q̄ vtriusq;
sit q̄ tutrix q̄dā z custos. Puto si venit
amator ille liliorū z ita inuenit: q̄ nō de
dignabitur apud nos iā pasci. et apud
nos fieri pascha? vbi illi z nulla suauī
tas i duabz: et magna erit securitas p̄
terrā. Dex quo pacto diuat pasci q̄ pas
cit oīa: postea videbitur. Nūc vō appa
ret sponsū nō mō apparē inter lilia. p̄ nūme
oīno ex lilia posse aliq̄ inuenire? cū de
q̄ de eo e z ipe sit lilium sponsus eccē
ihesus christus dn̄s nr̄: q̄ e sup oīa deus
benedictus i secula. Amen. fo lxvi

Finis p̄cedētis sermonis
principū huius. Et ergo
lilium sponsus. sed nō lilium
inter spinas: qui nō hz spi
nas q̄ prius nō fecit. Denīq; sponsam
protestatus e lilium inter spinas? qui si dix
erit vel ipa q̄ spinā nō hēat saltē am se
ducit: z veritas i ea nō e. se vō florē q̄d
z lilium professa e: nō tm inter spinas. ma
gis at ego inquit flos campi et lilium cō
vallium? et nō e spinaz mētio: q̄ solet
sit hoīm q̄ opus nō habeat dicē cōfessi sit
i cruce mea dū figitur spina. Ergo
absit lilijs nūq̄ e. q̄ absit virgis sit est

q̄ totus 2 ſp candidus ē · ſpecioſus forma p̄ filios hoīm · Tu ergo qui hec audis vt legis · nra hr̄e lilia penes te ·
ſi vis hr̄e huīc habitatorē liliorū ī te ·
Opus tuū ſtudiū tuū deſiderīū tuū ·
lilia ē protectet moralis quidā ꝛ q̄
ſaz candor atq; odor · Vnū 2 mores colores ſuos : vnū 2 odores · Neq; enī ſpiritibꝰ idē color 2 odor : nō magis ꝑ ī corpibꝰ · Ergo de colore cōſtīā cōſulitur : de odore fama · Petere feruidus odorē meū ī terra iſta ayt iacob : haud dubiū quī ad filios ſuos · dicebat āt de opīone · Porro colorē opi tuo dat cordis ītrīno · 2 iudicīū cōſtīē · Nigra ſum vnda : vnus candida ē · Nec hāt atq; illa · oſtīā cōſulta diſtīnit · Stat ſīīa dīī de oculo neq; 2 lucido q̄ nr̄ tēdidū 2 nigr̄ certos fixit limites : et diuiſit lucē a tenebris · Quō ergo de corde puro et oſtīā egreditur bona : candidū ē et ō virtus · Si āt 2 bona fama ſecuta fuit et lilīū ē : quippe cui nec candor lilij deſit 2 odor nec · Porro virtus · et ſi nō ſpēa maior : pulchrior tū illuſtriorq; effīatur · Quō et ſi ī cōſtīā nemus fuit : nec q̄ ex ea prodierit carebit nemo · Nā ſi radix ī vicio : et ramus · Ac p hoc ſ̄q; illud ſit · q̄ radix vitiata nō abſq; tractu vitij · ex ſe producat · vbi gīā · ſermo actio oratio ei ſi fama applaudē videatur ? nō ē q̄ debeat lilīū dici : q̄ et ſi odor imiuē videtur ꝑ nō color · Quo pacto enī lilīū nī ī puritatis nemo ? Nec ſane fama quibꝰ vēdicāt virtutē : q̄ d̄ vitiū meruerit oſtīā · Erit quidē virtus rōdita candore cōſtīē vbi ſeq; nō poterit odor fame : retexq; odor fame nec excuſare ſufficiet vitiū oſtīē decolorus · Videbit tū ſp ī q̄ ſit hō · ī ſe eſt homo virtutis bona nō tūi tōtā deo ſed etiā tōtā hoībꝰ : vt vē ſit lilīū · Sed ē etiā candor alē īdulgētia dei : ipſo dicēte p ꝓphētā · Si fuīnt p̄cta vīa vt coccinū quaſi nix dealbabūntur : et ſi fuīnt rubea q̄ vermiculus velut lana alba erūt · Et ē candor q̄ quē ſibi tōduit is qui miſerē ī hylaritate · Etenī ſi īuearis illū quē ꝓpheta deſcribit īocūdū hoīem qui miſerē et cōmodat ? nōne is tibi videbitur de ipa ānī ioūditate dediſſe mūdꝰ rē q̄dā pietatis vultu pī 2 opi ſuo ? Si tuī ē regione ſi ex triſtitia et velut neceſſitate quis tribuat : nō tēdidū plane ſed tetrū p̄fert manū 2 fronte roloꝝ · Et ideo hylarē datorē dilexit deus · Triſtē et triſte ? Profecto qui reſpexit ad abel ob a lacritatis candorē auertit faciē a cayn : q̄ cōtriſtat facies eius · vtiq; triſtitia et liuore · Adite qualis color triſtitie ſeu tedie ſit : qui dei auīt aſpectus · Decore 2 elegant ī colorādo bīficio candor ioūditatis laudatus voce illa poete : ſup oīa vultꝰ acceſſere boni · Set nō hylaris dator · ſed 2 q̄ tribuit ī ſīplicitate dilegitur a deo : et ſīplicitas candor ē · Probamus a cōtrario nā nemus duplicitas · Quī dixi : macula ē · Quid duplicitas niſi dolus ? Sedenī q̄ doloſe egit ī ſpū dñi dei īuīcta ē Iuſtas eius ad odīū · Et ideo bīs cui nō īputauit dñs peccatū : nec ē ī ſpū eius dolus · Pulchre dñs paucis vtiq; cōplexis maculā · dolī triſtitiaq; : nolite īquiēs fieri ſicut ypocrite triſtes · Et
Oppoſꝰ vtiq; et nī ſit virtus ī vtutibꝰ placet ſibi : et nī ſit lilīū · libet nr̄ lilia cōmoriat ? et nī ſit candor delectatur candidis : et fortaſſis hoc ē q̄d dicat paſci nr̄ lilia candore 2 odore vtutū delectari · Et quidē paſtebat oli corpalit apud mariā 2 martha · et reuībēs eī corpe nr̄ lilia : illas loquor nās lilia erāt nichil omīnꝰ ſpm reſonillabat deuotōē 2 virtutibꝰ mulierē · Quō ſi illa hora ītraſſet ꝓphā a angelꝰ ſeu alius q̄uis ſpīalis tūi nō ignoras q̄ maieſtas reuībēt ? nōne ſtupēs dignatiōnē et familiaritatē quā illi cē ſpīret nī puris ānis pudicis q̄ corporibꝰ tūi tirenis et ſexus īfirmioris · merito teſtaretur · q̄ vidi il lū nō mō cōmoratē ſed et paſcētē nr̄ lilia ? Ita ergo ſcīm vtiq; corpꝰ dico et ſpūm : paſci nr̄ lilia ſpōſus ducetus ē · Puto āt q̄ et ipē vniſſī paſcet ꝑ ī ſpū Hoc ipō q̄ paſtebā · quō paſtebat · Quō tq̄ ꝑfortabat timiditatē feminaz ioūdabat humilitatē ī pīguabat deuotiōnē · Et Dz ſi vidiſti q̄ paſci illi paſ

cere sit: vide et nūc ne forte eqūs
pasté sit pasa. Dnē q̄ pastis a nuptē me
tute mea: ayt sēs pātarcha iacob. Do
nus pīsaūlias q̄ suoz domesticoz aīāz
gerit. maxīē t diebz malis: et alat
eos t fame tibās illos pane vite et t
tellectus: et sic nutriēs ad vitā etnā
At pastēs ita puto michilominz pastz
ipē: et quē estis quibz libēt vestīs
profectibz meis. Item grandiū dñi
fortitudo mea. Ita ergo 2 āi pastz pas
tit. et āi pastus pastz: sīc nos suo
gaudio spīāli refīciēs: et de mō eq̄ spi
ritali profectū gaudēs. Cibz eiz pīma
mea: cibz eiz salz mea: cibz eius ego
ipē. An nō tu nēm tāq̄ pane mādūcat
ego q̄ dīt q̄ pādi sīt finis sīt: vt mā
ducer ab eo. Manēdo tū arguor. Deglu
tioi tū tstituoi: deroquoi tū tmutoi
tū tnutoi: digeroi tū tūsformoi. vnio
tū cōformoi. Nolite mirari hoc: et
mādūcat nos 2 mādūcatur a nobis
quo illi artiz astrigamūr. Non sane
alias pfēt vnm̄ illi. Item si mādu
co 2 nō mādūcoi: videbit t me ille
esse. sed nōdū ego t illo. Ad si mādu
coi quidē 2 nō mādūco: me t se hrē ille
ß nō ena t me ēt videbit. Nec erit p
fecta vnitas t vnoquouis hoz. Sed cū
qui mādūcet me et habeat me t se 2
a me vicissi mādūcē. vt sit t me: q̄tūz
tegra firmaq̄ q̄erio. tū ego t eo et
ipē t me erit. Quis ēt p sīc ondā
q̄ dicit. Attolle oculos nūr t quadā
sblimiorē quidē rez cōtēplatiā: sīlem
tū hunc. Si ipē sponsus t pīē ita ēēt
vt nō tū ipē t ipō pīs pater. aut ita
pater t ipō ēēt vt nō esset ipē t pīē
audeo dicē et ipōz tota pfām vnitas
remanēt: si tū iā jā vnitas ēēt. Nūc
vō tū 2 ipse t pīē 2 pīs t ipso sīt nō
t quo clauderet vnitas: ß vē 2 totū
de vnō sī ipē 2 pīs. Si go ata tu ad
herē deo bonū t. nō an se existimet
ipī pfectē vnitā. n tū 2 illū t se 2
t illo manētē pfenserit: nō q̄ iā sit
vnū dicat āi deo. sicut vnū sī pīs et
filius: q̄nus q̄ adhereret vnitas spō sit.
Legi hoc. ß illud nō legi. Nec deo de
me q̄ nichil sū: sed plane n demēs si
de tua sū de celo usurpabit sibi illā
vnigeniti uoce ego et pī vnū sumus.
Et mī ego licet pulvis et cinis fretus
quidē scripture auctoritate nūnc illud
dicē vereor. q̄ vnus āi deo spūs sum:
si vnāq̄ tū certus fuero psuasus expi
mētis. deo me adherē adīstar vnius
illoz q̄ t caritate manēt ac p hoc t deo
manēt et deus t eis. mādūcātes deū
2 mādūcati a deo. Nā de tali ahhesione
puto dcm: q̄ adhēt deo vnus spūs t.
Quid ergo: Dicat filius ego t patre
2 pī t me ē: 2 vnū sumus. Dicat hō
ego t deo 2 deus t me t: 2 vnus spūs sumus.
Si nūq̄ pī 2 filius vt stant t tuicē ac pīm
vnū tuet se mādūcāt: sicut deus et
hō mutua se q̄dā t se se mādūcatiōe
trahicūt vt p hoc et si nō vnū certe
vnus spūs sīt. Absit. Nec enī vnoniō
tsūt sibi aīāz illi: ß neq̄ vna vnitas
vtrosq̄. Denīq̄ tnuitur t vnitatū
duīsitas. p vnū et vnū: qm̄ nec pī
2 filio vnus: nec homī 2 deo vnū potē
cōuēire. Tu si sapis occasione accepta
eris sapiētior: prudēt aditēs illic q̄d
vnū p vnitatē sbe vl nē. hic vō p v
nus eq̄ vnitatē: sed ideo lōge alterū.
q̄ ille sbas 2 nās homini 2 nēpe et
deo sua tuaq̄ et nā et sba t: tū pīs
filiusq̄ cōstet penitz ēē vnā. Videō
illā nec vnitatē ēē: sicdē hunc sīgu
lari sīmeq̄ vnitatis cōpetere. Nā
quo vnitas: vbi mīs naturaz. subsīā
tiaz dīuīsitas. et tū vnus spūs dicatur
et t tū ata adherēs deo: nec p̄iudicat deo
rez pluralitas vnitati huic: quā fert
nō ofusio naturaz ß voluntatū ofensio
propt hāt quoz mlta corda vnū 2 nl
te ac ate dnr vna: sicut scptū t. mlt
titudīs credentiū erat cor vnū et ata una
et hec go vnitas. Cetez q̄ ad illā
q̄ nō vnionē cōstat: sed extat vnione
Nō plane qdā illā tstat huius
mutua mādūcatio facit: q̄ nec fit. Est
enī. Sed nec naturaz seu ceētiaz vo
luntatū ve cōsēsio. ostituit eā: q̄ cōtin
tio vl ofensus vl tacq̄ cōpositio vl tale
aliq̄ vnus nō t. Est autē pī filioq̄ natu
ra ceētia voluntas nō nō vna: ß vnū

Hoc nēpe ē illis ee qđ naturā ee: hoc
velle qđ ee vł naturā ee. Nō ē vnq qđ
vnius qua vnū sł pī et filius dicatur
fieri de naturis vel eēntijs vel voluta
tibus: qr nō sł. Nō ē qđ dicatur vel fi
eri: quia ē. Nec eīm factura ꝑ natura
sit ī se se pī 2 filius nō solū ineffabili
sed eī ī cōprehensibili nō sui ꝓor capabi
les pr̄ et capaces: sed sane ita capabi
les vt nō parnbiles: ita capaces vt nō
ꝯnapes. Nra vr ī vno eīm tanū: ī pr̄e
toto filius et toto ī verbo pī. Est pat̄
ī filio: ī quo sibi ꝑ bñ ꝑplacuit. Et ē
filius ī patre: a quo vt nichq nō natus
ita nichq ē se patus. Potuit ꝑ caritatē
hō ī deo et deus ī homīe ē: dicere io
hānē. qr q manet ī caritate ī deo manet
et deus ī eo. Sed hō qđē ab eterno ī deo
fuit ab eterno dilect̄: qm tū ex ill̄ sit q
dixit. qr dilexit 2 glificauit nos ī dilēto
filio suo añ mūdi ꝯstitutionē. Deus
vo ī homīe ex quo dilēc̄ ab homīe: et si
ita ē hō quidē ī deo ē. et qñ ī homine
deus nō ē: deus añ ī homine nō ē. qm
nō sit ī deo. Manē eīm ī dilēte nō pt̄:
et si forsitā ad tēpus diligat nō dilēc̄.
Potest autē nondū diligē etiā dilectus
Aliquī quo stabit qñ ipē prior dilexit nos? Potuit eī ia diligit q diligē
batur: homo ī deo et deus ī homīe ē.
Et ał nichq diligit nichq ē dilēc̄: ac
ꝑ hoc nec ipe ī deo nec deus ī eo. Hꝰ
dñi sł ad dandā dr̄iam it̄ illā ꝯnexionē
qua pī 2 filiꝰ vnū sł. et illā q añ adhe
rēs deo vnus spūs ē: ne forte eī legit̄
de homine manēte ī caritate. qr ī deo
manet et deus ī eo? et ut̄ de filio. quia
nichilominꝰ ī pr̄e sit. et pī ī ipo: par
putet̄ adoptati ꝓgratiua 2 vnci.
Hys ergo ita absolutis r̄taurēdū nob̄
ad illū q pasc̄ it̄ lilia: quia nī exturs
hic factus ē vsq huc: virtū nā nō onose
nos nūdrabitis. Et ia quidē loci ipsius
duos tēlēs posuerā: sī qđ virtutibꝰ
pastitur candidatoꝝ. q virtus 2 candor
ē: sī qđ prudies r̄apit ad pñiam ī cor
pe suo qđ ē ecīa: pro quibꝰ sibi ī corpo
rādis scīpm fert pñiā. q pñiā nō fe
cit. vt destrueretur corpꝰ pēi. cui a
qui ꝯplātati fuere peccātes: ēēntq
iustitia ī ipo iustificati grātis.

Adhuc appono tertiā sñiam q occurrit
: et satis forte veor nō mō ꝓ loci expla
natione sed pro fine sermonis. Sermo
dei veritas ē: et ipe sponsus. Nostis hoc
Audite retrā. Ps cū auditur 2 nichilo
bedītur illi: vanus iterī 2 iemnꝰ quod
ānīo r̄manet oīo tristis et q̄rulus. q pro
latus ī actiū sit. Si aī obeditū fuerit:
nōne r̄ bñ videbimur ī quādā exterminasse
corpulētā. qr vbo opꝰ aresserit: vt po
te refectū quibusdā fructibꝰ obīe fru
gibꝰ iustitie? Hꝰ ē q ī apocalipsi loquitur
Este sto ad ostū 2 pulso. Si quis audie
rit vocē meā et aperuerit ianuā: ītroi
bo ad illū 2 cenabo cū eo. et ipe mecū
videtur approbari huic sēsui apud pro
phetā silla dīs. vbi dicit. q vbū suū
nō r̄uertet̄ ad eū vacuū: ꝑ prospera
bit̄ 2 faciet ad qđ mīsit illud. nō r̄uert̄
tur ad me vacuū vł iemnī: sed qī ꝓs
pe ī oībꝰ agēs saturabitur ī bonis actī
bus eōrū qui ī dilēte acquiescent illi. Deni
q vsū loquēdi sermo ꝯpletus tuit dict̄
. cū fuit mūltipatꝰ effectu: q videlicz
tā diu tanis et mater ac famelicꝰ sit. do
nec ope ꝯpleatur. Sed audi ipm
quo se dicat cibo alī. Meus ī quit cibꝰ
ē: vt fiam voluntate patris mei. Ver
bū verbi ē: aptē ꝯdicēns ee suū cibū
sum bonū. si nī ꝯuenit illud it̄ lilia
hoc ē it̄ virtutes. Aliquī si ex r̄ꝑit
et si bonis q ī se ē videatur cibꝰ: nō
tetigit illū hys q pasc̄ it̄ lilia. Verbi
causa. Nō recipit eīam de manu rap
torus seu fenerator? sed a nec de ypo
crite quidē: q cū fiat eīam fiat tuba
rum añ eū se vt glificet̄ ab oībꝰ hoībꝰ
Si neq illiꝰ oratione aquo nō exau
diet: qui amat orare ī angulis ꝑlatrare
vt ab hoībꝰ videatur. Frequē oratio pe
catorus exterminabilis erit. Frustra quoz
offert munꝰ suū añ altare: qui cōsciꝰ
ē sibi q fr̄ suus hz aliq adilsū se. De
nichq nō r̄spexit ad cuyn munera: q
nō recte ābulauerit cū fre suo. Teste
scā ꝑphena. ecīa abhoīatur sabbā. et
neomenias 2 sanctificia nidoz: ita vt
malfeste protestetur odisse ea aīam suā
et dicebat. Cū ueniēs añ cōspectū me

ū qs quesiuit ea de mambꝰ vrīs?
Credo nō redolebāt lilia manus ille:
et propterea respuebat munus ex illꝰ
q pasci ī lilia cōsueuit · et nō ī spinas · Quid ni spinosas habebat manꝰ
quibꝰ arebat? manus vīe sāguine
plene sūt? Et manus esau pilose e
rāt spinosis silēs: ideoq nō sū admis
se vt nūsquā ret sancto · ¶ Veor ne
et nos ī nos aqui sūt sint · quoꝝ nō
accipit munera sponsꝰ: eo q nō redo
leant lilia · Ceteꝝ si ī die ieunij me
ī ueniatur voluntas mea · nō tale
ieunium elegit sponsus? nec sapuit
illi ieunium meū: qui nō liliū obīe ꝫ
viaū voluntatis ꝓpe sapit · Ego nō so
lū de ieunio · sed de silētio · de vigilijs
de oīōe de lēōe · de ope manuū postre
mo de oī obseruātia mōthi vbi tuā
voluntas sua ī ea z nō obīa nugrī sui:
idipm sētio · ¶ Time prorsus obser
uātias illas · et si bonas ī se in ī
lilia id est ī vtutes reputāt depu
tandas · Sed audiat a ꝑsona q̄ eusmo
di ē · ¶ Quisquid tale ē obsequiū qd ele
gi dicat dns? Et addit ī die bonoꝝ
tuoꝝ ī uemiūtur voluntates tue · Quā
de malū malū ꝓpria voluntas: qua fit
vt tibi bona tua bona nō sint · Opor
tet ꝑm extra lilia fiant q̄ huiusmodi
sūt: q nichil oīno qd ꝑpria ī natū sit
voluntate gustabit is qui pascitur ī ter
lilia · Sapia ē vbiq attīgens ꝑ mūd
diā suā: et nil ī natū ī ea inuenit.
Ita ergo ī lilia pasci amat sponsus:
id ē apud munda z nitida corda · Sed
quousq · Donec aspiret dies: et ī cli
nētur vmbre · Vmbrosꝰ locus ē et cō
densus: nō timemus siluā hāc ꝑfidi sa
tanē · nisi clara lucē diei · Ita enī dis
putāte me lōgius ī clinata ē dies:
dū tuti trahimur ab hijs lilijs · Per su
perbiā prohibitē: tm fastidiū omne
detrahit odor flor · Modicū quid resta
re videtur · de pīo capīo? ad istud mo
dicū recōditū nimis: sicut et cetera v
niuersa carnalis humus · Sed q̄ reuelat
misteria aderit vt cōsilio ad pulsare te
ꝑmitꝰ? et nō claudet ora loquēti de se
tui familiare magis ē ī serie clausa
sponsus erit ihesus cristus dns nr: qui
ē sup oīa deus bēdictus ī scla Amen.

Dilectus meus mi ihy et ego
illi · q pascitur ī lilia: do
nec aspiret dies et ī cli
nētur vmbre · Promissā
tui capli huiꝰ tractāda ē ꝓs: et dubito
ī ꝓpo ī troitu tuā potissimū ea mgā
diaz ꝓcedēti · Nā possit idē vir
q · Sue ea dicas dilēs meus mi et ego
illi donec aspiret dies et ī clinētur vm
bre ī posito tm q pascat ī lilia? sue
pro serie hr q pascit ī lilia · donec as
piret dies et ī clinētur vmbre: nō ter
uenienter vtrumlīs assignas · Hoc sane
refert q donec si p̄mo nūxeris ī clusi
uū oporteat ī telligas: si medio exclu
sum sencias nec ē · Esto nepe q desi
nat sponsꝰ pasci ī lilia vbi aspi
rauerit dies? nūq silet et cessabit spō
sa ī trendē? aut qua illi? Absit. Pater
nū ꝓseuerabūt sibi? nisi q tūc felix
tū vehemētius: tūc vehemētiꝰ tū ex
pedias · Sit hoc ergo tale donec:
quale ē illud apud matheū · vbi nar
rat nō cognouisse mariā ioseph do
nec pepit filiū suū ꝑmogenitū · Hō
enī post cognouit · vel certe quale
illud ī psalmo · Oculi mei ad dnm
deū mrm: donec misereat mei. Hō enī au
tem: cū repit miserī · Vl q le ne illud
dnī ad aplos · Ecce ego enī vobiscū su
sq ad cōsummationē scli · Hō enī post
nō erit cū illis · Vere hoc ita: si donec
referas ad dilēs meus mi et ego illi.
Si manet ad q pascat ī lilia ꝓspice ma
nus: erit alio sēsu acceptū · Porro
operosius ostēdetur: quō tūc dilēs pa
sci desinat · cū aspirauerit dies · Ceteꝝ
si dies resurrectiōis is ē: quid ni multo
magis pasci ibi ī lilia inuet? vbi
hoc maior admodū copia erit? Et
pro optāda quidē lēte cōsequēcia hec
dicta sint. ¶ Nunc ia ad ītr mentū toto
licet ~~licet~~ lilijs fulgentibꝰ regno spōso
q medio existēte z deliciante: nō in
te q̄ dicat? et pasci inter id quidē quod

ante cōsueuerat · Vbi nāq; iā pactōes
quos sibi tēporet tristus nāsos morsos
hos q; quasi quibusdā dētibꝰ disciplīe
austeriois ꝑ afflictione scr carnis et cor
dis cōtritione ! Sed neq; tibi exiget
verbū sibi iā sponsꝰ ex aliquibꝰ factꝰ
seu opibꝰ obīe: vbi oē negotiū oāī
dolo q; ī tutu et affāī rēs erit · Et quidē
ribꝰ eius vt faciat voluntatē prīs su
sed hic nō ibi · Quid enī hic faciat ?
factā ꝛ ꝓfectā tūc cōstat · Deniq; pro
bare tūc iā | ē ōibꝰ sanctis: q; sit volū
tas dei bona et bñplatēs et ꝓfecta.
Et certe post ꝓfectū facīedū sup ē ni
chil. frui de cetero restat nō fieri ?
expuri nō opari: ea vinē nō ēxēti ea
Nempe ipa ē quā ꝑfectissima precē dr
ti quidē a dño · sicut ī relo ita et ī tra
ꝓfici postulamꝰ: quo eius iā delēct
frēs · actus nō fatiget · Fīt ō erit itaq;
spōso vbo tūc opis nbus: q; tesset ne
esse ē oē opus vbi pleniꝰ ab vnīsis
pripitur sapiā · Fīā q; minorāt actu
prepūt eā ¶ Sed videamꝰ nūc si
quod dicimꝰ possit et ꝑm illā sīlam
qua pasci ī lilia candidatu vtutū
oblectari q̄dā ītpretant. Fīā et nos
ipsā ī retēa nō ꝑteriūimꝰ · Dicemꝰ
ne ant nō fore ? ant spōsū mīme
sapē virtutes . Et quidē sentire
altēritū dēnētie ē · Sed vide ne for
te alias illis delectetur: nā cōstat delec
ri sed forsitā potu magis quā pastu
Same ī tēpore et corpore isto nīla
virtus mā | ura ad puꝝ defecata elt:
nulla ura suauis ꝛ mera vt sit spō
so abilis ad potādū · Sed qm vult
omnes hoīes saluos fieri dissīlat
mīta ? et quā nō ꝑ poterit potādi
tēri fralitate glutire · erat ex ea
vī quippiā elicē sapidū: quasi arte
quadā ꝛ quodā labore mādēdi · Erit
ñ erit virtus ꝛolabilis nec ꝑmetur
dente · nec fatigabitur a mādēte ? vī
potꝰ nō fatigabit mādēre: q; bibēte
absq; opa delectabit · talīq; vtiq; potu
nō ēsa · Deniq; hēs sponsēte ī eua
gelio · q; nō bibā de hoc genimine
vitis ītquit: nisi bibā illud nouū vobis
cū ī regno patris mei · Et de nbo nulla
mētio ī · Sed apud ꝓphetā quoq; legit:
tamq; potēs crapulatꝰ a vino: de nbo
aī nichil ibi penitꝰ inuenit · Spōsa q;
cōscia misterij huius · cū dilēm pasci ī
lilia ꝓcepisset et ꝓhibuisset: cōstituit
terminū quoad id dignaretur ? ymo
cōstitutū agnouit ꝛ ꝓhibuit dicēs: do
nec aspiret dies ꝛ rclinentur vmbre · Sa
ebat enī eū virtutibꝰ pꝰ hoc potādū ·
potiꝰ q; pascēdū · Conuīīē videtur et ꝙsue
tudo: q; post nbū simul potus de more
solet · Ergo q; hic mādūcat illic bibet ?
eo tūc suauius quo securiꝰ glutit: et ea
ipsā q; scrupulosius nō ꝛ quodāmō labo
riosius quasi mādēdo liquat · ¶ Nūc iā
tēdamꝰ cōsīderare de die illo ꝛ vmbris
illis ? q; ille q; iste: ille q; rēē aspīrās · hec
ī q; ptēre habeāt rclinari · Signāt ō
dēū · donec aspiret dies: ymo sīgulāter.
soloq; hoc loco ī fallor dīēs dia aspīrāte
reperies · Aure nēpe nō ipa spīrare di
cītur · Spirat hō spīrāt alalia reterū:
quibꝰ rēsinēte reciprocatus aer vitā
cōtinuat · Et q; hoc ī vētus ? Spirat et
spīritus scē: et ī spīs · Quo pacto ergo
dies spīrās ? q; ner uētꝰ ner spīs ner al
mal ī ? Quīq; nec spīrās quidē · sed sig q;
nātiꝰ sonat · aspīrans dictꝰ sit · Fīet mi
nus ꝓsolutū dictū: et rclinetur vmbre
Deniq; ad exortū huius corporei visibīt
q; lūis · vmbre nō rclināntur: ꝛ annul
lātur · Extra ꝓpīī corpa querēde hec rēs.
Et siquidē spīritalē ītenerimꝰ diē et vm
bras: tūc forsitā et rclinatas habq · et illiꝰ
aspīratio fralīq; elucebit. ¶ Quin illū
diē de quo ꝓphē dicit · melior ē dies vna
ī atrijs tuis sup milia · corporeū opinā
tur: nescio q; iā nō corporeū opinetur
Est et ī mala significatiōe dies · tui ma
ledicē ꝓphe: absit aūt vt ex hīs visibili
bꝰ quos fecat dñs · Itaq; spīritalē ē · Iā
vmbrā quis ambigat spīritalē · qua nu
nc obūbratū ē rēpīēti ? et ītē eā q; ī
ꝓpheta sic memoratur · spūs aī facie
nostrā tristus dñs sub vmbra eius vi
uemꝰ ītē gētes . Ego tū vmbrā nōle
hoc loco magis arbitrari dēsignatas rō

trarias ptātes ? q̄ nō nīo vmbre vel tenebre sed et pīncipes tenebrar ab a plo phibētur : silr̄ ihentes illis ex ge nere nrō · filios utriq; noctis et nō lu tis neq; diei · Hec siquidē vmbre nō pla ne cū aspiraueīt dies ī nichilū reuertēt : sicut a facie hȳ corpoee lucis vmbras cor poreas nō dispare tū sed et penitꝰ depi re videmꝰ · Itaq; erūt ? nīme quidē ex tremꝰ nichilo : miserius tū · Erūt : sed et ītinate et subdite · Demq; ītinabit se inquit et cadet · haut dubiū quī pīncepꝰ vmbrar : nī dīnatus fuit pauper · Ergo natura nō delebit : sed potēta sbtrahet . Nō pibit sba : sed tū sibit hora et ptās tenebrar · Tollūtur ne videant glām dei : nō āmullātur vt sp vrātur · Quid ni ītinabitur vmbre · cū deponēt potētes de sede ? ponētur q; stabellū pedū ? Qđ vtiq; oportet fieri rite · Promissa hora ē · Nox pīcessit dies ; at appropīquauit aspirabit dies : et expirabit nox · Nox diabolꝰ ē nox āgelꝰ sathane : et si se trāsfiguret ī angelū lucis · Nox ei⁹ anti cristus ? quē dūs ihesus ītficaet spū o ris sui : et destruet illustratione aduētꝰ sui · Nullq; nō dns dies . Dies plane il lustrās et spīrās : qui spū oris sui figur vmbras et laruas destruit illustratiōe aduētus sui · Aut si magis placet scpli verbū ītinationis acīque nichilq; aliud ītinari q; annichilari ee putādū : ne hinc quoq; desumꝰ sensū · Dicimꝰ vm bras figuras et enigmata scpturar ? ner nō et sophisticas locutiones cauil lationes q; vboꝝ et ītricata argumētoꝝ : que oīa vitatis ītrā lumē obūbrant ex pte eū cognoscimꝰ : et ex pte ꝓphe tamus · Vel aspirāte vmbre die ītri nabīt vmbre : q; occupāte oīa lūis plenitudine · nulla ps supee poterit te nebrar · Demq; cū veneīt qđ ꝓfm ē : tūc enarrabimur qđ ex pte ē · Hactenꝰ de hȳs sufficē potemt : si spīrās dies illa et nō aspirās dēū fuisset · Mūc vō pro tātillo licet addiamēto adhuc q; addēdū existimo : nimiꝝ pro uestra ganda hȳ dulcitatis rōe · Ego eū vt ver fatear : tā olī m̄ ꝓsuasi · ī satis ꝑciosiq; eloquij textu ne modicū vacāe ꝓticulā.

Solemꝰ at hac voce vti · cū vehemēt aq; desideremꝰ : vt verbi gratia cū di timꝰ ille ad illū honorē vl ad illā dig nitatē aspirat · Designatur itaq; hoc q; vbū mira affluēcia assuetia vehemē taq; spūs die illo · cū nō solū corda ꝙ sed et corpa suo quodē ī gnā spūalia erūt ? et qui digni tuemīcuntur tebria būt ab vbertate domꝰ dī : et tor rēte voluptatis tue voluptatis illius potabīmur · Vel alr · Ꝑa sanctis angel dies santificatus illuxit : spīās illis iugi impetu ꝓpetis meatus · melliflua sempitne dīnitatis archana · Deniq; fluūs ꝓpetus letificat ciuitatē dei : sed ci uitatē cui dicitur · sicut letāntiū oīm habitatio ī te · Cū at et nob q; terrā ī habitamꝰ spīrare adierit ? erit nō mō spīās sed aspīrās : q; dilatato s nu admittat z nos · Vel vt paulo altiꝰ rēpetamꝰ et disseramꝰ lacius · plas mato hoīe de limo terre · plasmatoi vt verax narrat hystoria ispiranit ī fa ciē eius spīraculū vite : facty ꝙ inde illi dies ispīās · Et ecce tuida nox cal lide ipegit ī dit haut : lucē vtiq; sikam. Ꝑa dū quasi splēdidiꝰ lumē suē pollue tur · topinatas noue luci offudit prauꝰ cōsiliꝰ tenebras : et pmordijs origis mūdi terrā dapnose pūarietatis inuexit caliginē · Ve ve nescierūt neq; ītellex erūt ī tenebris ābulāt nescientes : po nēs tenebras lucē et lucē tenebras · Deniq; comedit de ligno mulier qđ sibi dederat serpēs · vetuerat deus ? deditq; viro suo : et cepit illis quasi de nouo diescē · Ꝑa illoco apti sūt oculi ꝙ aboꝝ : et factus ē dies cōspīās · ispīrāte ex tunctes : et sbstituens expirāte · Con spīrauerūt siquidē et cōuenerūt ī vnū adūsus dnm et adūsū cristū eius : serpē tis astutia · mulieris blandiacs · viri mollicies · Vñ et lapsātur mutuo dns sui et cristus eius ? ecce adā factus ē quasi vnus ex nobis : qđ ad verumq; ītuitū · lactātibꝰ se peccatorubꝰ acque uisset · In hac die nascīt vnūsquisq; · Por tamꝰ denīq; oēs ipressū nobis cauterīū

conspiracionis antiquę · cuia vtąꝫ
viuere t carne nra: aut ꝑ hereditariā cōspiscēnā serpēs nostrū sue
factionis sedula satagit sollicitudine
vbicare cōsensū. Propter vt dixi
huic diei maledixē sancti breuē op
tātes et ato verti t tenebras q̄ sit
contradictionis et cōtēnois dies dñi
nō esset t ea, cōspiscē adiūctus spūs:
legiq̄ mētis mēbroꝝ cōtraria rebel
lione īfangabili assidue cōtradicat.
Itaq̄ dies expirās factus ē. Ex nūc
eūi et deīceps quis ē hō q̄ viuet z nō
videbit mortē? Dicat pro ira quis.
ego nō minuā pro mīa puerē: ne electos
sū propt̄ quos ꝺ̄a fuit dies fatiget
molesta contradictio qua captiui du
cūtur et ipi t legē pcā q̄ ē t membris
ipsoꝝ. Horret minuz egerrīe q̄ se
rūt turpē captiuitatē: et tristē con
tēnonē. Festinemꝰ promī respirāe
a cōspiratione antiqua et nāl: q̄m di
es breues hoīs sūt. An sane exripiat
nōs dies respirās: q̄ nox suspirās
obscribeat. eterni caligīs tenebris ex
teribꝰ tuolnedos. Quē t quo respi
rato ista? In eo si tripiat spūs vi
cōspiscē assit aduīsꝰ carnē. Hunc si rēpugnas
respirās. Si spūi sūo carnis mortifi
caueris: respirasti. Castigo t quit
corpus meū et t seruitutē rēdigo:
ne forte cū alīs prēdicauerī. ipē re
pbꝰ efficiar. Vox ē respirātis: vnuꝰ q̄
ta rēspiraret. Vade et tu fac sīliter:
vt te rēspirante pbes: vt dīē demo
spirante tibi nouerīs illuxisse. Ne
nox mortis prenalebit aduīsus hūic
diē rediūnit: magis aūt lucet t tę
nebris z tenebre eūi nō cōprehēdūt
In tui nō reor nec vita decedēte rede
lūmē vite: vt nemū cōgruētiꝰ q̄ sic
mortuo assignāda reddam voce illā.
et nox illuīnatio t deliciis meis. Quid
ni clariꝰ videat nube vt poriꝰ fece
corpis euolutus? Erit sn dubio vtilis

Si hanc cū vicīs et cōcupīscēīs
suis crucifigis. respīrasti

solutus corporeis. ītēr mortuos liber:
et īt rectos videns. Nā q̄admodū oī bū
oculo caligante p vmbrā egyptī solꝰ
t medīs tenebris clare videbat pbs
videt dēū id ē pbs isrl. dicēte scriptura
q̄ vbiq̄ tūr isrl erat lux erat: sic
īt filios tenebrarū t tra nocte caligi
ne fulgebūt usti et vide vt videbūt
eo vtąꝫ clariꝰ quo exuti [illegible] ti cor
pore vmbris. Nā et h[illegible] hīj qui
ante nō rēspirauerūt nec eūi q̄sierūt
respirātis diei lumē et sol iustīe
nō t omnis eis: hīj tūc ibūt de tene
bris ad tenebras densiores: vt q̄ te
nebris sūt tenebrescant adhuc: et q̄
vident videant magis. Vbi nō īgnēi
enter forsitā adducetur ecā sermo dñi
quē dixit. q̄ hūti dabitur et habū
dabit: ei aūt q̄ nō hz et qd̄ videtur
hre aufetur ab eo t ē: et additur
t morte videntibꝰ. et nō videntibꝰ demi
tur. Quo eūi hīj minꝰ et minꝰ eo
illi magis magisq̄ videt? donec
et hos susciptat suspirās nox et illos
aspirās dies: q̄ sūt nouissīa vtroꝝq̄
extrema videt certus et supīa clau
sus. Ex hoc iā nō ꝯ qd̄ dematur oīno
vacuis. nō t qd̄ datē plenis: nisi q̄
hīj nescio quid pleno āplius se accre
uisse ꝓsumūt secūdū promissionē
ad se factā. Et promissōis quidē ver
bū tale t. Mēsurā plenā et cōfertā
et coagitatū et supefluētē dabūt
t sīn sinus vros. An nō plꝰ pleno
quodāmō tibi ee videtur qd̄ supefluit
Porro audies plane plenū et ple
nius: si te legisse memineris ēter
nū et vltra. Ergo is cumulꝰ aspirātis
erit diei? ipam q̄ adiicet ad mēsurā
īspirate plenitudīs aspirātis diei re
pias supn modū t sblime pondus glie
operans: ita vt redūdet t corpora
supefluēs clarificatōis adiectio.
Hac de causa eūi nō spirās sed aspi
rās dicta t q̄ addat ad īspiratē. hoc

significante spū sō p adiectā ad ꝓximū: q: quos ille ītꝰ ītuat hos ista adornat foris: et stola glē ꝯdut eos atq; id satis pro dāda rot vōbuli qđ ē aspiratꝰ. ¶ Et si vultis scire dies aspiratꝰ ipē saluator quē expectamus: qui reformabit corpus humilitatis mē cōfigura ratiū corpi claritatis sue. ¶ Nā et ispiratꝰ nichilo ꝯ ide ipe est sēm opationē qua nos rspirāt primus fuat ītuite qđ ispi tuꝫ vt sim⁹ et nos dies respiratꝰ ītpso. secūdū q̄ dterior nr hō renouatur de die ī diē. et renouatur ī spū mētis sue ad ymaginē eius qui se creauit: factus pfn dies ex die et lumē ex luste. ¶ Sūt igit duo ī nob pcre dāt dies. vnus quidē aspiratꝰ p corporis vita alt vō respiratꝰ ī sanctificationis grā: porro tem⁹ suppsit aspiratꝰ ī resurrectois gla: claret profecto aliqn adipleri ī corpe. qđ pcess sit ī capite: vnq magnū pietatis sacramētū et ꝓphete testōniū qui ayt. Viuificabit nos post duos dies: ī die tertia suscitabit nos et viuem⁹ ī conspcū eius: sciem⁹ sequr q̄ vt cog nosca⁹ dnm. Ipse ē ī quē angeli p spicē cōupiscūt. sponsꝰ ecce ihesus cristus dns nr: q̄ ē sup oīa deus bn dictus ī scla. Amen. Sermo xxxvi

Recuertere silis esto dilē my capice hȳnuloq; cer uoꝝ. Quid? sto ut nō reuocer? Quid sbm ī tā breui emersit? Oblita ne aliquid? Etā oblita totū qđ nō ē ille: sequor ipsa. Denq; cū sit rois nō expers: nō tm mō vt videtur rois ē cōpos. Dz ner ī sēsu illi nullateng apparz vēnidia ē: quā forte hr ī moribꝰ. Amor ītperatꝰ fiant hoc. Crepe is ē q̄ oēm ī se triphās captiuās p pudoris sēsu. cōuenīēte modū. deliberacois angelicū cōsiliū: tortus modestie et oportunitatis neglīm quēdā et quandā ītritā parit. Nā vide nūt quō illū pene adhuc ītpiētē ire. iā tm redire efflagitat? etā acce lerare rogat: et quidē curre ī stat v nius alicq fere siluaq; more velocꝰ turrētis. verbi grā capice hȳnuli ne ternoꝝ. Hic līe tenor: et her nde ox porro. ¶ Ego vō q̄dmodū acce pi a dnō ī profuda sacri eloquiꝫ gre mio spūs mi structabor et vita: et ps mea her q̄ ī tristi credo. Quid mi e rita dulce et salutāe epulū spūs de sterili et ispida ira? tūc granū de pallea de testa nucleū de osse me dulla? Nichil mi et lre huic: que gustata carnē sapit. glutita morte affert. Sedeāt q̄ ī ea tertiū ē: de spū suo ē. Spūs at loquit mysteria teste apło: sed isti pro uelato misterio ipm mystery velamē tenet. Quāde? nisi q̄ adhuc velamē positū ē sup cor eius? Itaq; qđ sonat ira illi est. qđ signat meū? ac p hoc illi mīstrio mortis ī ira: mi vita ī spū. Nā spūs ē q̄ viuificat: dat quippe ītellm. An nō vita ītellectus? Intellm da mi et vivā: ayt ꝓpha dnō. Intellectꝰ nō rūanz ex. nō heret ī superficie. nō ispar teri palpat fortsem? sed pfida vinatis prenotissimas soluꝫ exm vitatis exuuias tota audiate dirupe ac tolē sibi: z nī pphā dicē deo. Letabor ego sup eloquia tua sicut qui ītuent spolia multa. Crepe ita rignū vitatis vt patiur: et violēti rapiūt illud. Vez ille semot fr qui de agro uenies formā temuit pli veteris et terreni qui pro terrena hēditate doctus diligē tritura attrita fronte gemit animus sub graui iugo legis portatꝰ pdꝰ dei et estus? is ītꝰ q̄ ītellm nō hiūt. foris stat etā nūc. Net nō vult ne ītuitatus quidē a prē ītrare domū cōiuiū semetipm fraudās vsq; adhꝰ

ptiapio symphonie et thoꝝ et vi
tuli saginati · Miser q̄ nō nūit eq̄ri.
q̄ bonū sit et quā iocūdū habitare
frēs t vnū. Et hec dū sint pro distri
tione p̄ns cōe p̄ns q̄ synagoge: quo
et rectas huiꝰ ex illiꝰ prudēcia ma
nifestor fiat: et felicitas illiꝰ ex huiꝰ
miserāda facultate p̄minear. Mit
tā scrutem vba sponse et sic tonent
castos exp̄mē sūt amoꝝ affectus: vt
nūl t sacro eloquio vōe tardēs nil de
cetat tportunū ve resedisse ōio appa
reat. Et sic t mētē veneīt hora illa nū
dus ihesus is em̄ sponsus ē · trāsiret
ex hoc mūdo ad p̄rem: sil'q̄ quid tūt
ānimi gerēt · sua illa domestica em̄ no
ua vtiq̄ nupta · nī se deseri cernēt.
quasi vidua desolata vnica spe sua a
plos loquor · q̄ vtiq̄ ōibꝰ secuta fue
rāt eū · atq̄ nūq̄ nō aserat · t cepta uiaꝝ
bꝰ suis: si hec tūc rogitauerim⁹ · nō
timeito neq̄ t cogrue puto vidēbitur.
qūtū de abcessu ei⁹ tūi sollicita extu
nisse de reditu: p̄sertī sic affecta et
sic vlcta · Itaq̄ diligēti et cōsideti hec
ipsa duplex ratio erat cōmonēdi di
lectū: vt qūq̄dē p̄suadēri nō po
terat qui ire et astēdēt vbi erat pri⁹.
saltē promissū demo maturaret ad
uenī · Cū em̄ op̄at et postulat sil'em
fore feris · et eusmodi feris q̄ tarsis
agiliores ee videntur: impiet⁹ ā mūdi
tūi est · cui nichil satis festinatur ·
Nōne hoc cottidie postulat: tūi dicat
t oroē Adueniat rḡnū tuū. Ego tūi
p̄ agilitatē exīstimo nō nūq̄ signāt
exp̄mi etiā firmitatē: etquidē sexus
t rapidi et etatis t hūmilo · Vult
itaq̄ em̄ vt nī videtur · et si em̄ p̄tāte
venire · nō tūi t forma dei t mūdo ap
parē: sed sane t ea t q̄ nōmō natꝰ.
sed et q̄uis natus ē nob: idq̄ solo de
firmiori femineo sexu · Cur hoc. Frequē
vr ex vtroq̄ āmoneat⁹ firmio mutesce
re die re: meminerit q̄ t mūdo mūdi
superaturē mūdo · Etenī si t quota
tes obseruauerit etiā electoꝝ quis sustī
nebit. Astra nō st̄ mūda t cōspectū ei⁹:
et t angelis suis reppert p̄uitatē · Au
di deniq̄ stūm et etiā quid dicat dō ·
Tu iquit remisisti t̄pestatē p̄ri mei:
pro hac orabit ad te ōīs frūs t tēpore
opportuno · Opus itaq̄ hūt et st̄i pro
p̄cīs exorare: vt de mūla salui fiant.
q̄ne iustitie nō fidētes · Omnes em̄ per
tauerūt: et omēs egent mūla · Vt gō
em̄ tratq̄ fuerit mūle recōdētur: rogat⁹
ab ista t mūa apparē t mūle habitu illo
de quo apl's et habitu t quit tūetus vt
homo · Necessaie quidē · Di em̄ cū hoc
tēperamēto tāta erit t mūdano equitas
t mūdie feritas t maiestate sp̄lūitas
nouitas t sane ipa rēp · vt stām p̄pheta
nō possit cogitari dies aduētus eius:
quis putas foret · si ignis ille cōsumēs
deū loquor oportētē t illa sue dūitatis
magnitudine · fortitudine p̄tāte ve
nisset cont̄ solū qd' vēto rapitur oīs
fort̄q̄ potētia sua: et stipula sicca
p̄sternit̄q̄ · Et qs stabit ad videndū eū
hō t iquit: et quis vidēbit eū · Et
quis stabit ad videndū eū · Eruadomagis
deū nob aspp hōīe exibētē nemo hoīm
ferret: vt pote t altate t terribilē.
t situdine t tactigibilē · t̄ pcheptibile
maiestate · Fruit vō t arserit t bremi
tra eius q̄ grata p̄ filios grē appare
bit blanda q̄da visio hoīs sane firma
mētū fidei spei robur fiducie augmē
tū: q̄ sit grā et mūla sit t sctōs eius: et
respectus t electōs eius illius · Deniq̄ ipe
p̄ deus dedit filio mūdi p̄tātē: et nō
q̄ simus p̄ filius hoīs ē · O vē p̄rem
mūlar · Vult p hoīem hoīes mūdari:
quo t tāta trepidatione et p̄turbatiōe
malor bonis fiducia p̄stet nature
silitudo · P̄dixerat hoc quōda sanctus da
uid · oraꝝ et p̄ut p̄phetaꝝ: Deus iqui
ens mūdiū tuū rḡi da · et iustitia tua
filio rḡis · Sed neq̄ hūt dissonat pro
nussio facta p angelos: qui eo assūpto
ita ad aplos loqbāt. Vir ihesus q̄as
sumpt⁹ ē a vob t celū · sic veniet q̄ad
modū vidistis eū euntē t celū: hoc ē
t hac ipa corpis forma atq̄ sba · Itaq̄
ex hijs oīb⁹ sponsa t se diuinū hrē

cōsiliū et misteriū supme volūtatis
nūme ignorare: que sē umbrā bellū
tbeallūq; aīantiū naturā tfirmiote
vt ponq; tfelote · q; iā tfirma nō erit.
t iudicio exibēdā et oratis affectu et
spū pphetantis emūniat: quatenus q;
celū terrāq; mouebit t vtute sua · ac
nictus potētia contra tsecatos: sua
ms michilomingq; et mitis et qi ōmo
termis appareat pp eos · vbi hoc quo
q; addi pt q; ad discernēdos altcultros
a se · opus erit quodāmō illi · himmli
quidē salubq; lucubq; lumībq; capree: q;
ting vidē et discernē t tāta multitudie
2 t tāta turbatiōe possit t quosnā sa
lire · et quos nō tāsilire oporteat:
ne forte cōtīgat iustū pro ipio cōcultā
ri: nī t ira pplos cōfriget · Nā q;nī
ad ipios nrē e ipleat pphetia dauid
fīno sermo dñi loquentis pp eos eius:
q; cōminuā eos vt puluerē ante fa
ciē vēti: vt lutū plateaz delebo eos.
Et itē alius sermo quē p alīū pphetā
pdixerāt tpletus michilomingq; tūc cog
nosceturi: nī ad angelos redies dicet
Caltauī eos t fortie meo: et cōcultauī
eos t ira mea. Di au ab magis tel
ligēdū ita videtur · vt malos ponus
tāsilire · atq; t bonos salire hym nulus
nosē debeat: nō cōcēdo · tātū cogitet
saltus dispositū iri t discriminatiōe
bonoz et maloz · Nā et a me si bn
meūī t ita dñi est t sermone altō:
vbi raptūī alibi sup idē et ab auctō
re positū · et a me expōtū michilomīq;
reperitur · Verūbm sm dispēsatiōe
quidē gratie q; t pnti vita alīs datā
alīs nō datur · iusto quidē dei iudicio
sed occulto · salire et tāsilire hīs hym
nulus dictus t: hic aī sm vltimā
ac variā retributiōe meritoz · Et
forte sepui huic videtur astipulari
extremū rapti huius: qd quidē pene
oblitus fuerā · Dices nāq; silis esto
dilē my rapiee hymuloq; ceruorū:
addit sup mōtē bethel. Nec enī t
domo dei qd sonat bethel: mali mō
tes sē · Quāobrē saliens t eos hym
lus · nō cōculcat sed letificat vt scp
tura tpleat q; dicat · Montes et colles
cātabūt coā deo laudes · Et quidē sē
mōtes quos sdm euāgeliū tollit fides
cōpata synapi: sed nō sē mōtes bethel
Et eū quēq; sē bethel: nūme eos tol
lit fides sed tollit · Oz si principatus
et ptātes necnō et ceteru michilomīq;
btoz spūū agmina · celoq; vtutes ·
mōtes sē bethel · vt de hys tselliga
uus dñi fūdamēta eius t mōtibq; sīs ·
nō sane hys hymulq; vilis ac cōtēpnē
dus · q; sup tā excellētes mōtes visus
e appare: tāto angelus melior effectus
quāto differēcīq; nomē hēditauit p illus
· Quid enī sī t psalmo legimq; mino
ratū ab angelis · Frequēp Frequ enī ideo
nō melior q; minor: nec cōtraria lo
tuti sē apls et pphīa q;ppe hīnes vnū
spūū · Nā si dignatiōs fuit q; nīlora
tus e nō meritatus · nichil plane thoc
maiestati pscribit: sed assēbit bonitati.
Demq; minoratū pphīa plybuit nō
minoē: attollēs gratiā 2 propellēs t
luriā · Nā et minoratē nā rēusat:
et nīloratiōnē excusat causa · Nāpe
minoratus e q; ipe voluit: minora
tus e sua voluītate · et nrā nēcitate.
Sic minorati nrē fuit miseri fuit.
Quicūq; pdicto hec: pfecto accessit pr
emati: q;cq; maiestati visū e deposse.
Quāqī nec apls tacuit hoc magnū
magne pietatis sacrāmētū: sed ayt.
Eū aī qui modicū p angelis mino
ratus est: videmq; thm pp passiōē
mortis gla et honore coronatū. Et
hec dixerimq; pro nōie et silitudie
hymuli: quatinq; spōso eā nup sermo
nē sponse absq; maiestatis iniuria ap
tarenus · Quid dico absq; maiesta
tis iniuria? qī nec tsnutas thonorā
rematsit · Hymulq; t puulq; e capree

A ibi

quoq; sil' ꝓhibetur · tāq; factus ex nu
liere ⁊ attū sup̄ mōtes bethel: attū
excelsior celis factus · ſ̄ō dicat excelsior
celis eius vl' exēs · sed excelsior celis
factus: ne ꝙs putet de illa nā dm̄i ee
t̄ ꝙ est ꝙ est · Sed et vbi ꝑfertur ange
lis melior michilomin̄ ꝓhibetur effectu:
et nō dr̄ manēs vl' exēs melior · Ex
quibꝫ apparet ꝙ nō nō t̄ eq; qđ ab etno
est · sed et t̄ eo ꝙ t̄ ipe factus est · oēm
sibi eminentiā vēdicet · sup̄ oēm ꝓtē
tē et ꝓncipatū ⁊ sup̄ oēm deniq;
creaturā: vt pote ꝑmogenitꝫ oīb
creatie · Itaq; qđ stultū t̄ dei sapiēꝫ
t̄ hōib; et qđ ifirmū t̄ dei fortiꝫ t̄
hōib; · Hoc quidē apl's · Nichi āt nō
videt' ermē: si ꝙs et sapiē et fortu
dini angelor ꝑferēdū dicat ideꝫptude
stultū ifirmūq; dei · Ita ergo ꝓis loꝫ
ōueniēt aptabit vniūsali ecīe · Ita
vō ꝙ ad vnā singulare aiam spectat.
nā et vna si dulat sapiēt veheniēt
deū amat sponsa t̄: quisq; spūalis t̄
t̄ senectūs adūtē pt · quid sibi nī ꝓpū
rideat expinietū · Ego vō ꝙq; illud t̄.
qđ ni t̄ me de huiusmodi expuri dēbī
t̄: vrā eloqui nō vēbor. Nā si vile
forsitā nī fuit auditū et despicabile
videat nō mea refert ⁊ qui spūal
t̄ nō me despiet: qui min̄ nō me
intelliget · Attū si t̄ alīū istud sermo
nē seruāuerō · forte nō decrūt qui edi
ficētur t̄ hīs que exorata ꝑtert dñs
ꝓmittit sponsꝫ ecīe ihesꝰ xp̄s dñs
nr̄: qui t̄ sup̄ oīa deus bñdictus ī scla.

Reuertere ꝑ Iterum Amē
quit · Aliquet nō adēe quē
reuocat ⁊ affuisse nī idq;
nō lōge aī: quippē dū ad
hunc abiret · reuocari videtur · Inte
pestiua reuocatio: magni vnius ardus
magne alteiꝫ amabilitatis indiciū t̄.
Cum sī ista traitatus cultores amatoriꝫ
q; tā idefessi sectatores negotiꝫ ⁊ quoꝫ
altera prosequit · altera vrget tā tqm
eius amor · Et ni quidē vt meminī me
e promissionis · Tenebit assignāe hūc
locū vbo et aīe: sed ad hoc vt digne
vl' aliquātisp̄ fiat · ipius adiutorio
verbi egere me fateor · Et ete sermo
iste magis dcuerat expti magis q;
cōscīi sancta et archana amoris: sed
nō possū officio de ee meo · nō vrīs
oīno vonis · Pectulū meū video ⁊ nō
cuito: nos me cogitis · Proinde cogitas
me ābulare t̄ magnis · et t̄ mirabilibꝫ
sup̄ me · Heu q; vēor · ne sīnde audiā.
Quare tu exarrus vias meas ⁊ et
assumis testamētū meū p̄ os tuū ⁊
Audite me tī hōiem ꝙ loqui trepidat:
et tacē nō pt · Excusabit forsitā aussī
trepidatio ipā mea ⁊ magis āt vrā
si prouenīt edificatio: et forte hec
lacīme put' videbūtur · Reuertē ayt.
Dñs · Abibat: reuocatur Deus ni hunꝫ
referet mutabilitatis sacramētū ⁊ Et's
ni digne explicet ire et redire vbi ⁊
Hūq; leuitate vtitur sponsꝫ · Vñ quo
venire seu animo ire queat ⁊ qui totū
ꝓplet ⁊ Quē deniq; motū hīe locālē
possit ꝙ spūs t̄ ⁊ Aut quē postremo
vl' minisciq; gnis motū dns illi qui
deus est ⁊ Est ꝙpe oīno īcōmutabil.
vex hoc ꝙ pt capē capiat · Nos t̄ ex
positōe sacri misterii eloquiꝫ caute
et stpli ābulates · geramꝰ morē scp
ture q; nrīs verbis sapiam t̄ misterio
absconditū loquitur et nrīs affectib; ⁊
dū q; deū ꝺ figurat et ꝺsimilat notis
ꝺsibilīū rex sillaudinib; tāq; quibus
dā vilioris materie pocilis: ea q; ꝓpo
sa sī et ignota et īuisibilia dei · nē
tib; ꝓpinet humanis · Sequam̄ ꝙ nī et
nos eloquiꝫ casti cōsuetudinē: dicam;
q; verbū dei deū sponsū aīe · pro vt
vult venire ad aiam ⁊ et ire dīcē
cā: tātū vt ~~nimis~~ sēsu aīe nō verbi
motu ista fiel sentiamq; Verbi causa

cū sentat grām agnoscit pīnāt: cū nō absentiā q̄ritur: et rursū pīnā querit. dicēs nī ꝓpha. Exquisiuit te faties mea: faiē tuā dnē rq̄rā. Quid ni rq̄rat? Neq; enī subducto sibi tā dulci sponso. Heu quid aliud nō dico desiderare: sed nec cogitare libebit. Nec tat ergo vt absentē studiose rq̄rat: reuocet abeūtē. Ita ergo reuocatur verbū. et reuocāt desideio aīe: sed eius aīe nu semel dulcerit suauitatē suā. Hīī q̄ nō desiderīī vox. Et valida. Deni q̄ desiderīī pauper iquit exaudiuit dns. Verbo igitur abeūte. vna mtm et continua aīe uox. Otīnū desiderīī ei: tāq; vnū otīnuū q̄ rūtē donec veniat. Et nūc da in aīmā quā frequēt ingere soleat sponsus. cui familiaritas ausū. cui gustus fiimē. cui cōceptus oīm oculi dederit? ego huic maiestatē assigno voce fili. que et nomē sponse: nec ab ea penit? locū qui in malis est consuetū alienū. Talis nēpe inducit? loquens. Quē cū reuocarē eius absq; dubio ꝓbat se meruisse pīnām: et si nō cupiā aliquā nō reuocasset illū: q̄ uocasset. Porro reuocatōis ubi cuerte? Et forte ideo subtraxit se. quo a uidius reuocaret: ne teneret? foreius Hīā et aliqn simulabat se longius ire? nō quia hoc uolebat. sed uolebat au diē: mane nobiscū qm aduesperascit. Et alia rursū vice sup mare ābulans cū apli nauigarēt et laborarent in remigando q̄ volens pterire eos? ne tūc quidē istud uolebat: q magis ꝓbaret fidem et elicēt pcem. Deīq; sicut aut euangelista turbati sūt et clamauerūt putantes fantasma eē. Ergo istius modi pīā simulatōnē ymo salutarē dispensatōnē. qua tūc corpalit ubi corpus tetigit cōscribit nō cessat idē tidem ubi spūs modo suo spiritali cū deuota sibi aīa sedulo agitare. Pre terens tenere uult: abiens reuocari. Neq; enī hoc irreuocabile uerbum. Et et redit pro bīplacito suo: qui visitans di luculo et subito probans. Et ire quidē illi quodāmodo dispensatorii redire nō sc̄ voluntarii. et utriq; plenū iudiciū penes ipōm horū scīa. Nunc nō cōstat aīā fieri huiusmodi uicissitudines eius et reditus ubi: sicut aut. Vado et veniō ad uos Item. Modicū et nō uidebitis me: et iterū modicū et uidebitis me. O modicū et modicū. O modicū lō gū pie dne. modicū dns q nō uidemus te. Saluū fac ubertū dñi mei longū e: et multū valde mimis ueruntamē utriq; ueri. Et modicū meritis: et nō modicū uotis hīs utriq; in ꝓpha Si mo rā fecerit inquit expta eū: quia ueniet et nō tardabit. Quō nō tardabit si mo rā fecerit q̄ in q ad meritū satis e nō e satis ad uotū. Porro aīā amans fer uotis. tuc desideriis. dissimulat merita maiestati oculos claudit aque uolū tatis: ponens in saluatori et fiducialiter agens in eo. Intrepida linq; et fuere cunda reuocat ubi: et cū fiducia re petit deliciās suas solita libertate no cans nō dñm sed ilem. Reuertere dilē dilē mi. Et addit. Similis esto capē hīnulo q reuorti: sup montes bethel. Ut istud postea. Nunc nō sustinete modicū quid ipsīe mee. Volo dicere nā et hō pactus sū: quō mecū agitur iusmodi. Non expedit quidem. Hz ꝓdar sane ut ꝓsim? et si profectus nos meā ipsīam consolabor: si nō meā ipsīam cōfitebor. Fateor et mi ad uentasse ubi: i ipsīa dico et plures cuq; sepius intrauerit ad me: nō sensi aliquociens cū mouit. Adee sensi: af fuisse recordor. Indū et psentire po tui i introitu eius. sentire nūq: sed ne ex tū quidem Nam vñ in aīam meam uenerit quo ue l abierit denuo cā dimit tens sed et qua uel introierit uel exierit: eadē nunc ignorāt me fateor. sedm illud. Nescis vñ veniat. aut quo uadat. Sic mitu tui: qui ipse e cui dñi e et uestigia

ua nō cognoscent. Hanc p oculos nō ītuit: qr nō ē coloratū. Sed nec p aures: qr nō sonuit. Sz nec p nares: qr nō aeri mistetur sed mens: nec ītegat aerē sed fcat. Sz nec p fauces: qr nō ē manducū uel haustū. Nec tactu comps illud: qr palpabile nō ē. Qua igitur ītroiuit? An forte ītroiuit nullā quidē? qua non ham deforis uenit? Negāt omnī aliquid ei plus quē foris fuit. Porro nec de mīa me uerit qm bonū ē: et sno qm nō ē īme bonū. Extendi eaā sup me: et ecce sup hoc ubū emmens. Ad inferā quoq meū carnosus quoq explorator descendi: et mlplonmā mfirā tuetū ē. Si foras aspexi extra omne exteā meū cognī illud ē: si intus et ipm ītimus erat. Et cognoui uerū quidē ē gēlegerūt. qr in ipo vnūm moue mur et simā? Sz ille bīs ē inquo ē ipm: qui illi vivit. qui eo mouetur. Quēs gēs cū ea sint ūestigabiles mee eius? vñ adē norm? Vivit et efficax est: morq ut intus venit erpgefeat dormitantē aiam meā? nouit et emollit et mulceāt cor meū: qm durū lapideūq eāt et male sanū. Cepit qp euellere et destruē. edificare et plantare rigare arida. tenebrosa illuāre? clausa reserare frigida inflāmare: n nō et mutabē pua ē directa. et asperā in uias planas? ita ut bñdicāt aiā mea dñō: et oiā que mīt me sūt nōi sō eius Ita igit mtūs ad me aliquotiens ubi sponsus nullis vmquā ītroitū suū indicēs m notestare fcat: nō uoce nō spē nō ītessu. Nullus deīqp sus motibus cōpti ē in nullis meis sensibus illapsū penetralibus meis? tū ex motu cordis sicut pfitēs sū intellexi pūcia eius: et ex fuga uitioū carnalit qp cōpssione affectū um adiuta potentiā ūtutis eius? et ex discussione seu redargutione occultoū meoz ad miratn sū pfidutatē sapiē eius: et ex quātula cūqp emendatione morū mea oīū exytus sū bonitatē māsuetudinis eius? et ex formatione ac renouatione spūs mentis mee. p uestigatis hoīs mei quepi utrūqp spēm deforis eius: et ex cōtuitu horū oīm sil' expaui multitudinē magnitudīs eius. Verū qr hoīa ubi abcessit ubi quodā illico lāguēte torpēdo pinde et frigida iacere maiuit. ac si cacabo bulliens subtraxeris ignē. et hō in signū abcessionis eius? tristis sit nāe ē aīa mea donec tīm rūtatur. et solito ralestat cor meū mīt me: ad qd sit inuestigādū indiaū. Tale sane experimentū de ubo hīs quid mīrū si et ego usurpo in uocē sponse. in uocādo illud tū se absentauit? qui et si nō equali simulū tū uel expte desideio feror. familiare mi est g. Quapropter p ubi reuocatione uocationis ubi? qd vtiq; uerē ē. Et quo ens elabetur tenens ipetetur a me. Non cessabo clamāe qi p tergū abeūtis ardēs desideio tendis ut redeat. et reddat mi letiaā salutaris sui: reddat mi sapiēs fateor filii mī in tīm aliud libet: dū nō pīsto ē qd solū libet. Et hō oro ut nō uacuū bibat? sed plenū grē et ūtatis: more utiq; suo. sicud liberi et mudus erūs Inquo in filiū capē hīs mulier exhibui mi posse uidetur cū uitas capree oculos habeat: grā hmmuli hilaritatē. Utiq; tres necessaria mi. Et ūtas quidē cui contire uel abscondi nō possim: grā aūt cui nolim. Aliquin sū alterutra usitatā plena nō ent? cū et illius seueritas absq hac one rosa: et huiq hilaritas absq illa dissoluta possit uideri. Itaq; ē ūtas sū sōmento grē: sicut absq ūtatis freno leuis et nesciens modū pleriūqp et īsolēs ipa deuocō. Quā multis nō profuit grām precipisse: pro eo q; tpa mētū de ūtate sui nō acceptt. Et hō eīm plus qp oportuit cōplacuere sibi in ea dū ueri ti nō sūt ūtatis obtutus? dū nō respexerūt ad eapē maturitatē: magis

aūt se totos hūmiliu leuitati hylaritati
q̄ dederūt. Inde fm̄ ē. vt mḡ p̄uatim ex
ultrā uoluerāt grā p̄uarent: quibus
ul' seq̄ dia potuit. Euntes g̃ dicite ḡ
sit. Flute dñō in timōe: et exultate ei
aī timore. Quicūq̄ dem̄q̄ sēa ānā aīa
quedā in habūdantia sua nō mouebor
Tetinū? aī subito sensit aūsam a se fa
cē ubi seq̄ nō mō mota sed eā ron
ebatā: et sic m̄ estimā dicīat opus fiuſ
se sibi aī munē quodē deuotiōis eā
ponde uūtatis. Ergo nō m̄sola grā ple
nitudo grē ē: ſ ne ī sola quidē uūtate
Quid q̄ dest̄ scire quid te oporteat fa
cē? ſi nō detur et uelle facē? Quid si
uelis quidē? sed nūme possis? Cytos
exptus sū agmīa uūtate ēstiores? et
tō magis q̄d tā fugē ad ignorancie
excusacionē nō licēt: scientes et nō fa
cientes q̄ uūtas hortaret. Que aī ita
se habeant: neutrū sine alterō su ffi
cit. Paruū dixi. Non expedit quoq̄
dñō id stimq̄? Sciens mquid bonū et
nō facientis: pcām ē ei Ite sūq̄ scīens
uolūtate dñi sui et nō facīens digna:
uapulabit multis. Ait ipsud p̄pter ue
ritatis Pro pter grē quid? Scripti
ē: et p̄ buerellā ihroiuit m eū sathya
nas. Judā loquit̄ qui accepto mūnē
grē q̄ ī uūtate nō ābulabat nū uūta
tis nigro ul' pong aī magistra uūtate
locū m̄ se dyabō dedit. Judi adhuc
Cibaut illos ex adipe frumenti: et
de petra melle saturauit eos. Quos
Immūdm̄ mētis sūt ei. Quos melle
ebaut ex adipe hyī mēs sūt ei. Fīs
timma: q̄ uūtatē grē nō uīxerūt.
Deq̄bus alibi hēs. Filij aliem mē
tis sūt et ui filij aliem ī eternū sūt:
et claudicauerūt a semitis suis. Qd
in claudicat̄ vno grē pede comēti?
et nō apponētes uūtatē? Eūt igit̄
tēp̄ eorū ī stīlā. sicut et p̄napis p̄ceq̄?
qui et ipse ī uūtate nō stetit sed fluit
mendax ab initio ideoq̄ cadīt.

p̄didisti in decore tuo sapiam Nolo dece
rē: qui in sapiam tollat Queis quis ille
tam notus? tamq̄ p̄mo suis decor sūq̄?
Aliqui forte sine ītellaū es? plamq̄ au
di. Beatus q̄ruis Nō culpam? domū:
sed usū. Demq̄ sīc duersus: nō ī decore
ſm̄ suo decore dictus ē ille p̄didisse sapiaz.
Et ni fallor: vnq̄ āgelu a mmq̄ decor
ipā ē. Quid eīm ul' hic uel ille alīq̄ sa
piā? inſſ rudis deformisq̄ materia ē:
Ea g̃ ille nō nō formauit: ſ et formo
sus fiuit. Si p̄didit eā aī fecit suā? ut
nō fit aliud ī decore suo q̄ ī sua sapiā.
p̄didisse sapiam Pp̄ueras in causa ē:
Qd sibi sapiens fiuit. q̄ nō dedit glām
deo. q̄ nō ītulit gr̄ām p̄ grā. q̄ nō sēdm
uūtatē ābulauit ī ea ſ ad suā eā ītorsit
uolūtatē? istud ē aut eā p̄didit. ymo
istud ē qđ eā p̄didit eam. Eterīm sic hīē
p̄dere ē. Et ſi abrahā mḡ ex opibus ius
tificatq̄ ē: hēt glām sed nō apud deū.
Et ego. Non g̃ mtuto īquā. P̄didi
q̄ hēo nō apud deū. Nā q̄d tā p̄dūt?
q̄ qđ ex deū exulat? Quid mors ī p̄
uatō uite? Ita michi p̄dico ut alienato
a deo ē. Ne qui sapientes estis ī oculis
vīs? et coram uobis smetipis prudētes esse
De uobis dr. Pdam sapiencia sapiēaū:
et prudētiā prudentū ireprobabo. Pdi
derūt sapienciā: q̄ sua sapiā p̄didit
eos. Quid nō p̄diderūt? qui ipi p̄di
ti sūt? Aut uō nō p̄diti sūt. quos nesciit
deus? Porro aūt dgtes fatue quas q̄d
nō aliūde fatuitas puto ut q̄ dicentes se
ee sapientes stulte fīē sūt? Hec tā au
dē hūt nesciō uos Et ut ille dgrām
miraculorū ad suā usurpauē glām
melitlomnq̄ audituri sūt q̄ nō nouī
uos: ut liquido ex hīs clarescat grām
nō prodesse ubi uūtas nō ē ī mīeaē
sed obee magis. Et quidē penes sīo
sū utēq̄ res. Demq̄ grā et uūtas p
ihm xp̄m fīā ē: aut iohēs baptista.
Dīq̄ aī vnaq̄us haz sine altera pul
saut ad hostiū meū dñe ihū ipse ē
eīm dei ābū. aīe sponsus ībit sane
nō tacē sponsi ſ tacē uidet. Ut sit:

nequaq̄ fiat ih̄s. Non intret in iudiciū aī
seruus suus. Intret pauperculus. intret secūd⁹
et hylaris. matur⁹ tūc et seruus intret. q̄
sedeat quodā maturitatis vultu mitescēdū
splendoī quodā maturitatis vultu mitescēdū
splendorā deprimit purget leticiā. Intret
quasi hymulus saliens. q̄ caprea arcūsp⁹
tus. qui culpā dissimulando tūc siluit.
penā nyserando ēspiauit. Intret quasi
descendens de montibus bethel festinq̄
et splendidus q̄ procedens a prē suauis
et mitis. nō dedignet dia et fieri spōs
aīē querentis se: aī sit ih̄s suus oīa deus
bñdictus in sēcula amen.

In lectulo meo q̄si
in p noctes: quē
diligit aīa mea.
Non ē iuersus spō
sus ad uocē et uotū
reuocantis. Quare.
ut desiderū cessat. ut probent⁹ affec⁹
ut excreatur amoris negociū. Sane q̄
dissimulatio ē: nō indignatio. Hz sup
ē ut queratur. si forte rēperatur q̄si
q̄ noctu nō ueīt. dicente dño. oīns q̄
querit inueīt. Plerūq; ubi reuocatōnis
tale fuit. Ut cuerte dilē mi. assimilat
capree hymulo q̄ cnox. Ad quā vorem
aī nō ē iuersus Utq; ob illas causas
q̄ dicte sūt: hīc ista que amat fīā cu
pidior mor se se ad requirendū tota a
udiare dedit. Et primo quidem queri
illū in lectulo: sed minime inuenit. Surgit
in ciuit ciuitatē. ut et redit p plateas
et uicos: et nō inuenit neq; apparet
Interrogant⁹ quoq; cū forte occurrerēt: si
chil q̄ eis reportatur. Neq; una tamen
tamen noctis quietio her et ih̄s frustrato:
cū dicat ista. q̄ quesiui p noctes. Quod
h⁹ desidiū ē et ardoris. ut surgens de
nocte publicū nō erubescat p curret
ciuitatē. p̄cipiat palam et passim de
dilō atq; a uestigandis seruis eius
nulla valeat rōne auti. nulla ꝓcedi
ni difficultate. nō tempestiue reuerēti
amore quietis nō sponse uerecundia nō
ul' timore nocturno. Et tū in hīs
oībus frustrata ē usq; adhuc a desiderio
suo. Quare. Quid sibi uult primaq; ih̄s
et diuturna sinudatio. tedioū nutrix
suspitionū fomes. impatiē fax. nouerca
amoris mī destructōis. Si adhuc dissi
mulatio ih̄s est: immo ē molesta. Esto q̄
pie uoluerit q̄ nimiū fuit dissimulatū:
dou⁹ in sola ad⁹ uocatōne seu reuocatōne
res cāt. Fuit uo cū requirit. et ita req̄
rit. quid tā cōferre potuit dissimu
latio. Si de cartalibus sponsis. et pu
dendis amoribus questio ē. sicut hūāl'
simplicius ꝓfitēri uidetur. et si mīl⁹
talia contingere queant mea nō mīl ē.
ipsi uiderit. Q̄ si aliarū queremūt dñm
membris et affectibus pro quātulo cūq;
posse meo rīdē et satisfacere me oportet
eruendū sane de scriptura sacra inqua
se mtū hīē confidit eo utile aliquid
q̄ spīrale: ut edant pauperes et sa
turent. et uiuat corda eorū. Et quid
tā cordi uita q̄ dñs meus ihūs xp̄s.
de quo aiebat qui in eo uiuebat qua
cū xp̄s apparuit uita vra tūc et uos
apparebitis cū ipō in gloria. Ipse q̄
ad meduī uenīat: quo et nobis uenīat
dia possit. medius aut uīm stat. quē
vos nescitis. Quāq; nescio quid nō sciat
a spīritalibus sponsi spūs. q̄ tū ura i
spū ꝓfecerūt. ut possit dicī cū ꝓphā.
spē aī facīē nram xp̄s dñs. et cū aplō
et si cognouimus xp̄m secūdū carnē. sz
nūc tā nō nouimus. Nōne is ē quē spō
sa querebat. Is uē ē sponsus: et amās
et amabilis. Is mq; uē sponsus. sicut
uro eius uē ē cibus et sanguis eq; uē
ē potus. et totū q̄ de ipō ē uē ē. qui
ipe nō ē aliud sine qua ipā nūtas. De
cū is sponsi q̄ ē q̄ nō inuenit. q̄situs.
cū requirat tā studiose et impigre. nūc
quidē in lectulo. nūc uo in ciuitate. aut etiā
in plateis uel uicis. ipse aūt dicat. q̄
rite et inuenies. et qui querit inueīt.
ꝓphā quoq; loquatur ad eū. bonus es
dñe aīe querenti te. et ite ysaias. q̄rite
dñm dū inueniri pōt. Quid igit⁹ ipse
hūt scripturis. Neq; enī que hīc in

dicit² quærens: vna ē ex his quibus ipse ait · quæretis me et nō inuenietis · ¶ Sz attende tres ē causas q̄ interī occurrūt et quærētes frustrari solent⁹: cū a' videly nō inuenire quærūt: aut nō sicut oz a' nō ubi oportet ¶ si cū ōne tēpus aptū ē ad quærendū⁹: cur ergo dr̄ ihā illud q̄ ia memoraui · q̄rite dñm dū inueniri p̄t: Erit alit dubio cū inueniri nō potuit⁹: et ideo addit ut inuocetur dū p̄se ē: q̄m futurū ē ia nō p̄se futū · Aquo cū tūc nō inuenret²: Michi inq̄ curuabī oē genu et⁹ tū inuenet² ab ipsis: quos ultores ange arcebūt p̄sēs et tollent · ne uideāt gl̄am di. Frustra ea clamabūt et fatue ūgēs: prosp ia ad eas cit clausa ianua · Sibi p̄ nde dñm putēt ille: q̄rens me et nō inuenietis · Cerū nūc tempus acceptabile nūc dies salutis sūt: tēpus plane quærendi et inuocandi q̄n plenūq̄ et aūq̄ inuocat² adē sentit² Audi deūq̄ quid pollicet⁴: a Ang̃ me inuocabis inquit⁵: ego dicā ecce assū · ¶ Latuit benignitas h⁹ et fatuitas tpis q̄d tuit ē: illū qui in psalmo loquit²: Desiderū pauperū exaudiuit dñs p̄parationē cordis eorū audiuit auris tua · Cy sibonis oībus ūitur deus⁴: q⁹ dū tēpus hēmꝰ aptius manitis acquirentes opem² bonū ad oēs: p̄sertim q̄ dñs apte pro mittat benigne nocte q̄n nemo p̄t opari · Tu ne aliud ad quærendū dū ad opandū q̄d bonū ē futurus es tibi tēpꝰ ī stis uēturis⁴: p̄t hoc q̄d cōstituit ē deus⁴: ?quo recordat⁴ ē tui⁴: Et ideo dies salutis: q̄ in his ipse deus ex nr̄ aīa stia opatꝰ ē salutē in medio tre Ergo tu es in medio gehēne expectato salutē ē que ia sta ē in medio ire · Quā ē sompnus q̄uenturā me ardores sempiternos facultatē uelā pmittēdi⁴: cū ia nō sit tempus misereri⁴: ¶ Non aliquis⁴ tibi hostia pro p̄cis: mortuus ni p̄cis · Non crucifigit⁴ iam filius dei: mortuus ē semel et ia nō mo ritur² · Nō descendit ad inferos sanguis · q̄ effusus ē sup terā Liberauit oēs p̄ores ire⁴ nō ē q̄d sibi uendicet⁴ ex eo demones ad astringendos reos suos: sed neq̄ hoīes sepi demonstrū · Semel illo descendit nō sanguis sed aīa⁴ et hec pro eo tū qui in carne erant una illa ultio q̄ nūc fit ē p̄ p̄na aīe: cū corpus penderet quasi ē sup terrā Sanguis aridā rigauit⁴: sanguis infudit animā et febriauit ea: sanguis q̄ mitti et que celus sūt pacificauit · Nō aūt et que apud inferos: ut q̄ semel illo ut dixi aīa eius exaruit et fecit ex pte ī dempt̄onem⁴: ne uel eo moueto ia carent opa pietatis: sed ulc nō adiacet Ergo nūc tempꝰ acceptabile · et acceptū ad quærendū: tā plane qui querit² uenit · si tū ubi et ubi oportet q̄rit · Et hoc dna ea q̄ ipedie p̄t ne inuenat² sponsū a que rentibus se: cū nūme queruntur tpe oportuno · At nō ea tpe dit sponsam: nēpe uocantē et querentē in tpe · Si ne illa quidē cū tepide aut negligent⁴ a' p̄sumit uoce q̄ritur: nā corde ardenti et oīo ī fatigabili querit plane ut detur · Ne tur ut de ea iudicam⁵: ne uideā ubi nō detur quēat · In lēcto meo p̄stiui que di lexit aīa mea · An forte nō in lecto q̄rend eat p̄ lō⁴: quippe cū orbis angustus sit: ¶ Sz nō horreo lectū: qui nouit ymnū · Ymnū deīq̄ nobis natꝰ ē · Exulta tu et lauda habitatio syon: q̄ magnꝰ in medio tui sīs isr̄l · At idem dñs in syon magnꝰ apud nos ymnꝰ · ap̄ nos in firmꝰ ī petus ē ex uno latere: et ex altero in lecto iacē his · An nō lectꝰ et tumulꝰ et ure ī ūgis⁵: An nō lectus tumulꝰ: An nō lectꝰ p̄sepis · Rex em magn⁹ pūs uterq̄ē lectus · si lectus magn⁹: de quo ad si lui · exulto inquit aīa lucifer⁹ gemuit · Quāq̄ ne lectus quidē forsitan digne ē sendus sit uterq̄ ille: a regetus pocius q̄ iacēdis ē locus · Manens ei in pce regi tū pce unusa · Denq̄ nō iacē sed sedē ad dexterā p̄tis filii · fides indubitata hēt⁴: et ipse celū sibi sedem ee nō dein p̄ hibet ut suas illu ī sius · sipis neq̄ solana hīē ī firmitatis · sed p̄tis in signia Memento p̄nde sponsa ponens lectulū dicit sui ī: q̄ one q̄d in firmū ē dī nō de gremio mee illi manifestū ē · si de nō.

Et nobis assumpsit q̄ pra nobis sustinuit:
nasci lactari · mori sepeliri. Mea ē mor
talitas nati: mea infirmitas puli.
mea expiratō tu crucifixi: mea sepul
tura dormitio. Que priora tulerit et ecce
nova sūt oīa. In lectulo meo quesiui q̄
diligit aīa mea. Quid? In tuo quebas?
qui se iā in sua crepat? Non videas
filiū hois ascendentē ubi erat prius?
Iā alii tumulo cōmutantur et stabulo?
et tu illū in tuo ad lectulo queris? Surge
rexit: nō ē hic. Quid queris mlō fortē
et mlō magnū? clarificatū in sta
bulo? Introiuit in potentias dñi · deorē
dauit et fortitudinē: et ecce sedet sup cha
rubin qui sub lapide iacuit. Et hō iam
nō iacet sed sedet? et tu tpe iacenti sub
sidia pas? Sine ut absolucior ultas sit:
aut sedet iudicās · a' stat adiuuans? Si
uos o bone mulieres cuiā questo ex
tubias exhibetis? aut aromata cogitis
patis unguenta? Si scirētis quātq̄ is sit
q̄ sit mē mortuos liber · mortuq̄ iste q̄
ungē pgitis uos forsitan petissetis ab
eo potius ungi · Nūne iste ē quē unxit
deus suū oleo letitie p cōsortib⁹ suis.
Hē erras uos: si gloriam potuerit
reuertentes et dicē q̄ deplemtudiē eq
et uos accepim⁹. Emmuncio frēm ē ita.
Nā reuera unctē remanēt: que unctura
venerūt. Quid in unctē? tā leto nūcio
nouē odorifere q̄ r̄ surrexionis? Quā
speciosi pedes euāgelizantiū pacē:
euāgelizātiū bona. Misse ab āgelo apls
fuerūt euāgeliste: frē q̄ apl̄oā apl̄e
diē festiuāt ad ānūciandū mane mi
serandā dñi dicūt. In odore unguen
tōrū tuorū curr⁹. Et tuū q̄ et demtepis
frustra in lectulo āpstinus ē sponsus? q̄ et
si cognouerāt eū eāā fidē carnē q̄ fm
carnis infirmitatē: sed nūt iā nō nouit
deiq̄ questio ē p̄ modū a petro et iohe
de pte in sepulchro: fē mīme iuenit.
Vide tu utrū ne apte et cōpetenter quisq̄
horū tūt dicē quiuerit. In lectulo meo q̄
sim q̄ diligit aīa mea: āstiui illū et nō
inuenī. Nempe iuxta ad pcīm uno que
nō erat ex pte pius p̄ q̄ iam i surrexionis sē
infinū se erut · a tempte potentia? et ēdui
luē sicut uestimēto: Tquali mimurū q̄ là
et ornatu decuit eū patrus aspectib⁹ p̄
sentari. Pulchre nō sponsa nō quē di
lexo ego · sed quē diligit aīa mea m̄ q̄
q̄ uē et p̄rie ad solā ptinet aīam illa
dilō qua aliquit spūtalr̄ diligit: ubi
gra deū angelū aīam. Hz et diligē uis
nā · utatē · pietatē · sapiam ututes q̄
alias: e⁹ modi ē. Nā cū fm carnē q̄pi
am diligit nel potius appetit aīa · ubi
gra · cibū uestimētū dīnū et quē ist? oi
sūt regalia siue ērena: carnis potius q̄
aīe amor dicendus ē. Et hō pro eo q̄ spō
sa unq̄ uīsūte sed nō unq̄ pprie aīaq̄
suā sponsū diligē dr: mōstratus pinde
spūm ee sponsū et a se nō carnali q̄ spūa
li amore diligi. Et bñ p noctes eū
se quesisse aut. Nā si uē paulū q̄ dor
miūt nocte dormiūt · et qui ebrii sunt
nocte ebrii sūt. ita ut opinor nō absur
de dia p̄t · q̄ ignorāt nocte ignorant:
ar p hō qui q̄rūt nocte querūt. Quis
q̄ querat q̄ palam hī? Porro dies pa
lā fiūt · q̄ nox abstondit: ut ē pias ī die
ap̄d in nocte quesierūs. Nox est utiq̄
donec querit sponsus? qm̄ si dies eēt
de medio fieret: et mīme queret. Et
dr hō satis dīm? n forte mīositas hī noc
tiū ad aliquid grendū signet: q̄ non
nocte p noctes posuit. Et m̄ uidet si
tu meliūs nō hēs: tūs in posset nō red
di · hēt mūd⁹ iste noctes suas: et nō
pruas. Quid dico quia noctes hēt
mūd⁹? cū pene ipe totq̄ sit nox et tot⁹
sēp ūsetur in tenebris? Nox ē iudaica
p fidia · et nox ignorancia pagnorū?
nox hēticā p̄uitas: nox eāā catholicoz
carnal' aīalis ue cōuersio. An nō nox
ubi nō ep̄ūt? ea q̄ siūt spūs dei? Hz
et ap̄d hereticos uel scismaticos: q̄t sepe
tot noctes. Frustra p has noctes · ussi
q̄ solem et lumē. q̄rens ultatis q̄ spō
sū: q̄ nulla sanctas luci ad tenebras.
Hz dicat aliquis q̄ nō sit tā studiosa tā ue
ra sponsa · ut querat lumē i tenebris:

quierat dilm̃ apud ignorantes et q̃ nō
diligūt eū. Quām̃ nō se p noctes nūc
ām̃ dicat: et nō potuis quesisse. Non
aut quero q̃sum p noctes q̃ diligit aiā
mea. Et ē sensus qz nū eēt p̃mula. sa
piebat ut p̃mula. cogitabat ut p̃mula?
et q̃rebat ūitatē ubi nō eāt: errans et
nō tuēns ūq̃ illud in psalmo. Erra
ui sicut ouis q̃ perit. Dauid i Iudo
se mōrat tuc adr ēt. tp̃ etate ī theatrē
ar p̃mulā sensu: si tu ita construas.
In Iudo me subaudis erūs uel iacens:
q̃sum q̃ diligit aiā mea. Nō quesiui ī
Iudo sed eus ī Iudo q̃sui: hoc ē nī adr
ī firma et ualida forem. et oīo mihi
ydonea sed̃ sponsū quocūq; uret. sed̃ ad
ardua et excelsa sublimitatis illius? ita
dī ī multos q̃ cognoscētes desiderū meū
dicāt tu. ecce hoc ē tristi ecce illuc ē: si
neq; hoc neq; illuc eāt. Inuadi aut: et nō
ad ī spūām in. Nā quoq; ius accessi
et exploraui diligentius: eo acius cer
tiq; cognoui ūitatē apud eos nimi
me ēē. Quesiui eū et nō ī uenī? et
deprehendi noctes qui sedies mēe
bant: et dixi. Surgā et circuibo ciuita
tē: p̃mos et plateas querā quē diligit
aia mea Intuē ul' nūc qr iacet: q̃ dicat
surgā. Pulchre oīo. Quid in surgēt
cognito de resurrōe dīlā? Cetm obtā
si consurrexit cū xp̃o. que sursū sūt sa
pias oportet? neq; deorsū sed sursū q̃as
ncē ē tristū: ubi sedet in dextera p̃is.
Circuibo ais ciuitatē Ad quid. In cir
cuitu tp̃ abulat. Iudeis istud ī limāto
quibus p̃ius eorū p̃phā hoc uaticinatq; ē.
qr fame p̃ierāt ut canes et circuirēt ciui
tatē? et si introieīs in ciuitatē sm̃ p̃
phetā aluū. ecce attenuati sūt fame:
q̃d utiq; nō ecēt si in ea fuissēt panis
ulte. Surrexit de corde ēre: si sup̃ tra
nō ī mānsit. Descendit aut ubi erat p̃.
Nā q̃ descēdit ipse ēt q̃ ascēdit? panis
uiuus q̃ de celo descendit? idemq; spōs
ecīe Ihūs christ̃ dns nr̃. q̃ est sup̃ oīa
deus benedc̃ ī scla. amē.

Per uicos et plateas querā
quē diligit aiā mea.
Ad ut p̃mula sapit. puta
ar hirtuta ē egressū de tu
mulo publicū mox pe
tisse. ut soluto doceāt po
pulas ac sanaret infirmos? et ut ma
nifestaēt glām suā ī isrl'. si forte resurgat
surgentē de morte. q̃ se receptuos pro
mittebat defendentē de cruce. Iccirū ī
pferebat opus q̃d sibi dederat p̃r ut faceret
q̃ sane ista intelligisse debuerunt uel' q
uore pendēs i. s. q̃ qua illico expirauit
aut cōsumatū ē. Non erat iā q̃ se demo
ueāt turbis: que nr̃ sic fortissimi erāt in
eū cōiurare. Et festinabat ad p̃em: q̃
sibi dicat. Sede a dextris meis: donec po
nā inimicos tuos scabellū pedū tuorū.
Fortius nēpe atq; diuinius cū exaltatq;
fuit a tra oīa thet ad se ipm. Iher aut p
uicos et plateas quere dū putauit: fru
endi amīca. sed ignara inscia. Iterū
q̃ frustrata. repetit dicens. q̃sui illū et
nō inuenī? ut s̃mo ī plet. q̃ dixit: q̃ ma
do ad p̃em et iā nō indebitis me
Dicat fortissima ista. Quō q̃ credent
in eū q̃ nō audīūt: Quasi fides ex ausu
sit: et nō potius ex auditu. Quid magni
ē credere q̃d uides? et tuis nō negare oēs
fidē. quid laudis mētis? Si q̃ nō uides
flamq; p̃ uacuam expuamq;. et pacā me
ritū ē. Beati denq; qui nō uiderūt et ē
diderūt. Vnde ut nō euacuet meritū
fidei: subducat se usui dans ūtuti locū.
Cuā et tēp̃ ē. ut iā in sinū sese ī cubet.
Quens in quid sui? in dextera p̃is.
Neq; enī rapinā arbitrat esse se equalē
deo: cū sit in forma dei. Ergo is sub hu
mani locus: inq; os eius ī uisa ymago
uideat. Sedeat sine ira nō misera: ut ho
nes honorificēt filiū. sicut honorificāt
p̃em. Iā aquirebat maiestatis equalitas:
si nr̃ in feriore p̃te nr̃ posteriore suspiceis.
Ut ista nūmia nichil horū adiūt: q̃ ebria p̃ amore hac illac q̃ discurrēs q̃rit
oculis quē iā oculis nō cōtigit sed fides.
Nō ei existimat p̃m aliter oportē ire
ī glām suā n̄ p̃us ēsurrexionis glā pati

mūdo mnotescēme cōfitebitur ipetas et
erudiēt fideles et gloriosū discipulū ꝑli glo
cōsūt: demūq; ab vniuersis glorificetur
ipe: tū ergā ꝓsurgens rūctus clarū
eē vidas ꝓdicemis ¶ alleis o sponsa · O
portat quidē hoc fieri: sē in tēpore · ¶ Nūq
uō tūm vide ne forte id dignū magis
et supne consentaneū iustiae sit si nō des
sēm cālis et margarite ꝓmas: sed ꝓnq
ꝑm scripturā tollat impius ne videat
glām dei: si nō sē fraudetur fides merito
q̄ hūt sāne phanor ēē dnos sui: tū ēdū
qđ nō videt: si penes ipam seruet dig
nus qđ exultatiōe indignus ut qui ⁊ sor
dibus sūt sordescant adhuc et iustus iusti
ficēt magis: si nō dormitent ꝑ tedio
celi et celi celoꝝ trabeatur et cōfidāt
ab expiātiōe sua: eātā si nō ipse ꝑ se
potēs duraq; tā frustret: a desiderio
cord'sui: si nō demū vmgemis ulc̄ abs
trahu gle sue qđ ul' solū indignissimū
ē. alāteq; ꝑtardet: ¶ Quātū putas esse
mūda sit glā quātacūq; mortalui: ut
dea q̄ a ꝑē suo ab ēno grata ē debe
at eū uel ad modicū ꝑmere: ¶ Addē
q; nulla rēē ī lōgiq; ꝓthi deret· ipi filii
petrōnē · Quā dicā petitionē q̄ris·
Nempe illā q̄ dr: ꝑ clarificā filiū tuū ·
Qđ tū eū petisse senserim · nō ut supplā
tē: sed ut ꝑstitū · libē petit: qđ ī ꝑfecte
petēs accipe ē. Ergo dispensatoriā filii
penas ē nō mīa: quippe donantis cū
ꝑē · q̄p a ꝑē accepit · Vbi et hoc dicē
dū q̄ nō solū ꝑ clarificat filiū · sed ꝑ
ly clarificat ꝑem: ne quis dicat filiū
mōrē ꝑē · q̄ qui a ꝑē clarificet: tū et
ipe clarificet ꝑem dicēte filio · Ꝑ clari
fica filiū tuū: ut filiꝰ tuꝰ clarificet te ·
¶ Si forte ad submissū dicit putas filiū:
q̄ q̄ ī gloriōs videat: aperē ī ipe clarificē
ꝑ demū ꝑ ī filiū. Audi q̄ nō ē ita ·
Clarifica me ī q̄ ꝑ clarificē q̄ habui
apud q̄ mūdū fiet apud te · ¶ Si g̃ claritas
filii posterior nō ē · utpote que ab ēno
ē: ex equo se clarificāt ꝑ et filiꝰ. Et
sīta ē ubi ꝑfectus: ¶ Equalitas
ꝑfecta ē · ubi ꝑfectitudo: et usq; adeo
equalitas ut vna sit claritas ābor: sit
ipi vnū sūt · Vñ in vide dicēdo rursū
ꝑ clarifica filiū tuū · nō sāne aliud petē
q̄ se clarificari: ī quo et q̄ quē nomē ꝑfe
ꝑcuidubio clarificaret. Et rūsū accepit
a ꝑē: et clarificaui · et itēm clarificabo ·
Que quidē ꝑa rēsio · nō pua filii glorificatio fiut · Cēm habitudinē ad
fluenta iordanis augustius q̄ clarificatꝰ
dnos sit: et iohīs testimoniū et voluntē
designatiōe · et ꝑfecte uoce dicētis hic ē filiꝰ
meꝰ dilēt · ¶ Hꝫ et in mōte cora ebꝝ
discipulis mirifice magnificētissime
clarificatꝰ ē · tū uoca eādem denuo ad
se celitꝰ delapsa: tū mira illa atq; exi
mia ēn figuraē corpis sui: tū eāq; ꝑ
phārū attestatiōe duoꝝ q̄ ibidē appa
ruerūt aī eo loquētes · ¶ Supē gr̄ ut iuꝫ
ꝓmissū ꝑfecte semel adhuc clarificet: eaq;
cū plenitudo glē aī nō queat ꝑplus ad
di · Hꝫ ubi dabit illa bīdō: ¶ Non cēm ut
ista suspirata ē · ī plateis ul' uicis: ī
forte ī illis ālibꝰ dr platee tue ihrlm sī
nēt aud mūdo: et ꝑoīnꝫ uicos tuos
alleluia cantabīt · In hīs ī uicis illā rem
pit aperē filiꝰ claritatē: tui nō poterit
sil'tacere · ut in celestibꝰ quidē · Cui
cēm āgīt agelorū dēm ē · sede a dextris
meis · ¶ Non nō aūt de nūo āgelorū: ꝑ
ut desuperabꝰ quidē ālīquis beatū spūs
ordinibus · quos oīd ēgtus ꝑdoneus ē · ad
rapesentādū sup excellentē haut glām ·
Id neīem ꝑsus illorū fīā ē uor illa glo
rie singularis: nemī uoīs mse efficiēnā
ergm datū · Sue throm sue dnationes
sue ꝓncipatus sue ꝑtates ꝑfō desideran
tur in eū ꝑspicē: nō se illi cōparare ꝑ
sumūt · Igit dnō meo singulariter a
dño et dēm et datū ē sedere a dextris
glē ipīq; ut pote in glā coequali · ī ceēn
na cōsubstantiali · pro gnatione cōsubli
maestate nō dissi · eīmmte nō posteriori ·
Ibi illū ā querit queīet et videbit glām
eiꝰ: nō glām qī vnīq; ceteroꝝ: sed
ꝑplane glām qī vnigeniti a ꝑē ·
Quid facies o sponsa: putas potes
sequi eū illuc a te ingerē audes ly uel
tū sēd archano · tāq; archano sanctua

uel vales

rio ut et filiū in ꝑte · et ꝑtem tuearis in
filio · ℣ Nō utiq; · Vbi ē ille tu nō potes
venire nōc; ueles aut ꝑ ea Age tū se
quē · quere · nec te illa ⁊ acerssibilis da
tas uel sublimitas a querēdo deterreat ·
ab inuestigando desperare faciat · ℣ Si potes
dē · oīa possibilia sūt credenti · Ille ē ipe
ubiq; in ore tuo · et in corde tuo · Crede
et inuenisti · ℣ Nā credere inuenisse ē · ℣ Do
cuit fideles habitare xpm ꝑ fidē in cordi
bus suis · Quid ꝓinus · Quere ꝙ se
cura · quere deuota · bonꝰ ē dns aie q̄
requirit se · Que uoces · sequē actibus ·
fide inuenit · Quid nō nocebat fides ·
attingit manessa · deprehendit ignota
et cōprehendit immensa · applicauit nouis
sima · ipam deiq; ei mixtē · suo illo uasti
simo sinu quodāmō circūcludit · ℣ Fidē
dixeris · Ecce nā bīaq; trinitatē · quā nō
intelligo ego · et fide teneo quā nō capia
mē te · ℣ Si dicat aliquis Quo dcet sin
gulariter · cū fides q̄ auditu sit auditus
ꝑ uerbū ꝑdicatōis deus ih̄s pronuncbit · Ec
ce iā preste sūt q̄ nouā sponsā celesti
nuptuā spōso · de quibꝰ optet instruat ·
et informet · ℣ Fidē doceant · formā pie
tatis ac religionis edant · Audi nāq; q̄d
admonet · Inuenerūt me uigiles · q̄ custo
diūt ciuitatē · Qui em uigiles ihm ·
Nempe illi quos saluator ⁊ euāgelio
bīos promūciat · si cū uenit inuenerit
uigilantes Quā bom uigiles q̄ nob̄
dormientibus ipi ꝑuigilant · q̄ ire nē
ꝑ uiabus tuis reditum · Quā bom
custodes qui uigilātes aiē atq; ī oribꝰ
ꝑnoctātes hostiū insidias sagittē explo
rant · antecipant cōsilia malignātiū ·
et deprehendūt laqueos · eludūt tēdiculas
retacula dissipant machinamenta frus
trātur · ihm sūt firmi amatores et ꝑfi
ciūt · qui multū orant ꝑfectō et bñ
usa sā ciuitate · ihm sūt qui multū
solliciti ꝑ sibi cōmissis dnis ouibus
tar sūt tedierūt ad uigilandū dilu cu
lo · ad dnm · q̄ reat illos · et ī cōspectū al
tissimi deprecent · Et uigilant et depcā
tē · scientes sua ī suffragia ī custodiēda
ciuitate · et q̄ n̄ dns custodierit ciuitatē ·
frustra uigilat qui custodit eā Porro nī
dns ita ꝓspiat uigilate et orate ne īre
tis in temptatōnē · liquet q̄ absq; dnica
ih̄ū q̄ nos fidelius studioꝰ custodiū nō ꝑt ee
secura ciuitas nō sponsa tō oues Horū
differentiā queris · bonū sūt · Ciuitas
ꝑ collatōnē · sponsa ꝑ dilatōnē · oues ꝑ
mansuetudinē · Vis scire ih̄ sponsā q̄d ciu
tatē ee · vidi mgi ciuitate sctam ihrlem no
uā descendentē de celo · adeo pulā tāq; sponsā
ornatū uiro suo · Ideptidem t̄ hoc et de oulb
liquido apparebit · si ꝙ mordeās ꝓmg ille custos
petrū loquor cui sibi ꝓmo oues cōmitte
rēt · q̄ attente sūt de amore cōmonitg sit ·
Ord utiq; tāta ciuitas sapiens cōditor nō se
isset · ni se sentiret sponsū · id sibi utiq; ex
primo vidente cōscientia · Audiue ih̄ a
mici sponsi · si tū amici · At parū dixi
amici · amicissimi sunt oportet · q̄ ꝑ uili
gio tante familiaritatis donāt · ℣ Nō
otiose torquens repetitū ē petre amas
me ī cōmissione ouiū Et ego quidē id
significatū ꝑ me dictū · ac si illi diceret
ihs · ℣ Nisi testimū tibi phibente cōscia
sp me ames et ualde ꝑfitēq; ames ih̄m ē
plog q̄ tua plog q̄ tuos plog q̄ eiā te · ut
hmōi ī petitōis mee mūs ipleat · neq;
suscipias curā hāc nr̄ te dromitas de
oulb meis · ꝑ quibꝰ sanguis utiq; meꝰ
effusꝰ ē · Terribilis simo · et q̄ possit
etiā ī pauda q̄rūnus tyrānorū corda
dcere · Propter ea attendite uobis q̄ cū
ctus hui⁹ ministerii sortiti estis · Atte
dite ig̃ uobis · et ꝑ nos dispositio q̄d nob̄
dcūm ē · Ciuitas ē · Vigilate ad custo
diā cōcordiaq; · Sponsa ē · studete or
natui · Et ih̄s erit ad illā firmā sus
tentatōnē · forte nō incongrue ꝓmē di
cet · Porro custodia ciuitatis ut sit
sufficiens tuta erit · a iu tyrānoꝝ
ui · a fraude hereticorū · a tēptatōnibꝰ
demonū · Sponse uō ornatus · ī bonis
operibꝰ et moribꝰ et ordinibꝰ · At pasci
ouiū · cōit · quidē ī pascuis scripturarū
tīe ī hereditate dñi · sed ē districto · illis
dā sūt mādata q̄ duris atq; carnalibꝰ
animis ꝓponūt · ex lege uite et disci
pline · et sūt olera dispēsatōnū que

oues sunt · nitendite pastū

firmus et pusill' ordē de respū ī ꝛ mām
apponit[n]: et fit ōsiliū solida forma qꝫ
xp̄ianis sup̄ē ꝓmit[2] sanis: et q̄ exerci
tos hāt sēsū ad discretiōnē bon et mali.
Mul' nāq; tūc agricol' ad hortandos lac
tog dant' nō esta: Ads bom solliciti q;
pastores ī pinguē pecus nō cessant boīb
electis q; exemplis: et sius magis q; alie
nis. Nā et si alienis et nō suis ignomi
nia ē illis: et pecus ita nō profit. Si
ei ubi causa ego q̄ iudeor il' nos pastorū
gerē aiā. nobis appositū mopsi māsuet[e]
pactāt iob. mām samuhelis. sitarē da
uid. et si qua fuit eiusmodi exēpla bonor
ī mitis ipē et ī patiens atq; ī ministeriis
et mīme sancti[q]: sermo uēor mms sapi
de uelet: et uos mms audē capietis.
Verū ds supne rīmquo pietati[q]: ut qđ
mmus uobis ex nobis ē ipa suppleat:
et qđ ꝓterū ipa corrigat. Deus uō pastor
bonꝰ ds quoz curabit. ut ꝑm elīā gelū ī
uelat[2] habē sal ī semetipō: sicēs q; simo
sale condiri. quātū plancū ad gratiā.
tātū prodeūt ad salutē. Ds rerim de custo
dia ciuitatis atq; ornatu sponse: ner
nō et de pastu ouiū dicta sint. Volo
tn ad[c] oadē paulo expssiꝰ designare[q]. ꝙ
eos q̄ dī audē mmis honoribꝰ ihiant
mms prude grībꝰ se supponūt oneribꝰ.
exponūt periculis. ut sciant ad quod ue
nerit sicut scriptū ē. Amice ad quid:
m fallor ad sōlā ciuitatis custodiā ut
ꝙm satis ē paucis[2] opus ē uiro forti.
spirituali fideli: forti ad expugnandas ini
micas[q]: spirituali ad deffendas ī sidias:
fideli qui nō ī sua sit querat. Porro
ait ad mores honestandos uel corrige
dos qđ utiq; ad decorē ꝓtinet sponse[q]:
quis nō liquido agnoscat ꝙ necessariā fec
ū multa quidē diligenāa disciplinē ec
sunt[c]. Ea ꝙ cis cui hoc opus ī cubit oꝑtet
ut ferueat zelo dlo: quo arsit pinꝰ ille
emulator spōsi arcbat. Emulor uos dei
emulatōe: despondi enī uos uni uiro ꝙ
gnē castā exhibē xpō. Jā quō ī pastua
diuinoz educet eloquoz ḡges dnōs[q]:
pastor ydrota[c]. Ds et si doctus q̄dē fuit
nō sit aut bonꝰ: uerēdū ne nō tā nutriat
doctrina uberi. q; noceat uita sterili.

Temē uag et mhac yte hoc onuꝰ subitum
abscp scīa ꝙt[1] utiaq; laudabile. Dicere
qnō laudamꝰ: finis ī diab[2] ubi nō ēat fi
nis. Fugatam[2] ī maternā alueā[q]: et cui
hāc cedē audeat[2] ī dignū. Augor undiq;
et qđ egriꝰ ferā ignoro[q]: auellū ab ista an
distedi ī illā: ñ q; utrolibꝫ simul utriq;
molestus. O seruitutē: o nāiatē. Nō
qđ uolo hoc ago: ꝙ qđ odi illud facio. Notate
tn ubi desinimꝰ[q]: ut ꝑcato mō ī dē lube
nū ait. inde mox ordiam[2] Noīe spōsi
eiē ihū xpī dñi nīi: q; ē supꝰ oīa deus
bndict ī scla amen. Sermo lxxxvij

Ego expediti sumꝰ. Diri
mꝰ hesterno simone ḡles
tuā hac qua ābulamꝰ
uellemꝰ hzē duces: nō
quales hēmꝰ longe dissi
miles q;pm[2]. Nō omīs
sit anima sponsi quos hodie spōse hīt ide
assistē cmis: et q; ut uulgo aiūt eā quasi
ad certare iudet[2]. Paua admodū sit q;
nō q; sua sit q̄rit: et oībꝰ caris eius. di
ligit munera[q]: ner pmit qui diligē xpm:
q; manꝰ dederit mamone. Intuē quō m
reduīt mitdi et ornati cuiamēti uarie
tatibus tāq; sponsa prodens de thalamo
suo. Pone si quēpiā talū ipēre emmus
prodere asperis[q]: sponsi porcus putabis
qui sponse custodē. Dñi uō hāt illis cru
beriare cristinas rerū habūdāiā. uestiū
splendorē. mēsarū luxuriē cogerie uasoruī
et aureoruī[q]: ni de boīb sponse[c]. Inde ē q;
illa pauꝑ et ꝑtus et nuda relinquit[c]. Fame
mspiāda. tedia. hispida erangues. Vt
hoc nō ē hoc ꝑtine ornāe sponsa sed spoliare. nō
ē custodire sed pdē[q]: nō ē defendē ꝑ exponē.
nō ē struē ꝑ pstrue[c]: nō ē pascē ḡgē sed
mactāe et deuoraē[q]: dicere de illis dnō q;
deuorat plebē meā ut cibū pāis[c]: et qꝫ
comederūt iacob et locū eꝰ desolauerūt.
Et ī alio ꝑphā. Dentū ꝑli mei comedent.
Quasi dicat. Pecorū ꝑcia exigūt[c]: et ꝑcātibꝰ
debitā sollicitudinē nō ꝑstitūt. Que dab'
in dnio ꝓpositorū q; nō plus murgulet sub
ditorū cuiuadis marsupiis[q]: q; uersis ex
turpandis[c]. Ubi qui orādo flectit uīt[q]:
q; ꝓducit aiū placabilē dnō[c]. Leuiora lo
qm[c]: ꝙ grusā ḡgꝫ manet iudiciū. Sine
causa tm l'ynis uel illis ī noxiam[c]: qui nō

audiūt nos · Et si ille forsitan mā dēt:
ista que dicim⁹ dedignabūt legē: ā si
forte legerīt m̄ dignabūt: quātus ar-
tius sibi h⁹ faceret · Potera cūm quim⁹
istas · nō tuētores sponse ꝙ uēditores:
et tyram⁹ pon⁹ illos · a quibꝫ spōsa sēm
uetā loquit: Et quidē illorū isti sortiū
sūt locū mīstrōr: ꝙ nō zelū · Quaessdēs
omīs cupiūt ēe: imitatores pauā · Quātmā
tā ungules ī̄pinēt ad cutē: ꝙ alacres ⁊
cūt ad cathedrā · Ungulaīēt utiq; solliate
studes ab illis uētā: sibi ēdūt · ymo nō
ungulaīēt p semetipis: n̄ sinerent de
se dīa · Anīa mea et ꝓximi mei: adu
sū me approximquerūt et steterūt · Justa
oīō querimonia: n̄ ad ullū uīstrūs ꝙ
ad mām i̇ferēdā etatē · Parūt ē mīs
ungulibus ꝙ nō sanāt nos: n̄ et ꝓdant
Alto quippe dūnsi obluiscēs sōpno ad
nullū dīcte cōminatōis tonitruū exp⁹
gīscēt: ut uel supīorū gutulū expa
uescant · Inde ē ut nō pcant sua ꝙ nō p
cūt sibi: pncipes pū et ꝓcūtes · Ipsem
q̄ nā illi sūt ungules: a quibus se uētā p
hibet sponsa: · Depse aplī atq; aplica
uīri · De hīs sī qui custodiūt ciuitatē ꝙ cā
ipsaz quā tenerūt etiam: eoz ungula
cūs quo mūt tyrā ſuū pcūtātē cōspicīt.
a malo utiq; domestico et testimo sanct
spūtū ē: et immīa hōis domestica eo.
Neq; em ꝙ qua usq; ad sanguīnē r̄stiterūt
suo dereliquerūt ꝓximo destitutā: sed
ꝓtegūt et custodiūt eā · die ac nocte h⁹ ē
i uita et i morte sua · Et si ꝓnosa ē i cospectū
dīi mors sctōrū eo: nō ābigo ego quīn et
i morte tāto procius id agāt quāto i ipsā
aplius cōferatq; ē ꝓnopatq; eorū · Sic ista
asserebat quis: ar si oculis tuis uideris
ea · Fuit aut ab hūanis sēclusa asperitg.
Cui ego si tu tuorū oculorū testimoniū
fidele putas: testimoniū dei mag⁹ ē · Aut nō ·
Super muros tuos ihrlm · cōstitui custodes:
tota die ac nocte ī̄petuū nō tacebūt.
Sz de angelis ī quos id dcm ē · Nō omnes:
omīs sūt ad mīstratoīa spūs · Ut quis me
phibeat idē et de ipsis sentire: ā potēa
quidē mīme tā ipīs āgelis ī̄pares sūt.
Assūt aut et mīā eo nobis forsitan ḡma
mores cristi quo nā cōuictores · Inge
et tolerāā earūdē passionū ac mserīaī
ī quibꝫ nos ꝓ tpe adⁱ ū sum⁹: michi ne
āplius mserīōis ꝙ nob⁹ uel solliciudīs
optabī in mēbꝫ suis: qd et se tūsse ꝙ
eas cauldubio memmerūt · Bone ille
ipsorū uoc ē · tū simul⁹ ꝙ ignē et aquā:
et eduxisti nos in refrigerū · Quid ·
Ipi tūserūt et nos in medijs ignibꝫ
ul' fluctibꝫ dēlinquēt: ner saltē manū
ponīgē dignabūt puditātibus filijs ·
Nō ē ita · Dñe tecū agit⁹ o mī · etiā: bñ
tecū agit⁹ in loco pegrinatōis tue: de
celo et de ētna uerit auxiliū tibi · Qui
custodiūt te nō dormitat neq; dormīt:
Custodes tui āgeli sūt: ungules tui spūs
et aīe custodi · Noīcat qui te ab utrisq;
uētā spuribꝫ sēpsit: ab utrisq; ꝙ cus
todim · Et eius solliciudīs tō quibꝫq;
sua · Ipse quidē ꝙ sine te nō cōstimēt:
illis nō ꝙ n̄ de te ad suū plemtudinē
mīme i̇staurēt · Nā quis nesciat sathana
cadente de celo et eius cōpliabus tm̄ sup
ne multitudīs ꝓte nō modica imīnutū.
Dcte itaq; oīs cōsummatōis ēxpstant: alij
mūi · alij desiderī suī · Agnoste ꝙ mde uocē
tuā ī̄ psalmo · Mde expectant uīsi: donec
i tribuas m̄i · Et adūtedū ꝙ nō ista illos
sed illi ista potius tuīsse i̇ferūt: et ut ē
suppiat ad hoc ipm studio destinati · Nam
quō poterabūt n̄ mittāt: · Deinq; hēs lōgē
celiangelīs Ite ꝙcūq; ego mitto uos: et
ue pdicāte elīāgeliū oī creatūe · Ita ē.
Illa querebat sponsū et spōsū nō latebat:
nempe q̄ in hoc ipm exercitauerat eā ut se quereret:
et dederat illi tor ad ꝓcepta et legē uite
et disciplinē: dūmō ēēt qui instruēt et
dorēt tuā prudentiā · Et mīste monet sū
eius plantatōes et rigatores · qui eā ē
nutrīēt et cōfirmarent in ōm ētitudē
uūtis: h⁹ ē mdicarent illi certāq; red
derent de dilēō quia uītas ē quā queri
et quā nīe diligut aīa eo · Et ēuem quis
fidus uerꝫue amor: n̄ is quo uītas
adamat: · Manoma sū compos · bitatis
sū capax: sed ut nō forem si amor ui
tatis defuit · Horū quippe ramorū h⁹ fruct⁹
ē: et ego radix · Nā sū semin⁹ a semin⁹ si
absq; eo tuēar · In illo immortū nē mīme
illud dīne ymagīmis emīē ī signe haut
dubiū ē: ex quo ceteris ꝓstat cūctibus ·

Jude ē q audet ātā meā ad dulces tactus q̄
assurgere ūtatis amplerus · et in amore
ipīo tō sēuitate ac suauitate queste ? si
tū tueāt grām ī oculis tanti sponsi ut dig
nā ꝓputet que ad hanc ꝓtingat glām ? q̄
mo ipe eā sibi exhibeat nō hītē maculā
aut rugā · aut aliquid eusmodi · Quātī
putas ē discrimīs ip ue dignū pena ? tā
tū donū dei onosū tenē ? Verū h⁹ alās.
Huīc uō sponsa quē quēbat mīme rep
perit ? et quos nō querebat ab ipīs ꝓtin
ē · Audiāt h⁹ qui sūt duces et ꝓpositi uias
uite ēgdi nō formidant ? ipi sibi ī arte
gemitu erūtes et discipuli ꝓpē et magi
stros non sufficiat h⁹ ? erā coacerbant discipulos
sibi · ceca duces cecoꝝ · Quā multi exh⁹ a
nō ītmite periculosissime aberāsse cōpti sūt ?
mmuꝝ ignorātes astucias sathane et ꝰ
gnacōes ipius ? frēm ē ut qui spūs regant
mne cōsumarēt ? abducti turpit lapsi
damnabilī · Videant prōnde q̄ eusmōi
sūt quō caute abulent ? et de sponsa ei⁹
simāt · q̄ nō plus ad eū q̄ desiderat ullo
mō valuit ꝓuēē q̄ sibi obturrerēt quor
magisterio uteret ad cognoscendū de tūta
dilō ēte ad diligēdū timorē dīm · Reduc
tou dat manū ? q̄ dāe dissimulat ꝓceptori.
Et q̄ dimittit oues in pastua absq; custo
de ? pastor ē nō ouiū sed luporū Hanc
tā videamꝰ de sponsa quō se diat tuentā.
Sedebi autē ī ciuitate sathē ābū tuetōrū po
tissē uidet ? Hā ita h⁹ diat · ac sī de uno
loco eāt uenīt · Deīt autē ab oriente et
occidente ujē ūbū dīm ? et a cūctis finib⁹
tre · Hz neq; aligī congregata ē ī locū
unū ? ut ab aplis seu ab angelis tuēi
retur dicēdi ul' dirigenda ad illū quē
diligit aīā sua · Fuit ne ꝓus tuenta
q̄ tollat ? Nō, qz nec ēat · Quāobrē
si tollam si cōgregata si ēte q̄ magis eme
uocabulo cōpetit cōuocata ā ꝓdicatorib⁹
se diuīs ? tūissē simplicat mīme in ali
quo · Coadiutores enī dei sūt ? quē et
audīe loquētē q̄ nō colligit mecū dis
pgit · Hz neq; h⁹ abre in uidebit ? ? si
duret quis ab eis fīdatā sue edificatā.
Siquidē h⁹ fecerūt una cū illo q̄ ī elbā
gelus loquit ? et sup hanc petrā edifica
bo ecām meā ? et qz fūdata ē sup fir
mā petrā Nūc uō michil horū loqt ? ?
sed pt solitū quidē phibens se tuetā.
cuctari aliquātulū nos fūt ? atq; in
suspitionē nos adducit · latere loco q̄ sit
diligencius tuendū · Volebā ꝓterire fa
teor ? meq; subduce hinc scrutinio q̄ me
sufficiē nō sentīē · Cetēm ē mīstens tqua
tus eā dubīs et obstīs uobis quidē sur
sū corda leuātibus eātā supā spem meā
aditū me seu seū · pudet diffidencie ?
et ipīhēdens timorē meū · adordior nō
quidē temē q̄ timide ꝓfugiebā · Adest
ut confido solitū aditorū ? q̄ si mīmē
aps benīuolos tūi aditores auditōes nō
erit onosū q̄ uolui · Verū h⁹ habebit se
quens sermo ꝓncipū ? nā pūtē h⁹ clau
dimꝰ · Ipē autē det nobis ea q̄ dīūt ? nō
solū tenē meūt ? ꝓ ardent ? diligē et effi
cacit adipīē sponsꝰ eāe ihūs xp̄s dīus nr ?
q̄ ē sup oīa deus bnēdūs ī scla amen.

Sermo lxxvm

Dilbū tuētiōms si bn
mem illuc stetimus et
lycsimꝰ ? strupulosiq
videt audientes q̄ stō
sa a ꝓdicatoribus suis
se muetī dicēt · Porro cause mee cūcta
tōis et dubitatōis a nobis exīsse sūt ? et
visū ē aliquid ēe querendū · sed nō in
talce sermōis quo tā artabamur q̄ si
tīi ē potuit explicari · Quid ē stat ? ut
debitū tā solueamꝰ ? In explicatē sūt
menti magm · illud loquor q̄ dotat gē
nū ihīanus ē ī xp̄o et ī ecīa scīm castitat
tonubiū ? ipm ē opus mee salutis · In
eo tā tres sibi iuncte cooptant ? : deus an
gelꝰ homo · Et deus quidē quid in opet ? ?
et cana geree nuptiarū dilā filii sui ?
Ipē uō toto corde id agit ? ac tota uo
luntate · Et utiq; q̄ sēpē sufficēt et absq;
āmīculo horū ? hī autē sine ipo ꝓnt
fuēē michil · Ergo q̄ ex illis astruit
ī opus mīsteri huius ? nō sibi placitū
ꝓpīm quesuit illis · Hā hoībus q̄
dē multa locauit ī ope sūm illud dignꝰ
ē operarius mercede sua ? et q̄ unus
quisq; secdm ꝓpū laborē mercedē acci
piet ? sue qui ī fide plantat sue q̄
rigat qd' plantatū fuit · Angelorū aūt
cū ad salutē huiāt grīs mīsteria
utuntur ? nōne fīt ut ab hominibꝰ

angeli diligant. Nā quia ab angelis
hōies diligant. nō uel maxime adūti
potest. q̄ antiq̄ sue cuitatis dāpna q̄
hōibꝫ i sanctū nr̄i āgeli nō ignorant.
Nr̄ alius pfectō i gr̄ legibus ignē caritat
detebat. q̄ pius ipōrū q̄ pie regnatur
sūt. mutuis q̄ amoribus et pacis affectibꝫ
tūdē et mdēt. Est aūt in nō expandi dif
ferentia multa. p aug. minuī quarī dig
nitate. Deus nūpe fuit q̄ uult. sola ipa
salutare uolendi. sīt estu. sīne pcessu sīt
p uidētia loc uel tpis. ul causē uel pfectē
Est em dñs sabaoth. q̄ cū tranquillitate
iudicat oīa. Est sapiēs disponens oīa
suauit. Porro angelꝫ nō absq̄ motu o
pat. tā locali quā tpali. sīne estu tamē
Homo aūt nō ab estu animi. nr̄a motu
cepit aīmi q̄ liber. t in expando. Deiq̄
ait timoē et tremore saluā ipōrū ubiq̄ opan
salutē. atq̄ i sudore multo sui remedē
panē suū. Hīs ita explanatis tuē mit
menū. hō tā magnifico opē nr̄e salutē
tria ē quēdā q̄ sibi uēdicat auctor deꝰ
p̄uentꝫ in illis oīs auxiliatores et co
operatores suos. p̄destinatiōnē electiōnē
i sanctificatiōnē. Quarū p̄destinatiō nō dico
ab exortu eccīe. si ne a mūdi principio
q̄dē. sed nr̄i principiū habuit. atq̄ illo uel
illo. aūt tpa ē. Porro electio in tempe. i
spiratio ita in tempe fit ubi et q̄n uult
deus. Hanc p̄m p̄destinatiōnē. nūq̄ eccīa
electorū penes deū no fuit. Si inuitat hō
fidelis aīa. audiat q̄d magr inuitet
nūq̄ nō gra erudit. nūq̄ nō docet. Ego
in audacter arrogans loquar. q̄d in de
orde dei impius ille supnoīe delator
ōs filiorū agnat. paulū dico q̄ ut multa
alia ita hoc quoq̄ diuine bonitatis eius
nō ē ultus diuulgāe secretū. et benedixit
nos in quem. Benedixit nos omni spiritali in celes
tibꝫ in christo sicut elegit nos in ipō ante
mūdi cōstitutiōnē. ut essemꝰ sc̄i et im
maculati in cōspectu eius in caritate. Et addit.
q̄ Predestinauit nos in adoptiōnē filiorū
p ihm xpm in ipō p̄positū uoluntatis sue.
in laudē et gloriā gr̄e sue in q̄ gratificauit
nos in dilēto filio suo. Nec dubiū q̄n uocē
electorū suorū oīa ista dicant. et ipsi
eccīa sūt. In illo igit tā profunda eternitatis
sinu aīq̄ in lucē opus q̄ prodiret huic
actōis quis illā uel bonū spūs sc̄i aliq̄
nō ualuit. in eu ipsa eternitas deus uoluit
uelle. Et erit tā ad nutū eternus usq̄ ē
emersisse in spēs formas q̄ factoras has
atq̄ uisibiles. nō cōtinuo tū tuēta ē q̄ a
q̄quā hoīm uel āgelorū. eo q̄ nō agnos
cerent. ymagiē terrestris hoīs adūbrata et
opta mortis caligē. Sine quo gnālis ue
lamīe cōfusionis. nec filiorū hoīm fruit
hant utiq̄. uno sine excepto q̄ genit
sine macula. Emanuel is ē. qui tū et
ipē et nobꝫ p nobis nostri se induit na
turi tūi q̄ p̄ssimilitudinē. nō ūtutē.
Sue em hēs q̄ assumpsit similitudinē carnis
p̄ctī. ut de p̄cto dampnaret p̄ctm in carne
De reō unus ex nobꝫ q̄ ostia extorta ē. et ea
dico et i probis. Non em ē distinctio.
Omēs p̄uaricati. et omē pulcrū sue
uēcūdie portāt. Propter hoc itaq̄ et si i
ibus conditis ita creata erūt eccīa ner
sit tū a creatūa aliqua tuendi potent
uel agnoscī. tm̄ utroq̄ nō ita latēs
et ita grauiū bīe p̄destinatiōnis et ita
massā in sorte damnationis. Cū em q̄d
relatū ab eterno p̄destinatū sapiēs. et
ut ē eius potestā minime p̄dicat ab in
cio. Iustitiā p̄cto gra sua tue relaxauit
p̄m expiationem quā ideo p̄spirationem sup
nominau. q̄ de spōsi spū humane i fusu
quippiā spiritibꝫ fuit i pacōne elegendi
pacis. q. pce dño uita atq̄ euangelio
gle eius ad corda oīm quotquot erāt
p̄destinati ad uitā. Frustra bigiles labo
rassent in p̄dicando. si nō hī gra p̄cessisset.
Qui tū audientes uelociter cucurrere ubi
et p̄dē nationū i omī salute totis ad
dilm. cōcurrē i unitate fidei tbus et lin
guas atq̄ in dnā colligi in eccīam catholi
cā in nos tre. cognouerūt de diuina
gre que a seculis abscondite tenebāt.
i abscondito p̄destinatiōis eterne. et gaudi
sūt se eā tuendā esse quā ab sēla dñs ele
gerat in sponsā sibi. Ex quo ut optimo
clarū fit nō omnīū ee q̄ se tuetā ab
hīs sponsa testā ē. Et ppea q̄ se ab ipis
collatam agnoscat. nō etiam capta nō
cōfusa. Ei nempe ascribenda cuius q̄

cōfusio ē: cui dicē nāē hūit vīmū si illud
de psalmo. Conūte nos deus salutaris
nr. Hz nō eque illi fortasse fuerūt nostē
ōpent aptari: sicut cōfiomur. Vmmo
nō ita ē. Non ē fuemre dnō sed fuctē:
et fuctōnem fuctō exclusit. Deūq quid
fuerāt: q̄ nichil nūq nō nouit. Nouit
dnūs qui sūt eius: aut quida. Jpe nō q̄d.
Ego scio aut quos elegerim q̄mcipio.
Plane quā ab eīno p̄ scīnit. q̄ elegit.
hūa dlexit q̄ dedit. vōis nō ēat ab
eōē ꝓhiberi fuentā: ffuatā mī a ipō. ut
fuemret: fidem dr̄īm. Hī qui audit
testimū ꝓhibuit. et scīm q̄ uerū ē test
timū eius. Vidi mīnd ciuitatē scām
ihlm nouā descendentē de celo a deo patē:
tāq̄ sponsā ornatā uīro suo. Jsq ē ui
gilib⁹ vnus. q̄ custodiūt ciuitatem. Hz
audi ꝑm ei⁹ ffatorē ueluti digito eā
demonstrantē uigilibus ꝑ sub tropo al
tero. Leuate oculos uīros aut. et uidete
ōgiones: q̄ albe sūt iā ad. ffate ad messē.
Et hī ꝓfam lias aparios fuctat ad opi:
sīt iā sēcāt sic oīa ffata ubi absq̄ mī
to suoꝝ labōe glām et dicē quēat.
qui coadiutōes dei sumus. Quid em
factum sūt. Nempe sponsā questuri:
fuctē q̄ mdiare de dilō. Non em suam
querēt. sed sponsi glām: q̄m anima spūāl
sūt. Et q̄ hac nō multū apud illā labo
rībuit: ad est. iamq illi tota deuotōe
ḡquint: dm ffata ē uolūtas eius a dnō.
Demq nerdū illis quidq̄ loquētibus mī
rogat de dilō: et pcūt p̄dicatores su
os p̄cēta ipa promptus et dicens. Hō
quē dilexit aīa mea uidistis. Hūc p
mde se fuentā ꝓhibuit ab hīs qui custo
diūt ciuitatē. que a dnō ciuitatis iā se
nouerāt ee fuentā: quatinꝰ illi talē eā
fuerent nō facerent. Hic a petro cor
nelius et paulo ab anania fuentā sūt:
nā abo fuenti a dnō erāt et ffati. Sic
saulo ffatus: qui uoce et mīe supplia
iā clamauerat. dnē quid me uis facē.
Simus cornelius: qui elemosinis
et oīōibus suis dnō q̄dē eas sibi ꝓpinā
te ꝓmerūt fuemre ad fidem. Jnuenit
quoq philippus nathanaelē: ꝑ prius
dnīs illū ui eēt sub ficu iā uiderat. Que
dm uisio mūq̄ eg nō ffatio fuit. Et an
dreas symone fr̄em suū mthilomnus
fuerisse i ferūt: ꝑ pcūsit eque a dnō
atq̄ ꝓfectū ut uocaret cephas qui forte
in fide legimus et de maria q̄ fuenta
fuit tutore hīs de spū scō. Christino
autē filie quid hīe thar pte spōsā dm
matri ipīus. Nisi em et ipa fuenta eāt
hīs de spū scō: neq̄quā ab fuctoribus
suis tā facilē imitare inpuisset de eo q̄ spūs
e ille. Nō sustinuit ut illū se affaret ad
q̄d uenissent: ipa loquēte et quidē
erhabundanta cordis. Dum q̄ diligit
aīa mea uidistis. Habebat em q̄ bti
oculi q̄m uidissent: et animās eos qui
uiderant habebat Nec uos estis quib⁹
vide donatū ē. q̄ tot reges et pphē uo
luerūt vide et nō uiderūt. Nec uos esse
q̄ meruistis i carne aspice sapiēā. i corpe
ueritatē i thoīe deū. Multi dicūt esse
hīm ē cristū et esse illū: sed ego tunc in ar
bitror fidē aīe modice uobis q̄ maduerā
tis et bibistis cū eo p̄ q̄d i surrexit a mor
tuis Et hī dm sit: de eo q̄ sponsa si
sitata ē a uigilibus. Si quo mmg:
supplebit seruōē altero. Fuit aut ex
hīs uel maxime liquet fuentā fluisse a
spū scō: ab hīs uō q̄ custodiūt ciuitatē
fuentā reputatq̄ q̄ ide ipa sit quā p̄scīnit
et p̄destinauit aī scla deus. ffauit di
lō filio suo delicias sēp̄ nas i seculis
eīnis: ut sit scā et i maculata in conspū
eius. germinās sicut lilium et florens mēt
nū aī dm̄ p̄tem dm nr̄m ihm xp̄m
spōsī emā: qui ē sup oīa deus bnd⁹
i scla amen.

Sermo lxxix

Dm quē diligit aīa
mea uidistis. Quā
mer p̄ceps uehemēs
flagrans ꝑpense q̄
p̄ te aliud cogitare
nō sīnis: fastidis certā: contemp
oīa sper te: te contentus. Confidis
ordines: dissimulas usū modū ig
noras: totūq̄ q̄d oportunitatis q̄d tois
q̄d pudoris q̄d consiliū uidetur ee ui
detur. triūphans in temeritō i digis

i captiuitatē · En ōne qđ cogitat ista et loquit⁹ te sonat: te redolet · et aliud michi: ita ē ꝓpīq et cor uidicasti et lingua aut. Nū quē dilexit aīa mea iuenisti? Ne uō hm sciant quid cogitet ipa · Quē dilexit aīa tua de ipo sinistrans? En nō hebet nomē? Quē nā uō tu · et ille quis? Et h⁹ ita dixim ꝓ singularitatē eloquij et m signē ubertē materiā: qua ꝓns sinphia, ceteis dissilis sans aquet· Non i egypto imo hoc nō uba pensanda sut: ꝑ affinitē · Cui ita i q amor sūs quē totus huj uoluīs unā constat ex materiā · nō ubo sit estimandus aut lingua? sed ope et ueritate. Amor ubiq loquit⁹: et si quis horū que legūt⁹ aptis notitiā adipisci · amet · Aliquī frustra ad audiendū legendū ue amoris carnē q nō amat accedit: qm oīo nō pt carpe igntū eloquiū frigidū poetq · Quō em greece loquētē nō itelligit qui gre nō ē. nouit · n latine loquētē qui latinq nō ē. et itu deatio? sic ꝑ lingua amoris ei qui nō amat barbara erit: et erit sicut es sonans ac cymbalū tymmens. Si uō angelis loquar qm de spū et ipi arte gnt ut ament · sciūt quid loquit⁹ spūs: et amoris uerbū optime cognitis sibi i promptu habit inde i silī lingua · studijs amoris pietatis ꝓfectis · Denq ita ibiū edocta emittit de eo qđ querit: ut dicat · Paululū cū ꝓtīsisse eos: i uenī q diligit aīa mea · Ibī paululū: q ubū abreuiatū fecerit ei symbolū fidei tenentes Et qđ sequit⁹ tlā ē. Opor tebat quidē sponsā tīsse ꝓ eos ꝙ quos cognoscit ueritatē: ꝑ tū tīsse. Nisi em tīsisset et ipos: nō iuisset quē querebat · Atq h⁹ ipm suasit ab illis nō abi gas Nō em ꝑdicabāt semet ipos· ꝑ dnm suū ihm: qui alioq dubio et sui ipos ē et ult · Ibī et aut. Tīsite ad me oēs qui cōcupiscitis me · Nec sufficiebat tīsire: et ꝓtīsiē dicitur · Inquiē ꝓtīsierat is q uestigabat · Nō mō em de morte ad uitā tīsierat: sed ꝓtīsierat ad glām · Quod ni eā hanc optinuit ꝓtīsiē: Aliquī nō poterat applicare quē nō ꝙ eadem uestigia sequeret⁹ quo cūp ierat · Et ut qđ dico clarius sit si dns meus ihesus i surrexisset qđ a mortuis ꝑ ad celos nūme assedisset: nō poterat de eo dici q ꝓtīsierit ꝑ tīsiēt tū: ac ꝙ h⁹ sponsū illū que rente tīsiē solū nō oportet nō ꝓtīsire · Nūc uō qm i surgendo tīsierat et adierat ꝓtīsiē utiq ascendendo merito se eā ista nō tīsisse sed ꝓtīsisse phibuit: que huic fide sic quidem et deuocē ad celos usq seqa ē. Hic crede i surrectione tīsiē: ede eā ascensione ꝓtīsiē · Et forte ut dixisse me mem die altera nū de ipa tria nouerat illā: ista nō nouerat · Ego qđ sibi deerat instructa ab illis quia si qui surrexerat eā ascendisse: ascendit et ipa ꝓ h⁹ ē ꝓtīsit et tue. Quid m inuenit ꝓtingens ubi ille me corpe ē? Paululū cū ꝓtīsisse eos. Et bū eos: nō tā ipos quā cetera me bra sua que sūt sup tra caput nrm ꝓcul ꝓcessit duobus atq tīsendit: i surrectē ut ia dixim et ascensione. Et rem ꝓmine tristis · Qđ si ille ꝓ cessit: et fides mea · Ubi em illa eū nō sequeret⁹? Si ascendit m celū ipa illuc ē: si descendit ad ifernū ad ē · Si sup sedet penas suas diiculo · et habitauit in q̄tremis maris? illuc aut manꝫ tua deducet me: et tenebit me dextera tua · Nōne denq ꝑ hāc oīpotēs et sūme bonꝫ patri sponsū susceptauit et cōsidere nos fecit in celestibus? Atq ꝓ eo qđ dixit eā qm ꝓtīsui eos: qm et semet ꝓtīsis fide stans · quo uerbū ipa fecit. Arbitror et illud plenū: cur se ꝓtīsisse potius ꝙ tīsisse dicē malut · Et nos tm seamꝫ ad ea que sequūt⁹. Donec est nec diminuta: donec irriget illa i domū mīs mee · et m cubiculū genitrīs mee · Ita ē. Et nūc et deinceps nō desint gemē christianū · nec fides desit: nec caritas de eā · Venerūt fluā ·

flauerūt uentí et impegerūt ꝛeā: et
nō cecidit eo qđ fundata eēt sup firmā
petrā. Deꝰ aūt erat xp̄us. Itaq; ner
ubositate philosophorū nec mꝰ maullacūbg
hēticorū nec gladius p̄secutorū potuit ꝛ
à potest àqñ separari a caritate dei q̄
ē in xp̄o ihū: adeo fortiꝰ tenet quē
diligit mā mea sua adeo illi adherē
do bonū ē. Gustmo bonū ē: aut p
suas. Quid hꝰ tenacius gustmo. qđ
nec aquis eluditur nec uentis dissoluꝫ
nec scindit gladius. Denīq; aque multe
nō potuerūt extinguē caritatē. Temu
eū: nec dimittā. Et sūs p̄uarcha. Nō
te inquit dimittā: ni benedixeris mi. Ita
ista eū nō uult dimittē. Et forte magr
q̄ p̄uarcha id nō uult: qr nō pro bñdc
tione quidē. Utiquē ille bñdcē acepta
dimisit eū: hꝰ aūt nō sic. Nolo inquit
bñdcōnē tuā: sed te. Quid enī in ē m
alo: et ate quid uolui sup tuā: Non
dimittā te: nec si bñdixeris mi. Temu
eū: nec dimittā. Nec inung forsitan ille
tenere uult: aī phibeat dicēs. Deli
cijs ne mee eē aī filijs hoīm. Qđq;
pollicens ait Ecce ego uobiscū sū oībg
diebus: usq; ad cōsūmationē seculi. Qđ
hat copula fortius: que vna duoꝝ
tā vehementi uolūtate firmata ē. Te
mu eū inquit. Nec michi omnino uerisimꝫ
ipā tenet ab eo qđ tenet: cui alibi dc
temuisti manū dexterā meā. Quē te
net et tenet: quō tā cadē pit. Tenet
fidei firmitate: tenet deuotois affec
tu ne quaq; diu tenet: si nō teneret.
Tenet aūt potēcia et ꝫ mā dei. Te
mu eū nec dimittā: donec introducā
illū in domū matris mee et in cubiculū
genitricis mee. Magna enīe caritas:
q̄ ne emule quidē synagoge suas delicias
iudet. Quid ea benigng: ut q̄ diligit
aīā sua. ipm̄ cōsortē pati sit et inimicē:
Nec mirū tū: qr salus ex iudeis ē. Ad
hoc vñ excēdit p̄sumitur saluator: ut re
liquie isr̄l' salue fiāt. Non tam indig
nā mi filij mgti sint. Nō tam indi
gni: ne fundant qđ ex ea supspere: nō filij
qđ ex eius sugere uberibus. Teneat
magis etiā firmiꝰ salutē quā iudea ꝑdidit
ipā apphendit: donec plenitudo gentiū
intret et omīs isr̄l' salus fiat. Volui in
cōe communē vocē salutē: q̄ sic ab oībg
capiat: ut nullī singulis minuat: Utiq;
hoc fiāt: et plus. Quid plus: Qr et
nomē sponse illi optat et gratiā. Dispō
sus salutē hꝰ. Incredibilis caritas: si nō
sermo ip̄e loquit ē ipā. fecisse fidem.
Dixit enī si audisti velle se introducē
quē tenebat nō mō in domū matris sē
et in cubiculū quoq;: q̄ē p̄rogratiue in
diat. Sufficiebat ad salutē si domū intra
ret: at secretū cubiculi signat gratiā.
Hodie aut huic domui salꝫ fiāt ē. Quod
ni sit domestica salus: saluatore ipsū
domū: Iz q̄m cubiculo mereꝫ recipi:
secessū het secretū suū sibi Salus domui
sit: thalamo debuit īmidit. In domū
matris mee introduat eū inquit. In quā
domū: ni de qua olim p̄nūciarat iudeis.
Ecce relinquetur uobis domus vra deserta.
Sed qđ dixit: sicut hēs et de hꝰ testimo
nū eius in ppha. Relinquā aut domui me
ā: dimisi hēditatē meā. Et nunc ista
pollueꝫ reducē illū: et domui matris sue
pdita salutē instituē. Et si hꝰ parū in
det: audi quid bonū adiuat. et in cu
biculū genitricis mee. Quo ingrediturꝫ
thalamū sponsi ē. Magna amoris
potentia. Saluator indignabūdus qr
erat de domo et hēditate sua: et nunc
ad huius gratiā mitigatus inflectitur: ita
ut redeat nō mō saluator sed et sponsꝰ.
Audā tu a dnō filia: que et indigna
tionem cōpescis et hēditatē instituis. Au
dā tu mi tue: cui bñdcō auferuntur in
feruntur salus: inferuntur qui diuat illi salꝫ
tua ego sū. Non sufficit hꝰ: addat et
diuat. Despondabo te mi in fide. Des
pondabo te mi in iudicio et iustitia:
despondabo te mi i mā et miserationibg.
Iz memēto: qr que has conciliat ami
cicias sponsa ē. Quō g̃ sponsū et huic
sponsū alteri redit: ne diuā inpie: Nō
ē ita. Cupit quidē illū mi filia bona:
nō tm ut redeat illi. sed ut cōcedat. Sufficit
bng duabus: si qđ nō nō erit due.

sed vna in ipo. Ipe em ē pax nra qui fa
cit vtraq; vnū: ut sit vna sponsa et sps
sus vnus xpistus ihūs dns nr: qui ē sup
oīa deus bndictus in scula amē

Quid dē vrm ut cogn nrm
equo aīo ferāt q pene tā
multiplicē dies dū spu
ros et immundos sāne
tent ihēne delāt: sermo
que mstruum ā nullo
fuerit ā agi arguo ad modū moraliū sa
le conditus. Ad quide pt solui. Sz nū
q dicta sūt reuse lect. Nō procedo:
n plus valiturā ad. Ena dicte si recorda
mi a quonā sptuē loco cepit definuda
nō h ut rursū inde ad ordiar. Meū ē
resarcire dampna: ymo dm de quo totū
psumimus. Quo magis pretendū pnti
pio. An inde. I lectulo meo p noctes q
sūi q diligit aīa mea. Nu fallor inde:
ab hmoi em et deniceps cum vna fiunt
in. Haut allegoriarū densa discussa
caligine ponere in lucē xpi et ecīe se
cretas delicias. Igit tendag ideam ad
indagandā moralia: nec em in po
testē ad pgrū qd nobis cōmodū fuit.
Atq h ita congrue fiet: si que dicta sūt
in cristo et in ecīa. ubo aīegs eidem
mistilonimus assignemus. Sz dē in
aliquis. Quid tuo duo ista cōiugis.
Quid em alie et ubo. Multū y oēm
modū. Primo quide q naturarū
tanta cognatio ē. ut h ymago illa ad
ymaginē sit: deūq; cognatione silitudo
testetur. Nempe nō ad ymaginē tm:
sed et ad silitudinē refā ē. In quo silis
sit queris. Audi de ymagine primus
habūt ē ustus. et sapiā ē iustica: et h
ymago. Cuius. Iustiae sapiē. ustus.
Est em ymago h iustica de iustica
sapiā de sapiēa. ustus de iustate: q
de luce lumē de deo deus. Haut rerū
mistil ē aīa: quā nō ē ymago. Et tm
earūde rerū capax appetens q: et inde
fortassis ad ymaginē. Celsa creatura:
i capacitate quide manifestius i appetēna
aut similitudis i signe preferens. Legi

mus qua deus hoīem rem fecit: que et
ad ymaginē ut deū ē capacitas ee
probat. Oportet nāq; id qd ad yma
ginē t ei ymaginē conuenire et nō m
uarii pcipare. nomē ymaginis: que
admodū nec ymago ipā soloue ma
nus nōie nuncupat ymago. Nec nō de
eo qui ymago ē: q ei in forma dei
esset nō rapinā arbitratus ē de se e
qualē deo. Vbi tibi utriq; eius et in
forma dei manet: cetudo et equalis
maiestas: ut dū videmus videndo
capiat: et magnitudo magnitudinē nō
sp nat sibi alterius videndi appetat q
ad ymaginē ē et ymago: sicut yma
go quoq; michilominus mutuoq; in
dē illi ei ymago ē. Nempe ipe ē
de quo scm dauid audisti i psalmo tanta
nē quide magnus dns nr et magna vir
eius: tue vā retā dns deus nr. et nō
ē in eo mi quitas. Ab isto nō et magno
deo hēt ymago eius ut et ipā magna
et rea sit: hēt et aīa que ad ymaginē
ē. Sz dico. Michil ne q amplius hēt
ymago ab aīa que ad ymaginē ē q et
huius magnū rem q assignamus. Et
plurimū. Nec ad mensurā accepit: illa
ad equalitatē. An nō plus hq. Adūte
et aliud. Huius utriusq; et a creatore aut
dignatio tantum: illi gratia. Atq id
magnificentius nō dubiū ē. Sane
hq quide eminentiā ē quis abnuat:
q oī a deo huius illi et de deo vnusq; sit
i. de dei substatia. Etem cōsubstantiale
ē deo ymago sua: et omne qd eidem
siue ymaginis ipsius videt: duobus ē
cōsubstantiale nō accidentale. Ad
vnū attende: i quo ymago nō pariter
emmet. Magnū et rem ista duo
nā a sese distrepāt qs negabit. In y
magine vnū st. Nec hq solū vnū sūt
et ei ymago. Imaginis em nō nō
id rem ē ee qd magnū ē: sed nā id mag
nū rem q ee qd ee. Illic nō ita. Et mag
nitudo ei et rēnudo nrā duōse ab ea:
duōse ab invicē sue. Si em ut sup dixi
eo aīa magna ē quo capax eiusdē eo
rea quo appetens sup nri: q nō qui

ner sapit que sursū sūt ꝙque sup̄ terā
nō plane ē rōn sed curua: cū tñ pro
hmodi magna ēt nō desīnat ma
nens utiq; eaꝫ sit ei⁹ntatis capax. Neq;
em̄ illo aliqñ nō capax erit. eraꝫ si
nūq; capiens fuit: ut sit quō scripturꝫ
ē. Deruptū in ymagīe ptūsit homo.
Expte tñ: ut emmendā ubi appeat
de ipā integritate. Quo em̄ a magno
rō ue abūt cadat? qđ ea utiq; hēt ut
sit que hēt? Del ideo expte: ne si toto
puaret nō sup̄ eēt spes salutis. Nā si
desīnat magna ē: et capax. Capax
de capacitate ut dixi estimat aīe mag
nitudo. Quid uō sperare de eo posset?
cui capax nō foret? Magꝫ magnitudiē
q̄ teneat. e aīa ꝑdita rōnis in yma
gīe ptūsit homo? Vno q̄ claudicās
pede. et frūs filius alienus. De libris
em̄ loquēm. Filij alienū melius sūt in⁹?
filij alienū in ueterani sūt: et claudica
uerūt a feminis suis. Pulchre appella
ti sūt filij alienū. Nā filius ꝑ rōnā mag
nitudinis: alienū ꝑ amissā rōnis dignē.
Nō dixisset claudicauerūt sed corruerūt. a
quibuā silua: si ex toto hoīes ymaginē
essent. Nūc uō q̄m magnitudinem
quidē ymagīe ptūsit homo: q̄m uō ad
rationē uelud claudicans conturbat
et deturbat ab ymagīe sp̄tuā ima di
uina. Deruptū in ymagine ptūsit hō:
sed et frustra cōturbat: frustra oīo.
Nā seq̄: Thesaurizat: et ignorat
cui congregabit ea: Cur ignorat? nisi qz in
clinans se ad infima et terrena thesau
rizat sibi ira. Desuper ignorat de his
que ire cōmittit cui congregabit ea?
timeo ne de molicie. an furi effodi
ēt an hosti diripienti: an ignē de
uoranti. Et nōe miser hoī in rui
in se et in cubāti hīs que in ira sūt. fle
bilis uox illa de psalmo: Miser factꝰ
sū et curuatus sū usq; in finē: totā
die contristatus ingrediebar. In semet
ipsis quidē expte: dignitate illius sine sapiēt
deus rōnē hoīem fecit: ipse aūt se in

plicuit doloribus multis. Et cōtinuo uox
ludibrii ad eū: iniuriaē ut tñ scamꝫ.
Ignoui uerumꝫ hui. Nempe nōe aīa de
core uellemꝫ rōnē magnitudinis quogēmo
bono diffluceremus ymaginē ne in
aīa ēt unū n⁹ aīal aīa: qđ nudā rōnē
et aīal ubo ea unū ēt fidei eque asserēdē
dogmꝫ. Et de rōnitudine quidē qz his q̄
dā sūt liquet. q̄ diuisa et ab aīa sit et
ab aīe magnitudine: q̄nquidē ea cui nō
esse et aīal manet et magna. Veri
tamē magnitudinis aīe q̄ diuisa ratio
dicebā: Non em̄ inde pt unde rōnis
dies aīe q̄ nō stricta ē: cui nō sint rōnis
die ita et magnitudinis sua ꝑuaria aīa
possit. Nō ē tñ sua magnitudo aīa.
Nā et si aīa nō inest alicui magnitu
dinis sua: ipā tñ et exīt aliqm̄ extra.
Queris ubi. In angelis. Inde quippe
angeli unī aīe magnitudo probat qz cap
tu uidet ei⁹ntatis. Qđ si eo cōstat
aīam discrepāre a rōnitudine sua q̄ ea curē
possit? qđ nī eque liquat ēe diuisi et
a sua magnitudine quā silui ꝑā uendicare
nō possit. Cū unaꝫ n⁹ illa rōi n⁹ ipsa
sola sit aīa: patet utrūq; indiffer et
differre ab ea. Item. Nulla forma ē id
cui ē forma. Est aūt magnitudo for
ma aīe: Nec ei idem nō forma q̄ insepa
bilis ē illi. Hoc siquidē sūt cōsubstan
tiales differentie omnes? hō nō mō ꝑ
ptia ꝑ sed et ꝑ quedā? hō ead alie
nabiles forme. Non igit sua magni
tudo aīa nō magis quā sua integredo
corui quā sui candor nix. q̄ sua risibilitas
seu rationalitas homo: aīa tñ corui sine
integredine. nec sine cādore nix. hō
nimirū q̄ nō risibilis ē. et rationabilis nunq̄
ignias. Ita et aīa et aīe magnitudo:
et si separabiles diuise tñ ab inuicē sūt.
Quid nō diuise? aīa hō in subiecto illa
substātia et substātia sit: Sola summa
et increata nā que ē trinitas deus habet
sibi uendicat merā singularē q̄ sue
eternie simplicitatis: ut nō aliud
et aliud nō alibi quo et alibi sed ne nō
quidē et nō nusquam in ea. Nempe
ipsemet manēs. qđ hēt ē: et qđ ē ipse
et uno nō ē. In ea et multa i unū et

diuisa in idem tpūt. ut nr de trino statu
rēū simat pluralitatē. nr alterationē
de uarietate sentiat. Hora oīa cōmet.
et quecq; suis ordinat locis. nusq; cōfē
ta loquit. Tempora sub ea tīn sunt nō
ei. Futura nō expectat. ptita nō cogitat.
psentia nō exprimit. Heredat a nobis
lumī. i. credat nouellu nō dyuletia sed hē
tia. qu magnitudinē qua magn ē deus. et tē bontatē qua bonꝰ. sed ē
sapientiā. q sapiens. et iustitiā. q iustꝰ
postremo diuinitatē. q deus ē. deū nō
ee i pyssie disputat. Diuinitate iqt
deus ē. ꝑ diuinitas nō ē deus. Persita
nō dignat. deus ee. que tota ē ut fa
ciat deū. Hz si deus nō ē quid ē. aut
eni deus ē aut aliquid qđ nō ē deus.
a michil. Equde nō das deū ee. sed ne
michilū quidē ut opinor dabis. qua
usq adeo nīa ee deo fateris. ut nō
modo absq ea deus ee nō possit. sed ea
sit. Qđ si aliquid ē qđ nō ē deus. aut
mīnor ē deo. a maior aut par. Aut
quo minor. qua deus ē. Restat ut a
maiorē fateris aut parē. Hz si maior.
tpa ē summū bonū nō deus. Si par duo
sūt sūma duo sūt bona nō vnū.
qđ utrūq; catholicus refugit sensus.
Sat de magnitudīe bontate. et iustitia sa
pīa ꝑ idē p oīa qđ de diuinitate sentimꝰ
vnū i deo sūt et nīl deo. Nō eni aliud
bonꝰ qꝫ vn magnꝰ. nr aliud iustꝰ aut
sapiēs qꝫ vn magnꝰ et bonꝰ. nr aliud
deitas sīt. hr oīa ē. qꝫ vn deus. et hr quoq;
nō in ipso. Hz dicit hēticus. Quod.
Deū sit diuinitate ee negas. Non.
Hz eandē diuinitatē que ē deus michilo
minꝰ assero. ne deo excellentius aliquid
ee assenat. Nā et magnitudīe dico
magnū sic ipse ē ne maius. aliquid
deo ponā. et bontate fateor bonū. sed
nō alia qꝫ ipse ē. ne melius ipo aliquid
in uideat. tulisse. et de tertio i hac mo
dū. Securus et libens ꝓgo. i offensos ut
cuiq; pede i ea sententia qu dicebat.
Deus nō in ea magnitudīe. magnꝰ ē
qui ē qđ ipse. Aliquī. illa eit maior
magnitudo qꝫ deus. Augustinꝰ hic ē
validissimus. malleus hēticoꝝ. Hz qđ
magꝫ de deo ꝑtue dici possit. rectius con
gruentius qꝫ dicatur. Deus ē magnitudo
bontas. iustitia. sapīa. q deus ē mag
nꝰ bonꝰ iustus. aut sapiens. Hoc nō
i merito nuꝫ cōsilio qđ ꝑua eugem
ēmus celebrauit. tā ipi qua cetera ep̄is
tula usa ē et oīo suspecta expositio illa
libro gisilberti epi pictauensis. quo
sup ab hac hoc determinata sanctā quide
atq catholica cōtemptabat. hoc nō. Pat
ē iustitia. uerus. filiꝰ ē iustitia. uerꝰ.
spūs scī ē iustitia. uerꝰ. et hec tres vnū
sūt simul nō iustitias. sed vna iustitia.
vnꝰ uerꝰ. Ob obscurā ꝓsimaꝝ explā
nationē. Quia uerꝰ sanctꝰ qꝫ ꝑ cōtē
ptū ita dixisset. Pat ē uerus. iustus.
filiꝰ ē uerꝰ. iustus. spūs scī ē uerꝰ. iu
stus. et hec tres vnꝰ uerꝰ. vna iustitia.
Qđ quide fecisset. si sem dignaret
fulgentiū imitari q aut. Vna quippe iu
stitia vnꝰ dei. primo vna vitas vnꝰ deus.
nō patit seruatū atq; cultura creatoris
creaturē qꝫ conditi. Vnꝰ corrector qui
uera nisse de unitate loquit. qui pie
catholice qꝫ sentiēs de uera et mera di
uine simplicitate substantie. inqua mi
chil ee possit qđ ipsa nō sit et ipsa deꝰ.
Quaꝫ manifestius in nō nullis alijs lo
cis a rationē fidei liberalle ipsam epm uisꝰ
ē disperare. quoꝝ illi causa ad vnū
pono. Nā dicente auctore eū dē deus
deꝰ deꝰ ꝑtinet ad sabām. nī cōmentator
tulit nō que ē sed qua ē. qđ absit ut
assentiat catholica ee vidꝫ sabā uel
aliquā oīd rē qua deus sit et que nō
sit deus. Liber nīme iā cū ipm loq
mur. quippe qui i eode cōuentu sēte
ne epōrū habitu. aqueuestens tā hoc qꝫ
cetera digna reprehensōe inuenta. gra
ue detinauit. Hz qꝫ eos q ad librū
illū cōtra aplin eū utiqꝫ ꝑ mutgatū ibde
ī directum trasscribē et uere lectitare fe
rūt. cōtentiosiq; ꝑsistentes sequi epm
i quo ipse ⁊ nos sentit. et errorib; qꝫ cor
rectionis mgrm habē malentes. Nō
solū aut. sed et qꝫ uos occasione ac
cepta de differentia ymagis et cāe
que ad ymaginē fra ē quecūq; edidi
errorē in hac facē. ut si qui forte ex
aquis flumiis que dulcores undē

aliqñ aliquid biberit sūpto antidoto eum
māt illud: et purgato mentis stomacho
ad id qđ ꝑm. et promissionē mīam diuēdū
de silitudine sup̄ē ardentes puriora
tā in gaudio nō de mīs hauriāt. sed de
fontibꝫ saluatoris sponsi emē: q̄ē sup̄
oīa deus bñdict̄ in sēcla. Amē

Hic incipit liber

De situ aūt hui⁹ ē de
affinitate aīē ad ubi:
atq; id quidē mīme. Cū
enī comunio tante
maiestati et tāte pau
pti: ut more et amore sponsorū
unū ex equo fieri cōpleri ꝓferāt: sili
mitas illa et illa humilitas. Hīc si uē id
dicam; nulde leta fiducia ē: si falso uel
de pumenda audacia. Quia ergo de
beatitudīe horū querendū fuit: que
qđē tā multa q̄uenta ē ꝑ nō oīs. Qđs
enī uel ymmo hēs nō uideat quā se e
uicino ꝛspiciant ymagines: et qđ ad ymā
ginē ē? Quocirca utriq; unū dm et al
tm alteri: sermo si rectus assignatur
hesing. Nō de ymagie tm sed de eā de
silitudie demōstrandū ibidē ꝓmanas
ē: in qđ ipsa silitudo ꝙquo uel ꝙquibꝫ po
tissimū cōstet nr̄ dū a nobis ē declara
tu. Age ia intendam; declarationem hui⁹:
ut quo aīa plenius agnoscat suā origi
nē eo ꝑfectius erubescat uitā hīē degene
rē. Ymmo uō qđ ꝑfectō miserū de
phendit in nā. studeat ē formabile ꝺus
tria: ut digno suo grē dei quidē mīme
sese ingens. ad ꝑfectus ubi fidē ꝛ amodū.
Adiuuat ut² ex hac diuine ꝙgenui
tate silitudīs in ea sibi illā sue substā
tialē simplicitatē qua hō ē illi ea qđ uiuā
et si nō qđ bn̄ qđ ue beate uitē: cui sit
silitudo nō equalitas. Gradꝫ ꝓm
quis: gdus tri. Nec enī omnis ex
cellentie paris ue fastigij sūt hīē hō
ea qđ uiuē: et ut hīe hoc ea qđ bīē
uitē. Ergo si ubi ē illud ꝙ sublimi
tatē hō aīe ꝙ silitudinē: salua quidē
eminentia ubi. palā ē affinitas nāe
palā aīe ꝓgratiua. Et ut qđ d² pla
nius fiat: soli deo idē ē ea qđ bn̄ ea:
atq; hō ꝑmūt ac ꝑfectissimū simplex.

Idem aūt silicē et huic. id unde hīē ea qđ
uiuē: atq; hō aīe ē. Et hō et si mersion
gdu astendi pōt. nō mō ad bn̄ sed eā
ad beē uiuendū: nō qualit̄ cūq; sit hō ea
qđ bn̄ ea illi q̄ eo ꝙueneāt. q̄ting ita
gloriet² pro silitudie ut tm pro dispāritate
habeat ꝙ bn̄ oīa ossa ea ꝙ dicāt. Dne
quis similis tibi? Long tri aīe gdus:
ex quo et solo ad beatā astendit² unitā.
Sūt nāq; uiuentia. et horū ꝙdā duo:
que sentiūt et que nō sentiūt. Porro in
sensibilibus sensibilia ꝓferūt²: atq; u
triusq; uita qua uiuūtur et sentit². Non
stabūt ꝓcē in gdu uno uita et uiuēdi:
multo minꝫ uita et q̄ sūt sine uita.
Uita aīa ē uiuēdi qđē: ꝑ nō aliude q̄
sentia. Et ꝙ hō nō tā uiuēs q̄ uita: ut ꝙ
ꝓne de ea loquam². Inde ē q̄ infusa corꝑi
uiuificat illud: ut sit corꝑi de uite ꝓpria
nō uita ꝑ uiuēdi. Dū liquet ne uiuo q̄dē
corꝑi id uiuē ea qđ ea: cū ea et mīme
uiue ꝓssit. Multo minꝫ q̄ uite exp̄ria
sūt ad hui⁹ gdū assurgere. Nec uer oē qđ
uita d² ul' ē. cōtinuo ualebit ꝓtinge hui⁹.
Est pecorū ē et arborū uita: sensit al
tā urgens. altera carens. Ut uetet tri (neutri)
ad ea qđ uiuē ē: cū ut quidē multorū o
ꝑmio ē aīa i elementis. q̄ uel illa i tue
bus ul' ista i rumis extiterit⁴? ac sedm
hō cū desinit uiuificāē sil' et uiuē ea sit:
sed nō et ea. Soluūt² ꝓt et dissoluūt²:
tri nō alligate tm. ꝑ et colligate. Nec
enī simpler ea quecq; harū. sed ex pluribꝫ
cōstans⁴: et ꝓea nō idigit² in michilū
sed dissilit in ꝑtes. ut ad suū quoq; ꝛtiat
ꝓcipuū: ubi causa acer ad acre. ignis
ad ignē. et sic q̄liq; in huic modū. Nequaq;
ut² illi uite idē ea et uiuē ē: q̄ē et q̄a
nō uiuit. Porro michil horū quibꝫ nō
hō ea qđ uiuē sit ad beate bīq; uiuēdū
q̄q; ꝓficiat uel emergat: quippe qđ
nequ in huic ꝛferiore gdū potuit ꝓficere.
Sola que in ꝓpria sēde ꝛgnauit² aīa hoīe
in eo dignitatis ꝓata ē uita a uita sim
pler a simplici ꝛmortalis ab ꝛmortali⁴:
ut nō sit longe a sūmo gdu ubi sitiret
id ea qđ bīē uiuē ē. in quo solus stat bīs
et solus potens. ix ꝛgit et dñs dñantiū.

Anteq̃ ita q̃p̃ in sui condicione aiã. et si nõ
ee posse tñ ee bãt. Sic̃o ymdi gdu quã
tñ lucet appropiare. nõ ptingens tñ de
q̃ eñ uel ipi ut sup̃dixim⁹ hs eũ aliq̃
ee qd bãm ee. n̄ qñ bãt eũ. Fatem⁹
silitudinẽ. equalitate ĩmutabilẽ. Verbi
causa. Vita deus. uita et aiã. Filius
quidẽ sed dispar. Porro filius q̃ uita. q̃
semp̃a uiuẽs. q̃ tñ uiuens. sed et ui
uificãs. sicut et dle hs aiã. Dispar uo.
quãtũ a tãte creata. Dispar q̃ ut n̄ ee
am ab illo nõ eet. sic n̄ ab ipso uiuificata nõ uiuet. Non uiuet dico. sed spũa
li uita nõ nali. Nam nãli quidẽ eã
qui nõ spũaliter uiuut ĩmortaliter uiuat
nãe. At qualis uita in qua sanct⁹ foret
nõ nasci q̃ p̃ nõ ab ea mori. Mors pena
ẽ. et tñ grauor. q̃ p̃ nõ nẽ. Denq̃ mors
p̃norũ pessima. Ita g̃ q̃ue sedm carnẽ
uiuit aiã uiuens mortua ẽ. quippe cui
bonũ erat nõ uiuẽ deo q̃ sic uiuẽ. Aqua
ĩ tali quadã morte. nimie vmq̃ i sin
gẽt n̄ p̃ ubũ iuste. ymo p̃ ubũ iustã
uiuentẽ utiq̃ et uiuificantẽ. Alias aĩ
mortalis ẽ aiã. et in hs mihilominꝰ ubo
silis quidẽ sed nõ equalis. Nã item sup
ereellit ỹmortalitas deitatis. ut aplus
dicat de deo qui solus hẽt ĩmortalitatẽ.
Qd ego reor p eo dm̃. q̃ solus sit tã
cõmutabilis deus qui aut. Ego dñs.
et nõ mutor. Sed nãq̃ et intẽg ĩmor
talitas tã nõ ĩpuit mutacõnẽ q̃ nec
finẽ. q̃ oĩs mutatio quedã mortis ĩ
mutatio sit. Omne etenim qd mutat⁹
dñi de uno ad aliud tñsit ee. quodãmõ
nãe ẽ moriat⁹ qd ẽ ut ee ĩpiat qd nõ
ẽ. Qd si tat mortes. q̃t mutacões. ubi
ĩmortalitas. Et huic uamtati subiecta
ẽ ipa ratio nõ uolens. sed ỹ eũ qui sub
iecit in spe. Item ĩmortalis aiã ẽ. qm
eũ ipa sibi uita sit sicud nõ ẽ quo cadat
a se. sic nõ ẽ quo cadat a uita. Verũ ut
rõ stet suus affectꝰ mutari eã agnoscat
ita ĩmortalitate se deo silem. ut sciat sibi
de ee nõ modicã ĩmortalitatis ptẽ. sole
redens absolutã p̃fectiõq̃ i mortalitatẽ
ap̃. q̃ nõ ẽ tñsmutatio. n̄ iuicissitudis
obumbratio. Non mediocris tñ aie dig
nitas p̃ñti dispunctõe rogata ẽ. que
gemma q̃da uiamtate nẽe ubo appropiãe
uidet⁹ simplicitate ẽncie et ỹpetuitate
uite. Item ad unã ormitt. qd ĩ
me ptorbo. Nec eñ ĩmq̃ i signe silem
ue ĩmq̃ ubo aiam fuit. et forte eã
plus. Arbitriũ libertas hs ẽ. plane di
uñ qdã p̃fulgens in aiã tãq̃ gẽma in
auro. Exhac nempe mẽe illi n̄ bonũ
quidẽ et malũ. n̄ nõ n̄ uitã et mortẽ.
sed et mihilominꝰ mẽ lucẽ et tenebras.
et cognitio iudicij et optõ eligendi.
Et si qua fuit alia q̃ sibi ĩtra animi
habitũ se se e regione ĩpiẽ uideãt⁹ q̃
mihilominꝰ inter ipã cẽsorius quidã
arbiter. is aiẽ omiq̃ diiudicat et discẽt.
sicut arbiter in discernendo ita i eligẽ
do liber. Dñi et liberũ noiãt⁹ arbitriũ.
qd liceat ũsari in hñs p arbitrio uolũ
tatis. Inde homo adimerendũ potis.
Qñ eñ qd feceris bonũ malũ ue qd qdẽ
nõ fuerẽ liberũ fuit. mito ad meritũ re
putat⁹. Et ut mito laudat⁹ nõis tm q̃
potuit facẽ mala et nõ feat. si et q̃ po
tuit nõ facẽ bona et feat. ut mi
lo nõ tacet mito. tã is q̃ potuit nõ facẽ ma
la et feat. q̃ is qui potuit facẽ bna et
nõ feat. Ubi aũt nõ ẽ libertas n̄ mitu.
Postrema q̃ sũt tanenda nõe aialia mihil
merent. quia sicut de libertate nõe ita et
libertate carent. Sensu agũt⁹. ferũt
ĩpetu. q̃ rapiũt⁹ appetitu. Neq eñ
iudiciũ hñt. quo se iudicet siue regat.
n̄ instrumẽtũ quidẽ iudiq̃. i. rõem.
Inde ẽ q̃ nõ iudicãt⁹. q̃ nõ iudicat.
Quanã quippe rõe ab hñs rõ exigat⁹
q̃ nõ accepit. Iam ut a nã solq
hõ nõ patit⁹. et tñ solq mẽ animãtã
liber. Et tñ inhesitente p̃ñ patit⁹
quãdã uĩ et ipe sed a uolũtate nõ a
nã. ut ne sic quidẽ ĩgenita libertate
fruet⁹. Qd eñ uolũtarũ et liberũ.
Et qdẽ p̃ñ frẽ ẽ ut corpus qd cor
rũpit⁹ aggrauet aiam. q̃ amoẽ nõ mole.
Nã q̃ surgẽ aiã q̃ se ia nõ pt q̃ se
cadẽ potuit uolũtas i tã ẽ. q̃ corrupti
corpis uiciata ardentiosq̃ amore lan
gueiens et iacens. amorẽ put⁹ iusti
ciẽ nõ admittit. Ita nequo quo prauo
et ĩmo mõ ipa sibi uolũtas p̃ñ

quidē in deterius mutata · nātātē fat.
ut nr̄ nātas cū uolūtaria sit excusāe ne
leat uolūtatē: nr̄ uolūtas cū sit illecta ex
cludē nātatē · Est em̄ nāt necessitas hr̄
quodāmō uolūtaria · Est fauorabilis
us quedā timēdo blādicēs et blandiendo
timēs: Non sese rea uolūtas ubi semel
quid cōsensit nr̄ excutē cā ipse nr̄ excusāe
tēr ullateng de rē queat In querula illa
uor: uelut gemens sub onē nātatis
huius · Onē inquit nī pauor: inde ꝙ me
ꝙ rum sū sciens ꝙ nō uiste cau suret ad
ipsius dim̄: at uolūtas quatinꝰ ꝙnq; t
causa foret · attēde quid seruitus trahat.
Quid dicā ad quos rēdebit nī: nī ipse
fecerī: Premebat ugo nō alio tēꝑ
uolūtarie cuiusdā seruitutis: et erat
ꝑ seruitute quidē miserabilis: sed pro
uolūtate inexcusabilis · Uolūtas em̄ ē
q̄ se nī cēt libera seruā fecat pīm · pīo
assēnsiendo: uolūtas mihi ꝙ ē q̄ sub pēa
tenet uolūtarie seruiendo Unde ꝙ
dicas: aut aliquis in · Cu uolūtatē
dinis: qs ita nātat cōstat ee: Verū q̄dē
ē q uolūtas semp̄ām addrerit · sed nō ipā
se rēmat: magis rēmet et nolēs · Non
hr̄ salūē das: quia rēmet: Exigilant
retme uolūtatē ee: quā rēmeri fateris
Itaq; uolūtatē nolētē dinis: Nō utiq;
uolūtas rēmet nō uolēs · Uolūtas em̄
uolēns ē: nō nolēns · Unde q uolens
rēmet: ipa se rēmet · Quid ꝙ dicat
ei quis rēdebit ei: nī ipā fecerit: Quid
fecit: Seruā se fecat · Non d. Cur
fuit pīm: seruꝰ ē pīi · Propter ea cum
pīm̄t: peccatur aut nī pīo obedire
debuit: seruā se fecit · Ex sit liberā:
Item si ad nō fuit · Fuit A nedē seruitute
se retinens · Neq; em̄ nō uolens uo
lūtas tenet: uolūtas em̄ ē Ergo q
uoles seruā semp̄ām nō mō fecat ꝑ et
fuit: mūto grauidē qd̄ sepe memorādū
ē quis rēdebit illi nī ipā fecit: ipā
et fuerat: Ex nō me inquis deūdere
fines nātē ꝙ pauor: ꝙ rimemetipo
exquir conū quā et assidue luctor ·
Obrinā quesō hāc nātē sentis: Nō
ne uolūtate: Nō gr̄ parū fimt uis:
qd̄ nātio uis: Multū uis: qd̄ quidē
nolle nō queas nec multū obluctās
Porro ubi uolūtas et libertas · Qd̄
tū dico de nāli · nō de spūali: q̄ liber
tate ut aut apl̄us christus nos liberauit ·
Nā de illa idē ipe dicat: ubi spūs dn̄i
libertas · Ita aīa mīra quodā et malo
mō sub hac uolūtatia quadā ac male
libeā nātē et ādilla tenet et libera ·
Ancilla ꝙ nātē · liba ꝙ uolūtatē: et
qd̄ magis mirū magis ꝙ miserū ē
eo rea quo libeā: eo ꝙ ancilla quo
rea: ac ꝙ hr̄ eo ancilla quo libera ·
Miser ego homo: quis me liberabit
a talūpna hui⁹ mūdē seruitutis: Ma
ser sed liber · Liber qr hō: miser quia
seruꝰ liber quia filis dei: miser qr cēt
reus dei · O custos hoīm: ecce posuisti
me cōtrā tibi: Posuisti em̄ nī nō ꝑ
hibuisti · Uloqui ipe me posuit: et
frūs sit mimet ipā gūs Justissime q̄dē
ut hostis tui hostis sit mei: et q̄ t rpug
nat et tu · Ego uō qui tibi ego q̄ mimet
cōtrarius frūs sū: atq; in membris meis
meis qd̄ contendat mēti mee et legi
tue · Quis me liberabit de manibꝰ meis:
Nō em̄ qd̄ uolo hr̄ ago: sed me nō alio
phibente · Et qd̄ odi illud facio: sed
me nō alio cōpellente · Atq; ut phibi
nō hr̄ et her cōpulsio ita cēt violenta ·
ut nō cēt uolūtaria: forsitan em̄ sic posset
excusari: aut certe ita cēt uolūtaria
ut nō uolenta: ipsiō em̄ sic possē corri
gi · Nec uō nuscy ertus mīsero patet:
quē et uolūtas ut dixi t rauisabilē et
t orrigibilē nātas fat · Quis me eri
piet de manu pātis: de manu cēt
legē agentis et miq: Queri quis de
quo grādē me · Ego ille pātor: ille ex
ler t nāquis · Pātor qr pāui: exler qr
uolūtate ꝙ ipsio cēt legē · Nā mea uo
lūtas ipa ē ler in mēbris meis: legi
dnāne rēalcitrās · Et qm̄ ler dn̄i ler
mētis mee sicut scriptū ē · ler dei cuius
t orde ipug: et ꝙ hr̄ et nīpn̄ mea ipius
uolūtas conēna tuemt: que ē iniquitas
maxima · Cui em̄ nō inīqug ꝙ ni sit:
Qui sibi neqy aut cui bonꝰ: Fateor nō

sū bonꝫ: qz nō ē ī me bonū · Consolabor
tū me: qz et sūbū uox ista ē · Sāo qz
nō ē in me bonū inquit · Discernit tū
qđ dicat mse in carne sua ītpretans: ꝙ
cōdictoriā legem que in ea ē · Nā hēt
legē et in mente: eaq melior · An nō
lex dei bona? Qđ si malꝫ ꝙ legē malā?
qnō nō ꝙ bonā bonꝫ? An mala sua ē
q̄ē in carne sua? et tō de mala malꝫ
et nīme bonꝫ de bona? Nō ē ita ·
Lex dei eius īmēte iuḡ: atq ita in mīte
iust et mentis · Testis ē ipse qui ait ·
Inuenio aliā legē in membris: ꝙ mei
nantē legi mētis mee · Nullꝫ suū qđ
carnis sue ē · et nō suū qđ mētis sue ē:
Ego dico et plus · Quid in dicā qđ
idē ipse mihi dicat? Nā mēte quidē seruio
legi dei · carne aūt legi pēc · quod magis
sunt fateat? euidēt? ondut? ai malū qđ
i carne ē ita a se alienū censet ut dicat ·
Itaq tā nō opeꝛoꝛ illud? sed qđ habitat
i me pēccm · Et ideo fortassis signat? aliā
dicit legē hostā in membris suis? qui
alienā hāt et qi aduenā īpugnaret ·
Vñ et ad ego aliquid autem ꝙplꝰ haut
temē quidē paulū videꝫ nō tā malū ꝙ
malū qđ in carne hēt? magis aūt bonū
ꝙ bonū qđ in mēte hēt · An nō bonꝫ?
qui consentit ꝙ legi dei qui bona ē? Nā
et si se inde fateat? seruē legi pēc: carne
hō fit nō mēte · Cū aūt mente quidē ser
uiat legi dei · carne aūt legi pēc? quod nā
potissimū horū paulo īputādū putes
tu iudeie Nā in fateor finale ꝙ sua sū:
qđ mētis q̄ qđ carnis ē plurīs ee · Nō so
lū mī: sed et ipi paulo · ut iā dēm ē q̄ aūt ·
Si aūt qđ uolo id facio? iā nō ego operor
illud? sed qđ habitat in me pēccm · Hꝫ de li
bitate ista sufficiat ¶ In libello ꝙ de g
nā et libeo arbitrio scripsi duōs for
tassis de ymagie et sīlitudie disputata
legit? sed ut arbitror nō adiūta · legisti
illa ista audisti? quenā magis gbens
vñ iudicio dēlmquo · Vel si quid me
lio utrisq papuis? Ihs gaudeo et gau
debo · At quoq nō illa se habeāt · trā
qđ in pīcipatū papua cōmēdata teneāt?
simplicitate? mortalitatē · libertatē · Et
ihs nobis liquido apparere iā arbitror a
mnā pī īgemia atq in genua sīlitudie
q̄ in hīs iā exime claret nō ꝙuā aī
ubo habē affimtatē · sīōso enie ihū x̄ꝰ
dño nrō: qui ē sup oīa deus bñdict
in secula amen ·

Sermo lxxxvi

Quod nobis uidet? Possi
mꝰ ne iā rēdi ad
exponēdi ordinē un
disgssi simꝰ? qz patz
ꝓpinquitas ubi et ate
ꝓ qua utiq demonstrāda disgressio ipa
fuit ē? Possimꝰ ut in uidet? in parū
quid dubietatis in hīs q̄ dicta sunt
ad respōdē sentire · Nil furari uolo ·
Nō libenter fateꝛeꝛ qđ uobis utile putē
Et quid id audiā? de hīs ꝓsertim que
uobis ampio? Sno hoiem aliquid a
liqñ mī loquendū ex hīs que suggerebat
spūs et si nō in fidei nīmꝰ tū fidenti
q̄ retinentē et īperuantē sibi ut habet
qđ dicet denuo tētaturꝰ: et ecce uor ad
eū ut quidē ei iussū ē · Donec istud te
nebris? aliud nō ampies · Qđ si reti
nuisset nō ꝙuidēs sue topie · ꝑ fraudē
affīnibus īudendo? nōne mīto et ih
ipm qđ uidebat? hōe auferretur ab eo?
Qđ quidē lōge a seruo vñ ꝑ fiat dñi:
sicut ꝑ fecit · Sic in uigie habitudē
dignet? fons ille īdeficiens sapie salu
tāris: qñ sit studiū nobis cōtēni et
refugi quodq in īfidē hactenꝰ dignatꝰ
ē ipse Si ego uos fraudo? a quo iā non
uereaꝛ ipe fraudari? Ne a deo quidē ·
Est utiq in hīs que dicta sūt aliquid
qđ ut ego uidor offēdiculū dare queat
si nō cōplanet? Et in fallor sūt de hꝰ
stātibus quibꝰ iā scrupulū mouit qđ
iā dicē uolo · Terma illa ubi plitudo
ꝙ ate signauimꝰ ymo qua signata
adūtmꝰ? Solutis ne ꝙ īspabiliter
tē illi visa fiunt uobis? Id quidē ui
deat? aliquibus scripturārit testimōijs
obuiare ut ubi grā ē illud ī psalmis ·
hōe cū in honoꝛe eet nō intellexit cōparꝰ
ē iumentis īsipientibus et silis factꝰ

ē illis: et ītē illud. mutauerūt glām suā
ī sīlitudinē uituli comedentis fenū: sed
et qđ apte dēm ē in psona dei. eristimas
ti ñque q ero tu silis: et plerūq; aliā
q̄ sīlitudinē dei in hoīe p̄ p̄ccm deleti
ēordiē assueriē uident. Quod g̃ di
cem⁹ ad hec: Cria illa nūme ī deo ēe
et sic alia q̄renda in quibꝫ sīlitudinē
assignem⁹: aut ēe quidē in deo sed nō
m aiā et ne sit quidē ī hijs sīlitudinē
tuem⁹: a' ēe et m aiā: sed posse eniā
nō ī ēe ar ỹb⁹ nō ī speabilia ēe. Absit.
Et deo et aiā sūt et q̄ in sunt. Ner
q̄d nos ñquid horū dixisse p̄emteat:
ita totū submouit ē ī dubitatiua et absq
lutissima uitate. Ait q̄ sīptuā loquit
de dissilitudinē fīi nō q̄ ista sīlitudo
deleta sit loquit: ē q̄ alia supducta.
Nō plane aiā natuā se eruit formā:
sed supmduit pegrinā. Illa addita nō
ista ablata ē: et que supuenit obscurare
īgenuit potuit sed nō extīare. Denq;
obscuratū ē insipiens cor eoꝝ: aplūs
ait. Et q̄ phā. Quid obscuratū ē auri:
mutatꝫ ē color optim⁹: Obscuratū au
ri plāgit sed auert tū: mutatū colorē
optimū. ē nō fidei mētū colorus eius
Manet in fidemēto p̄fius īmissa si
plicitas: sed nūme apparet duplicitate
opis humāne dolositatis. simulacris ypo
crisis. Quā m ēgitue simplicitatē du
plicitas ad mīstat: q̄ īdigne tli fidei
mēto tlis structura ēmittit: Ipe mō
sibi ā̀sinā serpens īducāt ñ se ut de
ciper ēsiliarū exhibebat simulabat
amicū: hui⁹ q̄ quop sed ductu ab eo pa
disi mole īduerāt sibi cū pudēdi nā
ditatē tegē conarēt: et umbra fīi
dos lucri et fīi dulcēdinis et ubis
crustatoris. Cū late ep̄tuē et de
inceps eēm posteritatē hēditarēt ypo
crisis uirus m fecit. ¶ Quē dabis
de filijs ada q̄d ē nō deus uelit sed
uel patiat uideri: Ait ut sueat mēti
lonem ī oī aiā ñ originali duplici
tate gñalis simplicitatis: ut de collatē
confusiō augeat: ut sueat q̄ ēq̄ īmor
talitas sed fusta et tetra: ut ruente te
nebrosa torpee mortalis caligine.

ñā et p nō p̄uat uita: Vite tū hmi
cū suo corpi ñā nō suffīnt vendicāē
Quid q̄ ne sīā quidē spūalē dūmodo
uita ī̀met sibi: a' ñā nēpe que p̄ma
peruasit: ipā moriet: Nōne morte ī duplia
trurpante. a' qualis ñq; ī mortalitas
quā restituit tenebrosa satis reddit
et imsella. Adde q̄ apetenā ī̀enoriū
q̄ quidē ofā ad ī̀enū huitt. dūsit te
nebras: ita ut ī aiā sit uiuente mla
ute aliqua ñ pallida furies: et ymago
quedā mortis appare ēniat. Cur nō
eīm q̄ ī mortalis ē silā sibi ī mortaliā
aspicit et ei⁹na: ut q̄d ē aspeat et q̄d
fīā ē uiuat. Cetūm cōtraria sapit et
queritꝫ et mortalibus sese degeneri
dūsacē cōformis ī mortalitatis ruinē
quod mortifere consuetudis pricos ca
lore demgrat. Quid m mortaliū appe
tus q̄ mortalē mortali plēm: ī mortali
dissīlem fit: Quo tāgit pricē aut sa
pies ī̀nabit ab ea: fruēdo mortalibꝫ
mortalitate se mduit: et ne sīē ī mor
talitat ī dēte. mortis sīlitudinē colora
uit. nō eruit. Cuā attende quō ēq̄ aiā
ī mortalia ī mortalitatis sue glē fluxū mer
talitatis ī̀uxit: mortalia utiq; affectā
do. Ut quid enī aīa ī mortalis ēet mor
talia nō cōtēpsit et tū stoica: cōtenta
sibi sīlibꝫ ī mortalibus et ei⁹mō: Vi
dit ñquit lignū q̄ ēet pulchrū oculis:
et aspectu delectabile: ac suaue ad uesc
endū. Nonē tua o mulier ista suauitas:
ista delectatio istaq; pulchritudo. Et si
tua p̄ ytē lux: nō tua solius. sed cōis
multis ñantibus ītē. Tua que ñē tua
ē aliūde et alia: nā ei⁹na ē de ei⁹mitate
Quid tu aīē tue alienā formā. ymo
deformitatē in p̄mis alienā. Emuo
q̄d deleāt hrē id enā q̄d timet: et tīor
color ē. Is libīatē dū timgit tegit: et ea sibi reddit dissīlem. Quā digni⁹ sua origīē michil cupet. ubi michil me tuet: ac ỹb⁹ a seruili timore iste īgenuā sibi defendit libertatē. mandē m ligne et decore suo. Ihesu nō ita ē mutatꝫ ē color optim⁹. Fugitas et latitas: audis uocē dñi dei. et abscondis te. Cur ỹb⁹ michilo⁹

ñ q̄ amabas timues et lubitans spem fōr
seruulis exclusit. ℣ et uolūtāia illa nāz
tis et tōtiā lex m fluctu mēbris de q̄
puīō sēr moē disserui. erāt ītabat liber
tati et liberū nā ēatuī p̄ gr̄ām ip̄ius uo
lūtatē. dū allicit subūt seruitui. ℣ plens
facē ēt ignominia vta ut uel carne suāt
legi pēm. et nō uolēt. Deg̃ nē ītemu
tatē morū p̄hibitāe defēsare neglexit.
iusto auctoris iudicio fim ē nō quidē ut
libertate grām mutaret2 sed tm simpm
duēt2 sicut dyploide confusione sua.
Et bn sicut dyploydeī ubi ueste uelum
duplicata manēte lubtate p uolūtatē
seruulis michilo9 gūsano nēcitatē ybat.
Hoc de simplicitate. hoc de īmortalitate
aīe dūte ē. et nil tibi m ea si bn cōsi
deres apparebit. qđ nō sit istiusmodi
silitudis p̄it et dissilitudīb dyployde
adoptū. An nō dyzulois? nbi nō īmata
sed affixa et q̄dā qi ad pēm assūta ē
simplicitati fraus. īmortalitati mors.
necessitas lubtati? Nequeī etēnāe si
plicitatē p̄scribit diplicatas cordis?
nō nē īmortalitati mors. aut uolūtāiā
pēm. aut necessitāiā corpis? ner arbitrij
libertati nēcitas uolūtātie seruitutis. Ita
bonē nē mala adiētāiā dū nō sustendūt
p̄ attendūt. tpant utiq; ea. nō ēstimāt.
cōturbāt nō detrimbāt. Inde aīā dissimil'
deo. inde dissilis ē et sibi? inde cōpata
mentis ip̄ientibus et filiis fr̄is ē illis.
Inde qđ legit2 cōmutasse glām suā i silī
tudīe ymagūlī comedūs fenī. Inde horīes
tāp̄ multas diplicatas et fraudis fa
ueā hūt. et qua pares multū se fēūt.
tes multū erūt. In uīr salomonē bng
ēntus hoī et iumēto. Quid filit2 creat?
qui simile uiuit? Amore bestiali mu
tuit ēremis? morte bestiali ēreadet ēres.
Audi aliud. Quid mirū si simlē sorti
mur ēritū? qui et simlē hēmq; in motu?
Dñi eīm hoībus ñ de silitudīe bestiali
illetā negatus ardor īgenit? tā mor
dātus dolor m ymo? Ita homo īcon
ceptu et ortu muta et morte cōparatus ē
iumētis ip̄ientibq;? et filiis fr̄is ē illis.
Quid q̄ libera creatura sibi subdita?
appetitū nō regit ut dña? sed sequit2 et
obsequit2 ut ancilla? Nōne et in hoc se
assimulat et āmumeā ceteris aīantibq;
q̄ nā nō in lubtate uocauit? sed cōdidit
i seruitutē seruiē suo uentri. aptem
tui obedīe? Nōne tli mato cōfudit2
p̄hiberi uel existimari filiis deus? Idcoq;
aut. Existimasti mīque q̄ ero tui silis.
Et infert. Arguā te. et statuā cōt
facie tuā. Nō ē sese uidentis aīe deū
existimāe filiem sibi? aīe diuturnā q̄lis
mea ē p̄ceptrias et īique. Eiusmodi
nāq; arguit2 Existimasti īque aut?
et nō dt existimasti aīā uel existīasti
hōē q̄ ero tui silis. ℣ si statuat2 īiuste
aīe facie suā contra uolūtē quādā mee
bidī putridīq; terrenus hoīs siu sista
tur. ut dissimulāe aut declināe nō q̄at
p̄purtatē cōsiē sue. sed uideat ull' tuīq;
sordes p̄cōrū suorū. uicioīt ip̄iaat
deformitatē? nequaq; tā potēt exis
timāe dñm filiem sibi? sed quasi disse
deus q̄ tāta dissilitudīe quā uidebat
pruto exclamabit et dicet. Quē dē silis
tibi? Qđ quidē dem pro uolūtura illa
et nouīā dissilitudīe? nā tnaēt p̄ma
silitudo. Q̄ bonū ista? q̄m malū illa?
et mutīā tm collatōne utriq; res i gñe
suo plus emmet. Cū g̃ aīā tm in se
una rerū distantiā hūt? quid m clamet
mē spem et despatiōe. utiq; posita de
quo silis ē? Trahit2 m desperatōem q̄
tanto malo? ℣ uocat2 m spem a tāto
bono. Ita ē ut quo sibi plus displicet i
malo qđ in se uidet eo se ardentius ad
bonū quod eque in se conspicit tbat?
cupiat q̄ fieri ad qđ fīt ē simpler et
rēā et timens deū et īuidens a malo.
Quid m rēdē possit? ad quod atrēdē
potuit? Quid m atrēdē aquo distrēdē
potuit? Qđ tm utriq; dirim de grā
p̄sumendū nō de nā? sed ne de i dustriā
quidē? Nempe sapientā uīent tmultuā?
nō īdustriā uel' nā? Ner deest ortā
sio p̄sumēdi? adūbū ē cōiugio eius. Qđ
ē apud ūbū ocosa aīe gñosa cognatio?
de qua triduo iā ēstatim. Et regna

℣ Et illa plus displicet q̄ iste manet.

nomis tesis filitudo ysseuerimus dignat⁹ admittit ꝑsaetate spūs: filem in natā. Et ecce de nē nē filiꝰ filem quit⁹ videre quirentis. Redite memamus: ⁊ videre ut faciam⁹ te. Intuebī filem. q̄ dissimlē tū videbat: ⁊ het se ⁊ tucē ꝑstabit. Ei mig qm̄ ad apparuit filiꝰ ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Quta g⁹ de dissimilitudine magis q̄ de ꝓssibilitate uidere illā ꝓfectionē: dnē quis filiꝰ tibi. Aut si hꝰ magis probas: uor ē admirā tiō. Admirādi ihesus et stupēda illa filitudo. q̄ dei uisio comitat: ymo que dei uisio ē. ego aut dico ⁊ caritate. Ca ritas illa uisio: illa filitudo. Quis nō stupeat caritatē dei spiritū et ⁊ uocā tē. Merito iquus arguet: ille q̄ stup ⁊ ductꝰ ē dei filitudinē usurpāt sibi: cū dilgēdo ītatē. neq; se posse dilgē neq; dm̄. Iur em̄ hēs. Quo dilgu iquitate. odit aiam̄ sua. Frā ig⁹ de me dio mi quitate q̄ ea que ex ꝓte ē dissimilitudinē fuit: erit unus spūs. erit mul tua uisio. mutuaq; dilō. Siquide uciente qd ꝓfectū ē. euacuabī q̄ ex ꝓte ē. cū q̄ ad alterutrū casta et cōsummata dilō. agmas plena. uisio manifesta. cōuictio firma. sanctas ⁊ duidua. filitudo ꝓfectā. Tūc cognoscet aia sicut cognita ē. et amabit sicut amata ē. et gaudebit sponsꝰ sua sponsā cognoscens et cognita dilgēs et dilā ihū xpm dnē nr̄m: qui ē sup oīa deꝰ bñdict⁹ ⁊ scla. Amē.

Sermo lxxvij lxxvij

Quanta quidē regu laꝛ hora ꝓmisit q̄ nobis cōsummatis ad loquēdū triduū hꝰ in demonstrāda ubi aiaq; assimilatur erpensū ē. Que utilitas in ōi labore isto. Nempe hꝰ. Docuim⁹ oēm aiam luctari oneri ad patria uenire irretitā captā illecebris. q̄rilis captiuā. corpe carcere tā. luto hereticē. ⁊ firmā bono. ⁊ firmā limo. affixā membris. cōfixā curis. distētā negocijs. cōtrītā tribulis. afflictā doloribꝰ. erroribꝰ uagā. sollicitudinibꝰ agitā. suspi rijs ībꝰ ⁊ quietā. et postremo aduenā ⁊ ītā mundanū. uis ꝓfectō cognatā ad mortuos. deputatā ad hoīs ⁊ ferno fuit: luz q̄ sic deputata et desperata de cuꝰ tū hat ⁊ sese posse adiuuā. nō ꝓfō uū ē spūalē ⁊ spem uenē mīe queā: sed ecā uis audeat a spūalē ad superna ubi ad deo fide sodalitas nō ꝓfi det: suaue amoris iugū cū rege duce angelorū nō uereat. Quid em̄ nō tute ꝓsumat apud eū cuꝰ se īsigne ciuit ymagine: illustre filitudie nouit. Quid tā uehemēt de maiestate: aut de origie fiducia datur: Cautū tū est ut curet nā ⁊ gemuitate uite honestate seruāe: ymo celeste decus qd sibi ori ginali mē dignus qubusdā studeat motū affectuū q̄ uenustate et decorē coloribus. Ut quid em̄ comitet ⁊ dustra: Grā ēp fō in nobis donū nē tuā ē: ꝙ mmq; suas exequat ꝓtes. nō qd re liquū hēt nā ⁊ nobis totū turbabī: ⁊ oīm q̄ quadā uetustatis oquet rubigie. Ja quide ⁊ uera auctoꝛ. Et utiq; ad hoc auctor ipe deꝰ dīne ꝙsigne genero stat ꝓtectus uolut tuā cōseruatri: ut filiꝰ ⁊ sese er ubo habeat q̄ admoneatur ꝙ aut stare cū ubo: aut ⁊ dē ꝙ mota fluit. Nō mota q̄ locis migrāt. aut pedibus gdiens: sed mota sicut sub stancie utiq; spiritali moueri ē cū suis affectibus ymo de fectibus a se quodā mō ⁊ ꝓtus uadit cū se sibi uite gt mo rū ꝓuitate dissimlē fuit. reddu genere Que tū dissilitudo nō nē abolitō sed uacū ē. bonū tpm nē quātū sui ōia cōt attollens tūc fedatus cōuictione. Ja nō ane ēditus cū ipso eius ad ubū reformāde ꝙ tpm cōformāde tpi. Inquo. In caritate dat em̄. Estote ymitatores dei sicut filij kārī: et ābulate ⁊ dilōe sic et xps dilexit nos. Talis cōformitas maritat aiam ubo: cū cui indeꝰ filiꝰ ē ꝙ nāz. filem melipso: ipi se crib ꝙ uo lūtate: dilgene sicut dilā ē. Ergo si ꝓfit dilexit: mupsit. Quid hac cōfor mitate iocūdiꝰ. quid hac aptabilius caritate: qua fit ut hūāno magisterio nō cōtenta ꝙ temet o aiā fiducialiꝰ accedas

m spem

ad ubi. ubo constat in hoc ubi familia
rit p̄ceptis. cōsultus q̄ de oī re. quātū in
tellect capax. tm̄ audax desiderio. Vere
spūalis sanctiq̄ cōmubij contrarij ē iste
Parū dur contractq̄. cōplexus ē. Com
plexus plane. ubi idē uelle et nolle idē
unū fit. spūm de duobus. Q̄ uereor ne
dispitas ysonarū claudicāt in aliquo fa
cat cōuencā uolūtatū. q̄ amor rectā
rectā nesit. Ab amando quippe amor.
nō ab honorando denotat. Honoret sane
qui horret. qui stupet. qui metuit. q̄ mi
rat. uocat hec oīa penes amantē. Amor
sibi habūdat. amor ubi uenit ceteros
sē oīs educit et raptuat affectū. Ppter
qui amat amat. et aliud nouit michil.
Ihē qui honoru mito. mito stupor et mi
raculo ē. Amari ait plus amat. sponsus et
sponsa sit. Quid quide aliā mr sponsos
nūcupatiuē uel cognoīe. q̄ amari et a
mare. Hic nexus unit eos q̄ nā aliq
uerit uinculū unitū ad filios. Deniq̄ ih
ō ait. relinquet homo patrē suū et matrē
suā. et adherebit uxori. Videt affectus
iste q̄ sit in sponsis. nō eqis nīl affectib⁹.
Et ecia sepiō potencior. Adde q̄ iste spōs
nō nō amans. sed amor ē. Numquid ho
nor. Ostendat que ē. ego nō legi. R
Nō qua honorē nō uult deus. qui ait
Si ego pr. ubi ē honor meus. Cum id
pr. Ipse sensū exhibeat. puto qua mu
tabit uocē suā. et dicet. Si ego sponsus.
ubi ē amor meus. Nā et ait ita locutus
ē. Si ego dns. ubi ē tim̄or meus. Ex
quo q̄ deus timeri ut dns. honorari
ut pr. et ut spōs amari. Quid hmōi
p̄stat. quid emmet. Nempe amor. Ab
q̄ hor et timor penā hēt. et honor nō
hēt grām. Nullus ē timor. q̄ diu ab
amore manumittit. Et qui de amore
nō uenit honor. nō honor sed adulatio
ē. Et quidē soli deo honor et glā. sed
herū acceptabit neutrū deus. si melle
amoris condita nō fuerit. Is ipse suffragat.
is ipse placet et ipse. Ipse mitū. qua
sumit ē sibi. Amor pret. se nō requirit
causā nō fructū. Fructus cuius ē.
Amo. qua amo. amo ut amem. Magna
res amor. si tīm ad suū reuertat p̄n
cipiū. si suę origīi reddatur. si refus
suo fonti. sit ei eo sumat. ut unde fluat.
Solus ē amor ex oībus aīe motibus. sen
sibus atq̄ affectibus in quo pt creatura
et si nō ex equo rīdē auctori. uel de pri
mutuā ripendē uicē. Ubi gr. Si in me
rat deus. num illi plus reddar. Ego
nō utiq̄. Et placebo. et optimus. et quem
deprecabor. Ita si me arguat nō redar
guet ame. sed erme ponus iustificabit.
ni si me iudicabit iudicabo ego eū. sed
adorabo. et saluans me nō querit a
me ipse saluari. nouissim egeat ab
aliquo liberari qui liberat oīm. Si
dnāt me optet seruū. si mpdat me
optet parere. et nō uicissim a dno l'
seruicū erigē uel obsequiū. Huc ut
uideas de amore q̄ q̄ aliq̄ sit. Nā cū amat
deus nō aliud uult quā amari. quippe q̄
ob aliud nō amat. nisi ut amet. Siens
ipse amore ultōr q̄ se amari uult. Magna
res amor. sed sit in eo deus. Sponsa
tm̄ sumo stat. Amat enī et filius. sed de
hēditate cogitat. Quā diu uerent quo
quomō amotē. ipm aqua expectāt hē
ditas plus ruerent in mīng amant. Sus
pectus ē in amor. cui aliud q̄d adipisten
di spes suffragat. uidetur. Infirmg ē.
q̄ forte spe subtracta. cessauit. immutt.
Impurg ē qui aliud aspit. Purg amor me
cenarg nō ē. Purg amor de spe uires nō
sumit. nisi in diffidencie disp̄na nō sēit.
Sponse hr ē. q̄ hr sponsa. et quicq̄ ē.
Hr̄ res et spes. unde amor. Hoc spō
si habūdat. hr otentus ē sponsi. Nō
aliud quēt. nisi illa aliud hēt. Hic ille spō
sus. et spōsa illa ē. Ne spōse grauis q̄ alt
nemo attingat ne filius. quidē. Denīq̄ ad
filios quidē. clamat ubi ē honor meus.
et nō ubi ē amor meus dicit. Agnoscit
sponse sīcogitatiua. Ille uidet homo ho
norāe p̄rem suū et matrem suā. et de a
more tacet. nō q̄ nō amādi sint quoties
a filijs. sed qua multi filiorū honorāe
quoties magis q̄ amāe affui sūt. Esto q̄ hor
regis iudicū diligat. et sponsi amor.
imo sponsus amor. solū amoris uicē
iniunxit et fidē. Vereat p̄n ēdamnare
dilectū. Quid ni amet spōsa. et
spōsa amoris. Quid ni amet amor.

R Legi aut q̄ deus timetq̄ ē. et nō q̄
honor deuel dignus legi

mto cūctis fruūnāb affectoibꝫ alijs. solꝰ
et tota tribuit amori. qm̄ ꝑ fruōē amor
hēt m fulgendo amore. Nā et cū se
totū effudit ī amore. qm̄ tū ē hꝰ ille
fons plenus pfluuit. Non plane
pari ubertate fluit. anime et amor.
aīā et ābit. sponsa et sponsꝰ. cultor et
cultura. nō magis ꝙ sitiens et fons.
Quid g. Peribit ꝙ hoc et ex tota
euacuabī mptuā uotū. desideriū sup
pūrijs. amantis ardor. ꝑstimentis
fiduciā. qr nō ualet. qr equo ī cursu
cū gygante. dulcedō cū melle. castitas
lenitate cū agno. candor cū lilio. cari
tate cū eo qui caritas ē. Nō. Nā et
si mīng diligit aīam̄ qm̄ minor ē.
tm̄ si ex tota se diligit. nihil de est ubi
totū ē. Hec ut dixi sic amāē nupsisse
ē quīno pt sic diligē et parū dilāt ē.
ut ī consensu duorū integrū stet pfectū
ꝙ cōnubiū. ī quibus dubitet aīam a ūbo
et prius amari et plus. Porro et
puenit amando et uīā. Felix que
meruit puenire ī tāte bīdīnis dulcedīs.
Felix cui tante suauitatis complexū
expuī donatū ē. Qd nō ē aliud ꝙ
amor castus et sūs amor suauis et
dulcis. amor tāte serenitatis ꝙte et
sinceritatis. amor mutuꝰ trinꝰ unitusq
ꝙ. q nō ī carne una. sed uno plane in
spū duos uīgat. duos faciat. tā nō
duos sed unū. Paulo ita dicente. Qui
adheret deo. unꝰ spūs ē. C Erunt
porro et hijs audiamus. ꝙ fidele
mgrām de ōibus fecit. et mgra uētre
et frequens experiēa. Nisi forte id me
lius seruamus in aliud sermonis principiū
ne ire bonā cōtra mentem mē angustias huius
tā ꝙte modicū finiendi. Et si probat
finis finē aīā aīe finē. ut finis finis
tēpestiue cōueniamus et nisi dulcias
sēc aīe quibus beata merent fruī aīe

I ubo de ubo sponsꝰ utique
quo Jhū xpo dño nro.
qēsup oīa deꝰ bndictꝰ
īsēcla. ℣ Per totum
In lectulo meo p noctes
quesiui quem dilexit anima
mea. Magnū bonū.

quē dm̄. Ego hꝰ nullū m bonis aīe sedm̄ ex
istimo. p nullū m donis. ultimum mp
fectibus ē. Virtutū nulli accedit. cedit
nulli. Cui accedat qua nulla p̄cedat.
aut cedat q omn magis cōsummata ē.
Que em̄ ībus assimilari possit nō gra
dm̄. ad quas enim quereret dm̄. Que
rite mquit fuerē eius ꝙ. Extremo qr
ānā ner tuetꝰ fuit. cessabit a querendo.
Nō pedū passibus. sed desideriis q
rit deus. Et utiq nō extendit desi
derium sūm felix fiducia. sed extendit.
Utiq cōsummata gaudia desiderij cōsiliū
nō ē. Oleat magis ē illi. nā ignis
flamma. Sic ē. Adimpleāt lenia. sed
desiderū nō eāt finis. Ac ꝙ hꝰ nec que
rendi. Tu gꝰ cognita si potes querēdo
hꝰ studiū sine īdigentia. et desiderū
sine anxietate. Altum ꝑfectū p̄cia. altum
copiā excludit. Sentit ita uidere qui ista
sensit. Immutat ut oīs minos aīā
querēs dm̄. ne magnū bonū in mag
nū sibi detur quod malū. nouit se
puentā illo. et ānā quesitā ꝙ querēdo.
Sed em̄ de magnis bonis magna oīa
nō minora solent. cū sit grimꝰ de
bonis dm̄ ultimus donis tūc nō dic.
ne deum glām deo. Ita ꝑfectū qui max
imum iudebant. p accepta grā. si nō re
debita minima reputat apud dm̄. Ego
aut pro uobis. Vosus sit uobis modes
toribus maximo minimoq. sed quod
satis nō expressi. districte uolui ipe
nudabo. optimū pessimusq. diuisse
debuerit. Nā nō et absq dubio eo
quisq pessimus quo optimus est. si hoc
ipm quo ē optimus asserebat sibi.
Nempe pessimus hꝰ. Qd si dicat qs
absit arrogāte. grā dei sū id qd sū. sum
deat aut captat glām pro grā quā
accepit. nōne fur ē et latro. Audiet
qui cuiusmō ē. Ex ore tuo te iudico
serue nequ. Quid nequius quo usurpate
sibi glām dm̄ sui. In lectulo meo p
noctes quesiui quem dilexit anima mea.
Quesiit anima mea ubi. sed q a ubo prius
quesita sit. Alioqui semel afuisse ubi
essa uel electa nō retineret oculus et
ut uideat bona. si nō requirat a ubo.
Quasi nō aliud aīā mea sit ꝙ spūs

vadens et nō redi ens? si sibi fuit dere
licta. Audi p fugā et denūā quid doleat
et quid petat. Errauī sicut ouis que
perīt? quē serui tui. O homo rdiē
uis? Hz si in uolūtate res? quid opt
flagitas? Quid aliūde mēdicas? mq
habundas tu tibi? Palā? quā mult
et nō pt? et? spūs uadens et nō redi
ens? et si ꝫ ſtet longius agens qui
nec mult. Quāqm nō oīs illā aīam ex
posīt durīm uel ēlectā? que sitit caput
et ?quiri potuit. Vbi enī uolūtas hec
illi? Jn me fullor ap a ūbo uisitata nō
pt et quesita. Nec onerosa questio q
optatu? uolūtate? sīt qua rdiu ee nō
potuit. Hz nō suffit semel queri? tā
tq? ē aīe lāgnor tantaq; mrditu diffi
cultas. Quid enī si mult? facret uo
lūtas? ubi facultas nō suppetit. Nā
uelle adiacz in inquit. p fice at bonū
nō ruemo. Quid g? ille qui de psalmo
idurim? queit? Non plane aliud q
quer? q nō quereꝛ si nō questq fuisset.
Et rursū nō quereret? si ?stq sanꝰ fuis
set. Qđ et postulat. quere ?quens
seruū tuū? ut qui dedit uelle det et
p fice pro bona uolūtate. Nichil tū nō
indet? istiusmōi aīe posse rōpetā long
pīus? que sedām grām nedū p cepit
uolens quidē sed nō ualens adire q
dilexit aīā sua. Nā quid pt illu rōuerē
qđ ibi sequat? surge et ētue illūtā.
ſ et plateas et plateas querē dilēm?
que eget ipa quer? Faciat hoc que
pt. tūn se memīnit questā prius set
et pius dilēm? atq; in ee et qđ ?rit
et qđ dilexit. Oremq; et nos ēm ut
cito ātinpet nos mee iste? q pauper
fīt suum? mimis. Qđ nō deoībus uob
dico. Deus em q? plurimos vīm ābu
lātes ? dilēdem qua cristq dilexit nos?
et ?simplicitate cordis querentes illū
Hz sūt aliq qđ ēpis dico. q nullū nob
adē mse debere mdiatū huiꝰ tā salu
tāris ātinpationis ac p hoc nr? suc salu
tis? hoīes sorpm amātes nō dm? et
querētes que sua sūt q nō q dm.
Quesīui aut illa q? dilexit aīā mā.
Nempe hur te pmouerit anturi pā
tus hemgmtas? illiq; qui te et prior
quesīuit et por dilexit. Nūme pro
sus in pius quesīta ?rēs? sicut n? dili
gēs in dilēa pius. Nō in una tm bene
dictōe sed in duabus ꝑuēta es? dilēe
et quesitōe. Dilō causa questionis? ?
sine fructu dilōis ē et ēternus. Dilēa
es ne ad supplciū ponūs q?sita suspi ce
ris? quesita es ne frustra dilēam nō
queraris. Vbi? causa amāi. Copia
suauitas et ausū dedit et necandā de
pulit? et rditū psuasit et mouit affem.
Hic zelus hic ardor ē iste querendi q?
dilexit aīā tua? q pficio nō dū questa
?rē poteās. n? in questa ?rē nō potes.
Hz noli obliuisci uīm hinc uenīs. Et
ut ?me possis tuīsfigurē que dicit?
id em tuum. tu ne es o aīā mea que
rluctu uiro tuo pone cū quo ē bn fuit
pmā fidē irritā fecisti? ?ens p amā
tores tuos? Et tuīt quid libuit form
cata cū illis. forte et contenta ab illis?
audes ?pudens et ffe frontosa uelle ūn
ad illū q? stupha contempsisti? Quid?
digna latebris queris luce? et rnris
ad sponsū dignor plagis q? osculis?
Mirū si nō p sponso mdicē offendas.
Felix qui ad hs aīam suā rndentē au
dicit. Non timeo q? amo? q? nō a
mata cito nō fugiem. Itaq; eā amor.
Nichil dilē timēdū? paueat q? nō a
mat. Quid mi assidue mmurmuras
suspect? Ego uō amans amari ne
dubitari nō possū nō plus q? amare.
Nec possū uerari multū? cui sensi af
fim. Inquis. Jn eo q? tlem nō quesi
uit mē. sed et fecit? fecit q? eā p mde de
?situ. Quid mi rndeā ?que situ? rui
?affim rndeo? Nūquid uasset? questq?
q? eā ōceptus dissimulauit? Quisquis
nō ?pellat? quietē? qui et otiosū
?gnat. Hemgq; ē spūs ubi? et hemg
na nūciat in? ītimas et suadens de
ubi zela desiderioq; qđ unqz sibi nō pt
ee absconditū. Seruat? alta dei? con
scius earū quas cogitat cogitationēs pa
cis et nō afflctōis. Quid mi animer
ad querendū exēpla clemēcie? p suasa

de pace. Fres hor suaden aũbo quer
ẽ. ꝙ suaden tuemur ẽ. Sz nõ oñs capiũt
ubũ ih̃. Quid faciem⁹ paulus tñs. illos
loquor qu ad me nos tẽptẽtes sũt. nõ
tñ ĩsipientes. cũ teneãt ñrũ sapiẽ. sb
certa fide Timoẽ xp̃i. Vñ mag illis fu
tmꝰ fidẽ ꝙ hꝰ uã se habeant ꝓnes spõ
sam. cũ ipa thã agi sciat nũdũ usꝰ sc
rit. Sz muto ego eos ad tale. cui dicẽ
nõ debebũt. legunt in libro. qđ in corde
alieno qđ nõ cernũt nõ ẽdũt. Est sẽptũ
in ꝓphis. Si demiserit ur uorat sua et
illa ĩcedens durũt uiscũ altũ nũq̃ reuerte
t ad eũ ulterꝰ. Nũquid nõ polluta et
ꝯtaminata est mulier illa. Tu aũt
formosꝰ es aĩ amatoribus multis. et
tñ rñs ad me dr dñs. et ego suscipiã
te. Verba dñi sũt nõ est fas suspẽdẽ
fidem. Credant qđ nõ expiũt. ut firmꝰ
quisq̃ experiatur fidei mee ꝯsequatur.
Satis arbitror declarũi quid sit qđ a
ubo. et que hꝰ sit tñtas nõ ubo sed ate.
Nq̃ que ep̃ erupta ẽ et plenꝰ ista nouit
et felicius. Restat ut sequenti ĩitatu
dreamꝰ stantes aias quere aquo q̃
sita sũt. uel pocius id disciamꝰ ab illa
que hꝰ locꝰ meruit querens ipm q̃
dilexit aiã sua. sitiuit aie ihm xp̃m
dñm nr̃m. q̃ cũ sup oiã deus benedc
tꝰ ĩ secula Amen.

Sermo lxxv

In lectulo meo p noctes quesiui quẽ
dilexit aiã mea. Ad quid. Deus ẽ.
et uentre supfluũ. qđ quosdã tñ q̃
nõ ĩtellexerũt ad ĩitatem dicꝰ aliquid
liuit. qđ fortasse ne hos quidẽ q̃ ĩtellexe
rũt audiẽ pigebit. Nec em totũ dia
tũ potuit. Quesiit aiã ubi cui ꝯsen
ciat ad correptionem. quo illuẽ ad cog
nitionẽ. cui ñitat ad ũtutẽ. quo refor
met ad sapiam. cui cõformet ad de
core. cui maritet ad fecũditate. quo
fruat ad iocũditate. Vbi has oñs cau
sas quaũ aiã ubi. Non ambigo ee ꝙ
pluds et alias. sed hec ñterim occurrũt
memorie. Potũ aũt si au corde fluẽt. facile
alias atq̃ alias adũte in sametipo.
Sugdẽ multe sũt adinuẽtiões mee. multe
et ĩfinite aie mutationes. et anfractuũ nõ
ẽnus. At ubi dicius plenigr suggerabũ
dat ĩbois. utpote sapiã uicens aiam
malignã. uicens in bonis mala.
Et nũc hanũ quas possiũ arripite m
tionẽ. Et primo qđ primũ ẽ. uidete q̃
admodũ cõsentiat ad correptionẽ.
Legim⁹ ubi in euangelio loquens.
Esto cõsentiens mq̃ adũsario tuo
dũ es in uia tua. ne forte tradat te
iudici. et iudex tortori. Quid cõsulig.
Vbi cõsulit ẽ ni fallor se aduersarii q̃
testimonis. q̃ aduersꝰ carnalibus desi
deriis nris dñi dr sp̃s hꝰ erat corde.
Tu uõ qui hꝰ audis si pauẽs repis
uelle fugẽ a uentia ira. Ego sollicitꝰ
ens quid hinc cõsentias aduersario. q̃
tibi illa tã terribili ĩtentaẽ uidet. At
istud ĩpossibile ni dissentias uenit. ni ti
bimet aduerseris. ni gin et ingili lucta
tu ipe uenit tẽptm ĩfatigabili pugnis.
postmo ni malefacias tuetenti cõsue
tudim. mate q̃ affecti. Id quidẽ duriꝰ
Si tuus attemptauis uultus. tale eũt ar
si in uno digitorũ tuorũ torrentis ipe
tũ sistẽ. a ipm denuo coneẽ iordanis
cõuẽ ĩtrorsũ. Quid facies. Quẽ
ubi cui consentias. ipo faciente ut cõ
sentias. Fuge ad illũ qui aduersat.
ꝙ q̃ talis fias cui iam nõ adiũgatur.
ut blandiat cui minabat. et sit ad
mutandũ efficacior influxꝰ gr̃ie q̃
tensa una. Hꝰ prima ut opinor uisa.
ob quã aiã meruit quere ubi. Sz si ig
noras quid ille uelit tibi nã uolũtate
cõsentis. nõne et dete dicẽt q̃ zelum
dei habes sed nõ sm̃ sciam. et ne hoc leue
existimes memineris scriptũ. quia ig
norans ignorabit. Sane uis quid cõsula
et michi mittis. Ois in prima. Meos cõ
sules mores quos ibus ad ubi et docebit te
uias suas. ne uolendo quidẽ ignorãdo
bonũ. dũ ires cõingat errare. et errare in
uno et nõ tuta. Iuxta eũ ubi. Declina a
me q̃ sinouũ illuiat. et intellectũ da paruulis.
Vias es sedens et tu. lucerna pedibus meis
ubi tuis. et lumen semitis meis. Si pa
ruũ ꝓfecit aiã tua cui ĩmutata uoluntas
ꝙ illuiata ad ẽ. ut uelit et nouit. In alio
uiuit. Alterno usu deficit. Nã et malũ
uoledo mortua est. et bonũ ignorãdo cecꝰ
Iam uiuit tã inuite. qđ stat ĩ bono. sed
ope et ope ubi. Stat enim ubi locauit.

veluti sup̄ pedes duos: devotionem et aggmentū. Stat mp̄: sed sibi putet deū. Qui se existimat stare: videat ne cadat. Putas ille stare p se posset? qui surgere p se nō potuit? Nō opinor. Quid enī? verbo dñi celi firmatu sūt: et tra stabit sī ūbo? Cur g̃ sī stare p se poterat: orabat hō deū? cōfirma me i quietis tūbis tuis? Denq; et plauit. Cuiusnā illa uox fuit. Impulsu eius sum ut caderē: et dñs suscepit me. Queris quis ille impulsor? Nō ē vnus. Impulsor dyabolus ē: impulsor mūdus. Impulsor mūdus homo. Quis iste hō sit queris? Quisq; sui. Volui mihi? Usq; adeo homo impulsor ē sibi et summus seductor? ut nō sit qđ ab alieno impulsore formides. Si ipse ate ipreas cōtineas manu. Quis enī inquit nobis nocere potest? si bonī emulatores fuerimus? Magna cōsequimur. Si dyabolo suggerente: ul' seculo suadente qđ nō oportet: assensū tuū teneris et nō dederis membra tua armaq; iniquitatis: nr̄ promissis pacē ē gratiā in tuo mortali corpe? bonū te emulatorē probasti cui malicia oīa mīl nocuit. Unde te magis profuit. Deceptus ē enī. Bonū fac: et habebis laudē ex illo. Cōfusus sit q̄ querebat aiam tuā: tu uo cantabis. Si mei nō fuerit dñatus: tūc i manibus ero. Bonus plane emulatorus insigne dedisti. Si cōsilio sapientis misereris aīe tue? si enī custodia seruas cor tuū? Si iuuē aplius tempus castū custodis. Alioquī et p̄mulsū mūdū lucreris. Aīe aūt tue determinū p̄cauis? nō plane bonū te censem emulatorē? quīquidē nec saluator. Scit igit̄ tres sūt status immētes? horū dyabolus liuore malicie: mūdus ductu malitie: mūdus ductu uanitatis: hō sepiūs p̄da sue corruptois impellit. Impellit dyabolus sed nō cōpellit: siquidē tuū illi negauis auxilium uel assensū. Deinde hōes. Resistite dyabolo: et fugiet a uobis. Iste ē qui stantes i paradiso impulit tunc et cecidit? sed cū sentiētes nō resistētes. Iste ē qui sepiūs de celo supbus nullo repellente precipitauit: ut simas mihi tomagis horiem superbię casui imitatione que ipe substantie modus grauat. Est et mūdus impulsor: qui i maligno posito. Impellit omnes: sed solos cōsentaneos sibi. Nolo ē animus mūdi ne cadi. Nā q̄ multe ē hui⁹ mūdi animi: immo deo cōstituti? quo utiq; nullo timore casus. Equibus satis dicet qđ sit hō sepiūs impulsor sui? q̄ suo sit alieno impulsu cadere pt̄? alieno absq; suo nō pt̄. Quinā horū sepius resistendū? Nepe huic qui eo malestior quo ditior solus deue sufficit: cui sine tpō alius prūt facē michi. Non sit causa sapiēs expugnatoru ptulit urbis? Virtus qui alto dñat? Consilium hō ad te. Opus habitare hōes et nō q̄ eligi? Si q̄ idoneū ex alto. Ipā enī si ppria sit fame stirpe animi vetustē sue: et quietū reddit ad oīa. Est itaq; uigor animi cede nesciusq; tuenda racie. Aut si magis probas? vigor animi mobilis stantis sit uoe uel pro uoe. Vel sic. Vigor animi q̄ in se ē oīa ad nūm cogens uel digens. Quis astandit i medio dñi? Huic ad habitandū montis. i. ad habitatis pfectū quisq; citius adorabit? Sciet p fidē q̄ sit assidēpus ardui et cassus cornua absq; labi adiutorio. Felix aīa q̄ angelis sanctis plenis gaudit et miraculis sui? ut audiēt eloquentes. Quis est ista q̄ ascendit de deserto deliciis affluens? innixa sup dilectū suū? Alioquī frustra nititur? si nō tu nititur. Sane et cōtra inimicos inimicitie? et frā sequā validior coget prosterne humilia. Iam metuit. Ad prudentia et gaudit. Valud quedā animi currit homus auriga regat? et inepti tuba dirigat deum animale affectum. et animus sensu? ad nutū tuis in obsequiū tuis. Quod ni oīa possibilia sint mihi intenti sup eū qui oīa pt̄? Quāte fidutie uox? oīa possū in eo qui me cōfortat. Nil cōpotentia ubi clarior reddit? qui q̄ cōpotentes frūt omē qui se sperāt. Deinde oīa possibilia sūt ē deo. An nō cōpotens? cui oīa possibilia sūt? Ita animus nō si p̄sumat de se. Si cōfortet a deo. potest utiq; dñari sui: ut nō dñet ei oīe dominiū. Ita isp ubo i mysū et i dutū ūtute ex alto nulla uis nulla fraus nr̄a illaedi potuit l' stare diu? ul' subire dñatū. Vide nō timē

ꝑpulsere. Non ueniat ⁊ pes superbie: et manꝰ ꝑpellentis nō mouebit te. Ibi ceciderūt qui operant⁹ iniquitatē. Ibi deiabolus et angeli eius corruerūt. qui licet nō pulsi extrinsecus expulsi sunt tñ: et nō potuerūt stare. Denuō tuitus te nō stetit qui nō ⁊minus ē ubo: q̄ ⁊ sua uirtute adiutus ē. Et ideo fortiꝰ sedē uoluit: q̄ stare nō ualuit. Dicebat enim. Sedebo in monte testamēti. Cui⁹ deo alī iudicante nō stetit nec sedit: sed cecidit dicente dño. Videbā sathanā sicut fulgur de celo cadēte. Ergo qui stat. si nō uult cadere nō fidat sibi. ꝙmutat⁹ ubo. Ubi⁹ loquit⁹. Sine me nichil potestis facere. Ibi ē. nec surgere ad bonū nisi⁹ state in bono possit⁹ sine ubo. Cui⁹ qui stas da gl̄iam uirtuti et die. Dirigat⁹ sup petrā pedes meos: et dirigit ihesus meos. Cui⁹ motū ergeis: ꝙ⁹ nisi ē uirtute teneamur. Licet pro eo q̄ dixi opus nos habere ubo: cui⁹ imitam⁹ hic adiutū. Fuit iā unde dixi ē de eo q̄ ute memoraui: ꝙ ubi⁹ ꝑ michi⁹ nos reformari ad sapiam. Ubi⁹ uirtus ubi⁹ sapiā ē. Summat ꝑ anima de uirtute uirtutē: ac de sapiā sapiēnā: et unū ubo utriusq̄ munꝰ astruebat. Alioquī si aliunde aliquis utriusq̄ aliquid utriq̄ arroget sibi: neget etiā sil' uel de fonte riuū uel de uite uinū uel lumē oriri de luce. Facilis sermo. Insipiēs diget sapiā postulet a deo qui dat oībus affluent⁹ et nō ꝓperat: et dabit⁹ ei. Hoc ille. Ego uō habui sensus de uirtute fecerim. Cognata uirtus sapie ē. Donū dei ē uirtus: deputāda in datis optimis de sursū et ipā desursū a patre lumi. Et si quis existimet id ꝙ oīa ea q̄ sapiam ee: nō ⁊fiteor. ꝙ ⁊ubo nō ⁊ama. Que et ⁊ubo ꝙ eius singulari diuine nē simplicitate unū fuit. unū tñ ⁊ama affirm nō habet: ꝙ ad illiq̄ uarias et diuersas natūras uelut diuersa sepe uirtutes accōmodat. Iuxta q̄ uidem ꝓfō aliud ē aiā uirtute agi: et aliud sapiā agi: aliud dicam in uirtute: aliud in suauitate delectari. Licet nāq̄ et sapiā potēs et uirtuosus existat: ut in ꝙb⁹ quibusq̄ ꝑsonis uocabulis significā nas: ingeror utute sapiam placidus animi ac spiritalis quada suauitate demōstrat. Hac puto ab aplo designat⁹: ubi post multa instrumenta ptinēcia ad utute adicit. q̄ sapie ē. ⁊ suauitate i spū scō. Igit⁹ stare ⁊ siste bene ubi ꝑpellē q̄ uiriq̄ tribus uirtus deputat⁹ honor quidē ꝙ labor ē. Nō ē em idipm hōre tuū laborosissime defendē et quere possidē. Nō ē idē uirtute agi: et uirtute frui. Quidq̄ uirtus elaborat sapiā fruit⁹. et q̄ sapiā ordinat. deliberat moderat⁹: uirtus exequit⁹. Sapiam scribe in otio. aut sapiens. Ergo sapie negotia fuit otia: et quo otiosior sapiā. eo ex̄atior in gñe suo. Ex regione uirtus ex̄atior clarior ē: eoq̄ probacio⁹ quo ociosior. Et si quis sapiam uirtutis amore diffimeū: nō mi a uero deuiare uidet⁹. Ubi aut amore ē: labor nō ē sed sapor. Et forte sapiā a sapore denoīat⁹: q̄ uirtutis aredens ueluti quodda condimētū sapidā reddat: q̄ ꝙ se mulsa quodā. et aspera lenebat⁹. Si direm ꝑphēde dū si quis sapiam sapore bonī diffimat. Huic sapore ꝓdimus ab ipo pene exortu gnis nri. Ex quo cordis palatū sensu carnis ꝓualente fuit. surrexit unus serpēs aīaq̄: cepit aīe nō sapē bonū: ac sapor noxius subintrare. Denuō prom fuit sensus hoīs et cogitatus in malū ab adolescentia: hic ē ab insipiēna primemulieris. Ita insipiā mulieris saporē bonū exclusit. qua serpēs maliā mulieris insipiam crudiuit. Ubi maliā usa ē uasse ad tempus: nisi se uicā doler tetigit. Nā erat domus sapiā mulieris cor et corpus ipleuit: ut q̄ ꝙ fetam deformati insipiēna sumus: ꝙ fetam reformem⁹ ad sapiam. Et nisi assidue sapiā habeat maliā i moribus ad quas trahit: saporē mali quē illa sugerit sapere exterminans melioris. Intrans sapiā dei sensū carnis ꝑstruat purificat intellm: cordis palatū sanat et ꝑparat. Sano palato sapit ista bonū: sapit ipa sapiā qua ⁊ bonis nullū melius. Quā multa fuit bona et nō sapuit facientibus: siquidē nō sapore bonī ad illa sed aut rē ad quamlibet actione seu natē ꝑpellūt⁹. et extrania multos ꝙ fecerit

nō sapuit mala ⁊ ꝙd hꝫ ⁊duxit ⁊ metu
a cupiditate rei cuꝑē pcessus ꝙ sapoꝛ
malū · Qui aūt ⁊stitit ⁊ affixꝫ cordis
a sapiētes sūt · et ipō delectant ⁊ sapoꝛ bonꝫ
a malignꝫ sūt et in ipā cōplacat sibi ma
luā erā nulla sīse alterius cōmodi blā
diente · Malicia ūō quid in sapore ē ma
li ⁊ Vtā mens ꝙ sibi totā uēdicauit
sapor bonī et odiū malī hꝫ ⁊formari
ad sapiam ē ⁊ hꝫ sapiē uictoriā felicit
expuit · Nā quo eundē ꝙ sapiā uīde
malicia cōbatur ⁊ ꝙ cū exclusa sapoꝛe
malī ꝙ nō aliud ꝙ ipa malicia ē bonī
quid ūnꝫ sapor mētis ⁊ma ⁊ oīm
pē tota suauitate sētiꝫ ⁊ Inq; ad ūtutes
spectat ębulantes fortiꝫ sustinē ⁊ ad sa
piam gaudē ⁊ ębulatibꝫ · Cofortare ꝛ
tui et sustinē dīm ūtutis ē ⁊ gustaē et
uidē qm suauis ⁊ dns sapiē est · Et ut
magis ex ipo bono ite bonī ꝙq cla
rescit ⁊ modestia animꝫ ꝓbat sapiēte ⁊
cōstātia uirū ūtutis ōndit · Et bn ꝙ
ūtute sapiā ⁊ qd ūtus sit quodā qi
stabile fidamētū ⁊ sup qd sapiā edificat
sibi domū · Oportuit aūt pcedē notiā
bonī qr nō ē sanctus lux sapiē et
tenebris ignorātie · Oppōnit et bonā
uolūtatē ⁊ qr in maluolā aiam nō in
troibit sapiā · Jā si in uolūtatis muta
one ⁊dita ⁊notuit aīe uitu · ⁊ erudite
sanitas · ⁊ ītute stabilitas · ⁊ sapiā posse
mo matutas ⁊ sup ē ut decorē illi in
ueīam ⁊ sine quo speciosa forma ꝑ fi
lios hoīm placē nō pt · Denīq audit
qr cōcupiscet rex decorē tuū · Quāta
emīaum ⁊ aīe bona · dona ubi nolū
tate bona · sciēa ūtutē · sapiam et
michi hoc ubi ⁊ cōcupiste legit ⁊
ꝑ tm cōcupiscet tp ⁊ decorē tuū · Aīt
ꝓphā · Dns regnauit decorē ⁊duit · Cū
in ymagīm sue pit et spōse sue ut
piat ⁊dumentū · Tanto ꝑfto sibi carior
illa ⁊ quāto pulcior est · Inq; q aīe decor ·
An forte in eo qd honestū dr ⁊ hꝫ ⁊ītum
sciam ⁊ si melig nō occurrit · De ho
nesto aūt exterior ⁊rogat ⁊ cōsilio ·
nō ꝙ ex ea honestū ꝓdeat · ꝑ ꝙ eam ·
Nam ⁊ cōstā et habitudo ei et ordo ·
Liquidē claritas ei testimoniū cōsciēe ·
Nichil hac luce clarius michi hoc glo
riosius testimōio ⁊ cū uitas ⁊ mēte fulget
et mens tutate se uidet · Ex qualē ⁊ pu
dicā uerecūdā pudā · cāsptam · michi
penitꝫ admittēte qd euanuet gloriā cō
scie attestātis ⁊ ⁊ nullo cōsciam sibi qlo
erubescat pūcā ūtutis ⁊ quo cogat ⁊ aure
faciē qi cōfusā et ⁊pussā a luce dei ·
Hoc plane hoc illud decorū ⁊ qd sup
oīa bona aīe diuinos oblectat aspectus ⁊
et nos notam ꝙ ac diffinimꝫ honestū
Cū aūt decorus hui claritas habūdāq
ītima corā ⁊plenū ⁊ ꝓdeat foras nūc
⁊ tēp lucēa latēs sub modio · Vmo lux
⁊ tenebris lucet · latē nesciā · Porro ex
fulgentē et uelut quibusdā suis radiis
eruptēte mdiē simulachrū corpꝫ exoptū
et diffudit ꝙ mēti et sensui ꝙ q̄nq; aīe
inde ⁊luceat actus · sermo · aspectus ⁊ cessꝫ
ressus ⁊ si tū ipꝫ mutꝫ grutate et pleng
honestū · Hoīm et aliorū ꝙ frē aduti se
suscipꝫ motꝫ gestꝫ et usus tū apparuit
serenus prudꝫ modestus tocius corpis in
solencie atq; lasciue · tūl leuitatis · tū
ignauie alienꝫ · equitati aūt accōmodꝫ ·
pietati officiosꝫ · prudētiq uidēdo aīe palā
erit ⁊ si tū nō sit ⁊ ipse ei dolꝫ · Pt em
fieri ut simulet hꝫ oīa ⁊ et nō ex habit
dātia cordis talia moueant ⁊ Est ut
magis eluceat is aīe decor · ipm pla
cet honestū in qua hūr locādū cōsumꝫ
diffinat ⁊ mētis ignorantia sollicita
sua dat cōsciā bona fame negritate ⁊
l' uiꝫ aplin prudē bona nō tm corā de
sed etiā corā hoībꝫ · Vtā mēs q hꝫ se
duit ait hoīe me deus et quēdā uelut
celestis moderate cādidatū ⁊ ꝙ quē sibi
uēdicet glosā cōformitē nō mūdi ꝙ
ubi ⁊ de quo legit ⁊ qd sit cādor lucis et ne
splendor et figura substātie dei · Et hꝫ
tā grāde audet q eius mōi cogitāe de
mpris · Quid nō audeat ⁊ eo se nu
bilē quo silem ⁊ nēs ⁊ Jā detret celsi
tudo quā sciat sibi nūbi ⁊ amor cōci
liat ⁊ pfessio maritat · Pfessionis fēr
hꝫ ē · Juramū et statuū cōstodiē iudicia
iustitie tue · Hāc secuti apli aiebāt ·
Cor ꝛ liquum ꝙ oīa ⁊ et scrutū simꝫ te ·
Valē ē illud qd ⁊ carnali quide cōiugio
dictū xpi et ecie cōiubiū spirituale

nos

nō sapuīt mala: ſed ad hō mducūt ā me
tu ā aspidiate īt auuſpīā pcipiē ſapiē
malū. Quū aūt trīſtatū mffīm cord
ā ſapiētes ſūt. et tpō delātē ſapore
bonī: ā malignī ſūt et īpā ō placent
ubi malias ſignauit. Propter
hoc īlinquet homo patrē ſuū et ma
trē ſuā et adhēbit uxorī ſue: et erūt
duo mcarnēa. Et apud gphām
gloriatio maritate. Multī aūt ad
hęre deo bonū ē: ponē mī dnō deo meo
ſpē meā. Ergo quā videīs ānām ī
luctus ōibus ūbo nōne uctus ōibq ad
hęre. ūbo uūē. ād ūbo ſe ī gē de ūbo
cōpē qđ patiat ūbo: que poſſit dicē
m uūē crīſtī ē et mortuū: puta
cōiugē ūbo q maritatū. Conſidit mq
ea cor uiri ſui: ſmens fidelem q ſpe ſe
ōiā ſpreuit ōiā arbitret ut ſtercora
ut ſibi xpm lucrifaciat. Talē noue
rat de quo dicebat. Vas electōis eſt
mī iſte. Prorſq prā mī et fidelis uiro
ſuo aīā pauli aī dicēt. Filioli mei q
iterū ptūrio: donec formet crīſtq ūob.
Ad utrunde ſpūalis matrīmoīū duo ee
gnā parendi et q hō erāt duīſas ſo
boles ſi nō adūſas: aī ſpē mētes ad p
ducēdo aīās ad meditādo ītelligēdas pa
ruū ſpūtales. Inſultō gnē mēdū er
redit et ſeredit: erāt a corporeis ſēſibꝫ:
ut ſeſe nō ſentiat que ūbi ſentit.
hō fit aī mens ineffabili ubi illecta
dulcedie quādmō ſe ſibi furat: ō ſi
mo rapit atq ela hī a ſenſū ut ūbo
fruat. Aut ſine affat mens fruī
ſtans ūbo: aut ſpēs ūbo. Illuſ ſollici
tat umās gemm: ſi ſuauitas ubi.
Et quidem letā in prole mī: ſed ī
ā plerībus lector ſponſi. Carū pig
nora fluxit: ſed oſcula plus delēant.
Bonū ē ſaluāe multos: ergādē āt et
cū ūbo ee multo uoluptuōs. At qū hō
ā quādiu hō: Dulce cōmercīū ſed hūc
dulce momētū: et exymmētū ruīt
hō ē qđ ſtīp poſt alīā mentī me diriſſe
quere unge ānām ubi: quo fruatur
ad ioculditatē. Dicit quis forſitan
quere erā a me quid ſit ūbo fruī: rīdeo.
Quicāt potius exprīī a quo id queat
dīci et ſi m exprīāt dicere: putas
me poſſe eloquī qđ ineffabile ē: audi
exprīī. Sine īgō mēte credim deo:

ſine ſobrīa ſumꝫ uobis. hō est. Aliud mī
deo ſolo arbitro deo: aliud tū uobiſcū. Illud
liquit exprīī. ſed mīme loquī: hīc ut ā
deſcendo uobis ut ego dicē et uos capere
ualeatis. O quiſquis curioſꝫ es ſcire
quid ſit hō ūbo fruī: para illi nō aurē
ſed mētē. Nō docet hoc lingua doctri
nā. Ab ſtendit a ſapientibꝫ et prude
tibus et reuelatū paulo. Magna fra
tres magna et ſublimis ūtus humilitas
ī promāt qđ nō docet: digna adipiſca
qđ nō valet addiſci. Digna a ūbo et
de ūbo concipe: qđ ſuis quā ūbis explī
mere nō pt. Cur hō: Nō qr ſit mūī
ſed qr ſit plenū. cōā prē ūbi ſponſi
aīē dnī nr. q ē ſtīp oīā deus
bēdictus ī ſcla Amen. ſc̄ Lxxxvij

Onē qđ ame tam
quemt: cur quat a
mma ūbū: ſatis ſi
qđ ōitmatū ſuīp. Age
ꝑſequam ardūa q
ſentis ascendit dūtaxat que ad tua
res ſpectāt. Ubi p mū uel p mā nīt
adūte ſponſe uēnīa: qua ne ſua
an quidq grāius adūtu in moribus
hōmī queat. Hāc p oīm libet quodī
mō in manibꝫ ſumere: et quaſi ſpecioſū
quēdā florē decerpe loco: nīs q appo
nē adoleſcentibus. Nō qua nō ſit
et ī proueribꝫ etate ōm ſtudio ītime
da. que ē ete oīm ornatiſ: hāc
tenere grā uerecūdie ītenerioꝝ etate
aplius pulchrius q emteat. Quid
amabilius vēnūdo adoleſcēte: Qua
pulchra hīc et quā ſplēdida gēma
morū ī una et multa adoleſcentia: q
uora et mīme dubia. bone nūcia ſpei
bone indolis indices. virga diſcipline
ē illa: que pudēdis effectibus ītimes
lubrice etatis motꝫ actuſq leues cohor
ceat: cōfirmat ī ſolentes. Quid ita ē
piloquiī et oīe demcepe turpitudie
fugitās: ſoror cōmūnē ē. Nullū
eque maſeſtū īdicāt colubine ſim
plicitatis: et ideo eā teſtis ī nocēcie.
Lampas ē pudice mētis ingīe lucens:
ut nil m ea tēpe uel mdeceat ſedere
attemptet: qđ nō illa ducō pdat. Iſta
expugnatrix malorū. ꝑpugnatrix pu

tutis ꝛnate ſpecialis gl̃a conſcē ꝛ fame
riſtos · uite deus · ututis ſedes · ututis ꝑ
mice · nē laus · et ſſigne tocus honeſtu
Rubor nr̃ē genarū quē forte ꝛcreuit ꝑ
dor quātū gr̃ē et decoris ſuffuſo affere
ultru ſolet · ꝓſp adeo gemmū animi
bonū uēcūdia ē · ut et qui male agē nō
uerent̄ iudeꝝ tñ uereūdet̄ dicente dn̄o
Oīs qui male agit̄ odit lucē · Jz et q̃
dormit̄ nocte dormit̄ · et qui ebr̄ ſ
nocte ebr̄ ſuit · Opa ergo tenebrarū et
digna latebris · tenebris occultāres ¶
Jnteſt tñ q̃ occulta dedecore que uēcūdia
horū nō ḡre ſed prodē erubeſcit · Sponſe
uēcūdia oīs nō oppit · ꝑ erpuit ꝑ ꝑpellit
Idcirco aut ſapiens · Eſt pudor adducens
pām · et ē pudor adducēs gl̃am · Quis
ſponſa ūbū · Vereūda quidē · q̃ ꝛ laūlo q̃
p noctes · Jz ſſ uēcūdia ḣet gl̃am · nō
pām · Quicit ih̄s ad pui ſicacē cōſcē ·
q̃rit ad teſtoū ut poſſit dicē · Gl̃a me
a ih̄s ē · teſtoniū cōſcē tuee · Jn laūlo
meo ꝓnoctes queſiui q̃ dilexit aīa mea
Vēcūdia ē ſi adiūs et low ſignat̄ et
tpe · Quid tū amicū uēcūdo aio · q̃
ſecūm · Porro ſecretū · et nox et laū
lus ḣet · Deiq̃ orare uolentes · iubē
mur ꝛre cubiculū utiq̃ ſecretū q̃rū ·
A orādū Jo quidē ad cautelā · ne coꝛā hoīb⁹ laus
uana oīoīs furet̄ fructū · ſiuſtret̄
eſſem · Jz dcr̄ē michi q̃ uēcūdia · ſmā
hac · Quid tū ꝓbū uēcūdē · quā
ꝓbas uitaē laudes uitaē tactātiam ·
Pater q̃ ſignāt̄ et ad uēcūdiā orā
tibus ꝑē ſecūm ꝛdūxit · pudoris ſi
lius et mḡr · Quid tū ꝛecoꝝ ma
xime adoleſcentū · q̃ oītacio ſacietatē ·
Cū tñ ab hac potiſſimū etate aptū
ꝑfō capiant tyanell exordiū ſlugi
oīs · ihēmā dicente · Bonū ē hoī ·
ſ portauit iugū ab adoleſcentia ·
Bona cōmēdano ſcientie oīoīs · ſ
p̄mittis vēcūdiā dicens · Adoleſce
tulꝝ ſm̄ ego et cōſenex · iuſtificatiōes
tuas nō ſm̄ oblitus · Pr̄ nō locū ſ
et tēpus obſeruāe oportet eū · q̃
ſibi orāe uoluit · Tēpus ferialū
cōmodꝝ aperius q̃ · Maxīe aut ūt
ꝓfidū nocturnꝝ ſopor ꝛdūit ſlēuit ·
tūc plane liberior erit puriorq̃ oīo ·
Conſurge in nocte tq̃ ſ ꝛ p̄ncipio uigi
liarū tuarū · et effunde ſicut aquā cor
tuū · ante cōſpectū dñi dei tui · Quā ſe
cura denocte aſcendat oīo ſolo arbit⁹
deo atq̃ angelo · qui illā ſuperno altari
ſuſcipit p̄tendā · Quā gl̃a et lucida ·
uēcūdo colorata rubore · Quā ſēna et
plaūda mullorū cōturbatu clamore ul
ſtrepitu · Quā demū munda atq̃ ſin
cera nullo ī ſpſa pulue tirene pelliatu
dīs · nulla aſpiciētis laude ſeu adula
cōe tēptatu · ¶ Vbi ſ ſponſa nō mirū
uēcūde q̃ caute · et leuli ſecretū petebat
et noctis · orare ih̄s ē ubi quēre uolēs
Volens · unū ē eū · Alioquī nō ꝛē oras ·
ſ orando ꝑē ubi aliquid querus aut q̃
ꝑ ubi nō querus · q̃ in ꝛpō ſit oīā ·
Ibi ī media uulnerū · ibi ſubſidia ne
ceſſitū · ibi reſurtiq̃ defectū · ibi
ꝑfectū copie · ibi demū quidquit ampe
uel hē hoīb⁹ expedit · q̃d decet q̃d
optet · Vne causa igitur aliud a uer
bo petitur · cū ipſm ſpr oīa · Nam et
ſi iſta temporalia cum neceſſe eſt
poſtulare iudemur · ſ uebit in causa
eſt ut quidem dignum eſt · non u
tiq̃ illa · ſed hoc potius querim⁹ ꝓp
ter q̃d alia poſtulamus · Norunt
hoc qui oēm uſum harum rerum ad
promerendum ih̄m durgere con
ſueuerunt ¶ Non pigeat tamen ſcru
tari adhuc ſecreta lectuli huius et
temporis · ſi forte in hijs lateat ſpūt ⁊ aliq̃
tule q̃d uenire ad medium poſſit ·
Et ſ placet ſcripture lectulū quidē na
mine humanam figuram ſirmita
tem · nocturnus aut tenebris ignō
rantiam eque humanam · conſequens
eſt et congruum ſatis ut dei utiq̃ et
dei ſapientia uerbum contra utriusq̃
originale malum inſtituat̄ requi
ratur · Nempe quid conueniencius ·
quam ut ſirmitati ūtus ignoran
cie ſapientia opponatur · Et ne q̃
ſimpliciorū cordibus de hac interpre
tatione reſideat dubiū · audiant q̃d
ſuper hoc ſanctus propheta dicat ·
Dñs opem ferat illi ſuper lectum
doloris eius · Vniuerſum ſtratum

eius versasti in infirmitate eius.
At id quidem de lectulo. Iam de igno
rancie nocte quid manifestius quam
quod in alio identidem loquitur psalmo
nescierunt neque intellexerunt in te
nebris ambulant. Procerto expri
mens ipsam in qua nati sunt prius
totius humani generis ignorantiam.
Ipsa est ut opinor cui se beatus a
postolus et fatetur natum et gloriatur
ereptum dicens. Qui eruit nos
de potestate tenebrarum. Unde et
dicebat. Non sumus filii noctis ne
que tenebrarum. Item ad eos electos: ut filii lucis
inquit ambulate.
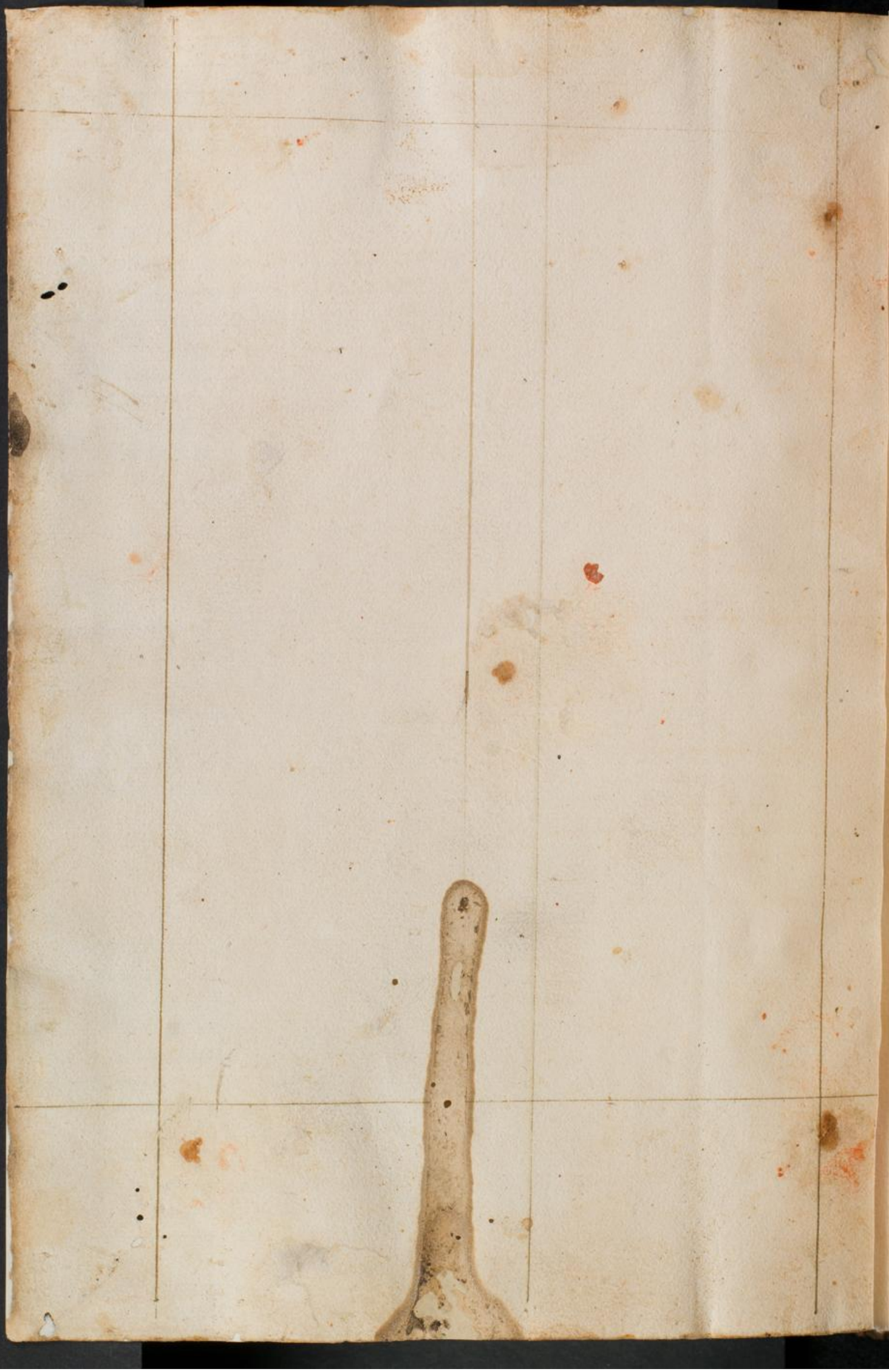
LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF